Ders 1

Doğruluk Yolu

LESSON 1

THE WAY OF RİGHTEOUSNESS

Tanrı Konuştu!

GOD HAS SPOKEN!

Giriş

Dinleyici dostlar, size **esenlik** olsun (Selamünaleyküm – Arapça selamlama). Kendisinin ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu doğruluk yoluna herkesin boyun eğmesini ve Kendisi ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını isteyen esenlik Rabbi olan Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. Size ***Doğruluk Yolu*** adlı programınızı sunabildiğimiz için çok mutluyuz. Bu radyo programının adını *Doğruluk Yolu* koyduk, çünkü bu program aracılığı ile günahkar insanların, Tanrı'nın önünde nasıl doğru olabileceklerini açıklayan Peygamberlerin Yazılarını incelemeyi planlıyoruz.

Siz hangi yolu izliyorsunuz? Doğruluk yolunu mu yoksa günahkarlık yolunu mu? Tanrı'dan gelen doğruluk yolunu bilmek ister misiniz? Tanrı'nın Sözü şöyle der: ***"Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara!*** *Çünkü onlar doyurulacaklar."* (Matta 5:6)

Belki aranızda şöyle düşünenler olabilir, "Doğruluk yolunu biz zaten biliyoruz. İlk peygamberlerin neler yazdıklarını incelemeye ihtiyacımız yok. Bildiklerimiz bizim için yeterli!" Eğer böyle düşünüyorsanız, o zaman Tanrı'nın peygamberi Süleyman'ın neler yazdığına kulak verin: *"Öyle yol var ki, insana* ***düz gibi görünür,*** *ama* ***sonu ölümdür!"*** (Süleyman'ın Özdeyişleri 14:12)

Tanrı'nın Kitabında, *Mezmurlar* (Kur'an'andaki adı: Zebur) adlı kitapta Süleyman'ın babası Davut peygamber, Tanrı'nın ön gördüğü doğruluk yolunu bilme ihtiyacımız hakkında çok şey söyledi. Davut peygamber şunları yazdı: *"**İyilik eden yok,** bir kişi bile! Hepsi saptı, tümü yozlaştı. İyilik eden yok, bir kişi bile!"* (Mezmur 14:1, 3; Romalılar 3:10,12) Davut, bu nedenle Mezmurlar'daki şu duayı yazdı: *"Ya Rab, yollarını bana öğret, yönlerini bildir. Bana gerçek yolunda öncülük et,* (ve beni elimden tutarak yönlendir) *eğit beni!"* (Mezmur 25:4, 5) (Not: Ayette parantez içinde yazılan sözler, ayetin Wolof dilindeki çevirisini gösterir.)

Eğer Tanrımız Rab bize gerçeğin yolunda rehberlik etmeseydi, doğruluk yolunu hiç bir zaman bilemezdik. Dakar'da (Senegal'in başkenti) kaybolmuş bir çocuk ya da çölde kaybolmuş bir koyun gibi olurduk. Ama Tanrı'nın Sözü bize şunu söyler: *"Tanrı kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin tövbe etmesini istiyor. O, bütün insanların kurtulup gerçeğin bilincine erişmesini ister."* (2.Petrus 3:9; 1.Timoteos 2:4) **Dostlar, Tanrı'ya götüren gerçeğin yolunda bulunduğunuzu kesin olarak bilmenizden daha önemli hiç bir şey yoktur.**

Bu *Doğruluk Yolu* programlarında Kutsal Yazıları ***kronolojik*** olarak çalışacağız. Tanrı'nın peygamberlerinin öykülerini başından sonuna kadar birer birer izleyeceğiz. Tanrı'nın Sözü'nün bir başlangıcı ve bir sonu vardır (Wolof dilindeki birebir çevirisi: *bir baş ve bir kuyruk*). Bu nedenle, Kutsal Yazılarda bulunan öyküleri Tanrı'nın Kendisinin başladığı yerden, yani en başından incelemeyi tasarlıyoruz.

Tanrı ve peygamberler hakkında pek çok önemli şey öğreneceğiz. Kutsal Yazıları **pek çok peygamber** yazmış olmasına rağmen, bu peygamberlere esin veren **yalnızca tek bir Yazar** olduğunu göreceğiz: **Tanrı.** Peygamberlerin Yazıları **pek çok öykü** içerir, ama **yalnızca tek bir ana mesaj verirler: İnsanların, Tanrı'nın önünde nasıl doğru kılınabilecekleri hakkındaki İyi Haber.**

Bu nedenle, sizden *Doğruluk Yolu* adlı programı dikkatle ve sadakatle dinlemenizi istiyoruz. Wolof bilgece sözü şöyle der: "Sabreden ve gayret eden, ormanda bir maymun yakalar." (Türkçe'deki karşılığı: 'Sabırla koruk helva olur, dut yaprağı atlas.')

Ve "Su kovası, kuyu başında gayretle bekleyen kişiyi bulacaktır." (Türkçe'deki karşılığı: 'Sabrın sonu selamettir.') Aynı şekilde, Tanrı, sözü'nde bize, *"Kendisini **gayretle** arayanları ödüllendireceğini"* söyler (İbraniler 11:6). Tanrı, O'nu gerçekten arayanlara şu vaatte bulunur: *"**Bütün** yüreğiniz ile arayınca , **beni bulacaksınız!"*** (Yeremya 29:13)

Doğruluk Yolu programı ile Tanrı ve O'nun Sözü hakkındaki bilginizi çoğaltacağız. Tanrı'nın nasıl Biri olduğunu biliyor musunuz? Ya da Şeytan'ın nereden geldiğini? Tanrı'nın insanı neden yaratığını biliyor musunuz? Ya da Tanrı'nın yarattığı güzel dünyaya günahın nasıl girdiğini? Tanrı'nın peygamberi Nuh ve tufan hakkındaki şaşırtıcı öyküyü hiç okudunuz mu? Tanrı'nın peygamberlerinin neler yazdıklarını gerçekten biliyor musunuz? İbrahim'e neden *Tanrı'nın Dostu* dendiğini biliyor musunuz? Peygamberlerin mesajlarını dostlarınıza ve çocuklarınıza anlaşılır bir şekilde açıklayabilir misiniz?

Binlerce yıl önce, Eyüp (Arapça *Eyyüb*) peygamber şu soruyu sordu: *"**Bir insan Tanrı'nın önünde nasıl doğru olabilir?"*** (Eyüp 9:2) Tanrı'nın, Eyüp'ün sorusuna verdiği cevabı biliyor musunuz? Tanrı'nın önünde **sizin** nasıl doğru olabileceğinizi biliyor musunuz? Eğer Tanrı'nın bu ve diğer pek çok soruya nasıl karşılık verdiğini bilmeyi istiyorsanız, sizi *Doğruluk Yolu* adlı programı dinlemeye davet ediyoruz. Tanrı Sözü gerçekten de derindir, harikadır, diridir ve güçlüdür. Ve başka bir özelliğe daha sahiptir: Tanrı Sözü hiçbir şeyi gizlemez. Bize, insanın gerçek halini gösterir. Bu nedenle, Kutsal Yazılarda şunu okuruz: *"Tanrı'nın görmediği hiç bir yaratık yoktur. Kendisine hesap vereceğimiz Tanrı'nın önünde her şey çıplak ve açıktır."* (İbraniler 4:13)

Bugün için ayrılan zamanımızın geri kalan kısmında, kavramamız gereken önemli bir gerçek üzerinde duracağız: O gerçek şudur: **Tanrı konuştu!** Tanrı, En Yüce Olan, konuştu! Tanrı insana (insanlığa) konuştu ve Tanrı *size* konuşmak istiyor! Uzaktaki bir ülkenin güçlü bir kralından bir mektup alsaydınız, bu mektubu okur muydunuz? Mektupta size neler yazdığı ilginizi çeker miydi? Kralın yazdığı sözlere önem verir miydiniz? Bize konuşan En Yüce Olan Tanrı'nın sözlerine daha fazla önem vermemiz gerekmez mi?

Tanrı insan ile nasıl konuştu? Kutsal Yazılar bize şunu bildirir: *"Tanrı eski zamanlarda **peygamberler** aracılığı ile bir çok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi."* (İbraniler 1:1) Evet, Tanrı'nın insan ile konuştuğu temel yollardan bir tanesi, **peygamberler aracılığı iledir.** Eski zamanlarda Tanrı, Sözü'nü duyurmaları ve bunu kitaplara (Tomarlara) yazmaları için belirli kişiler atadı. Tanrı Sözü şöyle der: *"Öncelikle şunu bilin ki, Kutsal Yazılardaki hiç bir*

peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir. Çünkü hiç bir peygamberlik sözü insan isteğinden kaynaklanmadı. Kutsal Ruh tarafından yöneltilen insanlar Tanrı'nın sözlerini ilettiler. (2.Petrus 1:20, 21)

Tanrı, Kutsal Yazıları Kendisi yazabilirdi ya da onları yazdırmak için Meleklerini kullanabilirdi. Ama Tanrı böyle yapmadı. Tanrı, Kutsal Yazıları Kendisi adına yazmaları için **sıradan insanları** seçti. **Tanrı,** Kutsal Yazılardaki **her sözü esinledi, ama yine de peygamberin bireysel kişiliğine değer verdi.** Tanrının Kitabı, yalnızca Tanrı'nın doğrudan sözlerini değil, aynı zamanda sizin ve benim gibi insanların düşüncelerini, dualarını ve sorunlarını da kapsar. Tanrı'nın insanlar ile nasıl ilgilendiğini anlatan öyküler aracılığı ile tanrı bize nasıl Biri olduğunu ve O'na nasıl yaklaşabileceğimizi göstermek ister.

Tanrı peygamberlere Kutsal yazıları yazmaları için neden esin verdi? Tanrı, peygamberlere esin verdi, çünkü Tanrı, her kuşaktaki insanın O'nun bilmesini istediği şeyleri bilebilmesini arzuladı. Tanrı peygamberlere konuştu, çünkü onların yazdıkları aracılığı ile **Tanrı sizinle ve benimle konuşmak istiyor.** Tanrı'nın, peygamberleri aracılığı ile söylediği her şey, biz bugün yaşamakta olanlar için yararlıdır. Tanrı, her birimizin peygamberlerin **mesajını** bilmemizi bekler.

Bazı kişiler belki şöyle düşünecektir: "Ah! İlk peygamberlerin ne yazdıklarını bilmeye ihtiyacım yok. Onların sözlerinin benim için bir önemi yok. Her peygamber, tamamlaması gereken bir göreve (misyona) sahipti. Bir peygamber geldi, görevini yerine getirdi ve göçüp gitti. Bir diğeri geldi, görevini tamamladı ve ölüp gitti…ve aynı şey bu şekilde sürüp gitti. Bugün yaşayan bizler, ilk peygamberlerin neler söylediklerini bilmeye ihtiyaç duymuyoruz!" Siz de aynı bu şekilde mi düşünüyorsunuz? Tanrı'nın düşünceleri bu düşünceler ile bağdaşmaz! Rab Tanrı'nın şu sözünü dinleyin:

"Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasa'dan ufacık bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacak. Bu nedenle, bu buyruklardan en küçüğünden birini kim çiğner ve başkalarına öyle öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde büyük sayılacak." (Matta 5:18,19) *"Kutsal Yazıların tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır."* (2.Timoteos 3:16)

Tüm bu peygamberlerin yazdıkları gerçekten de büyük değere sahiptir, çünkü yazmalarının nedeni, her çağdaki insanların Tanrı'nın ön gördüğü kurtuluş yolunu bilebilmeleridir. Tanrı'nın peygamberlerinin neler yazdıklarını biliyor musunuz? Tanrı, O'nun Sözü'nü bilmemizi, inanmamızı ve itaat etmemizi ister. Kutsal Yazılarda şöyle der: *"Peygamberlerin sözleri bizim için daha büyük kesinlik kazandı. Gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek karanlık yerde ışık saçan çıraya benzeyen bu sözlere kulak verirseniz iyi edersiniz."* (2.Petrus 1:19)

Evet, bazen Tanrı'nın Kitabına karşı savaşanların şöyle konuştuklarını duyarız: "Bu kitaba kimse güvenemez! Hatalar ile dolu. Değiştirilmiş!*"* Ama yine de, **Gerçeğin Sözü ile savaşan biri, aslında Tanrı'nın Kendisi ile savaşmaktadır.**" "Bir yumurta, bir kaya ile güreşmemelidir! " (Türkçe'deki karşılığı: 'Başından büyük işlere girişme!') İnsan, Tanrı'nın gerçek Sözü'nü değiştiremez, ama Tanrı'nın gerçek Sözü insanı değiştirebilir! Tanrı büyüktür ve Sonsuz Sözü'nü koruyabilecek kudrettedir. *İncil* oarak bilinen kitapta Rabbin Kendisinin söylediği de budur (Müjde kayıtları, Kur'an'da *"İncil"* olarak adlandırılır, sözcük, Arapça'da *İyi Haber* ya da *Müjde'nin* karşılığıdır.) ***"Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır."*** (Matta 24:35)

Pek çok kişi Tanrı'nın Sözü'ne karşı savaşmayı dener, çünkü Tanrı sözü, yüreklerinin gerçek durumunu açığa çıkartmaktadır. Tanrı'nın, Kendi Sözü hakkında neler söylediğini dinleyin: *"Tanrı'nın Sözü* ***diri ve etkilidir.*** *İki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Can ile ruhu, ilik ile eklemleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler,* ***yüreğin düşüncelerini, amaçlarını yargılar."*** (İbraniler 4:12)

Evet, Tanrı'nın Sözü, diri ve etkilidir; yüreğe konuşur. Kutsal Yazılar, dünyada mevcut olan en eski yazı koleksiyonudurlar, ama yine de her insan için uygundurlar. Hiç bir şey Tanrı'nın Sözü kadar önemli değildir. Ancak yine de Tanrı Sözü, pirinç ve balığa benzer (*ceebu jën:* Senegal'in ulusal yemeği) Hepimiz pirinç ve balığın lezzetli yiyecekler olduklarını ve beden için yarar sağladıklarını kabul ederiz. Ama ben bu yiyecekleri yemediğim sürece bana hiç bir yarar sağlamazlar. Pirinci ve balığı yemem gerekir. Aynı şekilde eğer ondan yararlanmak istiyorsam, yüreğimi besleyen Tanrı Sözü'nden alarak yemeliyim. Tanrı'nın, *"insan yalnız ekmek ile yaşamaz, ama Tanrı'nın ağzından çıkan her bir söz ile yaşar"* (Matta 4:4) demesinin nedeni budur. Doyurulacak olanlar yalnızca, *"doğruluğa* ***acıkıp susayanlardır****"* (Matta 5:6). Tanrı'nın Sözü'ne acıkıyor musunuz? Tanrı Sözü, yiyecek, hem de en lezzetli yiyecektir. Bu yiyecek bedeninizi beslemez, ama yüreğinizi ve canınızı besler.

Tanrı'dan korkan ve O'nun Sözü'ne saygı duyan sizlere hitap ediyoruz: *Doğruluk Yolu* programını düzenli olarak izlemek için ciddi bir çaba gösterin. Böyle yaptığınız zaman Tanrı'nın eski zamanlarda peygamberleri aracılığı ile neler söylediği hakkındaki bilginizi çoğaltacak ve Kutsal Olan Tanrı'nın önünde nasıl doğru kılınabileceğinizi öğreneceksiniz. Tanrı konuştu- ve Tanrı sizinle konuşmak istiyor!

Bugün sizlerden ayrılmadan önce, açıklığa kavuşturmamız gereken bir şey daha var: yayınladığımız bu programlarda Tanrı'nın peygamberlerinin yazdıklarında bulunanların dışında herhangi bir şeye ya da herhangi bir kimseye güvenmeyeceğiz. Bu programları hazırlayan bizler, Tanrı'nın Kutsal Yazılarda bildirmiş olduğu Tanrı Gerçeğinin dışında hiçbir şey bilmiyoruz. Zekeriya'nın oğlu Yahya peygamberin Müjde'de (*İncil*) ilan ettiği gerçektir: *"İnsan kendisine gökten verilmedikçe hiç* bir *şey alamaz."* (Yuhanna 3:27) Kendi bilgimize güvenmek için cesaretimiz yoktur. *Güvenip dayandığımız yalnızca Tanrı'nın Sözü'dür.* Arzumuz, Tanrı'nın, peygamberleri aracılığı ile ilan etmiş olduğunu duyurmaktır.

Tanrı'nın, peygamberlerin Yazılarında ne söylediğini biliyor musunuz? Siz de Tanrı'nın Sözü'ne ve gerçek doğruluğa acıkıp susayanlardan mısınız? Tanrı, Kutsal Sözü'nde Tanrı Kendisini ve O'nun doğru kurtarış yolunu açıkladı. Tanrı'nın ne söylediğini gerçekten anlayabilmeniz için sizi bizimle birlikte *Doğruluk Yolu'ndaki* Kutsal Yazıları incelemeye davet ediyoruz. Tanrı'nın Sözü bize şöyle der: *"Önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için sabır ile ve Kutsal Yazıların verdiği cesaret ile* ***umudumuz*** *olsun diye yazıldı."* (Romalılar 15:4)

Hepimizin kesinlikle emin olmamız gereken şudur: **Tanrı konuştu ve O herkesin dinlemesini ve yaşamasını istiyor.** Yaşlı ve genç, erkek ve kadın, zengin ve yoksul,, Tanrı her birinize şöyle diyor: *"Kulak verin! Bana gelin. Dinleyin ki, yaşayasınız."* (Yeşaya 55:3)

Dostlar, dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı isterse, bundan sonraki programımızda, "Tanrı nasıl Biridir?" konusunu işleyen ikinci dersimizi sunacağız. Eğer bu günkü programda dinlediğiniz konular hakkında sorularınız olursa, size *Doğruluk Yolu* programına yazmanız için çağrıda bulunuyoruz, (TWOR@iname.com)...

Tanrı’nın sizi çağırdığı bu büyük davet üzerinde derin düşünürken Tanrı sizi bereketlesin:

“Kulak verin! Bana gelin. Dinleyin ki, yaşayasınız!” (Yeşaya 55:3)

Ders 2

Doğruluk Yolu

LESSON 2

THE WAY OF RİGHTEOUSNESS

Tanrı Nasıl Biridir?

WHAT IS GOD LIKE?

Yaratılış 1

Dinleyici dostlarımız, size **esenlik** olsun. Sizi, ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmanızı isteyen esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile selamlıyoruz. Bugün *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere tekrar bir arada olabildiğimiz için mutluyuz.

Bu programlarda, bir bir **Tanrı'nın peygamberlerinin öykülerini** anlatacağız. Aynı zamanda peygamberlerin yazdıkları Kutsal Yazıları incelemeyi de planlıyoruz. Bu Kutsal Yazılar insanların O'nun önünde doğru sayılabilmeleri için Tanrı'nın buyurduğu doğruluk yolunu ilan ederler.

İlk programımızda, peygamberlerin Yazıları hakkında konuştuk. Kutsal Yazıları yazan pek çok peygamber olduğunu öğrendik, ama yalnızca tek bir Yazar vardır: Bu Yazar, Tanrı'dır. Son dersimizde, sizi önemli bir düşünce ile baş başa bıraktık. Bu düşünce şuydu: **Tanrı konuştu!** Tanrı, insanlığa peygamberler aracılığı ile konuştu ve O, her birimizin O'nu dinlememiz istiyor. Tanrı, bize peygamberlerin Yazıları aracılığı ile konuşmak istiyor. Tanrı asla değişmez, Sözü de öyle. Tanrı, her kuşakta Sözü'nü korumuştur. *"Kutsal Yazı geçerliliğini yitirmez."* (Yuhanna 10:35) *"Dünya da dünyasal tutkular da geçer, ama Tanrı'nın Sözü sonsuz dek yaşar."* (1.Yuhanna 2:17; 1.Petrus 1:25) Kutsal Yazıların söylediği budur.

Bugün, **Kutsal Yazılardaki ilk kısma** başlayacağız. Bu kısım ***Tevrat*** (ya da *Eski Antlaşma'nın ilk beş kitabı*) olarak adlandırılır. Tanrı, bu itabı adı Musa olan bir adamın zihnine yerleştirdi. Tanrı Musa'ya ne yazacağını söyledi ve Musa da Tanrı'nın söylediğini yazdı. Musa'nın zamanından bu yana yaklaşık üç bin beş yüz yıl geçti. Tevrat beş kitaptan ya da **beş bölümden** oluşur. Birinci bölüm, ***Yaratılış*** (Wolof dilinde *Başlangıç* olarak bilinir.) Yaratılış kitabında eli bölüm bulunur. İlk kitap *Yaratılış (Başlangıç)* olarak adlandırılır, çünkü bu kitap bize başlangıçta neler olduğunu anlatır.

Tevrat'ın ilk kitabını çok iyi bilmemiz bizim için çok önemlidir, çünkü bu kitap **Tanrı'nın atığı bir temeldir,** öyle ki daha sonraki peygamberlerin diğer kitaplarında Tanrı'nın ne söylediğini anlayabilelim. Bu kitabı çalışırken, pek çok önemli gerçek hakkındaki bilgimizi derinleştireceğiz. Tanrı ve O'nun nasıl biri olduğu hakkında bilgi edineceğiz. Melekler ve Şeytan, gökler ve yeryüzü, hayvanlar ve insan hakkında çalışmalar yapacağız. Günahın dünyaya nasıl girdiğini ve kendisi ile birlikte dünyaya nasıl büyük yıkım ve acı getirdiğini göreceğiz. Ancak yine de aynı zamanda günahkarların Tanrı'ya

dönebilmeleri ve O'nun ile harika bir ilişkiye sahip olabilmeleri için Rab Tanrı'nın sağladığı kurtuluş yolunu da özenli bir şekilde inceleyeceğiz. İlk öykülerde, ilk insanları, ilk günahı ve ilk katili göreceğiz. İlk sahte dinleri, ilk peygamberleri ve ilk ulusları okuyacağız. Adem ve Havva, Kayin ve Habil, Nuh ve tufan, Tanrı'nın peygamberi İbrahim ve İbrahim'in neden *Tanrı'nın dostu* olarak adlandırıldığını anlatan öykülere bakacağız. İsmail ve İshak'ı, Esav ve Yakup'u, Yusuf'u ve kötü kardeşlerini göreceğiz. Tevrat'ın ilk kitabı tüm bunları ve bunlardan daha da fazlasını içerir.

Dostlarımız, bu nedenle şimdi sizden programı özenle dinlemenizi istiyoruz, çünkü peygamberlerin Kutsal Yazılarını kronolojik olarak inceleme zamanımız başlıyor. Tevrat'ın ilk kitabının birinci bölümünün ilk ayetinde şu cümleyi okuruz: ***"Başlangıçta Tanrı yeri ve göğü yarattı."*** (Yaratılış 1:1) Dersimize, Kutsal Yazılarda başlamamız gereken yer burasıdır, çünkü Tanrı'nın Kendisinin kitabına başladığı yer burasıdır: *"Başlangıçta Tanrı yeri ve göğü yarattı."*

Bu ayette, üzerinde düşünmemiz gereken bir konu mevcuttur. Tanrı, yeri ve göğü yaratmadan önce ne vardı? Dünya var olmadan önce ne vardı? Kutsal Yazılar bize Tanrı'nın dışında hiç bir şeyin var olmadığını gösterirler. Ayet bu nedenle, *"Başlangıçta Tanrı…"* cümlesi ile başlar. Görebildiğimiz ve dokunabildiğimiz her şey bir başlangıca sahiptir. Böylece, çok çok uzun zaman önce, yerin, göğün, okyanusların ve ağaçların bulunmadığı bir zaman vardı. Başlangıçta tanrı yeri ve göğü yaratmadan önce, güneş, ay ve yıldızlar yoktu. Başlangıçta, insanlar ya da melekler yoktu. Bugün bizim bildiğimiz hiç bir şeyin var olmadığı bir zaman vardı – **Tanrı**'nın dışında hiç bir şeyin var olmadığı bir zaman.

Kutsal Yazıların ilk kitabının ilk ayetinde, *"Başlangıçta **Tanrı** yeri ve göğü yarattı"* cümlesini okumamızın nedeni budur. Kutsal Yazılar şöyle de**me**zler: "Başlangıçta Tanrı **ve** melekler" ya da "Başlangıçta Tanrı **ve** insanlar" hayır, Kutsal Yazılar bize yalnızca şöyle der: *"Başlangıçta **Tanrı..**"* Başlangıçta, henüz hiç bir şey var olmadığında, melekler ya da insanlar var olmadan önce..yaşayan yalnızca tek Biri vardı. Bu biri, **Tanrı'**dır!

Dünyamızda bazı kişiler şöyle der: "Tanrı'yı göremiyorum, bu yüzden Tanrı yoktur." Tanrı'nın var olduğunu inkar eden bu kişilere birkaç soru sormak isteriz. Hiç, bir atom gördünüz mü? Ya da içinize çektiğiniz oksijeni? Rüzgarı gördünüz mü? Rüzgarı göremezsiniz, ama yine de rüzgarın var olduğunu bilirsiniz, çünkü rüzgarın yaptıklarını görebilirsiniz. Rüzgarın hareket ettirdiği ağaçları görebilirsiniz, ama rüzgarın kendisini hiç kimse göremez. Rüzgarı elinizde tutamazsınız, ama onun serinletici esintisini hissedebilirsiniz. Aynı durum Tanrı için de geçerlidir. Tanrı'yı göremeyiz, çünkü Tanrı insan gözü ile görülemez. Ama yine de, **Tanrı'nın var olduğunu biliriz, çünkü Tanrı'nın yarattıklarını görürüz.** Kutsal Yazılar şöyle der: *"Tanrı'nın görünmeyen nitelikleri – sonsuz gücü ve Tanrılığı – dünya yaratılalı beri O'nun yaptıkları ile anlaşılmakta, açıkça görülmektedir. Bu nedenle, **özürleri yoktur."*** (Romalılar 1:20)

Tevrat'ın ilk ayetinden öğrenebileceğimiz bir başka konu ise şudur: **Tanrı'nın başlangıcı yoktur.** Tanrı, başlangıçta yaratılmadı. Tanrı, Sonsuzluğun Rabbi'dir. Burada yeryüzünde bildiğimiz ve gördüğümüz her şey bir başlangıca sahipti. Ama Tanrı'nın başlangıcı yoktu. O'nun orijini yoktur. O'nun eşi benzeri yoktur. Başlangıçta var olan yalnız O'ydu. O'nu hiç kimse dünyaya getirmedi. O'nu hiç kimse yaratmadı ve O Kendini yaratmadı. Kutsal Yazılarda, *"Başlangıçta **Tanrı*** "cümlesinin okumamızın nedeni budur. Yalnızca O'nun başlangıcı yoktur. O, her zaman var Olan ve sonsuza kadar Yaşayan'dır. O'nun adı Rab'dir (Wolof dilinde: *Sonsuz Olan*) O, bugün nasılsa, dün de aynıydı. Dün nasılsa, O, sonsuza kadar yine aynı olacak. **Tanrı asla değişmez.**

"Başlangıçta Tanrı yeri ve göğü yarattı" diyen bu ayetten öğrenebileceğimiz bir başka şey daha vardır; o da şudur: **Tanrı büyüktür!** Her şeyi yaratan Tanrı, her şeyden ve herkesten daha büyüktür. O, Yaratılışın Rabbidir. Gerçekten tüm yüreğimiz ile *"Allahü Ekber"* (Arapça: *Tanrı daha büyüktür!*) diye ilan edebiliriz. Tanrı büyüktür. Eşi benzeri yoktur. Tanrı, dünyadaki her şeyden, okyanustan, rüzgardan, güneşten ve yıldızlardan daha büyüktür. Tüm ruhlardan ve insanlardan daha bilge ve daha güçlüdür. O, sonsuza kadar yüceliğe layıktır! Nasıl bir evi inşa eden kişi, o evden daha önemliyse, Tanrı da her şeyden üstündür, çünkü her şeyi O yarattı. Tanrı büyüktür! O, Kendi gücü aracılığı ile yaşar. Hiç bir şeye bağımlı değildir. Hiç kimseye bağımlı değildir. Tanrı her şeyden daha büyüktür. O'nun hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. Hiç kimseye ihtiyacı yoktur. O, En Yüce Olan'dır!

Biz insanların ihtiyaçları pek çoktur. Her gün soluk almamız, uyumamız, yememiz ve içmemiz gerekir. Güneşe, yağmura, yiyecek ve suya, giysilere ve içinde yaşayacağımız bir eve, babaya ve anneye, dostlara ve paraya ve daha başka pek çok şeye ihtiyaç duyarız. İhtiyaçlarımız ne kadar da çoktur! Ancak, her şeyi yaratan Tanrı'nın hiç bir şeye ihtiyacı yoktur. O, acıkmaz ve susamaz. Hiç bir zaman yorulmaz. İnsanlar gibi bir bedene sahip değildir. O'nun sınırları yoktur. O'nun sonu yoktur. O, Sonsuz Tanrı'dır. **O, Her Şeye Gücü Yeten'dir.**

Şimdi önemli bir soru ile karşı karşıyayız. Eğer Tanrı bir insan gibi değilse ve bizlerinki gibi bir bedeni yoksa, Tanrı nasıldır? Kutsal yazılar bu soruya çok açık bir yanıt ile karşılık verirler. Ayet şöyle der: *"Tanrı **ruhtur.** Ve O'na tapınanlar ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar."* (Yuhanna 4:24) Tanrı nasıldır? **Tanrı, ruhtur.** İnsan beden ve ruhtur, ama Tanrı yalnızca ruhtur. Tanrı'nın Ruhu'nun hiçbir sınırı yoktur. O, her yerdedir. Tanrı, her şeyin ve herkesin üstündedir. O, her şeyi doldurur. Her şeyi görür. Tanrı için gece ve gündüz aynıdır. Eğer odanızda saklanıyorsanız, Tanrı oradadır ve sizi görür. **Tanrı her şeyi bilir.** O, düşüncelerinizi ve yüreğinizin niyetlerini bilir. Tanrı büyüktür!

O zaman Tanrı nasıl Biri'dir? Belki bugün incelediğimiz konuları şu şekilde özetleyebiliriz: **Tanrı hiç kimseye benzemez.** Tanrı Tanrı'dır ve eşi ve benzeri yoktur. *Doğruluk Yolu* programınızın gelecekteki derslerinde Tanrı'nın karakteri hakkındaki anlayışımızı çoğaltacağız. Kutsal Yazılarda Tanrı'nın yüzlerce ve yüzlerce ismi vardır. O, Rab'dir. En Yüce Olan. Her Şeye Gücü Yeten. Yaratıcı. Yaşam Önderi. Işık. Adil Olan. Kutsal Olan. Merhametli Olan. Sevgi Tanrısı. O, diri ve gerçek Tanrı'dır!

Başlangıçta yeri ve göğü yaratan Tanrı, gerçekten **Büyük Olan'**dır. Kutsal Yazılar O'nun hakkında şöyle yazar:

"Tanrı'nın zenginliği ne büyük, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! O'nun yargıları ne denli akıl ermez, yolları ne denli anlaşılmazdır! Her şeyin kaynağı O'dur; her şey O'nun aracılığı ile ve O'nun için var oldu. O'na sonsuza dek yücelik olsun! Amin." (Romalılar 11:33, 36) *"Mübarek ve tek Hükümdar, kralların Kralı, rablerin Rabbi, ölümsüzlüğün tek sahibi, yaklaşılmaz ışıkta yaşayan, hiç bir insanın görmediği ve göremeyeceği Tanrı! Onur ve kudret sonsuza dek O'nun olsun! Amin."* (1.Timoteos 6:15, 16)

Bir başka bölümde, Tanrı'nın peygamberi Musa, Tanrı'yı güzel bir şarkının şu sözleri ile över: *"Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, Senin işlerin büyük ve şaşılası işlerdir. Ey ulusların Kralı, Senin yolların doğru ve adildir. Ya Rab, senden kim korkmaz? Adını kim yüceltmez? Çünkü kutsal Olan yalnız sensin."* (Vahiy 15:3, 4) Tanrı'nın büyüklüğü sınırsızdır! *"Başlangıçta **Tanrı!"*** cümlesinin Tanrı Sözü'nün ilk ayeti olarak bize öğrettiği budur.

Evet dostlar, bugün işittiğimiz gerçeği zihinlerimizde koruyalım: *"Başlangıçta **Tanrı"*** Başlangıçta yalnızca Tanrı vardı ve bu nedenle **yalnızca Tanrı** öbür dünyada ne olacağı hakkındaki gerçeği bize açıklayabilir. Ve **yalnızca Tanrı** Kendisi hakkındaki gerçeği bize açıklayabilir.

Evet, bazı kişilerin şöyle dediklerini biliyoruz: "Tanrı'yı ya da öbür dünyada ne olacağını hiç kimse bilemez!" ama her şeye rağmen Peygamberlerin Yazıları bize, **Tanrı'yı tanıyabileceğimizi** ve **sonsuzluğu nerede geçireceğimizi bilebileceğimizi** söylerler. Çünkü Tanrı Sözü'nde şunlar yazılıdır:

*"Sonsuz yaşama sahip olduğunuzu **bilesiniz** diye size bunları yazdım!"* (1.Yuhanna 5:13, 20) *"Tanrı'nın kendisini sevenler için hazırladıklarını hiç bir göz görmedi, hiç bir kulak duymadı, hiç bir insan yüreği kavramadı. Oysa **Tanrı Ruh'u aracılığı ile bize bunları açıkladı.** Çünkü Ruh her şeyi, Tanrı'nın derin düşüncelerini bile araştırır."* (1.Korintliler 2:9, 10)

Bugün bizi dinlemekte olan sizler, **Tanrı'yı kişisel olarak tanıyor musunuz?** Yoksa O, sizin için yalnızca uzakta bulunan ve bilinemeyen büyük Yaratıcı mıdır? Sevgili dostlar, Tanrı sizin O'nu tanımanızı ve O'nun ile sonsuza kadar yaşamanızı istiyor! Peygamberlerin Yazıları bize Tanrı ile nasıl harika ve yakın bir ilişkiye sahip olabileceğimizi öğretirler. Ama yine de bizler de Tanrı'nın bize söylediklerine kulaklarımızı, zihinlerimizi ve yüreklerimizi açmalıyız. Tanrı'nın, Kutsal Sözü'nde ne söylediğine kulak verin: *"Ey dünyanın dört bucağındakiler! Bana dönün kurtulursunuz. Çünkü Tanrı Ben'im, başkası yok!"* (Yeşaya 45:22)

Bugün bizim ile birlikte olduğunuz için teşekkürler. Tanrı isterse, bir sonraki programımızda size çekici gelecek bir konu inceleyeceğiz: melekler ve Şeytan. Meleklerin ve Şeytan'ın nereden geldikleri hakkındaki gerçek öyküyü biliyor musunuz?

Kutsal Yazılarda söylenen şu ayetin üzerinde düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin:

"Tanrı ruhtur. O'na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar." (Yuhanna 4:24)

Ders 3

LESSON 3

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RİGHTEOUSNESS

Şeytan ve Melekler

SATAN AND THE ANGELS

Yeşaya 14; Hezekiel 28

Dinleyici dostlarımız, sizlere **esenlik** olsun. Sizi, ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu doğruluk yoluna boyun eğmesini ve O'nun ile sonsuza kadar esenlik içinde yaşamasını isteyen esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile selamlıyoruz. Bugün *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak üzere sizler ile tekrar beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda, *"Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı"* (Yaratılış 1:1) diyen Kutsal Yazılardaki ilk ayeti okuduk. Tanrı'nın dışında her şeyin bir başlangıca sahip olduğunu gördük. Başlangıçta, ortada henüz hiçbir şey yokken, yalnızca Biri yaşıyordu. Bu Biri, **Tanrı'ydı.** Başlangıçta var Olan yalnızca O'ydu. Tanrı, Sonsuzluğun Rabbidir. Tanrı büyüktür ve eşi benzeri yoktur! O'nun başlangıcı ve sonu yoktur. O, hiç bir şeye ihtiyaç duymaz. O, sınırlı değildir. Tanrı ruhtur ve her an her yerde bulunabilir. O, her şeyin ve herkesin üstündedir. O her şeyi doldurur. O, her şeyi görür. Her şeyi bilir. O, eşsizdir. Tanrı büyüktür! Bu nedenle, Kutsal Yazılar şöyle der: *"O, ölümsüzlüğün tek sahibidir, yaklaşılmaz ışıkta yaşar. O'nu hiçbir insan görmedi ve göremez. Onur ve kudret sonsuza dek O'nun olsun! Amin."* (1.Timoteos 6:16)

Bugün, Peygamberlerin Yazılarındaki üçüncü dersimize başlıyoruz. Amacımız, Tanrı Sözü'nün **melekler ve Şeytan** hakkında neler öğrettiğini incelemektir. Meleklerin nereden geldiklerini biliyor musunuz? Ya da Şeytan'ın ve cinlerin nereden geldikleri hakkında bir fikriniz var mı? Eğer Tanrı bu konuları bize anlatmamış olsaydı, bu tür konular ile ilgili bilgiye sahip olamazdık. Ama Tanrı bu konuları Sözü'nde bize anlatır. Bu nedenle, melekler ve Şeytan ile ilgili gerçeği bilebilmemiz için Kutsal Yazıları şimdi özenle inceleyelim.

Doğruluk Yolu programında Peygamberlerin Yazılarını baştan sona incelediğimiz kronolojik bir çalışma yaptığımızı size hatırlatmak isteriz. Bu nedenle son program yayınımızda Tanrı'nın Kendisi hakkında inceleme yaptık, çünkü başlangıçta var Olan, Tanrı'dır. Ve Tanrı isterse, bir sonraki dersimizde Tanrı'nın, dünyayı ve dünyanın içinde bulunan her şeyi nasıl yarattığını açıklayan öyküyü anlatacağız. Ancak yine de Tanrı, insanları ve içinde yaşadığımız dünyayı yaratmadan önce, **ilk** olarak yarattığı bir başka şey vardı: **melekler.**

Tanrı Sözü bize melekler hakkında çok şey anlatır. Bugün, bu yaratılmış varlıklar ile ilgili daha önemli gerçekleri özetlemeye çalışacağız. Tanrı'nın Sözü, bize ruh olan Tanrı'nın, çok, ama çok uzun zaman önce **melekler** olarak adlandırılan **başka pek çok ruhlar** yaratmış olduğunu bildirir. Kutsal Yazılar şöyle der: *"(Bütün melekler ruhlardır.)"* (İbraniler 1:14)

"(Tanrı), meleklerini rüzgar, hizmetkarlarını ateş alevi yapar." (İbraniler 1:7) Böylece Kutsal Yazılar bize, meleklerin, Tanrı gibi ruh olduklarını öğretir. Meleklerin biçimleri rüzgar ve aeş ile karşılaştırılır. Rüzgarı göremeyiz. Ateşe hiç kimse dokunamaz. Tanrı'nın melekleri için de durum aynıdır. Tanrı, melekleri bizim sahip olduğumuz bedenler ile yaratmadı. Biz insanlar beden ve ruh ile yaratıldık. Ama melekler yalnızca ruhtan ibarettirler. Onları göremeyişimizin nedeni budur.

Tanrı, kaç tane melek yarattı? Kutsal Yazılar bu konu hakkında ne söyler? Kutsal Yazılar, Tanrı'nın hiç kimsenin sayamayacağı kadar çok sayıda ruhlar yarattığını bildirirler. Yücelerde, Tanrı'nın huzurunda, *" sayıları binlerce binler, on binlerce on binler olan"* çok sayıda melek vardır. (Vahiy 5:11) Rabbimiz Tanrı büyüktür! Hiç bir sınırı olmayan Tanrı, Kendisi için sayıları binlerce binlerden oluşan güzel, iyi, ve bilge melekler yarattı. Kutsal Yazılar bize, Tanrı'nın meleklerinin **büyük güce** sahip olduklarını söyler. Melekler bizden çok daha güçlüdürler. Ama yine de tüm yaratıklar gibi, onlar da sınırlı varlıklardır. **Her şeye güçleri yetmez.** Melekler aynı anda her yerde olamazlar ve her şeyi bilmezler. Onlar yalnızca yaratıktır. Yalnızca Tek Biri sınır tanımaz. O Biri, Tanrı'dır.

Melekler hakkında anlamamız gereken bir başka konu da şudur: Tanrı melekleri yarattığı zaman, onlar **kutsal yaratıklardı,** meleklerin hepsi kutsaldı. Başlangıçta kötü melek yoktu Başlangıçta, Şeytan (Kur'an'da/Arapça: *"İblis"*) henüz var olmamıştı. Kötü hiç bir ruh yoktu. Tanrı, hiç bir kötü melek yaratmadı. Bu gerçeği aklımızda tutmalıyız: Tanrı, bir şeyin dışında her şeyi yapabilir. Tanrı, kötü olanı yapamaz. Bu gerçeği unutmayalım. Tanrı kötü olan bir şey yaratamaz, çünkü Tanrı mutlak **iyidir.** Tanrı hata yapamaz, çünkü O **mükemmeldir.** Günah, O'ndan gelemez, çünkü O **saf ve kutsaldır.** Tanrı'nın düşündüğü, söylediği ve yaptığı her şey, iyi ve mükemmeldir. İşte Kutsal Yazılar bu nedenle şöyle der: "*Tanrı kötülük ile ayartılmadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz."* (Yakup 1:13) Peki ama o zaman kötü nereden gelir? Bu soruya Tanrı'nın verdiği yanıtı biraz sonra göreceğiz. Ama önce, melekler hakkında bilmemiz gereken bir başka şey var.

Tanrı melekleri **neden** yarattı? Kutsal Yazılar bize Tanrı'nın, melekleri cennetin sevinci içinde sonsuza kadar **O'nu sevmek, O'nu övmek ve O'na hizmet etmek üzere** Tanrı ile birlikte olabilmeleri için yaratığını öğretir. Tanrı, onlara, onların hepsine sahipti, çünkü onları O yarattı. Meleklerin hepsi, ay, güneş ve yıldızların çok ötesinde bulunan, Tanrı'nın yücelerdeki "evi" olan cennette konut kurdular. **Tanrı'nın konut kurduğu özel bir yerin** bulunduğunu biliyor muydunuz? Evet, son dersimizde Tanrı'nın her yerde bulunduğu öğrendiğimiz doğrudur. Ama yine de Kutsal Yazılar bize aynı zamanda evrende Tanrı'nın yaşadığı ve yüceliğinin tamamını sergilediği kutsal, ışık ve güzellik ile dolu, harika bir yerin bulunduğunu da öğretirler. Bu yer, Tanrı'nın peygamberlerinin *Tanrı'nın Huzuru* ya da *Gökler* ya da ***Cennet*** olarak adlandırdıkları yerdir. Tanrı burada kutsal melekleri ile birlikte konut kurmuştur.

Melekler hakkında bilmemiz gereken bir başka şey de şudur: meleklerin **hepsi aynı değildirler.** Bazı melekler diğerlerinden daha güzel ve daha bilgedir. Bazı melekler Tanrı'nın göklerdeki tahtının çevresinde dururlar. Diğer melekler ise insanlara yardım eder ve onları korurlar. **Cebrail ve Mikail** gibi diğer melekler Tanrı'nın huzurunda dururlar ve yeryüzünde özel görevler yerine getirmek için gönderilirler.

Bazı melekler diğerlerini idare ederler. Daha önce hiç, **Lüsifer** adını duydunuz mu? Tanrı Sözü bize Lüsifer'in bir zamanlar tüm meleklerin yöneticisi olduğunu bildirir. Eğer Lüsifer'in öyküsünü biliyorsanız, o zaman Şeytan'ın nereden geldiğini de biliyorsunuz demektir.

Kutsal yazılar bize, Tanrı ilk kez melekleri yarattığı zaman **Lüsifer'in tüm meleklerin en güzeli, en güçlüsü, ve en bilgesi olduğunu** anlatır. Lüsifer'in anlamı, *'parlayan'*dır. Lüsifer, bilgi, bilgelik, güç ve yetkide diğer tüm meleklerden üstündü. Tanrı, ona ölçüsüz bir güzellik ve zeka vermişti. Lüsifer, Tanrı'ya tapınmalı, O'nu sevmeli ve O'na sonsuza kadar itaat etmeliydi, çünkü onu Tanrı yaratmış ve çok bereketlemişti. Ama bütün bunlara rağmen, Peygamberlerin Yazılarında Lüsifer'in bir gün Tanrı'ya saygısızlık gösterdiğini ve yüreğinin **gurur** ile dolduğunu okuruz. Lüsifer, yüreğinde şöyle dedi: *"Göklere **çıkacağım,** tahtı Tanrı'nın yıldızlarından daha yükseğe **koyacağım,** İlahların toplandığı dağda, Safon'un doruğunda **oturacağım,** bulutların üstüne **çıkacağım,** kendimi Yüceler Yücesi (Tanrı) ile **eşit kılacağım.**"* (Yeşaya 14:13, 14)

İnanılmaz bir şey! Tanrı'nın, kendisine vermiş olduğundan başka hiçbir şeye sahip olmayan Lüsifer, En Yüce Olan'ın, Tanrı'nın yüceliğini çalmak istedi! Ve Tanrı'ya baş kaldıran yalnızca Lüsifer olmadı, aynı zamanda göklerde bulunan **meleklerin üçte biri de** Rab Tanrı'ya sırt çevirmeyi seçtiler ve günah işleyen Lüsifer'in günahını izlemeye karar verdiler. (bakınız Vahiy 12:4)

Tanrı, ne olursa olsun Tanrı'dır, ve Lüsifer ve meleklerinin yapmaya niyetlendikleri her şeyi biliyordu. Daha önce son dersimizde öğrenmiş olduğumuz gibi, Tanrı'nın önünde hiç kimse gizli bir şey yapamaz, çünkü Tanrı her olayı, o olay gerçekleşmeden önce bilir! Tanrı, Lüsifer'in ve onu izleyen meleklerin yüreklerindeki günahı gördü.

Ve o zaman ne oldu? Tanrı ne yaptı? Tanrı, Kendisine karşı baş kaldıran Lüsifer'e, Kendi Yerini alması için izin verecek miydi? Tanrı günaha göz yumabilir miydi? **Tanrı, gurur ve isyan günahı ile birlikte yaşayabilir miydi?** Asla! Peygamberlerin Yazıları bize tanrı'nın, Tanrımız'ın kutsal olduğunu ve kötüye bakamayacağını öğretir. Tanrı, günahı hoş göremez. O, Yüceliğini bir başkasına vermeyecektir. Tanrı eşsizdir; O'nun yerini hiç kimse alamaz! Bu nedenle, Kutsal Yazılar, **Tanrı'nın Lüsifer'i ve onu kötü meleklerini huzurundan attığını** bildirirler. Lüsifer ve onu izleyenler, artık göklerde, Tanrı'nın evinde yaşayamazlardı, çünkü Tanrı'nın yerini almak isteyerek günah işlemişlerdi. Tanrı'nın Lüsifer'i ve onun kötü meleklerini huzurundan kovmasının nedeni buydu. Kutsal olan Tanrı, Kendisine karşı isyan eden herkesi yargılamak ve cezalandırmak zorundadır.

Lüsifer günah işledikten sonra, adı değiştirildi. Artık adı, *"parlayan"* anlamına gelen Lüsifer değil, ***Şeytan'dı.*** Şeytan, *Düşman/Muhalif* anlamına gelir. Lüsifer, Tanrı'nın düşmanı olmuştu. Ve bildiğiniz gibi Şeytan ve onun melekleri, Tanrı'yı ve iyi olan her şeyi hala reddederler. Tanrı'nın sözü'nü kabul etmez ve onu inkar ederler. Şeytan, Tanrı'ya karşı savaşır ve O'nun planlarını yok etmeye ve engellemeye çalışır. Her şeye rağmen Tanrı, büyük Yargıç'tır ve hiç kimse O'nu yenilgiye uğratamaz!" Bir yumurta bir kaya ile güreşmemelidir!" (Wolof atasözü) (Türkçe'deki karşılığı: "İnsan, başından büyük işlere girişmemelidir.")

Kutsal Yazılar, bize, Şeytan'ın henüz ateşte (cehennemde) olmadığını öğretirler. Tanrı'nın Sözü, bize Tanrı'nın Şeytan'ı ve meleklerini kovduktan sonra onlar için, hiçbir zaman tükenmeyecek olan **cehennem ateşlerini** yarattığını söyler. Tanrı'nın, Şeytan'ı, meleklerini ve onları izleyen herkesi bu ateşe atacağı bir gün gelecektir. Bu nedenle, şöyle yazılmıştır: *"Gece gündüz, sonsuzlara dek işkence çekeceklerdir."* (Vahiy 20:10)

Her şeye rağmen Kutsal Yazılar bize Şeytan'ın henüz ateşte (cehennemde) olmadığını öğretirler. Tanrı Sözü, **Şeytan'ın dünyada olduğunu** ve Tanrı'ya karşı savaştığını söyler. O, Yok Edicidir. Tanrı'nın işini mahvetmek ister. Şeytan, Tanrı'nın yarattığı insanların

mahvolmalarını ve kendisi ile birlikte cehenneme gitmelerini ister. Tanrı'nın sözü, **insanların çoğunun Şeytan'ın kontrolü altında olduklarını, ama bunu bilmediklerini** söyler, çünkü Şeytan, **Aldatan'dır.** Bu nedenle, Kutsal Yazılar şöyle der: *"Şeytan kendisine ışık meleği süsü verir."* (2.Korintliler 11:14) İnsanların, Tanrı'nın Sözü'ne dikkatlerini vermemeleri için onları aldatmaya çalışır. Tanrı'nın peygamberlerinden birinin, *"ayık ve uyanık olun! Düşmanınız İblis, kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşıyor."* (1.Petrus 5:8) Dikkatli olun! Şeytan sizi sonsuza kadar mahvetmek istiyor!

Ama Tanrı'ya övgüler olsun! Tanrı, Şeytan'ın gücünden kaçabilmemiz için bize Sözü'nü vermiştir. Kutsal Yazılar şöyle der: *Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacaktır!"* (Yuhanna 8:32) Şeytan'ın korkunç hilelerinden sizi özgür kılabilecek olan gerçeği biliyor musunuz? Şunu unutmayalım: **Şeytan,** bizlerden daha bilgedir. **Ama Tanrı** Şeytan'dan daha bilgedir. **Şeytan,** bizden daha güçlüdür. **Ama Tanrı** Şeytan'dan daha güçlüdür. Sizi Şeytan'ın gücünden kurtarabilecek olan Gerçeğin Sözü'nü biliyor musunuz? Pek çok kişi, Tanrı'nın Gerçeğini işitmekten hoşlanmaz. İnsanlar gerçeği dinlemeyi neden reddederler? Çünkü Şeytan onları aldatmaktadır. Şeytan, insanları gerçek olmayana inanmaları için teşvik eder. Doğruyu söylemek gerekirse, gerçeği işitmek her zaman hoş olmayabilir. "Gerçek acı bir biberdir." (Wolof atasözü) (Türkçe'deki karşılığı: "Doğru söz acıdır.") Her şeye rağmen, Tanrı'nın Sözü'nün gerçeğini biliyor ve buna inanıyorsanız, Şeytan'ın gücünden özgür kılınacaksınız. **Tanrı'nın gerçeği,** insanları **Şeytan'ın yalanlarından** özgür kılabilir. Ama gerçeği bilmeniz ve ona inanmanız gerekir!

Tanrı Sözü'nün ne dediğine kulak verelim: *"Sevgili kardeşlerim, her ruha **inanmayın, Tanrı'dan olup olmadıklarını** anlamak için ruhları **sınayın.** Çünkü bir çok sahte peygamber dünyanın her yanına yayılmış bulunuyor."* (1.Yuhanna 4:1) *"Peygamberlik sözlerini küçümsemeyin. Her şeyi sınayın. İyi olana sımsıkı tutunun. Her çeşit kötülükten kaçının."* (1.Selanikliler 5:20-22) **Tanrı'nın peygamberlerinin ne yazdıklarını gerçekten biliyor musunuz?** Gerçeğin Sözü'nü anlıyor musunuz? Gerçeğin Sözü'ne yüreğinizde inanıyor musunuz?

Dostlar, dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki yayınımızda, Tanrı'nın dünyayı nasıl yarattığını birlikte inceleyeceğiz. Sizi bu programımıza katılmaya davet ediyoruz. Bugün çalıştığımız konulardan herhangi biri hakkında sorularınız olursa, bize yazın; *Doğruluk Yolu* (TWOR@iname.com)...

Tekrar sizinle birlikte olmayı dört gözle bekliyoruz. Tanrı, Sözü'nde ifade ettiği harika vaat üzerinde düşünürken sizi bereketlesin,

"Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak." (Yuhanna 8:32)

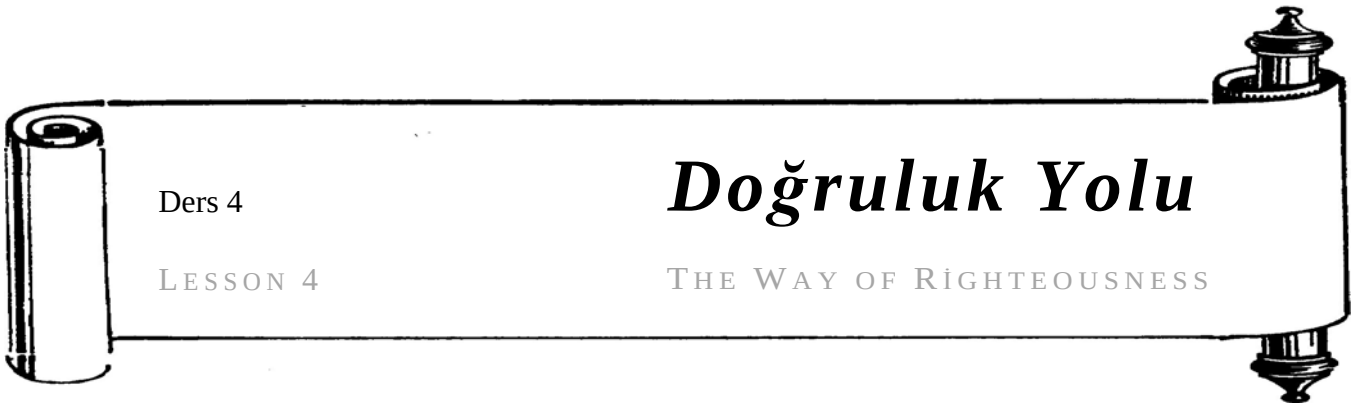

Ders 4

Doğruluk Yolu

LESSON 4

THE WAY OF RİGHTEOUSNESS

Tanrı Dünyayı Nasıl Yarattı

HOW GOD MADE THE WORLD

Yaratılış 1

Dinleyici dostlarımız, sizlere **esenlik** olsun! Kendisinin ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu doğruluk yoluna boyun eğmesini ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını isteyen esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere sizler ile tekrar beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda Tanrı'nın peygamberlerinin **melekler ve Şeytan** ile ilgili yazdıklarını okuduk. Tanrı'nın başlangıçta onlara melekler adını vererek milyonlarca ruh yarattığını öğrendik. Melekler arasında bir tanesi diğerlerinden daha zeki ve daha güzeldi. Bu meleğin adı, Lüsifer'di. Ancak her şeye rağmen öyle bir gün geldi ki, Lüsifer, yüreğinde kendisini yüceltti ve Tanrı'yı küçük görerek O'nun yerini almak istedi. Aynı zamanda, diğer meleklerin çoğu da günah işleyen Lüsifer'i işlediği bu günahta izlemeyi seçtiler. Böylece, Kendisine karşı baş kaldıranları hoş göremeyen Tanrı Lüsifer'i ve kötü melekleri kutsal huzurundan attı. Lüsifer'in adı, *Düşman* anlamına gelen *Şeytan* olarak değişti. Tanrı, Şeytan'ı ve meleklerini kovduktan sonra, onlar için, sonsuza kadar tükenmeyecek olan cehennem ateşlerini yarattı. Ve tanrı bir gün Şeytan'ı ve tüm onu izleyenleri bu ateşe atacaktır. Ama Şeytan henüz cehenneme atılmamıştır. Şeytan dünyadadır, kendisi ile birlikte mahvolmaları için elinden geldiğince çok sayıda insanı aldatmak istemektedir.

Bugün Peygamberlerin Yazıları hakkındaki dördüncü dersimizi işleyeceğiz. Tevrat'ın *Yaratılış* olarak adlandırılan ilk kitabın birinci bölümündeki ilk iki ayette şöyle yazılıdır: *"Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklar ile kaplıydı."* (Yaratılış 1:1, 2)

Başlangıçta Tanrı önce göğü ve yeri yarattığı zaman yeryüzünde canlı hiç bir şey yoktu. Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu ve her yer karanlık ile kaplıydı. Yalnızca Şeytan ve melekleri vardı. Ama Tanrı, Tanrı'yı tanıma, O'nu sevme, ve O'na sonsuza kadar itaat etme kapasitesine sahip insanlar yaratmayı planladı. Ancak Tanrı, insanı yaratmadan önce insanın gerçek bir refah içinde yaşayabileceği güzel bir dünya yapmayı tasarladı. İşte bugün, Tanrı'nın, yaratmayı planladığı insanlar için **dünyayı nasıl yarattığını ve hazırladığını** göreceğiz.

Kutsal Yazılar, Tanrı'nın dünyayı nasıl yarattığı hakkında neler söyler? *"RAB, yeri, göğü ve bütün canlıları altı günde yarattı."* (Mısır'dan Çıkış 20:11) Şimdi Tanrı'nın bu altı günde ne yarattığını görmek için Tevrat'ın ilk bölümüne bakalım.

1.) Kutsal Yazılar, ilk gün hakkında şöyle der:

> *"Tanrı'nın Ruh'u suların üzerinde dalgalanıyordu. Tanrı, 'Işık olsun' diye buyurdu ve ışık oldu. Tanrı, ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı. Işığa, 'Gündüz', karanlığa, 'Gece' adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu."* (Yaratılış 1:2-5)

Böylece, ilk gün Tanrı şöyle buyurdu, "Karanlıkta **ışık** olsun!" Tanrı, göklerde büyük bir topa benzeyen yeryüzüne, her yirmi dört saatte bir ekseni üzerinde dönmesini buyurdu. On iki saat gün ışığına ve on iki saat geceye sahip olmamızın nedeni budur. Tanrı, ilk günde ışığı karanlıktan ayırmak ile ne kadar büyük bir iş yaptı!

2.) Kutsal Yazılar, ikinci gün hakkında şöyle yazar:

> *"Tanrı, 'Suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın' diye buyurdu. Ve öyle oldu. Tanrı gökkubbeyi yarattı. Kubbenin altındaki suları üstündeki sulardan ayırdı. Kubbeye 'Gök' adını verdi."* (Yaratılış 1:6-8)

Tanrı, ikinci günde *atmosfer* olarak adlandırdığımız **yeryüzünün çevresindeki göğü yarattı.** Atmosfer, dünyayı çevreleyen gökyüzüdür ve soluduğumuz havayı içerir. Bu sözünü ettiğimiz atmosfer herkesi ve her şeyi güneşin sıcaklığından ve diğer pek çok afetten korur. Tanrı'nın ikinci günde yarattığı bu gökyüzü olmasaydı, insan yeryüzünde yaşayamazdı.

3.) Üçüncü günde Tanrı, **denizi, karayı ve bitkileri** yarattı. Kutsal Yazıların ne dediğine kulak verelim:

> *"Tanrı, 'Göğün altındaki sular bir yere toplansın, kuru toprak görünsün' diye buyurdu ve öyle oldu. Kuru alan, 'Kara', toplanan sulara 'Deniz' adını verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. Tanrı, 'Yeryüzü bitkiler, tohum veren otlar, türüne göre tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları üretsin' diye buyurdu ve öyle oldu. Akşam oldu, sabah oldu ve üçüncü gün oluştu."* (Yaratılış 1:9-11, 13)

Böylece, üçüncü günde, Büyük Tasarımcı Tanrı, her biri kendi meyve ve tohumunu veren binlerce farklı türdeki ağaçlar ve bitkiler ile birlikte denizleri ve nehirleri yarattı. Tanrı'nın yarattığı lezzetli yiyecekler ne kadar da çeşitliydi: mangolar, muzlar, Hindistan cevizleri, karpuzlar, domatesler, kabaklar, havuçlar, pirinç, akdarı, yer fıstığı ve diğer binlerce çeşit yiyecek! Ve Tanrı, yarattığı her şey ile ilgili olarak şöyle dedi: *"İyi oldu!"* Tanrı'nın yarattığı ve yaptığı her şey iyi, harika ve mükemmeldir! Daha önce, Tanrı'nın yapamayacağı tek bir şey olduğunu görmüştük. Tanrı kötü olanı yapamaz, çünkü **Tanrı iyidir!**

Bazılarınızın aklından belki şu sorular geçebilir: "Eğer Tanrı iyi ise, o zaman dünya neden kötülük ve çekişme ile dolu? Tarlam bu yıl neden iyi ürün vermedi? Çocuğum neden hasta? Eğer Tanrı iyi ise, insanlarda neden kötülük meydana geliyor?" Bu sorular gerçekten önemli sorulardır ve Kutsal Yazılar bize, ilerdeki derslerde bu konularda tatmin edici yanıtlar vereceklerdir. Bizler yine de bugün için şu önemli gerçeği aklımızda tutmak ile yetinelim: Tanrı iyidir ve bu gerçeğin bir sonucu olarak **Tanrı'nın yarattığı her şey iyiydi.**

Bir an duralım ve **Tanrı'nın iyiliği** üzerinde düşünelim. Biraz önce, Tanrı'nın üçüncü günde ağaçları nasıl yarattığını işittik. Tanrı'nın ağaçları **neden** meyveleri ile yarattığını biliyor musunuz? Tanrı'nın meyvelere ihtiyacı mı vardı? Güzel meyveler ile dolu ağaçları Kendi açlığını gidermek için mi yarattı? Hayır! Yaratan Tanrı asla acıkmaz ve hiç bir şeye

ihtiyacı yoktur. O zaman Tanrı ağaçları neden yarattı? Kutsal Yazılar bize **iyi olan** Tanrı'nın her şeyi, altıncı günde yaratmayı planladığı **insan için** yarattığını gösterirler.

Tanrı'nın iyiliğinin farkında mısınız? Harika bir kokusu olan bir mangonun tadını alabilir ya da güzel kokan bir çiçeği koklayabilir ve Tanrı'nın iyiliğini görmezden gelebilir misiniz? Bir ağaç gördüğünüz zaman onu sizin için Yaratan'a teşekkür etmeden durabilir misiniz? Ağaçların olmadığı bir yaşam korkunç olurdu! Yemek pişireceğimiz zaman yakacağımız ateş için odun ya da bir tekne veya ev inşa etmek için kerestemiz olmazdı. Sıcak bir günde dinlenmek için sığınacak bir gölge ya da çay ve ilaçlar için yapraklar bulamazdık. Ağaçlar olmasaydı yaşamak imkansız olurdu. Ve ağaçlar, Tanrı'nın bizim mutluluğumuz için yarattığı binlerce iyi şeyden yalnızca bir tanesidir. Tanrı, İyiliğinin farkında olmamızı ister. Peygamber Davut, Mezmurlar'da bu konu ile ilgili olarak şunu yazdı: *"Tadın ve görün Rab ne **iyidir."*** (Mezmur 34:8) ama şimdi artık zamanımız sona ermeden önce, bugünün dersine devam etmemiz gerekiyor.

4.) Dördüncü günde Tanrı şöyle dedi: *"Gökkubbede geceyi gündüzden ayıracak, yeryüzünü aydınlatacak ışıklar olsun. Belirtileri, mevsimleri, günleri, yılları göstersin."* (Yaratılış 1:14) Tanrı sadece buyurdu ve gökyüzünde **güneş, ay ve yıldızlar** var oldular. Tanrı başka bir söz söyledi ve yeryüzü güneşin etrafında dönmeye başladı. Tanrı tekrar konuştu ve ay yeryüzünün etrafında dönmeye başladı.

Tanrı dünyadaki her şeyi yaratmak için ne kullandı? Kutsal Yazılar bu konuda ne der?

*"Evrenin **Tanrı'nın buyruğu ile** yaratıldığını, böylece görülenlerin görünmeyenlerden oluştuğunu anlıyoruz."* (İbraniler 11:3) *"Başlangıçta **Söz** vardı. Söz Tanrı ile birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. Başlangıçta O, Tanrı ile birlikteydi. Her şey **O'nun aracılığı ile** var oldu, var olan hiç bir şey O'nsuz var olmadı."* (Yuhanna 1:1-3)

Daha önce Tanrı'nın birinci günde sadece **konuştuğunu** ve *"Işık olsun!"* dediğini ve ışık olduğunu okuduk. Tanrı üçüncü günde, *"suları birbirinden ayıran bir kubbe olsun!"* **dedi** ve sular birbirinden ayrıldı. Tanrı üçüncü gün tekrar **konuştu** ve var olmasını söylediği her şey var oldu. Ve bu durum böylece devam etti. Bu nedenle şimdi düşünelim; Tanrı dünyada var olan her şeyi yaratmak için ne kullandı? Tanrı, **Sözü'nden** başka hiç bir şey kullanmadı! Yaptığı tek şey konuşmaktı ve söylediği her şey var oldu. Tanrı her şeyi Sözü aracılığı ile yarattı. Ve Kutsal Yazılar bize Tanrı'nın Sözü aracılığı ile yalnızca her şeyi yaratmakla kalmadığını, aynı zamanda **O'nun güçlü Sözü** aracılığı ile her şeyi **bir arada tutarak koruduğunu** da bildirir. Ayın ve yıldızların gökyüzünde belirlenmiş oldukları yerlerde durmalarını sağlayan da Tanrı'nın Sözü'nün gücü sayesindedir. Güneşin her gün belirlenen saatlerde doğması ve batması Tanrı'nın buyruğu ile gerçekleşir. Bir düşünün, eğer güneşin yarın doğup doğmayacağını bilmeseydik, yaşamlarımız ne kadar zorlaşırdı! Kutsal Yazılar, *"Tanrı'nın sadık olduğunu"* söyler. (Wolof dilinde: *Tanrı antlaşmalarını yerine getirir.*) (1.Korintliler 1:9) Tanrı'ya güvenebiliriz. O, asla sözünden geri dönmez. Asla değişmez. *"Rabbin söz **sonsuza dek** kalır."* (1.Petrus 1:25)

5.) Tanrı, beşinci günde, sayıları binlerce binler olan **balık ve kuş** türlerini yarattı.
Kutsal Yazılar şöyle der:

> *"Tanrı, 'Sular canlı yaratıklar ile dolup taşsın, yeryüzünün üzerinde, gökte kuşlar uçuşsun' diye buyurdu. Tanrı büyük deniz canavarlarını, sularda kaynaşan canlıları ve uçan çeşitli varlıkları yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü. Tanrı, 'Verimli olun,*

çoğalın, denizleri doldurun, yeryüzünde kuşlar çoğalsın' diyerek onları kutsadı. Akşam oldu, sabah oldu ve beşinci gün oluştu." (Yaratılış 1:20-23)

6.) Kutsal Yazılar altıncı gün ile ilgili olarak bize Tanrı'nın **hayvanları ve insanı** yaratığını söyler. Ne yazık ki, bu önemi olayı açıklamak için bugün zamanımız yok. Tanrı isterse bir sonraki programda Kutsal Yazıların Tanrı'nın ilk insanı **nasıl** ve **neden** yarattığını özenli bir şekilde inceleyeceğiz.

Bugün **Tanrı'nın iyiliği** konusu üzerinde durduk. Tanrı'nın peygamberi Davut'un yazdıklarını okuduk: ***"Tadın** ve görün, **Rab ne iyidir!"*** Dostlar, Tanrı'nın iyiliğini gerçekten **tattınız mı?** Her gün Tanrı'nın bizim için sağlamış olduğu çeşitli yiyecekleri tadıyor ve yiyoruz, ama Tanrı'nın iyiliğini gerçekten "tattık" ve farkına vardık mı? Eğer Tanrı'nın iyiliğini gerçekten tatmak istiyorsanız, Tanrı'nın Sözü'nü dinlemeniz ve O'nun Sözü'ne inanmanız gerekir. Kutsal Yazılar şöyle der: *"İnsan yalnız ekmek ile yaşamaz, ama Tanrı'nın ağzından çıkan her bir söz ile yaşar."* (Matta 4:4) Bir sonraki dersimizde, insanın yalnızca bir bedenden oluşmadığını, ama aynı zamanda bir canı da olduğunu keşfedeceğiz. Canlarımızın Tanrı'nın sözleri ile beslenmeleri gerekir. Tanrı'nın Sözü çok iyidir ve hiç bir şey ile kıyaslanamayacak kadar harikadır, ama bizim Tanrı'nın Sözü'ne acıkmamız gerekir. Midelerinizin yemek için acıktığı kadar canlarınız da Tanrı bilgisi ve O'nun sonsuz Sözü için acıkıyor mu? Eğer Tanrı'nın Sözü için bu şekilde bir açlık duyuyorsanız, size burada yeryüzünde Tanrı ile mükemmel bir esenlik ve yukarda göklerde bozulmaz bir miras verebilecek olan Gerçeği keşfedeceksiniz! Bunun doğru olduğunu biliyoruz, çünkü bu vaadi veren Tanrı'nın kendisidir. Tanrı bu konuda şöyle der: *"Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara! Çünkü onlar **doyurulacaklar!"*** (Matta 5:6) Amin.

Dikkatleriniz için teşekkürler. Bir sonraki programda bize yine katılmanızı rica ediyoruz, çünkü bu programda Tanrı'nın insanı nasıl yarattığını ve hatta bundan daha da önemli olan konuyu, yani insanı neden yarattığını inceleyeceğiz.

Tanrı sizi bereketlesin ve Tanrı'nın size yaptığı harika Çağrısı'nı asla unutmayın:

"Tadın ve görün, Rab ne iyidir!" (Mezmur 34:8)

Ders 5

LESSON 5

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RİGHTEOUSNESS

Tanrı İnsanı Neden Yarattı

WHY GOD CREATED MAN

Yaratılış 1, 2

Dinleyici dostlarımız, size **esenlik** olsun. Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu doğruluk yoluna herkesin boyun eğmesini ve yine herkesin O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını isteyen esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. Bugün *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak üzere sizler ile tekrar beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda, **Tanrı'nın** göğü, yeri, denizleri ve tüm bunların içinde var olan her şeyi **nasıl yarattığını** okuduk. RAB Tanrı, her şeyi, Sözü'nden başka hiç bir şey kullanmadan altı günde yarattı. Aynı zamanda **Tanrı'nın** dünyayı **neden yarattığını** da gördük. Tanrı, dünyayı Kendi yüceliği için yaratmayı tasarladığı insanlar için yaptı. İnsanın gerçek refah içinde yaşayabileceği güzel ve harika bir yer yaratmakla Tanrı ne kadar nazik davrandı!

Bugün Kutsal Yazıları incelemeyi ve Tanrı'nın ilk insanı **nasıl** yarattığını tam olarak öğrenmeyi planlıyoruz. Aynı zamanda, Tanrı'nın yardımı ile, O'nun insanı **neden** yarattığını da anlamak istiyoruz. Tevrat'ta, Yaratılış kitabının ilk bölümünün yirmi altıncı ayetinde Tanrı Sözü şöyle der:

"Rab (İbranice'de YHWH; Wolof dilinde Sonsuz Olan), 'İnsanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım' dedi, 'Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun.' ***Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu."*** (Yaratılış 1:26,27)

Önümüzde herkesin anlaması gereken çok derin ve muhteşem bir gerçek duruyor: **Tanrı, ilk erkeği ve kadını Kendi benzeyişinde yarattı!** Bu konu üzerinde düşünün! Tanrı, insanı O'na benzemesi için yarattı! İnsan, gerçekten de, Tanrı'nın yarattığı tüm yaratıklar içindeki en önemli yaratıktır. Yalnızca insan, **Tanrı'nın** benzeyişinde yaratıldı.

O zaman şimdi Tanrı Sözü, *'Tanrı insanı kendi suretinde yarattı"* derken, ne demek istemektedir? Kutsal Yazıların ikinci bölümünün yedinci ayetinde şöyle der: *"RAB Tanrı, Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık (can) oldu."* (Yaratılış 2:7) Bu ayette, Tanrı'nın ilk insanı yarattığı zaman, onu iki unsur ile yarattığını far ediyoruz: **bir beden** ve **bir can.** İnsan yalnızca fiziksel bir varlık değildir. İnsanın bir bedeni **ve** bir canı vardır. Tanrı, insanı iki aşamada yarattı. Kutsal Yazılar'da söylenene tekrar kulak verelim: **Bir:** *"RAB Tanrı, insanı topraktan yarattı"* **İki:** *Tanrı "Adem'in burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan bir varlık (can) oldu."*

Bu Yazılar'dan öğrendiğimize göre, Tanrı insanı yarattığı zaman, önce bir **beden** oluşturdu. Tanrı neden önce bedeni yaptı? Bedeni önce yaptı, çünkü bedenin içine, orada konut kuracak olan insan **canını** yerleştirecekti. Bedeninizin eviniz olduğunu biliyor musunuz? İçinde "gerçek sizin" (canınız) yaşadığı geçici "çadır"? Kutsal Yazıların şu ifade ile bize öğrettiği budur: *"yeryüzünde sahip olduğumuz beden, **bir çadır** gibidir."* (2.Korintliler 5:1) Tanrı insan bedenini, canın bedenin içinde barınması için yarattı.

Tanrı, ilk insan bedenini ne ile yarattı? Kutsal Yazılar Tanrı'nın ilk insan bedenine **yerin tozundan** şekil verdiğini söylerler. Yaşadığımız modern çağda toprağın tozunun yaklaşık yirmi kimyasal maddeden oluştuğunu biliyoruz. Bilim adamları bize bu yirmi kimyasal özün hepsinin insan bedeninde var olduğunu bildirirler. Tanrı'nın peygamberi Davut bu nedenle Mezmurlar'da şunu yazdı: *"Rab mayamızı bilir, **toprak** olduğumuzu anımsar."* (Mezmur 103:14) Evet, beden topraktan yapılmıştır, ama bu, bedenin değersiz olduğu anlamına gelmez! İnsan bedeninde, *hücreler* olarak adlandırdığımız yetmiş bin-bin-bin-bin (70 trilyon)den fazla kısım bulunur. Ve tüm bu kısımlar, mükemmel uyum içinde işlemek üzere bir arada örülü olarak tasarlanmışlardır. **İnsan bedeni bir mucizedir!** Tanrı, bedenlerimize beyni, kalbi, akciğerleri, mideyi, karaciğeri, bağırsakları, kemikleri, kasları, gözleri, kulakları, burnu, ağzı ve daha başka pek çok hayranlık uyandıran kısmı yerleştirmiştir. Her kısım, kendi rolünün ne olduğunu "bilir". Böyle bir bedeni yalnızca Tanrı yaratabilirdi! Bu nedenle peygamber Davut aynı zamanda şunları da yazdı: *"Rab, sana övgüler sunarım, çünkü **müthiş ve harika yaratılmışım;** Ne harika işlerin var! Bunu çok iyi bilirim!"* (Mezmur 139:14)

Evet, insan bedeni inanılmaz bir harikadır! Ama Tanrı'nın kendi benzeyişinde yarattığı insanın bedeni miydi? Hayır! Bu mümkün değildir, çünkü Tanrı ruhtur. Tanrı, insanın fiziksel şeklini kendi benzeyişinde yaratmadı. O zaman, *"Tanrı insanı **kendi benzeyişinde** yarattı"* diyen Kutsal Yazılar'ın anlamı nedir? Tanrı'nın, **insanın canını** Kendi benzeyişinde yarattığı anlamını ifade ederler.

Tanrı'nın, önce insanın bedenini toprağın tozundan yarattığı zaman, bedende yaşam bulunmadığını daha önce görmüştük. Beden, yalnızca bir cesetti. Tanrı, neden bedenin içine canı yerleştirmeden önce insanın bedenini yarattı? Gücü Her Şeye Yeten Tanrı insanı neden diğer tüm yaratıklar ile yaptığı gibi, basit tek bir adım ile yaratmadı? Tanrı'nın böyle yapmasının nedeni, belki de bize insanın kendi içinde yaşam üzerinde gücü olmadığını öğretmek içindi. İnsan kendi kendisine yaşam veremez ve insan canlı herhangi bir şey yaratamaz. **Tanrı, Yaşam'ın** Rabbi'dir ve yaşam yalnızca O'nda bulunabilir. **Yaşam,** insandan gelmez; yaşam **Tanrı'nın bir armağanıdır!** Kutsal Yazılar'da şöyle yazar: *"RAB Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu."* Tanrı'nın yaratmış olduğu beden yaşamaya başladı. Beden neden yaşamaya başladı? Çünkü Tanrı, Yaşam'ın Rabbi bedene bir can verdi! Tanrı, Kendi yaşamını cesedin içine üfledi. **Tanrı'da olan yaşam şimdi insandaydı.** Böylece insan, yaşayan bir varlık oldu.

O zaman Tanrı'nın Kendi benzeyişinde yarattığı neydi? **Can.** Tanrı, insanın canını Kendi benzeyişinde yarattı. Tanrı'nın Ruhu'nda aynı zamanda insanın ruhunda da bulunan belirli özelliklerin mevcut olduğunu biliyor muydunuz? Bugünün dersine son vermeden önce, Tanrı'da ve aynı zamanda insanda bulunan **üç özelliği** ya da niteliği gözden geçirmek istiyoruz. Tanrı ile paylaştığımız bu üç özellik hakkında düşünürken, Kutsal Yazılar'daki şu sözlerin anlamını daha iyi kavrayabiliriz: *"Tanrı insanı Kendi suretinde yarattı."* Tanrı'nın, insanın canına yerleştirmiş olduğu bu üç özellik şunlardır:

Bir: Tanrı, insana **Tanrı'yı bilebilmesi** için bir **zihin (ruh)** verdi.

İki: Tanrı insana **Tanrı'yı sevebilmesi** için bir **yürek (duygular)** verdi.

Üç: Tanrı insana **Tanrı'ya itaat edebilmesi** için bir **irade (seçim özgürlüğü)** verdi.

Tanrı nasıl bir zihne, bir yüreğe ve bir iradeye sahipse, insanın canına da aynı şekilde bir zihin, bir yürek ve bir irade yerleştirdi. Şimdi bunun ne anlama geldiğini gözden geçirelim.

1.) Tanrı insana öncelikle Tanrı'yı bilebilmek ve Tanrı'nın düşündüğü gibi düşünebilmek için **bir zihin** verdi. Tanrı insanı çok güçlü bir zihin ile yarattı, çünkü insanın Kendisi ile **yakın paydaşlığa** sahip olmasını planladı. Tanrı'nın peygamberi İbrahim'in yaşamını okuduğumuz zaman, onun ***Tanrı'nın dostu*** olarak adlandırıldığını göreceğiz. İbrahim Tanrı'yı kişisel olarak biliyordu ve O'nun ile yakın bir ilişkiye sahipti. Ancak yine de Tanrı'nın dostu olma ayrıcalığının sunulduğu tek kişi İbrahim değildi. Bizler de **"Tanrı'nın dostları"** olabiliriz. Tanrı, Kendisi ile yakın paydaşlığa sahip olmamızı istiyor. İnsanın canına, Tanrı'nın zihni (ruhu) ile uyum içinde olabilecek bir zihin (ruh) yerleştirmesinin nedeni budur.

Bu söylediklerimizi belki bir soru ile açıklığa kavuşturabiliriz. **Bir insanı bir hayvandan ayıran nedir? Zihin.** İnsanın zihni ve ruhu, bir hayvanınkinden çok fraklıdır. Hayvanlar, bu radyo programını neden anlayamazlar? Çünkü bizim sahip olduğumuz türde bir zihne sahip değildirler. Dinleyici dostlar, bizim söylediklerimizi anlayabilmeniz nasıl mümkün oluyor? Çünkü bizimle, aynı tür bir zihni, bir insan zihnini paylaşıyorsunuz. Buna benzer şekilde, insanın ruhu, Tanrı'nın Ruh'u ile uyum zağlamak (haberleşmek, paydaşlık) üzere tasarlandı.

Ama bunları söylerken elbette, bizim zihinlerimizin ve Tanrı'nın zihninin bilgelik ve bilgide eşit olduklarını düşünmemeliyiz. Asla! Tanrı'nın bilgeliği derindir ve O'nun bilgisi, insan bilgisinin çok ötesindedir. Anlamamız gereken şey şudur: Tanrı insana **Diri Tanrı ile anlamlı bir ilişkinin tadını çıkarma olasılığına sahip** bir ruh verdi. Tanrı bizim, O'nu tanıyamayan hayvanlar gibi olmamızı istemez! Bir hayvanın beyni vardır, ama **Tanrı hakkında düşünemez.** Bir hayvanın ağzı vardır, ama Tanrı'ya, kendisine her gün sağladığı yiyecek için **teşekkür edemez.** Bir hayvanın gözleri vardır, ama **Kutsal Yazıları çalışamaz.** Kulakları da vardır, ama **Tanrı'nın Sözü'nü dinleyemez.** Ama, Tanrı'nın Kendi suretinde yarattığı insan RAB Tanrı'yı tanıyabilir. Evet, bugün bu programı dinleyen siz, **Tanrı'yı tanıyabilirsiniz!** Eğer O'nun kurtuluş hakkında ön gördüğü doğru yola inanır ve bu yolu kabul ederseniz, Yaratıcınız ile harika bir ilişkiye sahip olabilirsiniz. Daha sonraki derslerde Tanrı'nın kurtarış yolunu açıklayacağız, ama bugün anlamamız gereken, Tanrı'nın insana O'nu tanımaya muktedir olan bir ruh verdiğidir.

2.) Tanrı, insanı Kendi benzeyişinde yaratığı zaman, onun canına başka bir şey daha yerleştirdi. **Bir yürek.** Tanrı, insana O'nu **sevebilmesi** için bir yürek verdi. Burada sözünü ettiğimiz yürek, kan pompalayan bir kalp değildir, **canınızda, duygularınızda ve düşüncelerinizde neler hissettiğinizden** bahsediyoruz. Yüreğinizin niyetleri hakkında konuşuyoruz. Tanrı, ilk insana Tanrı'nın Kendisinin hissettiği duyguları hissetme kapasitesini sağladı. Tanrı sevebilir, nefret edebilir, sevinebilir ve üzüntü ve merhamet hissedebilir. Tanrı, bu nedenle insanın canının içine sevgi ve nefret gibi duyguları hissedebilme gücüne sahip bir yürek yerleştirdi. Tanrı insanın Tanrı'nın sevdiğini sevmesini ve Tanrı'nın nefret etiğinden nefret etmesini ister. **Tanrı, O'nu tüm yüreğimiz ile sevmemizi** ister. İnsanı Kendi benzeyişinde yaratmasının ve ona bir yürek vermesinin nedeni budur.

3.) Kendi benzeyişinde yaratığı insana Tanrı başka bir şey daha verdi. İnsanın canına bir **irade** verdi. Tanrı her kişiye, **kendi yürüyeceği yolu seçmesi için** izin verir. Tanrı'nın Kendisi, bir şeyi yapıp yapmayacağını seçme yetkisine sahiptir. Böylece, Tanrı insanı kendisi için önemli seçimler yapması amacı ile ona hak ve sorumluluk vererek yarattı. Tanrı insanı öyle bir şekilde yaratabilirdi ki, insan kendiliğinden (otomatik olarak) O'nun isteğini yapabilir ve herhangi bir konuda seçim hakkına sahip olmazdı. Ancak yine de Tanrı insana O'na itaat edip etmeyeceğini seçmesi için özgür bir irade ve sorumluluk verdi. Tanrı, yalnızca bir makine (bir robot) yaratmak istemedi. Tanrı, insanı her gün doğan, ama bu konuda seçim hakkına sahip olmayan güneşin benzeyişinde yaratmadı. Güneş, Tanrı'nın isteğini her gün "otomatik" olarak yerine getirir. Bu, insanın durumundan farklıdır. **İnsan özel bir yaratıktır.** Tanrı bizi Kendisi için yarattı. Tanrı bizim O'nu sevmemizi ve O'na tapınmamızı ister. Tanrı insana büyük bir sorumluluk verdi! İnsan, Tanrı'yı mı Şeytan'ı mı izleyeceğine, Tanrı'nın Sözü'ne önem mi vereceğine yoksa onu küçümseyeceğine mi karar verecek olan kişidir; buna insanın kendisi karar verecektir. Tanrı, hiç kimseyi Sözü'ne inanması için zorlamayacaktır. O bizi O'nu sevmemiz ya da O'na itaat etmemiz için zorlamayacaktır. Sevgi, baskı altında tutulduğu takdirde sevgi değildir. Tanrı her birimize, izleyeceğimiz yolu kendimizin seçmesi için izin verir. Ama Tanrı sonunda, O'nun krallığını reddeden herkesi yargılayacaktır, çünkü Tanrı insanı **Kendisi için** yarattı. Kutsal Yazılar bunu söylerler.

Burada yeryüzünde **Tanrı için** bulunuyoruz. Burada bulunmamızın nedeni kendimiz, para, herhangi bir şey ya da herhangi bir kimse değildir. **Tanrı bizi Kendisi için yaratı; Kendi zevki ve yüceliği için.** Tanrı bizi, **O'nu tanıma, O'nu sevme ve O'na** sonsuza kadar **itaat etme** kapasitesi ile yarattı. Evet…**sonsuza kadar!** Sonsuz Tanrı her birimize **sonsuz bir can** verdi. O'nun ile bugün, arın ve tüm sonsuzluk boyunca **derin ve harika bir ilişkiye** sahip olmamız Tanrı'nın isteğidir. Tanrı'nın insanı Kendi benzeyişinde yaratmasının nedeni budur.

Bize Tanrı'nın insan için amaçladığını hatırlatan Kutsal Yazılar'dan aldığımız şu ayet ile sizlere veda ediyoruz: *"Tanrımız Rab tek Rab'dir*. ***Tanrın Rabbi bütün yüreğin ile, bütün canın ile, bütün aklın ile*** *ve* ***bütün gücün ile seveceksin.!"*** (Markos 12:29, 30)

Dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı isterse, bir sonraki programımızda ilk insanlar, Adem ve Havva.. hakkında bilgi edineceğiz.

Tanrı sizi bereketlesin ve şimdiye kadar söylenmiş olan en büyük buyruğun anlamı ve önemi hakkında size anlayış versin:

"Tanrın Rabbi bütün yüreğin ile, bütün canın ile, bütün aklın ile ve bütün gücün ile seveceksin!" (Markos 12:30)

Ders 6

LESSON 6

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RİGHTEOUSNESS

Adem ve Havva Ve Cennet Bahçesi

ADAM AND EVE AND THE GARDEN OF PARADISE

Yaratılış 2

Dinleyici dostlar, size **esenlik** olsun. Ön görmüş olduğu doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenlik içinde yaşamasını isteyen esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak için bugün tekrar sizler ile beraber olduğumuz için mutluyuz.

Başlangıçta olup bitenler hakkındaki çalışmamıza devam ediyoruz. Bu günkü dersimizde **Adem ve Havva** ile karşılaşacağız ve yeryüzündeki ilk günleri hakkında bilgi edineceğiz.

Daha önce Tevrat'ta okumuştuk: *"RAB yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde yarattı."* (Mısır'dan Çıkış 20:11) Aynı zamanda Tanrı'nın ilk insanı altıncı günde nasıl yarattığını da görmüştük. Tanrı, insanı **bir beden ve bir can** ile yarattı. Tanrı insanın bedenine toprağın tozundan şekil verdi ve sonra bu bedenin içine sonsuz bir can yerleştirdi. Tanrı insanın canını Kendi benzeyişinde yarattı. Bunun anlamı şudur: Tanrı insanın canına, insanın **Tanrı'yı bilebilmesi** için özel bir **zihin** (ruh) yerleştirdi. Tanrı insana aynı zamanda Kendisini **sevebilmesi için** bir **yürek** (duygular) verdi. Ve Tanrı insana bir **irade** (özgür seçim) emanet etti, öyle ki insan **Tanrı'ya itaat edip etmeyeceğine** kendisi karar vermek zorunda kalsın.

Tanrı'nın, ilk insanı yaratmayı bitirdikten sonra, yaratma eyleminden dinlenmeden önce yapması gereken başka şeyler vardı. İşte bugün öğrenmek istediğimiz konu, tanrı'nın yapması gereken bu başka şeylerdir. Tevrat'ta, Yaratılış'ın ikinci kitabında ilerlemeye devam edelim. Yedinci ayet ile başlıyoruz. Kutsal Yazılar şöyle der:

"RAB Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu. RAB Tanrı, ***doğuda, Aden'de bir bahçe dikti. Yarattığı Adem'i oraya koydu.****"* (Yaratılış 2:7, 8)

Kutsal Yazılar bize Tanrı'nın, insan için yarattığı harika bir bahçeyi nasıl hazırladığını anlatırlar. Bahçe ***Aden*** (birebir anlamı ile *keyif*) ya da ***Cennet Bahçesi*** olarak adlandırıldı. Bazı kişiler Tanrı'nın yarattığı ilk insanı yerleştirdiği bu bahçenin cennet olduğunu düşünürler. Ancak yine de Kutsal Yazılar bize Aden Bahçesi'nin, **burada yeryüzünde olduğunu** gösterirler. Bahçe, büyük olasılıkla doğuda, bugün Irak ülkesinin bulunduğu yerdeydi. Tanrı'nın peygamberlerinin Yazıları, yeryüzünde bulunan **Cennet Bahçesi** (Aden) ile yukarda Tanrı'nın huzurunda bulunan **göksel Cennet'i** asla birbirleri ile karıştırmazlar.

Kutsal Yazılar bu ayetleri izleyen diğer ayetlerde şöyle der:

*"RAB Tanrı bahçede iyi meyve veren türlü türlü güzel ağaç yetiştirdi. Bahçenin ortasında yaşam ağacı ile iyiyi ve kötüyü bilme ağacı vardı. Aden'den bir ırmak doğuyor, bahçeyi sulayıp orada dört kola ayrılıyordu. RAB Tanrı Aden Bahçesi'ne bakması, onu işlemesi için insanı (yani **Adem'i**) oraya koydu."* (Yaratılış 2: 9,10, 15)

Böylece Tanrı'nın ilk insan Adem için gerçek bir refah içinde yaşayabileceği harika bir yer yaptığını görüyoruz. Tanrı onu bakılışı güzel ve yemesi lezzetli meyveler veren ağaçlar ile dolu çok keyifli bir bahçeye yerleştirdi. İnsanın aklını başından alacak kadar güzel olan bu yerde, **her şey mükemmel ve harikaydı.** Adem'in duyuları canlıydı; gözleri çevresindeki güzelliği içine çekti; kulakları ağaçlarda şarkı söyleyen kuşların melodisini içine aldı ve duyuları çiçeklerin bahçenin içine yayılan kokusunu zapt etti. Tanrı Adem'e zevk alması için gerekli olan her şeyi verdi. Aynı zamanda, Tanrı'nın, İyiliği sayesinde Adem'e nasıl **tatmin edici bir görev** emanet ettiğini de okuduk: mutlu bir meşguliyete sahip olması için Adem'den bahçe ile ilgilenmesini istedi.

Aden Bahçesi'nde gerçekleşen en harika şey, **Tanrı'nın Kendisinin** Kendi benzeyişinde yaratmış olduğu insan ile yürüyebilmek için günün serinliğinde **bahçeye gelmesiydi.** (Bakınız Yaratılış 3:8) Tanrı neden Adem'i ziyarete geldi? Tanrı Adem'i ziyaret etti, çünkü daha önce öğrenmiş olduğumuz gibi, **Tanrı insanı paydaşlık için yarattı.** Tanrı'nın niyeti Kendisinin ve insanların birlikte paydaşlık edebilmeleri, birlikte yürüyebilmeleri, birlikte sevinebilmeleri ve birleşmiş zihinler ve yürekler ile birlikte sonsuzluğu birlikte geçirmeleriydi. Evet, Tanrı, insanın (birebir anlamı ile: *insanları*) Kendisi ile birlikte derin ve harika bir ilişki içinde büyümesini istedi.

Şimdi Tanrı'nın ilk insanı yerleştirmiş olduğu bahçe hakkında bilmemiz gereken başka bir şey daha var. Tanrı bahçenin ortasına iki tane çok önemli ağaç dikti. Bu ağaçlardan birinin adı *yaşam ağacı* ve diğerinin adı ise *iyilik ve kötülüğü bilme ağacıydı.* Tanrı, **yaşam ağacını b**ahçenin ortasına yerleştirdi, çünkü Kendi sonsuz yaşamını insan ile paylaşmayı amaçladığını Adem'e hatırlatmak istiyordu. Tanrı, **iyilik ve kötülüğü bilme ağacını** Adem'i denemek için bahçenin ortasına koydu. Kutsal Yazıların ne dediğine kulak verelim: *"Rab Tanrı, Adem'e, 'Bahçede **istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin**' diye buyurdu, ama iyilik ve kötülüğü bilme ağacından **yememelisin.** Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün."* (Yaratılış 2:16, 17)

Tanrı, Adem'e iyilik ve kötülü bilme ağacından yemesini neden yasakladı? Tanrı cimri midir? Hayır, değildir! Aslında O'nun adlarından bir tanesi, "*Cömert Olan*"dır. (Wolof dilinde Yakup 1:5) Tanrı, Adem'e, "Bahçedeki bir ağacın dışında her ağaçtan yiyebilirsin" dedi. Bu, yerine getirilmesi zor bir buyruk muydu? Hayır, değildi. Tanrı, lütfu sayesinde Adem'e mutlu olma için ihtiyaç duyduğu her şeyi verdi. Tanrı, Adem'den ihtiyacı olan hiç bir şeyi esirgemedi. Ancak yine de Tanrı, mükemmel planı dahilinde Adem'in önüne **basit bir deneme** koydu, öyle ki, Adem Tanrı'ya O'nu, buyruğuna itaat edecek kadar sevdiğini gösterme fırsatına sahip olabilsin. Rab Tarı, Sözü'nde böyle der: *"Beni seven sözüme uyar. Beni seven sözlerime uymaz."* (Yuhanna 14:23,24) Tanrı, Adem'in sevgisini ve sadakatini (Wolof dilinde: *yüreğinin nerede olduğunu* görmek) denemek istedi. Ona bu yüzden bu buyruğu verdi. Tanrı, mekanik bir insan (robot) yaratmadı. Tanrı bir zihin, bir yürek ve özgür bir irade ile bir insan yarattı, öyle ki bu insan kendi seçimi ile Tanrı'yı sevebilsin ve O'na itaat edebilsin.

Tanrı, Adem'e yasak ağacın meyvesinden yediği takdirde ona ne olacağını söyledi? Kutsal Yazıları yeniden okuyalım. Tanrı şöyle dedi: *"İyi ile kötüyü bilme ağacından yememelisin. Çünkü ondan yediğin gün* ***kesinlikle ölürsün!****"* Böylece Tanrı, Adem'i, Buyruğuna itaatsizliğin **ölüm** getireceği konusunda bilgilendirmiş oldu. Tanrı, yarattığı insanı sevdi; ve onu yanlış anlaşılması imkansız olan, açık sözler ile uyardı: Adem, eğer bana itaatsizlik edersen, öleceksin, çünkü benim kutsal yasam, *"günah işleyen canın"* (Hezekiel 18:20) ölümünü talep eder.

Belki birinin aklına şöyle bir soru gelebilir: **Günah nedir?** Kutsa Yazılar'da bu sorunun yanıtı şöyledir: *"Günah,* ***yasaya karşı gelmektir.****"* (1.Yuhanna 3:4) *"****Her kötülük*** *günahtır."* (1.Yuhanna 5:17) *"Yapılması gereken* ***iyi şeyi*** *bilip de* ***yapmayan*** *günah işlemiş olur."* (Yakup 4:17) Günah, *"Kendi yoluna"* dönmektir. (Yeşaya 53:6) Günah, Tanrı'nın söylediği ile aynı fikirde olmayan herhangi bir şeydir. **Tanrı'ya karşı günah işleyen kişilere ne olacak?** Tanrı Sözü şöyle der: *"Günah işleyen can ölecektir."* (Hezekiel 18:20) Ve tanrı Sözü bir başka ayete şöyle der: *"Günahın ücreti* ***ölümdür.****"* (Romalılar 6:23) **Ölüm nedir?** Bazı kişiler ölümün var oluşun sona ermesi olduğunu düşünürler; öldüğünüz zaman her şey sona erer ve artık hiç bir şey bilmezsiniz. Ama eğer Peygamberlerin Yazılarına güvenirsek, ölümün bu anlama gelmediğini görürüz. İbranice dilinde yazılmış olan Kutsal Yazılarda ölüm ***ayrılık*** anlamına gelir. Ölüm yaşamdan ayrılmaktır.

Tanrı Adem'e, "eğer iyiliği ve kötülüğü bilme ağacının meyvesinden yersen, kesinlikle ölürsün" dediği zaman, Adem'e söylediği şuydu: Adem, eğer yasakladığım ağacın meyvesinden yersen, aynı gün öleceksin, yani: **Benden ayrılacaksın.** Eğer bana itaatsizlik edersen, artık benim ile yakın bir ilişkiye sahip olamazsın. Ben kutsalım ve günahı ya da benim yolumu reddedenleri hoş göremem. Lüsifer ve melekleri günah işledikleri zaman onları kovdum ve eğer sen günah işlersen seni de huzurumdan atacağım. Aynı zamanda yasak ağacın meyvesinden yediğin takdirde, **bedenin** yaşlanmaya başlayacak ve sonunda ölecek, yani, canın bedeninden ayrılacak. Hepsi bu kadarla da kalmayacak. Eğer bana itaatsizlik edersen, yalnızca bedenin ölmeyecek, aynı zamanda **canın** da Şeytan ve melekleri için yaratılmış olan yere gidecek. Ve sen o yerde benden sonsuza kadar ayrı kalacaksın!

Böylece, **günahın üç korkunç ayrılığa neden olduğunu** görüyoruz. **Birincisi,** canınız **burada yeryüzünde Tanrı'dan ayrı kalacak.** Yani, Kutsal Olan Tanrı ile yüreğinizdeki günahtan dolayı ilişkiniz olmayacak. **İkincisi,** öldüğünüz gün canınız **bedeninizden ayrılacak.** Yani, bedeniniz ölecek ve canınız, yargılanmak üzere, Tanrı ile karşılaşacak. **Üçüncüsü, canınız ve bedeniniz** ateş gölünde **Tanrı'dan sonsuza kadar ayrı kalacaklar.**

Tanrı Sözü'nün yetkisi temelinde, ölüm nedir? Kısaca, **ölüm Yaşam Tanrısı'ndan ayrılıktır.** Günah, insanı, gerçek yaşamın kaynağı olan Tanrı'dan ayırır. Tanrı kutsaldır ve günah ile bir arada olamaz. Günah işleyen can, kesilmiş ve atılmış bir ağacın **dallarından birine benzer.** Bir dal artık bir ağacın parçası olmadığı zaman, o dala ne olur? Kesilmiş olan bir dal canlı mıdır? Hayır, ölüdür! Dalın yaprakları hemen kurumazlar, ama ölmeye başlamışlardır. Aynı şekilde, Tanrı'nın sağlamış olduğu günah bağışlaması yolunu kabul etmediğiniz takdirde, canlı olduğunuzu düşünebilirsiniz, ama Peygamberlerin Yazıları sizin Tanrı'nın önünde *"suçlarınızdan ve günahlarınızdan ötürü* ***ölü"*** olduğunuzu söylerler. (Efesliler 2:1) ***"Ama suçlarınız sizi Tanrınızdan ayırdı; günahlarınızdan ötürü O'nun yüzünü göremez oldunuz."*** (Yeşaya 59:2) ***"Dışarı atılan ve kuruyan bir çubuk gibisiniz;*** *böyle çubukları toplar, ateşe atıp yakarlar."* (Yuhanna 15:6)

Artık ağaç ile bağlantısı kalmayan dal, meyve üretemez. Bir günahkarın Tanrı'nın önündeki durumu da böyledir. Tanrı'yı hoşnut edecek hiç bir şey üretemez., çünkü "Gerçek

Ağaç”, **gerçek yaşamın kaynağı** olan **Tanrı ile ilişkisi yoktur.** Günahkarların bekleyecekleri tek şey, Tanrı’nın adil yargısıdır. Ancak yine de Tanrı, Peygamberlerin Yazılarında bizlerin O’nun önünde nasıl doğru kılınacağını günahlarımızın bizden uzaklaştırıldıklarını kesin olarak bilebileceğimizi ilan etmiştir. Önümüzdeki derslerde üzerinde duracağımız koular bunlar olacaktır.

Bu konuya son vermeden önce, bu bölümün geri kalan kısmında bulunanı okumak isteriz. Kutsal Yazılar bize, Tanrı’nın **ilk kadını** nasıl yarattığını söylerler. Dinleyin:

“RAB Tanrı şöyle dedi:’Adem’in yalnız kalması iyi değil. Ona uygun bir yardımcı yaratacağım.’ RAB Tanrı Adem’e derin bir uyku verdi. Adem uyurken, RAB Tanrı onun kaburga kemiklerinden birini alıp yerini et ile kapadı. Adem’den aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaratarak onu Adem’e getirdi. Adem,’İşte bu benim kemiklerimden alınmış kemik, etimden alınmış ettir’ dedi.’Ona kadın denilecek, çünkü o adamdan alındı.’ Bu nedenle Adem annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak. Adem de karısı da çıplaktılar, henüz utanç nedir bilmiyorlardı.” (Yaratılış 2:18,21-25)

Böylece, **evliliğin** Tanrı tarafından tasarlandığını keşfediyoruz. Tanrı, birbirlerini sevebilmeleri, yaşamlarını birlikte paylaşabilmeleri ve Tanrı’yı yücelten mutlu bir aileye sahip olabilmeleri için bir erkek ve bir kadın yarattı. Adem’i seven ve onun mükemmel bir şekilde mutlu olmasını isteyen Tanrı, ona harika bir armağan verdi: **bir eş!** Tanrı, Adem’in karısını bağrına basmasını, onun için sağlayışta bulunmasını ve onu kendisini sevdiği gibi sevmesini istedi. Daha da önemlisi, Tanrı erkeğin ve kadının O’nu sonsuza kadar tanıyacakları, sevecekleri ve O’na itaat edecekleri, ve böylelikle Kendisi ile derin bir ilişkinin tadını çıkarmalarını istedi. (Bakınız Efesliler 5:21-33; 6:1-4)

Böylece, Tanrı yaratılış eylemine son verdi. Kutsal Yazılar şöyle der:

*“Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin **çok iyi** olduğunu gördü.Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu.Böylece gök ve yer bütün öğeleri ile tamamlandı. Yedinci güne gelindiğinde, tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. **Yaptığı işten o gün dinlendi.** Tanrı yedinci günü kutsadı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptığı, yarattığı bütün işi bitirip dinlendi.”* (Yaratılış 1:31-2:3)

Tanrı neden yedinci günde dinlendi? Yorgun olduğu için mi? Hayır, Tanrı asla yorulmaz! Kutsal Yazılar, Tanrı’nın dinlendiğini, çünkü ***“işini tamamladığını”*** söylerler. Her şey **mükemmeldi.** Tanrı’nın yedinci günde, yaptığı işten dinlenmesinin (durmasının) nedeni buydu. Aynı zamanda bir haftada yedi gün bulunmasının nedeni de budur.

Dostlar, dinlediğiniz için teşekkür ederiz. Tanrı isterse, bir sonraki programda günahın dünyaya nasıl girdiğini öğreneceğiz…

Tanrı, siz O’nun şu Sözü hakkındaki beyanını düşünürken, sizi bereketlesin.

“Günahın ücreti ölümdür, ama Tanrı’nın armağanı sonsuz yaşamdır..!” (Romalılar 6:23a)

Günah Dünyaya Nasıl Girdi

HOW SIN ENTERED THE WORLD

Yaratılış 3

Dinleyici dostlarımız, size **esenlik** olsun. Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini ve O'nun ile birlikte sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını isteyen esenlik Rabbi, Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak için bugün tekrar sizler ile bir arada olabildiğimiz için mutluyuz.

Geçen iki dersimizde, Tanrı'nın ilk iki insanı nasıl yarattığını öğrendik. Kutsal Yazılar şöyle der: *"Tanrı insanı Kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. Onları erkek ve dişi olarak yarattı."* (Yaratılış 1:27) Tanrı erkeğin ve kadının canına Tanrı'yı tanımaya muktedir bir ruh ve O'nu sevme gücüne sahip bir yürek yerleştirdi. Tanrı aynı zamanda onlara Kendisine itaat edip etmeyeceklerini seçebilmeleri için özgür bir irade emanet etti. Tanrı'nın insanı aynı zamanda yeryüzünde hazırlamış olduğu Aden adlı güzel bir bahçeye, Cennet Bahçesi'ne yerleştirdiğini gördük. Tanrı ilk erkek Adem'e ve ilk kadın Havva'ya esenlik ve gerçek refah içinde yaşamak için ihtiyaç duyacakları her şeyi verdi. **Tanrı, insanların O'nu bilmelerini, sevmelerini ve O'na sonsuza kadar tapınmalarını istedi.**

Böylece Tanrı, mükemmel planını uygulayarak, yaratmış olduğu insanın önüne **basit bir deneme** koydu. Tanrı, bahçenin ortasına **iyilik ve kötülüğü bilme ağacını** dikti ve sonra insana, şu sözler ile buyrukta bulundu: *"Bahçede istediğin ağacın meyvesinden yiyebilirsin, ama iyi ile kötüyü bilme ağacından yememelisin. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün."* (Yaratılış 2:16)

Tanrı Adem'i neden bu şekilde denedi? Tanrı, Adem'e yüreğinin durumunu göstermek istedi. Tanrı, Adem'i günah işlemesine neden olmak için denemedi, aksine, amacı onu bereketlemek ve güçlendirmekti. Yaratmış olduğu insanın kusuru yoktu ve günahsızdı, ama bu durum, insanın mükemmel bir sevgiye ya da olgun bir karaktere sahip olduğu anlamına gelmiyordu. Tanrı'nın Adem'in önüne koyduğu denemenin amacı, **Adem'in sevgisini denemekti.** Eğer Adem denemeyi geçerek Tanrı'ya itaat etseydi. Tanrı'yı yürekten sevdiğini kanıtlamış olacaktı. Aynı zamanda eğer Adem denemeyi başarılı olarak geçseydi ve günah işlemeyi reddetmiş olsaydı, bu deneme onu güçlendirmiş olacaktı, çünkü Kutsal Yazılar, *"deneme zamanında gösterilen sabrın dayanma gücü (karakter) yarattığını"* söyler. (Romalılar 5:4)

Bugün, Yaratılış kitabında dördüncü bölüme geldik. Bu bölüm, bize, **günahın dünyaya nasıl girdiğini** gösteren bölümdür. Eğer bu bölümün öğretişini bilirsek, o zaman insan

yüreğinin neden çarpık ve kötü olduğunu, ve dünyanın neden sıkıntı ve acı ile dolu bulunduğunu bilebiliriz.

Başlangıçta Adem ve Havva'nın yetkin bir doyuma ve zevk almaları için gerekli olan her şeye sahip oldukları Cennet Bahçesi'nde bulunduklarını daha önce görmüştük. Bu öğrendiklerimiz arasındaki en güzeli, **Rab Tanrı'nın her gün**, günün serinliğinde Adem ve Havva ile yürüyüş yapabilmek için **bahçeyi ziyaret etmesiydi**.

Ama Kutsal Yazılar bize **bahçede aynı zamanda başka birinin daha var** olduğundan söz ederler. Bu kişinin kim olduğunu biliyor musunuz? Bu kişi, Tanrı'nın düşmanı olan Şeytan, **iblisti.** Tanrı, dünyayı ve içindekileri yarattığı zaman, Şeytan olup bitenleri izliyordu. Tanrı, Adem'e, iyilik ile kötülüğü bilme ağacından yememesini buyurduğu zaman, Şeytan dinliyordu. Ve yalnızca izlemek ve dinlemek ile yetinmedi, ama aynı zamanda Tanrı'nın harika işlerini bozmak için **bir plan da kurdu.** Şeytan, Tanrı'nın yarattığı insanın Tanrı'ya itaatsizlik etmesi, günah işlemesi, Tanrı'dan ayrılması ve mahvolması için insanı ayartmayı tasarladı! Tanrı'ya gelince, Tanrı, Şeytan'ın yapmayı planladığı her şeyi biliyordu, ama Adem ve Havva'nın Şeytan'ın planından haberleri yoktu.

Bir gün, Adem ve Havva yasaklanmış ağacın yanında dururlarken, Şeytan bir **yılan** olarak geldi ve onlar ile konuşmaya başladı. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: *"RAB Tanrı'nın yarattığı yabanıl hayvanların en kurnazı yılandı. Yılan kadına, 'Tanrı gerçekten bahçedeki ağaçların hiç birinin meyvesini yemeyin' dedi mi? diye sordu."* (Yaratılış 3:1)

Burada kısa bir süre için ara verelim. Şeytan neden yılan görünümünde ortaya çıktı? Kutsal Yazılar şu ifade ile bize yanıt verirler: *"RAB Tanrı'nın yarattığı yabanıl hayvanların* ***en kurnazı*** *yılandı."* Şeytan ayartıcıdır ve bu nedenle kendisini çok bilge biri gibi sundu. Şeytan, Adem ve Havva'nın yanına çok büyük kırmızı bir canavar olarak gelerek şöyle demedi: "Size esenlik olsun, Adem ve Havva. Ben, Tanrı'nın düşmanı olan Şeytan'ım! Bugün yaşam Rabbi olan Tanrı'ya sırt çevirmeniz ve böylelikle sonsuza kadar mahvolmanız için sizi ayartmak üzere geldim!" Şeytan bu şekilde çalışmadı. O zaman Şeytan, Adem ve Havva'ya nasıl göründü? Güzel ve bilge bir yaratık olarak. Onlar ile bir yılan görünümüne bürünerek konuşmaya karar verdi, çünkü o zaman günah henüz dünyaya girmeden önce, yılan tüm hayvanların en kurnazıydı.

Şeytan hala aynıdır, değişmemiştir. Kurnazdır. Sunması gereken şeyi, iyi bir şeymiş gibi takdim etme alışkanlığını sürdürür. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: *Şeytan kendisine* ***ışık meleği*** *süsünü verir."* (2.Korintliler 11:14) Tanrı, Sözü'nde bizi şu sözler ile uyarır: *"Sahte peygamberlerden sakının. Onlar size kuzu postuna bürünerek yaklaşırlar, ama özde yırtıcı kurtlardır."* (Matta 7:15) **Şeytan bir aldatıcıdır.** Adem ve Havva'ya bilge bir yılan olarak görünmesinin nedeni budur. Aynı zamanda Adem'in kendisi ile konuşmak yerine konuşmak için Havva'yı seçmesi de Hava'yı ayartmanın Adem'i ayartmaktan daha olay olacağını ümit etmiş olmasıdır. Şeytan Tanrı'nın Adem'e Havva'yı yaratmadan önce vermiş olduğu buyruğu biliyordu.Ama yine de aynı zamanda Havva da Tanrı'nın buyruğundan haberdardı. Şeytan'ın zeka derecesi çok yüksektir ve o ne başarmak istediğini çok iyi biliyordu. Şöyle düşündü: Eğer kadını iyilik ve kötülüğü bilme ağacından yemesi için ikna edebilirse, o zaman Adem belki de Tanrı'ya itaatsizlik etme konusunda kadını izleyecekti.

Kutsal Yazılar bu konu ile ilgili olarak şunu yazar: *Yılan kadına, 'Tanrı gerçekten bahçedeki ağaçlardan hiç birinin meyvesini yemeyin' dedi mi? diye sordu."* (Yaratılış 3:1) Şeytan'ın Havva'ya ne dediğini duydunuz mu? Şeytan şöyle dedi: *"Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki ağaçlardan hiç birinin meyvesini yemeyin' dedi mi?* Şeytan'ın ne yapmaya

çalıştığını anlıyor musunuz? Tanrı Sözü'nün kesinliği ile ilgili olarak Havva'nın zihnine **kuşku sokmaya** çalışıyordu. Bu nedenle, *"Tanrı dedi mi? Tanrı **gerçekten** dedi mi?* ifadesini kullanarak konuştu. Şeytan hala bu yöntemi kullanır. **Gerçeğin Sözü'ne karşı savaşır,** çünkü Tanrı'nın Sözü'nün onun silahlarını elinden alacak ve yalanlarını ortaya koyacak güce sahip olduğunu bilir. Şeytan, ışığın karanlığı alt ettiği gibi, gerçeğin de yalanları alt ettiğini bilir.

Şimdi Şeytan ve kadın arasında geçen konuşmanın sonunu dinleyelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

"Kadın yılanı, 'Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz' diye yanıtladı. 'Ama Tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesinden yemeyin, ona dokunmayın, yoksa ölürsünüz' dedi. Yılan, 'Kesinlikle ölmezsiniz' dedi. 'Çünkü, Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğiniz zaman, gözleriniz açılacak, iyi ile kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız.'" (Yaratılış 3:2-5)

Bu, çok hayret vericidir! Tanrı, Adem ve Havva'ya yasak ağacın meyvesinden yedikleri takdirde onlara ne olacağını söylemişti? *"Kesinlikle **ölürsünüz!**"* Şeytan ne dedi? *"Kesinlikle **ölmezsiniz!**"* Şeytan bu sözleri ile yalnızca Tanrı'nın Sözü hakkında kuşku uyandırmak ile kalmadı, ama daha da ileri giderek Tanrı'nın Sözü'nü **inkar etti!** Bu konu hakkında sizin düşünceniz nedir? Gerçeği söyleyen kimdi? Tanrı mı, yoksa Şeytan mı? Kutsal yazılar, Tanrı'nın Gerçek Olan olduğunu ve yalan söyleyemeyeceğini bildirirler. Şeytan'a gelince, o gerçeği konuşamaz, *"çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylemesi **doğaldır**, çünkü o **yalancıdır** ve **yalanın babasıdır.**"* (Yuhanna 8:44)

Ama yine de aynı zamanda hatırlamamız gereken, Şeytan2ın yalnızca bir **yalancı** olmadığıdır. O aynı zamanda **aldatıcıdır da.** Kurnazdır, **gerçek olmayanı** alır ve onu **gerçek** olan ile **karıştırır.** Bu özelliğini Adem ve Havva'ya söylediği şu sözlerde görebiliriz: *"Bu ağacın meyvesini yediğiniz zaman gözleriniz açılacak, iyi ile kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız."* Şeytan'ın, *"Tanrı gibi olacaksınız"* sözleri bir **yalandı,** çünkü günah işleyen biri Tanrı gibi değil, Şeytan gibidir. Ama Şeytan, *"İyiyi ve kötüyü bileceksiniz"* dediği zaman, **gerçeği** konuşuyordu, çünkü Adem ve Havva günah işledikten sonra kötünün ne olduğunu öğrendiler. Ama Şeytan onlara bu bilginin yaşamlarına getireceği acılığı söylemedi. Tanrı, *"Ağaçtan yerseniz, **kesinlikle öleceksiniz**"* dedi. Ama Şeytan, *"Ağaçtan yerseniz, **kesinlikle ölmeyeceksiniz"*** dedi. Şeytan bir yalancıdır. Bu nedenle, Tanrı, *"Öleceksiniz!"* dediği zaman, Şeytan, *"Ölmeyeceksiniz!"*diyerek Tanrı'nın Sözü'nü inkar etti.

Şimdi Adem ve Havva için **Tanrı'nın Sözü ile Şeytan'ın Sözü arasında seçim yapmanın** zamanı gelmişti. Seçim yapmaları gereken nokta şuydu: Tanrı'nın sözlerine mi yoksa Şeytan'ın sözlerine mi inanacaklardı? Gerçeği mi yoksa yalanı mı kabul edeceklerdi? Işığın Rabbini mi yoksa karanlığın Rabbini mi izleyeceklerdi?

Şimdi hangi seçimi yaptıklarını görmek için okumaya devam edelim. Kutsal Yazılar şöyle der: *"Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü, **meyveyi koparıp yedi.** Yanındaki kocasına verdi, **o da yedi."*** (Yaratılış 3:6)

Ne kadar şaşırtıcı bir durum! Tanrı, insanı O'nu tanıyabilmesi, sevebilmesi ve O'na sonsuza kadar itaat edebilmesi için Kendi benzeyişinde yarattı. Ama insan ne yaptı? Tanrı'yı O'nun buyruğuna itaat edecek kadar çok sevdi mi? Hayır! **İnsan sevgi Tanrısına itaatsizlik etmeyi ve Tanrı'nın ve insanın düşmanı olan Şeytan'ı izlemeyi seçti!**

O gün ne kadar da üzücü bir gündü! Atalarımız Adem ve Havva, O'nun yasaklamış olduğu ağacın meyvesinden yiyerek sırtlarını Rab Tanrı'ya çevirdiler. Wolof halkı şöyle der:"Bir salgın hastalık, o hastalığın ilk ortaya çıktığı kişi ile sınırlı kalmaz!" Tanrı'nın Sözü de aynı şeyi söyler: *"günah, **bir insan** aracılığı ile, ölüm de günah aracılığı ile dünyaya girdi. Böylece **ölüm bütün insanlara yayıldı.** Çünkü hepsi günah işledi!"* (Romalılar 5:12) Hoşumuza gitse de gitmese de gerçek budur!

"Sıçrayarak giden ceylan tünel kazan bir soy doğurmaz." (Wolof atasözü; İngilizce'deki karşılığı: "Tıpkı babasına benzer"; Türkçe'deki karşılığı: "Hıh demiş babasının burnundan düşmüş.") Sizler, ben ve tüm insanlar Adem'e benzeriz. Doğuştan günahkarlarız ve ölmemiz gerekir, çünkü **Adem'in soyundan geliriz**. Tanrı'nın buyruğuna itaatsizlik eden ilk insan bizim atamızdır ve **biz de aynı ona benzeriz**. Aramızda kim Tanrı'nın her buyruğuna her zaman itaat etiğini söyleyebilir? Hiç birimiz! O zaman biz Tanrı'nın buyruklarına itaatsizlik eden bu doğamızı nereden miras aldık? Adem'den! **Adem'deki günah,** korkunç bir bulaşıcı hastalık gibi **hepimize yayıldı.** Gerçekten de, "bir salgın hastalık, o hastalığın ilk ortaya çıktığı kişi ile sınırlı kalmaz."

Her şeye rağmen tüm ümitler yitirilmemiştir, çünkü Tanrı'nın Sözü aynı zamanda şunu da beyan eder: *"İşte **tek bir suçun** bütün insanların **mahkumiyetine yol açtığı gibi, bir doğruluk eylemi de** bütün insanlara yaşam veren **aklanmayı** sağladı."* (Romalılar 5:18) Bu konuya bugün bakamıyoruz, ama önümüzdeki derslerde Tanrı'nın günahkarların Kendisine geri dönebilmeleri için hazırlamış olduğu kurtuluşun doğru yolunu inceleyeceğiz.

Dostlar, *Doğruluk Yolu* programınızı dinlediniz. Bundan sonraki programda, bu önemli bölümde ilerlemeyi planlıyoruz; amacımız, Adem ve Havva'nın doğruluk yolundan ayrılıp kötülük yolunu izledikleri zaman, neler olduğunu göreceğiz. Şu temel gerçeği her hatırlayışınızda Tanrı sizi bereketlesin:

"Günah bir insan aracılığı ile, ölüm de günah aracılığı ile dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi." (Romalılar 5:12)

Ders 8

LESSON 8

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RİGHTEOUSNESS

Adem'in Günahının Sonucu

WHAT ADAM'S SIN PRODUCED

Yaratılış 3

Dinleyici dostlar, size **esenlik olsun.** Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Tevrat'ta yaptığımız çalışmada, Rab Tanrı'nın ilk insanları Kendi benzeyişinde yarattığını öğrenmiştik. Aynı zamanda Tanrı'nın onları neden yarattığını da öğrendik. Tanrı, yarattığı insanların Kendisini tüm akılları, tüm yürekleri ve tüm güçleri ile sevmelerini istedi ve tüm bunların bir sonucu olarak insanlar Tanrı ile sonsuza kadar harika ve derin bir ilişkinin tadını çıkaracaklardı.

Böylece Tanrı'nın, Adem'in Tanrı'yı O'na itaat edecek kadar sevip sevmediğini görmek amacı ile nasıl Adem'in önüne **basit bir deneme** koyduğu görmüş olduk. Tanrı ilk kadın yaratılmadan önce Adem'e buyruk vermişti: *"Bahçede istediğin ağacın meyvesinden yiyebilirsin. Ama iyi ile kötüyü bilme ağacından yememelisin. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün."* (Yaratılış 2:16,17) Böylece Tanrı Adem'i denedi ve itaatsizliğinin cezasının ölüm ve O'ndan ayrılık olacağı konusunda Adem'i uyardı. Tanrı Adem'i sevdi ve O'nun Kendisi ile paydaşlıktan sonsuza kadar zevk almasını istedi. Ama her şeye rağmen, son programımızda **Adem ve Havva'nın** şeytanı dinlediklerini ve Tanrı'nın yasaklamış olduğu ağacın meyvesinden yiyerek **Tanrı'ya itaatsizlik ettiklerini** okuduk.

Bugünkü planımız, çalışmamıza Tevrat'ta Yaratılış kitabının üçüncü bölümünde devam etmek ve **Adem ve Havva Tanrı'ya karşı günah işledikten sonra ne olduğunu** görmek. Kutsal Yazılar, yedinci ayette şöyle der: *"**sonra** ikisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar. Bu yüzden incir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar."* (Yaratılış 3:7)

Adem ve Havva'nın Tanrı'ya itaatsizlik etikten sonra yaptıkları ilk şey nedir? **Duydukları utancı ve suçluluğu örtmeye çalıştılar!** Adem ve Havva'nın, iyilik ile kötülüğü bilme ağacından yemeden önce, *"her ikisinin de çıplak olduklarını, ama henüz utanç nedir bilmediklerini"* (Yaratılış 2:25) daha önce öğrenmiştik. Ama şimdi bedenleri ile ilgili bu düşünceleri değişmişti. Şimdi onları yargılaması gereken Kutsal Olan'ın önünde utandılar ve kendilerini suçlu hissettiler. Bundan dolayı utançlarından kurtulmak amacı ile bir incir ağacından koparttıkları yaprakları birbirlerine birleştirerek kendilerine önlükler yaptılar ve çıplak bedenlerini örttüler. Ancak bedenlerine giydikleri bu yaprak önlükler yüreklerindeki suçu ortadan kaldırmak konusunda hiç bir şeye yaramadı.

Kutsal Yazılar daha sonra şöyle der: **"**Derken Adem ve Havva günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrı'nın sesini duydular. O'ndan kaçıp ağaçların arasına gizlendiler." (Yaratılış 3:8) günah işlemelerinden sonra her şey Adem ve Havva için öylesine farklı olmuştu ki! Tanrı'ya itaatsizlik etmeden önce, onlar ile yürüyüş yapmak için Tanrı'nın bahçeye her gelişinde büyük sevinç duyarlardı. Ama şimdi O'nun yaklaştıklarını duydukları zaman **korku ve utanç** ile sarsıldılar ve **Tanrı'dan kaçıp** ağaçların arasına **gizlenmeye çalıştılar.** Adem neden korktu ve saklandı? Bunun nedenini anlamak zor değildir. Eğer biri hırsızlık yaparak bir başkasının tarlasından çalarsa, tarlanın sahibinin sesini duyduğu takdirde ne yapacaktır? Saklanma girişiminde bulunacaktır. Aynı şekilde, Tanrı'nın yasakladığından almış olan Adem de saklanmaya çalışıyordu. Adem, Tanrı'ya karşı suç işlemiş olduğunu çok iyi biliyordu.

Adem'in, Tanrı'nın buyruğuna itaatsizlik ettikten sonra korkması gerekiyor muydu? Kesinlikle, evet! Neden? Çünkü Tanrı onunla çok açık konuşmuştu: *"İyilik ve kötülüğü bilme ağacından yediğin gün, **kesinlikle ölürsün!**"* Tanrı, Sözü'nü uygulayacak mıydı? Adem gerçekten ölecek miydi? Bu konuda sizin düşünceniz nedir? **Tanrı, yaratmış olduğu insanları gerçekten cezalandıracak mıydı?** Woloflar, bir soruya başka bir soru ile yanıt verilmemesi gerektiğini söylerler, ama bir soruya verebileceğimiz en iyi yanıt bir başka sorudur. **Rab, eski adı Lüsifer olan Şeytan'a üzerindeki Tanrı egemenliğini reddettikten sonra ne yaptı?** Tanrı, günah işleyen Şeytan'ı ve meleklerini beraat ettirdi mi? Hayır, onları beraat ettirmedi! Tanrı, onları kutsal Huzurundan kovdu. Ve yalnızca bunu yapmakla kalmadı, aynı zamanda onlar için sonsuz ateşi de yarattı! Adem de aynı Şeytan gibi Tanrı'nın kendi üzerindeki egemenliğini reddetmişti. Tanrı,"O kadar önemli bir mesele değil!" diyerek Adem'i yargılamadan onun özgürce çekip gitmesine izin verebilir miydi? Asla! **Tanrı kutsaldır ve günahı yargılamak zorundadır!** Şimdiye kadar var olmuş en harika insanlardan biri olan Leonardo da Vinci'nin bir sözünü aktaralım: "Kötülüğü cezalandırmayan kişi, kötülüğün yapılmasını buyurmuş olur!" Tanrı kötülüğü hiç bir zaman onaylayamaz. Kötülüğü cezalandırmak zorundadır. Peygamber Habakkuk şöyle yazdı: *"Ya RAB, kutsal Tanrım..kötüye bakamayacak kadar saftır gözlerin, haksızlığı hoş göremezsin!"* (Habakkuk 1:12,13) *"Rab, halkını yargılayacak. Diri Tanrı'nın eline düşmek, korkunç bir şeydir!"* (İbraniler 10:30,31) Tanrı'nın kutsal doğası, O'nun her günahı yargılamasını ve cezalandırmasını talep eder. Bundan dolayı O'nun günahları nedeni ile Adem ve Havva'yı yargılaması gerekliydi. Bir sonraki ayette okuduğumuz şu ifade ayette bu nedenle yer alır: *"Rab Tanrı, Adem'e 'Neredesin?' diye seslendi."* (Yaratılış 3:9)

Adem günah işledikten sonra Tanrı ne yaptı? Tanrı Adem'e seslenerek onun peşinden gitti: "***Neredesin?"*** Adem mi Tanrı'yı aradı? Hayır! Adem Tanrı'dan saklanmaya çalışıyordu! Tanrı Adem'e neden seslendi? Adem'in nerede olduğunu bilmiyor muydu? Her şeyi gören ve bilen Tanrı Adem'in nerede saklandığını çok iyi biliyordu. Tanrı, Adem'e seslendi, çünkü Adem'in işlediği günahı O'nun önünde fark etmesini ve itiraf etmesini istedi. İtaatsizlik etmiş olmasına rağmen Tanrı Adem'i hala seviyordu.

Tanrı, *"Neredesin?"*dediği zaman Adem nasıl karşılık verdi? Kutsal Yazılar bu konuya şöyle değinirler:

"Adem, 'Bahçede sesini duyunca korktum. Çünkü çıplaktım, bu yüzden gizlendim' dedi. RAB Tanrı, 'Çıplak olduğunu sana kim söyledi?' diye sordu, 'Sana meyvesini yeme dediğim ağaçtan mı yedin?' Adem, 'Yanıma koyduğun kadın ağacın meyvesini bana verdi, ben de yedim' diye yanıtladı. RAB Tanrı kadına, 'Nedir bu yaptığın?' diye sordu. Kadın, 'Yılan beni aldattı, o yüzden yedim' diye karşılık verdi." (Yaratılış 3:10-13)

Adem ve Havva'nın Tanrı'ya nasıl yanıt verdiklerini duydunuz mu? **Her biri diğerini suçlamaya çalıştı.** Adem söylediği sözler ile hem Tanrı'yı hem de Havva'yı suçladı: Benim suçum değildi! **Senin** bana verdiğin kadın – **o kadının** suçu! Havva ise söyledikleri ile yılanı suçladı: Beni suçlama – beni **yılan** aldattı. Her şeye rağmen insanın yüreğini bilen Tanrı, **her ikisinin de suçlu olduklarını** biliyordu. Onlara ağacın meyvesini yediren Tanrı değildi. Aynı şekilde Şeytan da bunu yapmamıştı. Şeytan insanları ayartabilir ve kandırabilir, ama o hiç kimseyi günah işlemesi için zorlayamaz. Şeytan Hava'yı aldattı, ama Havva'nın yaptığı Tanrı'nın gözünde yine de hala günahtı. Adem'e gelince, Kutsal Yazılar bize aldatılanın, o olmadığını söylerler. (1.Timoteos 2:14) Adem kendi yolundan yürümeyi bilinçli olarak seçti. Adem Tanrı'nın ne buyurmuş olduğunu çok iyi biliyordu, ama doğruluk yolundan sapmayı ve kötülük yolundan yürümeyi seçti. Ve yalnızca Tanrı'ya itaatsizlik etmek ile yetinmedi, aynı zamanda suçu diğerlerinin üzerine atarak işlediği günaha bir günah daha ekledi.

Aynı şey günümüze kadar gelmiştir ve devam edip gitmektedir; insanlar kendi işledikleri suçlar için hala başkalarını suçlamayı sürdürürler, ama Tanrı gerçeği bilir. Kutsal Yazılar aracılığı ile Tanrı, insanlara seslenerek, '**Neredesiniz?**' demektedir. Bana yanıt verin. Ne yaptınız? Sözüme inanmayı ve itaat etmeyi neden reddediyorsunuz? İyiliğimi neden hor görüyorsunuz? Kendi işlediğiniz günahlar için neden başkalarını suçlamaya çalışıyorsunuz? *"Rab şöyle diyor:'Varlığım hakkı için her diz önümde çökecek, her dil Tanrı olduğumu açıkça söyleyecek.' Böylece her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap verecektir."* (Romalılar 14:11, 12)

Şimdi Tanrı'nın, yılanı, Havva'yı ve Adem'i nasıl yargıladığını görmek için okuduğumuz üçüncü bölümde ilerleyelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

*"Bunun üzerine RAB Tanrı **yılana,** 'Bu yaptığından ötürü bütün evcil ve yabanıl hayvanların en lanetlisi sen olacaksın' dedi. 'Karnının üzerinde sürünecek, yaşamın boyunca toprak yiyeceksin. Senin ile kadını, onun soyu ile senin soyunu birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, sen onun topuğuna saldıracaksın.' RAB Tanrı **kadına**,'Çocuk doğururken sana çok acı çektireceğim' dedi, 'ağrı çekerek doğum yapacaksın. Kocana istek duyacaksın, seni o yönetecek.' RAB Tanrı **Adem'e**,'Karının sözünü dinlediğin ve sana meyvesini yeme dediğim ağaçtan yediğin için toprak senin yüzünden lanetlendi' dedi, 'yaşam boyu emek vermeden yiyecek bulamayacaksın. Toprak sana diken ve çalı verecek, yaban otu yiyeceksin. Toprağa dönünceye dek, ekmeğini alın teri dökerek kazanacaksın. Çünkü topraksın, topraktan yaratıldın ve yine toprağa döneceksin.'"* (Yaratılış 3:14-19)

İşledikleri günahın neden olduğu sonuçları görüyor musunuz? Üzüntü ve acı, dikenler ve çalılar, zahmet ve ter, hastalık ve ölüm. Evet, *"günahın ücreti **ölümdür!"*** (Romalılar 6:23) Tanrı, yasak ağacın meyvesinden yedikleri takdirde Adem ve Havva'ya ne olacağını söylemişti? *Ondan yediğiniz **gün,** kesinlikle **ölürsünüz.*** Adem ve Havva yasaklanmış meyveyi yedikleri gün gömüldüler mi? Hayır. Ama o gün öldüler mi? Aslında öldüler! O aynı günde, **Adem ve Havva**, **canlarının içinde öldüler,** çünkü Tanrı ile olan ilişkileri sona erdi.

Daha önce öğrenmiş olduğumuz gibi, **ölüm *Tanrı'dan ayrılmaktır.*** Adem ve Havva Tanrı'ya itaatsizlik ettikleri zaman, kendilerini **Yaşam Kaynağından,** Tanrı'dan ayırdılar. Şeytan'ın söylediklerine inanmayı seçtikleri ve onun ile yürüdükleri zaman, bir ceza olarak Tanrı ile olan ilişkilerini kaybettiler ve Tanrı'nın yaşamında ortak oldukları paylarını yitirdiler. Tanrı'nın düşmanları haline geldiler, çünkü Tanrı'nın düşmanı olan Şeytan'ın tarafına geçtiler. Tanrı ile olan ilişkileri ölmüştü. Bu konuyu örnekleyecek olursak, diyelim ki bir düşmanınız var ve arkadaşınız onun tarafına geçiyor, o zaman arkadaşınızın düşmanınıza

dönüştüğü doğru değil midir? Arkadaşınız ile olan ilişkiniz ölmüştür. Kullandığımız şu atasözündeki ifade gibi: "Arkadaşınızın düşmanı, sizin düşmanınızdır." (Wolof atasözü; Türkçe'deki karşılığı: "Arkadaşını söyle, sana kim olduğunu söyleyeyim.") Aynı şekilde, Şeytan'a itaat eden kişi, Tanrı'nın düşmanıdır. Günah, insanı Tanrı'dan ayırır.

Bugünkü programımıza son vermeden önce, anlamamız ve hatırlamamız gereken bir şey var. O da şudur: Her birimiz bu dünyaya *suçlarımızın ve günahlarımızın içinde* ***ölü olarak"*** geldik (Efesliler 2:1) ve *"Tanrı'nın yaşamına* ***yabancıydık****"* (Efesliler 4:18) Bundan hoşlanmayabiliriz, ama Tanrı'nın Sözü'nde söylenen budur. Adem, Tanrı'ya itaatsizlik ettiği gün bir **günahkar** haline geldi. Günah işleyen Adem, insan soyunun babasıdır. Bu nedenle, Adem'in günahının sonucu, **tüm soyunun günahkarlar haline gelmesidir.** *"Bir sıçan yalnızca yeri kazan başka bir sıçanı doğurur."* (Wolof atasözü; Türkçe'deki karşılığı: "Armut dalının dibine düşer.") Aynı zamanda, Adem'in günahı, onun **Tanrı'dan ayrılmasına neden oldu.** Üzerindeki tanrı egemenliğini reddeden Adem, tüm yaşayanların babasıdır. Bunun sonucu olarak, **Adem'in tüm soyu Tanrı'dan ayrı olarak dünyaya gelir.** Wolof atasözünün dediği gibi: "Bir salgın hastalık, o hastalığın ilk ortaya çıktığı kişi ile sınırlı kalmaz." Tanrı Sözü'nde beyan edilen gerçek tam olarak bunun gibidir: *"Günah bir insan aracılığı ile, ölüm de günah aracılığı ile dünyaya girdi, böylece* ***ölüm bütün insanlara yayıldı, çünkü hepsi günah işledi."*** (Romalılar 5:12)

Kendisini Tanrı'dan ayıran atamız Adem, **bir ağaçtan kesilmiş bir dala benzer.** Dal eğer ağaçtan ayrılırsa ne olur? Kurur ve ölür. Ve kesilen dalın parçaları olan dallara ne olur? Onlar canlı mıdır? Hayır, onlar da ölüdürler, çünkü kuru dala ait olan parçalardır. Aynı şekilde, **Adem'in tüm çocukları** kesilmiş olan dalın **küçük parçalarına benzerler.** Adem, işlediği günah nedeni ile kurumuş dala benzer ve biz onun ile birizdir. Atamız Adem'in günahı, hepimizi etkilemiştir. Hepimiz onun karakterine ve mahkumiyetine ortak olduk.

Peygamber Davut, Mezmurlar'da şöyle yazdı: *"Nitekim* ***suç içinde doğdum ben,*** *günah içinde annem bana hamile kaldı."* (Mezmur 51:5) Günah daha çok AİDS hastalığına benzer – bu korkunç hastalık dünyanın her tarafına yayılmıştır. AİDS bir kez birinin bedenine girdiği zaman, o bedeni asla terk etmeyecektir. AİDS hastalığı olan kişi, bu hastalığı çocuklarına bulaştırabilir. AİDS bir katildir ve insan bu hastalığın tedavisini henüz bulamamıştır. Günah da buna benzer. AİDS tüm yeryüzüne yayılmış olan korkunç bir felakettir. **Günah bir katildir,** insanın sonsuza kadar mahvolmasına neden olur ve **insan kendi başına ölüme çözüm bulamamıştır.**

Ama yine de, bugün Tanrı'yı mutlu yürekler ile övüyoruz, çünkü Tanrı'nın Kendisi bizi günahın cezasından ve günahın gücünden kurtarmak için bir çözüm hazırlamıştır. Tanrı isterse, bir sonraki programımızda, Tanrı'nın, Adem ve Havva'ya ve onların tüm soyuna, günahkarları günahtan, Şeytan'dan ve cehennemden kurtarmak için dünyaya gelecek olan güçlü Kurtarıcı ile ilgili olarak nasıl harika bir vaat verdiğini göreceğiz.

Dinlediğiniz için teşekkürler…

Peygamber Davut tarafından kaleme alınan şu sözler üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin:

"Nitekim suç içinde doğdum ben, günah içinde annem bana hamile kaldı." (Mezmur 51:5)

Ders 9

LESSON 9

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RİGHTEOUSNESS

Harika Vaat

THE WONDERFUL PROMISE

Yaratılış 3

Dinleyici dostlarımız, size **esenlik** diliyoruz.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını isteyen esenlik Rabbi, Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak üzere sizler ile tekrar beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda Adem ve Havva'nın, Tanrı'nın yasaklamış olduğu ağacın meyvesinden yiyerek Tanrı'nın yolundan nasıl ayrıldıklarını gördük. Böylece, Tanrı'nın Kendi benzeyişinde yarattığı insan Tanrı'nın düşmanı Şeytan'ı izlemeyi seçti. Adem ve Havva günah işlemeden önce Tanrı'nın bahçeye onlar ile yürüyüş yapmak için her gelişinde çok sevinirlerdi. Ama şimdi, Tanrı'nın sesini duydukları zaman **korktular, utandılar** ve **O'ndan kaçmak için** bahçenin ağaçları arasına **saklanmaya çalıştılar.** Ama Tanrı Adem ve Havva'nın peşlerinden gitti, onlar ile konuştu ve onlara işledikleri **günahın** dünyaya neler getireceğini bildirdi: zahmet ve acı, dikenler ve çalılar, hastalık ve **ölüm.**

O günden bu güne tüm bunların bir sonucu olarak ölümün gölgesi, Adem'in soyu üzerinde asılı durur. Adem'in tüm çocuklarına günah içinde gebe kalındı ve hepsi de kötü bir doğa ile dünyaya geldiler. Hoşumuza gitse de gitmese de, **hepimiz ilk atamız Adem'in karakterine ortak oluruz.** "Bir sıçan yalnızca yeri kazan bir başka sıçan doğurabilir." Adem'in günahından dolayı hepimiz doğuştan günahkarlarız. Gerçekten de, "Bir salgın hastalık, o hastalığın ilk ortaya çıktığı kişi ile sınırlı kalmaz." (Wolof atasözleri) Ve **Adem'in günahı** onu Tanrı'dan nasıl ayırdıysa, aynı şekilde **bizim günahımız** da bizi Tanrı'dan ayırdı. Kutsal Yazılar şöyle der:

"Günah bir insan aracılığı ile, ölüm de günah aracılığı ile dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi. (Romalılar 5:12) *"Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı."* (Romalılar 3:23) *"Ama suçlarınız sizi Tanrınızdan ayırdı; günahlarınız yüzünden O'nun yüzünü göremez oldunuz."* (Yeşaya 59:2)

Bu mesajı işitmek hoş değildir, ama gerçek böyledir. "Gerçek, acı bir biberdir." (Wolof atasözü; Türkçe karşılığı: "Doğru söz, acıdır.")

Böylece Adem'in **tek bir günahının insan soyunun tamamını Tanrı'dan** nasıl **ayırdığını** gördük. Adem'in Tanrı'ya itaatsizlik ettiği gün, Adem (ve dünyaya gelecek olan

tüm insan soyu) ışık krallığından ayrıldı ve karanlık krallığına girdi. Artık Tanrı'nın Krallığında hiç bir payları kalmamıştı. İşledikleri günah nedeni ile kendilerini tutsağı ve kölesi olarak almış olan **Şeytan'ın** payına ortak oldular. Artık bu yaşamda, günaha ve ölüm korkusuna tutsaklığın dışında – ve öbür dünyada sonsuz ateşin içinde sonsuz cezanın dışında ümit edecekleri hiç bir şeyleri kalmamıştı!

Eğer Kutsal Yazılar burada sona erselerdi, yapabileceğimiz tek şey kitabı kapatmak ve denizin ortasında kurtarılma umudunu yitirmiş biri gibi acı acı ağlamak olurdu. Eğer Tanrı, Adem'in çocuklarını kurtarmak için bir kurtuluş yolu açmamış olsaydı, hepimiz sonsuza kadar mahvolacaktık! Ama Tanrımız Rabbe övgüler olsun ki, Peygamberlerin Yazıları Adem'in günahının öyküsü ile sona ermez. **Merhameti sonsuz olan Tanrı, Adem'in çocukları için bir kurtuluş kapısı açmıştır!** Bu nedenle Tanrı Sözü şöyle der:

"Günahın çoğaldığı yerde Tanrı'nın lütfu daha da çoğaldı." (Romalılar 5:20)
"Korkmayın, çünkü size bütün halkı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum." (Luka 2:10)
"Çünkü Tanrı'nın bütün insanlara kurtuluş sağlayan lütfu ortaya çıkmıştır." (Titus 2:11)

Daha önce öğrenmiş olduğumuz gibi Tanrı kutsaldır ve bu nedenle günahkarları yargılamak zorundadır. Tanrı adildir ve günahı "unutamaz." Her günahı cezalandırması gerekir. Günahın cezası, ölüm ve Tanrı'dan sonsuz ayrılıktır. Tanrı hiç bir zaman değişmez ve günahın cezası da hiç bir zaman değişmez. Ama biz yine de bugün Kutsal Yazılarda Kutsal Olan Tanrı'nın **günahkarları** günahın cezasından **kurtarmak için** nasıl **bir plan tasarladığını** (*dokuduğunu*) okumaya başlayacağız. Böylece, Tanrı'nın yalnızca Kutsal Olan değil, aynı zamanda Merhametli Olan da olduğunu öğreneceğiz! **Yargıcımız Tanrı, Kurtarıcımız olmak istiyor!**

Bugün Adem ve Havva'nın günah işledikleri gün, Tanrı'nın günahkarları kurtarmak için yaptığı harika Planını bildirmeye nasıl başladığını göreceğiz. Şimdi Tanrı'nın İyi Haberi ile ilgili bilgi alabilmek için Tevrat'taki yaratılış kitabını okumaya devam edelim. Üçüncü bölümün 15.ayetini okuyoruz: Tanrı, yılanın içinde bulunan Şeytan'a şöyle dedi, "**senin ile kadını, onun soyu ile senin soyunu birbirinize düşman edeceğim Onun soyu senin başını ezecek, sen onun topuğuna saldıracaksın."**

Bu anlaşılması zor ayet, Tanrı'nın peygamberlerinin daha sonra ayrıntılı olarak açıklayacakları pek çok derin ve önemli gerçeği içerir. Bu ayetin içeriği şu şekilde özetlenebilir: **Tanrı dünyaya** Adem'in çocuklarını Şeytan'ın egemenliğinden kurtaracak olan **bir Kurtarıcı gönderme planını duyurmaya başlıyordu. Bu ayet, kutsal Kurtarıcı'nın** (ya da *Aracı*) gelişinden söz eden ilk ayettir. Bu ayette yer alan, Tanrı'nın göndermeyi vaat ettiği Kurtarıcı ile ilgili dört gerçek üzerinde düşünelim.

1.) Birinci gerçek şudur: Tanrı, bu Kurtarıcının **yalnızca,** bakire olan **bir kadından** nasıl **doğacağını** ilan ediyordu. Hepimizin bir erkek ve bir kadından oluşan anne-babaları vardır. Ama gelecek olan Kurtarıcı Tanrı'nın gücü aracılığı ile yalnızca bir kadından doğacaktı. Yersel bir babası olmayacaktı. Dünyanın Kurtarıcısı Adem'den gelemezdi, çünkü Adem'in tüm soyu günah ile lekelenmişti. Günahkarların Kurtarıcısının günahsız olması gerekiyordu. O, göklerden, Tanrı'dan gelmeliydi. Bu nedenle, bu ayetten öğrenebileceğimiz ilk şey şudur: Tanrı, bir erkeğin değil bir kadının soyundan gelecek olan kutsal bir Kurtarıcı vaat etti.

2.) Adem ve Havva'nın günah işlediği gün, Tanrı'nın ilan ettiği bir başka şey daha vardı. Tanrı, vaat edilen Kurtarıcı ile ilgili Şeytan'a şöyle dedi: *"sen onun topuğuna*

saldıracaksın." Tanrı, böylece göklerden göndereceği **Kurtarıcıya Şeytan'ın** nasıl **işkence edeceğini** ilan etmeye başladı. Gelecek derslerde, peygamberlerin Şeytan'ın Kurtarıcıya zulüm ve işkence etmesi ve O'nu öldürmesi için insanları tahrik edeceğini nasıl önceden bildirdiklerini göreceğiz. Kurban edilecek olan bir Kurtarıcı Tanrı'nın planının bir parçası olacaktı. Dünyanın Kurtarıcısının bizi Tanrı'ya geri götürmek için günah uğruna bir kurban olarak ölmesi gerekecekti; Doğru Olan, doğru olmayan bizlerin uğruna ölecekti.Günahın cezası olan ölümü tadacak ve Yaşamını kendi isteği ile verecekti.

3.) Kurtarıcı ile ilgili üçüncü gerçek, Tanrı'nın yılanın içindeki Şeytan'a," onun (Kurtarıcının), onun (Şeytan'ın) başını ezeceğini" söylemesiydi. Bu, Şeytan için kötü haberdi, ama Şeytan'ın, günahın ve cehennemin gücünden kurtarılmayı isteyen herkes için iyi haberdi. Böylece Tanrı, **Kurtarıcının sonunda şeytanı yeneceğini** ve günahın köleleri haline gelmiş olan Adem'in çocuklarını özgür kılacağını ilan etmeye başladı.

4.) Sonunda, Tanrı dünyada **iki grup insanın** var olacağını bildirmeye başladı: Şeytan'ın halkı ve Tanrı'nın halkı. Tanrı'nın Sözü'ne inanmayı reddeden kişiler, Şeytan'ın halkı olacaklardı. Tanrı'nın Sözü'ne inanan ve vaat edilen Kurtarıcıya iman eden kişiler ise Tanrı'nın halkı olacaklardı. (Yuhanna 1:9-13)

Böylece, Adem ve Havva'nın günah işlediği gün, Tanrı, günahkarları kurtarmak için yaptığı harika planını ilan etmeye başladı. Gelecek programlarda, Tanrı'nın tüm peygamberlerinin günahkarları Şeytan'ın elinden kurtaracak bir kutsal Kurtarıcının geleceğini nasıl duyurduklarını birer birer göreceğiz. Eğer şimdi öğrettiğimiz konu zihninizde henüz tam olarak netleşmediyse, kaygıya kapılmayın, çünkü kronolojik çalışmamızda ilerledikçe, her şey netleşecek. Şu Wolof atasözünü hatırlayın: " Su kovası, kuyu başında gayret ile bekleyen kişiyi bulacaktır." Tanrı Sözü'nün "kuyu" başında bekliyor musunuz? İyi! Tanrı şöyle der: *"Gümüş ararcasına onu ararsan, onu ararsan define arar gibi..o zaman Tanrı'yı yakından tanırsın."* (Süleyman'ın Özdeyişleri 2:4,5)

O zaman şimdi Tevrat'ın ilk kitabının üçüncü bölümünü okumayı bitirelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

"Rab Tanrı Adem ile karısı için deriden giysiler yaptı. Onları giydirdi. Sonra, 'Adem iyi ile kötüyü bilmekle bizlerden biri gibi oldu' dedi. 'Artık yaşam ağacına uzanıp meyve almasına, yiyip ölümsüz olmasına izin verilmemeli. ' Böylece RAB Tanrı, yaratılmış olduğu toprağı işlemek üzere Adem'i Aden bahçesinden çıkardı. Onu kovdu. Yaşam ağacının yolunu denetlemek için de Aden bahçesinin doğusuna Keruvlar ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi." (Yaratılış 3:21-24)

Üçüncü bölüm burada sona erer. Bugünkü programa son vermeden önce, bu ayetlerde yer alan bazı önemli gerçekler üzerinde düşünelim.

Kutsal Yazılar şöyle der: *"RAB Tanrı Adem ile karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi."* Adem ve Havva'nın, iyilik ile kötülüğü bilme ağacından yedikten sonra ne yaptıklarını hatırlıyor musunuz? **İncir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar** ve Tanrı'nın önünde duydukları utançtan gizlenmek için bu önlükleri bellerinin etrafına sardılar. Tanrı, onların kendileri için yapraklardan yapmış oldukları giysileri kabul etti mi? Hayır, kabul etmedi. Tanrı, onların kendileri için yapmış oldukları giysileri neden kabul etmedi? Çünkü Tanrı Adem ve Havva'ya O'nun **mükemmel** olduğunu ve insanın **mükemmel**

olmayan işlerini kabul edemeyeceğini öğretmek istedi. Kutsal Yazılar bu konu hakkında şöyle der: *"Hepimiz murdar olanlara benzedik, **bütün doğru işlerimiz kirli adet bezi gibi.**"* (Yeşaya 64:6)İnsanın Tanrı'nın önündeki günahlarını örtmek için yapabileceği hiç bir şey yoktur.

Ama her şeye rağmen Tanrı insan için bir şey yaptı. **Tanrı bir kaç hayvan öldürdü,** derilerini yüzdü ve Adem ve Havva için deriden giysiler yaptı. Evet, **ilk hayvan kurban Tanrı tarafından kesildi.** Tanrı'nın öldürmüş olduğu hayvanların akan kanlarını izleyen Adem ve Havva, bu görüntü yüzünden şok geçirmiş olmalılar! Tanrı, hayvanların dökülen kanı aracılığı ile Adem ve Havva'ya *"günahın ücretinin **ölüm** olduğunu"* (Romalılar 6:23) ve *"**kan dökülmeksizin, günah bağışlaması olmayacağını"*** (İbraniler 9:22) öğretmek istedi. Bugün bu konuyu ayrıntılı olarak anlatamayız, ama ancak Tanrı'nın temel bağışlama yasasının belirttiği şu ifadeye değinebiliriz: ***"Kan dökülmeksizin günah bağışlaması olmaz."*** Günahın cezasının ödenmesi gerekir. Günahın cezası ölümdür. Tanrı ancak cezaları ödenmiş günahları bağışlayabilir. Saf ve masum bir kurban, suçlu günahkarın yerine geçerek ölmek zorundadır. Tanrı ancak bu şekilde adaletinden ödün vermeksizin (Wolof dilindeki birebir anlamı: *ve hala adil kalarak*), günah işleyen insanları bağışlayabilir.

Tanrı böylece günahın cezasının ölüm olduğunu günahkarlara hatırlatmak için hayvan kurbanları ön gördü. Hayvan kurbanı, günaha karşılık bir ödeme olarak Kanını dökmek için dünyaya gelecek olan kutsal Kurtarıcıyı sembolize ediyordu. Birazdan bu konu hakkında daha fazla bilgi edineceğiz. Ama yine de bugün için Tanrı'nın Adem ve Havva'nın utancını örtmek için hayvanların kanını döktüğünü hatırlayalım.

Tanrı bunu yaptıktan sonra, **Adem ve Havva'yı** Aden'deki Cennet Bahçesinden **kovdu.** Yaşam ağacına giden yolu denetlemek için Aden bahçesinin doğusuna her yana dönen alevli bir kılıç tutan bir melek koydu. Adem ve Havva Tanrı'nın yasaklamış olduğu meyveyi yedikleri zaman, ölüme giden yolu seçmişlerdi. Bundan dolayı harika Cennet Bahçesinin bereketlerinden artık zevk alamazlardı. Tanrı'nın Lüsifer'i, yani Şeytan'ı günah nedeni ile Huzurundan nasıl kovduğunu daha önce görmüştük. Ve şimdi Tanrı'nın işledikleri günah nedeni ile Adem ve Havva'yı kovduğunu görüyoruz. Tanrı Kutsal Olan'dır ve **kutsal olmayan her şeyi cezalandırmak zorundadır.**

İşte bundan dolayı sevgili dostlarımız, aklımızda şu iki şeyi tutalım: **Birincisi, Tanrı Adil Olan'dır.** Günahı hoş göremez. Adem ve Havva'yı yargılamasının ve onları bahçeden kovmasının nedeni budur. **İkincisi, Tanrı Merhametli Olan'dır.** Adem ve Havva Tanrı'nın merhametini hak etmediler. Hak ettikleri, Tanrı'nın yargısıydı. Ancak Tanrı her şeye rağmen insanların mahvolmasını istemez. Günahkarları, Şeytan'ın krallığının karanlığından kurtarabilecek ve onları Tanrı'nın Krallığı'nın ışığına ve görkemine aktarabilecek bir Kurtarıcı vaat etmesinin nedeni buydu.

Aldatılmayın: **Tanrı'nın merhameti Tanrı'nın adaleti ile hiç bir zaman çelişemez.** Tanrı'nın bu iki özelliği birlikte işlemek zorundadırlar. Gelecek derslerde, Tanrı'nın günahkarlara, adaleti ile çelişmeksizin nasıl merhamet gösterebileceğini daha net bir şekilde göreceğiz.

Dinleyici dostlarımız, *Doğruluk Yolu* programınızı dinlediniz. Sizlere, Adem ve Havva'nın Tanrı'nın yolundan saptıkları gün, Tanrı'nın verdiği harika vaat hakkında konuştuk. Tanrı'nın, sizi günahlarınızdan kurtarmak için göndermiş olduğu **Kurtarıcı** hakkındaki harika vaadini tam olarak anlayıncaya kadar bu programları dinlemeye devam edeceğinizi umuyoruz.

Dinlediğiniz için teşekkürler. Adem ve Havva'nın Habil ve Kayin adlarındaki iki oğlu ile ilgili bazı önemli konuları öğrenmek için sizi bir sonraki programımızda bizlere katılmaya davet ediyoruz.

Kutsal Yazılarda bildirilenler üzerinde düşünürken Tanrı sizleri bereketlesin:

"Günahın çoğaldığı yerde, Tanrı'nın lütfu daha da çoğaldı." (Romalılar 5:20)

Kayin ve Habil: Kurban Tarzı

CAIN AND ABEL: THE WAY OF SACRIFICE

Yaratılış 4

Dinleyici dostlar, sizlere **esenlik** olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün sizler ile tekrar beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Tevrat'ta yaptığımız en son çalışmada Tanrı'nın Adem ve Havva günah işledikten sonra Adem'in çocuklarını günahın, Şeytan'ın ve cehennemin gücünden kurtaracak Olan'ı dünyaya göndermek için yapmış olduğu **Planını** ilan etmeye başladığını gördük. Aynı zamanda Tanrı'nın Adem ve Havva'nın kendileri için incir yapraklarından yaptıkları giysileri kabul etmeyi nasıl reddettiğini de görmüştük. Tanrı, onlara günahkarların, kendilerini yargılaması gereken Kutsal Olan'ın önünde duydukları utancı örtmeleri için hiç bir çareleri olmadığını öğretmek istedi. Günahkarları suçlarından kurtarabilecek olan yalnızca Tanrı'dır. Böylece Tanrı'nın Kendisinin bazı hayvanları nasıl kurban ettiğini, deriden giysiler yaptığını ve bunları Adem ve Havva'ya giydirdiğini gördük. **Kanı dökülen ilk hayvan kurbanını Tanrı kesti.** Aynı zamanda Tanrı'nın nasıl yeryüzünde iki grup insan bulunacağını ilan etiğini de okuduk: Tanrı'nın Sözü'ne inanmayı reddedenler ve Tanrı'nın Sözü'ne inananlar.

Bugün Adem ve Havva'nın ilk iki oğlu hakkında bilgi edineceğiz: Tanrı'ya inanmayı reddeden **Kayin** ve Tanrı'ya inanan **Habil.** Gördüğümüz gibi, Adem ve Havva şimdi Cennet Bahçesinin (Aden) dışında yaşıyorlardı. İşledikleri günah nedeni ile Tanrı onları Huzurundan dışarı çıkarmıştı. Günah işledikleri için artık Cennet Bahçesinin bereketlerinin içinde yaşayamazlardı. Günahları, Tanrı ile olan ilişkilerini bozmuştu. Ama yine de Tanrı onları sevdi ve onlar ile ilgilendi.

O zaman şimdi gelin birlikte Tevrat'ı okuyalım. Yaratılış kitabının dördüncü bölümünde, şunlar yazılıdır: *"Adem karısı Havva ile yattı. Havva hamile kaldı ve Kayin'i doğurdu. 'Rabbin yardımı ile bir oğul dünyaya getirdim' dedi. Daha sonra Kayin'in kardeşi **Habil'i** doğurdu. Habil çoban oldu, Kayin ise çiftçi."* (Yaratılış 4:1,2)

Adem ve Havva iki oğul dünyaya getirdiler: Kayin ve Habil. Bu oğullar da aynı anne-babaları gibi günahkardılar. Adem'in günahı bulaşıcı bir hastalık gibi, çocuklarına yayıldı. Anneleri Kayin ve Habil'e günah içinde gebe kaldı. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: *"Adem'in kendisine benzer oğulları oldu."* (Yaratılış 5:3) "Baba nasılsa, oğlu da aynıdır."

Kayin ve Habil günahkar bir doğa ile dünyaya geldiler. Çocuklar fiziksel olarak büyüdüler ve bilgileri çoğaldı. Kayin bir çiftçi oldu. Ciddi bir işçiydi ve ağır işten korkmuyordu. Habil bir çobandı. **Her ikisi de Tanrı'yı biliyorlardı.** Tanrı'nın var olduğundan ve kutsal olduğundan ve günahtan nefret ettiğinden haberdardılar. Ve her ikisi de, **Tanrı'ya yaklaşmak için Tanrı'nın buyurduğu şekilde bir hayvan kurbanın kanının dökülmesi aracılığı ile hareket etmek zorunda olduklarını bilmeliydiler.**

Kayin'in ve Habil'in yaşamlarında Tanrı'ya tapınmaya ve O'na bir kurban sunmaya karar verdikleri bir gün geldi. Kutsal Yazılar bu konuda şunu yazar:

"Günler geçti. Bir gün Kayin toprağın ürünlerinden Rabbe sunu getirdi. Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. ***RAB, Habil'i ve sunusunu kabul etti. Kayin ile sunusunu ise reddetti.*** *Kayin çok öfkelendi, suratını astı."*(Yaratılış 4:3-5)

Neler olduğu üzerinde düşünelim. İki kişi Tanrı'ya tapınmak istedi. Her ikisi de Tanrı'ya kurbanlar sundu. Ama Kutsal Yazılar şöyle der: *"RAB, Habil'i ve sunusunu kabul etti. Kayin ile sunusunu ise reddetti."* Tanrı Habil'in kurbanını neden kabul etti ve Kayin'in kurbanını neden reddetti? Bu iki kurban arasındaki fark neydi?

Kayin'in kurbanının ve Habil'in kurbanının birbirlerinden çok farklı oldukları doğruydu. Kayin Tanrı'ya, **güzel sebzeler ve lezzetli meyveler** getirdi. Habil ise Tanrı'ya **lekesiz bir kuzunun kanını** getirdi. Tanrı, Habil'in günahlarını bağışladı, ama Kayin'in günahlarını bağışlamadı.

Tanrı neden bir kuzunun kanını getiren Habil'in günahlarını bağışlarken, sebze ve meyve getiren Kayin'in günahlarını bağışlamadı? Bunun nedeni, Tanrı'nın sebze ve meyveden hoşlanmayışı olabilir miydi? Hayır, nedeni bu değildi. O zaman Tanrı, neden Habil'i doğru ilan etti ve Kayin'i günahının içinde bıraktı? Nedeni şudur: **Habil Tanrı'nın talep ettiği kurbanı getirdi, ama Kayin Tanrı'ya başka bir şey getirdi.** Tanrı'nın, adaletinden ödün vermeden günahlarını bağışlayabilmesi için talep ettiği şey neydi? Tanrı, lekesiz bir hayvanın kanını – **yaşamını** – talep etti. Habil Tanrı'ya inandı ve aynen Tanrı'nın istediği şekilde kanı dökülmüş bir kurban getirdi. Kutsal Yazılar bu konu hakkında şöyle yazar: *"Habil'in Tanrı'ya Kayin'den daha iyi bir kurban sunması* ***iman sayesinde*** *oldu. Habil, imanı sayesinde doğru biri olarak Tanrı'nın beğenisini kazandı."* (İbraniler 11:4) Hail Tanrı2ya inandı, ama Kayin O'na inanmadı.

Tanrı'ya inanmak ne anlama gelir? Tanrı'ya inanmak, O'nun Sözü'ne inanma noktasına kadar Tanrı'ya güvenmek demektir. Tanrı'ya inanmak, **Tanrı'nın söylediğini gerçek olarak kabul etmektir.** Eğer, 'Tanrı'ya inanıyorum' diyorsanız, ama Tanrı'nın Kutsal Yazılarda söylediklerine inanmıyorsanız, o zaman Tanrı'ya gerçekten inanmıyorsunuz. **Tanrı ve Sözü birdir.** Eğer Tanrı'ya inanıyorsanız, o zaman Sözü'ne inanacak ve itaat edeceksiniz. Eğer Tanrı'nın ne söylediğine inanmıyorsanız, reddettiğiniz Tanrı'nın Kendisidir.

Tanrı Habil'i kabul etti, çünkü o O'nun sözüne inandı ve O'nun buyurduğu gibi bir kuzunun kanı ile Tanrı'nın önüne geldi. Tanrı, Kayin'i kabul etmedi, çünkü o Tanrı'nın Sözü'ne içtenlikle inanmadı. Kayin, Tanrı'ya inandığını ileri sürdü, ama eylemleri söylediğini inkar etti, çünkü o Tanrı'nın buyurduğu gibi, kanı dökülmüş bir kurban getirmedi.

Belki biri şöyle bir soru sorabilir, "Tanrı neden hayvan kurbanlar buyurdu? Tanrı neden, *"Kan dökülmeksizin günah bağışlaması olmaz"* dedi? Nedeni şudur: Tanrı'nın kutsal Yasası, **günahın bedelinin (ücretinin, cezasının) ölüm** olduğunu bildirir! Kan dökülmesinin talep edilmesinin nedeni budur. Tanrı, "Günahın cezası meyveler ve sebzeler ile ödenebilir" demedi. Ya da "Günahın bedeli, dua etmek, oruç tutmak ve sevap işlemektir" de demedi. Hayır! Kutsal Tanrı'nın söylediği şuydu: Günah için talep edilen bedel, **ölümdür!**

Tanrı, Peygamberlerin yazılarında bize, her kişinin, Adem'in her çocuğunun günah işlediğini ve her günahkarın Kutsal Olan Tanrı'nın önünde **büyük bir borcu olduğunu** gösterir. Günahkarın ölmesi ve bu günah borcunu cehennemde sonsuza kadar ödemesi gerekir. Günah borcu muazzam büyük bir borçtur ve bu borcu Tanrı'nın önünde iptal etmek için yeterince sevap işlemeniz imkansızdır. **Günahın cezası ölüm ve cehennemdir,** bu borcun sevaplar ile asla ödenememesinin nedeni budur!

Bu konuya bir örnek getirmeye çalışalım. Bir alacaklıya çok yüksek miktarda bir borcum olduğunu hayal edelim ve ben ona giderek şöyle diyorum: "Sana çok miktarda para borcum olduğunu biliyorum. Ancak, iflas etmiş durumdayım. Ve borcumu para ile ödemem mümkün değil. Ama sana ödeme yapmak için bir başka planım var. Planım şu: Her gün evinin verandasını süpüreceğim. Bu şekilde, borcumun tamamını ödeyinceye kadar senin için çalışacağım." Alacaklı kişi, sizce benim bu önerime nasıl bir karşılık verirdi? Belki kızardı ya da bana gülerdi, yine de benim bu önerimi kesinlikle kabul etmezdi. Alacaklı benim bu planımı neden kabul etmezdi? Çünkü benim güçsüz "iyi işlerim" ile, ona olan muazzam borcumu ödeyebilmem mümkün değildir.

Benzer şekilde, hiç kimse günah borcunu yapacağı iyi işler ile ödeyemez. Günahın bedelini ödeyebilecek yalnızca tek bir şey vardır – para ya da iyi işler değil – o da **ölüm'**dür. Günahın cezası ölüm ve yargıdır. Bu gerçeğin sonucu olarak Tanrı, Kayin'in ve Habil'in günah borcunu kendi elleri ile yaptıkları işleri temel alarak iptal edemezdi. Tanrı'nın, onların günah borçlarını iptal etmek konusunda yaptığı plan, bir kurbanın dökülen kanı aracılığı ile uygulanmalıydı. Masum olanın suçlu olanın yerine geçerek ölmesi gerekiyordu.

Günahın bağışlanması, insanın değil, Tanrı'nın planı temel alınarak gerçekleşir. Tanrı, **(yerimize geçen) kurbanı** temel alarak Adem'in çocukları için bir bağışlama ve kurtuluş kapısı açtı. Daha önceki kuşaklarda Tanrı, her günahkarın lekesiz bir hayvan sunmasını ve bu hayvanı boğazlamasını buyurdu. Masum hayvan, günahkarın yerine geçerek ölecekti. Böyle bir kurbanın kanı nedeni ile Tanrı, Adem'in soyuna sabırlı davranabilir ve onların günahlarını bir süre için **örtebilirdi.** Ama hayvanların kanı, insanın günahının borcunu **iptal edemezdi,** çünkü bir hayvanın değeri bir insanın değeri ile eşit değildir. Kutsal Yazılar bundan dolayı hayvan kurbanlar hakkında onların "*gelecek iyi şeylerin sadece **gölgesi** olduklarını, **aslı olmadıklarını,** çünkü **hayvanların kanının günahları ortadan kaldıramayacağını**"* (İbraniler 10:1,4) yazar.

Böylece hayvan kurbanlar hakkında hatırlanacak en önemli şey, onların, Adem'in soyunun günah borcunu ödemek üzere dünyaya gelecek olan **Kurtarıcının yalnızca örnekleri** olduklarıdır. Tanrı'nın vaat etiği bu Kurtarıcı, *"doğru kişi olarak doğru olmayanlar için günah sunusu olup onları Tanrı'ya ulaştırmak amacı ile ilk ve son kez"* ölecekti. (1.Petrus 3:18) Aynı konu Müjde'de (İncil) de yazılıdır: *"Peygamberlerin hepsi O'nun ile (Kurtarıcı) ilgili tanıklıkta bulunuyorlar. **Şöyle ki, O'na inanan herkesin günahları O'nun adı ile bağışlanır.**"* (Elçilerin İşleri 10:43)

Ancak yine de Tanrı'nın kurtuluş planı daha önceki kuşaklarda hayvan kurbanlar sunulmasını talep etti. Ama Kayin Tanrı'nın planını önemsemedi. Kayin, kendi çabalarının sonucu olan bir dini, yani Tanrı'nın ön gördüğü yolun dışında başka bir yol öne sürdü. Kayin, **ilk sahte dini** yarattı. Tanrı'ya kendi elinin işlerini getirdi. Kendi yetiştirmiş olduğu şeyi Tanrı'ya kurban etti, yani Tanrı'ya, O'nun talep ettiği dökülen kana sahip olmayan, lanetlenmiş toprağın ürününü getirdi. Tanrı, böyle kansız bir "kurbanı" kabul etti mi? Hayır, Tanrı böyle bir "kurbanı" kabul etmedi.

Habil ise, Tanrı'ya lekesiz bir kuzu getirdi ve kan dökülmesi için bu kuzuyu boğazladı. Sonra da bu boğazladığı kurbanı yaktı. Bu kurban sayesinde Habil, Tanrı'nın önünde temiz bir vicdana sahip oldu. Habil, kendi içinde ölmeyi hak ettiğini biliyordu, ama **onun yerine masum kuzu ölmüştü.** Habil, bu davranışı ile günahkarların yerine geçerek onların günahının cezasını yüklenmek üzere ölmek için dünyaya gelecek olan Kurtarıcıya iman ettiğine tanıklık etmiş oldu.

Bugünün öyküsünü çok önemli bir soru sorarak özetlemek istiyoruz. Tanrı, Kayin'in kurbanını neden kabul etmedi? Kayin, Habil'den daha büyük bir günahkar mıydı? Hayır, neden bu değildi. Her ikisi de günahkardı. Tanrı'ya her ikisi de kurban sundu. Kayin dindar bir kişiydi. Yüzeysel bir bakış açısı ile belki Kayin'in sunduğu kurbanın, Habil'in kurbanından daha saygıdeğer olduğunu bile söyleyebiliriz. Sebzeler ve meyveler çok güzeldir, ama boğazlanmış bir kuzu ve bu kuzunun kanı, göze hoş gelen bir görüntü arz etmez! Ama yine de günah, Tanrı'yı ve Tanrı'nın duyurduğu bağışlama yolunu gücendiren bir şeydir: *"**Kan dökülmeksizin günah bağışlaması olmaz."*** Böylece, Tanrı Kayin'i ve onun sunusunu reddetti, çünkü Kayin Tanrı'nın doğru kurtuluş yoluna saygı göstermedi.

Tanrı'nın buyurmuş olduğu doğru yol aracılığı ile gelmediği takdirde, hiç kimse Tanrı'ya gelemez! **Tanrı'nın yolu mükemmel ve kesindir!** Aynı matematiğe benzer. Okulda bir öğretmen bir öğrencisine, "İki artı iki kaç eder?" diye sorduğu takdirde, verilecek yalnızca tek bir doğru yanıt vardır. **İki artı iki dört eder.** Bu soruya "üç" yanıtını veren öğrenci yanlış cevap vermiş olur. "Beş" yanıtını veren öğrenci de yanlış cevap vermiş olur. "Dört buçuk" diyen de soruyu diğerleri gibi hatalı yanıtlamıştır. İki artı iki yalnızca dörde eşittir! Tanrı'nın ön gördüğü kurtuluşun doğru yolu için de aynı durum geçerlidir. Yalnızca tek bir Tanrı ve günahkarların kutsal Olan Tanrı ile barışmaları için de yalnızca **tek bir yol** vardır! Ve bu yol, **kesinlikle mükemmel olan Kurban'ın yoludur!**

Bugün, dinlemekte olan sizler,Tanrı'nın **sizin günah borcunuzu sürekli olarak iptal etmek için** sağlamış olduğu kutsal Kurban ile ilgili olarak Tanrı Sözü'nün ne söylediğini biliyor musunuz? Tanrı'nın Kendisinin, sizin günahlarınızdan **bağışlanabilmeniz** ve Tanrı'nın önünde **temiz bir yüreğe** sahip olabilmeniz için gücü sınırsız bir Kurtarıcıyı yeryüzüne gönderdiğini biliyor musunuz? Gelecek derslerde bu harika Kurtarıcı ile ilgili çok şey öğreneceğiz. Kutsal Yazılar O'nun hakkında şöyle der: *"Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiç bir ad yoktur."* (Elçilerin İşleri 4:12)

Dostlar, bugün burada bitirmemiz gerekiyor. Tanrı'nın isteği ile bir sonraki programda Habil ve Kayin hakkındaki çalışmamızı tamamlayacağız.

O'nun **"Kan dökülmeden bağışlama olmaz" (İbraniler 9:22)** diyen temel yasası üzerinde düşünmek için zaman ayırdığınızda, Tanrı sizi bereketlesin.

Tövbe Etmeyen Kayin

UNREPENTANT CAIN

Yaratılış 4

Dinleyici dostlar, sizlere esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile birlikte gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile birlikte olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda Adem ve Havva'nın ilk iki oğlu olan **Kayin ve Habil** hakkında bilgi edindik. Her birinin Tanrı'ya, nasıl tapınmak istediğini ve O'na sundukları kurbanların nasıl olduklarını gördük. Kayin, kendi yetiştirmiş olduğu ürünlerden bazılarını aldı ve onları Tanrı'ya sundu. Ama Habil Tanrı'ya lekesiz bir kuzu sundu ve bu kuzuyu günahı örten bir kurban olarak boğazladı. Ve Kutsal Yazılar şunu beyan eder:

"RAB, Habil'i kabul etti, ama Kayin'i reddetti."

Tanrı, Habil'i kabul etti, ama Kayin'i neden kabul etmedi? Çünkü Tanrı'nın ön gördüğü doğruluğun yolu, **kanı dökülen bir kurban** talep etti. Tanrı, Habil'i doğru olarak kabul etti, çünkü o Tanrı'nın Sözü'ne inandı ve Tanrı'nın talep ettiği sunuyu getirdi. Kayin ise, Tanrı'nın onu kabul etmemesine neden olan kendi çabaları aracılığı ile Tanrı'ya yaklaşma girişiminde bulundu.

Bugün **Kayin ve Habil konusundaki çalışmamızı sona erdirmeyi** planlıyoruz. Tanrı, Kayin'in getirdiği sunuyu reddettikten sonra ne olduğunu biliyor musunuz? Yaratılış kitabının dördüncü bölümünün beşinci ayetinde Kutsal Yazılar şöyle der: *"Kayin çok öfkelendi, suratını astı."* (Yaratılış 4:5) Kayin neden öfkelendi? Bunun nedenini anlamak hiç de zor değil. Bir örnek verecek olursak, diyelim ki, ben kötü bir şey yapıyorum ve biri bana şöyle diyor: "Yanlış yaptın! Yollarını değiştir ve doğru olanı yap!" Beni bu şekilde azarlayan birine nasıl karşılık verebilirim? Ya kendimi alçaltır ve söylediği sözleri kabul ederim ve **yollarımı değiştiririm** ya da bu kişiye kızarım ve **hatalı davranışımı devam ettiririm.**

Bir kurban olarak sunduğu ellerinin işlerinin O'nun önünde değersiz olduğunu fark edebilmesi için Tanrı Kayin'i azarladı. **Tanrı, Kayin'in tövbe etmesini** ve Habil'in yaptığı gibi lekesiz bir kuzuyu kurban olarak getirmesini **istedi.** Tanrı, Kayin'i doğru yol olan bağışlama yoluna yönlendirmek istedi. Ama Kayin gururlu davranarak Tanrı'nın önündeki suçunu itiraf etmeyi reddetti. Böyle yapmak yerine kızdı ve morali bozuldu.

Böylece, Rab Kayin'e şöyle dedi: *"'Niçin öfkelendin?' diye sordu. 'Niçin surat astın? Doğru olanı yapsan seni kabul etmez miyim? Ancak doğru olanı yapmazsan, günah kapıda pusuya yatmış bekliyor, ama sen ona egemen olmalısın."* (Yaratılış 4:6,7) Tanrı, Kayin'i neden bu şekilde sorguladı? Ona bu soruları sordu, çünkü Kayin'in mahvolmasını istemedi. Tanrı, Kayin'in günahlarından tövbe etmesini ve doğru yolu izlemesini arzuladı. Tanrı, Kayin'i, onu ve soyunu yok etmek ile tehdit eden korkunç bir düşman konusunda uyarıyordu. Bu düşmanın adı, **Günah'**tır!

Günah nedir? Günah, **tüm dünyanın problemidir.** Günah bizim en kötü düşmanımızdır. Öldürücü zehir ile dolu bir yılana benzer. Büyük bir ormanı yakabilecek küçük bir kıvılcıma benzer. Günah, Şeytan'ın dünyayı yaktığı bir meşaledir. Tanrı Sözü şöyle der: *"Yapılması gereken iyi şeyi bilip de yapmayan, **günah işlemiş** olur."* (Yakup 4:17) *"**Günah,** yasaya karşı gelmek demektir. **Günah işleyen** İblis'tendir. Çünkü İblis başlangıçtan beri **günah işlemektedir.**"* (1.Yuhanna 3:4,8) Günah, bedenlerimizin üyelerinde hareket eden ve gerçek ve iyi olana karşı savaşan güçtür. Günah, Tanrı'nın isteği ile uyuşmayan herhangi bir şeydir. Günah, Tanrı'nın Sözü'ne inanmayı ve ona itaat etmeyi reddetmektir. **Kendi yoluma dönmek günahtır.** (Yeşaya 53:6)

Kendi yollarına dönen ve Tanrı'ya inanmayı ve O'na itaat etmeyi reddedenlerin sonu ne olacak? *"Böyleleri **RAB'bin varlığından** ve yüce gücünden uzak kalarak **sonsuza dek mahvolma cezasına çarptırılacaklar.**"* (2.Selanikliler 1:9) Tanrı'nın buyurduğu kurtuluş yolu aracılığı ile gelenlere sonsuz yaşam ihsan edilecek. Ama gerçeğe karşı yüreklerini sertleştirenler, Tanrı'nın gazap ve yargısı ile karşı karşıya kalacaklar. Ancak yine de Kutsal Yazılar, Tanrı'nın *"kimsenin mahvolmasını istemediğini, herkesin tövbe etmesini istediğini"* (2.Petrus 3:9) bildirirler. **Tanrı, Kayin'in günahının içinde mahvolmasını istemedi.** Kayin'den yapmasını istediği, tövbe etmesi, seçmiş olduğu kötülük yolundan vazgeçmesi ve doğruluk yolunu seçmesiydi.

Son programda görmüş olduğumuz gibi, Rab Tanrı, günahkarların O'nun önünde doğru kılınmalarını sağlayacak bir plan açıklamıştı. **Habil, Tanrı'nın planına inandı** ve günahı örten bir kurban olarak lekesiz bir kuzu boğazladı. Habil, Tanrı'nın söylediklerine inandı: *"Günahın cezası ölümdür"* ve *"kan dökülmeden günah bağışlaması olmaz."* Kuzunun dökülen kanı nedeni ile Habil, Tanrı'nın önünde temiz bir vicdana sahip oldu. Habil, Tanrı'nın vereceği cezayı hak eden suçlu bir günahkar olduğunu biliyordu, ama aynı zamanda Tanrı'nın talep etmiş olduğu gibi, O'na masum bir kuzu sunmuş olduğunu da biliyordu. Habil'in sunduğu kuzu, insanın günahını sonsuza kadar iptal edecek olan bir kurban olarak Yaşamını sunmak üzere dünyaya gelecek olan Kurtarıcının bir örneğiydi. Kayin ise Tanrı'ya inanıyormuş gibi yaptı, ama eylemleri bu tutumunu inkar ettiler. **Kayin Tanrı'yı ağzı ile onurlandırdı, ama yüreği Tanrı'dan çok uzaklardaydı.** Tanrı'nın talep ettiği bir kuzunun dökülen kanıydı, ama Kayin O'na ellerinin işini sundu. Kayin'in tapınması Tanrı'nın önünde kesinlikle değersizdi, çünkü Kayin Tanrı'nın ön gördüğü yolu kabul etmedi.

Gelin şimdi, Tanrı Kayin'i sunduğu değersiz kurban nedeni ile azarladıktan sonra, Kayin'in ne yaptığını görmek için bir sonraki ayeti okuyalım. Kutsal Yazı'da şöyle der: *"Kayin kardeşi Habil'e, "Haydi tarlaya gidelim' dedi. Tarlada birlikteyken kardeşine saldırıp onu öldürdü."* (Yaratılış 4:8) Kayin ne yaptı? Tövbe etti mi? Tanrı'ya inanıp, O'na günah için bir kurban olarak bir kuzunun dökülen kanını getirdi mi? Hayır! **Kayin kardeşi Habil'e saldırarak ve onu öldürerek günaha başka bir günah daha ekledi.**

İnanılmaz bir şey! Günahlarını bağışlayabilmesi için Tanrı'ya bir kuzunun dökülen kanını sunmayı reddeden Kayin şimdi doğru kardeşinin kanını döktü! Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz? Kayin'in zihnine kardeşini öldürme fikrini kim koydu? Kayin kimin söylediğini dinliyordu? Kayin, Şeytan'ı dinliyordu. Kutsal Yazılar, Kayin'in, kardeşini öldürmesinin nedenini şöyle açıklar: *"Kayin, Şeytan'a ait olduğu için kardeşini öldürdü."* (1.Yuhanna 3:12) Daha önce, Tanrı'nın, dünyada iki grup insan olacağını nasıl duyurduğunu görmüştük; Tanrı'nın halkı ve Şeytan'ın halkı. **Habil Tanrı'ya aitti,** çünkü Tanrı Sözü'ne, ona itaat edecek kadar inandı. **Kayin Şeytan'a aitti,** çünkü Tanrı'nın Sözü'ne inanmadı.

Gelin şimdi Kayin küçük kardeşini öldürdükten sonra Tanrı'nın ona ne söylediğine kulak verelim:

*"Rab Kayin'e, '**Kardeşin Habil nerede?'** diye sordu. Kayin, 'Bilmiyorum, kardeşimin bekçisi miyim ben?' diye karşılık verdi. RAB, 'Ne yaptın?' dedi, 'Kardeşini kanı topraktan bana sesleniyor. Artık döktüğün kardeş kanını içmek için ağzını açan toprağın laneti altındasın. İşlediğin toprak bundan böyle sana ürün vermeyecek. Yeryüzünde aylak aylak dolaşacaksın."* (Yaratılış 4:9-12)

Tanrı, şu sözleri ile Kayin'i cezalandırdı: *"İşlediğin toprak bundan böyle sana ürün vermeyecek."* Wolof bilgeliği bu konuda şöyle der: "İnek buzağısını tekmeler, ama ondan nefret etmez." (Türkçe'deki karşılığı:"Dostun attığı taş baş yarmaz") Aynı şekilde Tanrı, Kayin'i yargılamak için cezalandırmadı, sadece onun günahından tövbe etmesini, gerçeğe inanmasını ve kurtulmasını istedi. Ama Kayin ne yaptı? Tövbe etti mi? Hayır, tövbe etmedi. Kutsal Yazılar şöyle der: ***"Kayin Rabbin huzurundan ayrıldı** ve Aden bahçesinin doğusunda Nod topraklarına yerleşti."* (Yaratılış 4:16) Tanrı'nın Sözü'nü önemsemeyen Kayin O'nu yaşamından çıkartarak Tanrı'ya sırt çevirdi. **Kendisini Kayin'den ayıran Tanrı değildi, ama Kayin kendisini Tanrı'dan ayırdı.**

Bugün, Adem'in soyunun çoğu kendi yollarında devam ederek ve yüreklerini Tanrı'nın sesine kapatarak Kayin gibi davranırlar. Dudakları ile "Tanrı yücedir!" derler, ama yüreklerinde "Tanrı çok uzaklarda! O'nu hiç kimse tanıyamaz!" diye düşünürler. Ama Tanrı Sözü yine de bize, **Tanrı'nın hiç birimizden uzak olmadığını gösterir.** Çünkü herkese, yaşam, soluk ve her şeyi veren O'dur. Tanrı bize, kendi yürek atışlarımızdan daha yakındır. Tanrı sizi kişisel olarak tanır ve sizin de O'nu kişisel olarak tanımanızı ister! (Bakınız Elçilerin İşleri 17:24-31; Romalılar 10:1-13)

O zaman neden insanların çoğu Tanrı'yı (kişisel) olarak tanımıyorlar? Tanrı Sözü, bu sorunun yanıtını verir. Tanrı, "Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışık yerine karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü. Kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve yaptıkları açığa çıkmasın diye ışığa yaklaşmaz." (Yuhanna 3:19,20)

İnsanlar Tanrı'yı tanımazlar, çünkü Kayin gibi, **Tanrı'nın Sözü'ne sırtlarını dönmüşlerdir.** Tanrı'nın peygamberi Davut şöyle yazdı: *"(Tanrı'nın) Sözü adımlarım için çıra, yolum için ışıktır."* Eğer Tanrı'nın Sözü'nün ışığına sırtınızı döndüyseniz, günahın karanlığı içinde kalacak ve Tanrı'yı hiç bir zaman tanıyamayacaksınız. Tanrı size sizden uzakmış gibi görünecek. Ama Tanrı her şeye rağmen O'nun size uzak olmadığını bilmenizi ister. Tanrı sizin arkanızdadır. Tanrı sizin yanınızdadır. Tanrı sizin tam önünüzdedir. Tanrı sizi seviyor ve sizin ile yakın bir ilişkiye sahip olmak istiyor. Ama yüreğini sertleştiren ve Tanrı'nın doğruluk yolunu kabul etmeyi reddeden Kayin gibi olmamalısınız. **Tanrı, Kayin'in tövbe etmesini istedi.** Tanrı hala bugüne kadar her kişiye tövbe etmesini, O'na dönmesini ve O'nun Sözü'ne inanmasını istiyor.

Tövbe etmenin anlamını biliyor musunuz? *Düşüncelerinizi ve eylemlerinizi değiştirmeniz* anlamına gelir. Tövbe etmek, **Tanrı'nın önünde şu itirafta bulunmanızdır,** "Senin ön gördüğün kurtuluş yolu ile ilgili düşüncem yanlıştır!" Tövbe etmek, kendinizi O'nun adil yargısından kurtarmanız için hiç bir çarenizin bulunmadığı konusunda **Tanrı ile aynı fikirde** olmak ve sonra O'na dönmek ve O'nun kurtuluş yoluna boyun eğmektir.

Gerçekten tövbe eden bir kişi, Thies'den (Senegal'in ikinci büyük kenti) kalkıp Dakar'a (Başkent)giden trene binmek isteyen bir yolcuya benzer. Bu yolcu bir bilet satın alır ve trene biner. Daha sonra trendeki yolculuğu sırasında Dakar'a değil, Bamako'ya (Mali'de, aksi yöne) giden bir trene bindiğinin farkına varır! Eğer Dakar'a gitmek istiyorsa yapması gereken nedir? "Tövbe etmelidir" – yani, yanlış yöne gitmekte olduğunu **itiraf etmelidir,** bir sonraki istasyonda trenden **inmeli** ve Dakar'a giden bir başka trene **binmelidir.** Böylece, içten tövbenin iki yönlü olduğunu görürüz: yanlışı reddetmek ve doğruyu kabul etmek. **Gerçek tövbe iki eylemi içerir.** Birincisi, kendinizden, günahlarınızdan, putlarınızdan ve Tanrı'nın iyiliğini kazanmak için kendi çabalarınızdan **dönmeniz gerekir.** Sonra Tanrı'ya ve size nasıl kurtulacağınızı söyleyen Tanrı Sözü'ne **dönmelisiniz.** Gerçek tövbe budur.

Kayin'e gelince, o asla tövbe etmedi. Kayin, **kendi yolunda** yürümeye devam etmeye karar verdi. Tanrı'nın ön gördüğü **kurtuluş yoluna** boyun eğmeyi reddetti. Bu nedenle Kutsal Yazılar şöyle der: *"**Kayin kötülük yolunda mahvoldu.** Onu sonsuza kadar sürecek koyu karanlık bekliyor."* (Yahuda 11,13)

Sevgili dostlar, **Kayin gibi olmayalım!** Tanrı'nın, *"Tövbe etmezseniz hepiniz böyle mahvolacaksınız!"* (Luka 13:3) diyen ciddi uyarısına kulak verelim. Tanrı'nın yargısı kesindir ve bu yargı, günahlarından hiç bir zaman temizlenmemiş olan tüm bu kişilerin üzerine inecektir.

Bu konu hakkında hiç bir yanılgı ya da hata olmamalıdır: kendi iyi işleriniz temel alınarak Tanrı'nın önünde doğru kabul edilmeniz hiç bir zaman gerçekleşmeyecektir. Kayin gibi pek çok kişi, kendi dinlerinin kuralarını ve uygulamalarını izledikleri takdirde, Tanrı'nın yargısından kaçacaklarına inanırlar. Ama dindar olmak kişiyi doğru yapmaz. Tanrı'nın Sözü şöyle der:

*"Yasa'nın gereklerini yapmak ile hiç kimse Tanrı katında aklanmayacaktır.Hepimiz murdar olanlara benzedik, **bütün doğru işlerimiz kirli adet bezi gibi.** İman yolu ile lütuf ile kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir."* (Romalılar 3:20; Yeşaya 64:6; Efesliler 2:8,9)

Dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı isterse, bir sonraki programda, Tanrı'nın peygamberi Hanok dahil olmak üzere Adem'in soyundan bazı kişiler hakkında bilgi edineceğiz.

Bugün işittikleriniz üzerinde dikkatle düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin. Kutsal Yazılar şöyle der:

"Tanrı size karşı sabrediyor, çünkü kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin tövbe etmesini istiyor. Ama tövbe etmezseniz, hepiniz mahvolacaksınız!" (2.Petrus 3:9; Luka 13:3)

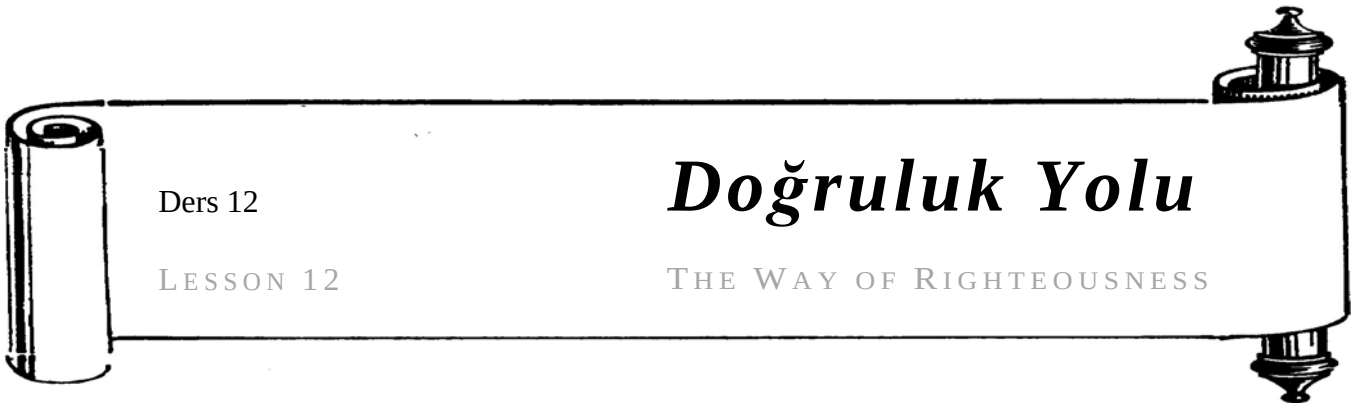

Ders 12

Doğruluk Yolu

LESSON 12

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Peygamber Hanok

THE PROPHET ENOCH

Yaratılış 4, 5

Dinleyici dostlarımız, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola herkesin boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmanızı arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son iki programımızda Adem ve Havva'nın ilk iki oğlu Kayin ve Habil hakkında bilgi edindik. Her ikisinin de Tanrı'ya tapınmak amacı ile O'na nasıl kurban sunduklarını gördük. Habil Tanrı'ya inandı ve sunu olarak **bir kuzunun kanını** getirdi, ama Kayin Tanrı'ya **kendi çabaları** aracılığı ile yaklaşmaya çalıştı. Tanrı Habil'in sunusunu kabul etti, ama Kayin'in kurbanını reddetti. Tanrı, Kayin'i tövbe etmeye çağırdı, ama Kayin yalnızca öfkelendi ve kardeşi Habil'i öldürdü.

Bugün Tevrat'ta devam etmeyi ve Yaratılış kitabının dördüncü ve beşinci bölümlerini çalışmayı planlıyoruz. Tanrı Sözü bize Adem ve Havva'nın *"başka oğulları ve kızları olduğunu"* anlatır (Yaratılış 5:4). Ama Tanrı yine de Adem'in soyundan bize yalnızca **iki aile soyunun** öyküsünden söz eder: Kayin'in aile soyu ve Kayin'in küçük kardeşlerinden biri olan Şit'in aile soyu.

Önce **Kayin'in aile soyuna** bakacağız. Kayin, kendisine akrabalarının arasından bir eş seçti ve çocukları oldu. Ama yine de nasıl *"Sıçrayarak giden ceylan tünel kazan bir soy doğurmazsa"* (Wolof atasözü) aynı şekilde Kayin'in soyu da babalarının düşünce, konuşma ve davranış biçimlerinden kaçamazlar. Babaları gibi onlar da **Tanrı'nın Sözü'ne saygı göstermediler.** Bilgileri çoktu ve çok zekiydiler, ama Tanrı'yı tanımıyorlardı. Yalnızca yersel şeylere değer veriyorlardı. Bir kent inşa ettiler, tunç ve demirden çeşitli kesici aletler yaptılar, lir ve ney gibi müzik aletleri icat ettiler.Kayin'in soyundan olanlardan birinin adı Tuval-Kayin idi. Bu adam çok hünerli bir ustaydı ve tunç ve demir madenlerini işledi. Ama yine de, güzel el sanatları güzel yürekler oluşturmaz!

Adı **Lemek** olan Kayin'in soyundan biri, Adem'den sonraki yedinci kuşakta yer alıyordu. Lemek, atası Kayin'in izinden yürüdü – ama Kayin'den daha da kötüydü. Lemek, iki kadın ile birlikte evlenen ilk erkekti ve Lemek de Kayin gibi bir katildi. Kutsal Yazılar, Lemek'in iki kişiyi öldürdüğünü ve sonra Kayin'den daha kötü bir insan olduğunu söyleyerek bununla övündü. Kayin ve onun tüm soyu gibi Lemek de Tanrı'nınisteğini umursamadı. Lemek

bencildi ve para seviyordu. Gururlu ve kibirliydi. Tanrı'yı sevmek yerine eğlence ve sefahati seviyordu. Lemek'in efendisi Şeytan'dı, ama Lemek bunun farkında değildi. Lemek böyleydi, çünkü Kayin'in yolundan yürümeyi seçti. Lemek'in adını akılarımızda tutalım, çünkü bugünkü dersimizi bitirmeden önce Lemek konusuna tekrar geri döneceğiz.

Tanrı'ya övgüler olsun ki, Kutsal Yazılar Kayin'in ve onun kötü soyunun öyküsü ile sona ermezler. Söz bize aynı zamanda **Şit'in aile soyundan** de söz eder ve Tanrı'nın, Adem ve Havva'ya *"Kayin'in öldürdüğü Habil'in yerine"* başka bir oğul bağışladığını bildirir. (Yaratılış 4:25) Bu oğulun adı, Şit idi. Şit, *seçilmiş* anlamına gelir. Tanrı, Habil'in yerini alması için Şit'i seçti. Şit'in neden Habil'in yerini alması gerekti? Yanıt şudur: Cennet Bahçesinde (Aden), Tanrı Şeytan'ı yenmek ve Adem'in soyunu Şeytan'ın gücünden kurtarmak için dünyaya gelecek olan Biri'ni vaat etmişti. Bu Kurtarıcı, Tanrı'ya inanan Habil'in aile çizgisi aracılığı ile dünyaya gelebilirdi. Her şeye rağmen Şeytan Kayin'i Habil'i öldürmesi için kışkırttı. Şeytan, Tanrı'nın dünyaya Kurtarıcı gönderme planına engel olmaya çalışıyordu. Ama Tanrı'nın bilgeliği, Şeytan'ınkinden üstündür. Tanrı'nın Adem'in çocuklarını günahlarından kurtarmak için harika bir planı vardı ve hiç kimse, Şeytan bile bu plana engel olamazdı! Bu nedenle, Tanrı, planı ile uyumlu olarak Adem ve Havva'ya Kayin'in öldürdüğü Habil'in yerine geçmesi için Şit'i verdi. Böylelikle, **Tanrı'nın** Kurtarıcı ile ilgili **planı** ilerlemeye devam etti.

Şit, gerçek bir imanlıydı. Büyük ağabeyi Habil gibi Şit de Tanrı'nın ön gördüğü kurtuluş yolunu seçti. Şit de Adem'in tüm soyu gibi, günah içinde doğdu. Ama yine de, gelecek olan Kurtarıcı ile ilgili Tanrı'nın vaat etmiş olduğuna inandı ve bu imanını Tanrı'nın önüne günahları örtmek için bir kurban olarak bir kuzunun kanını getirmek aracılığı ile sergiledi. Şit ile ilgili dikkat çekici bir başka nokta şuydu: Şit, çocuklarını Tanrı gerçeğinin bilgisinde yetiştirdi. Bu nedenle Kutsal Yazılarda şunu okuruz: *"Şit'in de bir oğlu oldu, adını Enoş koydu. O zaman insanlar RAB'bi adı ile çağırmaya başladı."* (Yaratılış 4:26)

Böylece Adem'den gelen iki aile çizgisini görüyoruz: Kayin'in aile soyu ve Şit'in aile soyu. Bu iki soyun neyin örneğini oluşturduklarını biliyor musunuz? Bu iki soy, Adem'in zamanından bugüne kadar dünyada var olmuş olan, **iki tür insan grubunun** örneğini oluştururlar. Tanrı'nın gözünde yeryüzünde yalnızca iki tür insan grubu mevcuttur. Tanrı, siyah ya da beyaz derili insanlar ya da Wolof ve Sereer'ler (Senegal'deki iki etnik grup), erkekler ve kadınlar, ya da zenginler ve yoksullar arasında ayırım yapmaz. Tanrı, ön yargılı değildir, ama yine de dünya insanlarını iki farklı gruba ayırır. Bu iki farklı grupta bulunan insanlar kimlerdir? **Tanrı'nın Sözü'ne inananlar ve Tanrı'nın Sözü'ne inanmayanlar.** Tanrı'yı **tanıyanlar** ve O'nu **tanımayanlar; ışıkta** yürüyenler ve **karanlıkta** yürüyenler; günahlarından **bağışlanmış** olanlar ve günahlarından **bağışlanmamış** olanlar. Tanrı'ya inanan ve O'nun ön gördüğü doğruluk yolunu seçen herkes aynı Şit ve ailesinin kurtarıldığı gibi kurtarılacak (ve cennete gidecek). Tanrı'nın ön gördüğü doğruluk yolunu kabul etmeyenler ise, aynı Kayin ve ailesinin mahvoldukları gibi mahvolacaklar (ve cehenneme gidecekler).

Kutsal Yazılar Adem'in 930 yıl yaşadığını ve sonra öldüğünü söylerler. Bu erken dönemlerde insanlar oldukça uzun yaşarlardı – ama tüm insanların öldükleri gibi sonunda öldüler. Tanrı'nın söylemiş olduğu gibi, **Adem ve Havva öldüler.** Tanrı, ilk iki insanı yarattığı zaman, onların ölmelerini değil, yaşamalarını istedi. O zaman Adem ve Havva neden öldüler? Çünkü Tanrı'ya karşı günah işlediler – ve günah, ölüm üretir.

O zaman şimdi kalan zamanımız içinde Tanrı'ya inanan Şit'in aile soyundan gelen bir Tanrı adamının öyküsüne bakacağız. Bu adam **Hanok'**tur..Tanrı'nın peygamberi olan Hanok.

Bazı kişiler onu *"İdris"* (Kur'an'daki adı) olarak bilirler. Yaratılış'ın beşinci bölümünde, Hanok'un soyunu görürüz. Kutsal Yazılar şöyle der: **Adem**, Şit'in babası oldu; **Şit** Enoş'un babası oldu; **Enoş** Kenan'ın babası oldu; **Kenan** Mahalalel'in babası oldu; **Mahalalael,** Yeret'in babası oldu; **Yeret,** Hanok'un babası oldu. Böylece, **Hanok** Şit'in aile soyunda Adem'den sonra yedinci kuşak oluyordu.

Tüm insanlar gibi Hanok da **doğuştan günahkardı.** Ama altmış beş yaşına geldiğinde, Hanok günahlarından tövbe etti, Tanrı'ya döndü ve Tanrı'nın, günahı ortadan kaldıracak olan Mükemmel Kurban olarak ölmek üzere dünyaya gelecek olan Kurtarıcı ile ilgili verdiği vaade güvendi. Hanok, imanını Tanrı'ya, günahı örten bir kurban olarak bir hayvanın kanını sunmakla gösterdi. Bunun sonucu olarak Tanrı, Hanok'un imanını ona doğruluk saydı, onun günahlarını bağışladı ve yüreğini temizledi. Kutsal Yazılar bu konu hakkında şöyle yazarlar:*"Hanok, üç yüz yıl Tanrı yolunda yürüdü"* (Yaratılış 5:22)

Her şeye rağmen Hanok'un gününde Tanrı ile yürümek kolay bir iş değildi, çünkü aynı günümüzdeki gibi ahlaksızlık ve kötülük her yanı sarmış durumdaydı. Hanok'un zamanında yaşayan kişilerin çoğu, yalnızca eğlence peşindeydiler ve murdar yaşamlar sürdürüyorlardı. Hanok ise, Tanrı'nın, insanı murdarlık içinde değil, kutsallık içinde yaşaması için yaratmış olduğunu biliyordu. Hanok bu nedenle, Tanrı'yı tanımayan komşularının yaptıkları gibi yapmadı ve açgözlülüğün kendisini kontrol etmesine izin vermedi. Hanok, Tanrı'nın Kendisi gibi, doğruluğu sevdi ve günahtan nefret etti. İnsanlar, Hanok'un sürdüğü doğru yaşam biçimi nedeni ile ona hakaret ve zulüm ettiler, ama Hanok onların bu davranışlarının kendisini rahatsız etmesine izin vermedi, çünkü Tanrı ile barışmış olmaktan daha önemli hiç bir şeyin olamayacağını biliyordu.

Tanrı, bu kötü dönem sırasında Hanok'u Hizmetkarı ve Peygamberi olarak seçti. **Tüm peygamberler gibi Hanok da gelecek olan Kurtarıcı hakkında tanıklık etti.** Aynı zamanda Kurtarıcının bir gün tövbe etmeyi ve O'na inanmayı reddeden tüm bu insanları cezalandırmak için geri döneceğini de duyurdu. Hanok'un insanlara söylediklerine kulak verelim:

*"İşte **Rab** herkesi **yargılamak** üzere on binlerce kutsalı ile geliyor. Tanrı yoluna aykırı, tanrısızca yapılan bütün işlerden ve tanrısız günahkarların kendisine karşı söylediği bütün ağır sözlerden ötürü Rab insanlara suçluluklarını gösterecektir."* (Yahuda 1:14:15)

Peygamber Hanok hakkında bilmemiz gereken bir başka şaşırtıcı nokta, onun ölmediğidir. Evet, doğru. Tanrı Sözü bize **Hanok'un ölmediğini** söyler! Şöyle der: *"Hanok üç yüz yıl Tanrı yolunda yürüdü, sonra ortadan kayboldu, çünkü Tanrı onu yanına almıştı."* (Yaratılış 5:24) Güçlü Tanrı, planladığı şekilde Hanok'u ölüm kapısından geçirmeden doğrudan cennete transfer etti.

Tanrı Hanok'u neden bu şekilde yukarı aldı? Tanrı, Hanok'un yaşamı aracılığı ile bize, O'na gerçekten inananlar ve O'nu her konuda hoşnut etmek isteyenler hakkında ne düşündüğünü öğretmek istiyor. Kutsal Yazılar şöyle der:

*"**İman sayesinde Hanok ölümü tatmamak üzere yukarı alındı.** Kimse onu bulamadı, çünkü Tanrı onu yukarı almıştı. Yukarı alınmadan önce, **Tanrı'yı hoşnut eden biri olduğuna tanıklık edildi.** Ve **iman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır.** Çünkü Tanrı'ya yaklaşan O'nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendireceğine iman etmelidir."* (İbraniler 11:5,6)

Hanok, üç yüz yıl süre ile Tanrı'yı hoşnut etti, çünkü O'na inandı, O'nu sevdi ve insanların çoğunun Tanrı'nın ne istediğine aldırış etmedikleri bir zamanda O'na itaat etti. Böylece, bir gün Tanrı onun adını seslendi; Hanok kendisini aniden sonsuza kadar Cennette, Tanrı'nın evinin görkemi içinde buldu. Bu konu ile ilgili olarak Tanrı bize çok önemli bir şey göstermek istiyor. O da şudur: Eğer Hanok'un imanı gibi bir imana sahip değilseniz, Tanrı'yı hiç bir zaman hoşnut edemeyeceksiniz! Ama eğer Hanok'un imanı gibi bir imana sahipseniz, Tanrı sizi doğru sayacak ve artık ölümden korkmanız gerekmeyecek. Tanrı'nın, ölümü sizin için yenmiş olduğunu bilebilirsiniz, çünkü eğer Tanrı'nın Sözü'nü dinlerseniz ve ona itaat ederseniz, yeryüzündeki yaşamınız sona erdiğinde, aynı Hanok gibi siz de sonsuza kadar Rab'bin huzurunda yaşamaya gideceksiniz! Ama yine de, O'nun günahkarlar için sağlamış olduğu doğru kurtuluş yolu ile ilgili söylediklerini anlamanız ve bunlara inanmanız gerekir.

Çalışmamızı özetleyecek olursak, bugün haklarında okumuş olduğumuz **Lemek ve Hanok** adlı Adem'in iki soyu arasında birkaç kıyaslama yapmak isteriz.

Hem Lemek hem de Hanok Adem'den sonraki yedinci kuşakta yer alıyorlardı. Lemek, Kayin'in aile soyundan, Hanok ise Şit'in aile soyundan geliyordu. Lemek ve Hanok, aynı kuşakta (dönemde) yer aldılar, ama aynı ilgi alanlarını paylaşmadılar. Onların yaşam biçimleri, gece ve gündüz kadar birbirlerinden farklıydı.

Lemek Tanrı'ya ve O'nun Sözü'ne inanmadı, ama **Hanok** Tanrı'ya inandı ve O'nun sözünü sevdi.

Lemek murdarlık içinde Şeytan ile yürüdü, oysa **Hanok** kutsallık içinde Tanrı ile yürüdü.

Lemek, Tanrı tarafından buyrulan kurtuluş yolunu önemsemedi, ama **Hanok** bu kurtuluş yolunu bağrına baysı ve Tanrı'ya, günahlarını örtmesi için bir kuzunun kanını getirdi.

Lemek, parayı, kadınları, yiyeceği, giysileri ve zevki şiddetle arzu etti, oysa **Hanok** kendisine yaşam vermiş Olan ile yakın paydaşlıktan oluşan bir yaşamı arzuladı.

Lemek, günahlarının içinde öldü ve aşağıya cehenneme gitti, ama Tanrı Kendisi ile birlikte Cennette olması için **Hanok'u** yukarı aldı.

Programı bitirmeden önce önemli bir soru sormak istiyoruz: **Siz Lemek'e mi, yoksa Hanok'a mı benziyorsunuz?**Kayin ve Lemek'in mi yoksa Şit ve Hanok'un soyuna mı aitsiniz? Yaşamınız Hanok'un imanını mı kapsıyor yoksa Lemek gibi kendi yolunuza dönerek mi yürüyorsunuz? Tanrı'nın Sözü şöyle der: *"İman yolunda olup olmadığınızı anlamak için **kendinizi sınayıp yoklayın**"*..çünkü *"iman olmadan* (Tanrı'ya ve Sözü'ne güvenmeden) *Tanrı'yı hoşnut etmek **imkansızdır.**"*(2.Korintliler 13:5; İbraniler 11:6)

Dostlar, bugün burada son vermemiz gerekiyor. Bundan sonraki programda Tanrı isterse, Tanrı'nın peygamberlerinden bir başkasını, Nuh peygamberi incelemeye başlayacağız.

Siz, O'nun kutsal Sözü üzerindeki şu ayet üzerinde gayret ile düşünürken Tanrı sizi bereketlesin.

"İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır. Tanrı'ya yaklaşan O'nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendireceğine iman etmelidir." (İbraniler 11:6)

Nuh Peygamber:
Tanrı'nın Sabrı ve Gazabı

THE PROPHET NOAH: GOD'S PATIENCE AND WRATH

Yaratılış 6

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile birlikte sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmanızı isteyen esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Kutsal Yazılar üzerindeki düşüncelerimizde daha önce, başlangıçta Tanrı dünyayı yarattığı zaman her şeyin **iyi** olduğunu görmüştük. Ama yine de, atamız Adem Tanrı'ya itaatsizlik ettiğinde, onun aracılığı ile dünyaya **kötü** girdi ve tüm insanlara yayıldı. Gerçekten de, "Bir salgın hastalık, o hastalığın ilk ortaya çıktığı kişi ile sınırlı kalmaz." (Wolof atasözü) Son programımızda Adem'den gelen iki zürriyet hakkında bilgi edindik: Kayin'in soyu ve Şit'in soyu. Kayin'in soyu, **Tanrı'ya inanmadı.** Ama yine de Şit'in soyu arasında **Tanrı'nın Sözü'ne inanan** kişiler vardı. Ve bunun bir sonucu olarak, Tanrı onların günahlarını bağışladı. Şit'in soyundan gelenlerin birinin adı, Hanok'tu. Hanok'un zamanında yaşayanların çoğu, murdar yaşamlar sürerek Şeytan'ı izlemelerine rağmen, Hanok kutsallık içinde Tanrı ile yürüdü.

Bugün sahtekarlık dolu, baştan çıkmış bir dönemde Tanrı ile yürümüş olan bir başka insan hakkında bilgi edinmeye başlayacağız. Bu kişi, Hanok'un büyük torunu peygamber **Nuh'**tu. İnsanların eskiden bugün bizim yaşadığımızdan daha uzun süre yaşadıklarını daha önce öğrenmiştik. Dünyada en uzun süre yaşamış olan insanın kim olduğunu biliyor musunuz? Bu kişi, Hanok'un oğlu Metuşelah idi. Metuşelah 969 yaşına kadar yaşadı. Metuşelah, Nuh'un babası olan Lemek'in babasıydı. Nuh'un babası olan bu Lemek, geçen programda öğrenmiş olduğumuz Kayin'in soyundan olan Lemek ile aynı kişi değildir. Nuh, Adem'den sonraki onuncu kuşağa aitti. Nuh, beş yüz yaşına geldiğinde, Sam, Ham ve Yafet adlı üç oğula sahip oldu.

Nuh ile ilgili çalışmayı planladığımız konu, bizler için çok yararlı olacak, çünkü Nuh'un yaşadığı günler, bugün bizim yaşadığımız günlere çok benziyorlardı. Nuh'un zamanında dünya, ağzına kadar günah ile doluydu. Kutsal Yazılar, "*yeryüzünde insanın yaptığı kötülüklerin çok olduğunu, insanın aklının fikrinin hep kötülükte olduğunu*" söylerler.

(Yaratılış 6:5) Adem'in çocuklarının yürekleri kötü düşünceler, açgözlülük, hile, uçarılık, kıskançlık, iftira, kibir, çekişme, kavga, zina, hırsızlık, cinayet ve ahmaklık (Markos 7:21,22'ye göre) ile doluydu. İnsanlar, Tanrı'nın, kendileri için yaratmış olduğu dünyayı mahvediyorlardı. Çoğu bir dine inanıyordu, ama bu inançları yalnızca gösterişten ibaretti. Bedensel zevk tanrılarıydı ve günahları biriktikçe birikiyordu!

Tevrat'taki Yaratılış kitabının altıncı bölümünde Kutsal Yazıların ne dediğine kulak verelim:

(Yaratılış 6) *[3] RAB, 'Ruhum insanda sonsuza dek kalmayacak, çünkü o ölümlüdür' dedi. 'İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak.' [5] Rab baktı, insanın yeryüzünde yaptığı kötülük çok, aklı fikri hep kötülükte. [6] İnsanı yarattığına pişman oldu, yüreği sızladı. [7] ' Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri, kuşları yeryüzünden silip atacağım' dedi, 'çünkü onları yarattığıma pişman oldum.'*

Böylece, Tanrı'nın Adem soyunu kötülükleri nedeni ile nasıl yeryüzünden silmeyi amaçladığını görüyoruz. Ama yine de aynı zamanda, Tanrı'nın merhamet ederek mahvolmasınlar diye günahkarlara **tövbe etmeleri için zaman** vermek amacıyla bir 120 yıl daha sabırlı davranmaya niyetlendiğini de görüyoruz. Ancak her şeye rağmen bu sınırlı zaman dolduğunda, Tanrı tövbe etmeyi reddeden ve O'nun ön gördüğü doğruluk yolunu kabul etmeyen herkesi yargılayacak.

Bu 120 yıllık yaşam sınırı ifadesinden Tanrı'nın karakteri hakkında bir şey öğrenebiliriz; o da şudur: **Tanrı çok sabırlıdır, ama Sabrının bir sınırı vardır!** Tanrı, insanın tövbe edebilmesi için onun ile konuşacak ve mücadele edecektir, ama bu sonsuza kadar sürmeyecektir. Tanrı'nın, Nuh'un zamanında *"Ruhum insanda sonsuza dek kalmayacak. İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak'* demesinin nedeni budur. Böylece Tanrı'nın nasıl bir süre için günahkarlar ile sabırlı olmayı planladığını ve sonra tövbe etmeyi reddettikleri takdirde, onları yargılayacağını görüyoruz. Bu durum bize Tanrı'nın iki özelliği hakkında fikir veriyor. **Sabrı ve gazabı.** Tanrı iyidir ve çok sabırlı olabilir; ama O aynı zamanda adildir ve çok öfkelenebilir!

Bazı kişiler, Tanrı'nın elinde büyük bir sopa ile üzerlerinde dolaştığını ve Tanrı'nın öfkelenmekte çabuk davrandığını ve insanlara vurmaktan ve onları yaralamaktan zevk aldığını **düşünürler.** Ama Tanrı düşündükleri gibi değildir. **Diğerleri** ise, Tanrı'nın hiç bir zaman öfkelenmediğini, ve yalnızca insanların günahlarını bağışlayacağını ve unutacağını **düşünürler. Tüm bildikleri**:"Tanrı iyidir! Tanrı iyidir!" demekten ibarettir. Ama tanrı, bu kişilerin düşündükleri gibi de değildir.

Kutsal Yazılar Tanrı'nın karakteri hakkındaki **gerçek** ile ilgili **bilgi verirler.** Tanrı iyidir **ve** adildir! **Hem** sabırlı **hem de** öfkeli olabilir. Günahkarlara sabırlı davranmasının nedeni, İyiliği ve Merhametidir, ama aynı zamanda günahlarına öfkelenmesinin nedeni de Adaleti ve Kutsallığıdır. Tanrı bir Kurtarıcı ve bir Yargıçtır. Peygamberler, **Tanrı'nın sabrı ve gazabı** ile ilgili bir çok şey yazdılar. Onların sözlerinden bazılarına kulak verelim.

Kutsal Yazılar şöyle der:

*"Sevgili kardeşlerim, şunu unutmayın ki, Rab'bin gözünde bir gün bin yıl, bin yıl ise bir gün gibidir. Bazılarının düşündüğü gibi Rab vaadini yerine getirmekte gecikmez; ama size karşı **sabrediyor.** Çünkü **kimsenin mahvolmasını istemiyor.** Herkesin tövbe etmesini istiyor. **Ama Rabbin günü bir hırsız gibi** gelecek."* (2.Petrus 3:8-10) ***"Rab** halkını **yargılayacak.** Diri*

Tanrı'nın eline düşmek korkunç bir şeydir. Bunları söyleyeni reddetmemeye dikkat edin. Çünkü Tanrımız yakıp eden bir ateştir." (İbraniler 10:30,31; 12:25,29)

Mezmurlarda şunu okuruz: "Tanrı **adil bir yargıçtır,** öyle bir Tanrıdır ki, yola gelmeyen günahkara her gün **gazabını** gösterir." (Mezmurlar 7:11,12)

Müjde'de (İncil'de) şöyle yazar:

*"Haksızlık ile **gerçeğe** engel olan insanların bütün tanrısızlığına ve haksızlığına karşı **Tanrı'nın gazabı** açıkça gösterilmektedir. Böyle davrananları Tanrı'nın **haklı** olarak yargıladığını biliriz. O zaman sen Tanrı'nın yargısından kaçabileceği mi sanıyorsun?Ya da Tanrı'nın sınırsız **iyiliğini, hoşgörüsünü, sabrını** hor mu görüyorsun? O'nun iyiliğinin seni tövbeye yönelttiğini bilmiyor musun? İnatçılığın ve tövbesiz yüreğin yüzünden Tanrı'nın **adil yargısının** açıklanacağı **gazap günü** için kendine karşı gazap biriktiriyorsun. Tanrı, herkese yaptıklarının karşılığını verecektir."* (Romalılar 1:18; 2:2-6)

Tanrı'nın gazabı, insanın gazabına benzemez. İnsan çok öfkelenebilir, ama öfkesi zaman içinde geçebilir ve hatta kendisini kızdıran şeyi bile unutabilir. Tanrı'nın öfkesi böyle değildir! Geçen zaman Tanrı'nın öfkesini azaltmaz. Tanrı, adil bir yargıçtır ve hiç bir şeyi unutmaz! **Öfkesi,** tövbe etmeyi reddedenlere karşı **azalmaz;** aksine **çoğalır!** Biraz önce Kutsal Yazılarda okuduğumuz ifade budur: *"İnatçılığın ve tövbesiz yüreğin yüzünden Tanrı'nın adil yargısının açıklanacağı gazap günü için **kendine karşı gazap biriktiriyorsun."***

Nuh'un zamanındaki insanlar kendilerine karşı Tanrı'nın gazabını "biriktiriyorlardı." Ancak o dönemde Tanrı'yı yine de tüm yüreği ile seven ve Tanrı'nın Sözü'ne inanan bir insan vardı. Bu adam, **Nuh'**tu. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: *"**Ama Nuh RAB'bin gözünde lütuf buldu.** Nuh doğru bir insandı, çağdaşları arasında kusursuz biriydi. Tanrı yolunda yürüdü."* (Yaratılış 6:8, 9)

Tanrı, Nuh'A neden lütfunu gösterdi? Nuh, Tanrı'nın lütfunu mu kazandı? Hayır! Kazanılan lütuf, artık lütuf değildir. Lütuf, "hak edilmemiş iyilik" anlamına gelir. Tanrı lütfunu Nuh'a gösterdi, ama neden diğerlerine göstermedi? Kutsal Yazılar bu konuda ne söyler? **Nuh'un Tanrı'ya inandığını,** ama diğerlerinin inanmadıklarını anlatır. **Nuh Tanrı'nın Sözü'ne inandı.** Tanrı'nın, günahkarları kurtarmak için dünyaya gelecek olan Kurtarıcı ile ilgili vaadine inandı. Adem'in tüm soyunda olduğu gibi Nuh'un içinde de günah vardı, ama Tanrı Nuh'u doğru bir kişi olarak saydı, çünkü Nuh Tanrı'ya inandı ve Tanrı'nın buyurmuş olduğu gibi günahının karşılığı olarak O'na bir kurbanın kanını sundu. Bu nedenle Kutsal Yazılar, *"Nuh doğru bir insandı. Çağdaşları arasında kusursuz biriydi"* der.

Tanrı, bir gün Nuh'a şöyle der:

(Yaratılış 6) [13] *İnsanlığa son vereceğim, çünkü onlar yüzünden yeryüzü zorbalık ile doldu.Onlar ile birlikte yeryüzünü de yok edeceğim.* [14] *Kendine gofer ağacından bir gemi yap. İçini dışını ziftle, içeriye kamaralar yap.* [15] *Gemiyi şöyle yapacaksın: uzunluğu üç yüz, genişliği elli, yüksekliği otuz arşın olacak.* [16] *Pencere de yap, boyu yukarı doğru bir arşını bulsun. Kapıyı geminin yan tarafına koy. Alt, orta ve üst güverteler yap.* [17] *Yeryüzüne tufan göndereceğim. Göklerin altında soluk alan bütün canlıları yok edeceğim. Yeryüzündeki her canlı ölecek.* [18] *Ama senin ile bir antlaşma yapacağım. Oğulların, karın ve gelinlerin ile birlikte gemiye bin.* [19] *Sağ kalabilmeleri için her canlı türünden bir erkek, bir dişi olmak üzere birer çifti gemiye al.* [20] *Çeşit çeşit kuşlar, hayvanlar, sürüngenler sağ kalmak için çifter çifter sana gelecekler."*

Böylece Tanrı Nuh'a tövbe etmeyi ve gerçeğe inanmayı reddeden herkesi mahvetmek için yeryüzüne nasıl tufan göndereceği hakkındaki planını açıkladı. Tanrı Nuh'a tufandan kaçabilmesi için büyük bir **gemi** (tekne) inşa etmesini söyledi. Geminin uzunluğu 150 metre olmalıydı; 150 metre bir buçuk futbol sahasının uzunluğudur. Bu gemi, Nuh ve ailesi ve pek çok hayvan ile Tanrı'nın Sözü'ne inanacak olan herkes için bir sığınak olacaktı. Tanrı, Nuh'a geminin içinde **bir çok kamaralar** yapmasını buyurdu, ama geminin dışında yalnızca **tek bir kapı olacaktı.** Böylece, tanrı'nın Nuh'un zamanındaki insanlara verdiği mesaj şuydu: **Tufanın yargısından kaçmak isteyen kişi, gemideki tek kapıdan içeri girmek zorundaydı.** Kapıdan geçen herkes **kurtulacaktı.** Kapıdan geçmeyenler ise **mahvolacaklardı!**

Böylece Nuh gemiyi inşa etmeye başladı. Bu çok büyük bir görevdi. Nuh ve üç oğlunun yüzlerce büyük ağacı kesmeleri, onları kalın tahtalar halinde kesmeleri, şekil verip çivilemeleri ve içlerini ve dışlarını ziftlemeleri gerekiyordu. Aynı zamanda Nuh'un eşi ve gelinleri de bu ağır işte Nuh'a ve oğullarına yardım ettiler. Yüz yıl boyunca Nuh ve ailesi her gün geminin inşa edilişinde çalıştılar. Ama Nuh çalışmasını yalnızca geminin inşa edilmesi ile sınırlamadı. Aynı zamanda o günün insanlarına Tanrı'nın Sözü'nü de duyurdu. Nuh belki şöyle bir konuşma yaptı: "Dinleyin! Rab, bana sizi, O'nun gazabı ile ilgili uyarmamı söyledi. Tanrı'nın öfkesi günahınız nedeni ile kaynıyor! Tövbe etmeyi reddeden herkesi mahvetmek için yeryüzüne bir tufan göndermeye karar verdi. Ama yine de ben size İyi Haberi bildirdim! Tanrı, merhameti nedeni ile günahlarından tövbe eden ve Tanrı'nın Sözü'ne inanan herkes için bir sığınak olması amacı ile bana bir gemi inşa etmemi buyurdu! " Böylece Nuh, pek çok söz söyleyerek insanları uyardı. Ve onlara ahlaksız kuşaklarının kötü yollarından dönmeleri için ısrar etti.

Bu konuda siz ne düşünüyorsunuz? Nuh'un dönemindeki insanlar Tanrı'nın, peygamberi aracılığı ile kendilerine duyurulan söze inandılar mı? Bu sorunun yanıtını şimdi vermeyeceğiz, çünkü zamanımız doldu. Ama Tanrı'nın isteği ile bir sonraki programda Nuh peygamberin öyküsüne devam edeceğiz ve Tanrı'nın, Sözü'ne inanan herkesi nasıl koruduğunu ve Sözü'ne inanmayanları ise büyük bir tufanın sularında boğulmaya terk ederek nasıl yargıladığını göreceğiz.

Dinlediğiniz için teşekkürler.

Bugün Kutsal Yazılar hakkında okuduğumuz konu üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin:

"Bazılarının düşündüğü gibi Rab vaadini yerine getirmekte gecikmez; ama size karşı sabrediyor. Çünkü kimsenin mahvolmasını istemiyor,herkesin tövbe etmesini istiyor. Ama Rabbin günü hırsız gibi gelecek." (2.Petrus 3:9,10)

Nuh ve Büyük Tufan

NOAH AND THE GREAT FLOOD

Yaratılış 7

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak üzere bugün sizler ile tekrar beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda, Adem'den on kuşak sonra dünyaya gelmiş olan Nuh peygamber'in hayranlık uyandıran öyküsüne bakmaya başladık. Ahlakın tamamen bozulmuş olduğu bir dönemde Nuh Tanrı ile yürüdü. Adem'in soyunun günahları nedeni ile **Rabbin** yüreğinin nasıl **üzüldüğünü** gördük. Kutsal Yazılar, *"Yeryüzünde insanın yaptığı kötülüğün çok, ve aklının fikrinin hep kötülükte"* olduğunu (Yaratılış 6:5) söylerler. Tanrı'nın, kutsal gazabı ile günahkarları (tövbe etmeyen) yeryüzünden silip atmayı planlamasının nedeni budur.

Ancak yine de **Tanrı'nın lütfu** Nuh ile birlikteydi, çünkü Nuh tanrı'yı sevdi ve **O'nun sözüne inandı.** Böylece Tanrı bir gün Nuh'a şöyle dedi: "Tüm insanlığın ölmesini amaçladım, çünkü yeryüzü kötülük ile doldu. Göklerin altında yaşayan her şeyi yok etmesi için yeryüzüne büyük bir tufan göndereceğim. Sana gelince, sen, kendine ve ailene bir sığınak olması için büyük bir gemi (tekne) inşa etmelisin.

Nuh ve ailesi yüz yıl boyunca bu büyük gemiyi inşa etmek için çalıştılar. Ama Nuh yalnızca gemiyi inşa ederek çalışmak ile yetinmedi, aynı zamanda çevresindeki insanlara şu sözler ile vaaz etti: günahlarınızdan tövbe edin ve sonra Tanrı'ya dönün! Adil Olan Tanrı, dünyayı yargılayacaktır!

Nuh'un zamanındaki insanlar günahlarından tövbe ettiler ve Tanrı'nın, peygamberi aracılığı ile kendilerine duyurduğu söze inandılar mı? Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz? Adem'in yeryüzünde bulunan binlerce çocuğu arasından kaç tanesi tövbe etti ve gemiye binecek kadar Tanrı'ya inandı? Bu soruya Kutsal Yazılar şu yanıtı verir: ***"Yalnızca bir kaç kişi, daha doğrusu sekiz kişi kurtuldu"*** (1.Petrus 3:20).

Tanrı'ya kaç kişi inandı? Sadece sekiz kişi: Nuh ve karısı, üç oğulları ve onların karıları. Diğerlerinin hiç biri Tanrı'nın sözüne inanmadı. Bazıları Nuh'un sözlerini umursamadılar, bazıları ise onun ile alay ettiler. Suyun bulunmadığı yerde bir tekne inşa ettiği için onun delirmiş olduğunu düşündüler. İnsanlar Nuh ile şu şekilde alay etmiş

olabilirler: “Hey, sizler, hepiniz buraya gelin! Çölün ortasında kocaman bir tekne inşa eden şu adama bir bakın! Nuh, aklını kaçırmış olmalı! Çöle tufan seli mi gelecek? İmkansız! Ayrıca, Tanrı iyidir; Yarattığı insanları yok etmeyecektir! Sen çıldırmışsın, Nuh!” Her şeye rağmen Nuh, onların hakaretlerine aldırış etmedi, çünkü Tanrı’nın söylemiş olduğuna inanmıştı. Gemiyi inşa etmeye ve şu sözler ile vaaz vermeye devam etti: “Tövbe edin! Tanrı, dünyayı adalet ile yargılayacak! Tanrı’nın sözüne inanmayı neden reddediyorsunuz? Neden mahvolmak istiyorsunuz?”

Sonunda Nuh’un ve ailesinin geminin inşaatini bitirdikleri gün geldi. Yaratılış kitabının altıncı bölümünün son ayetinde şunu okuruz: *“Nuh Tanrı’nın bütün buyruklarını yerine getirdi.”* (Yaratılış 6:22). Gemi hazırdı. Her şey tamamlanmıştı. Geriye kalan tek bir şey vardı: Nuh’un ve ailesinin gemiye girmeleri gerekiyordu. Nuh’un son bir kez daha insanları ikna etmeye çalıştığını işitiyoruz: “Tanrı’yı dinleyin! Tövbe edin ve O’nun sözüne inanın! Tufan çok yakında gelmek üzere. Önünüzde hala zaman varken gemiye binin! Kapı açık! Bu kapıdan giren herkes kurtulacak. Ama girmeyi reddettiğiniz takdirde, Tanrı’nın yargısından nasıl kaçacaksınız?” Nuh bu şekilde gayretle insanları uyardı. **Ama onlar dinlemeyeceklerdi.**

Sonuç olarak, Kutsal Yazılar yedinci bölümde şöyle der:

(Yaratılış 7) [1] *Rab Nuh’a,’Bütün ailen ile birlikte gemiye bin’ dedi, ‘çünkü bu kuşak içinde yalnız seni doğru buldum.’* [2–3] *Yeryüzünde soyları tükenmesin diye yanına temiz sayılan hayvanlardan erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift, kirli sayılan hayvanlardan birer çift, kuşlardan yedişer çift al.* [4] *Çünkü yedi gün sonra yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım. Yarattığım her canlıyı yeryüzünden silip atacağım.* [5] *Nuh Rabbin bütün buyruklarını yerine getirdi.”*

Nuh ve ailesi neden gemiye bindi? Gökyüzünde bulutlar gördükleri için mi? Gelmekte olan yağmurun kokusunu aldıkları için mi? Hayır! Gemiye bindikleri zaman gördükleri tek şey, pırıl pırıl bir gökyüzüydü. O zaman gemiye neden bindiler? Bunun yalnızca tek bir nedeni vardır: Gemiye bindiler, çünkü **Tanrı’nın söylemiş olduğu söze inandılar.** Belki geminin dışında şöyle düşünen kişiler vardı: “Tanrı’ya ben de inanıyorum. Ama Nuh’un vaazinde söylediği sözleri kabul edemem!” Bu insanlar hakkında ne diyebiliriz? **Onların Tanrı’ya gerçekten inanmadıklarını** söyleyebiliriz. Çünkü Tanrı’nın, peygamberi aracılığı ile tanıklık etiği söze inanmadılar. Günahlarından tövbe etmeyi ve Tanrı’nın Nuh aracılığı ile kendilerine sağlamış olduğu kaçış yolunu kabul etmeyi reddettiler. Tanrı’yı dudakları ile onurlandırmış olabilirlerdi, ama yürekleri Tanrı’dan çok çok uzaktaydı.

Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der:

“Nuh, oğulları, karısı, gelinleri tufandan kurtulmak için hep birlikte gemiye bindiler. Tanrı’nın Nuh’a buyurduğu gibi temiz ve kirli sayılan her hayvan, kuş ve sürüngenden erkek ve dişi olmak üzere birer çift Nuh’a gelip gemiye bindiler. ***Sonra Rab Nuh’un ardından kapıyı kapadı.”*** (Yaratılış 7:7-9,16)

Nuh ve ailesi gemiye bindikten sonra Tanrı’nın neler yaptığını duydunuz mu? Kutsal Yazılar bu soruyu şöyle yanıtlar: ***“Rab, onların ardından kapıyı kapadı!”*** Tanrı’nın büyük öfke gününün zamanı gelmişti. Tanrı, uzun bir süre, o kuşağın insanlarına sabırlı davrandı, ama şimdi **O’nun sabrı tükenmişti. Geriye kalan yalnızca Gazabıydı.** Tanrı kapıyı kapatmıştı; ve Tanrı kapıyı kapattığı zaman, o kapıyı hiç kimse açamaz.

Böylece Tanrı, söz vermiş olduğu gibi yeryüzüne tufan sularını gönderdi. Gökyüzü kararmaya başladı; rüzgar hızlandı. Bulutlar ortaya çıktı, gök gürültüsü, şimşek ve depremler oldu. Adem'in çocukları şimdi **korku ve dehşet içinde titriyorlardı.** Her şey yolunda giderken, Tanrı'ya hakaret dolu sözler ve işler ile meydan okumaları çok kolaydı. Ama şimdi Tanrı'nın yargısı üzerlerine inmeye başladığında, ağızları kapandı! Tanrı'nın adil yargısı ile yüzleşme zamanları gelmişti ve artık saklanabilecekleri hiçbir yerleri yoktu!

Şiddetli bir yağmur başladı, yeryüzünün derin kaynaklarından sular fışkırdı ve okyanus ve nehirler taştı. Sel suları öylesine yükseldi ki, kent ve köylerin hepsi silinip gittiler. Bir anda sular altında kalarak yok olup gitmeyenler ise korku içinde daha yüksek dağlara ulaşmaya çalıştılar. Nuh ile alay edenler ve Tanrı'nın Sözü'nü reddedenler, şimdi, Tanrı'nın, peygamberi aracılığı ile söylemiş olduğunun **gerçek** olduğunu anladılar. Ama yine de, bu bilginin onlara artık **hiç bir yararı** yoktu, çünkü artık tövbe etme fırsatına sahip değildiler; kurtuluş dönemi geçmişte kalmıştı. Belki de aralarından bazıları Nuh'a şöyle bağırıyorlardı: "Nuh! Nuh! Kapıyı aç. Nuh, bize yardım et! Kurtar bizi! Nuh, sana inanıyoruz. Söylediklerinde haklıydın! İnanıyoruz! İnanıyoruz! **Ama artık çok geçti!** Tanrı kapıyı kapatmıştı. Kurtuluş gününün zamanı geçmişti. Artık yargı günü gelmişti. Dua etmek, ağlamak, kapıya vurmak, hatta gerçeği bilmek – Tanrı'nın düşüncesinin değişmesi imkansızdı. **Tanrı kurtuluş kapısını kapattığı zaman onu hiç kimse açamaz.**

Böylece Kutsal Yazıları okuduğumuz zaman, yükselen suların dağları yaklaşık yedi metre aştığını, çünkü kırk gün süre ile aralıksız olarak yağmur yağdığını görüyoruz. Ama gemi çoğalan suların üzerinde yerden yukarı kaldırıldı.

"Yeryüzünde yaşayan bütün canlılar yok oldu; kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, sürüngenler, insanlar, soluk alan bütün canlılar öldü. ***Yalnız Nuh ile gemidekiler kaldı."*** (Yaratılış 7:21, 23)

Tanrı, söz vermiş olduğunu yaptı mı? Elbette! Tövbe etmeyi reddeden bu günahkarları yargıladı mı? Kesinlikle, evet! Daha önceden söylemiş olduğu gibi, gemiye binmemiş olan herkesi yargıladı.

Dinleyici dostlar, bugün Nuh'un öyküsüne ara verme zamanımız geldi. Tanrı isterse, bir sonraki programımızda, gemideki Nuh ve ailesine ne olduğunu görmek için bu öykünün tamamına bakacağız. Ama yine de bugün sizler ile vedalaşmadan önce, Tanrı'nın büyük tufan yargısı öyküsü aracılığı ile bize öğretmek istediği önemli bir ders var. Bu ders şudur: **Tanrı, dünyadaki insanları yargılamak için başka bir gün planlamıştır.** Ve bu Yargı Gününün gelişi, Nuh'un kuşağının üzerine gelen yargıdan daha dehşetli olacaktır!

Nihai yargı günü ile ilgili olarak Tanrı'nın peygamberlerinden birinin neler söylediğine kulak verelim:

"Sonra ***büyük, beyaz bir taht*** *ve tahtta oturanı gördüm.Yer ile gök önünden kaçtılar, yok olup gittiler. Tahtın önünde duran küçük büyük ölüleri gördüm. Sonra kitaplar açıldı. Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüler kitaplarda yazılanlara bakılarak yaptıklarına göre yargılandı. Adı yaşam kitabına yazılmamış olanlar* ***ateş gölüne*** *atıldılar."* (Vahiy 20:11-12, 15)

Dinleyici dostum, bu korkunç yargı gününü düşündüğün zaman için rahat olabiliyor mu? Adın, sonsuz yaşam kitabında yazılı mı? Tanrı'nın açmış olduğu kurtuluş kapısından içeri girdin mi? Tanrı Sözü şöyle der: *"****Tanrı'nın yardım ettiği gün şimdidir, kurtuluş günü***

şimdidir." (2.Korintliler 6:2) Tanrı'nın, Nuh'un zamanındaki insanlara tövbe etmeleri, inanmaları ve kurtulmaları için nasıl sabırlı davrandığını gördük, ama sonunda Tanrı kurtuluş kapısını kapattı. Geminin kapısı aracılığı ile içeri girmeyi reddeden herkes Tanrı'nın şiddetli yargısı ile karşı karşıya kaldı.

Tanrı'nın dünyayı adalet ile yargılayacağı, **gelecek olan Yargı Günü** ile ilgili olarak Kutsal Yazılar şöyle der:

"Rab'bin günü gece hırsız nasıl gelirse öyle gelecektir. İnsanlar, 'Her şey esenlik ve güvenlik içinde' dedikleri bir anda, gebe kadının birden sancılanması gibi, ***ansızın*** *yıkıma uğrayacak ve asla kaçamayacaklar."* (1.Selanikliler 5:2, 3) O gün, Tanrı'nın, Adem'in çocukları için açmış olduğu kurtuluş kapısından girmiş olanların dışında hiç kimse yargıdan kaçamayacaktır.

Tanrı'nın günahkarlar için açmış olduğu **Kapı'**dan haberdar mısınız? Tanrı'nın sizin için sağlamış olduğu kaçış yolunu biliyor musunuz? Nuh'un zamanındaki tufanın yargısından kurtulanlar kimlerdi? Yalnızca geminin kapısından içeri giren insanlar. Aynı şekilde, gelecek olan yargı günü ile ilgili olarak Kutsal Yazılar bize, açıkça Tanrı'nın, Adem'in günahkar çocukları için yalnızca **tek bir kurtuluş kapısı** sağladığını gösterirler. Bu kurtuluş kapısı hakkında bilginiz var mı? O zaman, Tanrı'nın dünyaya göndermiş olduğu kutsal Aracı tarafından söylenmiş olan şu kesin sözleri dinleyin: ***"Kapı Ben'im!*** *Bir kimse Ben'im aracılığım ile içeri girerse kurtulur!"* (Yuhanna 10:9) *"Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip Beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır."* (Yuhanna 5:24)

Dostlar, bugün programımıza burada ara vermemiz gerekiyor, ama gelecek programlarda, ***"Kapı Ben'im! Bir kimse Ben'im aracılığım ile içeri girerse kurtulacaktır!"***

Dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı isterse, bir sonraki programda, peygamber Nuh'un öyküsünün sonunu okuyacağız.

Sözü'nde bulunan şu önemli ve etkili soru üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin ve size öğretsin:

"Bu denli büyük kurtuluşu görmezlikten gelirsek, nasıl kurtulabiliriz?" (İbraniler 2:3)

Nuh ve Tanrı'nın Sadakati

NOAH AND THE FAITHFULNESS OF GOD

Yaratılış 8, 9

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile birlikte sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak üzere bugün sizler ile tekrar beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Bugün **Tanrı'nın peygamberi Nuh'un öyküsünü bitirmek** istiyoruz. Önce son iki programımızda Nuh ve büyük tufan hakkında öğrendiklerimizi bir gözden geçirelim. Yaratılış kitabının altıncı bölümünde Nuh'un dönemindeki insanın kötülüğünün çok büyük olduğunu gördük; insanın yüreğindeki düşüncelerin hepsi kötülüğe eğilimliydiler. Tanrı, bu nedenle, günahından tövbe etmeyi reddeden ve gerçek ve diri Tanrı'ya dönmeyi kabul etmeyen her günahkarı silip yok edecek bir tufanı yeryüzüne göndermeyi amaçladı.

Bu ahlaksız ve bozulmuş kuşağın içinde yalnızca tek bir kişi Tanrı'yı hoşnut etti. Bu kişi, Nuh'tu. Nuh Tanrı'ya güvendi ve O'nu sevdi. Tanrı bundan dolayı bir gün Nuh ile konuştu ve ona, ailesine ve bir çok hayvana tufandan kaçabilmeleri için bir sığınak olacak olan büyük bir gemi (tekne) inşa etmesini buyurdu.Yüz yıl boyunca Nuh, ailesi ile birlikte gemiyi inşa etti ve insanlara tövbe etmelerini ve Tanrı'nın sözüne inanmalarını öğütledi. Ancak Nuh'un öğretişini **hiç kimse umursamadı.** Nuh'un gelecek olan tufan hakkında söylediklerine hiç kimse gerçekten inanmadı!

Her şeye rağmen, geminin hazır olduğu gün geldi. Tanrı'nın bu kötü dünyayı yargılama zamanı gelip çatmıştı. Tanrı, bu alaycı kişilere çok uzun bir süre sabırlı davranmıştı. Ama artık şimdi Sabrı tükenmişti. Böylece Rab Nuh'a ailesi ile birlikte gemiye binmesini ve yanlarına her tür temiz hayvandan (kurban sunusu için uygun) yedi erkek ve yedi dişi ve kirli sayılan her tür hayvandan erkek ve dişi olmak üzere birer çift almasını söyledi. Nuh, ailesi ve hayvanlar Tanrı'nın buyurmuş olduğu gibi gemiye bindiler. Ve Kutsal Yazılar şöyle yazar: *"RAB onların ardından kapıyı kapadı."* Adem'in çocukları için kurtuluş kapısını açmış olan Tanrı, aynı zamanda bu kapıyı kapatan Kişi'ydi. **Tanrı'nın merhamet günü sona ermişti; dehşetli gazap günü gelip çatmıştı!**

Sonra şimşekler, gök gürültüleri ve şiddetli yer sarsıntıları geldi. Büyük bir tufana neden olan muazzam bir yağmur başladı. Herkes dağlara doğru koşarak kaçtı, ama Tanrı'nın kutsal gazabından hiç kimse kaçamadı. Nuh ile alay edenler ve Tanrı'nın sözünü reddedenler, şimdi

gerçeği biliyorlardı. Ama artık **çok geçti!** Kurtuluş zamanı sona ermişti. Tanrı kapıyı kapatmıştı.

Gökyüzünden kırk gün kırk gece yağmur boşandı ve tüm dağların tepeleri örtülene kadar yeryüzünden su kaynakları fışkırdı. Ama gemi suların üstünde, yukarda kaldı. Kutsal Yazılar şöyle der:

"Yeryüzünde yaşayan bütün canlılar yok oldu; kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, sürüngenler, insanlar, soluk alan bütün canlılar öldü. ***Yalnız Nuh ile gemidekiler kaldı."*** (Yaratılış 7:21, 23)

Böylece Kutsal Yazılar, Tanrı'nın vaat etmiş olduğu cezayı uyguladığını yazar. Geminin **dışında kalan** herkes mahvoldu. **Tanrı, verdiği sözü yerine getirme konusunda sadıktır.**

Geminin **içindekilere** ne oldu? Tanrı, Nuh'u ve ailesini unuttu mu? Havada uçan kuşları besleyen ve O'nun isteğinin dışında bu kuşlardan bir tanesinin bile yere düşmesine izin vermeyen Tanrı, Nuh'u ve ailesini unutmadı. Yaratılış kitabının sekizinci bölümünde neler yazdığını okuyalım. Kutsal Yazılar şöyle der:

"Sonra ***Tanrı Nuh'u*** *ve gemideki evcil ve yabanıl hayvanları* ***anımsadı.*** *Gemi yedinci ayın on yedinci günü Ararat dağlarına oturdu."* (Yaratılış 8:1, 4)

Böylece Tanrı'nın Nuh'u ve onun ile birlikte geminin içinde bulunanları hatırladığını görüyoruz. Tanrı, suların çekilmesi için yeryüzünde bir rüzgar estirdi. Tanrı geminin *Ararat* adlı yüksek dağın tepesine oturması için gemiye yön verdi. Nuh ve ailesi, bir yıl ve bir hafta gemide kaldıktan sonra yeryüzünü kaplamış olan suların büyük bir bölümü çekildi. Sonra Tanrı, Nuh'a, *"Sen ,karın, oğulların ve gelinlerin gemiyi terk edin"* dedi. Böylece Nuh ve ailesi, tüm hayvanlar ile birlikte gemiden çıktılar. Nuh, gemiden çıktıktan sonra bir sunak yaptı ve temiz sayılan hayvanlardan bazılarını ve kuşları aldı ve onları bu sunak üzerinde Rabbe yakmalık sunu olarak sundu.

Nuh'un gemiden iner inmez ne yaptığını duydunuz mu? **Bazı masum hayvanları** inşa ettiği sunak üzerinde yakarak **Rabbe kurban etti.** Tanrı, *"Kan dökülmeden bağışlama olmaz"* diyen Yasasından vazgeçmemişti. **Büyük tufan günahkarların çoğunu** yeryüzünden **silip yok ederken,** Adem'in çocuklarının yüreklerinde kalan **günahın kökünü ortadan kaldırmadı.** Adem ve soyunun Tanrı'ya, günah için kurban sunmaya devam etmek zorunda olmalarının nedeni budur. Daha önce görmüş olduğumuz gibi bu tür hayvan kurbanları Tanrı'nın buyurmuş olduğu kurtuluş yolunun temelini oluşturur. Atalarımızın bu eski dönemlerde kestikleri kurbanlar Adem'in soyunun günah borcunu ödemek için gelerek Kendi kanını dökecek olan Kurtarıcıyı sembolize ettiler (örnek oldular). İşte bu neden ile Nuh gemiden ayrıldıktan sonra, yaptığı ilk şey, hayvan kanı dökmek oldu, böylece çocuklarına ve torunlarına Tanrı'nın yasalarının değişmediğini gösterdi – *"günahın ücreti ölümdür"* (Romalılar 6:23) ve *"Kan dökülmeden günah bağışlaması olmaz."* (İbraniler 9:22)

Kutsal Yazılar, bu konuda şöyle der:

"Güzel kokudan hoşnut olan Rab içinden şöyle dedi, 'İnsanlar yüzünden yeryüzünü bir daha lanetlemeyeceğim. Çünkü insan yüreğindeki eğilimler çocukluğundan beri kötüdür. Şimdi yaptığım gibi bütün canlıları bir daha yok etmeyeceğim. Tanrı, Nuh'u ve oğullarını kutsayarak, 'Verimli olun, çoğalıp yeryüzünü doldurun' dedi. Sizin ile ve gelecek kuşaklarınız ile ***antlaşmamı*** *sürdürmek istiyorum. Sizin ile* ***antlaşmamı*** *sürdüreceğim: bir daha tufan ile*

*bütün canlılar yok olmayacak. Yeryüzünü yok eden tufan bir daha olmayacak. Sizin ile ve bütün kuşaklar ile sonsuza dek sürecek antlaşmamın belirtisi şu olacak: 'yayımı bulutlara yerleştireceğim **(gökkuşağı)** ve bu yeryüzü ile aramdaki antlaşmamın belirtisi olacak. Yeryüzüne ne zaman bulut göndersem, **gökkuşağım** bulutların arasında ne zaman göründe, sizin ile ve bütün canlı varlıklar ile yaptığım **antlaşmayı** hatırlayacağım. Canlıları yok eden bir tufan bir daha olmayacak."* (Yaratılış 8:21; 9:1, 9, 11-15)

Biraz önce okuduğumuz bu ayetlerde Tanrı'nın, Nuh'a tam beş kez tekrarladığı bir sözcük yer alır. Bu sözcük dikkatinizi çekti mi? ***"Antlaşma."*** Tanrı'nın Sözü'ne göre bir antlaşma, Tanrı tarafından insana verilen özel bir sözdür. **Tanrı, antlaşmaları Yerine Getiren'dir.** Tanrı sadıktır ve bu sadakatini Adem'in oğullarına göstermek ister. İyiliği nedeni ile Nuh ve Nuh'un soyu ile arasında bir antlaşma yaptı ve,*"Canlıları yok eden bir tufan bir daha olmayacak"* dedi. Tanrı'nın vaadi böyleydi. Ve Tanrı, vaadini yalnızca sözler ile sınırlamadı, ama gökkuşağını bulutlara yerleştirerek vaadini onayladı.

Yağmur yağdıktan sonra bazen bulutlarda gördüğümüz güzel **gökkuşağının Tanrı'nın sadakatini ilan eden** bir belirti olduğunu biliyor muydunuz? Bulutlarda ne zaman bir gökkuşağı görsek, Tanrı bizlerin, O'nun kuşaktan kuşağa süren sadakatini hatırlamamızı ister. Tanrı, bulutlara gökkuşağını yerleştirdi, çünkü yeryüzünde canlıları yok edecek bir tufanın bir daha olmayacağını vaat eden antlaşmasını bu şekilde onaylamak istedi. Tanrı, gerçekten antlaşmaları Yerine Getiren'dir. **O, sadıktır!**

Nuh'un yaşamının diğer yarısı ile ilgili olarak üzerlerinde konuşabileceğimiz başka olaylar mevcuttur, ama bunun için zamanımız yok. Ama yine de sizler kendiniz, Tevrat'ın Yaratılış kitabında dokuzuncu bölümde bu olayları okuyabilirsiniz. Tufandan sonra Nuh'un 350 yıl daha yaşadığını ve çok yaşlandığı zaman yücelerde olan Rab ile birlikte olmaya gittiğini göreceksiniz.

Özetleyecek olursak, Tanrı'nın peygamberi Nuh hakkındaki konuşmamızı belki bir ya da iki soru ile sonuçlandırabiliriz. Nuh ve onun zamanındaki insanlar arasındaki fark neydi? Nuh, Tanrı'yı hoşnut etmek için ne yaptı? Sadece tek bir şey yaptı! **Nuh, Tanrı'nın Sözü'ne inandı.** Nuh, bu neden ile kuşağının halkı ile birlikte mahvolmadı. Tanrı'nın Kendisinin Nuh hakkında verdiği tanıklığı dinleyelim:

*"**İman sayesinde** Nuh, **henüz olmamış olaylar** ile ilgili olarak Tanrı tarafından uyarılınca, Tanrı korkusu ile ev halkının kurtuluşu için bir gemi yaptı. Bununla dünyayı yargıladı ve **imana dayanan** doğruluğun mirasçısı oldu. Ama 'İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır.'"* (İbraniler 11:7, 6)

Bugün sizler ile vedalaşmadan önce, akıllarımızda tutmamız gereken **iki düşünce** vardır. Biraz önce bu iki düşüncenin ilkini gözden geçirdik. Nuh, Tanrı'yı hoşnut etmek için ne yaptı? **İman etti. Nuh Tanrı'ya inandı; Tanrı'nın söylediğine inandı.** Nuh, Rabbe güvenmişti ve çevresinde bulunan herkesin reddetmesine rağmen o, Tanrı'nın sözüne itaat etti. Tanrı'nın, Nuh'u, içinde yaşadığı kötü kuşaktan kurtarmasının nedeni Nuh'un imanıydı. Bugün bizleri dinlemekte olan sizler, **Tanrı'nın söylediğine gerçekten inanıyor musunuz?** Tanrı'nın her birimiz için isteği, Nuh'un yaptığı gibi, O'nun sözüne inanmamızdır.

Nuh'un öyküsü ile ilgili olarak hatırlamamız gereken ikinci şey, **Nuh'un imanından** bile **daha önemlidir.** Bunun ne olduğunu biliyor musunuz? **Tanrı'nın sadakati.** Tanrı'nın sadakati neden Nuh'un imanından daha önemlidir? Çünkü eğer Tanrı antlaşmalarını ve vaatlerini yerine getirme konusunda sadık olmasaydı, Nuh'un O'na iman etmesini bir yararı

olmayacaktı. Hepimiz sözünü yerine getirmeyen birine güvendiğimiz zaman, neler olduğunu biliriz. Bir arkadaşınızın size şu vaatte bulunduğunu varsayın: "Yarın sana bir çuval pirinç getireceğim." Arkadaşınıza inanırsınız; ona güveniniz vardır. Arkadaşınız söz verdiği bir çuval pirinci getirmezse ne olur? Hayal kırıklığına uğrarsınız (ve belki aç bile kalırsınız!). Arkadaşınıza duyduğunuz güvenin boş olduğunu anlarsınız. Neden? Çünkü arkadaşınız söz vermiş olduğu şeyi yapmadı. Sadık olmayan birine güvendiniz.

Böyle bir durum Tanrı için söz konusu olamaz. Kutsal Yazılar şöyle der:

"Biz sadık kalmasak da, ***O sadık kalacak,*** *çünkü Kendi özüne aykırı davranamaz."* (2.Timoteos 2:13) *"Nitekim, insan soyu ota benzer, bütün yüceliği kır çiçeği gibidir. Ot kurur, çiçek solar, ama* ***Rabbin sözü sonsuza kadar kalır.*** *Ve O'na iman eden hiç utandırılmayacak (hayal kırıklığına uğramayacak)!"* (1.Petrus 1:24, 25; 2:6) *"Tanrı sadıktır."* (1.Korintliler 1:9) O, vaat ettiğini yapacaktır!

Nuh'un öyküsünde **Tanrı'nın vaat ettiği her şeyi yaptığını** açıkça gördük. Tanrı'nın, aynen söz vermiş olduğu gibi, geminin inde olan herkesi nasıl kurtardığını ve geminin dışında kalan herkesi nasıl yargıladığını okuduk. Aynı zamanda Tanrı'nın, Nuh'un günahlarını nasıl bağışladığını da gördük, çünkü Nuh, aynen Tanrı'nın kendisine yapmasını söylediği gibi, bir hayvanın kanını kurban olarak O'na sundu. Ve Tanrı'nın, Nuh'un ve tüm insanların **"Tanrı'nın sadık olduğunu"** unutmamaları için nasıl bulutlara yayını (gökkuşağını) yerleştirdiğini öğrendik.

Sevgili dinleyicilerimiz, bugün gözden geçirdiğimiz konuların hepsini unutsanız bile hatırlamanız gereken tek bir şey var: **Tanrı sadıktır!** O, sözünden cayamaz! O söz verdiğini, yerine getirmekte yavaş görünse bile, mutlaka yapar! *"Tanrı sadıktır ve O'na güvenen hiç bir zaman utandırılmayacaktır."* (1.Korintliler 1:9; 1.Petrus 2:6) O zaman O'na inanalım ve O'nun sözünü alçakgönüllülük ile kabul edelim. Ve Nuh peygamberin öyküsünden ve büyük tufandan ders alalım ve çevresindeki herkes Tanrı'nın sözüne inanmayı reddettiğinde ve bu nedenle yok olduğunda, Tanrı'nın sözüne itaat eden Nuh'u taklit ederek onun öyküsünden yararlanalım.

Bugünkü programımıza burada son veremiz gerekiyor. Dinlediğiniz için sizlere teşekkür ederiz. Tanrı isterse, bir sonraki dersimizde, Nuh'un soyuna ne olduğunu göreceğiz ve dünyadaki bir çok dilin nereden geldiğini öğreneceğiz.

O'nun sözündeki şu gerçeği hatırladığınızda Tanrı sizi bereketlesin.

"Tanrı sadıktır ve O'na güvenen asla utandırılmayacaktır." (1.Korintliler 1:9; 1.Petrus 2:6)

Babil Kulesi

THE TOWER OF BABEL

Yaratılış 10, 11

Dinleyici dostlarımız, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak üzere bugün de sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda, Tanrı'nın peygamberi Nuh hakkındaki çalışmamızı tamamladık. Tanrı'nın kötülükleri nedeni ile Adem'in çocuklarını bir tufan aracılığı ile nasıl silip yok etmeyi amaçladığını gördük. Nuh, Tanrı'nın sözüne inanan kişiler için bir sığınak olacak olan gemiyi inşa ederken **Tanrı, günahkarlara tövbe etmeleri için** yüz yıl süre ile zaman tanıdı. Ama yine de, Nuh'un ve ailesinin dışında hiç kimse günahından dönmedi ya da Rab Tanrı'nın mesajına inanmadı. Böylece, sonunda, **adil ve sadık olan Tanrı, söz verdiğini yerine getirdi.** Geminin kapısından girerek gemiye binmeyen herkesi silip yok etti ve gemiye binen bir kaç kişiyi ise kurtardı.

Bugün Yaratılış kitabını incelemeye devam edeceğiz ve **Nuh'un zamanını izleyen dönemde** neler olduğunu öğreneceğiz. Nuh ile ilgili konuşmalarımızda, onun **Sam, Ham ve Yafet** adlarında üç oğlu olduğunu söylemiştik. Kutsal Yazılar bize, **dünyadaki tüm insanların** bu üç adamdan geldiklerini gösterirler. Sam, Yahudilerin ve Arapların babasıydı. Afrika ve Çin halkının çoğu, büyük olasılıkla Ham'ın soyundandırlar. Avrupalılar, Yafet'in soyundan gelirler.

Ulusların orijini konusundaki bilginizi genişletmek isterseniz, Tevrat'ın ilk kitabının onuncu ve on birinci bölümlerini inceleyebilirsiniz. Ancak yine de bugünkü dersimizde, Nuh'un Sam, Ham ve Yafet adlı üç oğlunun öyküsü ile ilgili yalnızca tek bir şeyi açıklamak için zamanımız var. Açıklayacağımız şey şu: **Sam,** dünyaya gelecek olan **Kurtarıcının soyunda** bulunması için seçmiş olduğu biriydi. Kutsal Yazıların, Sam'ın soyunun öyküsünü daha yakından izlemelerinin nedeni budur. Hem Tanrı'nın peygamberlerinin hem de dünyanın Kurtarıcısının geldiği soy, Sam'ın soyudur.

Böylece, yeryüzündeki tüm insanlar Nuh'un üç oğlunun soyundan geldiler. Siz ve ben, tüm Senegal halkı, Gambia, Mauritania ve tüm Afrika'da yaşayanlar ve aynı zamanda dünyada yaşayan tüm diğer halklar – bugün yaşayan herkes Nuh'un soyundan gelirler. Bu neden ile bugün burada olmamızın nedeninin Nuh'un Tanrı'ya inanması ve ailesini

kurtarmak için bir gemi yapması olduğunu söyleyebiliriz; çünkü Nuh ailesini tufandan kurtardığı zaman, aynı zamanda onlar ile birlikte sizi ve beni de (imha edilmekten) kurtardı.

Tanrı, şu sözleri ile Nuh'u ve oğullarını bereketledi: *"Verimli olun, çoğalın ve yeryüzünü doldurun!"* (Yaratılış 9:1) Böylece tufandan yüzlerce yıl sonra yeryüzünde bir kez daha pek çok insan yaşamaya başladı. Ve **dünya** tekrar **günah tarafından bozulmaya başladı.** Nuh'un ve oğullarının Adem'in soyundan geldikleri için doğuştan günahkar olduklarını daha önce görmüştük. Gemiye bindikleri zaman, Adem'den miras aldıkları **günahlı doğaları** da onlar ile birlikte gemiye bindi. Ve gemiden dışarı çıktıkları zaman, hala yüreklerinde bulunan **günahın kökü** ile gemiden dışarı çıktılar. Tufan, insanın günahkar konumunu değiştirmedi. Wolof atasözünde söylendiği gibi:"Bir sıçan yalnızca yeri kazan başka bir sıçan doğurur." (Türkçe karşılığı: "Cins, cinse çeker." Bundan dolayı, dünyadaki tüm insanlar, doğuştan günahkar olmaya devam ettiler, çünkü hepsi Adem'in bir soyu olan Nuh'un soyundan geliyorlardı.

Büyük tufandan yüzlerce yıl sonra, Nuh'un soyundan gelenlerin çoğunun artık Tanrı ve O'nun isteği ile ilgilenmedikleri gerçeği üzücü, ama doğrudur. Ataları Şit, Hanok ve Nuh'un yaptığı gibi, **Tanrı'nın sözüne inanmadılar.** Tanrı'yı unuttular ve O'na kendilerine yaşam, soluk, güneş, yağmur ve yiyecek sağladığı için teşekkür etmediler. Tanrı'nın, onlara, Sadakatini hatırlatmak için bulutlara yerleştirmiş olduğu gökkuşağı belirtisine gelince, çoğu, gökkuşağının ne anlama geldiğini bile artık bilmiyordu. Tanrı Sözü'nün onlar ile ilgili olarak ne duyurduğuna kulak verelim:

"Tanrı'yı bildikleri halde O'nu Tanrı olarak yüceltmediler, O'na şükretmediler, tersine, düşüncelerinde budalalığa düştüler; anlayışsız yüreklerini karanlık bürüdü. Akıllı olduklarını ileri sürerken akılsız olup çıktılar. Tanrı ile ilgili gerçeğin yerine yalanı koydular. Yaradan'ın yerine yaratığa tapıp kulluk ettiler. Oysa Tanrı, sonsuza dek övülmeye layıktır! Amin!" (Romalılar 1:21, 22, 25)

Kayin ve onun soyu gibi, Nuh'un soyunun çoğu, gerçeği gömmeyi ve kötülüğü izlemeyi seçti. Dinleri vardı, ama bu sahte bir dindi, çünkü Tanrı'nın ön gördüğü doğruluk yolu ile uyuşmuyordu. Tanrı'nın gerçek sözünü dinlemediler. Şeytan'ı dinliyorlardı.

Nuh'un ikinci oğlu Ham'dan doğan **Nemrut** adlı bir adam vardı. Nemrut, tufandan sonra yaklaşık beş yüz yıl yaşayan usta bir avcıydı. Adının anlamı *isyankardır.* Nemrut çok zeki biriydi, ama Tanrı'yı tanımıyordu. Tanrı'nın sözünü önemsemedi ve Şeytan'ın, Kayin'in ve Nuh'un kuşağının insanlarının yolunu izledi. Nemrut yedi büyük kent inşa etti ve dünyanın tüm insanlarının birlikte yaşayabilecekleri ve bir olabilecekleri **büyük bir kent** bina etmeyi tasarladı.

Nemrut ve onun ile birlikte olanların bina etmeyi tasarladıkları büyük kent ile ilgili olarak Kutsal Yazıların ne söylediklerini görmek için şimdi Yaratılış kitabının on birinci bölümünü okuyalım:

(Yaratılış 11) [1] Başlangıçta ***bütün insanlar aynı dili konuşur, aynı sözleri kullanırlardı.*** [2] *İnsanlar doğuya göçerlerken Şinar bölgesinde bir ova bulup oraya yerleştiler.* [3] *Birbirlerine, 'Gelin, tuğla yapıp iyice pişirelim' dediler. Taş yerine tuğla, harç yerine zift kullandılar.* [4]*Sonra, 'Kendimize bir kent kuralım' dediler, '**göklere erişecek bir kule** dikip **ün salalım**. Böylece yeryüzüne **dağılmayız**.'"*

Böylece, Adem oğullarının nasıl büyük bir kent ve göklere erişecek bir **yüksek kule** bina etmeyi tasarladıklarını görüyoruz. Bu yüksek kuleyi neden bina etmek istediler? Nemrut ve beraberindekiler, dünyada kendilerine ün yapma peşindeydiler. Güçlü olmak ve yeryüzüne dağılmamak için dünyadaki insanları tek bir yerde toplamayı planladılar. Ancak, yapmayı planladıkları şey Tanrı'yı hoşnut etmedi. Tanrı, Nuh'un çocuklarına yeryüzüne dağılmalarını söylemişti. İnsanı yaratan Tanrı, dünyadaki insanlar için neyin en iyi olacağını biliyordu. Ama Nuh'un soyundan olan pek çok kişi Tanrı'nın düşüncelerine değer vermiyorlardı. Onlar Tanrı'dan daha zeki olduklarını düşündüler. Şeytan'ın kendisi gibi, onların yürekleri de **Tanrı'ya karşı gurur ve isyan ile doluydu.** Ama Kutsal Yazılarda bize bildirilen şudur: *"Kendini yücelten alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir."* (Matta 23:12) Ve *"İnsanların gururlandıkları ne varsa Tanrı'ya iğrenç gelir."* (Luka 16:15)

İnsanı yüceltmek ya da insanın kendi adı için ün yapmak istemesi, Tanrı'nın önünde **günah'**tır, çünkü **övgü ve yüceliğe layık olan yalnızca tek bir İsim** vardır. Bu da göğü ve yeri yaratan **Rab Tanrı'nın** Adı'dır. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: *"**Övünen, Rab ile övünsün!** Kabule değer kişi kendi kendini tavsiye eden kişi değil, Rab'bin tavsiye ettiği kişidir."* (2.Korintliler 10:17, 18)

Ama Nemrut'un zamanında Adem'in çocuklarının çoğu, Rabbe saygı duymuyorlardı. Tanrı'ya ve O'nun sözüne ihtiyaçları olmadığını düşündüler; kimsenin onlara bir şey anlatmasını gerekli görmediler. **Bir bağımsızlık ve isyan ruhu tarafından** yönetildiler. Bu aynı tutum, Adem'in çocuklarının yüreklerinde günümüze kadar gelmiştir. Aynı tutumu küçük çocuklarda bile kollarını küstah bir tavır ile kaldırıp, "Hayır, yapmayacağım!" dedikleri zaman görebiliriz. (Woloflarda inatçı bir reddediş ifadesi). Ve bu aynı isyan ruhunun daha da fazlası yetişkinlerde bulunur. Evlerde ve dünya uluslarında görülen bu çekişmenin nedeni nedir? "Ben kendi kendime bakabilirim. Benim geleneklerim en iyisi. Benim dinim benim için yeterince iyi. Benim mezhebim doğru. Benim insanlarım en üstün. Benim kabilem en akıllısı. Benim adım en önemlisi. Benim şeylerim! Benim isteğim! Benim işlerim! Benim param! Benim! Benim! Benim!!! İnsanoğlu nasıl da ben-merkezlidir! Herkes kendi çıkarları ile ilgilenir. Bu, benliğe öncelik veren bağımsızlık ruhu, dünyanın çekişme, kavga ve savaşlar ile dolu olmasının nedenidir. Ama **Tanrı, böyle bir ruhtan nefret eder.** Çünkü yalnızca O'nun adı yüceltilmeye layıktır. Bu neden ile Tanrı, Sözü'nde şöyle der: *"Rab benim; adım budur! Yüceliğimi bir başkasına vermeyeceğim!"* (Yeşaya 42:8)

Ama her şeye rağmen, göklere erişecek bir kule yapmaya başlayan kişiler Tanrı'nın yüceliği ile ilgilenmediler. Onlar yalnızca kendi yüceliklerinin peşindeydiler. Yaratıcılarının Adı'na gereksinme duymadılar, bu Adı hor gördüler. O zaman yaşayan insanlar elbette dindar kişilerdi, ama **Tanrı'nın sözünü önemsemediler.** Göklere kendi yolları aracılığı ile ulaşabileceklerini düşündüler. Düşünün! Tufandan yalnızca beş yüz yıl sonra insanlar tekrar kendi yollarına döndüler ve onlara yaşam ve soluk veren Rabbi önemsemediler. Aynı, yıkandıktan sonra gidip çamurda yuvarlanan bir ata benziyorlardı! (Bakınız 2.Petrus 2:22) İnsanın yaşamını Tanrı'dan ve O'nun Sözü'nden ayrı yaşamak istemesi ne kadar da ahmakça ve kötü bir davranış!

Bu durumda Tanrı ne yaptı? Yaratıcılarından bağımsız yaşamak isteyen insanın planını görmezlikten mi geldi? Hayır, görmezlikten gelmedi! Tanrı'nın ne yaptığını dinleyin. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yaratılış 11) [5] *Rab, insanların yaptığı kent ile kuleyi görmek için aşağı indi.* [6] *'Tek bir halk olup bunu yapmaya başladıklarına göre, düşündüklerini gerçekleştirecek, hiç bir engel tanımayacaklar' dedi.* [7] *'Gelin aşağı inip dillerini karıştıralım ki, birbirlerini anlamasınlar.'*

[8]*Böylece Rab onları yeryüzüne dağıtarak kentin yapımını durdurdu. Bu nedenle kente Babil adı verildi.* [9]*Çünkü* ***Rab bütün insanların dilini orada karıştırmış ve onları yeryüzünün dört bucağına dağıtmıştı.”***

Böylece Tanrı’nın kendi yücelikleri için büyük bir kent bina etmeye başlayan Nemrut ve diğerlerinin kurmuş oldukları planı nasıl bozduğunu görüyoruz. O zamana kadar dünyadaki herkes aynı dili konuşurdu. Ama o gün, **Tanrı,** bundan böyle birbirlerini anlamamaları için **onların dillerini karıştırdı.** Tanrı’nın, Nuh’un soyuna, ‘*yeryüzünü doldurmalarını”*; dünyanın her köşesine yayılmalarını buyurmuş olduğunu hatırlayacaksınız. Ama Nemrut ve izleyicileri, her şeyi kendi düşüncelerine göre yapmak istediler ve dünyadaki tüm insanları tek bir yerde toplamayı amaçladılar. Tanrı, bu niyetlerini onlara yeni diller vererek bozdu. **Tanrı,** işte onları bu şekilde **tüm yeryüzüne dağıttı.** Bugün dünyada yüzlerce ulus ve binlerce dilin var olmasının nedeni budur.

Tanrı, dünyanın dillerini karıştırarak kesinlikle tam ve eksiksiz bir iş yaptı. Yalnızca Senegal’de konuşulan dil sayısını düşünün! Ah, Tanrımız ne kadar da büyüktür! Her Şeye Gücü Yeten Tanrı’ya karşı olup da başarılı olabilecek hiç kimse olamaz! “Bir yumurta bir kaya ile güreşmemelidir!” (Wolof atasözü – Türkçe’deki karşılığı: “Haddini bilmek”) İnsan Tanrı ile “güreşmeyi” denedi ve kaybetti. İnsanın Tanrı’ya karşı isyan ederek bina etmeye çalıştığı bu kentin adını biliyor musunuz? Evet, kentin adı **Babil’dir.** Babil, *kargaşa* sözcüğünü çağrıştırır. Tanrı’dan ve Sözü’nden uzak bir yaşam yalnızca **kargaşadır!**

Babil kentinin ve kendi adlarına ün kazanmaya çalışan insanların öyküsü budur. Bizler de Babil halkına benziyor muyuz? Hiç kendimizi yücelttiğimiz oluyor mu? Tanrı bize, böyle yapmanın **günah** olduğunu söylüyor. Dinleyici dostum, **yüceltmeyi arzuladığın isim kimin ismi?** Kendi ismin mi? Bir insanın, belki de bir dervişin (Kuzey Afrika’da Tanrı adamı sayılan din önderi) ismi mi? Ya da **Rab Tanrı’nın** ve yalnızca O’nun adını yüceltmeyi mi arzuluyorsunuz? Kimin övgüsünü (teşekkürünü) arıyorsunuz? İnsanın övgüsünü mü? Yoksa **Tanrı’nın** övgüsünü mü arıyorsunuz? Kesin olan bir şey vardır ve o da şudur: insanlardan gelen övgü gelip geçicidir, ama Tanrı’dan gelen övgü sonsuza kadar kalıcıdır. Tanrı Sözü şöyle der: *“İnsan soyu ota benzer, bütün yüceliği kır çiçeği gibidir. Ot* ***kurur****, çiçek* ***solar****, ama Rabbin sözü* ***sonsuza kadar kalır.”*** (1.Petrus 1:24)

Rabbin Kendisinin söylediği şu sözü dinleyin:

“‘Bilge kişi bilgeliği ile, güçlü kişi gücü ile, zengin kişi zenginliği ile övünmesin. Dünyada iyilik yapanın, adaleti, doğruluğu sağlayanın, Ben Rab olduğumu anlamak ile, ve beni tanımak ile ***övünen övünsün.*** *Çünkü Ben bunlardan hoşlanırım’ diyor RAB.”* (Yeremya 9:23, 24)

Tanrı isterse, bir sonraki programımızda, başlangıçtan şimdiye kadar çalışmış olduğumuz her şeyi gözden geçireceğiz. Tanrı, Sözü’nü hatırladığınızda sizi bereketlesin.

“Kabule değer kişi kendi kendini tavsiye eden değil, Rab’bin tavsiye ettiği kişidir.” (2.Korintliler 10:18)

"Başlangıç"ın Gözden Geçirilmesi

REVIEW OF "THE BEGINNING"

Yaratılış 1-11

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile birlikte gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Bugün Tanrı'nın yardımı ile, peygamber Musa'nın Tevratı'nda şu ana kadar çalışmış olduğumuz konuları **tekrar gözden geçirmeyi ve özetlemeyi** planlıyoruz. Tevrat, Peygamberlerin Yazılarındaki ilk kısımdır. Bu kısım çok önemlidir, çünkü Tanrı'nın attığı temeldir, burada okuduklarımızın yardımı ile işittiğimiz her şeyi Tanrı'nın söyleyip söylemediğini bilmek için kontrol edebiliriz. Tevrat, beş bölüme ya da beş kitaba sahiptir. İlk bölümün adı, *Yaratılış'*tır. Yaratılış'ta elli konu bulunur. Kronolojik olarak incelediğimiz derslerimizde, on birinci konuya kadar geldik.

Tanrı Sözü'nün ilk ayetinde ne yazılı olduğunu hatırlayabiliyor musunuz? Gelin bu ayeti tekrar okuyalım. *"Tanrı, başlangıçta göğü ve yeri yarattı."* Tanrı, Sonsuzluğun Rabbidir. Başlangıçta, dünyanın henüz var olmadığı dönemde yalnızca Tanrı vardı. Tanrı, başlangıcı olmayan Sonsuz Ruh'tur. Bu nedenle Kutsal Yazıların ilk ayeti, *"Başlangıçta **Tanrı!"*** diye başlar.

Daha sonra, Tanrı'nın, dünyayı yaratmadan önce nasıl **melekler** adını verdiği binlerce binlerden oluşan güçlü ruhları yarattığını gördük. Melekler arasında tüm diğerlerinden daha bilge ve daha güzel olan bir melek vardı. Bu melek, Tanrı'nın diğer meleklere baş olarak atadığı **Lüsifer'**di. Ancak her şeye rağmen Kutsal Yazılar Lüsifer'in Tanrı'nın yerini almak isteyerek kendini yücelttiği ve yüreğinde Tanrı'yı küçümsediği bir gün geldiğini bildirirler. Aynı zamanda, Lüsifer'i günahında izlemeyi seçen pek çok başka melek de oldu. Bu nedenle günahı hoş göremeyen Tanrı, Lüsiferî ve kötü melekleri kovdu ve Lüsifer'in ismini Şeytan olarak değiştirdi. Şeytan'ın anlamı *Düşman'dır.* Tanrı, Şeytan'ı ve onun meleklerini kovduktan sonra, onlar için sonsuza kadar yanan **cehennem** ateşlerini yarattı. Kutsal Yazılar nihai yargı gününde, Adil Olan Tanrı'nın Şeytan'ı onu izleyen herkes ile birlikte bu ateşe atacağını söyler.

Sonra, **Rabbin göğü ve yeri** ve içindeki her şeyi, **altı günde** Sözü'nün dışında başka hiç bir şey kullanmadan nasıl yarattığını okuduk! Tanrı her şeyi insan (zevki ve yüceliği için

yaratmayı planladığı) için yarattı. **İnsan** (birebir anlamı ile *Bir insan*) Tanrı'nın yarattığı en önemli yaratıktır, çünkü insan Tanrı'nın benzeyişinde yaratıldı. Tanrı insan ile derin ve anlamlı bir ilişkiye sahip olmak istedi. Tanrı, insanın Tanrı'yı tanıyabilmesi için insanın canına zeki bir **ruh** (zihin) yerleştirdi, Tanrı'yı sevebilmesi için insana bir **yürek** verdi ve Tanrı'ya itaat edip etmemeye kendisinin karar verebilmesi için bir **özgür irade** verdi.

Tevrat'ın bölümünde, Tanrı'nın yeryüzünde **Cennet Bahçesini** (Aden) yaptığını ve yarattığı adamı yani Adem'i bu bahçeye yerleştirdiğini okuduk. İyi olan Tanrı, esenlik ve refah içinde yaşayabilmesi için Adem'e her şeyi verdi.

Tanrı, aynı zamanda Adem'i yarattığı günde ona şöyle dedi: *"Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin; **ama** iyi ile kötüyü bilme ağacından yeme, çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün."* (Yaratılış 2:16, 17) Böylece, Tanrı'nın, Adem'in önüne nasıl **basit bir deneme** koyduğunu gördük. Tanrı, yaratmış olduğu insan ile anlamlı bir ilişkiye sahip olmak istedi. Bundan dolayı onu şu amaç ile denedi: Adem'e seçim yetkisi verdi; ya Tanrı'yı, O'na itaat etmeyi seçecek kadar çok sevecekti ya da O'na itaat etmemeyi seçecekti.

Aynı zamanda, Tanrı'nın Adem'i yarattığı gün ona, harika bir armağan, bir eş verdiğini de okuduk. Tanrı, kadını, Adem'den aldığı kaburga kemiklerinden biri ile yarattı ve sonra onu Adem'e getirdi. Adını **Havva** koydu. Böylece, Tanrı altı gün içinde İşi'ni tamamladı. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: "Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü." (Yaratılış 1:31) Tanrı yedinci günde dinlendi (yaratma eylemine son verdi) ve yaratmış olduğu her şeyden keyif aldı.

Üçüncü bölümde, **günahın** dünyaya nasıl girdiğini gördük. Kutsal Yazılar bize bir gün Adem ve Havva, Tanrı'nın yasaklamış olduğu ağacın yanında dururlarken, Şeytan'ın nasıl **kurnaz bir yılan** şeklinde geldiğini ve onlara şu sözleri söylediğini bildirirler:

"Tanrı, 'Gerçekten bahçedeki ağaçların hiç birinin meyvesini yemeyin dedi mi?' diye sordu. Kadın, 'Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz' diye yanıtladı. 'Ama Tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın, yoksa ölürsünüz' dedi. Yılan, 'Kesinlikle ölmezsiniz' dedi, 'çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğiniz zaman, gözleriniz açılacak, iyi ile kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız.'" (Yaratılış 3:1-5)

Burada, **Şeytan'ın, Tanrı'nın sözün nasıl aksini iddia ettiğini** gördük. Tanrı, Adem ve Havva'ya yasaklamış olduğu ağacın meyvesini yedikleri takdirde, onlara ne olacağını söylemişti? *"Öleceksiniz!"* demişti. Ve Şeytan ne dedi? *"Öl**meyeceksiniz!"*** Adem ve Havva kimin sözüne inanmayı ve kimin sözünü dinlemeyi seçtiler? Tanrı'nın sözüne mi inandılar ve itaat ettiler? Yoksa Şeytan'ın sözüne mi? Kutsal Yazılardaki kayda göre ne yazık ki Şeytan'ın sözüne inanmayı ve Tanrı'nın yasaklamış olduğu ağacın meyvesini yemeyi seçtiler. Havva Şeytan tarafından aldatıldı ve suç işledi. **Adem bilerek Tanrı'nın buyruğuna itaatsizlik etmeyi ve Şeytan'ı izlemeyi seçti.** Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: *"Günah bir insan aracılığı ile, ölüm de günah aracılığı ile dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı."* (Romalılar 5:12)

Tanrı, Adem ve Havva'yı bu davranışlarının sonucu olarak, daha önceden bildirmiş olduğu gibi Cennet Bahçesinden **kovdu.** Ama onları kovmadan önce, Adem'in çocuklarını Şeytan, günah ve ölümden kurtarmak için dünyaya **bir Kurtarıcı göndereceğini vaat etti.** Tanrı, bu vaadini onaylamak için hayvanlar kesti ve bu hayvanların derilerinden giysiler yaparak Adem ve Havva'ya giydirdi. Bu **hayvan kurbanlar** aracılığı ile Tanrı, Adem ve

Havva'ya *"günahın ücretinin ölüm"* (Romalılar 6:23) ve *"kan dökülmeden günah bağışlaması olmaz"* (İbraniler 9:22) gerçeklerini öğretiyordu.

Dördüncü bölümde, Adem'in ilk iki çocuğu olan **Kayin ve Habil'in** öyküsünü okuduk. **Habil'in Tanrı'ya,** aynı Tanrı'nın Habil'in anne ve babası için yapmış olduğu gibi, günah için bir kurban olarak **masum bir kuzuyu** nasıl **sunduğunu** gördük. Ama her şeye rağmen, **Kayin Tanrı'ya kendi düşüncesine göre yaklaşmayı denedi** ve Tanrı'nın lanetlemiş olduğu toprakta yetiştirmiş olduğu ürünleri O'na getirdi. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: *"RAB Habil ile sunusunu kabul etti, Kayin ile sunusunu ise reddetti."* (Yaratılış 4:4, 5) Tanrı, Kayin'in tövbe etmesi ve O'nun doğruluk yolunu kabul etmesi için hesap versin diye Kayin'i çağırdı, ama Kayin'in tepkisi sadece öfkelenmek ve küçük kardeşi Habil'i öldürmek oldu.

Bu olaydan sonra Tanrı, Adem ve Havva'ya adı **Şit** olan bir başka oğul daha verdi. Şit, Habil gibi Tanrı'ya inandı ve O'na bir kurbanın kanı ile yaklaştı. Böylece, Adem'den gelen iki zürriyeti gördük: Kayin'in soyu ve Şit'in soyu. Kayin'in soyu Tanrı'ya inanmadı. Ama Tanrı'ya inanan kişiler Şit'in soyunda bulunuyorlardı. Şit'in soyunda bulunanlardan birinin adı **Hanok'**tu. Ahlaksız bir kuşak içinde yaşayan Hanok, Tanrı ile yürüdü. Hanok'un, **Nuh** adında bir büyük torunu vardı. Nuh'un günlerinde Tanrı, Adem'in çocuklarını **kötülükleri** yüzünden bir tufan ile silip yok etmeyi amaçladı. Bu sapık kuşak içinde **yalnızca Nuh Tanrı'ya inandı.** Ve Tanrı bu nedenle Nuh, Nuh'un ailesi, pek çok hayvan ve günahlarından dönüp Tanrı'nın sözüne inanacak herkes için **bir sığınak** olacak olan bir gemi (tekne) yapması için Nuh'a buyruk verdi. Tanrı yüz yıl boyunca, Nuh gemiyi inşa ederken, sabır ile günahkarlara katlandı. Ama her şeye rağmen, Nuh ve Nuh'un ailesinin dışında hiç kimse Tanrı'nın mesajına inanma noktasına gelip günahlarından tövbe etmedi. Böylece, Tanrı sonunda söz vermiş olduğu her şeyi yerine getirdi. Gerçeğe inanmamış olan herkesi yargıladı. Nuh ve ailesinin dışındaki herkes **büyük tufanda** mahvoldu.

Nuh'un üç oğlu vardı: **Sam, Ham ve Yafet.** Dünyadaki tüm insanlar bu üç kişiden meydana geldiler. Ama tüm bunlara rağmen, bu üç kişin soylarının Tanrı'yı ve sözünü nasıl çabucak unuttuklarını gördük. Son dersimizde, Nemrut'un ve onun ile birlikte yürüyenlerin, dünyadaki tüm insanları nasıl Tanrı'ya isyan ederek tek bir yere getirmek ve yüksek kulesi olan büyük bir kent inşa etmek için plan kurduklarını gördük. Ama Tanrı onların konuştuğu tek dili karıştırdı ve hepsini yeryüzünün dört bucağına dağıttı. Kent, anlamı *kargaşa* olan **Babil** kenti olarak bilinir. Yaratılış kitabının birinci bölümünden on birinci bölümüne kadar çalışmış olduğumuz kısımlar kısaca bunlardır.

O zaman tüm bu öykülerde görmüş olduklarımızı nasıl özetleyebiliriz? Tanrı bize zamanın başlangıcında olanlar aracılığı ile ne öğretmek ister? Öğrenilecek pek çok ders vardır, ama bugün bu derslerden yalnızca iki tanesini açıklayacak zamanımız var. Birinci ders, **İnsan günahkardır.** Öğrenilecek diğer gerçek ise, **Tanrı'nın doğru** olduğudur!

Çalıştığımız derslerde, **insanın günahkarlığını** defalarca gördük. Bu günahkarlığın, Cennet Bahçesinde (Aden) Adem'in, Tanrı'nın yasaklamış olduğu ağacın meyvesini yediği zaman başladığını öğrendik. Sonra, Tanrı'nın ön gördüğü kurban yolunu izlemeyi reddeden Adem'in ilk doğan oğlu Kayin'de günahkarlığın tekrarlandığını gördük. Bu aynı günahkarlığı Kayin'in soyunda, Nuh'un kuşağının insanlarında ve Babil kulesini inşa etmek isteyen kişilerde tekrar ortaya çıkışını izledik. Adem çocuklarının öyküsü kısaca şudur: İnsan günahkardır! Kutsal Yazılar şöyle der: ***"Herkes** günahın denetimi altındadır. **Doğru kimse yok, tek kişi bile yok! Hepsi saptı,** tümü yararsız oldu;**İyilik eden yok, tek kişi bile!"*** (Romalılar 3:9, 10, 12)

İnsanın günahkarlığını görmüş olduğumuz gibi, aynı zamanda **Tanrı'nın doğruluğunu da** gördük. Kutsal Yazılar bize, *Tanrı'nın **ışık** olduğunu; O'nda hiç karanlık olmadığını"* söyler (1.Yuhanna 1:5) Tanrı'nın doğruluğuna, gururu ve isyanı nedeni ile Lüsifer'i kovduğu zaman tanık olduk. İtaatsizlikleri neden ile Adem ve Havva'yı kovduğu zaman da O'nun doğruluğunu tekrar gördük. Tanrı, doğruluğunu daha sonra, dünyaya Adem'in çocuklarının günah borcunu ödeyecek olan bir kutsal Kurtarıcı göndermeyi vaat ederek açıkladı. Tanrı'nın doğru karakterini aynı zamanda Yasasındaki şu ifade aracılığı ile de gözlemledik: *"Kan dökülmeden günah bağışlaması olmaz."* (İbraniler 9:22) Tanrı, bir kuzunun kanı nedeni ile Habil'i kabul ettiği ve O'nun bağışlama yolunu küçümseyen Kayin'i reddettiği zaman da sergiledi. Tanrı'nın doğru tabiatını, Nuh'un zamanında, insana tövbe etmesi için yüz yıl zaman verdikten sonra bir tufan göndererek yolunu seçmeyi reddeden herkesi silip yok ettiği zaman tekrar gördük. Ve son çalışmamızda, Tanrı'nın, doğruluğunu, O'na karşı isyan eden Babil kentinin halkının dilini karıştırarak nasıl açıkladığını işledik.

Evet, Tanrı doğrudur ve insanları **Kendi Doğruluğunun standardına** göre yargılaması gerekir! Doğru olmayan günahkarlar, O'na kendi kusurlu "iyi işlerinin" temelinde yaklaşamazlar. Tanrı, günah ile lekelenmiş olan her şeyi yargılamak ve mahkum etmek zorundadır. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: *"Tanrımız yakıp yok eden bir ateştir! Rab, halkını yargılayacaktır. Diri Tanrı'nın eline düşmek korkunç bir şeydir!"* (İbraniler 12:29; 10:30, 31)

Böylece, Tevrat'ın ilk on bir bölümünde Tanrı Kendisinin mutlak doğruluğu ile ilgili olan bu önemli gerçeği bildirmiştir. Bu durum, günahkar insanın Tanrı tarafından kabul edile umudu olmadığı anlamına mı gelir? Hayır, Tanrı'ya övgüler olsun ki, **günahkarlar için umut vardır!** Tanrı, lütfu aracılığı ile Adem'in günahkar çocuklarının O'nun önünde doğru kılınabilmeleri için bir yol açıklamıştır. Tanrı'nın, günahkarlar için ön gördüğü kurtuluş yolunu biliyor musunuz? Eğer **Tanrı'nın doğruluk yolunu** hala anlamadıysanız, sizi bundan sonraki programlarımıza katılmaya davet ediyoruz; bu derslerde *Tanrı'nın dostu* olarak adlandırılan İbrahim peygamber hakkında bilgi vereceğiz. İbrahim'in şaşırtıcı öyküsünde, doğru olmayanların Tanrı'nın önünde nasıl doğru yapılabileceklerini göreceğiz.

Dinlediğiniz için teşekkürler. Bugün çalışmış olduğumuz tüm konular üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin. Tanrı'nın şu Sözü'nü hatırlayın:

"Önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için, sabır ile ve Kutsal Yazıların verdiği cesaret ile umudumuz olsun diye yazıldı." (Romalılar 15:4)

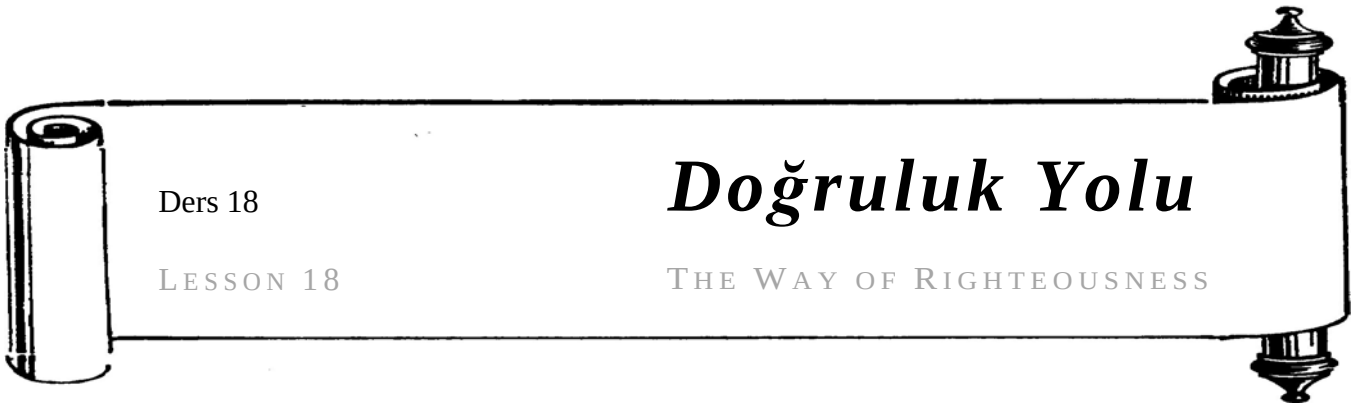

Ders 18

LESSON 18

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Tanrı İbrahim'i Neden Çağırdı

WHY GOD CALLED ABRAHAM

Yaratılış 11, 12

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk yolu* programınızı sunmak için bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Önceki derslerimizde, Tanrı ve O'nun doğruluk yolu hakkında bilgi edinmiştik. Adem ve Havva'yı, Kayin ve Habil'i, Şit ve Hanok'u, Nuh ve Nuh'un kuşağındaki insanları ve Nemrut ve Babil kulesini gördük. Atalarımızın yalnızca bir kaç tanesi **Tanrı'yı ve O'nun doğruluk yolunu** izledi; çoğu **Şeytan'ın ve onun kötülük yolunun ardından** gittiler.

Bugün, adı, Tanrı'nın Sözü'nde çok iyi bilinen ve Adem'in çocuklarını kurtarma konusunda Tanrı'nın planında çok önemli bir yere sahip bir insanın öyküsüne bakacağız. Kutsal Yazılar, bu adamdan *Tanrı'nın dostu* ve *iman eden herkesin babası* olarak söz eder. Bu kişinin kim olduğunu biliyor musunuz? Tanrı'nın peygamberi **İbrahim.** Kutsal Yazılar, İbrahim hakkında pek çok şey anlatırlar. İbrahim'in adı, peygamberlerin Yazılarında üç yüz defadan fazla geçer. Bu nedenle, Tanrı isterse, bugün ve daha sonraki derslerde, *Tanrı'nın dostu* olarak adlandırılan bu adam ile ilgili olarak neler öğrettiklerini görmek için Kutsal Yazıları gözden geçireceğiz. Bugün İbrahim'in öyküsünün başlangıcını incelemeyi düşünüyoruz; **Tanrı'nın** İbrahim'i O'nu izlemesi için **nasıl ve neden çağırdığına** bakacağız.

Başlamadan önce, size, İbrahim'in adının önceleri *İbrahim* değil, *Avram* olduğunu bildirmemiz gerekir. Bundan iki ders sonra Tanrı'nın Avram'ın adını neden İbrahim olarak değiştirdiğini göreceğiz. Ancak bugün yine de İbrahim'in ilk adının *Avram* olduğunu aklımızda tutmak ile yetinelim. Yaratılış kitabının on birinci bölümünde, İbrahim'in **Şit'in soyundan** geldiğini öğreniriz. Sam, Ham ve Yafet'i hatırlıyor musunuz? Bu kişiler Nuh'un üç oğullarıydılar. Sam ve Avram arasında on kuşak vardı, aynı Adem ve Nuh arasında on kuşak bulunduğu gibi. İbrahim'in babasının adı Terah idi. Kutsal Yazılar şöyle der: *"Terah, Avram, Nahor ve Haran'ın babasıydı. Haran'ın Lut adında bir oğlu oldu. "* (Yaratılış 11:27) Lut, Avram'ın büyük kardeşinin oğluydu. Lut'un babası ölmüştü (Wolof kültüründe böyle bir durumda Avram, Lut'un işlevsel babası olurdu). Avram2ın eşini adı Saray'dı. *"Saray kısırdı, çocuğu olmuyordu."* (Yaratılış 11:30) Avram ve Saray'ın babaları aynıydı, ama anneleri farklıydı.

Avram bugünkü Irak olarak binen Kildani ülkesindeki Ur kentinde yaşardı. Bu kent, Nemrut'un yüksek kulesi ile birlikte inşa etmek istediği Babil kentinden fazla uzakta değildi. Bu ülkenin insanları putlara tapılırlardı. Adem'in tüm soyu gibi, **Avram da günahın karanlığı içinde dünyaya gelmişti.** Avram'ın babası da Avram da gerçek Tanrı'yı tanımıyorlardı.

Ancak her şeye rağmen Kutsal Yazılar bize **RAB Tanrı'nın** bir gün **Kendisini Avram'a açıkladığını** ve onun ile konuştuğunu bildirirler. Eski zamanlarda Tanrı'nın bazen insanlar ile doğrudan konuştuğunu bilmelisiniz, çünkü o günlerde Peygamberlerin Yazıları bulunmamaktaydı. Tanrı bugün insanlara **Kutsal Yazılar** aracılığı ile konuşur. İşte bu nedenle Tanrı'nın doğruluk yolunu bilmemiz için artık göklerden gelen seslere, ya da görülere, ya da meleklere ihtiyacımız yoktur. Kutsal Yazılar üzerinde düşündüğümüz zaman, **Tanrı'nın sesini** dinleriz.

Şimdi Tanrı'nın Avram'a ne söylediğini dinleyelim. On ikinci bölümün birinci ayetinde şunu okuruz: *"RAB, Avram'a, '**Ülkeni**, akrabalarını, baba evini **bırak,** sana göstereceğim ülkeye git' dedi."* (Yaratılış 12:1) Tanrı'nın, Avram'a ne buyurduğunu işittiniz mi? Ondan, baba evini bırakmasını, akrabaları ile vedalaşmasını, ülkesinden ayrılmasını ve Tanrı'nın kendisini götüreceği bir ülkeye gitmesini istedi. Tanrı'nın Avram'dan yapmasını istediği şey, insan düşüncesine göre, çok ama çok zor bir şeydi, ama Tanrı Avram'ı çok bol bereketlenmek için planlar yapmıştı.

Şimdi bu ayeti ve bu ayeti izleyen diğer iki ayeti yeniden okuyalım ve Tanrı'nın Avram'dan neden baba evini bırakarak başka bir ülkeye gitmesini istediğini öğrenelim.

*"RAB Avram'a,'Ülkeni, akrabalarını, baba evini bırak, sana göstereceğim ülkeye git' dedi. '**Seni büyük bir ulus yapacağım**, seni kutsayarak sana ün kazandıracağım, bereket kaynağı olacaksın. Seni kutsayanları kutsayacak, seni lanetleyeni lanetleyeceğim. **Yeryüzündeki bütün halklar senin aracılığın ile kutsanacak."*** (Yaratılış 12:1-3)

Tanrı, Avram'a neden başka bir ülkeye gitmesini buyurdu? Nedenini söyleyelim: **Tanrı, peygamberlerinin ve dünyanın Kurtarıcısı'nın geleceği yeni bir ulusun Avram'dan kaynaklanmasını planlamıştı.** Tanrı, bundan dolayı Avram'a şu vaatte bulundu: *"Seni büyük bir ulus yapacağım. Bereket kaynağı olacaksın. Yeryüzündeki ütün halklar senin aracılığın ile kutsanacak."*

Burada **büyük bir gerçeğin** bulunduğunu görüyoruz. Bu büyük gerçeği anlıyor musunuz? Tanrı, Avram'ı, dünyaya gelecek olan vaat edilen Kurtarıcı'nın soyunun babası olması için seçti. O'na inanan herkesin günahın, Şeytan'ın ve sonsuz ateşin egemenliğinden kurtarılabilmesi için bu Kurtarıcı dünyadaki tüm insanların Kurtarıcısı olacaktı. Böylece İbrahim'i çağırdığı zaman Tanrı'nın, günahkarların Kurtarıcısını dünyaya göndermek için tasarlamış olduğu planını harekete geçirmiş olduğunu görüyoruz. İbrahim'in kendisi dünyanın Kurtarıcısı değildi, ama **vaat edilen Kurtarıcı'nın geleceği bir ulusun babası olacaktı.**

Tanrı'nın Avram'a verdiği vaadin (ya da onun ile yaptığı *antlaşma*) koşulu, onun ülkesinden ayrılması ve Tanrı'nın ona göstereceği yere gitmesiydi. Avram, Tanrı'ya itaat etti mi? Sizin düşünceniz nedir? Tanrı Sözü bize şunu söyler:

*"**Avram, Rabbin buyurduğu gibi yola çıktı.** Avram, Harran'dan ayrıldığı zaman yetmiş eş yaşındaydı. Karısı Saray'ı, yeğeni Lut'u, Harran'da kazandıkları malları, edindikleri uşakları yanına alıp Kenan ülkesine doğru yola çıktı. Oraya vardılar."* (Yaratılış 12:4-5)

Avram, neden baba evine ve dinine sırt çevirerek Tanrı'ya itaat etti? Bunun tek bir nedeni vardı. **Avram Tanrı'ya güveniyordu.** Avram nereye gittiğini bilmiyordu, ama "Yola çık! Eğer yola çıkarsan, seni çok bereketleyeceğim" diyen Rabbin sözüne inandı. Ve Tanrı sadık bir Tanrı olduğu için, Avram'ı, bugün *Filistin* ya da *İsrail* olarak adlandırılan **Kenan** ülkesine götürdü.

Kutsal Yazılar, daha sonra şunu söyler: "Avram ülke boyunca ilerledi. O günlerde orada Kenanlılar yaşıyorlardı. RAB Avram'a görünerek, '**Bu toprakları senin soyuna vereceğim**' dedi." (Yaratılış 12:6-7) böylece, Avram'ı yeni bir ulusun babası yapacağını vaat eden Tanrı'nın, aynı zamanda ona yeni bir ülke vaat ettiğini de öğreniyoruz. Tanrı, Avram'a görünüp "Bu toprakları senin soyuna vereceğim" diye söz verdiğinde kastettiği buydu.

Burada tekrar, insan bilgeliğini çok aşan bir konu ile karşı karşıya kalıyoruz. Kenan ülkesinin her tarafında insanlar yaşıyorlardı. Avram ve soyu bu durumda, Kenan ülkesine nasıl sahip olabilecekti? **Avram yemiş beş yaşındaydı. Karısı altmış beş yaşındaydı ve çocukları yoktu.** Bu iki yaşlı insan, ülkeyi dolduracak sayıda çocuklara ve soya sahip olabilecekler miydi? Böyle bir şey nasıl mümkün olabilirdi?

Tanrı'nın Avram'a vaat ettiğini bir örnek vererek anlamaya çalışalım. Çocukları olmayan yaşlı bir adam, uzak bir ülkeden Senegal'i ziyarete gelir. Yanında, hiçbir zaman hamile kalamamış yaşlı karısı vardır. Senegal'e geldiklerinde, biri onlara şöyle der: "Bir gün sen ve soyun Senegal ülkesinin tamamına sahip olacaksınız!" Yaşlı adam, bu söz üzerine güler ve şöyle der: "Çok komiksin! Soyum bu ülkeye sahip mi olacak? Benim soyum yok ki! Ben yaşlı bir adamım, çocuklarım yok ve karım hamile kalamıyor, çünkü kısır – ve sen bana soyumun çoğalacağını ve Senegal'e sahip olacağını söylüyorsun. Sen hasta mısın?"

Belki bu örnek, biraz saçma gibi görünüyor; ama her şeye rağmen, Tanrı'nın, yaşlı, çocuksuz ve kısır bir karısı olan Avram'a verdiği vaat böyle bir vaatti. Tanrı'nın, on üçüncü bölümde Avram'a ne vaat ettiğine kulak verelim. Tanrı şöyle demişti:

*"Gördüğün bütün toprakları sonsuza dek sana ve soyuna vereceğim. Soyunu toprağın tozu kadar çoğaltacağım. Öyle ki, biri çıkıp da **toprağın tozunu sayabilirse, senin soyunu da sayabilecek.** Kalk, sana vereceğim toprakları boydan boya dolaş."* (Yaratılış 13:15-17)

Tanrı, verdiği sözü yerine getirdi mi? Avram'ı büyük bir ulus yaptı mı? Filistin ülkesini Avram'ın soyuna verdi mi? Kesinlikle evet! Gelecek derslerde Avram2ın İbrani ulusunun babası olduğunu göreceğiz; tanrı, bu İbrani ulusuna bugün *İsrail* olarak adlandırılan ülkeyi verdi.

Kutsal Yazılar daha sonra şunu yazar: "Avram kendisine görünen Rabbe orada **bir sunak** yaptı. Oradan Beytel'in doğusundaki dağlık bölgeye doğru gitti ve çadırını kurdu. Orada Rabbe **bir sunak** yapıp Rabbin adına yakardı." (Yaratılış 12:7, 8) Tanrı'nın ona vermeyi vaat etmiş olduğu yeni ülkeye vardığında, Avram'ın yaptığı ilk şey ne oldu? Bir hayvan kesti ve yaptığı bir sunak üzerinde bu hayvanı yaktı. Aynı Habil, Şit, Hanok ve Nuh'un yaptığı gibi Avram da aynı şekilde Tanrı'ya hayvan kurbanlar sundu. Avram bunu neden yaptı? Yaptı, çünkü Tanrı'nın şu yasası hala geçerliydi: "Kan dökülmeden günah bağışlaması olmaz!" (İbraniler 9:22) **Avram da Adem'in tüm soyu gibi, günahkardı.** Tanrı'nın, Avram'ın

günahlarını görmezden gelebilmesinin tek nedeni, Avram'ın Tanrı'ya inanması ve O'na, günahkarların yerine geçerek ölmek için dünyaya gelecek olan **kutsal Kurtarıcı'**nın bir örneği olan **kurban kanı** getirmesiydi.

Zamanımız dolmak üzere. Bugün çalıştıklarımız çok önemlidir ve unutulmamaları gerekir. Şimdi Tanrı'nın **neden** Avram'dan baba evini bırakmasını ve başka bir ülkeye doğru yola çıkmasını istediğini anlıyor musunuz? Evet, Tanrı, Avram'ın yeryüzündeki tüm insanlar için bir *bereket kaynağı"* olacak olan **yeni bir ulus** kurmasını amaçlamıştı. Tanrı'nın Avram ile yapmayı planladığı, atalarımız Adem ve Havva'nın günah işledikleri günde, Cennet Bahçesinde ilan ettiği **harika planın bir parçasıydı.** Tanrı'nın, Adem'in çocuklarını Şeytan'ın gücünden kurtarmak için dünyaya gelecek Olan'ı nasıl vaat etmiş olduğunu hatırlıyor musunuz? Tanrı'nın bu vaadi vermiş olduğu günden iki bin yıl sonra, Avram'ın zamanında, **Tanrı, vaadini unutmamıştı.**

Bugün, sadık olan Tanrı'nın, Avram'ı dünyaya gelecek olan vaat edilen Kurtarıcı'nın ulusuna baba olabilmesi için nasıl çağırdığını gördük. Tanrı, bundan dolayı Avram'a şu vaatte bulundu: *"Seni büyük bir ulus yapacağım. Seni kutsayacak, sana ün kazandıracağım. Bereket kaynağı olacaksın. Seni kutsayanları kutsayacak, seni lanetleyeni lanetleyeceğim.* ***Yeryüzündeki bütün halklar senin aracılığın ile kutsanacak.****"* (Yaratılış 12:2, 3)

Bugünkü dersin içeriğini kavradınız mı? Size, bugün çalıştıklarımızı özetleyen bir kaç soru sormamıza izin verin. **İlk soru: Tanrı, Avram'a neden ülkesinden ayrılmasını ve başka bir ülkeye gitmesini söyledi?** Çünkü Tanrı Avram'dan yeni bir ulus yapmayı planladı. **İkinci soru: Tanrı, Avram'dan yeni bir ulus yapmayı neden istedi?** Çünkü Tanrı bu ulus aracılığı ile bize peygamberleri, Kutsal Yazıları ve son olarak da **kutsal Kurtarıcı'nın** Kendisini vermeyi planladı. Böylece, özetleyecek olursak, Tanrı'nın, Avram'ı çağırdığı zaman **günahkarların Kurtarıcısını dünyaya getirmek için yaptığı planında harekete geçmiş olduğunu** anlıyoruz.

Dostlar, bugün burada bitirmemiz gerekiyor. Bir sonraki dersimizde, Tanrı isterse, Avram'ın neden *"Tanrı'nın dostu"* olarak adlandırıldığını öğreneceğiz. Tanrı'nın Avram'a verdiği vaat üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin:

"Seni büyük bir ulus yapacağım. Seni kutsayacak, sana ün kazandıracağım Bereket kaynağı olacaksın. Ve yeryüzündeki bütün halklar senin aracılığın ile kutsanacak." (Yaratılış 12:2, 3)

Tanrı'nın Dostu İbrahim

ABRAHAM, GOD'S FRIEND

Yaratılış 13-15

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını isteyen esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son derste, Tanrı Sözü'nün İbrahim peygamber hakkında ne söylediğine bakmaya başladık. İlk önce, İbrahim'in adının İbrahim değil, **Avram** olduğunu öğrendik. Avram'ın bugün Irak olarak adlandırılan Kildani ülkesinde doğduğunu gördük. Bu ülkenin halkı putlara taparlardı. Ama her şeye rağmen Kutsal Yazılar bir gün Rab Tanrı'nın Avram'a göründüğünü ve ona baba evini terk etmesini ve ona göstereceği bir ülkeye gitmesini söylediğini bildirirler.

Tanrı'nın Avram'ı **neden** başka bir ülkeye gitmeye çağırdığını hatırlıyor musunuz? Nedeni şuydu: Tanrı, Avram'dan Tanrı'nın peygamberlerinin ve sonunda dünyanın Kurtarıcısı'nın Kendisinin çıkacağı **yeni bir ulus** yapmayı planlamıştı. Böylece, Tanrı'nın, Avram'ı çağırdığı zaman Kurtarıcıyı dünyaya getirme **Planında** ilerlediğini keşfetmiştik. Tanrı'nın, Avram'a, *"Bereket kaynağı olacaksın.* ***Yeryüzündeki bütün halklar senin aracılığın ile kutsanacaklar****"* demesinin nedeni buydu. (Yaratılış 12:2, 3)

Böylece, Avram'ın, Tanrı'nın onu nereye götüreceğini bilmeden, O'na nasıl itaat ettiğini ve kentten ayrıldığını okuduk. Avram, babasının evinden ayrıldığı zaman, yetmiş beş yaşındaydı. Avram, yanına karısı Saray'ı, büyük erkek kardeşinin oğlu Lut'u, kazandığı malları ve edindiği uşakları alarak Kenan ülkesine doğru yola çıktı. Kenan, bugün Filistin ya da İsrail olarak bilinen ülkedir.

Avram Kenan ülkesine vardığı zaman, Rab ona tekrar göründü ve şöyle dedi: *"Bu toprakları senin soyuna vereceğim"* (Yaratılış 12:7) Böylece, Avram'a yeni bir ulusun babası olacağı vaadini veren Tanrı'nın aynı zamanda ona nasıl soyunun üzerinde yaşayacağı yeni topraklar vaat ettiğini de gördük. İnanılmaz! Avram ve karısı yaşlıydılar ve çocukları yoktu. O zaman bu toprakları dolduracak olan soya nasıl sahip olacaklardı? Tanrı'nın bu soruya verdiği yanıtı birazdan göreceğiz.

Şimdi, Avram'ın öyküsünde ilerleyelim. Tevrat'ta Yaratılış kitabının on üçüncü bölümünde çalışıyoruz. Bu bölümde, **Avram ve yeğeni Lut arasında neler olduğunu** göreceğiz. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yaratılış 13) [2] *Avram çok zengindi. Sürüleri, altınları, gümüşleri vardı.* [3] *Negev'den başlayıp bir yerden öbürüne göçerek Beytel'e kadar gitti. Beytel ile Ay kenti arasında daha önce çadırını kurmuş olduğu yere vardı.* [4] *Önceden yapmış olduğu sunağın bulunduğu yere gidip orada Rab'be yakardı.* [5] *Avram ile birlikte göçen Lut'un da davarları, sığırları, çadırları vardı.* [6] *Malları öyle çoktu ki, toprak birlikte yaşamalarına elvermedi; yan yana yaşayamadılar.* [7] *Avram'ın çobanları ile Lut'un çobanları arasında kavga çıktı.* [8] *Avram Lut'a, 'Biz akrabayız' dedi, 'bu yüzden aramızda da çobanlarımız arasında da kavga çıkmasın.* [9] *Bütün topraklar senin önünde. Gel, ayrılalım.* ***Sen sola gidersen, ben sağa gideceğim. Sen sağa gidersen, ben sola gideceğim."***

[10] *Lut çevresine baktı. Şeria Ovası'nın tümü Rab'bin bahçesi gibi, Soar'a doğru giderken Mısır toprakları gibiydi. Her yerde bol su vardı. RAB, Sodom ve Gomora kentlerini yok etmeden önce ova böyleydi.* [11] *Lut kendine Şeria Ovası'nın tümünü seçerek doğuya doğru göçtü. Birbirlerinden ayrıldılar.* [12] *Avram Kenan topraklarında kaldı. Lut ovadaki kentlerin arasına yerleşti, Sodom'a yakın bir yere çadır kurdu.* [13] *Sodom halkı çok kötüydü. Rab'be karşı büyük günah işliyordu."*

Böylece, Lut'un nasıl daha yeşil olan tarlaları seçtiğini ve amcası Avram'a daha kurak tarlaları bıraktığını görüyoruz. Ama her şeye rağmen, Lut'un seçtiği pay, büyük kötülükler ile dolu olan Sodom kentinin bulunduğu bölgedeydi!

Lut **kendi isteğini** seçti**,** oysa Avram **Tanrı'nın isteğini** seçti. Bundan iki ders sonra Rab isterse, kendi arzularını izleyen Lut'un başına neler geldiğini göreceğiz. Lut, bu seçiminin sonucunda her şeyini kaybetti: mal varlığını, karısını, ailesini, mutluluğunu ve tanıklığını! Avram'a gelince, her şeyi Tanrı'nın elerine teslim etmiş olduğu için Tanrı tarafından çok bereketlendi.

Lut ve Avram'ın öyküsünden kendimize nasıl bir ders çıkarabiliriz? Belki kendimize şu basit soruyu sorabiliriz: Ben bu iki kişiden hangisine daha çok benziyorum? **Lut'a mı,** yoksa **Avram'a mı**? Lut gibi, **dünyasal şeylerin** peşinden mi gidiyorum? Ya da Avram gibi **Sonsuzluğa ait şeylerin** peşinden mi gidiyorum? Bu her iki kişi gibi bizlerin de kendi isteklerimiz ve Tanrı'nın isteği arasında bir seçim yapmamız gerekir. Kutsal Yazılar şöyle der: *"İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur?"* (Markos 8:36) *"Dünyayı da dünyaya ait şeyleri de sevmeyin, çünkü dünya da dünyasal tutkular da geçer,* ***ama Tanrı'nın isteğini yerine getiren sonsuza kadar yaşar.****"* (1.Yuhanna 2:15;17) Her şeyden çok istediğiniz nedir? Geçici olan dünyasal tutkular mı, yoksa sonsuza kadar süren Tanrı'nın istekleri mi?

Şimdi Avram'ın öyküsüne devam edelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yaratılış 13) [14] *Lut Avram'dan ayrıldıktan sonra, RAB Avram'a, 'bulunduğun yerden kuzeye, güneye, doğuya, batıya dikkatle bak' dedi,* [15] *'****Gördüğün bütün toprakları sonsuza dek sana ve soyuna vereceğim.*** [16] *Soyunu toprağın tozu kadar çoğaltacağım. Öyle ki, biri çıkıp da toprağın tozunu sayabilirse, senin soyunu da sayabilecek.* [17] *Kalk, sana vereceğim toprakları boydan boya dolaş.'* [18] *Avram çadırını söktü, gidip Hevron'daki Mamre meşeliğine yerleşti. Orada Rab'be bir sunak yaptı."*

(Yaratılış 15) [1] *Bundan sonra RAB bir görümde Avram'a, 'Korkma, Avram' diye seslendi, 'Senin kalkanın benim. Ödülün çok büyük olacak.'* [2] *Avram, 'Ey Egemen Rab, bana ne vereceksin?' dedi, 'Çocuk sahibi olamadım. Evim Şamli Eliezer'e kalacak.* [3] *Bana çocuk vermediğin için evimdeki bir uşak mirasçım olacak.'* [4] *RAB yine seslendi: 'O mirasçın olmayacak, öz çocuğun mirasçın olacak.* [5] *Sonra Avram'ı dışarı çıkararak, 'Göklere bak' dedi, 'Yıldızları sayabilir misin? İşte, soyun o kadar çok olacak.'* [6] ***Avram, Rabbe iman etti, Rab bunu ona doğruluk saydı."***

İnanılmaz! Avram ve karısı yaşlıydılar ve çocukları yoktu. Ama Tanrı yine de, Avram'a kendisinden çıkacak olan büyük halk ile ilgili vaatler vermeye devam etti. Bu nasıl mümkün olabilirdi? Avram, nasıl büyük bir ulusun babası olabilirdi? Bunun tek bir yanıtı var: Rab Tanrı, her şeyi yapabilecek olan Tanrı'dır! Tanrı büyüktür! O'nun için imkansız yoktur! Tanrı vaat ettiğini yerine getirir.

Avram ne yaptı? "İmkansız" bir şey vaat etmiş olan Rabbe inandı mı? Bu konuda Kutsal Yazıların ne dediğine kulak verelim: *"**Avram RAB'be iman etti, Rab bunu ona doğruluk saydı!"*** Ne kadar harika bir şey! Tanrı Avram'a, insan gözünde gerçekleşmesi imkansız olan bir şey vaat etmişti. Ancak buna rağmen Avram Tanrı'ya nasıl karşılık verdi? Tanrı'nın ona vaat etmiş olduğuna **inandı!** Ve Tanrı ne yaptı? **Tanrı, Avram'ı iman etiği için doğru saydı!**

Bu gerçek, Tanrı'nın önünde doğru sayılmayı isteyen kişilerin yüreklerini heyecandan titretmelidir. Tanrı Avram'ı neden doğru biri olarak saydı? Avram, doğru biri miydi? Hayır! Bir sonraki dersimizde, Avram'ın Adem'in soyundan olan herkes gibi nasıl bir günahkarın doğasına sahip olduğunu göreceğiz. O zaman Tanrı Avram'ı neden doğru saydı? **Tanrı, Avram'ı doğru biri saydı, çünkü Avram,Tanrı'nın söylediğine inandı!**

Tanrı'ya inanmak ne demektir? Belki bilirsiniz, Peygamberlerin Yazıları İbrani dilinde yazıldı. İbranice'de, **"inanmak"** sözcüğünün karşılığı ***Amin*** sözcüğünü aldığımız **"AMAN"** kökünden gelir. "Amin" dediğiniz zaman, aslında, "Evet! Doğrudur!" ya da "Evet, kabul ediyorum!" demiş oluruz. İnanmanın anlamı budur. Tanrı, Avram'a bir vaat verdiği zaman, Avram'ın yüreğinin karşılığı şu oldu: "Amin! Evet! Doğru! Sözlerine inanıyorum!" **Tanrı'nın Sözü'ne bu basit "Amin" sözcüğü ile karşılık verdiği için Tanrı, Avram'ı doğru saydı.**

Siz ne dersiniz? Tanrı'nın sizi de, Avram'ı doğru saydığı gibi doğru biri saymasını (farz etmesini) ister misiniz? O zaman, Avram'ın Tanrı'ya inandığı gibi sizin de Tanrı'ya inanmanız gerekir. **Kolay olmasa da Tanrı'nın söylediğine inanmanız gerekir.** Akrabalarınız ya da arkadaşlarınız inanmasalar bile, Tanrı'nın gerçek Sözü'nü kabul etmelisiniz. Tanrı sizi Kendi doğruluğu ile giydirmek ve O'nun kutsal huzurunda sonsuza kadar yaşama hakkını vermek ister, ama **O'nun Sözü'ne inanmalısınız!** Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der:

*"İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek **imkansızdır!** "*(İbraniler 11:6) ve *"**İman yolu ile**, lütuf ile kurtulduuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. Kimsenin övünmemesi için **iyi işlerin ödülü değildir.**"* (Efesliler 2:8, 9)

*"Şu halde soyumuzun atası İbrahim'in durumu için ne diyelim?Eğer İbrahim yaptığı iyi işlerden dolayı aklandıysa, övünmeye hakkı vardır; ama Tanrı'nın önünde değil. Kutsal Yazılar ne diyor?'**İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış (ve ona doğruluk) sayıldı.'"*** (Romalılar 4:1-3)

Avram, Tanrı'nın söylediğine inandı. Tanrı'nın Kendi mükemmel doğruluğunu ona vermesinin nedeni budur. Ve *"Avram Tanrı'ya iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı"* sözlerinin yalnızca Avram için söylenmediği, bu konunun en harika yanıdır. Bu sözlerde biz de bir paya sahip olabiliriz. İbrahim'in soyu aracılığı ile daha sonra dünyaya gelen Kurtarıcı ile ilgili **Tanrı'nın İyi Haberi'ne inandığımız takdirde, Tanrı bizlere de Kendi mükemmel doğruluğunu verecektir.**

Siz ne düşünüyorsunuz? **Tanrı'ya gerçekten inanıyor musunuz? Tanrı'nın varlığına** ya da **Bir olduğuna** inanıp inanmadığınızı sormuyoruz. Kutsal Yazılar, bu tür "iman"dan şu sözler ile bahsederler: *"Sen Tanrı'nın bir olduğuna inanıyorsun. İyi ediyorsun.* ***Cinler bile buna inanıyorlar*** *ve titriyorlar! "* (Yakup 2:19) Şeytan'ın kendisi de yalnızca bir Tanrı'nın var olduğunu bilir. Tanrı'nın bir olduğuna inanmak, Tanrı'nın günahlarınızı bağışlamasına ve sizi doğru biri saymasına neden **olmayacaktır!** Tanrı'nın sizin için istediği, **O'nun Sözü'ne inanmanız ve bu Sözü kabul etmenizdir.** Tanrı, sizinle Peygamberlerin Yazıları aracılığı ile konuşmak istiyor. Kutsal Olan'ın, Tanrı'nın önünde, nasıl sonsuza kadar doğru kılınabileceğinizi gösteren kurtuluş haberini bilmenizi ve bu habere inanmanızı arzuluyor.

Sevgili dostum, Tanrı size **Kendi doğruluğunu** giydirdi mi? Yoksa üzerinizde yalnızca din giysilerini mi taşıyorsunuz? **Tanrı'nın** güvenilir **Sözü'nü** dinliyor musunuz? Yoksa insanların geçici sözlerini mi dinliyorsunuz? Kutsal Yazıların Tanrı'nın ön gördüğü kurtuluşun doğru yolu ile ilgili ilan ettiğini **biliyor musunuz?** Bu kurtuluş yoluna **inandınız mı?**

Avram'a gelince, akrabalarına ve babasının dinine veda etmek anlamına gelmesine rağmen, Tanrı'nın sözüne inandı. ***Tanrı'nın dostu*** olarak adlandırılmasının nedeni budur. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: *"İbrahim,* ***Tanrı'ya iman etti,*** *böylece* ***aklanmış (ve bu ona doğruluk)*** *sayıldı, ve İbrahim'e* ***Tanrı'nın dostu*** *dendi."* (Yakup 2:23) Sizin durumunuz nedir? Siz Tanrı'nın dostu musunuz?

Bugünkü programı burada sona erdirmemiz gerekiyor. Dinlediğiniz için teşekkür ederiz ve bundan sonraki programımızda Avram ve İsmail'in öyküsüne bakarken bize katılmaya davet ediyoruz.

O'nun Kitabındaki şu önemli ayet üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin:

"İbrahim Tanrı'ya iman etti ve böylece aklanmış (ve bu ona doğruluk) sayıldı." (Yakup 2:23)

Doğruluk Yolu

İbrahim ve İsmail

ABRAHAM AND ISHMAEL

Yaratılış 16, 17

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Kutsal yazılarda yaptığımız çalışmada iki ders önce, peygamber İbrahim'in öyküsünü açıklamaya başladık. İbrahim'in adı, önce İbrahim değil, Avram'dı. Ama bugünkü programımızda, **Tanrı'nın Avram'ın adını neden *İbrahim'e* değiştirdiğini öğreneceğiz.**

Bugünkü dersin ilk bölümü, Avram'ın yaptığı, Tanrı'yı hoşnut etmeyen bir şeyi açıklayan **üzücü bir öyküdür.** Bazı kişiler, Tanrı'nın peygamberlerinin hiç bir zaman günah işlemediklerini düşünürler. Ama Tanrı Sözü şunu bildirir: *"Hiç ayrım yoktur, çünkü **herkes günah işledi** ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı."* (Romalılar 3:22, 23) ve *"Günah işlemedik dersek, O'nu yalancı durumuna düşürmüş oluruz; O'nun sözü içimizde olmaz."* (1.Yuhanna 1:10) Daha önce Adem'in günahının nasıl (genç-yaşlı, erkek-kadın, putperest-peygamber) herkese yayıldığını görmüştük. Yalnızca tek bir Kişi Adem'in günahı tarafından lekelenmedi. Bu Kişi, günahkarları kurtarmak için Tanrı'nın yeryüzüne gönderdiği **kutsal Kurtarıcıdır.** O, günah tarafından lekelenmedi, çünkü O, yukardan – Kutsal Olan'ın Tanrı'nın huzurundan geldi.

Son iki dersimizde, **Tanrı'nın** nasıl **Avram'a,** Kurtarıcı'nın çıkacağı **büyük bir ulusun babası olacağına dair vaatte bulunduğunu** gördük. Hem Avram hem de karısı yaşlıydılar ve çocukları yoktu, ancak bu durum, Avram'ın Tanrı'nın sözünden kuşku duymasına neden olmadı. Ama yine de bugün, Tanrı'nın Avram'a bir soy vereceğine ilişkin vaadinden on yıl sonra **Avram'ın Tanrı'nın vaadini yerine getirmesi için O'na "yardım" etmeyi denediğini** göreceğiz. Ama sabırsız davranan Avram'ın bu tutumu pek çok sorunun ortaya çıkmasına neden oldu.

O zaman şimdi Avram ve Saray'ın Tanrı'nın vaat ettiği oğula sahip olmak için koşullarını kendi çabaları ile nasıl düzenlediklerini görmek üzere Tevrat'ta ilerlemeye devam edelim. Yaratılış kitabının on altıncı bölümünde yazılı ayetlerde şunları okuruz:

(Yaratılış 16) [1] *Karısı Saray Avram'a çocuk verememişti. Saray'ın Hacer adında Mısırlı bir cariyesi vardı.* [2] *Saray Avram'a, 'Rab çocuk sahibi olmamı engelledi' dedi, 'lütfen cariyem ile yat. Belki bu yoldan bir çocuk sahibi olabilirim.' Avram Saray'ın sözünü dinledi.* [3] *Saray Mısırlı cariyesi Hacer'i kocası Avram'a karı olarak verdi. Bu olay, Avram Kenan'da on yıl yaşadıktan sonra oldu.* [4] *Avram Hacer ile yattı. Hacer hamile kaldı. Hacer hamile olduğunu anlayınca, hanımını küçük görmeye başladı.* [5] *Saray, Avram'a, 'bu haksızlık senin yüzünden başıma geldi!' dedi, 'Cariyemi koynuna soktum. Hamile olduğunu anlayınca beni küçük görmeye başladı. İkimiz arasında Rab karar versin.* [6] *Avram, 'Cariyen senin elinde' dedi, 'neyi uygun görürsen yap.' Böylece Saray cariyesine sert davranmaya başladı. Hacer onun yanından kaçtı."*

Böylece, Avram'ın günahının evinde nasıl acılığa ve çatışmaya neden olduğunu görüyoruz. Hacer hamile kaldığı zaman Saray onu kıskandı; Hacer kendisine kötü davranan Saray yüzünden üzüldü. Ve bu nedenle Saray'ın yanından kaçtı.

Sonra Kutsal Yazılar şöyle devam ederler:

(Yaratılış 16) [7] *"RAB'bin meleği Hacer'i çölde bir pınarın, Şur yolundaki pınarın başında buldu.*[8] *Ona, 'Saray'ın cariyesi Hacer, nereden gelip nereye gidiyorsun?' diye sordu. Hacer, 'Hanımım Saray'dan kaçıyorum' diye yanıtladı.* [9] *RAB'bin meleği, 'Hanımına dön ve ona boyun eğ' dedi.* [10] *'Senin soyunu* ***öyle çoğaltacağım ki, kimse sayamayacak****.* [11] *'İşte hamilesin, bir oğlun olacak, adını* ***İsmail*** *koyacaksın. Çünkü Rab, sıkıntı içindeki yakarışını işitti.* [12] *Oğlun yaban eşeğine benzer bir adam olacak, o herkese, herkes de ona karşı çıkacak.* ***Kardeşlerinin hepsi ile çekişme içinde yaşayacak.'"***

Böylece, Hacer, Rab'bin meleğinin söylemiş olduğu gibi hanımı Saray'ın yanına döndü. "Hacer Avram'a bir erkek çocuk doğurdu. Avram çocuğun adını İsmail koydu. Hacer, İsmail'i doğurduğunda, Avram seksen altı yaşındaydı." (Yaratılış 16:15,16) Böylece, tüm Arapların babası olan **İsmail** (Arapça'da İşmail) doğdu. Daha sonra göreceğimiz gibi, Tanrı İsmail ile ilgilendi ve onun için bir planı vardı, ama İsmail, Tanrı'nın, Avram'a vaat ettiği oğul **değildi.** Tanrı'nın Avram'dan yeni bir ulus yapma konusundaki harika planı değişmemişti. Avram'ın acelesi vardı, ama Tanrı'nın yoktu. Bize yavaş hareket ediyor gibi görünse dahi, Tanrı vaat etiğini her zaman yerine getirir. Kutsal Yazılar bize, İsmail'in doğumundan sonra Tanrı'nın tam on üç yıl sessiz kaldığını, Avram'a hiçbir söz söylemediğini bildirirler. Ama Tanrı bir gün Avram ile tekrar konuştu.

On yedinci bölümü okuyalım ve Tanrı'nın Avram'a, sessizlik içinde geçen on üç yıl sonra ne dediğini dinleyelim. Şimdi okuyacaklarımız çok harika sözlerdir. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yaratılış 17) [1] *Avram* ***doksan dokuz yaşındayken*** *Rab, ona görünerek,'****Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'yım****' dedi, 'benim yolumda yürü, kusursuz ol.* [2] ***Senin ile yaptığım antlaşmayı sürdürecek, soyunu alabildiğine çoğaltacağım.****'*

[3] *Avram yüz üstü yere kapandı. Tanrı,* [4] *'Senin ile yaptığım antlaşma şudur' dedi, 'Bir çok ulusun babası olacaksın.* [5] *Artık* ***adın*** *Avram değil,* ***İbrahim*** *olacak. Çünkü seni* ***bir çok ulusun babası*** *yapacağım.* [6] *Seni çok verimli kılacağım. Soyundan uluslar doğacak, krallar çıkacak.* [7] *Antlaşmamı senin ile ve soyun ile kuşaklar boyunca, sonsuza kadar sürdüreceğim. Senin, senden sonra da soyunun Tanrısı olacağım.* [8] *Bir yabancı olarak yaşadığın toprakları, bütün Kenan ülkesini sonsuza dek mülkünüz olmak üzere sana ve soyuna vereceğim. Onların Tanrısı olacağım.*

[9] *Tanrı, İbrahim'e, 'Sen ve soyun kuşaklar boyu antlaşmama bağlı kalmalısınız' dedi.* [10]*'Senin ile ve soyun ile yaptığım antlaşmanın koşulu şudur: 'Aranızdaki erkeklerin hepsi sünnet edilecek.* [11]*Sünnet olmalısınız. Sünnet,* ***aramızdaki antlaşmanın belirtisi*** *olacak.* [12] *Evinizde doğmuş ya da soyunuzdan olmayan bir yabancıdan satın alınmış köleler dahil sekiz günlük her erkek çocuk sünnet edilecek. Gelecek kuşaklarınız boyunca sürecek bu.* [13]*Evinizde doğan ya da satın aldığınız her çocuk, kesinlikle sünnet edilecek. Bedeninizdeki bu belirti sonsuza dek sürecek antlaşmamın simgesi olacak.* [14]*Sünnet edilmemiş her erkek halkının arasından atılacak, çünkü antlaşmamı bozmuş demektir.*

[15]*Tanrı, 'Karın Saray'a gelince, ona artık Saray demeyeceksin' dedi, 'Bundan böyle onun adı* ***Sara*** *olacak.* [16]*Onu kutsayacak ve ondan sana bir oğul vereceğim. Onu kutsayacağım,* ***ulusların anası*** *olacak. Halkların kralları onun soyundan çıkacak.*[17] *İbrahim yüz üstü yere kapandı ve güldü. İçinden, 'Yüz yaşında bir adam çocuk sahibi olabilir mi?' dedi. 'Doksan yaşındaki Sara doğurabilir mi?'* [18]*Sonra Tanrı'ya, 'Keşke İsmail'i mirasçım kabul etseydin!' dedi.* [19]*Tanrı, 'Hayır. Ama karın Sara sana bir oğul doğuracak, adını* ***İshak*** *koyacaksın' dedi,* ***'Onun ile ve soyu ile antlaşmamı sonsuza dek sürdüreceğim.*** [20]***İsmail'e gelince,*** *seni işittim. Onu kutsayacak, verimli kılacak, soyunu alabildiğince çoğaltacağım. On iki beyin babası olacak.* ***Soyunu büyük bir ulus yapacağım.*** [21]***Ancak antlaşmamı*** *gelecek yıl bu zaman Sara'nın doğuracağı oğlun* ***İshak ile sürdüreceğim.***

Bugün Kutsal Yazıları okumaya burada son vermemiz gerekiyor. Avram'ın, karısı Saray'ı öğüdünü nasıl dinlediğini ve onun cariyesi Hacer ile nasıl yattığını gördük. Avram'ın yaptığı yanlıştı. Avram ve Hacer'e doğan oğul İsmail, Tanrı'nın dünyanın tüm uluslarına bereket getirecek olan yeni bir ulus yaratma planının bir parçası değildi. Ama yine de, **insanların sadakatsizliği Tanrı'nın sadakatine engel olamaz.** Böylece, biraz önce okumuş olduğumuz gibi, İbrahim doksan dokuz yaşındayken, Tanrı, ona, çok uzun zaman önce vermiş olduğu vaadi onaylamak için tekrar göründü. Ve şöyle dedi: *"Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'yım. Bir çok ulusun babası olacaksın. Artık adın Avram değil, İbrahim olacak. Çünkü seni bir çok ulusun babası yapacağım."* Tanrı, mükemmel planını uygulayarak, Avram'ın adını *İbrahim* olarak değiştirdi, İbrahim'in anlamı, "***çokların babası"***dır. Tanrı aynı zamanda Saray'ın adını da **Sara** olarak değiştirdi. Sara, "*prenses*" anlamına gelir.

Burada harika bir şey görüyoruz: Söz ettiğimiz kişiler, hiç bir zaman kendi çocuklarına sahip olmamış yaşlı bir çifttir; Avram ve Saray. Tanrı şimdi, gerçekleşecek olan olayları duyurmak için onlara yeni isimler veriyor. Avram'ın adı, ***çokların babası,*** *İbrahim,* ve Saray'ın adı, ***prenses*** anlamına gelen *Sara* olarak yenilendi. Tanrı, İbrahim ve Sara'ya bir **oğul** ve bu oğuldan bir **ulus** verecekti. Bu ulustan **pek çok krallar ve peygamberler** ve en son olarak da **dünyanın Kurtarıcısı** çıkacaktı! Gerçekten de Rab büyüktür ve sonsuza kadar övülmeye layıktır! İbrahim'e uzun zaman önce vaat etmiş olduğunu unutmadı.

Tanrı, İbrahim'in kocamış yaşına rağmen ona bir çocuk vereceği vaadini onayladıktan sonra İbrahim ne yaptı? Kutsal Yazılar bu konuda şunu söyler: *"İbrahim yüz üstü yere kapandı ve güldü. İçinden, 'Yüz yaşında bir adam çocuk sahibi olabilir mi?' dedi.'Doksan yaşındaki Sara doğurabilir mi?"* **İbrahim güldü!** Ama gülmesinin nedeni imansızlık değil, duyduğu mutluluktu.

Böylece, Kutsal Yazılarda şunu okuruz:

"İbrahim umutsuz bir durumdayken, bir çok ulusun babası olacağına umutla ***iman etti.*** *Kendisine söylenen'Senin soyun yıldızlar kadar çok olacak' sözüne güvendi ve böylece İbrahim bir çok ulusun babası oldu. Yüz yaşına yaklaşmışken, ölü denebilecek bedenini ve*

Sara'nın ölü rahmini düşündüğü zaman imanı zayıflamadı. ***İmansızlık edip Tanrı'nın vaadinden kuşkulanmadı; tersine imanı güçlendi ve Tanrı'yı yüceltti. Tanrı'nın, vaadini yerine getirecek güçte olduğuna tümüyle güvendi. "*** (Romalılar 4:18-21)

Her şeye rağmen, İbrahim, hizmetkarı Hacer'in oğluna ne olacağını bilmek istedi. Tanrı onu yanıtladı:

"İsmail'e gelince, seni işittim. Onu kutsayacak, verimli kılacak, soyunu alabildiğine çoğaltacağım. ***Soyunu büyük bir ulus yapacağım. Ancak antlaşmamı*** *gelecek yıl bu zaman Sara'nın doğuracağı oğlun* ***İshak ile sürdüreceğim."*** (Yaratılış 17:20, 21, 19)

Böylece Tanrı, İshak'ın soyu aracılığı ile peygamberleri ve sonunda Kurtarıcı'nın Kendisini gönderme amacını onayladı. Bundan sonraki derste, Tanrı isterse, Tanrı'nın İbrahim ve Sara'ya nasıl İshak adlı oğulun vaadini verdiğini göreceğiz.

Tanrı gerçekten de **sadıktır.** Tanrı, vaat ettiğini yapar! O'nun için hiçbir şey zor değildir! Kutsal Müjde'den (*İncil*) alınan şu güzel ayetleri dinleyin:

"Tanrı'nın zenginliği ne büyük, bilgeliği ve bilgisi ne derindir!
O'nun yargıları ne denli akıl ermez, yolları ne denli anlaşılmazdır!
Rab'bin düşüncesini kim bilebildi? Ya da kim O'nun öğütçüsü olabildi?
Kim Tanrı'ya bir şey verdi ki, karşılığını O'ndan isteyebilsin?
Her şeyin kaynağı O'dur, her şey O'nun aracılığı ile ve O'nun için var oldu.
O'na sonsuza dek yücelik olsun! Amin." (Romalılar 11:33-36)

Dinlediğiniz için teşekkürler. Kutsal Yazılarda bulunan bu ayetin anlamı üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin:

"Biz sadık kalmasak da O sadık kalacak. Çünkü kendi özüne aykırı davranamaz." (2.Timoteos 2:13)

İbrahim: Sodom'un Yıkılışı ve İshak'ın Doğumu

ABRAHAM: SODOM'S RUIN AND ISAAC'S BIRTH

Yaratılış 18-21

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Tevrat'taki, çalışmalarımızda, Tanrı'nın, İbrahim'e peygamberlerinin ve dünyanın Kurtarıcısı'nın geleceği yeni bir ulusun babası olacağını nasıl vaat ettiğini gördük. Ama yine de, öykünün bu bölümüne kadar İbrahim'in karısı Sara, henüz bir oğul doğurmamıştı ve hem Sara hem de İbrahim çok yaşlıydılar.

Bugün sizlere anlatacağımız bir başka şaşırtıcı öykü bulunmakta. Öykünün başında İbrahim'i ziyaret etmek için gelen üç erkek göreceğiz. Ancak bu üç kişi, yalnızca insan olmanın ötesindeydiler. Bu kişilerden iki tanesi **meleklerdi** ve diğeri **Rab Tanrı'nın Kendisiydi!** Bazı kişiler, Tanrı'nın, İbrahim'e bir insan şeklinde görünmüş olamayacağını söylerler. Ancak bu kişiler Tanrı'nın büyüklüğünü ve O'nun için zor olan hiç bir şeyin bulunmadığını unutmuşlardır. Tanrı, kötü olanın dışında her şeyi yapabilir.

Bugün Tevrat'ın dört bölümünden parçalar okuyacağız. Yaratılış kitabının on sekizinci bölümünde Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yaratılış 18) [1]*"İbrahim günün sıcak saatlerinde Mamre meşeliğindeki çadırının önünde otururken,* ***Rab kendisine göründü.*** [2] *İbrahim karşısında* ***üç adamın*** *durduğunu gördü. Onları görür görmez karşılamaya koştu. Yere kapanarak birine,* [3] *'Ey efendim, eğer gözünde lütuf bulduysam, lütfen kulunun yanından ayrılma' dedi,* [4]*'Biraz su getirteyim, ayaklarınızı yıkayın. Şu ağacın altında dinlenin.* [5] *Madem kulunuza konuk geldiniz, bırakın size yiyecek bir şeyler getireyim. Biraz dinlendikten sonra yolunuza devam edersiniz."Adamlar, 'Peki, dediğin gibi olsun' dediler.*

[6] *İbrahim hemen çadıra, Sara'nın yanına gitti, 'Hemen on üç kilo un al, yoğurup pide yap' dedi.'* [7] *Ardından sığırlara koştu. Körpe ve besili bir buzağı seçip uşağına verdi. Uşak buzağıyı hemen hazırladı.* [8] *İbrahim hazırlanan buzağıyı yoğurt ve süt ile birlikte götürüp*

konuklarının önüne koydu. Onlar yerken, o da yanlarında, ağacın altında durdu. [9] *Konuklar, 'Karın Sara nerede?' diye sordular. İbrahim, 'Çadırda' diye yanıtladı.* [10] *RAB, '**Gelecek yıl bu zamanda kesinlikle yanına döneceğim' dedi, 'Ve o zaman karın Sara'nın bir oğlu olacak!"** Sara Rabbin arkasında çadırın girişinde durmuş, dinliyordu.* [11] *İbrahim ile Sara hayli kocamışlardı, yaşları hayli ileriydi. Sara adetten kesilmişti.*[12] *İçin İçin gülerek, 'Bu yaştan sonra bu sevinci tadabilir miyim?' diye düşündü. 'Üstelik efendim de yaşlı."*[13] *Rab, İbrahim'e sordu: 'Sara niçin bu yaştan sonra gerçekten çocuk sahibi mi olacağım?' diyerek güldü?*[14] *Rab için olanaksız bir şey var mı? Belirlenen vakitte, gelecek yıl bu zaman yanına döndüğümde, Sara'nın bir oğlu olacak.'* [15]*Sara korktu, 'Gülmedim' diyerek yalan söyledi. RAB, 'Hayır, güldün' dedi.* [16] *Adamlar oradan ayrılırlarken, Sodom'a doğru baktılar. İbrahim onları yolcu etmek için yanlarında yürüyordu.* [17]*RAB, 'Yapacağım şeyi İbrahim'den mi gizleyeceğim?' dedi'*[18] *'Kuşkusuz İbrahim'den büyük ve güçlü bir ulus türeyecek, yeryüzündeki bütün uluslar onun aracılığı ile kutsanacak.*[19] *Doğru ve adil olanı yaparak yolumda yürümeyi oğullarına ve soyuna buyursun diye İbrahim'i seçtim. Öyle ki, O'na verdiğim sözü yerine getireyim.'*

[20] *Sonra İbrahim'e, '**Sodom ve Gomora büyük suçlama altında'** dedi.'Günahları çok ağır.*[21]*Onun için inip bakacağım. Duyduğum suçlamalar doğru mu değil mi göreceğim. Bunları yapıp yapmadıklarını anlayacağım.'* [22]*Adamlar oradan ayrılıp Sodom'a doğru gittiler. **Ama İbrahim Rab'bin huzurunda kaldı.***

[23]*Rab'be yaklaşarak, 'Haksız ile birlikte haklıyı da mı yok edeceksin?' diye sordu.* [24]*'Kentte elli doğru kişi var diyelim. Orayı gerçekten yok edecek misin? İçindeki elli doğru kişinin hatırı için kenti bağışlamayacak mısın?* [25]*Senden uzak olsun bu. Haklıyı haksızı aynı kefeye koyarak haksızın yanında haklıyı da öldürmek senden uzak olsun. **Bütün dünyayı yargılayan adil olmalı.***

[26] *RAB,'Eğer Sodom'da elli doğru kişi bulursam, onların hatırına bütün kenti bağışlayacağım' diye karşılık verdi.*[27] *İbrahim, 'Ben toz ve kül, bir hiçim' dedi, 'Ama senin ile konuşma yürekliliğini göstereceğim.* [28]*Kırk beş doğru kişi var diyelim, beş kişi için bütün kenti yok mu edeceksin?'RAB, 'Eğer kentte **kırk beş** doğru kişi bulursam, orayı yok etmeyeceğim' dedi.*

[29]*İbrahim yine sordu: 'Ya kırk kişi bulursan?' RAB, 'O **kırk** kişinin hatırı için hiçbir şey yapmayacağım' diye yanıtladı.* [30]*İbrahim, 'Ya Rab, öfkelenme ama, otuz kişi var' diyelim?' dedi. RAB, '**Otuz** kişi bulursam, kente dokunmayacağım diye yanıtladı.*[31] *İbrahim, 'Ya Rab, lütfen konuşma yürekliliğimi bağışla' dedi. 'Eğer yirmi kişi bulursan?' RAB, '**Yirmi** kişinin hatırı için kenti yok etmeyeceğim' diye yanıtladı.* [32]*İbrahim, 'Ya Rab öfkelenme ama, bir kez daha konuşacağım' dedi, 'Eğer on kişi bulursan?'RAB, '**On** kişinin hatırı için kenti yok etmeyeceğim' diye yanıtladı.* [33]*RAB İbrahim ile konuşmasını bitirince oradan ayrıldı. İbrahim de çadırına döndü."*

(Yaratılış 19) [1]*İki melek akşamleyin **Sodom**'a vardılar. **Lut** kentin kapısında oturuyordu. Onları görür görmez karşılamak için ayağa kalktı. Yere kapanarak,*[2] *'Efendilerim' dedi, 'Kulunuzun evine buyurun. Ayaklarınızı yıkayın, geceyi bizde geçirin. Sonra erkenden kalkıp yolunuza devam edersiniz. Melekler, 'Olmaz' dediler, 'Geceyi kent meydanında geçireceğiz.'*

[3]*Ama Lut çok diretti. Sonunda onunla birlikte evine gittiler. Lut onlara yemek hazırladı, mayasız ekmek pişirdi, yediler.* [4]*Onlar yatmadan kentin erkekleri – Sodom'un her mahallesinden genç yaşlı bütün erkekler – evi sardı.* [5]*Lut'a seslenerek, 'Bu gece sana gelen adamlar nerede?' diye sordular, 'Getir onları da yatalım.'"*

Sodom'daki erkeklerin çoğu homoseksüeldi ve Tanrı'nın sapıklık olarak adlandırdığı bir günah onlar için eğlenceydi. (Bakınız Romalılar 1:26,27)

(Yaratılış 19) [6]*Lut dışarı çıktı, arkasından kapıyı kapadı.* [7]*'Kardeşler, lütfen* ***bu kötülüğü*** *yapmayın' dedi,* [8]*'Erkek yüzü görmemiş iki kızım var. Size onları getireyim, ne isterseniz yapın. Yeter ki, bu adamlara dokunmayın.Çünkü onlar konuğudur, çatımın altına geldiler.'* [9]*Adamlar, 'Çekil önümüzden!' diye karşılık verdiler.'Adam buraya dışardan geldi, şimdi yargıçlık taslıyor! Sana daha beterin, yaparız.' Lut'u ite kaka kapıyı kırmaya davrandılar.* [10]*Ama içerdeki adamlar uzanıp Lut'u evin içine, yanlarına aldılar ve kapıyı kapadılar.* [11]*Kapıya dayanan adamları, büyük küçük hepsini kör ettiler. Öyle ki, adamlar kapıyı bulamaz oldular.*

[12]*İçerdeki iki adam Lut'a, 'Senin burada başka kimin var?' diye sordular, 'Oğullarını, kızlarını, damatlarını, kentte sana ait kim varsa, hepsini dışarı çıkar.* [13]*Çünkü burayı yok edeceğiz.* ***RAB bu halk hakkında pek çok kötü suçlama duydu, kenti yok etmek için bizi gönderdi.'*** [14]*Lut dışarı çıktı ve kızları ile evlenecek olan adamlara, 'Hemen buradan uzaklaşın' dedi, 'Çünkü RAB bu kenti yok etmek üzere.' Ne var ki, damat adayları onun şaka yaptığını sandılar.* [15]*Tan ağarırken melekler Lut'a, 'Karın ile iki kızını al, hemen buradan uzaklaş' diye üstelediler, 'Yoksa kent cezasını bulurken, sen de canından olursun.'* [16]*Lut ağır davrandı, ama RAB ona acıdı. Adamlar Lut ile karısının ve iki kızının elinden tutup onları kentin dışına çıkardılar.* [17]*Kent dışına çıkınca, adamlardan biri Lut'a,* ***'Kaç, canını kurtar, arkana bakma'*** *dedi,* ***'Bu ovanın hiç bir yerinde durma. Dağa kaç, yoksa ölür gidersin****.'*

[24]***Rab, Sodom*** *ve* ***Gomora'nın üzerine gökten ateşli kükürt yağdırdı****.* [25]*Bu kentleri, bütün ovayı, oradaki insanların hepsini ve bütün bitkileri yok etti.* [26]***Ancak Lut'un peşi sıra gelen karısı dönüp geriye bakınca tuz kesildi.***

[27]**İbrahim sabah erkenden kalkıp önceki gün Rab'in huzurunda durduğu yere gitti**. [28]Sodom ve Gomora'ya ve bütün ovaya baktı. Yerden, tüten bir ocak gibi duman yükseliyordu. [29]Tanrı ovadaki kentleri yok ederken, İbrahim'i anımsamış ve Lut'un yaşadığı kentleri yok ederken, Lut'u bu felaketin dışına çıkarmıştı.

Bu, Tanrı'nın Sodom ve Gomora kentlerini gökten ateşli kükürt yağdırarak nasıl yargıladığını anlatan ciddi bir öyküdür. Bugün Sodom'un yıkıntıları, Filistin'deki (İsrail) Ölü (Tuz) Deniz'in altında yatmaktadırlar. Günahın ardından gitmek, hiç bir zaman bilge bir seçim değildir. **Tanrı, günahı yargılama konusunda ciddidir!**

Şimdi bugün programımızın geri kalan zamanında, Tevrat'ı okumaya devam etmek ve **Tanrı'nın İbrahim ve Sara'ya** nasıl **bir oğul** verdiğini ve böylece uzun zaman önce onlara vermiş olduğu **vaadi** nasıl **yerine getirdiğini** görmek istiyoruz. Kutsal Yazılar yirmi birinci bölümde şöyle der:

(Yaratılış 21)[1] *RAB* ***verdiği söz uyarınca,*** *Sara'ya iyilik etti ve* ***sözünü yerine getirdi.*** [2]*Sara hamile kaldı; İbrahim'in yaşlılık döneminde,* ***tam Tanrı'nın belirttiği zamanda*** *ona bir erkek çocuk doğurdu.* [3]*İbrahim, Sara'nın doğurduğu çocuğa İshak adını verdi.*[4] *Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi oğlu sekiz günlükken sünnet etti.*[5] *İshak doğduğu zaman,****İbrahim yüz yaşındaydı.*** [6]*Sara, 'Tanrı yüzümü güldürdü' dedi, 'Bunu duyan herkes benim ile birlikte gülecek.* [7]*Kim İbrahim'e Sara çocuk emzirecek derdi? Bu yaşında ona bir oğul doğurdum.'"*

Böylece Tanrı uzun zaman önce İbrahim ve Sara'ya vermiş olduğu sözü yerine getirdi. "Çocuk sahibi olamayan kadın" olarak bilinen Sara, **aynı Tanrı'nın söylemiş olduğu gibi,**

bir oğul dünyaya getirdi. Çocuğa, *"güler"* anlamına gelen **İshak** adını verdiler. Ama İshak'ın doğumuna herkes sevinmedi.

Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yaratılış 21) [8] *Çocuk büyüdü. Sütten kesildiği gün İbrahim büyük bir şölen verdi.* [9]*Ne var ki Sara* ***Mısırlı Hacer'in İbrahim'den olma oğlu İsmail'in alay ettiğini*** *görünce,* [10]*İbrahim'e, 'Bu cariye ile oğlunu kov' dedi, 'Bu cariyenin oğlu oğlum İshak'ın mirasına ortak olmasın.'* [11]*Bu sözler İbrahim'i çok üzdü, çünkü İsmail de öz oğluydu.*[12] *Ancak Tanrı İbrahim'e,'Oğlun ve cariyen için üzülme' dedi, 'Sara ne derse onu yap. Çünkü senin soyun İshak ile sürecektir.* [13]*Cariyenin oğlundan da bir ulus yaratacağım, çünkü o da senin soyun.'* [14]*İbrahim sabah erkenden kalktı, biraz yiyecek, bir tulum da su hazırlayıp Hacer'in omzuna attı,* ***çocuğunu da verip onu gönderdi.***

İsmail'den ayrılmak İbrahim'e çok acı geldi, ama bu ayrılık şarttı, çünkü Tanrı, ona yeni ulusun ve dünyanın Kurtarıcısı'nın İsmail değil, **İshak** aracılığı ile geleceğini açıklamıştı. Yaklaşık on beş yaşlarında olan İsmail İshak ile alay etti ve **Tanrı'nın,** dünyaya kurtuluş sunacak olan büyük bir ulusu İshak'tan yapma konusundaki **planını takdir etmedi.**

Peki İsmail'e ne oldu? Daha sonraki ayetler bize İsmail'in nasıl annesi ile birlikte gittiğini, Mısır yakınlarındaki bir çölde yaşadığını ve Mısırlı bir kadın ile evlendiğini açıklarlar. İsmail, aynı, Tanrı'nın İbrahim'e önceden bildirmiş olduğu gibi, İshak'tan gelen ulusun düşmanları olan Arap soyunun babası oldu (Yaratılış 16:12). Herkesin çok iyi bildiği gibi, o günden bu güne Araplar ve Yahudiler arasında bir rekabet mevcuttur! Tanrı Arapları, Yahudileri ve her ulusun halkını sever ve bu kişilerin hepsinin O'na dönmesini ister.

Dostlar, zamanımız sona erdi. Gerçek ve diri Tanrı'nın verdiği Söz'den geri dönemeyen **sadık bir Tanrı** olduğunu her birinizin bir kez daha gördüğüne güveniyoruz. **Daha önceden söylemiş olduğu gibi,** Sodom ve Gomora'yı yargılamasının nedeni budur. **Yapacağını vaat etmiş olduğu gibi,** İbrahim ve Sara'ya kocamış yaşlarında, bir oğul vermesinin nedeni budur. **Ve O'nun değişmez amaçlarının yerine gelebilmesi için** İbrahim, İsmail'i göndermiştir.

Dikkatiniz için teşekkürler. Bir sonraki programda bize katılmanızı rica ediyoruz, çünkü Tanrı isterse, İbrahim'in yaşamındaki en önemli olaya bakacağız. İbrahim'in oğlu İshak'ı kurban etme öyküsünü inceleyeceğiz.

Bir sonraki görüşmemize kadar sizi Tanrı'nın Sözü'ndeki şu ayet ile baş başa bırakıyoruz:

"Tanrı'nın zenginliği ne büyük, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! O'nun yargıları ne denli akıl ermez, yolları ne denli anlaşılmazdır!" (Romalılar 11:33)

Ders 22

LESSON 22

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

İbrahim'in Kurbanı

ABRAHAM'S SACRIFICE

Yaratılış 22

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan senlik Rabbi, Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Tevrat'taki çalışmalarımızda Tanrı'nın peygamberi İbrahim hakkındaki pek çok harika ve önemli öyküyü açıklamıştık. Bugün İbrahim'in yaşamındaki en önemli derse gelmiş bulunuyoruz: *"Tabaski"* **(İbrahim'in kurbanı)** olarak anılan gerçek öykü ve anlamı. (*Tabaski:* Wolof ve diğer bazı Afrika dillerinde bilinen bir sözcük – bir fiil olarak: *bayram gününde bir koç kurban etmek;* bir isim olarak: *İbrahim'in oğlunu kurban edişinin anısına kutlanan Müslüman* ***"İd el-Adha"*** *bayramı*)

Son dersimizde, Tanrı'nın uzun zaman önce vermiş olduğu vaadi yerine getirerek yaşları hayli ilerlemiş olan İbrahim ve Sara'ya nasıl bir çocuk verdiğini öğrendik. Oğullarının adı İshak'tı. Tanrı, İbrahim'e İshak'ın soyu aracılığı ile dünyadaki tüm ulusların bereketleneceği yeni bir ulus yapacağını vaat etmişti. Aynı zamanda İsmail ve annesi Hacer'in nasıl İbrahim'in evinden ayrıldıklarını ve yaşamak için Mısır ülkesine gittiklerini gördük. Böylece evde yalnızca Tanrı'nın vaadine uygun olarak doğmuş olan İshak kaldı.

Tanrı bir gün İbrahim'den çok şaşırtıcı ve zor bir şey yapmasını istedi. Tevrat'ta, Yaratılış kitabının yirmi ikinci bölümünde yer alan ayetler şöyle der:

(Yaratılış 22) [1] *Daha sonra Tanrı İbrahim'i denedi. "İbrahim!" diye seslendi. İbrahim, "Buradayım" dedi.* [2]*Tanrı,"İshak'ı, sevdiğin biricik oğlunu al, Moriya bölgesine git" dedi,* ***"Orada sana göstereceğim bir dağda oğlunu yakmalık sunu olarak sun."***

Nasıl!? Tanrı İbrahim'den ne istiyordu? İbrahim'e, biricik oğlunu uzaktaki bir dağa götürmesini ve yamalık sunu olarak kurban etmesini buyuruyordu! Böyle bir şey nasıl mümkün olabilirdi? İbrahim Tanrı'nın,kendisine vaat etmiş olduğu bu oğul için tam yirmi beş yıl beklemişti ve Tanrı şimdi ona, oğlunu bir kurban olarak öldürmesini söylüyordu! İbrahim Tanrı'nın isteğine nasıl karşılık verdi? Kabul edilmeleri zor olduğu için Tanrı'nın bu sözlerine karşı geldi mi? Kutsal Yazılar bu konu hakkında şunları yazar:

(Yaratılış 22) [3] ***İbrahim sabah erkenden kalktı****, eşeğine palan vurdu. Yanına uşaklarından ikisini ve oğlu İshak'ı aldı. Yakmalık sunu için odun yardıktan sonra,* ***Tanrı'nın kendisine belirttiği yere doğru yola çıktı.***

İbrahim, oğlu ve iki uşağı üç gün boyunca, Tanrı'nın belirtmiş olduğu dağa doğru yürüdüler, yürüdüler, yürüdüler. Biricik oğlunu öldüreceği ve yakacağı o korkunç yere yaklaşırken İbrahim'in yüreği parçalanmak üzereydi! Bugün bu öyküyü okumakta olan bizler elbette Tanrı'nın İbrahim'i yalnızca denemekte olduğunu biliyoruz, ama İbrahim bunu bilmiyordu! Tanrı'nın ondan istediği, çok acı veren korkunç bir denemeydi!

Bu konuda Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yaratılış 22) [4]*Üçüncü gün gideceği yeri uzaktan gördü.* [5]*Uşaklarına, 'Siz burada, eşeğin yanında kalın' dedi, Tapınmak için oğlum ile birlikte oraya gidip döneceğiz.'* [6]*Yakmalık sunu için yardığı odunları oğlu İshak'a yükledi. Ateşi ve bıçağı kendisi aldı.* [7]*Birlikte giderlerken İshak, İbrahim'e, 'Baba!' dedi. İbrahim, 'Evet oğlum!' diye yanıtladı. İshak, 'Ateş ile odun burada, ama* ***yakmalık sunu kuzusu nerede?'*** *diye sordu.* [8]*İbrahim,* ***'Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak'*** *dedi. İkisi birlikte yürümeye devam ettiler.*

[9]*Tanrı'nın kendisine belirttiği yere gelince İbrahim bir sunak yaptı, üzerine odun dizdi. Oğlu İshak'ı bağlayıp sunaktaki odunların üzerine yatırdı.*[10] *Onu boğazlamak için uzanıp bıçağı aldı.* [11]*Ama RAB'bin meleği göklerden, 'İbrahim! İbrahim!' diye seslendi. İbrahim, 'İşte buradayım!' diye karşılık verdi.* [12]*Melek,'Çocuğa dokunma' dedi, 'Ona hiç bir şey yapma. Şimdi Tanrı'dan korktuğunu anladım, biricik oğlunu benden esirgemedin.'* [13]*İbrahim çevresine bakınca,* ***boynuzları sık çalılara takılmış bir koç gördü****. Gidip koçu getirdi. Oğlunun yerine onu yakmalık sunu olarak sundu.* [14]***Oraya 'Rab sağlar!' adını verdi. 'Rab'bin dağında sağlanacaktır'*** *sözü bu yüzden bugün de söyleniyor.*

Bu öykü çok önemlidir ve daha fazla açıklamayı hak eder. İbrahim'in kurbanının öyküsü, üç bölümden oluşur: **tarihi, sembolik ve peygamberlik.** Başka bir deyişle, İbrahim'in kurbanını anlamak için üç şey anlamamız gerekir: 1) Ne oldu? 2) Kurban neyi sembolize etti? 3) Gerçekleşmek üzere olan olay ile ilgili İbrahim hangi peygamberlikte bulundu?

Tarihi yön ile ilgili olarak bugün Tanrı'nın nasıl **İbrahim'i denediğini** ve kurbanlık koç aracılığı ile **oğlunu** ölümden nasıl **kurtardığını** okuduk. Bu olay dört bin yıl önce bugün Yeruşalim'in bulunduğu yerde oldu. Bu, İbrahim'in kurbanı hakkındaki öykünün kısa bir anlatım ile veriliş olan "tarihi" yanıdır.

Öykünün **sembolik yanı** ile ilgili olarak Tanrı Sözü bize **hepimizin İbrahim'in oğlu gibi olduğumuzu** söyler. Tanrı'nın, adaleti nedeni ile **İbrahim'in oğlunu ölüm ile yargıladığını** okuduk. Bizler hepimiz mahkum edilmiş günahkarlarız ve Tanrı'nın yargısını hak ediyoruz. Ama aynı zamanda Tanrı'nın lütfederek **İbrahim'in oğlunu ölümden** nasıl **kurtardığını** da okuduk. Benzer şekilde Tanrı, lütfu aracılığı ile kurtulmamız için bize bir kurban sağlayarak yardımımıza gelmiştir. Bu kurtuluş yolu nedir? İbrahim'in kurbanı öyküsü, bize Tanrı tarafından hazırlanmış olan **kurtuluş yolunun, Mükemmel Kurban** olduğunu öğretir.

Bugün işlediğimiz öyküde, Tanrı'nın İbrahim'in oğlunun yerine ölmek üzere nasıl bir koç (koyun) tedarik ettiğini gördük. Koyunun yalnızca boynuzları çalılara takılıydı; koyunun derisi yırtılmamıştı. Eğer bu koyunun tek bir kusuru olsaydı, sunakta İbrahim'in oğlunun yerine geçemezdi. Ama Tanrı'nın sağladığı kurban, kusuru olmayan **mükemmel bir koyundu.** Tevrat'ın ilk bölümlerindeki çalışmamız sırasında Tanrı'nın ön gördüğü kurtuluş

yolunu öğrendik. Bu yolun ne olduğunu hatırlıyor musunuz? Adem ve Havva günah işledikten sonra, günahın ücreti ölüm olduğu için Tanrı, kan dökülmeden günah bağışlaması olamayacağını buyurdu. Böylece, günahlarının bağışlanmasını isteyen herkesten **kusursuz bir hayvan** alması, onu boğazlaması ve Tanrı'ya bir yakmalık sunu olarak takdim etmesi talep edildi. Masum hayvanın suçlu kişinin yerine geçerek ölmesi gerekiyordu. Tanrı'nın, Adem'in oğullarının günahlarını adaletinden ödün vermeksizin bağışlayabilmesi için uygun olan tek yol buydu.

Hatırlamamız gereken bir başka nokta da şudur: Kutsal Yazılar, sunulan hayvan kurbanlarının "gelecek olanın sadece **sembolü** olduklarını; gelecek iyi şeylerin **aslı değil,** gölgesi olduklarını" söylerler. (İbraniler 10:1, 4) Hayvanların kanı günahın bedelini ödeyemez, çünkü hayvanların ve insanların değeri farklıdır. Böylece sunakta İbrahim'in oğlunun yerini alan koyunun **daha büyük, daha mükemmel bir kurbanın bir örneği** olduğunu öğreniriz. Tanrı'nın Sözü bize İbrahim'in oğlunun yerini alan koyunun, Tanrı'nın O'na inanan herkesi bağışlayabilmesi için dünyaya gelecek ve **tüm günahkarlar için** ölecek olan **kutsal Kurtarıcı'nın bir sembolüydü.** İbrahim'in kurban ettiği koyunun sembolize ettiği gerçek kısaca buydu. Bu öyküde, kurban edilen bu koyun, Tanrı'nın, günahkarları, adil Yargısından kurtarmak için dünyaya göndermeyi vaat ettiği Kurtarıcı'nın bir örneğidir!

Öykünün **peygamberlik yanı** ile ilgili olarak, size şu soruyu yöneltelim: İbrahim'in dağa tırmanırken, oğluna ne söylediğini hatırlıyor musunuz? Ona şöyle dedi: *"Yakmalık sunu için **kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak.**"* İbrahim'in koçu boğazladıktan ve onu oğlunun yerine yaktıktan sonra ne dediğini hatırlıyor musunuz? Kurbanı sunduğu yere, "Rab sağla**yacak**" adını verdi. Ve Tevrat'ı yazan peygamber Musa, sözlerine şunları ekler: *"'Rabbin dağında sağlanacaktır' sözü bu yüzden bugün de söyleniyor."* Dağdaki yere bu adın verilmesinin nedeni, neydi? İbrahim peygamber, neden, '*Rab sağla**yacak**"* dedi? Neden, "Tanrı'ya övgüler olsun! Rab bir kurban sağla**dı!** "demedi? Dostlar, bu sorduğumuz soru, **çok büyük bir öneme sahiptir,** çünkü yanıtı, hepimizin anlaması ve inanması gereken Tanrı Sözü'nün İyi Haberi'ni içerir!

İbrahim bu yere neden *"Tanrı sağla**yacaktır**"* adını verdi? Nedeni şudur: **İbrahim,** koyunun, sunakta oğlunun yerini almış olduğu **bu aynı dağlarda gerçekleşecek olan bir olayı duyuruyordu.** Kısaca, İbrahim şunu ilan ediyordu: "Tanrı'yı övüyorum, çünkü sunakta oğlumun yerini alması için bir koyun tedarik etti. Ancak yine de size şunu söylüyorum: Bir gün bu aynı dağda **Tanrı** oğlumu bugün bıçak ve ateşten kurtaran koçtan çok daha büyük olacak olan **bir başka kurban sağlayacaktır.** Evet, Tanrı'nın sağlayacağı Kurban, Adem'in çocuklarını tükenmez ateşteki sonsuz ölümden kurtarma gücüne sahip olacaktı. Tanrı O'na inanan hiç kimsenin mahvolmaması için, yeryüzüne suçlunun yerine masum bir kurban olarak ölecek olan kutsal bir Kurtarıcı gönderecekti. " İbrahim, *"Yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı'nın kendisi sağlayacak"* derken, işte Tanrı'nın tüm insanlar için sunduğu bu İyi Haber'i duyuruyordu.

Bugün, İbrahim'in kurbanı öyküsüne son vermeden önce, her birimizin bilmesi gereken şudur: İbrahim'in, günahkarlar için bir kurban sağlayacağına ilişkin peygamberliğinden yaklaşık iki bin yıl sonra **Tanrı, İbrahim'in peygamberliğini yerine getirdi.** Bugün bu konuda fazla bir şey söyleyemeyiz, ama Müjde'yi (İncil'i) bilen sizler, Kurtarıcı'nın öyküsünü biliyorsunuz. O'nun, aynı Tanrı'nın daha önceden vaat etmiş olduğu gibi, İbrahim ve İshak'ın aile soyuna ait olan bakire bir kadından dünyaya geldiğinden haberdarsınızdır. Günahkarların yerine geçerek ölecek olan Kurtarıcı'nın yersel bir babası yoktu. O, gökyüzünden geldi ve bu nedenle, Adem'in günahkar doğasını miras almadı. O'nun günahı yoktu; kusursuzdu. Bu nedenle, Adem'in suçlu çocuklarının yerine geçerek **Mükemmel**

Kurban olarak ölmeye layıktı. Müjde'ye geldiğimiz zaman, Kurtarıcı'nın adının ***Yeşu*** olduğunu öğreneceğiz. *Yeşu* adı, *"**Tanrı kurtarır**"* anlamına gelir. Bazı kişiler, Yeşu yerine *"İsa"* derler. (bu konuda daha fazla bilgi için ders 61'e bakın)

Müjde Yazılarına (İncil) geldiğimiz zaman, orada Tanrı'nın Kurtarıcı İsa'nın yolunu hazırlaması için gönderdiği Yahya (Kuran'da da Yahya olarak geçer) adlı bir peygamber olduğunu okuyacağız. Yahya, bir gün İsa'nın, kendisine doğru geldiğini gördü ve şöyle dedi: *"İşte! Dünyanın günahını ortadan kaldıran **Tanrı Kuzusu!**"* (Yuhanna 1:29) Yahya peygamber, İsa'yı neden *"Tanrı'nın Kuzusu"* olarak adlandırdı? Çünkü İsa, günahı ortadan kaldıran bir kurban olarak Kanını dökmek için doğdu. **İbrahim'in oğlunun yerine ölen koyun gibi, Kurtarıcı, Adem soyundaki herkes için ölmek üzere geldi.** İsa, İbrahim'in *"Yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı'nın kendisi sağlayacak"* sözleri ile peygamberlikte bulunduğu mükemmel ve son Kurban'dır.

Müjde'de, İsa'nın nasıl gönüllü olarak Kendisini düşmanlarına teslim ettiğini ve düşmanlarının O'nu nasıl bir çarmıha çivilediklerini okuyacağız. **Tanrı'nın sağlamış olduğu Kurtarıcı İsa, İbrahim'in kurbanlık koyununun hem peygamberliğe özgü, hem de sembolik anlamını yerine getirdi.** İsa'nın ölmeden önce, *"**Tamamlandı!**"* diye bağırmasının nedeni budur. (Yuhanna 19:30) (Wolof dilinde: *"Her şey tamam/mükemmel!"*) Ve üç gün sonra Tanrı Kurtarıcı'yı ölümden dirilterek O'nun mükemmelliğini ve gücünü onayladı! **İsa, İbrahim'in kurbanının anlamını kusursuz olarak yerine getiren Kişi'dir.** Ve İsa'nın, günahkarların yerine geçerek öldüğü bölgenin İbrahim'in, oğlu yerine koyunu boğazladığı aynı dağlarda bulunduğunu biliyor muydunuz? Bu iki kurbanın hangi bölgede öldüklerini biliyor musunuz? Evet, bu bölgenin adı Yeruşalim'dir.

Sevgili dostlar, kim olursanız olun, nerede bulunursanız bulunun, Tanrı size, yanlış düşüncelerinizden ve yararsız işlerinizden dönmenizi ve tüm umudunuzu O'nun sağlamış olduğu mükemmel ve son kurbana bağlamanızı buyuruyor. Çünkü Kutsal Yazılar şöyle der: *"Bizler günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, (Kurtarıcı İsa) günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yüklendi. O'nun yaraları ile şifa buldunuz."* (1.Petrus 2:24) Bugün, İbrahim'in oğlunun tanrı'nın kendisi için sağlamış olduğu kurbanı kabul ettiğini gördük. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz? **Tanrı'nın sizin için sağlamış olduğu Kurbanı kabul ettiniz mi?**

Dinlediğiniz için teşekkür ederiz…İbrahim'in Moriya Dağında söylemiş olduğu şu sözler hakkında düşünürken Tanrı sizi bereketlesin,

"Kuzu'yu Tanrının kendisi sağlayacak..Rabbin dağında sağlanacaktır!" (Yaratılış 22:8, 14)

Esav ve Yakup: Geçici Olan ve Kalıcı Olan

ESAU AND JACOB: THE TEMPORAL AND THE ETERNAL

Yaratılış 25

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak üzere bugün sizlerle tekrar beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda **İbrahim'in kurbanı** (İd el-Adha) hakkındaki öyküye baktık. Müjde (İncil) bu önemli öykünün ilginç bir özetini verir, bu konu hakkındaki ayetleri okuyalım:

"İbrahim, sınandığı zaman, imanla İshak'ı kurban olarak sundu. Vaatleri almış olan İbrahim biricik oğlunu kurban etmek üzereydi. Oysa Tanrı ona, 'Senin soyun İshak ile sürecek' demişti. İbrahim Tanrı'nın ölüleri bile diriltebileceğini düşündü; nitekim İshak'ı simgesel bir şekilde ölümden geri aldı." (İbraniler 11:17-19)

Son beş dersimiz İbrahim peygamberin yaşamından alınan öyküleri içermişti. Tevrat'ta, İbrahim ile ilgili burada sözünü etmediğimiz başka öyküler de bulunur. Ama ne yazık ki, hepsini okumak için zamanımız yok. Ama yine de İbrahim ile ilgili konuya son vermeden ve onun soyu hakkındaki öykülere geçmeden önce, Tanrı'nın, İbrahim'e söylemiş olduğu bir şeyi bilmemiz gerekiyor. Tanrı bir gün İbrahim'e soyuna ne olacağını bildirdi. Şöyle dedi:

"Şunu iyi bil ki, senin soyun ***yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak*** *ve* ***dört yüz yıl kölelik edip baskı görecekler.*** *Ama* ***soyuna kölelik yaptıran ulusu cezalandıracağım.*** *Ve* ***sonra soyun oradan büyük mal varlığı ile çıkacak.*** *"* (Yaratılış 15:13, 14)

Tanrı, bu sözleri ile İbrahim'in soyunun Mısır ülkesinde köle olacaklarını bildiriyordu. Tanrı aynı zamanda dört yüz yıl sonra onları Mısır halkının boyunduruğundan kurtaracağını da vaat etti. Dört ders sonra Tanrı isterse, bu kesin peygamberliklerin aynen Tanrı'nın İbrahim'e söylediği gibi, nasıl yerine geleceklerini görmeye başlayacağız.

Sonra, yirmi beşinci bölümde Kutsal Yazılar şöyle der:

*"**İbrahim sahip olduğu her şeyi İshak'a bıraktı.** İbrahim yüz yetmiş beş yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı. Kocamış, yaşama doymuş, iyice yaşlanmış olarak son soluğunu verdi. Ölüp atalarına kavuştu. Oğulları İshak ile İsmail onu Hititli Sohar oğlu Efron'un tarlasında Mamre'ye yakın Makpela Mağarasına gömdüler. İbrahim o tarlayı Hititlerden satın almıştı.Böylece İbrahim ile karısı Sara oraya gömüldüler."* (Yaratılış 25:5,7-10)

Böylece Tanrı'nın dostu İbrahim, bildiği ve sevdiği Rabbin huzuruna girdi.

Tanrı'nın peygamberi İbrahim ile ilgili dersimizi nasıl bitirebilir ve özetleyebiliriz? Belki iki soru ve bu sorulara verilen yanıtlar ile. İlk soru şudur: **Tanrı İbrahim'den neden yola çıkmasını ve başka bir ülkeye gitmesini istedi?** Yanıt: Çünkü Tanrı, İbrahim'den, dünyaya gönderilecek olan Kurtarıcı'nın geleceği yeni bir ulus yapmayı planladı. İkinci soru şudur: **Tanrı, İbrahim'i neden doğru biri olarak takdir etti ve onu kutsal huzuruna sonsuza kadar kabul etti?** Yanıt: Çünkü İbrahim, kolay olmamasına rağmen, yine de Tanrı'nın söylediğine iman etti. İbrahim, kendi işlerine değil Tanrı'nın vaatlerine iman aracılığı ile kurtarıldı. Kutsal Yazılar bu konuyu şu sözler ile duyururlar:*"İbrahim **Tanrı'ya iman etti** ve böylece imanı ona doğruluk sayıldı."* (Yakup 2:23)

Yaratılış kitabının yirmi beşinci bölümünde, İbrahim'in soyu hakkındaki öyküyü anlatarak devam ederler. Şimdi Tevrat'ta ilerleyelim ve **İshak'ın ve ikiz iki oğlunun** öykülerini öğrenelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yaratılış 25) [19] *İbrahim'in oğlu İshak'ın öyküsü: **İbrahim,** İshak'ın babası oldu.*[20] ***İshak**, Aramlı Lavan'ın kız kardeşi, Paddan-Aramlı Betuel'in kızı **Rebeka** ile evlendiği zaman kırk yaşındaydı.*[21] *İshak karısı için Rabbe yakardı, çünkü karısı kısırdı. Rab, İshak'ın yakarışını yanıtladı. Rebeka hamile kaldı.*[22] *Çocuklar karnında itişiyordu. Rebeka, 'Nedir bu başıma gelen?' diyerek Rabbe danışmaya gitti.*[23] *Rab onu şöyle yanıtladı: 'Rahminde iki ulus var, senden iki ayrı halk doğacak, biri öbüründen güçlü olacak, **büyüğü küçüğüne hizmet edecek.***

[24]*Doğum zamanı gelince Rebeka'nın ikiz oğulları oldu.*[25] *İlk doğan oğlu kıpkırmızı ve tüylüydü; kırmızı bir cüppeyi andırıyordu. Adını **Esav** koydular.*[26] *Sonra kardeşi doğdu. Eli ile Esav'ın topuğunu tutuyordu. Bu yüzden İshak ona **Yakup** adını verdi. Rebeka doğum yaptığında İshak altmış yaşındaydı.*[27] *Çocuklar büyüdü. Esav, kırları seven usta bir avcı oldu. Yakup ise hep çadırda oturan sakin bir adamdı."*

Böylece İshak ve Rebeka'nın, adlarını Esav ve Yakup koydukları ikizleri olduğunu görüyoruz. Çocuklar ikizdi, ama bu durum onların birbirlerine benzedikleri anlamına gelmez! Esav büyürken, ilgilendiği tek şey yalnızca **dünyanın** geçici olan **değerleriydi.** Ama Yakup sonsuza kadar kalıcı olan **Tanrı'nın kutsal değerlerine** saygı gösterdi. Esav, Tanrı'nın, büyükbabası İbrahim'e ve babası İshak'a, onlardan doğacak olan yeni ulus hakkında vermiş olduğu vaatler ile ilgilenmedi. Ama Yakup, Tanrı'nın vaatlerini önemsedi ve ilgilendi.

İlk doğan Esav'dı. Bu nedenle insanın bakış açısına göre, ilk doğanın mirasını onun alması ve Tanrı'nın büyükbabası İbrahim'e ve babası İshak'a vaat etmiş olduğu büyük ulusun babası olması gerekiyordu. Ama yine de ikizler doğmadan önce, anneleri Rebeka'ya Tanrı, *"büyüğü küçüğüne hizmet edecek"* (Yaratılış 25:23) dedi. Her şeyi önceden bilen Tanrı, ilk doğanın mirasının ve yeni ulusun soyunun Esav değil, **Yakup aracılığı ile** geleceğini duyuruyordu. Ama Yakup, yapması gerekeni yapmadı, yani her şeyi, Kendi belirlediği zamanda ona mirası verecek Olan'ın ellerine bırakmadı, Tanrı'yı beklemeliydi. Ama **Yakup**

Tanrı'yı beklemedi. Gelin şimdi Yakup'un, mirası büyük kardeşi Esav'ın elinden almak için nasıl hareket ettiğini okuyalım.

Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yaratılış 25) [29] *Bir gün Yakup çorba pişirirken Esav avdan geldi. Aç ve bitkindi.* [30]*Yakup'a, 'Lütfen şu kızıl çorbadan biraz ver de içeyim. Aç ve bitkinim' dedi. Bu nedenle ona Edom adı da verildi.* [31]*Yakup, 'Önce sen ilk oğulluk hakkını bana ver' diye karşılık verdi. Esav,* [32]*'Baksana, açlıktan ölmek üzereyim' dedi, '**İlk oğulluk hakkının bana ne yararı var?'*** [33]*Yakup, 'Önce ant iç' dedi. Esav ant içerek ilk oğulluk hakkını Yakup'a sattı.* [34]*Yakup Esav'a ekmek ile mercimek çorbası verdi. Esav yiyip içtikten sonra kalkıp gitti. Böylece Esav ilk oğulluk hakkını küçümsemiş oldu."*

Esav'ın ne yaptığını anlıyor musunuz? İlk doğan oğul olarak sahip olduğu mirası bir tabak çorba ile değiş tokuş etti! İki oğlu olan çok zengin bir adam düşünün. Bu adamın tarlaları, evleri, malları ve pek çok parası vardır. Varlığının en büyük bölümünü alması gereken, ilk doğan oğludur. Ama bir gün büyük oğlu çalılıklardan eve gelir ve küçük erkek kardeşini yolun kenarında pilav ve balık (Senegal'in ulusal yemeği) pişirirken görür. İlk doğan, küçük erkek kardeşine,'Açlıktan ölüyorum, bana şu pilavdan biraz ver de yiyeyim!' der. Ama küçük kardeş ona şu yanıtı verir: 'Sana pilavdan vermeyeceğim, ama pilavı sana satacağım.' Büyük kardeş sorar: 'Bana pilavı kaça satacaksın?' 'Küçük kardeş, 'İlk doğan olarak sahip olduğun mirasın hakkını bana vereceksin' der. Büyük kardeş,'Tamam, sattım! Açlıktan ölüyorum, ilk oğulluk hakkının bana ne yararı var?' diye yanıtlar. Böylece büyük kardeş, küçük kardeşinden mirasın tamamını vereceğine dair ant içmesini ister ve küçük kardeş ant içer. Sonra, ilk doğan yere oturur, yer, içer ve kalkıp yoluna devam eder.

Tarlalarını, evlerini, parasını ve yetkisini bir tabak pilav ve balık ile değiş tokuş eden bu ilk doğan hakkında ne söyleyebiliriz? Yalnızca tek bir şey: "**Ne kadar aptalca!**" aynı bu ilk doğanın babasının bereketlerini ve dünya zenginliklerini küçümsemesi gibi, **Esav da Tanrı'nın bereketlerini ve Sonsuzluğun zenginliklerini küçümsedi.** Esav'ın küçümsedikleri hiç kuşkusuz dünyanın zenginlikleri ile karşılaştırılamayacak kadar değerliydi, çünkü Esav'ın küçümsediği, dünyaya gönderilecek olan Kurtarıcı'nın geleceği yeni ulusun bir üyesi olma hakkıydı.

Tanrı bugün bize Esav ve Yakup'un öyküsü aracılığı ile ne öğretmek istiyor? Tanrı bizi, Sonsuzluğun zenginliklerini geçici olan bu dünyanın zevkleri uğruna satan Esav'ın yürüdüğü yolu izlememeniz için bizi uyarmak istiyor. Rabbin Sözü'nün bu konuda neler söylediğine kulak verelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

*"İnsan bütün dünyayı kazanıp da **canından** olursa, bunun kendisine ne yararı olur? İnsan kendi **canına** karşılık ne verebilir?* (Matta 16:26) *Dikkat edin, kimse Tanrı'nın lütfundan yoksun kalmasın..**kimse ilk oğulluk hakkını bir yemeğe karşılık satan Esav** gibi kutsal değerlere saygısızlık etmesin."* (İbraniler 12:15,16)

Esav, Tanrı'nın lütfundan yoksun kaldı, çünkü Tanrı'nın kutsal değerlerine saygı göstermedi. Böylece Tanrı bizi şu sözler ile uyarıyor: "Esav'ın yürüdüğü yoldan yürümeyin! Size vermek istediğim bereketleri küçümsemeyin!"

Bu konuda ne düşünüyorsunuz? Tanrı'nın bereketlerini istiyor musunuz? Tanrı sizi seviyor ve çok bereketlemek istiyor, ama O'na yaşamınızdaki ilk yeri vermeniz gerekir. Tanrı'nın Sözü'ne yiyecek ve paradan daha çok değer vermelisiniz. O zaman, şu ayetlerin ne

anlam ifade ettiklerini anlamaya başlayacaksınız: *"**Tanrı'nın Kendisini sevenler için hazırladıklarını hiç bir göz görmedi, hiç bir kulak duymadı, hiç bir insan yüreği kavramadı.**"* (1.Korintliler 2:9) Tanrı bizi bol bereketlemek istiyor. Tüm günahlarımızı bağışlamak, kötü yüreklerimizi değiştirmek, bizi aklamak ve sevgisi, sevinci, esenliği ve sağlayacağı güvenlik ile doldurmak istiyor. Ve bu bereketler, Tanrı'nın, Adem'in soyundan gelen herkese vermek istediği mirasın yalnızca bir bölümüdürler! Ancak yine de Sonsuzluğun kutsal değerlerini **tüm yüreğiniz ile** aramanız gerekir. Tanrı'nın sonsuz bereketlerini çaresizlik içinde aramayan kişi, onları asla almayacaktır. Bazen işittiğimiz şu atasözü gibi, 'Bal isteyen, arılara cesaret ile göğüs germelidir.' (Wolof atasözü – Türkçe karşılığı 'Gülü seven, dikenine katlanır.')

Tanrı'nın bereketlerini almak istiyor musunuz? O zaman, Tanrı'nın Sözü'nde ne vaat ettiğini anlamak için araştırmanız gerekir. O'nun insan kavrayışını aşacak kadar büyük olan harika vaatlerini biliyor musunuz? Bağrınıza bastığınız değerler Tanrı'nın bu harika vaatleri mi, yoksa yalnızca dünyadaki değerlerin ardından mı gidiyorsunuz? Tanrı Sözü bize, dünyada yalnızca iki tür insan olduğunu gösterir: **Dünyaya değer verenler** ve dünya değerlerinin ardından gidenler ve **sonsuzluğa değer verenler** ve gökteki değerlerin ardından gidenler. Siz hangi gruba aitsiniz?

Mezmurlar'ın ilk bölümünde neler yazıldığını dinleyelim:

(Mezmur 1) 1***Ne mutlu o insana*** *ki, kötülerin öğüdü ile yürümez. Günahkarların yolunda durmaz. Alaycıların arasında oturmaz.* [2] *Ancak zevkini Rabbin Yasası'ndan alır. Ve gece gündüz onun üzerinde derin derin düşünür.*[3] *Böylesi akarsu kıyılarına dikilmiş ağaca benze, meyvesini mevsiminde verir, yaprağı hiç solmaz, yaptığı her işi başarır.* [4]**Kötüler *böyle değil,*** *rüzgarın savurduğu saman çöpüne benzerler.* [5]*Bu yüzden yargılanınca aklanamaz, doğrular topluluğunda yer bulamaz günahkarlar.* [6]Çünkü *Rab doğruların yolunu gözetir, kötülerin yolu ise ölüme götürür.*

Sizin durumunuz nedir? Siz hangi yolda yürüyorsunuz? **Tanrı'nın vaatlerine değer veren** kişilerin yürüdüğü yolda mısınız? Yoksa, **Tanrı'nın vaatlerini** dünyanın geçici değerleri için satan Esav'a mı benziyorsunuz? Tanrı'nın Sözü bizi şu ifadeler ile uyarır:

*"İnsan **bütün dünyayı** kazanıp da, **canından olursa,** bunun kendisine ne yararı olur?* (Matta 16:26) ***Geçici yiyecek** için değil, **sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek** için çalışın. Bunu size Kurtarıcı verecek. Çünkü Baba Tanrı O'na bu onayı vermiştir.* (Yuhanna 6:27) *Dikkat edin kimse Tanrı'nın lütfundan yoksun kalmasın, ya da ilk oğulluk hakkını **bir yemeğe** karşılık satan Esav gibi kutsal değerlere saygısızlık etmesin."* (İbraniler 12:15,16)

Sevgili dinleyicilerimiz, bugün burada bitirmemiz gerekiyor. Bir sonraki programda Tanrı isterse, Tevrat'ta Yakup'un öyküsü ile devam edeceğiz…

Siz, O'nun Sözündeki şu uyarı üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin:

"Dikkat edin kimse, ilk oğulluk hakkını bir yemeğe karşılık satan Esav gibi Tanrı'nın lütfundan uzak kalmasın." (İbraniler 12:15, 16)

Yakup İsrail Olur

JACOB BECOMES ISRAEL

Yaratılış 28-32

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk yolu* adlı programınızı sunmak için bugün sizlerle birlikte olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde, İshak'tan doğan **Esav ve Yakup** adlı ikizlerin öyküsü okuduk. Esav, Tanrı'nın, büyükbabasına verdiği vaatleri küçümsedi ve ilk oğulluk mirasını bir tabak yiyecek ile değiş tokuş etti! Yakup ise Tanrı'nın vaatlerine değer verdi. Ama yine de bu, Yakup'un kusursuz olduğu anlamına gelmez. Yakup'un adı, *aldatan* anlamına gelir. Bu günkü dersimiz ile ilgili planımız, Tevrat'ta devam etmek ve **Tanrı'nın, Yakup'u – aldatanı – Tanrı adamı Yakup olarak değiştirdiğini** görmek.

Yakup gerçek bir hilekardı (aldatan). Peygamberlerin hatalarını saklamayan Kutsal Yazılar, bizlerin öğrenmesi için Yakup'un büyük kardeşi Esav'dan ilk oğulluk hakkını almak için onu iki kez nasıl kandırdığını yazarlar. Esav, bu yüzden öfkelenerek küçük kardeşini öldürmeyi amaçladı. Bu olayların sonucunda anneleri Rebeka, Yakup'u gizlice çağırdı ve ona Harran'da yaşayan dayısı Lavan'ın yanına kaçmasını ve kardeşinin öfkesi geçene kadar orada kalmasını öğütledi.

Şimdi, Yakup'un babası İshak'ın evinden ayrılarak dayısı Lavan'ın evine doğru yola çıkmasından sonra neler olduğunu görmek için Yaratılış kitabındaki yirmi sekizinci bölümü okuyalım. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yaratılış 28) *[10]Yakup, Beer-Şeva'dan ayrılarak Harran'a doğru yola çıktı. (İbrahim, Tanrı kendisini çağırmadan önce Harran ülkesinde yaşıyordu.) [11]Bir yere varıp orada geceledi, çünkü güneş batmıştı. Oradaki taşlardan birini alıp başının altına koyarak yattı.*

*[12]**Düşte, yeryüzüne bir merdiven dikildiğini, başının göklere eriştiğini** gördü. Tanrı'nın melekleri merdivenden çıkıp iniyorlardı. [13]RAB yanı başında durup, '**Atan İbrahim'in, İshak'ın Tanrısı** RAB **benim**' dedi, '**Üzerinde yattığın toprakları sana ve soyuna vereceğim**. [14]Yeryüzünün tozu kadar sayısız bir soya sahip olacaksın. Doğuya, batıya, kuzeye, güneye doğru yayılacaksınız. Yeryüzündeki bütün halklar sen ve soyun aracılığı ile kutsanacaklar. [15]Seninle birlikteyim. Gideceğin her yerde seni koruyacak ve bu topraklara geri getireceğim.*

Verdiğim sözü yerine getirinceye kadar senden ayrılmayacağım.' [16]*Yakup uyanınca, 'Rab burada, ama ben farkına varamadım' diye düşündü.* [17]*Korktu ve, 'Ne korkunç bir yer!' dedi. 'Bu Tanrı'nın evinden başka bir yer olamaz. Burası göklerin kapısı.'* [18]*Ertesi sabah erkenden kalkıp başının altına koyduğu taşı anıt olarak dikti, üzerine zeytin yağı döktü.* [19]*Oraya Beytel ('Tanrı'nın evi' anlamına gelir) adını verdi."*

Böylece, **Tanrı** bir düşte **Yakup'a** göründü ve ona büyükbabası **İbrahim'e** ve babası **İshak'a** vaat etmiş olduğu **şeyin aynısını vaat etti,** yani soyunu **büyük bir ulus yapacağına söz verdi.** Bu nedenle, Yakup'un büyük erkek kardeşinden çaldığı ilk oğulluk mirasının sonunda Tanrı tarafından ona verildiğini görürüz. Yakup, dünyaya gönderilecek olan Kurtarıcı'nın geleceği yeni ulusun babası olmayı hak etmedi. Ancak yine de Tanrı, hak etmeyen kişilere iyi şeyler veren merhamet ve lütuf Tanrısı'dır.

Yakup düşünde ne gördü? Kutsal Yazılar, onun *"yeryüzüne **bir merdiven dikildiğini,** başının göklere eriştiğini ve Tanrı'nın meleklerinin merdivenden inip çıktıklarını"* gördü. Yakup düşünde **bir merdiven** gördü. Yakup'un gördüğü merdiven sıradan bir merdiven değildi, çok uzundu, **yeryüzünden gökyüzüne** kadar uzanıyordu ve Tanrı'nın huzuruna varıyordu!

Uzun merdiven düşü aracılığı ile Tanrı, Yakup'a, onun ile harika ve yakın bir ilişkiye sahip olmak istediğini gösteriyordu. Tanrı aynı zamanda ona, dünyaya gönderilecek olan **Kurtarıcı'nın** gökyüzü ve yeryüzü arasında uzanan **bu merdiven gibi – Tanrı ve insan arasında Aracı –** olacağını da göstermek istemişti.

Bugüne kadar pek çok insan, yukarı tırmanabileceğini ve Cennete kendi iyi işleri aracılığı ile girebileceğini düşünmüştür. Ama yine de, Tanrı'nın Sözü bize, **Tanrı ve insan arasında yalnızca tek bir "merdiven"** olduğunu ve bu "merdivenin" insandan değil, Tanrı'dan geldiğini söyler. Adem'in çocukları olan bizler, kendi gücümüz ile, gökyüzüne tırmanamayız ve Tanrı'nın huzuruna giremeyiz. Bunun nedeni, günahımız ve Kutsal Olan Tanrı'yı hoşnut etmek için yeterli gücümüzün kesinlikle olmayışıdır. Ama merhamet ile dolu olan Tanrı, insanlara olan büyük sevgisinden dolayı Adem'in soyu için bir kurtuluş yolu açmıştır.

Bu nedenle, Yakup'un düşünde gördüğü merdiven, Tanrı'nın, günahkarları kurtarmak için yeryüzüne göndermeyi vaat ettiği Aracı'yı sembolize ediyordu. Aracı, Yakup'un gördüğü gökyüzü ve yeryüzü arasında uzanan merdiven gibidir. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der:

*"Tek Tanrı ve **Tanrı ile insanlar arasında tek bir aracı** vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fidye olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır..Öyle ki O'na iman edenlerin hiç biri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun."* (1. Timoteos 2:5,6; Yuhanna 3:16) Tanrı Sözü bu konuda çok kesindir: Tanrı'nın gökyüzünden göndermiş olduğu kutsal Aracı olmadan hiç kimse Tanrı'ya gelemez.

Şimdi, Yakup dayısının evine vardıktan sonra neler olduğunu görelim. Tanrı Sözü, *"bir insan ne ekerse onu biçer"* der. (Galatyalılar 6:7) Yakup'un ağabeyini nasıl aldattığını daha önce duymuştuk. Şimdi Yakup'un dayısının, Yakup'u nasıl aldattığını göreceğiz. Dayısının adı Lavan'dı ve Lavan hilekar bir adamdı.

Yirmi dokuzuncu bölümü okuyoruz. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yaratılış 29) [14]*Yakup dayısı Lavan'ın yanında bir ay kaldıktan sonra,* [15]*Lavan, 'Akrabamsın diye benim yanımda bedava mı çalışacaksın?' dedi, 'Söyle ne kadar ücret istiyorsun?'* [16]*Lavan'ın iki kızı vardı. Büyüğünün adı Lea, küçüğünün adı Rahel'di.* [17]*Lea'nın gözleri zayıftı, Rahel ise boyu posu yerinde güzel bir kızdı.*[18]*Yakup* ***Rahel'e*** *aşıktı. Lavan'a, 'Küçük kızın Rahel için sana yedi yıl hizmet ederim' dedi.* [19]*Lavan, 'Onu sana vermek başkasına vermekten daha iyidir' dedi, 'Yanımda kal.'* [20]*Yakup Rahel için yedi yıl çalıştı. Rahel'i sevdiği için yedi yıl ona bir kaç gün gibi geldi.* [21]*Lavan'a, 'Zaman doldu, kızını ver, evleneyim' dedi.* [22]*Lavan bütün yöre halkını toplayıp bir şölen verdi.* [23]*Ama gece, kızı* ***Lea****'yı Yakup'a götürdü. Yakup onunla yattı.* [24]*Lavan cariyesi Zilpa'yı kızı Lea'nın hizmetine verdi.* [25]*Sabah olunca Yakup bir de baktı ki, yanındaki Lea! Lavan'a, 'Nedir bana bu yaptığın?' dedi, 'Ben Rahel için yanında çalışmadım mı? Niçin beni aldattın?'* [26]*Lavan, 'Bizim buralarda adettir, büyük kız dururken, küçük kız evlendirilmez!' dedi,* [27]*'Bu bir haftayı tamamla, Rahel'i de sana veririz. Yalnız ona karşılık yedi yıl daha yanımda çalışacaksın.'* [28]*Yakup kabul etti. Lea ile bir hafta geçirdi, sonra Lavan kızı Rahel'i de ona verdi.* [29]*Cariyesi Bilha'yı Rahel'in hizmetine verdi.* [30]*Yakup Rahel ile de yattı. Onu Lea'dan çok sevdi. Lavan'a yedi yıl daha hizmet etti.*

Böylece, Lavan'ın yeğeni Yakup'u nasıl aldattığını gördük. Bu olup bitenler iyi değildi, ama Tanrı'nın elinin, Yakup'un yaşamındaki olayların üzerinde olduğundan ve bu kötü olayları Yakup'un iyiliği için işleyeceğinden emin olabilirsiniz. Sonunda Yakup, **on iki oğul** babası oldu. Yakup dayısının evinde yirmi yıl yaşadı. Tanrı bu yirmi yıl boyunca, Yakup'u sevgisi ile denetleyebilmek ve onun imanını -aynı ateşin altını arıtması gibi – arıtabilmek için onun, bazı çok acı veren denemelerden geçmesine izin verdi.

Ancak yine de, Tanrı'nın Yakup'a göründüğü ve şu sözleri söylediği gün geldi, *"Atalarının yanına, akrabalarının topraklarına, doğduğun yere dön. Seninle olacağım."* (Yaratılış 31:3) Bunun üzerine Yakup kalktı, eşyalarını hazırladı ve ailesi ile birlikte yola çıktı. **Kenan** ülkesine doğru hareket ettiler. Bu ülke, Tanrı'nın İbrahim, İshak, Yakup ve onların soyuna vermeyi vaat etmiş olduğu ülkeydi.

Yakup ve ailesi Kenan yolundayken, Tanrı çok özel bir şekilde Yakup'a göründü ve Yakup'un adını değiştirdi. Kutsal Yazıların otuz ikinci bölümde neler söylediğini dinleyin.

(Yaratılış 32) [24] *Böylece Yakup arkada yalnız kaldı. Bir adam gün ağarıncaya kadar onunla güreşti.* [25]*Yakup'u yenemeyeceğini anlayınca, onun uyluk kemiğinin başına çarptı. Öyle ki, güreşirken Yakup'un uyluk kemiği çıktı.* [26]*Adam, 'Bırak beni, gün ağarıyor' dedi. Yakup, 'Beni kutsamadıkça seni bırakmam" diye yanıtladı.* [27]*Adam, 'Adın ne?' diye sordu. 'Yakup.'* [28]*Adam, 'Artık sana Yakup değil,* ***İsrail****' denecek' dedi, 'Çünkü Tanrı ile, insanlar ile güreşip yendin.'* [29]*Yakup, 'Lütfen adını söyler misin?' diye sordu. Ama adam, 'Neden adımı soruyorsun?' dedi. Sonra Yakup'u kutsadı.* [30]*Yakup, 'Tanrı ile yüz yüze görüştüm, ama canım bağışlandı' diyerek oraya Peniel ('Tanrı'nın yüzü' anlamına gelir) adını verdi.*

Bu, önemli dersler ile dolu, şaşırtıcı bir öyküdür. Tanrı'nın, Yakup'a bir adam olarak göründüğünü ve onunla güreştiğini görüyoruz. Tanrı, Yakup ile neden güreşti? Çünkü Tanrı, Yakup'un, O'nun önündeki zayıflığını fark etmesini istedi. Tanrı, Yakup'un, tüm gerçek güç ve bilgeliğin yalnızca Tanrı'dan geldiğini bilmesi istedi. Tanrı'nın Yakup için harika planları vardı, ama **Tanrı'nın en iyi bereketleri yalnızca, Tanrı'yı kendi güçleri ile hoşnut edemeyeceklerini bilen kişilere gelir.** Yakup, Tanrı'nın önünde ne kadar zayıf olduğunu yeni yeni fark etmeye başlıyordu. O gece Tanrı Yakup'a yeni bir isim verdi: **İsrail.** Yakup, *aldatan* anlamına gelir. Ama İsrail'in anlamı, *Tanrı ile egemenlik süren'dir.* İsrail, İbrahim, İshak ve Yakup'un soyundan ortaya çıkarmayı vaat ettiği yeni ulusun adıydı. Bildiğiniz gibi,

İsrail ulusu, Yakup'un on iki oğlundan meydana geldi. Ve Kurtarıcı, İsrail halkı aracılığı ile dünyaya geldi.

Biri şu soruyu sorabilir: Tanrı neden Yakup gibi bir hilekarı seçti ve onu dünyaya göndereceği Kurtarıcı'nın geleceği ulusun babası yaptı? Kutsal Yazıların bu konudaki yanıtına kulak verelim:

"Tanrı, bilgeleri utandırmak için dünyanın saçma saydıklarını, güçlüleri utandırmak için de dünyanın zayıf saydıklarını seçti. Dünyanın önemli gördüklerini hiçe indirmek için dünyanın önemsiz, soysuz, değersiz gördüklerini seçti. Öyle ki, ***Tanrı'nın önünde hiç kimse övünemesin.****"* (1.Korintliler 1:27-29)

Yakup bir hilekardı. Kendi gücü ile Tanrı'yı hoşnut edebilmesi için hiç bir yol yoktu. Onda iyi olan hiç bir şey yoktu, tek bir şeyin dışında: **Yakup Tanrı'nın Sözü'ne inandı.** Yakup, Tanrı'nın vaatlerine değer verdi. Yakup için Tanrı'nın bereketlerini elde etmek, dünyadaki her şeyden daha önemliydi. Böylece, Tanrı Yakup'a Kendisini bildirdi ve onu bereketledi. Tanrı, sonsuz amaçları uyarınca, **hilekar Yakup'un** yüreğini, **Tanrı adamı İsrail'in** yüreği ile değiştirdi.

Bu konuda siz ne düşünüyorsunuz? Siz de Yakup gibi, Tanrı'yı hoşnut etme konusundaki yetersizliğinizin farkına vardınız mı? Tanrı Sözü'nün bu konuda ne söylediğini dinleyelim. Şöyle der:

"Ne mutlu ***ruhta yoksul olanlara!*** *Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.* (Matta 5:3) (Wolof dilinde, "ruhta yoksul olanlar" ifadesinin anlamı şöyle tercüme edilir: *Tanrı'yı hoşnut etme konusundaki eksikliğini bilenler*) *"Tanrı kibirlilere karşıdır, ama alçakgönüllülere lütfeder.* ***Uygun zamanda sizi yüceltmesi için, Tanrı'nın kudretli eli altında kendinizi alçaltın.****"* (1.Petrus 5:5, 6)

Dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki dersimizde Tanrı isterse, Yakup'un oğullarından biri olan Yusuf'un şaşırtıcı öyküsünü öğrenmeye başlayacağız.

Tanrı sizi bereketlesin. Sizi Tanrı Sözü'ndeki şu ayet ile baş başa bırakıyoruz:

"Yine de RAB size lütfetmeyi özlem ile bekliyor, size merhamet göstermek için harekete geçiyor. Çünkü RAB adil Tanrı'dır. Ne mutlu O'nu özlem ile bekleyenlere!" (Yeşaya 30:18)

Yusuf'un Alçakgönüllülüğü

JOSEPH'S HUMILIATION

Yaratılış 37-39

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. Tanrı'nın peygamberlerinin öykülerini birer birer sıraladığımız *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olduğumuz için mutluyuz. ***Tevrat*** olarak adlandırılan Tanrı Sözü'nün ilk kitabını okumaya devam ediyoruz.

Son dersimizde, İbrahim'in torunu olan Tanrı peygamberi Yakup hakkında bilgi edindik. Tanrı'nın Yakup'a nasıl **İsrail** adını verdiğini gördük. Yakup *aldatan* anlamına gelir, ama İsrail'in anlamı *Tanrı ile egemenlik süren'*dir. Şimdi Yakup'un iki adı vardı: Yakup ve İsrail. İsrail, aynı zamanda Tanrı'nın İbrahim, İshak ve Yakup'un soyundan meydana getirmeyi vaat etmiş olduğu yeni ulusun da adıydı. Yakup'un on iki oğlu vardı. Bu on iki oğuldan İsrail – Kurtarıcı'nın geleceği ulus – meydana geldi.

Yakup'un on iki oğlunun adlarını biliyor musunuz? Ruben, Şimon, Levi, Yahuda, Zevulun, İssakar, Dan, Gad, Aşer, Naftali, Yusuf ve Benyamin. Bugün Yakup'un oğulları hakkındaki çekici öyküyü okumaya başlıyoruz.. Özellikle Yakup'un on birinci oğlu olan Yusuf'un harika öyküsü üzerinde duracağız**:**

Tevrat'ın Yaratılış kitabının otuz yedinci bölümünü okuyoruz. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yaratılış 37) [2] *Yakup soyunun öyküsü. **Yusuf on yedi yaşında bir gençti.** Babasının karıları Bilha ve Zilpa'dan olan üvey kardeşleri ile birlikte sürü güdüyordu. Kardeşlerinin yaptıkları kötülükleri babasına ulaştırırdı.* [3]*İsrail, Yusuf'u öbür oğullarının hepsinden daha çok severdi. Çünkü Yusuf onun yaşlılığında doğmuştu. Yusuf'a uzun, renkli bir giysi yaptırmıştı.* [4]*Yusuf'un **kardeşleri** babalarının onu kendilerinden çok sevdiğini görünce, ondan **nefret ettiler**. Yusuf'a tatlı söz söylemez oldular.*

[5]*Yusuf bir düş gördü. Bunu kardeşlerine anlatınca, ondan daha çok nefret ettiler.* [6]*Yusuf, 'Lütfen gördüğüm düşü dinleyin' dedi,* [7]*'Tarlada demet bağlıyorduk. Ansızın benim demetim kalkıp dikildi. Sizinkilerse, çevresine toplanıp eğildiler."*[8]*Kardeşleri, 'Başımıza kral mı olacaksın? Bizi sen mi yöneteceksin?' dediler. Düşlerinden ve söylediklerinden ötürü ondan büsbütün nefret ettiler.* [9]*Yusuf bir düş daha görüp kardeşlerine anlattı. "Dinleyin, bir düş daha gördüm' dedi, 'Güneş, ay ve on bir yıldız önümde eğildiler.'* [10]*Yusuf, babası ile*

kardeşlerine bu düşü anlatınca, babası onu azarladı: 'Ne biçim düş bu?' dedi, 'Ben, ***annen, kardeşlerin gelip önünde yere mi eğileceğiz yani****?'* [11]*Kardeşleri Yusuf'u kıskanıyorlardı, ama bu olay babasının aklına takılı kaldı.*

[12]*Bir gün Yusuf'un kardeşleri babalarının sürüsünü gütmek için Şekem'e gittiler.* [13]*İsrail Yusuf'a, 'Kardeşlerin Şekem'de sürü güdüyorlar' dedi, '****Gel seni de onların yanına göndereyim.****' Yusuf, 'Hazırım' diye yanıtladı.* [14]*Babası, 'Git, kardeşlerine ve sürüye bak' dedi, 'Her şey yolunda mı, değil mi bana haber getir.' Böylece onu Hevron Vadisi'nden gönderdi. Yusuf Şekem'e vardı.* [15]*Kırda dolaşırken bir adam onu görüp, 'Ne arıyorsun?' diye sordu.* [16]*Yusuf, 'Kardeşlerimi arıyorum' diye yanıtladı, 'Buralarda sürü güdüyorlar. Nerede olduklarını biliyor musun?'* [17]*Adam, 'Buradan ayrıldılar' dedi, 'Dotan'a gidelim' dediklerini duydum.' Böylece Yusuf kardeşlerinin peşinden gitti ve Dotan'da onları buldu.* [18]*Kardeşleri onu uzaktan gördüler. Yusuf yanlarına varmadan,* ***onu öldürmek için düzen kurdular.*** [19]*Birbirlerine, 'İşte düş hastası geliyor!' dediler,* [20]*'Hadi onu öldürüp kuyulardan birine atalım. Yabanıl bir hayvan yedi deriz. Bakalım o zaman düşleri ne olacak?'*[21]*Ruben bunu duyunca Yusuf'u kurtarmaya çalıştı, 'Canına kıymayın' dedi,* [22]*'Kan dökmeyin, onu şu ıssız yerdeki kuyuya atın, ama kendisine dokunmayın.' Amacı, Yusuf'u kurtarıp babasına geri götürmekti.*

[23]*Yusuf yanlarına varınca, kardeşleri* ***sırtındaki uzun renkli giysiyi çekip çıkardılar*** [24]*ve onu susuz boş bir kuyuya attılar.* [25]*Yemek yemek için oturduklarında, Gilat yönünden bir İsmaili kervanının geldiğini gördüler. Develeri, kitre, pelesenk, laden yüklüydü. Mısır'a gidiyorlardı.* [26]*Yahuda, kardeşlerine, 'Kardeşimizi öldürür, suçumuzu gizlersek ne kazanırız?' dedi,*[27]*'Gelin onu İsmaililer'e satalım. Böylece canına dokunmamış oluruz. Çünkü o kardeşimizdir, aynı kanı taşıyoruz.' Kardeşleri kabul ettiler.* [28]*Midyanlı tüccarlar oradan geçerken, kardeşleri Yusuf'u kuyudan çekip çıkardılar, yirmi gümüşe İsmaililere* ***sattılar.*** *İsmaililer Yusuf'u Mısır'a götürdüler.*

[29]*Kuyuya geri dönen Ruben, Yusuf'u orada göremeyince, üzüntüden giysilerini yırttı.* [30]*Kardeşlerinin yanı sıra gidip, 'Çocuk orada yok' dedi, 'Ne yapacağım şimdi ben?'* [31]*Bunun üzerine bir teke keserek, Yusuf'un renkli uzun giysisini kana buladılar.* [32]*Giysiyi babalarına götürerek, 'Bunu bulduk' dediler,'Bak bakalım, oğlunun mu, değil mi?'* [33]*Yakup giysiyi tanıdı, 'Evet, bu, oğlumun giysisi' dedi, 'Onu yabanıl bir hayvan yemiş olmalı. Yusuf'u parçalamış olsa gerek.'* [34]*Yakup* ***üzüntüden giysilerini yırttı, beline çul sardı, oğlu için uzun süre yas tuttu****.* [35]*Bütün oğulları, kızları onu avutmaya çalıştılarsa da, o avunmak istemedi. 'Oğlumun yanına, ölüler diyarına yas tutarak gideceğim' diyerek oğlu için ağlamaya devam etti.*

(Yaratılış 39) [1] *İsmaililer Yusuf'u* ***Mısır'a götürmüştü.*** *Firavunun görevlisi, muhafız birliği komutanı Mısırlı Potifar onu İsmaililerden satın almıştı.* [2]***Rab, Yusuf ile birlikteydi.*** *Ve onu başarılı kılıyordu. Yusuf M ısırlı efendisinin evinde kalıyordu.* [3]*Efendisi RAB'bin Yusuf ile birlikte olduğunu yaptığı her işte onu başarılı kıldığını gördü.* [4]*Yusuf'tan hoşnut kalarak onu özel hizmetine aldı. Evinin ve sahip olduğu her şeyin sorumluluğunu ona verdi.* [5]*Yusuf'u evinin ve sahip olduğu her şeyin sorumlusu atadığı andan itibaren RAB Yusuf sayesinde Potifar'ın evini kutsadı. Evini, tarlasını, kendisine ait her şeyi bereketli kıldı.* [6]*Potifar sahip olduğu her şeyin sorumluluğunu Yusuf'a verdi; yediği yemek dışında hiç bir şey ile ilgilenmedi. Yusuf güzel yapılı, yakışıklıydı.* [7]*Bir süre sonra efendisinin karısı ona göz koyarak, 'Benimle yat' dedi.* [8]*Ama Yusuf reddetti. 'Ben burada olduğum için efendim evdeki hiç bir şey ile ilgilenme gereğini duymuyor' dedi, 'Sahip olduğu her şeyin yönetimini bana verdi.* [9]*Bu evde ben de onun kadar yetkiliyim. Senin dışında hiç bir şeyi benden esirgemedi. Sen onun karısısın.* ***Nasıl böyle bir kötülük yapar, Tanrı'ya karşı günah işlerim?****'*

[10]*Potifar'ın karısı her gün kendisi ile yatması ya da birlikte olması için direttiyse de, Yusuf onun isteğini kabul etmedi.*

[11]*Bir gün Yusuf olağan işlerini yapmak üzere eve gitti. İçerde ev halkından hiç kimse yoktu.* [12]*Potifar'ın karısı Yusuf'un giysisini tutarak, 'Benimle yat' dedi. Ama Yusuf giysisini onun elinde bırakıp evden dışarı kaçtı.* [13]*Kadın Yusuf'un giysilerini bırakıp kaçtığını görünce,* [14]*uşaklarını çağırdı. 'Bakın şuna!' dedi, 'Kocamın getirdiği bu İbrani bizi rezil etti. Yanıma geldi, benimle yatmak istedi. Ben de bağırdım.* [15]*Bağırdığımı duyunca giysisini yanımda bırakıp dışarı kaçtı.'*

[16]*Efendisi eve gelinceye kadar Yusuf'un giysisini yanında alıkoydu.* [17]*Ona da aynı şeyleri anlattı: 'Buraya getirdiğin İbrani köle yanıma gelip beni aşağılamak istedi. Ama ben bağırınca giysisini yanımda bırakıp kaçtı.'* [18]*Ama ben bağırınca giysisini yanımda bırakıp kaçtı.'* [19]*Karısının, 'Kölen bana böyle yaptı' diyerek anlattıklarını duyunca, Yusuf'un efendisinin öfkesi tepesine çıktı.* [20]*Yusuf'u yakalayıp zindana, kralın tutsaklarının bağlı olduğu yere attı. Ama Yusuf zindandayken,* [21]*RAB onun ile birlikteydi. Ona iyilik etti. Zindancıbaşı Yusuf'tan hoşnut kaldı.* [22]*Bütün tutsakların yönetimini ona verdi. Zindanda olup biten her şeyden Yusuf sorumluydu.* [23]*Zindancıbaşı Yusuf'un sorumlu olduğu işler ile hiç ilgilenmezdi.* ***Çünkü RAB Yusuf ile birlikteydi ve yaptığı her işte onu başarılı kılıyordu.***

Böylece Yakup'un oğlu Yusuf'un öyküsü başlar. Bugün gördüklerimizi şu ifade ile özetleyebiliriz: **Yusuf doğruluğu sevdi ve kötülükten nefret etti.** Günahın geçici zevklerinin tadını çıkartmaktansa, zindanda acı çekecekti. Efendisinin karısı onun kendisi ile yatmasını istediği zaman, Yusuf'un onu reddetmesinin ve ona 'Nasıl böyle bir kötülük yapar ve Tanrı'ya karşı günah işlerim?' diyerek karşılık vermesinin nedeni buydu.

Yusuf, hem **Tanrı'ya** hem de **günaha hizmet edemeyeceğini** biliyordu. Yusuf, yüreğini Tanrı'ya sunmuştu. Bu nedenle doğruluğu seviyor ve kötülükten nefret ediyordu. Büyükbabası İbrahim gibi **Yusuf da Tanrı'nın,** Adem'in soyunun günahları uğruna ölmek için dünyaya gelecek olan **Kurtarıcı ile ilgili vermiş olduğu vaatlere inandı.** Tanrı, Yusuf'u doğru saydı, çünkü Yusuf Tanrı'nın sözüne **inandı.** Tanrı, Yusuf iman ettiği için onun günahlarını bağışladı ve onun yüreğini günahı yenmek ve kötü bir dünyada doğru bir yaşam sürdürebilmek için gerekli olan arzu ve güç ile doldurdu.

Tanrı, Yusuf ile "yürüdü", çünkü Yusuf Tanrı ile "yürüdü". Yusuf günahtan keyif alamadı, çünkü yüreği Tanrı'ya aitti. Tanrı'ya yüreği ile inanan ve tapınan kişi, **Tanrı'nın sevdiğini sevecek** ve **Tanrı'nın nefret ettiğinden nefret edecektir.** Kutsal Yazılar bu konuda şunları yazar:

*"**Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez.** Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür."* (Matta 6:24) *"Çünkü **doğruluk** ile fesadın, **ışık** ile **karanlığın** ne paydaşlığı olabilir?"* (2.Korintliler 6:14) *"Tanrı **ışıktır;** O'nda **hiç karanlık** yoktur. O'nun ile paydaşlığımız var deyip de karanlıkta yürürsek, yalan söylemiş, gerçeğe uymamış oluruz."* (1.Yuhanna 1:5, 6)

Tanrı'ya gerçekten ait olan kişiler, Tanrı Sözü'ne inanırlar ve bu Söz'e itaat etmek isterler. Ama Tanrı'ya ait olmayanlar günah tarafından kontrol edilirler. Bu kişiler, **dinin dış şekline** sahip olabilirler, ama düşüncelerini, yüreklerinin niyetlerini, sözlerini ve yaptıkları işleri **günah kontrol eder.** Günahı yenmeye niyetlenebilirler, ama bunu yapacak güçleri yoktur, çünkü **günah** onlardan **daha güçlüdür.** Yüreklerinde, Tanrı'nın O'nun Sözü'ne

inanan ve O'nun ön gördüğü kurtuluş yolu kabul eden herkese verdiği **Tanrı'nın Kutsal Ruhu'nun gücüne** sahip değildirler.

Bugün bizi dinleyen sevgili dostlarımız, Tanrı, Gücü aracılığı ile yüreğinizi yeniledi mi? Yüreğinizi tüm günahtan temizleme gücüne sahip olan Kurtarıcı ile ilgili **İyi Haber'**i kabul ettiniz mi? Yoksa hala günahın egemenliği altında mı yaşıyorsunuz? Kutsal Yazılar şöyle der: *"**Tanrı'ya yaklaşın, O da size yaklaşacaktır.** Ey günahkarlar, ellerinizi günahtan temizleyin. Ey kararsızlar yüreklerinizi paklayın..Rab'bin önünde kendinizi alçaltın, sizi yüceltecektir."* (Yakup 4:8, 10)

Dostlar, dinlediğiniz için teşekkür ederiz. Bir sonraki dersimizde Tanrı'nın isteği ile Yusuf'un öyküsüne devam edeceğiz ve onun zindandan nasıl çıktığını ve tüm Mısır ülkesi üzerinde nasıl egemen konuma yükseltildiğini göreceğiz.

Kutsal Yazılar üzerinde bulunan şu ayet üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin:

"Tanrı ışıktır; O'nda hiç karanlık yoktur. O'nun ile paydaşlığımız var deyip de karanlıkta yürürsek, yalan söylemiş ve gerçeğe uymamış oluruz." (1.Yuhanna 1:5, 6)

Yusuf'un Yükseltilmesi

JOSEPH'S EXALTATION

Yaratılış 40-42

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere sizlerle tekrar beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde, Yakup'un on iki oğlundan on birincisi olan Yusuf'u tanımaya başladık. Yusuf'un, bir gün, kardeşlerinin onun önünde nasıl eğileceklerini bildiren düşünü okuduk. Yusuf'un kardeşleri onun düşüne inanmadılar. Ama yine de biz bugün erkek kardeşlerinin gelip Yusuf'un önünde eğilmelerini sağlayarak **Tanrı'nın Yusuf'un düşünü** nasıl **yerine getirdiğini** göreceğiz.

Daha önce öğrenmiş olduğumuz gibi, Yusuf'un ağabeyleri gördüğü düşlerden ötürü ondan nefret ettiler ve ona zulmettiler. Ona öylesine büyük öfke ve kıskançlık duyuyorlardı ki, İsmail'in soyundan olan bazı tüccarlara onu bir köle olarak satacak kadar ileri gittiler. İsmaililer Yusuf'u alarak Mısır'a götürdüler ve onu Mısır kralı Firavun'un görevlilerinden birine sattılar. Yusuf'a gelince, o yaptığı işte sadık ve dürüst bir hizmetkar oldu, çünkü **Tanrı ile yürüdü.** Yusuf aynı zamanda çok da yakışıklıydı, ve bu yüzden efendisinin karısı ona şehvet duydu ve onun ile yatmak istedi. Ama Yusuf reddetti, ve kadına şöyle karşılık verdi: *"Nasıl böyle bir kötülük yapar ve Tanrı'ya karşı günah işlerim?"* Yusuf, onun ile zina etmeyi reddettiği zaman kadın Yusuf'un aleyhinde konuştu ve onu zindana attırdı. Ama Yusuf yine de, kısa bir süre için günahın verdiği zevkleri tatmaktansa zindana gitmeyi tercih etti. Yusuf, Tanrı'ya yaşamındaki ilk yeri verdi. Yusuf iki yıl boyunca zindanda kaldı, ama Tanrı onu unutmamıştı.

O zaman şimdi Tevrat'ta devam edelim ve Tanrı'nın, Yusuf'un koşullarını nasıl değiştirdiğini görelim. Yaratılış kitabının kırk birinci bölümünü okuyoruz. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yaratılış 41) [1]*(Böylece, Yusuf zindana atıldıktan tam iki yıl sonra, Mısır kralı* ***Firavun, bir düş gördü****): Nil ırmağının kıyısında duruyordu.* [2]*Irmaktan güzel ve semiz yedi inek çıktı. Sazlar arasında otlamaya başladılar.* [3]*Sonra yedi çirkin ve cılız inek çıktı. Irmağın kıyısında öbür ineklerin yanında durdular.* [4]*Çirkin ve cılız inekler güzel ve semiz yedi ineği yiyince, firavun uyandı.* [5]*Yine uykuya daldı, bu kez başka bir düş gördü: Bir sapta yedi güzel ve*

dolgun başak bitti.[6] *Sonra cılız ve doğu rüzgarı ile kavrulmuş yedi başak daha bitti.* [7]*Cılız başaklar, yedi güzel ve dolgun başağı yuttular. Firavun uyandı, düş gördüğünü anladı.* [8]*Sabah uyandığında, kaygılıydı. Bütün Mısırlı bilgeleri, büyücüleri çağırttı. Onlara gördüğü düşleri anlattı. Ama hiç biri firavunun düşlerini yorumlayamadı.*

[9]*Bu arada baş saki firavuna, 'Bugün suçumu itiraf etmeliyim' dedi,* [10]*'Kullarına – bana ve fırıncı başına – öfkelenince bizi zindana, muhafız birliği komutanının evine kapattın.* [11]*Bir gece ikimiz de düş gördük. Düşlerimiz farklı anlamlar taşıyordu.* [12]*Orada bizimle birlikte muhafız birliği komutanının kölesi İbrani bir genç vardı. Gördüğümüz düşleri ona anlattık. Bize bir bir yorumladı.* [13]*Her şey onun yorumladığı gibi çıktı: Ben görevime döndüm, fırıncı başı ise asıldı.*

[14]***Firavun Yusuf'u çağırttı.*** *Hemen onu zindandan çıkarttılar. Yusuf traş olup giysilerini değiştirdikten sonra firavunun huzuruna çıktı.* [15]*Firavun Yusuf'a, 'Bir düş gördüm' dedi, 'Ama kimse yorumlayamadı. Duyduğun her düşü yorumlayabildiğini işittim.' Yusuf,* [16]*'**Ben yorumlayamam**' dedi, 'ama **Firavuna en uygun yorumu Tanrı yapacaktır.**'*

Sonra Firavun düşünü Yusuf' tekrar anlattı. Anlattıktan sonra Yusuf'a şöyle dedi:

[24]*Büyücülere bunu anlattım. Ama hiç biri yorumlayamadı.* [25]*Yusuf, 'Efendim, iki düş de aynı anlamı taşıyor' dedi, 'Tanrı ne yapacağını sana bildirmiş.* [26]*Yedi güzel inek yedi yıl demektir. Yedi güzel başak da yedi yıl anlamına gelir. İki düş de aynı anlama geliyor.* [27]*Daha sonra çıkan yedi cılız, çirkin inek ve doğu rüzgarının kavurduğu yedi solgun başak ise yedi yıl kıtlık olacağı anlamına gelir.* [28]*Söylediğim gibi, Tanrı ne yapacağını sana göstermiş.* [29]*Mısır'da **yedi yıl bolluk** olacak.* [30]*Sonra **yedi yıl öyle bir kıtlık** olacak ki, bolluk yılları hiç anımsanmayacak. Çünkü kıtlık ülkeyi kasıp kavuracak.* [31]*Ardından gelen kıtlık bolluğu unutturacak, çünkü çok şiddetli olacak.* [32]*Bu konuda iki kez düş görmenin anlamı, Tanrı'nın kesin kararını verdiğini ve bu kararını en kısa zamanda uygulayacağını gösteriyor.* [33]*Şimdi firavunun akıllı, bilgili bir adam bulup onu Mısır'ın başına getirmesi gerekir.* [34]*Ülke çapında adamlar görevlendirmeli, bu adamlar yedi bolluk yılı boyunca ürünlerin beşte birini toplamalı.* [35]*Gelecek verimli yılların bütün yiyeceğini toplasınlar, firavunun yönetimi altında kentlerde depolayıp korusunlar.* [36]*Bu yiyecek, gelecek yedi kıtlık yılı boyunca Mısır'da ihtiyat olarak kullanılacak, ülke kıtlıktan kırılmayacak.'*

[37]*Bu öneri firavun ile görevlilerine iyi göründü.* [38]*Firavun görevlilerine, '**Bu adam gibi Tanrı Ruhu'na sahip birini bulabilir miyiz?**' diye sordu.* [39]*Sonra Yusuf'a, 'Madem Tanrı bütün bunları sana açıkladı, senden daha akıllısı, bilgilisi yoktur' dedi,* [40]*'Sarayımın yönetimini sana vereceğim. Bütün halkım buyruklarına uyacak. Tahttan başka senden üstünlüğüm olmayacak.*

[41]***Seni bütün Mısır'a yönetici atıyorum.**'* [42]*Sonra, mührünü parmağından çıkarıp Yusuf'un parmağına taktı. Ona ince ketenden giysi giydirdi. Boynuna altın zincir taktı.* [43]*Onu kendi yardımcısının arabasına bindirdi. Yusuf'un önünde, 'Yol açın!' diye bağırdılar. Böylece Firavun ona bütün Mısır'ın yönetimini verdi.* [44]*Firavun Yusuf'a, 'Firavun benim' dedi, 'Ama Mısır'da senden izinsiz kimse elini ayağını oynatmayacak.'* [45]*Yusuf'un adını **Safenat-Paneah (Yaşam-Koruyucusu** anlamına gelir) koydu. On kentinin (Heliopolis olarak da bilinir) kahini Potifera'nın kızı Asenat'ı da ona karı olarak verdi. Yusuf ülkeyi boydan boya dolaştı.* [46]*Yusuf firavunun hizmetine girdiğinde otuz yaşındaydı. Firavunun huzurundan ayrıldıktan sonra bütün Mısır'ı dolaştı.* [47]*Yedi bolluk yılı boyunca toprak çok ürün verdi.* [48]*Yusuf Mısır'da yedi yıl içinde yetişen bütün ürünleri toplayıp kentlerde depoladı. Her kente o kentin çevresinde yetişen tarlalarda yetişen ürünleri koydu.* [49]*Denizin kumu kadar çok*

buğday depoladı; öyle ki, ölçmekten vazgeçti. Çünkü buğday ölçülemeyecek kadar çoktu. [50]*Kıtlık yılları başlamadan, On kentinin kahini Potifera'nın kızı Asenat Yusuf'a iki erkek çocuk doğurdu.* [51]*Yusuf, ilk oğlunun adını Manaşşe koydu. 'Tanrı bana bütün acılarımı ve babamın ailesini unutturdu' dedi.'*[52]*Tanrı, sıkıntı çektiğim ülkede beni verimli kıldı' diyerek ikinci oğlunun adını Efrayim koydu.*

[53]*Mısır'da yedi bolluk yılı sona erdi.* [54]*Yusuf'un söylemiş olduğu gibi yedi kıtlık yılı baş gösterdi. Bütün ülkelerde kıtlık vardı, ama Mısır'ın her yanında yiyecek bulunuyordu.* [55]*Mısırlılar aç kalınca Firavun'a yakardılar. Firavun, 'Yusuf'a gidin' dedi, 'O size ne derse öyle yapın.'* [56]*Kıtlık bütün ülkeyi sarınca, Yusuf depoları açıp Mısırlılara buğday satmaya başladı. Çünkü kıtlık Mısır'ı boydan boya kavuruyordu.* [57]***Bütün ülkelerden insanlar da buğday satın almak için Mısır'a, Yusuf'a geliyorlardı.*** *Çünkü kıtlık bütün dünyayı sarmıştı ve şiddetliydi.*

(Yaratılış 42) [1]*Yakup Mısır'da buğday olduğunu öğrenince, oğullarına, 'Neden birbirinize bakıp duruyorsunuz?' dedi,* '[2]*Mısır'da buğday olduğunu duydum, gidin satın alın ki, yaşayalım, yoksa öleceğiz.'* [3]*Böylece* ***Yusuf'un on kardeşi buğday almak için Mısır'a gittiler.*** [4]*Ancak Yakup Yusuf'un kardeşi Benyamin'i onlar ile birlikte göndermedi, çünkü oğlunun başına bir şey gelmesinden korkuyordu.* [5]*Buğday satın almaya gelenlerin arasında İsrail'in oğulları da vardı. Çünkü Kenan ülkesinde de kıtlık hüküm sürüyordu.*

[6]*Yusuf ülkenin yöneticisiydi, herkese o buğday satıyordu. Kardeşleri gelip* ***onun önünde yere kapandılar.*** [7]*Yusuf kardeşlerini görünce tanıdı, ama onlara yabancı gibi davranarak sert konuştu: 'Nereden geliyorsunuz?' 'Kenan ülkesinden' diye yanıtladılar, 'Yiyecek satın almaya geldik.'* [8]***Yusuf kardeşlerini tanıdıysa da kardeşleri onu tanımadılar."*** [9]***O zaman Yusuf onlar ile ilgili düşlerini anımsadı."***

Ne olduğunu anlıyor musunuz? Yusuf'un ağabeylerinin, aynı Yusuf'un uzun zaman önce düşünde görmüş olduğu gibi küçük kardeşleri Yusuf'un önünde yere kadar eğildiklerini görüyoruz. Nefret duydukları, inkar ettikleri ve sonunda öldürmek istedikleri bu Yusuf'un önünde şimdi yere kapandılar. Yusuf, kardeşlerini hemen tanıdı, ama onlar Yusuf'u tanımadılar, çünkü onu yirmi yıldır görmemişlerdi. Tanrı isterse, bir sonraki dersimizde, Yusuf'un öyküsünü bitireceğiz ve kendisini kardeşlerine nasıl tanıttığını göreceğiz.

Ama şimdi bugünkü dersimize dönelim. Tanrı Yusuf ve onun ağabeylerinin öyküsü aracılığı ile bize ne öğretmek istiyor? Tanrı, bizlerin, Yusuf ve ağabeyleri arasında geçen olayların dünyanın Kurtarıcısı ve Adem'in soyu arasında olacakların **bir örneği** olduğunu bilmemizi istiyor. Dostlar, eğer bugünkü dersimizden hatırlamamız gereken bir şey varsa, o da şudur: **Yusuf,** Tanrı'nın dünyaya göndermeyi vaat etmiş olduğu **Kurtarıcı'nın bir gölgesiydi** (bir resmiydi). Yusuf'un öyküsünde, bu olaydan yaklaşık bin sekiz yüz yıl sonra dünyaya gelen Kurtarıcı'nın öyküsünde önceden ima eden (simge ile gösteren, resmeden) en az yüz unsur (olay, kıyaslama) mevcuttur. Hak vereceğiniz gibi, bu programda, yüz kıyaslamanın hepsinden söz etmek için ayıracak zamanınız yok. Ama üç tanesine değineceğiz.

1.) Önce Yusuf'un ağabeylerinin nasıl hem Yusuf'u hem de onun gördüğü düşleri **reddettiklerini** gördük. Ağabeyleri Yusuf'tan nefret ettiler, ona hakaret ettiler ve hatta onu sattılar. Tanrı'nın dünyaya gönderdiği Kurtarıcı da aynı durumlar ile karşı karşıya kaldı. Dünya insanları hem Kurtarıcı'yı hem de çağrısını reddettiler – O'na hakaret ettiler, zulmettiler, O'nu sattılar ve hatta O'nu bir çarmıha çivilediler.

2.) Konu ile ilgili ikinci resim şudur: İnsanlar önce, Yusuf'u küçümsediler, önemsemediler, haksızlık ettiler ve zindana attılar. Ama yine de Tanrı'nın belirlediği zaman geldiğinde, Mısır kralı Yusuf'u, tüm ülkeye en üstün yönetici olarak atadı ve açlık ve ölümden kurtarılmak isteyen herkese şöyle dedi: " Yaşam Koruyucusu Yusuf'a gidin!" Aynı şekilde, Tanrı'nın dünyaya göndermiş olduğu Kurtarıcı ile ilgili olarak RAB Tanrı şöyle der: Atamış olduğum Kurtarıcı'ya gidin! Yaşam Koruyucusu O'dur! Yaşam Kaynağı O'dur! Eğer O'na boyun eğerseniz, yüreğinizde ve canınızda bir daha asla açlık duymayacak ve sonsuza kadar yaşayacaksınız.

3.) Yusuf ve Kurtarıcı arasındaki üçüncü benzerlik, ciddi bir benzerliktir. Yusuf'un ağabeyleri sonunda Yusuf'un yetkisine **boyun eğdiler.** İnkar ettikleri ve hor gördükleri kişinin önünde onun ayaklarına kapanmaktan başka bir çareleri kalmamıştı. Aynı şekilde Tanrı Sözü de, bu güne kadar pek çok kişinin reddettiği ve hor gördüğü Kurtarıcı'nın bir gün dünyayı adalet ile yargılamak için geri döneceğini bildirir. O gün dünyadaki tüm insanlar, O'nun önünde yere eğilecekler; herkes O'nun Tanrı tarafından atanan Kurtarıcı ve dünyanın Yargıcı olduğunu bilecek!

Dinleyici dostumuz, siz bu konuda ne düşünüyorsunuz? Tanrı'nın sizi sonsuz yargıdan kurtarmak için atamış olduğu **Kurtarıcı'ya boyun eğdiniz mi?** Yoksa, iş işten geçene kadar, yani O'nun önünde yere eğilmek için zorlanacağınız Yargı Günü'ne kadar bekleyecek misiniz?

Bugünkü programımıza burada son vermemiz gerekiyor, ama bu, artık bu günkü ders hakkında düşünmeniz gerekmediği anlamına gelmiyor!

Tanrı bu gün işittiğiniz her konuda sizi bereketlesin ve anlayış versin. Tanrı Sözü şöyle der:

"Peygamberlerin sözleri bizim için daha büyük kesinlik kazandı. Gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık yerde ışık saçan çıraya benzeyen bu sözlere kulak verirseniz, iyi edersiniz." (2.Petrus 1:19)

Yusuf: Öykünün Devamı

JOSEPH: THE REST OF THE STORY

Yaratılış 42-50

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sizlere sunmak üzere bugün tekrar sizlerle birlikte olabildiğimiz için mutluyuz.

Son iki programımızda Yakup'un oğlu Yusuf'un öyküsünü okuduk. Bugün **Yusuf'un öyküsünün tamamını** dinlemeyi ve böylelikle **Tevrat'ın ilk kısmının** Yaratılış kitabının **sonuna** gelmeyi planlıyoruz. Daha önce İbrahim'in torunu Yakup'un on iki oğlu olduğunu görmüştük. Yusuf, on birinci oğuldu. Hepsi Kenan ülkesinde yaşadılar. Kenan ülkesi bildiğiniz gibi, Tanrı'nın İbrahim, İshak ve Yakup'un soyuna vermeyi vaat etmiş olduğu ülkeydi. Yusuf genç bir delikanlıyken, bir gün düşünde ağabeylerinin onun nünde yere eğileceklerini görmüştü. Ama ağabeyleri onu ve onun düşlerini küçümsediler ve Yusuf'u bir Mısır ülkesine köle olarak sattılar. Ama Tanrı Yusuf'u tüm sıkıntılarından kurtardı ve ona Mısır kralı olan firavunun düşünü yorumlaması için bilgelik verdi. Yusuf Tanrı'nın yardımı ile firavunun düşünü yorumladı ve Yusuf tüm ülkeye gelecek olan yedi yıllık büyük bir kıtlığı önceden haber verdi. Böylece firavun Yusuf'u tüm Mısır ülkesi üzerine en üst yönetici olarak atadı.

Yedi bolluk yılı sona erdikten sonra, Yusuf'un önceden bildirmiş olduğu kıtlık Mısır'ın ve Kenan ülkesinin üzerine geldi. Ama yine de Mısır ülkesinde Tanrı'nın Yusuf'a verdiği lütuf ve bilgelik sayesinde ölçülemeyecek kadar bol miktarda buğday depolandı.

Yakup Mısır'da buğday (Wolof dilinde: *millet* (Senegal'de yetiştirilen başlıca yiyecek)) olduğunu duyduğu zaman, Yusuf'un on ağabeyini buğday satın almaları için Mısır'a gönderdi. Ama birinin ona zarar vermesinden korktuğu için Yusuf'un küçük kardeşi Benyamin'i onlarla birlikte göndermedi. Daha sonra on kardeşin Mısır'a vardıklarını ve kardeşleri Yusuf'un ayaklarına kapandıklarını ve böylelikle Yusuf'un çok uzun zaman önce görmüş oldukları düşü yerine getirdiklerini gördük. Yusuf ağabeylerini tanıdı, ama onlar Yusuf'u tanımadılar, çünkü onu yirmi yıldır görmemişlerdi ve Yusuf'un ölmüş olduğunu düşünüyorlardı.

Bugün, **Yusuf'un, kardeşlerine kendisini nasıl tanıttığını** görmek için öykünün sonunu okuyacağız. Yusuf, ağabeylerine kendisini hemen tanıtmadı, çünkü önce, onların hilekar ve

kötü yüreklerinin değişip değişmediğini bilmek için onları denemek istedi. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: *"Yusuf kardeşlerini görür görmez onları tanıdı. Ama onlara yabancı gibi davranarak sert konuştu: "Nereden geliyorsunuz?" 'Kenan ülkesinden' diye yanıtladılar, 'Yiyecek satın almaya geldik.'"* (Yaratılış 42:7)

Yusuf onlara pek çok soru sordu, onları casus olmak ile suçladı ve zindana atarak gözaltında tuttu. **Yusuf, ağabeylerinin, yaşamları ve Tanrı'nın önündeki yürekleri hakkında düşünmelerini sağlamak istiyordu.** Üç gün sonra, Yusuf, ağabeylerinin Mısır'dan ayrılmalarına izin verdi, ama içlerinden bir tanesini zindanda bıraktı, diğerlerine ise babalarının en küçük çocuğu (birebir anlamı: *son* çocuk) olan küçük kardeşleri Benyamin'i alarak Mısır'a getirmelerini söyledi.

Aylar geçti ve Yusuf'un ağabeyleri daha fazla buğday satın almak ve küçük kardeşleri Benyamin'i yanlarında getirmek için Mısır'a geri döndüler. Mısır'a vardıklarında, ülkenin yöneticisi Yusuf ile tekrar görüştüler – ama onu hala tanımadılar. Yusuf, ağabeylerini çok korkutan bir şey yaptı ve onları kendi evine götürdü. Onlar içi bir ziyafet sofrası hazırlattı ve onları masada kendi önünde büyükten küçüğe doğru yaş sırasına göre oturttu. Yusuf'un masasından onlara yemek dağıtıldı. Benyamin'e verilen yiyecek ötekilerinkinden beş kat fazlaydı. Yusuf, ağabeylerinin Benyamin'i, kendisini kıskandıkları gibi kıskanıp kıskanmadıklarını görmek için belki de onları deniyordu. Ancak, hiç biri, küçük kardeşleri Benyamin'e karşı bir kıskançlık belirtisi göstermedi.

Ziyafet sona erdikten sonra, Yusuf kahyasına, ağabeylerinin torbalarına taşıyabilecekleri kadar yiyecek doldurmasını ve Benyamin'in torbasına buğdayının parasını ve kendisine ait olan gümüş bir kaseyi koymasını buyurdu. Yusuf'un ağabeyleri Mısır'dan ayrıldıktan sonra, Yusuf, ağabeylerinin ardından gitmesi e onları hırsızlıkla suçlaması için baş kahyasını gönderdi. Baş kahya Yusuf'un ağabeylerine yetiştiği zaman, onlara şöyle dedi: "Niçin iyiliğe karşı kötülük yaptınız? Efendimin şarap içmek için kullandığı kase değil mi bu?" Adamlar, "Kaseyi biz almadık. Kase torbalarımızdan birinde çıkarsa öldürülsün, geri kalanlar efendimin kölesi olsun!" diye karşılık verdiler. Baş kahya şöyle dedi: "Kase, kimde çıkarsa kölem olacak, geri kalanlar suçsuz sayılacak ve yolarına devam edecekler."

Baş kahya tüm torbaları aradı, önce en büyük kardeşin torbasını aradı ve son olarak da en küçük kardeşin torbasına baktı – ve kaseyi Benyamin'in torbasında buldu! Bunun üzerine Yusuf'un ağabeyleri elbiselerini yırttılar ve kente geri döndüler, Yusuf'un önünde yere kapandılar. Yusuf onlara şöyle dedi: "Nedir bu yaptığınız? Beni aldatabileceğinizi mi düşündünüz?" Yakup'un dördüncü oğlu ona şöyle karşılık verdi: "Ne diyelim efendim? Nasıl anlatalım? Kendimizi nasıl temize çıkaralım? Tanrı suçumuzu ve kötülüğümüzü ortaya çıkardı! Hepimiz köleniz artık; hem biz hem de kendisinde kase bulunan kardeşimiz!"

Yusuf onu şöyle yanıtladı: "Yalnız kendisinde kase bulunan kişi kölem olacak. Siz esenlikle babanızın yanına dönün." Yahuda bunun üzerine Yusuf'un yanına geldi ve ona abasının Mısır'a dönerlerken Benyamin'i de yanlarında götürmelerine ölüm derecesinde üzüldüğünü tekrar anlattı. Yahuda sonra Yusuf'a kendilerine merhamet etmesi ve Benyamin'in evine, babasının yanına dönmesine izin vermesi için yalvardı. Yusuf, ağabeylerinin geçmişte işledikleri günah nedeni ile üzüldüklerini ve babalarına ve küçük kardeşlerine ne kadar çok acıdıklarını gördüğü zaman, **ağabeylerinin gerçekten tövbe etmiş olduklarını** anladı. Ve artık ağabeylerine **kendisini tanıtma zamanının geldiğini** fark etti.

Kutsal Yazılar bu konu hakkında şöyle yazarlar:

(Yaratılış 45) [1] *Yusuf adamlarının önünde kendini tutmayıp, 'Herkesi çıkarın buradan!' diye bağırdı. Kendini kardeşlerine tanıttığı zaman yanında kimse olmasın istiyordu.* [2]*O kadar yüksek ses ile ağladı ki, Mısırlılar ağlayışını işitti. Bu haber firavunun ev halkına da ulaştı.* [3]*Yusuf kardeşlerine, '**Ben Yusuf'um!**Babam yaşıyor mu?' dedi. Kardeşleri donup kaldı, yanıt veremediler.*

[4]*Yusuf, 'Lütfen bana yaklaşın' dedi. Onlar yaklaşınca Yusuf şöyle devam etti: '**Mısır'a sattığınız kardeşiniz Yusuf benim.*** [5]*Beni buraya sattığınız için üzülmeyin. Kendinizi suçlamayın. **Tanrı insanlığı korumak için beni önden gönderdi**.* [6]*Çünkü iki yıldır ülkede kıtlık var ve bu kıtlık beş yıl daha sürecek. Kimse çift süremeyecek ve ekin biçemeyecek.* [7]*Tanrı yeryüzündeki soyunuzu korumak ve **harika biçimde** canınızı* kurtarmak *için beni önünüzden gönderdi.* [8]***Beni buraya gönderen siz değilsiniz, Tanrı'dır**. Beni firavunun baş danışmanı, sarayının efendisi, bütün Mısır ülkesinin yöneticisi yaptı.* [9]*Hemen babamın yanına gidin, ona oğlun Yusuf şöyle diyor deyin, 'Tanrı beni Mısır ülkesine yönetici yaptı. Durma, yanıma gel.*[10] *Goşen bölgesine yerleşirsin; çocukların, torunların, davarların, sığırların ve sahip olduğun her şey ile birlikte yakınımda olursun.* [11]*Orada sana bakarım, çünkü kıtlık beş yıl daha sürecek. Yoksa sen de, ailen de, sana bağlı olan herkes de perişan olursunuz.* [12]*'Hepiniz gözleriniz ile görüyorsunuz, kardeşim Benyamin, sen de görüyorsun konuşanın gerçekten ben olduğumu.* [13]*Mısır'da ne denli güçlü olduğumu ve bütün gördüklerinizi babama anlatın. Babamı hemen buraya getirin.'* [14]*Sonra kardeşi Benyamin'in boynuna sarılıp ağladı. Benyamin de ağlayarak ona sarıldı.* [15]*Yusuf ağlayarak bütün kardeşlerini öptü. Sonra kardeşleri Yusuf ile konuşmaya başladılar."*

Bunun üzerine Yusuf'un kardeşleri babalarının evine geri dönmek için hazırlandılar. Yusuf onlara, firavunun buyruğu üzerine atlı yük arabaları verdi ve aynı zamanda onlara yol için gerekli olacak her türlü tedariği sağladı.

[25]*"Yusuf'un kardeşleri Mısır'dan ayrılıp Kenan ülkesine, babaları Yakup'un yanına döndüler.* [26]*Ona, '**Yusuf yaşıyor!**" dediler, 'Üstelik Mısır'ın yöneticisi olmuş.' Babaları donup kaldı, onlara inanmadı.* [27]*Yusuf'un kendilerine bütün söylediklerini anlattılar. Kendisini Mısır'a götürmek için Yusuf'un gönderdiği arabaları görünce, Yakup'un keyfi yerine geldi.* [28]*'Tamam' dedi, 'Oğlum Yusuf yaşıyor. Ölmeden önce gidip onu göreceğim.'*

Bu olaydan sonra, Kutsal Yazılar bize Yakup ve ailesinin nasıl Kenan ülkesinden çıktıklarını ve Mısır'a gitmek üzere harekete geçtiklerini anlatır. Yaku, yolda giderken bir kurban sundu ve Tanrı orada onunla konuşarak öyle dedi:

*"Ben Tanrı'yım, babanın Tanrısı. Mısır'a gitmekten çekinme**. Soyunu orada büyük bir ulus yapacağım**. Seninle birlikte Mısır'a gelecek, **soyunu bu ülkeye geri getireceğim**. Senin gözlerini Yusuf'un elleri kapacak."* (Yaratılış 46:3, 4)

Uzun bir yolculuktan sonra, Yakup ve ailesi Mısır ülkesine vardılar. Yakup, sevgili oğlu Yusuf'u bunca yıl sonra tekrar görebildiği için ne kadar da mutluydu! Böylece, aynı zamanda **İsrail** adını da taşıyan Yakup Mısır'da Goşen bölgesinde yerleşti. Bu bölgede yaşayarak sayıca çoğaldılar ve geniş bir kabile haline geldiler. Yakup Mısır'da on yedi yıl yaşadı. Ömrü toplam yüz kırk yedi yıl sürdü. Böylece İsrail oymaklarının babası olan Yakup öldü ve Tanrı ile birlikte olmak üzere göklere gitti. Yakup, Yakup'un kardeşleri ve tüm Mısır halkı, yetmiş gün süre ile Yakup için yas tuttular. Yakup'un oğulları, babalarını büyükbabası İbrahim'in Kenan ülkesindeki mezarına gömdüler.

Yaratılış kitabının son bölümü olan ellinci bölümde Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yaratılış 50) [15]*Babalarının ölümünden sonra Yusuf'un kardeşleri, 'Belki Yusuf bize kin besliyordur' dediler, 'Ya ona yaptığımız kötülüğe karşılık bizden öç almaya kalkarsa?'* [16]-[17]*Böylece Yusuf'a haber gönderdiler: 'Babamız, ölmeden önce Yusuf'a şöyle deyin diye buyurmuştu: 'Kardeşlerin sana kötülük yaptılar, lütfen onların suçunu, günahını bağışla.' Ne olur şimdi günahımızı bağışla. Biz babanın Tanrısı'nın kullarız.' Yusuf bu haberi alınca ağladı.* [18]*Bunun üzerine kardeşleri gidip onun önünde yere kapanarak, 'Senin köleniz' dediler.* [19]*Yusuf, 'Korkmayın' dedi, 'Ben Tanrı mıyım?* ***Siz bana kötülük düşündünüz, ama Tanrı'nın bugün olduğu gibi bir çok halkın*** *yaşamını* ***korumak için o kötülüğü iyiliğe çevirdi.*** [20]*Korkmanıza gerek yok, size de çocuklarınıza da bakacağım.' Yüreklerine dokunacak güzel sözler ile onlara güven verdi.* [22]*Yusuf ile babasının ev halkı Mısır'a yerleştiler. Yusuf yüz on yıl yaşadı.* [23]*Efrayim'in üç göbek çocuklarını gördü. Manaşşe'nin oğlu Makir'in çocukları onun elinde doğdu.* [24]*Yusuf yakınlarına, 'Ben ölmek üzereyim' dedi, 'Ama Tanrı kesinlikle size yardım edecek; sizi İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ant içerek söz verdiği topraklara götürecek.* [25]*Sonra onlara ant içirerek,'Tanrı kesinlikle size yardım edecek' dedi, 'O zaman kemiklerimi buradan götürürsünüz.'* [26]*Yusuf yüz on yaşında öldü. Onu mumyalayıp Mısır'da bir tabuta koydular.*

Yaratılış kitabı bu şekilde sona erer. *"Böylece Yusuf* ***öldü*** *ve onu Mısır'da* ***bir tabuta*** *koydular."* Tanrı'nın **yaşamı** nasıl yarattığı öyküsü ile başlayan bu kitap, bir **ölüm** öyküsü ile sona erer. Adem'in günahı nedeni ile tüm insanlara ölüm geldi. Hoşunuza gitse de gitmese de, *"günahın ücreti ölümdür!"* (Romalılar 6:23) *Yaşam Koruyucusu* ünvanını taşıyan Yusuf gibi iyi bir adam bile ölmek zorundaydı, çünkü o da yüreğinde günah kökleri bulunan Adem'in bir soyuydu. Yusuf, Tanrı'nın yardımı ile, Mısır halkını ve ailesini açlıktan ölmekten **koruyabildi,** ama onları **ölümün kendisinden** koruyamadı. Yine de sevinçli yürekler ile Tanrı'yı övebiliriz (Wolof dilinde: *soğuk yürekler*), çünkü Yaratılış kitabında aynı zamanda bize **ölümün kendisini yenecek olan** her şey için yeterli bir Kurtarıcı gönderme konusunda **Tanrı'nın harika vaadini** okuduk. Ölüm, **günahın** bir sonucudur. Tanrı'nın göndermeyi vaat ettiği Kurtarıcı, Adem'in soyunu, **günahın kökünden** ve **günahın cezasından** kurtaracaktı. Günahın kökü, Şeytan ve insanın kötü yüreğidir. Günahın cezası ölüm ve cehennemdir. Tanrı'nın göndermeyi vaat ettiği Kurtarıcı, bunların hepsini endi ve O'na inananların yaşamlarını değiştirebilir.

Bugün bizi dinlemekte olan sizler, Şeytanı ve günahı, ölümü ve cehennemi yenmiş olan ve Adı'na inanan herkese sonsuz yaşam sunan bu her şey için yeterli Kurtarıcı'yı tanıyor musunuz? Kutsal Müjde (İncil) bu Kurtarıcı'dan şu sözler ile bahseder: *"İsrail'in Tanrısı Rabe övgüler olsun! Çünkü halkının yardımına gelip onları fidye ile kurtardı.* ***Eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, bizim için güçlü bir kurtarıcı (kurtuluş boynuzu) çıkardı.****"* (Luka 1:68-70) Amin!

Bir sonraki programımızda Tanrı isterse, Tevrat'ın *Mısır'dan Çıkış* olarak adlandırılan ikinci kitabını okumaya başlayacağız.

Tanrı, iz, Yaratılış kitabını özetleyen şu ayet üzerinde düşünürken, sizi bereketlesin:

"Günahın çoğaldığı yerde, Tanrı'nın lütfu daha da çoğaldı." (Romalılar 5:20)

Tevrat'ın İlk Kitabının Yeniden Gözden Geçirilmesi

REVIEW OF THE FIRST BOOK OF THE TORAH

Yaratılış 1–Mısır'dan Çıkış 1

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün sizler ile tekrar beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Tevrat'taki çalışmamız hala devam ediyor. Bildiğiniz gibi, Tevrat, Peygamberlerin Yazılarındaki ilk kitaptır ve beş kısma ya da kitaba ayrılır. Birinci kısım *Yaratılış* (birebir anlamı: *Başlangıç*) olarak adlandırılır. Son programımızda, Yaratılış kitabındaki çalışmalarımızı tamamladık. O zaman bu gün Tevrat'ın ***Mısır'dan Çıkış*** olarak adlandırılan ikinci kısmına başlıyoruz. Mısır'dan Çıkış kitabı, Tanrı'nın İsrailoğullarını Mısır ülkesindeki köleliğin boyunduruğundan nasıl özgür kıldığını anlatan şaşırtıcı ve harika öyküyü kapsar.

Mısır'dan Çıkış kitabına başlamadan önce, Kutsal Yazıların ilk kitabında neler öğrendiğimizi bir kez daha **gözden geçirelim.** Yaratılış kitabı hakkında tam bir bilgiye sahip olmamız çok önemlidir, çünkü bu kitap peygamberlerin daha sonra gelen diğer kitaplarında yazılı olan her şeyi anlayabilmemiz ve bunlara inanabilmemiz için Tanrı'nın yerleştirmiş olduğu bir temele benzer.

Yaratılış kitabının ilk ayetini hatırlıyor musunuz? Şöyle der: *"Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı."* Bu önemlidir. "Başlangıçta **Tanrı!**" Henüz hiç bir şey var olmamışken – var olan tek Biri vardı. Bu Biri, Tanrı'ydı! Sonra Tanrı'nın sonsuz Sözü'nün gücü ve Kutsal Ruh'u aracılığı ile milyonlarca kutsal **meleği** nasıl yarattığını öğrendik. Tanrı melekleri, O'na sonsuza kadar hizmet etmeleri ve O'nu övmeleri için yarattı. Bu melekler arasında üstün bilgeliğe ve güzelliğe sahip olan bir melek vardı. Meleklerin başı olan **Lüsifer!** Ancak yine de Kutsal Yazılar bize Lüsifer'in yüreğinde gururlandığı ve Tanrı'yı hor gördüğü bir günün geldiğini bildirirler. Lüsifer ve diğer pek çok melek Tanrı'yı tahtından devirmek için bir plan kurmaya başladılar. Ancak Tanrı'yı tahtından hiç kimsenin indiremeyeceği açıktır. Tanrı, kendisini hor görenleri hoş göremez. (birebir anlamı: *egemenliğini reddedemez.*) Sonuç olarak Tanrı Lüsifer'i ve onun kötü meleklerini kovdu ve Lüsifer'in adını *Düşman* anlamına gelen **Şeytan** koydu. Ve Tanrı Şeytan'ı ve onun meleklerini kovduktan sonra onlar için

cehennem ateşini yarattı. Kutsal Yazılar, adil olan Tanrı'nın Yargı Günü'nde Şeytan'ı onu izleyen herkes ile birlikte bu ateşe atacaktır.

Daha sonra, Tanrı'nın yaratmayı tasarladığı insanlar için **dünyayı** nasıl yarattığını okuduk. **Adam** (cinsiyet belirtmeyen: bir insan) Tanrı'nın yarattıklarının arasındaki en önemli yaratıktır, çünkü insan Tanrı'nın benzeyişinde yaratıldı! Tanrı insan ile derin ve harika bir ilişkiye sahip olmayı istedi. Bu nedenle insanın canına Tanrı'yı tanıyabileceği bir **zihin** yerleştirdi, ona Tanrı'yı sevebileceği bir **yürek** verdi ve ona Tanrı'ya itaat edebilmesi için bir **irade** emanet etti.

Sonra, Tanrı'nın yaratmış olduğu erkek ve kadının önüne nasıl bir **deneme** koyduğunu gördük. Tanrı Adem'i şu sözleri ile uyardı: "Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin. Ama iyi ile kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün." Yani: Benden sonsuza kadar ayrı kalırsın!

Ama yine de, atalarımız Adem ve Havva'nın Tanrı'nın yasaklamış olduğu ağaçtan yiyerek Şeytan'a itaat etmeyi seçtiklerini gördük. Tanrı Sözü, sonuç olarak şöyle der: *"**Günah** bir insan aracılığı ile, **ölüm** de günah aracılığı ile dünyaya girdi. Böylece **ölüm bütün insanlara yayıldı.**"* (Romalılar 5:12) "Bir salgın hastalık, o hastalığın ilk ortaya çıktığı kişi ile sınırlı kalmaz" (Wolof atasözü) sözü ne kadar da doğrudur! Adem'in günahı nedeni ile hepimiz günahkarız. Adem'in tek suçu ile hepimiz ölmeyi ve Tanrı'nın yargısına uğramayı hak ettik.

Daha sonra Tanrı'nın Adem ve Havva'yı günahları yüzünden Cennet Bahçesi'nden nasıl kovduğunu öğrendik. Ama yine de Tanrı onları kovmadan önce, Adem'in çocuklarını Şeytan'ın gücünden ve günahın cezasından kurtarmak için dünyaya bir **Kurtarıcı** göndermeyi nasıl planladığını duyurdu. Tanrı günahkarları kurtarmak için harika bir plan tasarlamıştı. Planı, dünyaya Adem'in günahından lekelenmeyecek mükemmel bir İnsan göndermekti. Bu doğru İnsan, Adem'in çocuklarının günah borcunu ödemek için kendi isteği ile kanını dökecekti. Ve Tanrı böylece adaletinden ödün vermeksizin, insanların günahlarını bağışlayabilecekti. Tanrı'nın, gelecek olan Kurtarıcı ile ilgili vermiş olduğu vaat gerçekten de şaşırtıcı bir vaatti.

Sonra Tanrı'nın bu harika vaadi, bazı hayvanları kurban ederek Adem ve Havva'ya deriden giysiler yapması aracılığı ile nasıl onayladığını gördük. Tanrı, Adem ve Havva'ya *"günahın ücretinin ölüm olduğunu"* ve *"kan dökülmeden günah bağışlaması olmayacağını"* öğretiyordu.

Bu olaydan sonra Adem'in ilk iki oğlu olan Kayin ve Habil hakkında bilgi edindik. Habil'in Tanrı'ya nasıl lekesiz **bir kuzu** sunduğunu ve bu kuzuyu nasıl boğazladığını ve bu davranışı ile dünyaya gelecek ve günahkarlar uğruna ölecek olan **Kurtarıcı'yı** sembolize ettiğini gördük. Kayin ise, Tanrı'ya kendi çabaları aracılığı ile yaklaşmayı denedi ve O'na kendi yetiştirdiği ürünlerden sunu götürdü. Kutsal Yazılar bu durumun sonucu hakkında şunu belirtirler: *"Rab Habil'i kabul etti, ama Kayin'i reddetti."* Tanrı, Kayin'in kurbanını neden kabul etmedi? Çünkü Tanrı'nın Yasası, *"günahın ücreti **iyi işlerdir**" **demez.*** Aksine, şöyle der: *"Günahın ücreti **ölümdür!**"*ve *"**kan dökülmeden** günah bağışlaması olmaz."* Tanrı Kayin'e tövbe etmesi ve ön görmüş olduğu doğruluk yolunu kabul etmesi için ricada bulundu, ama Kayin öfkelendi, ve küçük kardeşi Habil'i öldürdü.

Adem'in soyunun çoğu, Kayin'in adımlarını izledi. Öyle ki, Nuh'un dönemi *geldiğinde*, Kutsal Yazılar, Tanrı'nın *"yeryüzünde insanın yaptığı kötülüğün çok ve aklının ve fikrinin*

hep kötülükte *olduğunu gördüğünü"* bildirirler. İnsanın kötü yüreği nedeni ile Tanrı, isyankar günahkarları silip yok etmek için bir tufan göndermeyi amaçladı.

Ahlaksızlığın kol gezdiği bu dönemde Tanrı'ya yalnızca Nuh inanıyordu. Tanrı, Nuh'a, içine girecek olan herkes için sığınak olacak büyük bir gemi inşa etmesini söyledi. Nuh gemiyi inşa ederken Tanrı günahkarlara uzun süre sabır ile katlandı. Ama yine de Nuh ve ailesinden başka hiç kimse tövbe etmedi ve gemiye binmedi.

Nuh'un Sam, Ham ve Yafet adlı üç oğlu vardı. İbrahim peygamber Sam'ın soyundan geliyordu. Tanrı'nın İbrahim'e nasıl babasının evini terk etmesini ve Kenan (Filistin) ülkesine gitmesini buyurduğunu okuduk. Tanrı, İbrahim'den Tanrı'nın peygamberlerinin ve **dünyanın Kurtarıcısı'nın** geleceği **yeni bir ulus** meydana getirmeyi planladı. Bu nedenle Tanrı İbrahim'e şöyle dedi: *"Bereket kaynağı olacaksın. Yeryüzündeki bütün halklar senin aracılığın ile kutsanacak."* (Yaratılış 12:2, 3)

Böylece İbrahim, aynen Tanrı'nın vaat etmiş olduğu gibi, kocamış yaşında İshak'ın babası oldu. Tanrı'nın, adını İsrail olarak değiştirdiği Yakup ise on iki oğul babası oldu. Ve Yakup'un on iki oğlundan Tanrı'nın İbrahim'e vaat etmiş olduğu İsrail ulusu, yani yeni ulus meydana geldi.

Son üç programımızda, Yakup'un oğullarının, özellikle on birinci oğlu Yusuf'un ilgi çekici öyküsüne baktık. Yusuf'un ağabeyleri ondan nefret ettiler, ama Tanrı onu bereketledi ve onu tüm Mısır ülkesinin en üst yöneticisi yaptı. Bundan sonra Mısır ülkesinin ve Kenan diyarının üzerine büyük felakete neden olan bir kıtlık geldi. Bu kıtlığın neden olduğu sonuçlarından biri de Yakup'un ve oğullarının yiyeceklerinin tükenmesiydi. Yakup, Mısır'da buğday olduğunu duyduğu zaman, oğullarını Mısır' gönderdi. Sonra Yusuf'un, ağabeylerine kendisini nasıl tanıttığını, onları bağışladığını ve babasını ve tüm ailesini yola çıkıp Mısır'a yerleşmeye çağırdığını gördük. Böylece, **Yaratılış kitabının sonunda İsrailoğullarının** artık Tanrı'nın İbrahim'e vaat ettiği Kenan ülkesinde değil, **Mısır'da** bulunduklarını görüyoruz. Ancak yine de, tüm bu olaylar, Tanrı'nın uzun zaman önce İbrahim'e söylediği şu sözlerin yerine gelmesi için meydana geldi:

"Şunu iyi bil ki, ***senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak.*** *Dört yüz yıl kölelik edip baskı görecek. Ama soyuna kölelik yaptıran ulusu cezalandıracağım. Sonra soyun oradan büyük mal varlığı ile çıkacak."* (Yaratılış 15:13, 14)

İsrailoğullarının başına gelen tüm olayların üzerinde Tanrı'nın eli vardı. Tanrı, İbrahim'in torunları olan İsraillilere Kenan ülkesini vaat etmişken onların Mısır'a yerleşmelerine neden izin verdi? Çünkü Tanrı Mısır ülkesinde yaşayacak olan İsrailliler aracılığı ile Yüceliğini ve Gücünü açıklamak niyetindeydi. Tanrı, İsrailoğullarını müthiş gücü aracılığı ile kurtarmayı planladı, **öyle ki, O'nun kralların Kralı; rablerin Rabbi, Gücü Her Şeye Yeten olduğunu herkes bilebilsin!**

Dinleyici dostlar, şimdi, bugün kalan zamanımızın bir kaç dakikası içinde Mısır'dan Çıkış kitabının ilk bölümünü okuyalım. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Mısır'dan Çıkış 1) [6]*Zamanla Yusuf, kardeşleri ve o kuşağın hepsi öldü.* [7]*Ama soyları arttı; üreyip çoğaldılar, gittikçe büyüdüler, ülke onlar ile dolup taştı.* [8]*Sonra Yusuf hakkında bilgisi olmayan yeni bir kral Mısır'da tahta çıktı.* [9]*Halkına, 'Bakın, İsrailliler sayıca bizden daha çok' dedi,* [10]*'Gelin, onlara karşı aklımızı kullanalım, yoksa daha da çoğalırlar; bir savaş çıkarsa, düşmanlarımıza katılıp bize karşı savaşır, ülkeyi terk ederler.'*

[11]*Böylece Mısırlılar İsraillilerin başına onları ağır işlere koşacak angaryacılar atadılar. İsrailliler firavun için Pitom ve Ramses adında ambarlı kentler yaptılar.* [12]*Ama Mısırlılar baskı yaptıkça İsrailliler daha da çoğalarak bölgeye yayıldılar. Mısırlılar korkuya kapılarak* [13]*İsraillileri amansızca çalıştırdılar.*[14] *Her türlü tarla işi, harç ve kerpiç yapımı gibi ağır işler ile yaşamı onlara zehir ettiler. Bütün işlerinde onları amansızca kullandılar.*

[15]*Mısır kralı Şifra ve Pua adındaki İbrani ebelere şöyle dedi: "*[16]*İbrani kadınlarını doğum sandalyesinde doğurturken iyi bakın; çocuk erkek ise öldürün, kız ise dokunmayın."* [17]*Ama ebeler Tanrı'dan korkan kimselerdi, Mısır kralının buyruğun uymayarak erkek çocukları sağ bıraktılar.* [18]*Bunun üzerine Mısır kralı ebeleri çağırtıp, 'Niçin yaptınız bunu?' diye sordu, 'Neden erkek çocukları sağ bıraktınız?'* [19]*Ebeler, 'İbrani kadınları Mısırlı kadınlara benzemiyorlar' diye yanıtladılar, 'Çok güçlüler. Daha ebe gelmeden doğuruyorlar.'* [20]*Tanrı ebelere iyilik etti. Halk çoğaldıkça çoğaldı.* [21]*Ebeler kendisinden korktukları için Tanrı onları ev bark sahibi yaptı.* [22]*Bunun üzerine firavun bütün halkına buyruk verdi: 'Doğan her İbrani erkek çocuk Nil'e atılacak, kızlar sağ bırakılacak.'*

Mısır'dan Çıkış kitabının ilk bölümü burada sona erer. Bir sonraki yayınımızda Tanrı isterse, bu olağanüstü öyküyü okumaya başlayacağız ve Tanrı'nın bir adamı nasıl çağırdığını ve onu İsrailoğullarını Mısır'ın kötü yürekli kralı Firavun'un elinden kurtarmak için nasıl hazırladığını göreceğiz. Bu adamın adını biliyor musunuz? Evet, Musa, bu adam Tanrı'nın peygamberi Musa'dır.

Dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı sizi bereketlesin. Ve şu sözleri hatırlayın:

"Önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için, sabır ile ve Kutsal Yazıların verdiği cesaret ile umudumuz olsun diye yazıldı." (Romalılar 15:4)

Ders 29

LESSON 29

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Musa Peygamber

THE PROPHET MOSES

Mısır'dan Çıkış 1, 2

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile birlikte olabildiğimiz için mutluyuz.

Bildiğiniz gibi, Tevrat'ta Tanrı'nın peygamberi Musa'nın yazdığı beş kitap bulunur. Son programımızda, Yaratılış kitabını bitirdik ve *Mısır'dan Çıkış* olarak adlandırılan ikinci kitaba başladık. Tanrı'dan dileğimiz, çok değerli bilgiler ile dolu bu engin kitapta okuduğumuz her konuda zihinlerimizi ve yüreklerimizi aydınlatmasıdır.

Daha önce Tevrat'ın ilk kitabının bittiği yerde ikinci kitabının nasıl başladığını görmüştük. Böylece, İbrahim, İshak ve Yakup'un soyunun, yani, **İsrailoğullarının** Tanrı'nın onlara vermeyi vaat etmiş olduğu Kenan ülkesinden çok uzakta bulunan **Mısır'a** nasıl **yerleştiklerini** gördük.

Mısır'dan Çıkış kitabının ilk bölümünde şunu okuduk:

(Mısır'dan Çıkış 1) [1]*Yakup ile birlikte aileleriyle Mısır'a giden **İsrailoğulları'nın** adları şunlardır:* [2]*Ruben, Şimon,Levi, Yahuda.*[3] *İssakar, Zevulun, Benyamin.* [4]*Dan, Naftali, Gad, Aşer.* [5]*Yakup'un soyundan gelenler toplam yetmiş kişiydi. Yusuf zaten Mısır'daydı.* [6]*Zamanla Yusuf, kardeşleri ve o kuşağın hepsi öldü.* [7]*Ama soyları arttı; **üreyip çoğaldılar**, gittikçe büyüdüler, ülke onlar ile dolup taştı.*

[8] *Sonra Yusuf hakkında bilgisi olmayan **yeni bir kral** Mısır'da tahta çıktı.* [9]*Halkına, 'Bakın, İsrailliler sayıca bizden daha çok' dedi,* [10]*'Gelin, onlara karşı aklımızı kullanalım, yoksa daha da çoğalırlar; bir savaş çıkarsa, düşmanlarımıza katılıp bize karşı savaşır, ülkeyi terk ederler.'* [11]*Böylece Mısırlılar İsrailliler'in başına onları **ağır işlere** koşacak angaryacılar atadılar. İsrailliler firavun için Pitom ve Ramses adında ambarlı kentler yaptılar.* [12]*Ama Mısırlılar baskı yaptıkça İsrailliler daha da çoğalarak bölgeye yayıldılar. Mısırlılar korkuya kapılarak* [13]*İsrailliler'i amansızca çalıştırdılar.* [14]*Her türlü tarla işi, harç ve kerpiç yapımı gibi ağır işler ile yaşamı onlara zehir ettiler. Bütün işlerinde onları amansızca kullandılar.*

Burada biraz ara verelim. Yusuf'un ölümünden bu yana **üç yüz yıldan fazla zaman geçmişti.** Mısır tahtına Yusuf'un Mısır halkı için tüm yaptıklarını unutmuş olan bir kral, başka bir firavun geçti. Bu firavun İsrail'i kölesi yaparak ona çok ağır işler ile zulmederek baskı yaptı. İsraillileri çok ağır işlere koştu! Belki de İsrailliler, Tanrı'nın ataları İbrahim'e onları güçlü bir ulus yapacağı konusunda verdiği vaadi unutmuş olduğunu düşündüler. Ama yine de, Tanrı hiç bir şeyi unutmamıştı! Aslında Tanrı, uzun zaman önce verdiği vaadi yerine getirme süreci içindeydi.

Gerçekten de **Tanrı sadıktır!** O, antlaşmalarını yerine getirir! Tanrı, biri O'nun yavaş hareket ettiğini düşünse dahi O, yapmayı vaat ettiği şeyleri yapacaktır! **Tanrı, peygamberlerin ve Kurtarıcı'nın geleceği yeni bir ulus yaratmak için plan yapan Kişi'ydi. Ve O'nun bu planının yerine gelmesine hiç bir şey engel olamayacaktı!**

Hatırlayacağınız gibi, Tanrı bu yeni ulusu yaratma planını ilk kez İbrahim ve Sara adlı yaşlı bir çifte açıkladı. İbrahim yüz yaşındayken İshak doğdu; İshak'tan Yakup ve Yakup'tan İsrail'in oymaklarını meydana getiren on iki oğul doğdu. Mısır ülkesine yerleştiklerinde yetmiş kişiydiler. Ama şimdi yaklaşık üç yüz yıl sonra sayıları çoğaldı, bir milyonu geçti! **Tanrı uzun zaman önce vaat etiğini yerine getirdi mi?** Tanrı, İbrahim'den yeni ve büyük bir ulus yaptı mı? Evet, yaptı! Tanrı sadıktır ve Sözü'nden caymaz. O, sonsuza kadar yüceliğe layıktır!

Bugünkü okumamızda, **Firavun'un** İsrail oymaklarını köle yaparak onlara nasıl zulmettiğini gördük. Ama yine de aynı zamanda Firavun'un İsrail oymaklarına baskı yapmayı ve onları zayıflatmayı denediği her zaman, Tanrı'nın İsrail oymaklarının büyümelerini ve çoğalmalarını sağladığını gördük. Bu yüzden Kutsal Yazılar Firavun'un çok öfkelendiğini ve İsrailliler'e şu buyruğu verdiğini kaydederler: *"Doğan her İbrani erkek çocuk Nil'e atılacak!"* (Mısır'dan Çıkış 1:22) Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz? Bu kötü plan için Firavun'u yönlendiren kimdi? **Şeytan'dı!** Şeytan İsrail halkına neden zulmetmek ve onları yok etmek istedi? Çünkü Şeytan Tanrı'nın Adem'in çocuklarını günahın gücünden ve cehennemden kurtarmak için dünyaya bir Kurtarıcı göndereceğini biliyordu. Ve Şeytan gelecek olan bu Kurtarıcı'nın **İsrail ulusunun** soyundan ortaya çıkacağından da haberdardı! Şeytan bu yüzden Firavun'u İsrail halkına zulmetmesi ve hatta onların tüm erkek bebeklerini Nil nehrine attırarak yok etmesi için tahrik eti.

Ama Şeytan'dan güçlü olan Tanrı, İsrail oymakları içinden bir adamı, seçmiş olduğu halkı Firavun'un elinden kurtarması için kullanmayı tasarladı. Bu kahramanın adını biliyor musunuz? Evet, bu adam Tanrı'nın ünlü peygamberi **Musa'dır.** Ama Musa'nın anne-babası Amram ve Yokevet de kahramanlar olarak anılmalıdırlar, çünkü *"kralın fermanından korkmadılar."* (İbraniler 11:23; Mısır'dan Çıkış 6:20) Mısır'dan Çıkış kitabının ikinci bölümünde **Musa'nın yaşamının ilk yılları** hakkında yazılanları okuruz.

Kutsal Yazılar şöyle der:

(Mısır'dan Çıkış 2) [1]*Levili bir **adam** kendi oymağından bir kız ile evlendi.* (Levi, Yakup'un üçüncü oğluydu) [2]*Kadın gebe kaldı ve bir **erkek çocuk** doğurdu. Güzel bir çocuk olduğunu görünce, onu üç ay gizledi.* [3]*Daha fazla gizleyemeyeceğini anlayınca, hasır bir **sepet** alıp katran ve zift ile sıvadı. İçine çocuğu yerleştirip Nil kıyısındaki sazlığa bıraktı.* [4]***Çocuğun ablası** kardeşine ne olacağını görmek için uzaktan gözlüyordu.*

[5]*O sırada **Firavun'un kızı** yıkanmak için ırmağa indi. Hizmetçileri ırmak kıyısında yürüyorlardı. Sazların arasındaki sepeti görünce, firavunun kızı onu getirmesi için*

hizmetçilerinden birini gönderdi. [6]*Sepeti açınca ağlayan çocuğu gördü. Ona acıyarak, 'Bu bir İbrani çocuğu' dedi.* (Mısırlılar İsrail halkına *İbraniler* derlerdi.)

[7]*Çocuğun ablası, firavunun kızına, 'Gidip bir İbrani sütnine çağırayım mı?' diye sordu, 'Senin için bebeği emzirsin.* [8]*Firavunun kızı, 'Olur' diye yanıtladı. Kız gidip bebeğin annesini çağırdı.* [9]*Firavunun kızı kadına,'Bu bebeği al, benim için emzir, ücretin neyse veririm' dedi. Kadın bebeği alıp emzirdi.* [10]*Çocuk büyüyünce onu geri getirdi. Firavunun kızı çocuğu evlat edindi. 'Onu sudan çıkardım' diyerek adını* ***Musa*** *koydu.*

Musa'nın doğumunun öyküsü budur. Bu konuda düşünün! Diğer erkek bebekler öldürülürlerken, bebek Musa kendi annesi tarafından emzirildi ve kötü kral Firavun'un kendisi tarafından korundu. Musa'nın yaşamında olup biten her şeyin üzerinde **Tanrı'nın** eli vardı. Tanrı, Musa'yı İsrailoğullarını köleliklerinden kurtarmak için kullanmayı planladı. Tanrı'nın bilgeliği, Şeytan'ın ve insanın bilgeliğinin çok ötesinde olup insan kavrayışını aşan derinliktedir. Musa'nın, sütten kesildikten sonra nerede büyüdüğünü biliyor musunuz? Firavun'un evinde büyüdü ve bildiğiniz gibi Firavun İsrail halkına zulmeden kişiydi! Ama Tanrı'nın amacı, Musa'yı, İsrail halkını firavunun elinden kurtarmak için kullanmaktı. Tanrı, yaptığı plan uyarınca, Musa'yı koruması için zalim kral firavunun kızını kullanmayı seçti. Tanrı, kralın evinin Musa için en iyi ve en güvenilir yer olacağını biliyordu. Tanrı aynı zamanda Musa'nın, İsrailoğullarına önderlik etmesi için uygun şekilde hazırlanabilmesi amacı ile öğrenmesi ve anlaması gereken çok şey olduğunun da farkındaydı. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: *"Musa, Mısırlıların bütün bilim dallarında eğitildi. Gerek sözde gerek eylemde güçlü biri oldu."* (Elçilerin İşleri 7:22) Ama her şeye rağmen Musa'nın öğrenmesi gereken daha pek çok şey vardı.

Kutsal Yazılar'ı okuyalım:

(Mısır'dan Çıkış 2) [11] ***Musa büyüdükten sonra*** *bir gün soydaşlarının yanına gitti. Yaptıkları ağır işleri seyrederken bir Mısırlının bir İbraniyi dövdüğünü gördü.* [12]*Çevresine göz gezdirdi; kimse olmadığını anlayınca, Mısırlıyı öldürüp kuma gizledi.* [13]*Ertesi gün gittiğinde iki İbraninin kavga ettiğini gördü. Haksız olana, 'Niçin kardeşini dövüyorsun?' diye sordu.* [14]*Adam, 'Kim seni başımıza yönetici ve yargıç atadı?' diye yanıtladı, 'Mısırlıyı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?' O zaman Musa korkarak, 'Bu iş ortaya çıkmış!' diye düşündü.* [15]*Firavun olayı duyunca Musa'yı öldürtmek istedi. Ancak Musa ondan kaçıp Midyan yöresine gitti.*

Böylece, Musa'nın, İsrailoğullarını kurtarmak için önce nasıl kendi gücü ile uğraştığını görüyoruz. Ancak, Musa'nın kendi gücü ile kurtarmayı denemesi, Tanrı'nın istediği yol değildi. Tanrı, İsrailoğullarını özgür kılmak için Musa'yı **bir araç** olarak kullanmak istiyordu. **İsrail'in kurtuluşu Musa'dan değil, Tanrı'dan gelecekti.** Musa, tek başına yalnızca bir insandı ve Tanrı bu gücü Musa'ya vermedikçe, Musa, İsrailoğullarını firavunun elinden kurtaracak güce sahip değildi.

Böylece, Kutsal Yazılar'dan öğrendiğimiz bilgiye göre Musa'nın Midyan yöresinde kırk yıl boyunca çölde yaşadığını görüyoruz. Tanrı'nın, bu kızgın ve kurak çölde Musa'ya öğreteceği pek çok önemli ders vardı. Tanrı Sözü'nde şöyle bir ayet bulunur: *"En küçük işte güvenilir olan kişi, büyük işte de güvenilir olur. En küçük işte dürüst olmayan kişi, büyük işte de dürüst olmaz."* (Luka 16:10) Tanrı'nın Musa'ya, tüm İsrail halkına çobanlık etmek gibi zorlu bir görev vermeden önce, Musa'nın küçük işlerde güvenilir olduğunu göstermesi gerekiyordu. Böylece, Kutsal Yazılar bize, Musa'nın, Mısır'dan çok uzak bir ülkede çobanlık yaptığını, evlendiğini ve iki çocuğu olduğunu bildirirler. Musa, kırk yıl boyunca sadık bir

çoban oldu. Musa, çölde kayınpederinin sürüsünü güderken **Tanrı Musa'yı** İsrail ulusuna çobanlık edeceği gün için **hazırlıyordu.** Tanrı'nın Musa ve Halkı İsrail için büyük planları vardı!

Daha sonra Kutsal Yazılar şöyle yazar:

(Mısır'dan Çıkış 2) [23]*Aradan yıllar geçti, bu arada Mısır kralı öldü. İsrailliler hala kölelik altında inliyor, feryat ediyorlardı. Sonunda yakarışları Tanrı'ya erişti.* [24]***Tanrı iniltilerini duydu. İbrahim, İshak ve Yakup ile yaptığı antlaşmayı anımsadı.*** [25]*İsraillilere baktı ve onlara ilgi gösterdi.*

İsrailoğulları çok uzun bir süre köle olarak yaşadılar. Gördükleri baskı çok büyüktü! Ama Tanrı onları unutmamıştı. Tanrı İsrail halkını kölelikten kurtarmayı planladı. Aklımıza şöyle bir soru gelebilir: Tanrı, İsrailoğullarını firavunun elinden özgür kılmayı neden planladı? Onlar diğer insanlardan daha iyi oldukları için mi? Hayır! İsraillilerde diğer tü insanlar ve Mısır halkı gibi günahkardılar. **O zaman Tanrı'nın İsrailoğulları için neden böyle özel planları vardı?** Yanıt çok basit: çünkü **Tanrı sadıktır ve merhametlidir!** Son ayeti tekrar okuyalım. Okuyoruz: "*Tanrı iniltilerini duydu ve İbrahim, İshak ve Yakup ile yaptığı* ***antlaşmayı anımsadı*** **(Tanrı'nın sadakatine dikkat edin!)** *Tanrı İsraillilere baktı ve* ***onlara ilgi gösterdi.*** **(Tanrı'nın merhametine dikkat edin!)** *"* (Mısır'dan Çıkış 2:24, 25)

Evet, sadık ve merhametli Tanrı, İbrahim ile yapmış oldu antlaşmayı anımsadı; İbrahim'e şöyle demişti:

*"**Seni büyük bir ulus yapacağım..Bereket kaynağı olacaksın, yeryüzündeki bütün halklar senin aracılığın ile kutsanacak.**" (Yaratılış 12:2, 3) "Şunu iyi bil ki, senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl kölelik edip baskı görecek. Ama soyuna kölelik yaptıran ulusu cezalandıracağım. Sonra soyun oradan büyük mal varlığı ile çıkacak."* (Yaratılış 15:13, 14)

Bir sonraki derste Rab isterse, Tanrı'nın Musa'ya nasıl alışılmamış bir şekilde göründüğünü ve onu daha önce aynen İbrahim'e söz vermiş olduğu gibi, İsraillileri Mısır'daki köleliklerinden kurtarmaya nasıl çağırdığını göreceğiz.

Dinlediğiniz için teşekkürler…

Tanrı sizi bereketlesin. Bugün size Mezmurlardaki şu sözler ile veda ediyoruz:

"Rab'be şükredin, O'na yakarın, halklara duyurun yaptıklarını! O, antlaşmasını, bin kuşak için verdiği sözü, İbrahim ile yaptığı antlaşmayı, İshak için içtiği andı sonsuza dek anımsar." (Mezmur 105: 1,8, 9)

Musa Tanrı ile Karşılaşıyor!

MOSES MEETS GOD!

Mısır'dan Çıkış 3, 4

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun!

Ön gördüğü kurtuluş yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde Mısır kralı firavunun İbrahim'in soyu olan İsraillileri köle yaparak ve amansızca çalıştırarak onlara nasıl zulmettiğini gördük. Ama aynı zamanda şu ifadeyi de okuduk: *"Ama Mısırlılar baskı yaptıkça, İsrailliler daha da çoğalarak bölgeye yayıldılar, öyle ki Mısırlılar korkuya kapıldı."* (Mısır'dan Çıkış 1:12) Firavun en sonunda doğan her İsrailli erkek çocuğun ölmesi için ırmağa atılması konusunda ferman verdi.

Ama yine de Şeytan'dan daha güçlü olan Tanrı'nın firavunun yaptığı kötülüğü tersine çevirecek bir planı vardı. Böylece firavunun kızının ırmaktaki sepetin içinde bulduğu İsrailli bir bebeğe nasıl sahip çıktığını okuduk. Firavunun kızı, bebeğe acıdı ve ona **Musa** adını vererek onu evlat edindi. Böylece Musa firavunun yani, İsrail halkını yok etmeyi en çok isteyen kişinin evinde büyüdü! Bilgelik kaynağı olan Tanrı, İsraillileri kötü kralın elinden kurtarmak için Musa'yı kullanmayı planladı. Musa kırk yaşına geldiğinde, kendisini öldürmek isteyen firavunun yanından kaçtı. Musa, kırk yıl süre ile evlendiği ve kayınpederinin sürüsünü güttüğü çölde yaşadı.

Şimdi öykümüze devam edelim ve İsrail halkının Mısır'dan çıkmasına önderlik etmesi amacı ile Tanrı'nın Musa'yı firavuna gönderebilmesi için **Tanrı'nın, Kendisini Musa'ya nasıl açıkladığını** görelim. Tevrat'ta Mısır'dan Çıkış kitabının üçüncü bölümünü okuyoruz. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Mısır'dan Çıkış 3) [1]*Musa, kayınbabası Midyanlı Kahin Yitro'nun sürüsünü güdüyordu. Sürüyü çölün batısına sürdü ve Tanrı Dağı'na, Horev'e vardı.* [2]***Rab'bin meleği bir çalıdan yükselen alevlerin içinde ona göründü.*** *Musa baktı, çalı yanıyor, ama tükenmiyor.* [3]*'Çok garip' diye düşündü, 'Gidip bir bakayım çalı neden tükenmiyor?'*

[4]*RAB Tanrı Musa'nın yaklaştığını görünce, çalının içinden, 'Musa, Musa!' diye seslendi. Musa, 'Buyur' diye yanıtladı.* [5]*Tanrı, 'Fazla yaklaşma' dedi, 'Çarıklarını çıkar. Çünkü bastığın yer* ***kutsal topraktır****.* [6]***Ben babanın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve***

Yakup'un Tanrısıyım.' *Musa yüzünü kapadı, çünkü Tanrı'ya bakmaya korkuyordu.* [7]*RAB,* ***'Halkımın Mısır'da çektiği sıkıntıyı yakından gördüm'*** *dedi, 'Angaryacılar yüzünden ettikleri feryadı duydum. Acılarını biliyorum.* [8]*Bu yüzden onları Mısırlıların elinden kurtarmak için geldim. O ülkeden çıkarıp geniş ve verimli topraklara, süt ve bal akana ülkeye, Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus topraklarına götüreceğim.* [9]*İsraillilerin feryadı bana erişti. Mısırlıların onlara yapmakta olduğu baskıyı görüyorum.* [10]*Şimdi gel, halkım İsrail'i Mısır'dan çıkarmak için seni firavuna göndereyim.*

[11]*Musa, 'Ben kimim ki, firavuna gidip İsraillileri Mısır'dan çıkarayım?' diye karşılık verdi.* [12]*Tanrı, 'Kuşkun olmasın, ben seninle olacağım' dedi, 'Seni benim gönderdiğimin kanıtı şu olacak:* ***halkı Mısır'dan çıkardığın zaman bu dağda bana tapınacaksınız.'*** [13]*Musa şöyle karşılık verdi: 'İsrailliler'e gidip, 'Beni size atalarınızın Tanrısı gönderdi' dersem, 'Adı nedir?' diye sorabilirler. O zaman ne diyeyim?'* [14]*Tanrı,* ***'Ben Ben'im****' dedi, 'İsrailliler'e de ki, 'Beni size, 'Ben Ben'im' diyen gönderdi.* [15]*İsrailliler' de ki, 'Beni size atalarınızın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı RAB gönderdi.' Sonsuza dek* ***adım bu olacak.*** *Kuşaklar boyunca böyle anılacağım.'"*

Tanrı'nın, Sina Dağı'ndaki yanan çalılığın içinden Musa'ya söylediği sözler aracılığı ile, **Tanrı'nın karakteri hakkında en azından dört şey öğrenebiliriz.**

1.) Öncelikle, Tanrı'nın **kutsal** olduğunu öğreniriz! Musa, yanan çalının alevlerini gördüğü zaman, çok şaşırdı, ne olduğunu anlamak için yaklaştığında, Tanrı'nın ona seslendiğini işitti. Musa dehşete kapılarak titredi ve bakmaya cesaret edemedi. Musa neden korktu? Çünkü Kutsal Olan'ın, Tanrı'nın yüce huzurunda duruyordu! Tanrı, kutsal olduğunu Musa'ya söylediği şu sözler ile ilan etti: *"Fazla yaklaşma. Çarıklarını çıkar, çünkü bastığın yer kutsal topraktır!"*

Musa'ya alevlerin içinden görünen Tanrı, gerçekten de **kutsaldır.** Tanrı, Kutsallığının herkes tarafından fark edilmesini ister. Tanrı'nın huzurunda duran melekler konusunda Kutsal Yazılar şöyle der: *"Kutsal, kutsal, kutsaldır! Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, var olmuş, var olan ve gelecek olan."* (Vahiy 4:8) Melekler, Tanrı'nın kutsallığının farkındadırlar. Bugün bu programı dinlemekte olan sizler, Tanrı'nın kutsallığının farkında mısınız?

Bunun ne anlama geldiği konusunda biraz düşünelim. Daha önceki derslerimizde görmüş olduğumuz gibi, Tanrı'nın kutsallığı, Adem ve Havva'nın günah işledikten sonra Cennet Bahçesi'nden kovulmalarına neden oldu. Tanrı'nın kutsallığı O'nun Kayin'in sunusunu reddetmesine neden oldu. Nuh'un zamanındaki insanların bir tufan ile silip yok edilmelerinin nedeni de yine Tanrı'nın kutsallığıydı. Bu olayı izleyen dönemde Tanrı dünyanın dilini karıştırdı ve Kendisine karşı isyan etmeye çalışan Babil halkını yeryüzüne dağıttı. Ve İbrahim'in zamanında Tanrı'nın kutsallığı kötülükten zevk alan Sodom halkının üzerine gökten ateş yağdırmasına neden oldu.

Bugüne kadar insanların çoğunun Tanrı'nın kutsallığına saygı göstermemeleri çok üzücüdür. Bu insanlar O'nun kusursuz saflığının farkına varamadılar. Bu durum, insanlar günah işledikleri ve bu günahtan zevk aldıkları zaman ortaya çıkar. Aynı zamanda insanlar, dini bir manto gibi üzerlerinde taşıdıklarında, ama Kutsal Yazıları Tanrı'nın gerçeğini anlamak amacı ile incelemediklerinde de, Tanrı'nın kutsallığına önem vermediklerini görürüz. Pek çok insan Tanrı'nın adını içtenlikle değil, yalnızca bir alışkanlık olarak kullanır. Aslında Tanrı'nın isteği zihinlerinden çok uzak olmasına rağmen, *"Bismillah"* (Arapça anlamı: Tanrı'nın adı ile) ya da *"İnşallah"* (*eğer Tanrı isterse*) gibi sözleri dualarında

kullanırlar, ama bunun hiç bir yararı yoktur. İnsanların Tanrı'nın kutsallığını anlamak konusundaki başarısızlıklarını, Tanrı'nın huzurunda kendi doğruluklarını kurmak istemeleri ve Tanrı'nın ön gördüğü doğruluk yolunu kabul etmeyi reddetmeleri gibi davranışları aracılığı ile gözlemleriz. Bazı kişiler uzun süre oruç tutarak, sürekli dua ederek ya da yıkanma ve temizlenme törenleri (aptes) aracılığı ile kendilerini Tanrı'nın önünde temiz kılabileceklerini düşünürler. Ama Peygamberlerin Yazılarında çok net olarak gördüğümüz gibi, bu tür dışsal eylemler kişinin iç varlığında temiz olmasını talep eden **Kutsal Olan'ı, Tanrı'yı** tatmin etmez. Sevgili dostlar, Tanrı kutsaldır! Musa'ya, *"Çarıklarını çıkar, çünkü bastığın yer **kutsal topraktır**"* demesinin nedeni de budur.

2.) Sonra, Tanrı'nın yanan çalıda Musa'ya söylediğini temel alarak Tanrı'nın yalnızca Kutsal Olan değil, aynı zamanda **Sadık Olan (**birebir anlamı: *antlaşmalarını yerine* getiren) da olduğunun farkına varırız! Tanrı'nın Musa'ya ilk söylediği şeyi işittiniz mi? Şöyle dedi: *"Ben babanın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım."* (Mısır'dan Çıkış 3:6) Bu sözler, Tanrı'ya yaklaşmak ve O'nun ile bir ilişki yaşamanın zevkine varmak isteyen herkesin yüreğini sevinç ile doldurmalıdır. Kutsal Olan Tanrı, İbrahim, İshak ve Yakup ile bir antlaşma yapmış Olan'dır. Tanrı Sadık Olan'dır: dostlarını asla terk etmez ve onlara hiç bir zaman ihanet etmez! Aradan yüzlerce yıl geçmesine rağmen Tanrı, İbrahim, İshak, Yakup ve onların soyuna verdiği vaadi unutmamıştı.

Bu konuda sizin düşünceniz nedir? Tanrı'nın sadakatini takdir ediyor musunuz? İbrahim, İshak ve Yakup ile konuşan Tanrı'yla yakın bir ilişkinin tadını çıkartıyor musunuz? Bu yaşamda ve gelecek yaşamda gerçekten mutlu olmak isteyen herkes için bu, önemli bir sorudur. Size, 'Bir dine sahip misiniz?' diye sormuyoruz; Sorduğumuz şu: Tanrı ile doğru bir ilişkiye sahip misiniz? Tanrı'nın ön gördüğü kurtuluş yolunun mesajına inandınız mı? **Bir dini izlemek** ve Tanrı'nın Kendisi ile **bir ilişkiye** sahip olmanın birbirlerinden farklı iki şey olduklarını anladınız mı?

Günümüzde, dünyada binlerce din mevcuttur. Örneğin, uzmanlar bize yalnızca Brezilya ülkesinde birbirlerinden farklı dört bin din ve mezhep var olduğunu söylerler! Dört bin tane din!?! Çok şaşırtıcı! Dört bin tane tanrı mı var? Ya da Tanrı'ya ulaştıran dört bin tane yol mu mevcut? Kutsal Yazılar şöyle der: ***"Tek Tanrı** ve Tanrı ile insanlar arasında **tek bir Aracı** vardır. "* (1.Timoteos 2:5) O zaman neden bugün dünyada binlerce din ve bu dinlerin birbirlerinden farklı binlerce mezhebi mevcuttur? Nedeni şudur: Adem soyunun çoğu Tanrı'nın İbrahim, İshak ve Yakup ile bina etmiş olduğu gerçeğin temelini önemsememişlerdir. Adem'in soyunu günahın cezasından ve gücünden kurtarmak için dünyaya gelecek olan Aracı hakkında verdiği vaatleri bilmezler. Tanrı'nın asla değişmeyen Sözü'nden haberdar değildirler. **Sadık Olan'ı** tanımazlar.

3.) Tanrı, Musa'ya, yanan çalıda göründüğü zaman, bir başka özelliğini sergiledi. Bu özeliği, **merhametiydi.** Tanrı yalnızca Kutsal Olan, Sadık Olan değil, ama aynı zamanda **Merhametli Olan'**dır. Tanrı, bu nedenle Musa'ya İsrail halkı ile ilgili şunları söyledi: *"Halkımın Mısır'da çektiği sıkıntıyı yakından **gördüm.** Angaryacılar yüzünden ettikleri feryadı **duydum.** Acılarını **biliyorum.** Bu yüzden onları Mısırlıların elinden kurtarmak için **geldim.** Onları o ülkeden çıkarıp geniş ve verimli topraklara götüreceğim."* (Mısır'dan Çıkış 3:7, 8)

Tanrı neden İsrail halkını özgür kılmayı ve onları verimli bir ülkeye götürmeyi planladı? İsrailliler Tanrı'nın merhametini hak ettiler mi? Ya da diğer uluslardan daha mı iyiydiler? Hayır, değildiler! O zaman Tanrı neden onları kurtarmayı ve bu şekilde bereketlemeyi

planladı? Tek neden şudur: Tanrı'nın sadakati ve merhameti. Kutsal Yazılar bu konu hakkında şöyle der: *"Tanrı iniltilerini duydu. İbrahim, İshak ve Yakup ile yaptığı antlaşmayı anımsadı. İsrailliler'e baktı ve onlara ilgi (merhamet) gösterdi. "* (Mısır'dan Çıkış 2:24, 25)

Evet, Tanrı, **Merhametli Olan**'dır.

4.) En son olarak, yanan çalı öyküsünde gözlemleyebileceğimiz bir konuya daha değineceğiz. Musa'nın Tanrı'ya O'nun adının ne olduğunu sorduğunu işittik. Sonsuz Tanrı'nın doğası tek bir ad ile tanımlanabilir mi? Böylesine yüce ve kutsal, sadık ve merhametli bir Tanrı; insanın gözleri ile göremeyeceği, her şeyi yaratan, her şeyi gören, her şeyi bilen ve her şeyi yapabilen bu Tanrı'nın **Adı nedir?** Bazı kişiler, Tanrı'nın adının sadece *"Tanrı" (Allah)* olduğunu düşünürler. Doğrudur, Tanrı Tanrı'dır. Ama yine de **adı** *Tanrı* değildir. O, Tanrı'dır. Ben de bir insanım, ama adım *İnsan* değildir. Hepimiz tanındığımız bir ada sahibiz. **Tanrı'nın adı** nedir? Tanrı, Musa'nın sorusuna ne yanıt verdi? Ayetleri tekrar okuyalım. Tanrı Musa'ya şöyle dedi:

*"**BEN BEN'İM.** İsraillerle de ki, 'beni size **Ben Ben'im** diyen gönderdi. Tanrı aynı zamanda Musa'ya şöyle dedi: 'İsraillilere de ki, 'Beni size atalarınızın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı **RAB** gönderdi. **Sonsuza dek adım bu olacak.!"*** (Mısır'dan Çıkış 3:14,15) (Not: İbranice'deki YHWH & İngilizce'deki "Rab" Wolof diline, Sonsuz Olan sözleri ile çevrilir.)

Sonsuz doğasını tanımlayan Tanrı'nın adı nedir? Adını duydunuz mu? Adı: **Rab'dir! (Sonsuz Olan)** Kutsal Yazılarda peygamberler, yüzlerce isim ve unvan atfederler, ama bu isim, yani *Rab* diğer isimler arasında en çok – altı bin beş yüz kezden daha çok – kullanılanıdır. Tanrı Rab'dir, Sonsuz "BEN BEN'İM'dir; var olmuş olan, var olan ve sonsuza kadar var olacak Olan'dır. O, Sonsuz Olan'dır! Başlangıcı yoktur. Sonu yoktur. Sınırları yoktur. Eşi benzeri yoktur. O, Kendi gücü aracılığı ile var Olan'dır. Dün ve bugün nasılsa, sonsuza kadar aynı olacaktır. O, asla değişmez. O'nun adı, Rab'dir (Sonsuz Olan'dır)!

Dinleyici dostumuz, **Rabbi** tanıyor musunuz? O'nun **kutsallığının** farkında mısınız? O'nun, **sadakati** (ilişkilerde; antlaşmalarını yerine getirdiği için) ile seviniyor musunuz? O'nun **merhametini** kabul ettiniz mi? O'nun Sözü'ne inanıyor musunuz? İbrahim, İshak ve Yakup'un Tanrısı ile yakın bir ilişkiye girdiniz mi? Yanan çalıdan Musa'ya konuşan Rabi tanıyor musunuz?

Dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı isterse, bir sonraki programımızda Musa'nın öyküsüne devam edeceğiz ve Tanrı'nın onu nasıl kötü yürekli Mısır kralı firavuna gönderdiğini göreceğiz.

Siz, Tanrı'nın Musa'ya söylediği şu sözler üzerinde düşünmeye devam ederken Tanrı sizi bereketlesin:

"BEN BEN'İM!..Ben Rab'bim..Sonsuza dek adım bu olacak!" (Mısır'dan Çıkış 3:14, 15; 6:2)

Firavun, “Rab Kim Oluyor?”

PHARAOH, "WHO IS THE LORD?"

Mısır’dan Çıkış 4-7

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O’nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı’nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün sizler ile tekrar beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Bugün, **Tanrı’nın peygamberi Musa ve Mısır’daki Tanrı halkının** öyküsünü anlatan Tevrat’ın ikinci kitabında devam ediyoruz. Daha önceki derslerimizde, Mısır kralı firavunun İsraillileri köleleri haline getirerek onlara nasıl zulmettiğini gördük. Ama yine de, Tanrı’nın firavunun yaptığı kötülüğü alt üst etmek için bir planı vardı. Tanrı, İsrailoğulları arasından bir adam olan Musa’yı İsraillileri firavunun elinden kurtarmak için kullanmayı planladı.

Musa’nın, Mısır uygarlığının tüm bilgisine sahip olarak eğitildiğini öğrendik. Musa kırk yaşına geldiği zaman, halkını kendi yöntemleri ile kurtarma girişiminde bulundu. Ancak yine de Musa’nın çabaları, yalnızca sorunların ortaya çıkmasına neden oldu ve Musa firavundan kaçmak ve çölde gizlenmek zorunda kaldı. Musa’nın öğrenmesi gereken şuydu: o kendi başına yalnızca bir insandı ve Tanrı tarafından kendisine verilmedikçe, İsrail halkını kurtarmak için hiç bir güce sahip değildi. Böylece Musa çölde kayınbabasının sürüsünü güderek, kırk yıl yaşadı.

Bir gün **Musa seksen yaşına geldiği zaman, Tanrı ona Siz olarak adlandırılan bir dağda** bir çalıdan yükselen alevlerin içinden ona **göründü.** Çalı yanıyor, ama tükenmiyordu. Musa bu durumun farkına vardığında çok şaşırdı. Neler olup bittiğini araştırmak için çalıya yaklaştığı zaman, Tanrı’nın sesini duydu; Tanrı şöyle diyordu: *“Ben babanın Tanrısı, İbrahim’in Tanrısı, İshak’ın Tanrısı ve Yakup’un Tanrısıyım.”* M usa dehşete düştü, yüzünü kapadı, çünkü bakmaya korkuyordu. Sonra Tanrı sözlerine devam etti: *“Çarıklarını çıkar, çünkü bastığın yer kutsal topraktır. Halkımın Mısır’da çektiği sıkıntıyı yakından gördüm. Ettikleri feryatları duydum, acılarını biliyorum. Bu yüzden onları kurtarmak için aşağı geldim. Şimdi git,* ***seni Mısır’a gönderiyorum.****”*

Şimdi Tanrı’nın Musa ile yaptığı konuşmasını nasıl sona erdirdiğini ve onu nasıl Mısır kralına gönderdiğini görmek için Tevrat’ı okumaya devam edelim. Üçüncü bölümde, Tanrı’nın nasıl Musa ile birlikte olacağını, ona firavunun ve Mısır halkının önünde nasıl

bilgelik ve yetki vereceğini vaat ettiğini işittik. Ama dördüncü bölümde Musa'nın Mısır'a gitmekten korktuğunu göreceğiz.

Mısır'dan Çıkış kitabının dördüncü bölümünde Kutsal Yazılar şöyle der:

(Mısır'dan Çıkış 4) [1]*Musa, 'Ya bana inanmazlarsa?' dedi, 'Sözümü dinlemez, 'Rab sana görünmedi' derlerse, ne olacak?'* [2]*RAB, '**Elinde ne var?**'diye sordu. Musa, 'Değnek' diye yanıtladı.* [3]*RAB, 'Onu yere at' dedi. Musa değneğini yere atınca değnek yılan oldu. Musa yılandan kaçtı.* [4]*RAB, 'Elini uzat, kuyruğundan tut' dedi. Musa elini uzatıp kuyruğunu tutunca yılan tekrar değnek oldu.* [5]*RAB, '**Bunu yap ki, ataları İbrahim'in, İshak'ın, Yakup'un Tanrısı Rab'bin sana göründüğüne inansınlar'** dedi.*

[10]*Musa Rabbe, 'Aman ya Rab!' dedi, 'Ben kulun ne geçmişte, ne de benim ile konuşmaya başladığından bu yana iyi bir konuşmacı oldum. Çünkü ben dili ağır, tutuk biriyim.'* [11]*Rab,'**Kim ağız verdi insana?**' dedi. 'İnsanı sağır, dilsiz, görür ya da görmez yapan kim? Ben değil miyim?* [12]*Şimdi git, ben konuşmana yardımcı olacağım. Ne söylemen gerektiğini sana öğreteceğim.'* [13]*Musa, 'Aman ya Rab!' dedi, 'Ne olur, benim yerime başkasını gönder.'* [14] *RAB, Musa'ya öfkelendi ve, 'Ağabeyin **Levili Harun** var ya!' dedi, 'Bilirim, o iyi konuşur. Hem şu anda seni karşılamaya geliyor. Seni görünce sevinecek.* [15]*Onunla konuş, ne söylemesi gerektiğini anlat. **İkinizin konuşmasına da yardımcı olacak, ne yapacağınızı size öğreteceğim.*** [16]*O sana sözcülük edecek, senin yerine halk ile konuşacak. Sen de onun için Tanrı gibi olacaksın.* [17]*Bu değneği eline al, çünkü belirtileri onun ile gerçekleştireceksin.'*

[18]*Musa kayınbabası Yitro'nun yanına döndü. Ona, 'İzin ver, Mısır'daki soydaşlarımın yanına döneyim' dedi, 'Bakayım hala yaşıyorlar mı?'Yitro, 'Esenlik ile git' diye karşılık verdi.* [19]*Rab Midyan'da Musa'ya, 'Mısır'a dön, çünkü canını almak isteyenlerin hepsi öldü' demişti.* [20]*Böylece Musa karısını, oğullarını eşeğe bindirdi; Tanrı'nın buyurduğu değneği de eline alıp **Mısır'a doğru yola çıktı.*** [21]*Rab Musa'ya, ' Mısır'a döndüğün zaman sana verdiğim güç ile bütün şaşılası işleri firavunun önünde yapmaya bak' dedi, 'Ama ben onu inatçı yapacağım. Halkı salıvermeyecek.* [22]*Sonra firavuna de ki, 'Rab şöyle diyor: İsrail benim ilk oğlumdur.* [23]*Sana, bırak oğlum gitsin, bana tapsın dedim. Ama sen onu salıvermeyi reddettin. Bu yüzden senin ilk oğlunu öldüreceğim.'*

[27]*Rab Harun'a, 'Çöle, Musa'yı karşılamaya git' dedi. Harun gitti, Musa'yı Tanrı Dağı'nda karşılayıp öptü.* [28]*Musa, duyurması için Rab'bin kendisine söylediği bütün sözleri ve gerçekleştirmesini buyurduğu bütün belirtileri Harun'a anlattı.* ***[29]Musa ile Harun, varıp İsrail'in bütün ileri gelenlerini topladılar***. [30]Harun *Rab'bin Musa'ya söylermiş olduğu her şeyi onlara anlattı. Musa da halkın önünde belirtileri gerçekleştirdi.* [31]*Halk inandı.* ***RAB'bin kendileri ile ilgilendiğini, çektikleri sıkıntıyı görmüş olduğunu duyunca eğilip tapındılar.***

Bölüm beş: (Mısır'dan Çıkış 5) [1]*Sonra Musa ile Harun firavuna gidip şöyle dediler: 'İsrail'in Tanrısı Rab diyor ki, '**Halkımı bırak gitsin**, çölde bana bayram yapsın.'* [2]*Firavun, 'RAB kim oluyor ki, O'nun sözünü dinleyip İsrail halkını salıvereyim?' dedi, '**Rabbi tanımıyorum, İsraillilerin gitmesine izin vermeyeceğim.**"*

Burada kısa bir süre için duralım. Tanrı'nın Musa ve Harun'un ağızları aracılığı ile firavuna nasıl konuştuğunu gördük. Firavun Tanrı'nın Sözü'ne inandı mı? Hayır, inanmadı. Musa ve Harun'a ne yanıt verdiğini duydunuz mu? Şöyle dedi: *"Rab **kim oluyor ki,** O'nun Sözü'nü dinleyip İsrail halkını salıvereyim? Rabbi tanımıyorum. İsraillilerin gitmesine de izin vermeyeceğim."*

Firavun, Rabbi (*Sonsuz Olan'ı*) tanımıyordu. Firavunun ve tüm Mısır halkının **bir dini vardı,** ama **Tanrı'yı tanımıyorlardı.** İlgilendikleri tek şey, atalarının dinini izlemekten ibaretti. İbrahim, İshak ve Yakup'un Tanrısı olan diri ve gerçek Tanrı'yı tanımak için ilgi göstermediler. Firavun ve Mısırlılar, kendi adetlerine, putlarına, fetişlerine ve din önderlerine güveniyorlardı, ama **Rabbe ve O'nun Sözü'ne** güvenmiyorlardı.

Böylece, altıncı bölümde şunları okuruz:

(Mısır'dan Çıkış 6) [1]*RAB Musa'ya, '**Firavuna ne yapacağımı şimdi göreceksin'** dedi, 'Güçlü elimden ötürü İsrail halkını salıverecek, güçlü elimden ötürü onları ülkesinden kovacak.'* [2]*Tanrı ayrıca Musa'ya, '**Ben Rab'bim!**' dedi,* [3]*'İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a Her Şeye Gücü yeten Tanrı olarak göründüm, ama onlara kendimi Rab adı ile tanıtmadım.* [4]*Yabancı olarak yaşadıkları Kenan ülkesini kendilerine vermek üzere onlar ile antlaşma yaptım.* [5]*Mısırlılar'ın köleleştirdiği İsrailliler'in iniltilerini duydum ve antlaşmamı hep andım.* [6]*Onun için İsrailliler'e de ki, '**Ben Rab'bim**! Sizi Mısırlılar'ın boyunduruğundan çıkaracak, onların kölesi olmaktan kurtaracağım. Onları ağır biçimde yargılayacak ve kudretli elim ile sizi özgür kılacağım.*[7] *Sizi kendi halkım yapacak ve Tanrınız olacağım. O zaman sizi Mısırlılar'ın boyunduruğundan çıkaran Tanrınız **RAB'bin ben olduğumu** bileceksiniz.* [8]*Sizi İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a vereceğime ant içtiğim topraklara götüreceğim. Orayı size mülk olarak vereceğim. **Ben RAB'bim.**"*

(Mısır'dan Çıkış 7) [4]***Firavun sizi dinlemeyecek.** O zaman elimi Mısır'ın üzerine koyacağım ve onları ağır biçimde cezalandırarak halkım İsrail'i ordular halinde Mısır'dan çıkaracağım.* [5]*Mısır'a karşı elimi kaldırdığım ve İsrailliler'i aralarından çıkardığım zaman, Mısırlılar **benim Rab olduğumu** anlayacaklar.'* [6]*Musa ile Harun RAB'bin buyurduğu gibi yaptılar.* [7]*Firavun ile konuştuklarında Musa seksen, Harun ise seksen üç yaşındaydı.*

Böylece, Rabbin firavunu ve Mısır halkını güçlü işleri ile yargılamak için nasıl plan yaptığını görüyoruz. Adil olan Tanrı, Mısırlılar'ın İsrailliler'e çektirdiği yüzlerce yılık sıkıntının bedelini Mısırlılar'a ödetmeyi amaçladı. Aynı zamanda Tanrı'nın Musa'nın elini kullanarak yapmayı planladığı mucizeler aracılığı ile Rab gücünü ve yüceliğini de göstermek istedi. Böylelikle Mısır halkına ve tüm dünyaya **İbrahim, İshak, Yakup ve Musa'ya konuşan Rab Tanrı'nın diri ve gerçek Tanrı olduğunu** gösterecekti!

Daha önce öğrenmiş olduğumuz gibi, Tanrı Merhametli Olan'dır ve hiç kimsenin mahvolmasını istemez, ama herkesin tövbe etmesini ve gerçeği bilerek kabul etmesini arzular. Musa aracılığı ile konuştuğu sözü onaylayacak olan mucizeler planlamasının nedeni budur. Rab, herkesin Musa aracılığı ile konuşan Tanrı'nın **tek gerçek Tanrı olduğunu, hiç bir kuşkuya kapılmadan bilmesini** istedi.

Mısır'da Mısırlılar'ın tanrı olarak kabul ettikleri yüzlerce putun mevcut olduğunu hatırlamamız gerekir. Ama Tanrı onların yalnızca tek bir gerçek Tanrı'nın var olduğunu bilmelerini istedi. Tanrı, peygamberleri Musa ve Harun aracılığı ile firavuna konuşmak istediği zaman, firavunun şu sözler ile karşılık vermesinin nedeni de budur: *"**Rab kim oluyor ki,** O'nun sözünü dinleyip İsrail halkını salıvereyim? Rabbi tanımıyorum ve İsrailliler'in gitmesine izin vermeyeceğim."* (Mısır'dan Çıkış 5:2)

Firavun, Rabbi tanımadığını söylerken doğruyu söylüyordu! İbrahim, İshak ve Yakup ile sonsuz bir antlaşma yapmış olan Tanrı'yı tanımıyordu. Firavunun bir **dini** vardı, ama Tanrı ile bir **ilişkiye** sahip değildi. Firavun'un yüreği tek gerçek Tanrı'dan gelen gerçeğe kapalıydı. Bu nedenle Tanrı'nın, Musa ve Harun aracılığı ile konuştuğu mesajı önemsemedi.

Bu güne kadar dünyadaki pek çok insan firavunun yolunu izledi. Bu tür insanlar Tanrı hakkında konuşurlar, ama Tanrı'nın Sözü'ne önem vermezler. Bunun sonucu olarak da, **Tanrı'yı tanımazlar. Tanrı hakkında** bazı bilgilere sahiptirler, ama **Tanrı'nın kendisini tanımazlar.** Kendilerine atalarından devredilmiş olan bir **dine** sahiptirler, ama Musa'ya Kendisini açıklayan diri Tanrı ile gerçek bir **ilişkiye** sahip değildirler.

Sizin durumunuz nedir? **Rabbi tanıyor musunuz?** Peygamberleri aracılığı ile ne söylediğini gerçekten biliyor musunuz? Tanrı'nın peygamberlerinin Yazılarını hiç şimdiye kadar içtenlik ile incelediniz mi? Rab Tanrı'yı gerçekten tanıyor musunuz? O'nu tüm yüreğiniz ile seviyor musunuz? O'na itaat etmek istiyor musunuz? Ya da siz de firavun gibi, yalnızca atalarınızın dinini mi izliyorsunuz?

Ah sevgili dostlar, içimizden tek kişi bile Sonsuz Tanrı'nın Sözü'nü dinlemeyi ve bu Söz'e itaat etmeyi reddeden firavun gibi olmasın! Tanrı'nın Sözü'ndeki şu uyarıya kulak verin: ***"Ey kardeşler, hiç birimizde diri Tanrı'yı terk eden, kötü, imansız bir yüreğin bulunmamasına dikkat edin!"*** (İbraniler 3:12) bugün, eğer O'nun sesini duyarsanız, *"Rab kim oluyor ki, O'nun sözünü dinleyeyim?"* diyen firavun gibi yüreklerinizi katılaştırmayın.

Dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı isterse, bundan sonraki dersimizde bu çekici öyküyü okumaya devam edeceğiz ve Tanrı'nın O'nun Rab olduğunu bilebilmeleri için firavunun ve Mısırlılar'ın üzerine nasıl on bela gönderdiğini göreceğiz.

O'nun kutsal Sözü'ndeki şu ciddi uyarı üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin:

"Bugün, O'nun sesini duyarsanız, yüreklerinizi nasırlaştırmayın!" (İbraniler 3:15)

Belalar

THE PLAGUES

Mısır'dan Çıkış 7-10

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere sizler ile tekrar beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

"Bir yumurta bir kaya ile güreşmemelidir." Bu Wolof atasözü, bugün Kutsal Yazılarda çalışacağımız konuyu özetler. Bir yumurta ve bir kaya çarpıştıklarında ne olur? Yumurta kırılır ve kaya değişmeden, olduğu gibi kalır. Bugün, Mısır kralı firavunun Rab Tanrı'ya karşı savaşmayı denediğinde başına neler geldiğini göreceğiz. Peygamber Musa Rab Tanrı hakkında şöyle yazar: *"O, **Kaya'dır,** işleri kusursuzdur, bütün yolları doğrudur."* (Yasa'nın Tekrarı 32:4)

Son derste Tanrı'nın Musa ve Harun'u nasıl İsrailoğullarını Mısır'daki köleliklerinden özgür kılmaları için gönderdiğini gördük. Musa ve Harun firavuna şöyle dediler: "İsrail'in Tanrısı Rab şöyle diyor, 'Halkımı bırak, gidip çölde bana tapınsın!' Ama buna rağmen, firavun onlara şu yanıtı verdi: *"Rab kim oluyor ki, O'nun sözünü dinleyip İsrail halkını salıvereyim? Rab'bi tanımıyorum, İsrailliler'in gitmesine izin vermeyeceğim."* (Mısır'dan Çıkış 5:2) Özetleyecek olursak, Tanrı İsrail halkını özgür kılmakta kararlıydı, oysa Firavun onları köle olarak alıkoymakta ısrarlıydı. Ama yine de, "Bir yumurta bir kaya ile güreşmemelidir *(kavga etmemelidir, çarpışmamalıdır)*!"

Şimdi Tevrat'ın ikinci kitabı olan Mısır'dan Çıkış'ın yedinci bölümüne geri dönelim ve firavunun Tanrı ile nasıl güreşmeyi denediğini görelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Mısır'dan Çıkış 7) [10]*Böylece Musa ile Harun firavunun yanına gittiler ve Rab'bin buyurduğu gibi yaptılar. Harun değneğini firavun ve görevlilerinin önüne attı. Değnek yılan oluverdi.* [11]*Bunun üzerine firavun kendi bilgelerini, büyücülerini çağırdı. Mısırlı büyücüler de büyüleri ile aynı şeyi yaptılar.* [12]*Her biri değneğini attı, değnekler yılan oldu. Ancak Harun'un değneği, onların değneklerini yuttu.*

Firavun ve Tanrı arasındaki "Güreş maçının" nasıl başladığına dikkat edin. (Not: Güreş, Senegal'in geleneksel sporudur.) **Bir yanda firavunu bilgeleri ve büyücüleri** (Wolof dilindeki birebir çevirisi: *dervişler, ruhsal rehberler*) **ile, diğer yanda ise Musa'yı ve**

Harun'u görüyoruz. Harun'un değneği mucizevi bir şekilde bir yılana dönüştüğü zaman, firavun'un büyücüleri (*dervişler*) mucizeyi kendi sihirleri ile taklit etiler. "*Her biri kendi değneğini atı ve değnek bir yılana dönüştü.* ***Ama Harun'un değneği onların değneklerini yuttu.***"

Tüm bu olup bitenler hakkında ne söyleyebiliriz? Musa ve Harun'un yaptıkları mucizelerin **Tanrı'dan** geldiklerini biliyoruz. Ama her şeye rağmen firavunun dervişleri de mucize yaptılar. Bu dervişler güçlerini nereden aldılar? Tanrı'dan mı? Hayır! Tanrı, Kendisine karşı savaşmaz. O zaman bu büyücülerin güçleri nereden geldi. Firavun'un dervişleri **Şeytan'dan** gelen hilekarlık sanatına ve Şeytan'ın gücüne güvendiler.

Kutsal Yazılar bize Şeytan'ın çok hilekar olduğunu ve insanları aldatmaktan zevk aldığını gösterirler; Şeytan aynı zamanda çok güçlüdür ve mucizeler yapabilir. Ama yine de, Tanrı'nın Şeytan'dan daha güçlü olduğu kesindir. Böylece Harun'un değneği firavunun dervişlerinin değneklerini yuttu. Ama her şeye rağmen, tüm bu olup bitenler firavunun tövbe etmesini ve Tanrı Sözü'nü dinlemesini sağlamadı.

Kutsal Yazıların ne dediğine kulak verelim:

(Mısır'dan Çıkış 7) 14*RAB Musa'ya, 'Firavun inat ediyor, halkı salıvermeyi reddediyor' dedi.* 15*'Sabah git, firavun Nil'e inerken onu karşılamak için ırmak kıyısında bekle. Yılana dönüşen değneği eline al* 16*ve ona de ki, 'Halkımı salıver, çölde bana tapsınlar, demem için İbraniler'in Tanrısı Rab beni sana gönderdi. Ama sen şu ana kadar kulak asmadın.*17 ***Benim Rab olduğumu şundan anla,*** *diyor Rab. İşte elimdeki değneği ırmağın sularına vuracağım, sular kana dönecek.* 18*Irmaktaki balıklar ölecek, ırmak leş gibi kokacak. Mısırlılar artık ırmağın suyunu içemeyecekler.'* 19*Sonra Rab Musa'ya şöyle buyurdu: 'Harun'a de ki, 'Değneğini al ve elini Mısır'ın suları üzerine – ırmakları, kanalları, havuzları, bütün su birikintileri üzerine – uzat, hepsi kana dönsün. Bütün Mısır'da tahta ve taş kaplardaki sular bile kana dönecek.'* 20*Musa ile Harun Rab'bin buyurduğu gibi yaptılar. Harun firavun ile görevlilerinin gözü önünde değneğini kaldırıp ırmağın sularına vurdu.* ***Bütün sular kana dönüştü.*** 21*Irmaktaki balıklar öldü, ırmak kokmaya başladı. Mısırlılar ırmağın suyunu içemez oldular. Mısır'ın her yerinde kan vardı.* 22***Mısırlı büyücüler de kendi büyüleri ile aynı şeyi yaptılar.*** *Rab'bin söylediği gibi* ***firavun inat etti,*** *ve Musa ile Harun'u dinlemedi.* 23*Olanlara aldırmadan sarayına döndü.* 24*Mısırlılar içecek su bulmak için ırmak kıyısını kazmaya koyuldular. Çünkü ırmağın suyunu içemiyorlardı.*

25*RAB'bin ırmağı vurmasının üzerinden yedi gün geçti.* 8:1*RAB Musa'ya şöyle dedi: 'Firavunun yanına git ve ona de ki,* 2*'Rab şöyle diyor: Halkımı salıver, bana tapsınlar. Eğer halkımı salıvermeyi reddedersen, bütün ülkeni kurbağalar ile cezalandıracağım.*3 *Irmak kurbağalar ile dolup taşacak, Kurbağalar çıkıp saraya, yatak odana, yatağına, görevlilerinin ve halkının evlerine, fırınlarına, hamur teknelerine girecekler.*

Ama firavun yine de, Musa'nın uyarılarını dinlemedi. (Yaratılış 8) *Sonra Rab Musa'ya şöyle dedi:* 5*'Harun'a de ki, 'Elindeki değneği, ırmakların, kanalların, havuzların üzerine uzatıp kurbağaları çıkart; Mısır'ı kurbağalar kaplasın.'* 6*Böylece Harun elini Mısır'ın suları üzerine uzattı;* ***kurbağalar çıkıp Mısır'ı kapladı.*** 7***Ancak büyücüler de kendi büyüleri ile aynı şeyi yaptılar*** *ve ülkeye kurbağaları saldılar.* 8*Firavun Musa ile Harun'u çağırtıp, 'Rab'be dua edin, benim ve halkımın üzerinden kurbağaları uzaklaştırsın' dedi, 'O zaman halkınızı Rab'be kurban kessinler diye salıvereceğim.'* 9*Musa, 'Sen karar ver' diye karşılık verdi, 'Bunu sana bırakıyorum. Kurbağalar senden ve evlerinden uzak dursun, yalnız ırmakta kalsınlar diye senin, görevlilerinin ve halkın için ne zaman dua edeyim?'*10Firavun, *'Yarın'*

dedi. Musa, 'Peki, dediğin gibi olsun' diye karşılık verdi, 'Böylece bileceksin ki, Tanrımız RAB gibisi yoktur. [11]*Kurbağalar senden, evlerinden, görevlilerinden, halkından uzaklaşacak, yalnız ırmakta kalacaklar.* [12]*Musa ile Harun firavunun yanından ayrıldılar. Musa, Rab'bin firavunun başına getirdiği kurbağa belası için Rab'be feryat etti.* [13]*Rab Musa'nın isteğini yerine getirdi. Kurbağalar evlerde, avlularda, tarlalarda öldüler.* [14]*Kurbağaları yığın yığın topladılar. Ülke kokudan geçilmez oldu.* [15]*Ancak firavun ülkesinin rahatladığını görünce, RAB'bin söylediği gibi* ***inatçılık etti.*** *Ve Musa ile Harun'u dinlemedi.*

[16]*Rab Musa'ya şöyle dedi: 'Harun'a de ki, 'Değneğini uzatıp yere vur, yerdeki toz sivrisineğe dönüşsün, bütün Mısır'ı kaplasın.* [17]*Öyle yaptılar. Harun elindeki değneği uzatıp yere vurunca,* ***insanlar ile hayvanların üzerine sivrisinekler üşüştü.*** *Mısır'da yerin bütün tozu sivrisineğe dönüştü.* [18]***Büyücüler de kendi büyüleri ile tozu sivrisineğe dönüştürmek istedilerse de başaramadılar.*** *İnsanların ve hayvanların üzerlerini sivrisinek kapladı.* [19]*Büyücüler firavuna, 'Bu işte Tanrı'nın parmağı var' dediler.* ***Ne var ki,*** *Rab'bin söylediği gibi,* ***firavun inat etti.*** *Musa ile Harun'u dinlemedi.*

Firavunun dervişlerine ve büyücülerine ne olduğunu gördünüz mü? Daha önce Şeytan'dan aldıkları belirli bir güce sahip olduklarını görmüştük. Yaptıkları büyü ile Tanrı'nın gücünü taklit etmeyi ve küçük bir miktar suyu kana dönüştürmeyi ve bir kaç kurbağayı ortaya çıkarmayı becermişlerdi (sanki Mısırlıların sularında daha fazla kana ya da yataklarında daha fazla kurbağaya ihtiyaçları varmış gibi!) ancak yine de, **güçleri sınırlıydı.** Firavunun dervişleri Gücü Her Şeye Yeten Tanrı'nın Mısır ülkesi üzerine getirdiği belaları uzaklaştıracak güce asla sahip değillerdi. Harun, değneği ile yere vurduktan sonra, erin tozu sivrisineğe dönüştü, büyücüler de kendi büyüleri ile tozu sivrisineğe dönüştürmek istediler, ama başaramadılar. Bu nedenle, firavuna, '**Bu işte Tanrı'nın parmağı var'** dediler.

Büyücülerin gücünün sınırlı olduğu çok açıktı. Şeytan'ın güce sahip olduğu ve insana belirli güçler verebildiği doğrudur, ama bu güçler Tanrı tarafından belirlenmiş olan sınırların dışına asla taşamazlar! Yalnızca Tanrı Gücü Her Şeye Yeten'dir. Her şeyi yapabilen yalnızca O'dur. Sınır tanımayan tek Kişi yalnızca O'dur. Firavunun dervişleri Tanrı'nın sınırsız gücü ile ilgili bir şeyler öğrenmeye başlıyorlardı, ama **Firavun Tanrı'ya boyun eğmeyi hala reddediyordu.** Firavun yüreğini katılaştırmaya devam etti ve İsrail'in Tanrısı ile güreşebileceğini ve kazanabileceğini düşündü!

Böylece, Kutsal Yazılar bize, Tanrı'nın nasıl Musa ve Harun'un elleri aracılığı ile firavunun ve Mısır ülkesinin üzerine yedi bela daha gönderdiğini anlatırlar. Ne yazık ki, bu belaların her birini teker teker okuyacak zamanımız yok. Yalnızca neler olduklarını söyleyebiliriz.

Dördüncü bela, at sinekleriydi. At sinekleri ülkeyi doldurdular, insanların evleri at sinekleri ile dolup taştı, ve çok büyük bir yıkıma neden oldular. **Beşinci bela, hayvanların üzerine** korkunç **bir hastalık gelmesiydi.** Mısırlıların hayvanları büyük çapta öldüler. Ama tüm bunlara rağmen, İsrailoğulları'nın hayvanlarından hiç biri ölmedi. Ama firavun yine de inat etti ve İsrail halkının gitmesine izin vermeyi reddetti. **Sonra,** ülkenin her yanındaki insanların, hayvanların bedenlerinde **irinli çıbanlar** çıktı. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle yazar: *"Büyücüler çıbanlardan ötürü Musa'nın karşısında duramaz oldular. Çünkü bütün Mısırlılar'da olduğu gibi onlarda da çıbanlar çıkmıştı."* (Mısır'dan Çıkış 9:11) **Yedinci belada,** Mısır'ın her yerine, insanların, hayvanların, tarlaların, kırdaki bütün bitkilerin üzerine daha önce Mısır'da hiç görülmemiş bir şekilde **dolu yağdı.** Tüm tarlalar mahvoldu. Bu bela **sona erdikten sonra,** ülke, doludan arta kalan her şeyi yiyen **çekirgeler ile** doldu. Bu, sekizinci belaydı.

Dokuzuncu bela, meydana gelmeden önce, Tanrı Musa'ya şöyle dedi: *"Elini göğe doğru uzat, öyle ki, Mısır'ı hissedilebilir bir* ***karanlık*** *kaplasın."* (Mısır'dan Çıkış 10:21) Böylece üç gün boyunca hiç kimse hiç bir şey göremedi. Ancak, İsrailoğullarının yaşadıkları bölgede ışık vardı. Belalardan hiç biri onların üzerine gelmemişti. Kutsal Yazılar şöyle der: *"Firavun Musa'ya şöyle dedi: 'Git başımdan. Sakın bir daha karşıma çıkma.Yüzümü gördüğün gün öleceksin."* (Mısır'dan Çıkış 10:28)

Tanrı'nın firavunun ve Mısırlılar'ın üzerine gönderdiği **bir bela daha** vardır, ama zamanımız bitmek üzere olduğu için bu bela hakkında bilgi edinmek için bir sonraki dersimizi bekleyeceğiz.

Bugünkü dersimizi nasıl özetleyebiliriz? Belki şu şekilde: Firavun Rab Tanrı ile kavga etmeyi denedi. Firavun ve büyücüleri Her Şeye Gücü Yeten'i yenebildiler mi? O'nun gücünün üstünde güç sergileyebildiler mi? Hiç kimse Tanrı ile savaşamaz ve O'nu yenemez! Bir yumurta bir kaya ile çarpışamaz ve kayayı yenemez!

Bugün okuduklarımız aracılığı ile Tanrı bize ne söylemek istiyor? Kutsal Yazılar şöyle der: *"Bu olaylar başkalarına* ***ders*** *olsun diye onların başına geldi ve bizleri* ***uyarmak*** *için yazıya geçirildi."* (1.Korintliler 10:11) Tanrı bizi uyarmak istiyor. Tanrı kendimize bakmamızı ve O'nun öğütlerine kulak vermemizi istiyor.

Bugün bizi dinlemekte olan sizler, **Tanrı'nın Sözü'nü önemsiyor musunuz?** O'na itaat ediyor musunuz? Yoksa siz de firavun gibi, Tanrı ile savaşıyor musunuz? Bu soruları yüreğinizin yanıtlamasına izin verin. Tanrı'nın Sözü'ne boyun eğdiniz mi? Bu, atalarınızın dinine ya da geleneklerine boyun eğip eğmediğiniz anlamına gelmiyor – ama Rab Tanrı'nın Sözü'nü alçakgönüllülükle kabul etiniz mi? Yoksa Tanrı ile savaşmaya mı çalışıyorsunuz?

"Bir yumurta bir kaya ile güreşmemelidir!" **İnsan, kırılgan bir yumurtaya** benzer ve **Tanrı Sözü, sağlam bir kaya** gibidir. Kutsal Yazılar şöyle der: *"****İnsan soyu*** *ota benzer, bütün yüceliği kır çiçeği gibidir. Ot kurur, çiçek solar,* ***ama Tanrı Sözü*** *sonsuza dek kalır!"* (1.Petrus 1:24, 25) Sonsuz Tanrı'nın Sözü, sağlam bir kayadır ve yaşamını bu Kaya üzerine kuran herkes yaşamını sağlam bir temel üzerinde bina etmiştir. Ama yine de, eğer yaşamınızı bu kaya üzerine bina etmeyi reddederseniz, Tanrı sözü'nün Kayası bir gün üzerinize düşer ve sizi ezer. Bir yumurta bir kaya ile çarpışamaz ve onu yenemez. İnsan da Tanrı'nın sonsuz Sözü ile çarpışamaz ve böyle yaptığı takdirde cezadan kaçamaz.

Bugün programımıza burada son veriyoruz. Dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı isterse, bir sonraki dersimizde, Tanrı'nın, firavunun İsrailoğullarının Mısır'ı terk etmelerine izin vermesi için ne yaptığını göreceğiz.

Sizler, peygamber Musa'nın Tevrat'ta yazdığı şu sözler üzerinde düşünürken, Tanrı sizi berketlesin:

"O, Kaya'dır, işleri kusursuzdur, bütün yolları doğrudur. O haksızlık etmeyen güvenilir Tanrı'dır." (Yasa'nın Tekrarı 32:4)

Fısıh Kuzusu

THE PASSOVER LAMB

Mısır'dan Çıkış 11, 12

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile birlikte gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olduğumuz için mutluyuz.

Son dersimizde, firavunun nasıl Tanrı'ya karşı savaşmaya çalıştığını gördük. Tanrı Mısır'da köle olan İsrail halkını kurtarmayı planladı, ama Mısır kralı onları köleleri olarak tutmakta kararlıydı. Ama yine de hatırlayalım: "Bir yumurta bir kaya ile güreşmemelidir." (Wolof atasözü) Böylece Tanrı'nın Musa ve Harun'un sözü aracılığı ile Mısır'ın üzerine nasıl **dokuz korkunç bela** getirdiğini gördük. Ancak tüm bu mucizeler ve belirtiler yine de firavunun Tanrı'nın Sözü'ne boyun eğmesine ve İsraillilerin ülkeden ayrılmalarına izin vermesine neden olmadı.

Bugün öyküye devam etmeyi ve Tanrı'nın nasıl firavunun üzerine, İsraillilerin Mısır'dan ayrılmalarına izin vermesi için onuncu, yani **son belayı** getirdiğini görmeyi planlıyoruz. Son dersimizde dokuzuncu beladan sonra firavunun Musa ve Harun'a şöyle dediğini işittik, '*Git başımdan! Sakın bir daha karşıma çıkma! Yüzümü gördüğün gün öleceksin.*' (Mısır'dan Çıkış 10:28) Şimdi on birinci bölümü okuyalım ve Tanrı'nın Kendisinsin Musa'nın ağzı aracılığı ile firavuna nasıl karşılık verdiğini okuyalım.

Kutsal Yazılar şöyle der:

(Mısır'dan Çıkış 11) [4]*Musa firavuna şöyle dedi: 'Rab diyor ki, 'Gece yarısı Mısır2ı boydan boya geçeceğim.* [5]*Tahtında oturan firavunun ilk çocuğundan, değirmendeki kadın kölenin ilk çocuğuna kadar, hayvanlar dahil,* ***Mısır'daki bütün ilk doğanlar ölecek.*** [6]*Bütün Mısır'da benzeri ne görülmüş ne de görülecek büyük bir feryat kopacak.* [7]*İsrailliler'e ya da hayvanlarına bir köpek bile havlamayacak. O zaman Rab'bin İsrailliler ile Mısırlılar'a nasıl farklı davrandığını anlayacaksınız.* [8]*Bu görevlilerin hepsi gelip önümde eğilecek, 'Sen ve seni izleyenler, gidin!' diyecekler. Ondan sonra gideceğim.' Musa firavunun yanından büyük bir öfke ile ayrıldı."*

Böylece, Tanrı'nın daha önceki diğer tüm belalardan daha kötü bir belayı Mısır ülkesinin üzerine getirmeyi nasıl planladığını gördük. Tanrı, Mısır'daki bütün ilk doğanların yakında

öleceklerini duyurdu. Ne kadar korkunç bir bela! Ve İsrailliler'in ilk doğanlarına ne olacaktı? Mısırlılar'ın ilk doğanları ile birlikte onlar da ölecekler miydi? Onların da Tanrı'nın yargısından kurtulmayı hak etmedikleri kesindi, çünkü onlar da aynı tüm Mısır halkı gibi günahkardılar. Ama yine de sadık ve merhametli olan Tanrı, İsrail halkını bu beladan korumak için **bir plan** tasarladı.

Şimdi on ikinci bölümde devam edelim ve Tanrı'nın, İsrailliler'in ilk doğanlarının ölümden kurtulabilmeleri için Musa'ya ne yapılması gerektiğine dair yaptığı konuşmaya kulak verelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Mısır'dan Çıkış 12) [1-2]*Rab Mısır'da Musa ile Harun'a, 'Bu ay sizin için ilk ay, yılın ilk ayı olacak' dedi.* [3]*Bütün İsrail topluluğuna bildirin. Bu ayın onunda herkes ailesine göre kendi ev halkına* ***birer kuzu*** *alacak.* [4]*Eğer bir kuzu bir aileye çok geliyorsa, aile bireylerinin sayısı ve herkesin yiyeceği miktar hesaplanacak ve aile kuzuyu en yakın komşusu ile paylaşabilecek.* [5]*Koyun ya da keçilerden seçeceğiniz hayvan* ***kusursuz*** *erkek ve bir yaşında olmalı.* [6]*Ayın on dördüne kadar ona bakacaksınız. O akşamüstü bütün İsrail topluluğu hayvanları boğazlayacak.* [7]*Hayvanın* ***kanını*** *alı etin yeneceği evin* ***yan ve üst kapı sövelerine*** *sürecekler.* [8]*O gece ateşte kızartılmış et mayasız ekmek ve acı otlar ile yenmelidir.* [9]*Eti çiğ ya da haşlanmış olarak değil, başı, bacakları, bağırsakları ve işkembesi ile birlikte kızartarak yiyeceksiniz.* [10]*Sabaha kadar bitirmelisiniz. Arta kalan olursa, sabah ateşte yakacaksınız."*

[11]*Eti şöyle yemelisiniz: Beliniz kuşanmış, çarıklarınız ayağınızda, değneğiniz elinizde olmalı. Eti çabuk yemelisiniz. Bu,* ***Rab'bin Fısıh Kurbanı'dır.*** [12]*O gece Mısır'dan geçeceğim. Hem insanların hem de hayvanların bütün ilk doğanlarını öldüreceğim. Mısır'ın bütün ilahlarını yargılayacağım.* ***Ben Rab'bim.*** [13]*Bulunduğunuz evlerin üzerindeki kan sizin için bir belirti olacak.* ***Kanı görünce üzerinizden geçeceğim.*** *Mısır'ı cezalandırırken ölüm saçan size hiç bir zarar vermeyecek."*

Burada biraz ara verelim. Tanrı'nın ilk doğanlarını ölümden kurtarmak ve tüm İsrail halkını Mısır'daki köleliklerinden özgür kılmak için buyurduğu planı görüyor musunuz? Bu plan, çok şaşırtıcıydı; insanın düşünce tarzına göre ise tamamen saçmalıktı. Tanrı, halkını **bir kuzunun kanı —** kusursuz bir kuzunun kanı ile **—** ile kurtarmayı amaçladı. Bu kuzunun kanı, evlerinin yan ve üst kapı sövelerine sürülecekti. İlk doğanlarını ölümden yalnızca kuzunun kanı kurtarabilirdi.

Tanrı Musa ve Harun ile konuşmasını bitirdikten sonra, İsrail'in ileri gelenlerini topladılar ve onlara kurban kuzusu ile ilgili Tanrı'nın söylediklerini anlattılar. İsrail'in ileri gelenleri Rab'bin ilk doğanları ölüm belasından nasıl kurtarmayı planladığını işittikleri zaman, yüz üstü yere kapanıp Rab'be tapındılar. Bundan sonra, ileri gelenler ve tüm İsrail halkı Tanrı'nın Musa'ya verdiği buyruğu harfi harfine uyguladılar.

Kutsal Yazılar bu konu hakkında şöyle der:

(Mısır'dan Çıkış 12) [29]***Gece yarısı*** *Rab tahtında oturan firavunun ilk çocuğundan zindandaki tutsağın ilk çocuğuna kadar* ***Mısır'daki bütün hayvanların ve insanların ilk doğanlarını öldürdü.*** [30]*O gece firavun ile görevlileri ve bütün Mısırlılar uyandı. Büyük feryat koptu. Çünkü* ***ölüsü olmayan ev yoktu.***

O korkunç gecede neler olduğunu duydunuz mu? Tanrı, daha önceden bildirmiş olduğu gibi, o gece Mısır ülkesini yargıladı mı? Evet, yargıladı. Gece yarısı, ölüm meleği Mısır ülkesinden geçti ve tahtında oturan firavunun ilk çocuğundan zindandaki tutsağın ilk

çocuğuna kadar Mısır'daki bütün il doğanları öldürdü. O gece, bütün Mısır'da büyük feryat koptu ve gözyaşı döküldü, çünkü ölüsü olmayan ev yoktu!

Ama İsrailliler'in evlerinde ne oldu? Tanrı onların ilk doğanlarını ölüm belasından kurtardı mı? Ne dersiniz? Tanrı onlara şu vaatte bulunmuştu: ***"Kanı görünce üzerinizden geçeceğim."*** İsrail halkı evlerinin kapılarının yan ve üst sövelerine aynen Tanrı'nın buyurduğu gibi bir kuzunun kanını sürdüler. Bunun sonucunda, ilk doğanlarından **hiç biri ölmedi.** Ama Mısırlılar'ın evlerindeki **ilk doğanların hepsi öldü,** çünkü Tanrı'nın kurtuluş yolu olan bir kuzunun kanı yolunu kabul etmediler ve bu yolu uygulamadılar.

Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der:

(Mısır'dan Çıkış 12) [31]*Aynı gece **firavun** Musa ile Harun'u çağırttı ve '**Kalkın!**' dedi, '**siz ve İsrailliler halkımın arasından çıkıp gidin.** İstediğiniz gibi Rab'be tapının. ..*[32]*ve beni de kutsayın!'* [33]***Mısırlılar, İsrailliler'in ülkeyi hemen terk etmesi için direttiler.**'Yoksa hepimiz öleceğiz!' diyorlardı.*

Sonunda firavunun İsrailliler'in gitmelerine izin vermekten başka çaresi kalmadı. Daha önce, firavunun başlangıçta Musa ve Harun'a şöyle dediğini okuduk: *"Rab kim oluyor ki, O'nun sözünü dinleyip İsrail halkını salıvereyim?'Rab'bi tanımıyorum. İsrailliler'in gitmesine izin vermeyeceğim.'* Ama sonunda firavun ve tüm Mısırlılar, İbrahim; İshak ve İsrail'in Tanrısı'nın kendi putlarından, fetişlerinden ve dervişlerinden daha güçlü olan Her Şeye Gücü Yeten Tanrı olduğunu kabul etmek zorunda kaldılar. "Bir yumurta bir kaya ile güreşmemelidir!" Hiç kimse Tanrı ile savaşamaz ve galip gelemez!

Aynı gece, İsrailliler Mısır'dan çıktılar ve yanlarında Mısırlılar'ın kendilerine vermiş olduğu altın, gümüş eşya ve giysiyi de yanlarında götürdüler. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Mısır'dan Çıkış 12) [35]*İsrailliler Musa'nın dediğini yapmış, Mısırlılar'dan altın, gümüş eşya ve giysi istemişlerdi.* [36]*RAB, İsrailliler'in Mısırlılar'ın gözünde lütuf bulmasını sağladı. Mısırlılar onlara istediklerini verdiler. Böylece İsrailliler onları soydular.* [40] *İsrailliler, Mısır'da dört yüz otuz yıl yaşadı.*

Tüm bunlar Tanrı'nın yüzlerce yıl önce İbrahim'e vermiş olduğu vaadin yerine gelmesi için oldu. Tanrı'nın söylediği şuydu:

"Şunu iyi bil ki, senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl kölelik edip baskı görecek. Ama soyuna kölelik yaptıran ulusu cezalandıracağım. ***Sonra soyun oradan büyük mal varlığı ile çıkacak.****'* (Yaratılış 15:13, 14)

Bugün gördüğümüz *Fısıh* olarak bilinen öykü, gizli hazineler ile dolu derin ve büyük bir okyanus gibidir. Fısıh öyküsü ile ilgili söyleyebileceğimiz çok fazla konu mevcuttur. Bu öykünün kapsamında bulunan tüm gerçekleri açıklamak için yeterli zamana sahip olmadığımız aşikardır. Ama yine de, zihinlerimizde yer etmesi gereken çok önemli bir gerçek vardır. Bu gerçek de, Tanrı'nın İsrailliler'e vermiş olduğu şu vaattir: ***"Kanı görünce üzerinizden geçeceğim!"***

İsrail'in ilk doğanları neden Mısırlılar'ın ilk doğanları ile birlikte ölmediler? Ölmediler, çünkü Tanrı onlar için **bir kuzunun kanı aracılığı ile bir kurtuluş kapısı açtı.** Tanrı, bir kuzunun kanı sürülmüş olan kapısı bulunan her evdeki ilk doğanın **ölümden esirgeneceğini** buyurdu. Ancak, kapsına kan sürülmemiş olan bir evde bulunan her ilk doğan **ölecekti.**

İsrail'in ilk doğanları arasındaki bir genç babasına, 'Baba, masum kuzumuzun neden ölmesi gerekiyor? ' diye sorarsa, babası ona şu sözler ile karşılık verecekti: 'Oğlum, bildiğin gibi, Tanrı ülkedeki her ilk doğanı yargıladı. Günahlarımız nedeni ile hepimiz Tanrı'nın yargısını hak ediyoruz. Ama yine de merhameti bol Tanrı bize, kusursuz bir kuzu kurban ettiğimiz ve bu kuzunun kanını kapılarımıza sürdüğümüz (Wolof dilindeki birebir karşılığı t*emizlemek*) takdirde, belanın bizi vurmayacağını söyledi. Kuzunun ölmesi gerekir, çünkü günahın ücreti ölümdür. Tanrı adildir ve günahları görmezden gelemez. Kuzu, senin yerine geçecektir. Kuzuyu, atamız İbrahim'in oğlunun yerine kurban ettiği koç gibi, senin yerine kurban edeceğiz. Tanrımız adildir ve günahı hafife almaz! Bize söylediği söz açıktır. Bizim evimizi atlayarak geçmesi yalnızca eğer **kanı** kapımızın sövelerine sürdüysek, mümkün olacaktır!"

Sevgili dostlar, bugün farkına varmamız gereken şey şudur: Tanrı'nın önünde Adem'in tüm soyu, Mısır ve İsrail halkının ilk doğanları gibidir. **Tanrı'nın kutsal yasası her birimizi** ölüme ve Tanrı'nın adil yargısı ile yüzleşmeye **mahkum kılar.** Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: *"Hiç ayrım yoktur. Çünkü **herkes günah işledi** ve Tanrı'nın yüceliğinden **yoksun kaldı.**"* (Romalılar 3:22,23) Günahın bedeli sonsuz yargıdır, '*Rab'bin varlığından ve yüce gücünden uzak kalmaktır.*' (2.Selanikliler 1:9)

O zaman kurtarılmamız için ne yapmamız gerekir? Tanrı, adaletinden ödün vermeksizin günahkarları günahlarının cezasından nasıl kurtarabilir? Bugün bu konu üzerinde fazla duramayacağız, ama bilmemiz gereken şey şudur: İsrailliler'in ölüm belasından kaçmak için kurban ettikleri **kuzular,** gelecek ve Adem'in tüm soyunun günah borcu için kanını dökecek olan **Kurtarıcı'yı sembolize ettiler.** Kutsal Yazılar bu Kurtarıcı ile ilgili olarak şöyle der: *"Mesih bizleri Tanrı'ya ulaştırmak amacı ile **doğru kişi olarak doğru olmayanlar için** ilk ve son kez öldü..(Fısıh gününde Tanrı'ya sunulan **bir kurban kuzusu gibi**)* (1.Petrus 3:18; 1.Korintliler 5:7) Böylece, İsrailliler'in, ilk doğanlarını ölümden kurtarmak için kapılarına sürdükleri kuzunun kanı **bir örnekti.** O'na iman eden herkesin Tanrı'nın sonsuz cezasından kaçabilmesi için dünyanın Kurtarıcısı'nın çarmıhta dökeceği kanı resmetti.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz? Tanrı'nın peygamberlerinin Kurtarıcı'nın kanı hakkında neler yazdığını **biliyor musunuz?** Tanrı'nın, adaletinden ödün vermeden sizin günahlarınızı bağışlayabilmesi için Kurtarıcı, Kanını döktü. Sizi cehennem cezasından kurtaracak ve Tanrı'nın huzurunda sonsuza kadar bir yer edinmenizi sağlayacak güce sahip kan ile ilgili yazılanlara **inanıyor musunuz?** Yargı Günü'nde Tanrı'nın korkunç yargısı sizin üzerinizden atlayıp geçecek mi? Yoksa, Mısırlılar'ın üzerine inen yargı sizin üzerinize de inecek mi?

Dostlar, süremiz doldu. Dinlediğiniz için teşekkür ederiz. Tanrı isterse, bir sonraki programımızda, İsrailliler'in öyküsüne devam edeceğiz ve Tanrı'nın denizin ortasından nasıl bir yol açtığını göreceğiz…

Tanrı'nın İsrail'e söylediği şu sözlerin anlamını yüreklerinize daha derin bir şekilde açıklamasını ve sizi bereketlemesini diliyoruz.

"Kanı görünce üzerinizden geçeceğim!" (Mısır'dan Çıkış 12:13)

Ders 34

LESSON 34

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Denizin Ortasında Açılan Bir Yol

A PATH THROUGH THE SEA

Mısır'dan Çıkış 13-15

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile birlikte sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizlerle beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde Tanrı'nın İsrail halkını Mısırlılar'ın tüm ilk doğanlarını öldürerek, kölelikten nasıl kurtardığını gördük. Ama yine de, Tanrı, İsrailliler'in ilk doğanlarını ölümden kurtardı, çünkü onlar kuzunun kanını evlerinin kapılarına sürdüler. Zira Tanrı'nın Kendisi şöyle demişti: *"Bulunduğunuz evlerin kapılarının üzerindeki kan sizin için **bir belirti** olacak. **Kanı görünce üzerinizden geçeceğim.**"* (Mısır'dan Çıkış 12:13)

Böylece o gece, İsrail'in tüm oymakları Mısır'dan çıktılar. O Fısıh gecesi, İsrail halkı için büyük bir sevinç gecesi oldu. Bu konu üzerinde düşünün! Mısır halkı İsrailliler'e yüzlerce yıl adaletsizce davranmış ve onları yaşamlarından bezdirecek noktaya getirinceye dek eziyet etmişti. Ama şimdi..şimdi **özgürdüler!** O Fısıh gecesinde, Rab Tanrı onları kurtardı! Kölelik zincirleri kırıldı! Ve şimdi **Tanrı** onlara çölde rehberlik etmek ve bildiğiniz gibi, Tanrı'nın çok uzun zaman önce İbrahim, İshak ve Yakup'un soyuna vermek için ant içmiş olduğu **Kenan diyarına geri** götürmek için **vaatte bulundu.** Kenan, Yakup ve oğullarının Yusuf ile birlikte yaşamak için Mısır'a gitmeden önce oturdukları ülkeydi. Bu ülke bugün *Filistin* ya da *İsrail* olarak adlandırılır.

Bugün, **Tanrı'nın İsrailliler'i firavunun ordularından nasıl kurtardığı** hakkındaki şaşırtıcı öyküyü okuyacağız. Okuyacağımız kısım, Mısır'dan Çıkış kitabının on dördüncü bölümüdür. Peygamber Musa'nın Tevrat'ta yazdığı öyküye kulak verelim:

(Mısır'dan Çıkış 12) [37]*İsrailliler **kadın ve çocukların dışında altı yüz bin kadar erkek ile yaya olarak** Ramses'ten Sukkot'a doğru yola çıktılar.* [38]***Daha pek çok kişi de** onlar ile birlikte gitti. Yanlarında çok sayıda **davar** ve **sığır** vardı.* [13:19]*Musa, **Yusuf'un kemiklerini** yanına almıştı, çünkü Yusuf İsrail'in oğullarına 'Tanrı kesinlikle size yardım edecek, kemiklerimi buradan götüreceksiniz' diye sıkı sıkı ant içirmişti…* [21]*Gece gündüz ilerlemeleri için Rab gündüzün **bir bulut sütunu içinde,** yol göstererek, geceleyin **bir ateş sütunu içinde** ışık vererek onlara öncülük ediyordu.* [22]*Gündüz bulut sütunu, gece ateş sütunu halkın önünden eksik olmadı.*

(Mısır'dan Çıkış 14) [1]*RAB, Musa'ya,* [2]*'İsrailliler'e söyle, dönsünler' dedi, '(Kızıl) deniz kıyısında konaklasınlar.* [3]*Firavun şöyle düşünecek: 'İsrailliler ülkede şaşkın şaşkın dolaşıyorlardır, çöl onları kuşatmıştır.* [4]*Firavunu inatçı yapacağım. Onların peşine düşecek.* ***Böylece firavun ile ordusunu yenerek yücelik kazanacağım. Mısırlılar bilecek ki, ben*** *Rab'bim! ' İsrailliler söyleneni yaptılar.*

[5]*Halkın kaçtığı Mısır firavununa bildirilince,* ***firavun ile görevlileri*** *onlara ilişkin* ***düşüncelerini değiştirdiler.*** *'Biz ne yaptık?' dediler, 'İsrailliler'i salıvermek ile kölelerimizi kaybetmiş olduk!'* [6]*Firavun savaş arabasını hazırlattı. Ordusunu yanına aldı. Seçme altı yüz savaş arabasının yanı sıra Mısır'ın bütün savaş arabalarını sorumlu sürücüleri ile birlikte yanına aldı.*

[9]***Mısırlılar firavunun bütün atlıları, savaş arabaları, atlıları, askerleri ile onların ardına düştüler*** *ve (Kızıl)deniz kıyısında konaklarken onlara yetiştiler.* [10]*Firavun yaklaşırken İsrailliler Mısırlıların arkalarından geldiklerini görünce* ***dehşete kapılarak*** *RAB'be feryat ettiler.* [11]*Musa'ya, 'Mısır'da mezar mı yoktu da bizi çöle ölmeye mi getirdin?' dediler. 'Bak, Mısır'dan çıkarmakla bize ne yaptın?'* [12]*Mısır'dayken sana, 'Bırak bizi Mısırlılara kulluk edelim' demedik mi? Çölde ölmektense Mısırlılara kulluk etsek bizim için daha iyi olurdu!'*

İsrail halkı ne diyordu? Tanrı'ya neden güvenmiyorlardı? Onları kölelik boyunduruğundan kurtarmış olan Tanrı, şimdi tekrar firavunun ordularından kurtulmalarını sağlayamaz mıydı? Elbette, onları tekrar kurtarabilirdi! Ancak İsrailliler bunu hiç düşünmediler, çünkü büyük bir dehşete kapılmışlardı. Önlerinde **deniz** vardı. Sağ ve sol yanlarında ise **dağlar** bulunuyorlardı. Firavunun orduları onları tekrar ele geçirmek hatta öldürmek için yaklaşmaktaydılar! Ne yapmaları gerekiyordu? Ne yapabilirlerdi? Şimdi Musa'nın sözlerini dinleyelim ve Tanrı'nın ne yaptığını görelim.

(Mısır'dan Çıkış 14) [13]*Musa,* ***'Korkmayın'*** *dedi,* ***'Yerinizde durup bekleyin. Rab bugün sizi nasıl kurtaracak görün.*** *Bugün gördüğünüz Mısırlıları bir daha hiç görmeyeceksiniz..* [14]*Rab sizin için savaşacak, siz sakin olun yeter.' 15RAB Musa'ya, 'Niçin bana feryat ediyorsun?!' dedi, 'İsraillilere söyle, ilerlesinler.* [16]*Sen değneğini kaldır, elini denizin üzerine uzat. Sular yarılacak ve İsrailliler kuru toprak üzerinde yürüyerek denizi geçecekler.* [17]*Ben Mısırlıları inatçı yapacağım ki, artlarına düşsünler. Firavunu, bütün ordusunu, savaş arabalarını, atlılarını yenerek yücelik kazanacağım.* [18]*Firavun, savaş arabaları ve atlılarından ötürü yücelik kazandığım zaman,* ***Mısırlılar bilecek ki, ben Rab'bim .*** [19-20]*1İsrail ordusunun önünde yürüyen Tanrı'nın meleği yerini değiştirip arkaya geçti. Önlerindeki bulut sütunu da yerini değiştirip arkaya geçti. Önlerindeki bulut sütunu da yerini değiştirip arkalarına, Mısır ve İsrail ordularının arasına geldi. Gece boyunca bulut bir yanı karartıyor, öbür yanı aydınlatıyordu. Bu yüzden, bütün gece iki taraf birbirine yaklaşmadı.*

[21]*Musa elini denizin üzerine uzattı. Rab bütün gece güçlü doğu rüzgarı ile suları geri itti, suları karaya çevirdi.* ***Sular ikiye bölündü.*** [22]*İsrailliler* ***kuru toprak*** *üzerinde yürüyerek denizi geçtiler. Sular sağlarında, sollarında onlara duvar oluşturdu.* [23]*Mısırlılar artlarından geliyordu. Firavunun bütün atları, savaş arabaları, atlıları denizde onları izliyordu.* [24]*Sabah nöbetinde Rab ateş ve bulut sütunundan Mısır ordusuna baktı ve onları şaşkına çevirdi.* [25]*Arabalarının tekerleklerini çıkardı, öyle ki, arabalarını zorlukla sürdüler. Mısırlılar, 'İsraillilerden kaçalım' dediler, 'Çünkü Rab onlar için bizimle savaşıyor!'* [26]*Rab, Musa'ya, ' Elini denizin üzerine uzat!' dedi, 'sular, Mısırlıların, savaş arabalarının, atlılarının üzerine dönsün.'* [27]*Musa elini denizin üzerine uzattı. Sabaha karşı deniz olağan haline döndü. Mısırlılar sulardan kaçarken, RAB onları denizin ortasında silkip attı.* [28]*Geri dönen sular, savaş arabalarını, atlıları, İsraillilerin peşinden denize dalan* ***firavunun bütün ordusunu***

*yuttu. Onlardan **bir kişi bile sağ kalmadı.** [29]Ama İsraililer denizi kuru toprakta yürüyerek geçmişlerdi. Sular sağlarında, sollarında onlara duvar oluşturmuştu. [30]RAB, o gün İsrailleri Mısırlıların ellerinden kurtardı. İsraililer deniz kıyısında Mısırlıların ölülerini gördüler. [31] **Rab'bin Mısırlılara gösterdiği büyük gücü gören İsrail halkı Rab'den korkup O'na ve kulu Musa'ya güvendi.***

Sonra Musa ve İsraililer Rab'be şu şarkıyı söylediler: "Ezgiler sunacağım Rab'be, çünkü yüceldikçe yüceldi. Atları da atlıları da denize döktü. Rab gücüm ve ezgimdir, O kurtardı beni. O'dur Tanrım. Övgüler sunacağım O'na. O'dur babamın Tanrısı, yücelteceğim O'nu." (Mısır'dan Çıkış 15:1,2) böylece şarkı söylemeye ve Tanrı'ya kendileri için başardığı **büyük kurtuluş için** teşekkür etmeye başladılar. Harun ve Musa'nın kız kardeşi Miryam, eline bir tef aldı ve onu izleyen bütün kadınlar tef çalarak şarkı söylediler ve dans ettiler. Miryam, onlara şu ezgiyi söyledi: '**Ezgiler sunun Rab'be, çünkü yüceldikçe yüceldi!** Atları, atlıları denize döktü.' (Mısır'dan Çıkış 15:21)

Dostlar, Tanrı'nın İsrail halkı için nasıl denizi açarak geçecekleri bir yol yaptığı hakkındaki gerçek ve harika öykü işte budur. O zaman şimdi bugünkü dersimizden nasıl bir sonuç çıkartabiliriz? Belki şu basit soruyu sorarak bir sonuç elde edebiliriz. **İsraillileri firavunun ordularından Kim kurtarabilirdi?** İsraililer kendilerini kurtarabilirler miydi? Önlerinde bir **deniz** bulunduğunu gördük. Sağlarında ve sollarında ise **dağlar** vardı. Ve **firavunun orduları** arkalarındaydı. İsrail halkı bu durumda kendisini kurtarabilir miydi? Denizin kurumasını ya da dağların düzleşmesini sağlayabilirler miydi? Ya da belki firavunun ordularına karşı savaşabilirler miydi? Hayır, hiç birini yapamazlardı! O zaman onları kim kurtarabilirdi? **Yalnızca Tanrı!** Yalnızca Rab Tanrı onları kurtarabilirdi. Ve Tanrı onları kurtardı. Denizin karşı tarafına vardıktan sonra, şarkı söylemelerinin nedeni buydu: *"Rab gücüm ve ezgimdir; O **kurtardı beni.**"*

Tanrı'nın Kendisi, onların kurtuluşu oldu. İsraillilerin firavunun ordularından kendilerini kurtarabilmeleri için yapabilecekleri hiç bir şey yoktu – yapabilecekleri tek şey, Tanrı'nın onlar için denizin ortasında açtığı yoldan geçmek ve sonra kendilerini mutlak bir ölümden kurtardığı için O'na teşekkür etmek ve tapınmaktı!

Sevgili dostlar, Tanrı herkesin, Ademoğulları ve İsrailoğullarının birbirlerinin aynı olduklarını bilmesini ister. Aynı onlar gibi bizlerin de Tanrı bizi kurtarmadığı takdirde, üzerimize gelecek olan felaketten kurtulma konusunda hiç bir umudumuz yoktur. Belki önümüzde deniz olmayabilir, ama **ölüm ve cehennem** bizi beklemektedir. Belki her iki yanımızda dağlar olmayabilir, ama **Tanrı'nın kutsallığı** bizi kuşatır ve yargılar. Firavun ve orduları arkamızda değildir, ama **Şeytan ve günah** üzerimizdedir ve bizi sonsuza kadar mahvetmek ile tehdit etmektedirler.

Ademoğullarını Tanrı'nın adil yargısından kim kurtarabilir? Günahkarı tükenmeyen ateşten kim kurtarabilir? İnsanı Şeytan'ın gücünden kim kurtarabilir? Tüm bu tehditlerden bizi kim kurtarabilir? Kim bizi günah denizinin karşı yakasına geçirebilir ve Cennet olarak adlandırılan kutsal yere götürebilir? **Yalnızca Tanrı!** Yalnızca Tanrı bizi kurtarabilir! İnsan için kendisini ya da bir başka insanı kurtarması imkansızdır. Kutsal Yazılar bu konuda şu bilgiyi ilan ederler: ***"İman yolu ile lütuf ile kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil,** Tanrı'nın armağanıdır. Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir."* (Efesliler 2:8, 9)

Merhameti bol olan Tanrı, tüm Ademoğullarını, Şeytan'ın, günahın ve cehennemin gücünden kurtarmak için bir kurtuluş yolu açmıştır. Günahları içinde ölecek olan tüm insanları bekleyen yargının şiddetli gazap ateşinin yargısından kurtarmak ister, ama **O'nun**

bizim için açmış olduğu kurtuluş yolundan geçmemiz gerekir! Şeytan'ın gücünden, **günahın** korkunç sonuçlarından, **cehennem** cezasından **kaçabilmeniz** amacı ile Tanrı'nın sizin için açmış olduğu kurtuluş yolunu biliyor musunuz? O'nun kutsal huzurunda sonsuza kadar bereketlenebilmeniz için Tanrı'nın ön gördüğü doğruluk yolunda mısınız?

Tanrı'nın Ademoğuları için açmış olduğu kurtuluş yolu, insanın yapabileceği iyi işleri ya da bir dinin taleplerini asla temel almaz. Tanrı, şöyle der: *"**Kimsenin** övünmemesi için iyi işler aracılığı ile **değildir.**"* Tanrı'nın bizler için ön gördüğü kurtuluş yolu nedir? Günahlarımız için ölmek ve sonra tekrar dirilmek üzere - -O'na iman eden herkesi özgür kılmak için – günahın gücü ve ölüm korkusu nedeni ile **kölelerden farksız olan** bizlerin günahları uğruna ölmek ve tekrar dirilmek üzere göklerden gelen **Kurtarıcının yoludur.** Kutsal Yazılar, bu güçlü Kurtarıcıdan şu sözler ile bahsederler: *"**Başka hiç kimsede** kurtuluş yoktur, çünkü bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek **başka hiç bir ad yoktur.**"* (Elçilerin İşleri 4:12)

Evet, Tanrı günahın cezasından kaçabilmeniz ve Tanrı'nın güvenilir ve kutsal huzuru olan diğer tarafa geçebilmeniz için Tanrı "günah denizinin" içinde sizin için bir yol açmıştır. Kurtarıcı bu yol hakkında şunları söylemiştir:

*"İsa, '**Yol,** gerçek ve yaşam **Ben'im'** dedi. 'Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemez.'…Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü **işitip,** beni gönderene **iman edenin** sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, **ölümden yaşama geçmiştir."*** (Yuhanna 14:6; 5:24)

Sevgili dost, "**Ölümden yaşama** geçtin mi?'

Dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı isterse bir sonraki programımızda, Tanrı'nın İsraillileri çölde nasıl beslediğini göreceğiz.. Musa'nın İsraillilere söylediği şu söz üzerinde düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin.

"Korkmayın! Yerinizde durup bekleyin. Rab bugün sizi nasıl kurtaracak görün!" (Mısır'dan Çıkış 14:13)

Çölde Yiyecek

FOOD IN THE DESERT

Mısır'dan Çıkış 16, 17

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek bir esenlik içinde yaşamasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile birlikte olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde, **Tanrı'nın** İsrail halkını firavunun ve ordularının elinden nasıl **kurtardığını** gördük. İsrailliler Kızıldeniz'in kıyısına vardıkları zaman, firavunun ordusundan kaçabilmek için hiç bir şansları yoktu. Ama yine de biz Tanrı'nın İsrail halkının denizin ortasından kuru toprak üzerinde geçerek yürüyebilmeleri için suları nasıl ikiye böldüğünü gördük. Ama Mısır orduları denizi geçmeyi denedikleri zaman, boğuldular. Böylece, Rab Tanrı İsrail'i Mısır halkının elinden kurtardı. Ve onlar Rabbin büyük gücünü gördükleri zaman, O'ndan korktular ve O'na şarkı söylediler, '*Ezgiler sunacağım Rabbe, çünkü yüceldikçe yüceldi. O kurtardı beni.'*

Şu anda İsraillilerin **Mısır ve Kenan** arasındaki çölde bulunduklarını anlatan Mısır'dan Çıkış kitabını okuyoruz. Kenan, Tanrı'nın, İsrail'in sahip olabilmesi için ataları İbrahim'e ve onun soyuna vermeyi vaat ettiği ülkedir. Bugün **Tanrı'nın İsraillileri çölde nasıl beslediğini** göreceğiz. Kutsal Yazılar bize Tanrı'nın Kendisinin onların önünde, gündüzün bir bulut sütunu ve geceleyin bir ateş sütunu içinde ışık vererek nasıl "yürüdüğünü" gösterirler. Kesin olan şey şudur: Eğer Tanrı onlara rehberlik etmeseydi ve onlar ile ilgilenmeseydi, çölde mahvolurlardı.

Bir an için İsraillilerin içinde bulundukları koşulları gözlerimizin önünde canlandırmaya çalışalım. Çok büyük bir kalabalık oluşturuyorlardı – Dakar'ın tüm nüfusundan daha büyük bir çoğunluktular (iki milyondan fazla kişi)! Suyu ve yiyeceği bulunmayan kupkuru bir çölden geçiyorlardı. Bu konu üzerinde biraz düşünün! Büyük bir kalabalık, dikenli ağaçlar ile dolu kurak bir kum çölünden geçiyor! İsrail oymakları nasıl hayatta kalacaklardı? Karşı karşıya kaldıkları açlık ve susuzluk tehdidinden onları kim kurtarabilirdi? Bu kalabalık ve yanlarındaki çok sayıda hayvan sürüleri, çölde hayatta kalabilmek için yeterli su ve yiyeceği nasıl bulabilirlerdi? Kendi kendilerini beslemeleri mümkün müydü? Hayır! O zaman onları kim doyuracaktı? Bu soruların yalnızca tek bir yanıtı vardır. **Yalnızca Tanrı,** onların karınlarını doyurabilir ve onları koruyabilirdi!

İsrailliler **Tanrı'ya güvendiler mi?** Yoksa ne yiyecekleri ve ne içecekleri konusunda kaygılandılar mı? İsrail halkı Rab Tanrı'ya kesinlikle güvenmeliydi. Tanrı, onlar için öylesine büyük işler yapmıştı ki! Mısır halkının üzerine gönderdiği on bela aracılığı ile onları köleliğin tutsaklığından özgür kıldı. Kuzunun kanı aracılığı ile onların ilk doğanlarını ölümden kurtardı. Denizin ortasında kuru topraktan oluşan bir yol açtı. Ve şimdi uzun zaman önce ataları İbrahim'e söz vermiş olduğu gibi, onları Kenan ülkesine geri götürmek için bir bulut sütunu içinde önlerinde gidiyordu. Ne düşünüyorsunuz? İsrail halkı Tanrısına güven duydu mu? Tanrı'nın vaadini yerine getirebileceğine inandılar mı? Şimdi Kutsal Yazılara geri dönelim ve yanıtı bulalım.

Musa'nın Tevratı'ndaki Mısır'dan Çıkış kitabının on altıncı bölümünde okumaya devam ediyoruz. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Mısır'dan Çıkış 16) [1]*Bütün İsrail topluluğu Elim'den ayrıldı. Mısır'dan çıktıktan sonra ikinci ayın on beşinci günü Elim ile Sina arasındaki Sin Çölü'ne vardılar.* [2]*Çölde hepsi Musa ile Harun'a* ***yakınmaya*** *başladı.* [3]*'Keşke Rab bizi Mısırdayken öldürseydi' dediler, 'Hiç değilse orada et kazanlarının başına oturur, doyasıya yerdik.* ***Ama siz bütün topluluğu açlıktan öldürmek için bizi bu çöle getirdiniz.***

İsrail oymaklarının Tanrı'ya güvendiklerini söyleyebilir miyiz? Hayır, güvenmediler! O'na ve peygamberi Musa'ya karşı homurdandılar. Tanrı'nın onlara verdiği yanıtı dinleyelim:

(Mısır'dan Çıkış 16) [11]*RAB Musa'ya şöyle dedi,* [12]*'İsrailliler'in yakınmalarını duydum. Onlara de ki, 'Akşam üstü et yiyeceksiniz, sabah da ekmek ile karnınızı doyuracaksınız.* ***O zaman bileceksiniz ki, Tanrınız Rab Ben'im!"*** [4]*Rab Musa'ya, 'Size gökten ekmek yağdıracağım' dedi, 'Halk her gün gidip günlük ekmeğini toplayacak. Böylece onları sınayacağım. Benim yasama göre yaşıyorlar mı yaşamıyorlar mı göreceğim.*

[13]*Akşam bıldırcınlar geldi, ordugahı sardı. Sabah ordugahın çevresini çiy kaplamıştı.* [14]*Çiy eriyince toprakta çölün yüzeyinde kırağıya benzer ince pulcuklar göründü.* [15]*Bunu görünce İsrailliler birbirlerine, '****Bu da ne?****' diye sordular. Çünkü ne olduğunu anlayamamışlardı. Musa, 'Rabbin size yemek için verdiği ekmektir bu' dedi.* [31]*İsrailliler, o ekmeğe* ***man*** *adını verdiler. Kişniş tohumu gibi beyazımsıydı ve tadı ballı yufka gibiydi.*

Tanrı İsrail oymaklarını, onlar Kenan ülkesine varıncaya kadar işte böyle besledi. Yiyeceğin nereden geldiğini duydunuz mu? Yiyecek **gökten geldi.** Yiyecek, **Tanrı'dan geldi.** İsrailliler, Tanrı'nın, kendileri için gökten gönderdiği yiyeceği hak ettiler mi? Hayır! İsraillilerin hak ettiği, imansızlık ve nankörlükleri nedeni ile yalnızca Tanrı tarafından cezalandırılmalarıydı. Çölde açıktan ölmemelerinin tek nedeni, yalnızca Tanrı'nın merhametiydi.

Şimdi çölde meydana gelen bir başka olaya geçelim ve **İsraillilerin suları tükendiğinde neler olduğunu öğrenmek için okumaya devam edelim.** On yedinci bölümde okuyoruz. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Mısır'dan Çıkış 17) [1]*Rabbin buyruğu uyarınca bütün İsrail topluluğu Sin Çölü'nden ayrıldı, bir yerden öbürüne göçerek Refidim'de konakladı. Ancak orada içecek* ***su yoktu****.* [2]*Musa'ya, 'Bize içecek su ver' diye* ***çıkıştılar.*** *Musa, 'Niçin bana çıkışıyorsunuz?' dedi, 'Neden Rabbi deniyorsunuz?'* [3]*Ama halk susamıştı. 'Niçin bizi Mısır'dan çıkardın?' diye Musa'ya söylendiler. 'Bizi, çocuklarımızı, hayvanlarımızı susuzluktan öldürmek için mi?'* [4]*Musa, 'Bu halka ne yapayım?' diye RAB'be feryat etti, 'Neredeyse beni taşlayacaklar.'* [5]*RAB*

Musa'ya, 'Halkın önüne geç' dedi, 'Bir kaç İsrail ileri gelenini ve Nil'e vurduğun değneği de yanına alıp yürü. [6]*Ben Horev Dağı'nda bir kayanın üzerinde, senin önünde duracağım. Kayaya vuracaksın, halk içsin diye su fışkıracak.' Musa İsrail ileri gelenlerinin önünde denileni yaptı.*

Böylece, kayadan çok miktarda su fışkırdı, çölde aktı ve herkes içti, sürülerine de içirdiler.

Burada biraz duralım ve bugün okumuş olduğumuz öykü üzerinde biraz düşünelim. Tanrı'nın İsrailliler için yapmış olduğu tüm bu şeylerden sonra İsrailliler O'na iman etti mi? Tanrı'nın onları düşünerek yapmış olduğu her şey için yürekleri övgü ve şükran ile doldu mu? Hayır! Tanrı'ya güvenmediler. Aksine, şikayet ettiler ve onları daha önce pek çok tehlikeden kurtarmış olan Tanrı'nın aleyhinde konuştular.

Tanrı ne yaptı? Rab Tanrı sabrı ve iyiliği nedeni ile onlara çölde yiyecek ve su verdi. İsrail halkı Tanrı'nın iyiliğini hak etti mi? Hayır! Hak ettikleri tek şey Tanrı'nın yargısıydı. Tanrı onlara neden İyiliğini gösterdi? Çünkü Tanrı **sadık** ve **merhametlidir.** O, Sadık Olan, Merhametli Olan Tanrı'dır. **Merhameti** nedeni ile nankör günahkarlar olmalarına rağmen, onlara yiyecek ve su sağladı. Eğer açlıktan ve susuzluktan kurtulmak insanların kendilerinin iyilik ve çabalarına dayanmış olsaydı, Tanrı'nın onların çölde ölmelerine izin vereceği kesindi.

Aynı zamanda farkına varmamız gereken bir şey daha var; Tanrı onları yalnızca merhametinden dolayı değil, aynı zamanda **verdiği sözü yerine getirmek** için de korudu. Tanrı, vaatlerinin tümünü yerine getirme konusunda sadıktır, ve Tanrı İsrail halkı ile ilgili önemli bir söz vermişti. Daha önce öğrenmiş olduğumuz gibi, **Tanrı, İsrail ulusu aracılığı ile dünyanın tüm uluslarını bereketlemeyi vaat etmişti,** çünkü peygamberler, Kutsal yazılar ve gelecek olan dünyanın Kurtarıcısı İsrail ulusu aracılığı ile ortaya çıkacaklardı. Evet, Tanrı sadıktır ve merhamet doludur. O, **gerçeğin Tanrısı** ve **sevginin Tanrısıdır.** İsrail oymaklarının Tanrı'nın sevgisini hak etmedikleri kesindi. Ancak yine de, Tanrı'ya itaatsizlik etmelerine ve O'nun aleyhinde konuşmalarına rağmen, Tanrı sadakatini ve onlara yiyecek vererek sevgisini kanıtladı.

Belki birinin aklına şöyle bir soru gelebilir: 'Bugün, bizler için İsrail'in öykülerinin değeri nedir?' Tanrı Sözü şöyle der: "Bu olaylar başkalarına **ders (ya da örnek) olsun** diye onların başına geldi; çağların sonuna ulaşmış olan **bizleri** uyarmak için yazıya geçirildi.' (1.Korintliler 10:11) Tanrı'nın İsrailoğullarını çölün gücünden kurtardığı gibi, benzer şekilde Tanrı Adem'in her çocuğunu **günahın gücünden** kurtarmak ister.

Size şu soruyu soralım: İsraillilerin çölde mahvolmamaları için çölde yapmaları gereken şey neydi? Yapmaları gereken tek şey, **Tanrı'nın gökyüzünden göndermiş olduğu yiyeceği toplamak ve yemekti.** Kurtuluşları nereden geldi? Kendi çabaları sayesinde mi kurtuldular? Hayır, kurtuluşları Tanrı'dan geldi. Kendilerini açlık ve ölümden kurtaracak güce sahip değillerdi. **Tanrı'nın onlar için gökyüzünden göndermiş olduğu yiyeceği toplayıp yemekten başka yapabilecekleri hiç bir şey yoktu.**

Kutsal Yazılar, bize, hepimizin İsrail halkı gibi günahkar olduğumuzu ve **kendimizi** ne günahın gücünden ne de Tanrı'nın adil yargısından **asla kurtaramayacağımızı** gösterirler. Belki bizler, İsrailliler gibi kurak bir çöl ortasında yürümüyoruz, ama ölümün gölgesi onların üzerinde asılı durduğu gibi hala bizim üzerimizde de asılı durmakta. Rabbin Sözü açıktır: Tanrı2nın sağladığı kurtuluş yolunu kabul etmeyi reddeden herkes, kendi günahının içinde ölecek ve cehennemin sonsuz ateşine düşecektir. Bunlar hoş düşünceler değildirler. Günahın

içinde ölmek! Yargılanmaya gelin! Cehennemin içine düşün! **Bunlar korkunç trajedilerdir!** Ama yine de **iyi haber** şudur ki, hiç kimse günahının içinde ölmek zorunda değildir. Tanrı'nın, çölde yaşayabilmeleri ve açlıktan ölmemeleri için İsraillilere yiyecek vermesi gibi, Tanrı da benzer bir şekilde bu yaşamda ve gelecek olan yaşamda sonsuza dek bereketlenebilmemiz için bize "Yiyecek" vermiştir.

Sonsuz yaşam veren "Yiyecek" nedir? Bir marketten, bize sonsuza kadar Tanrı'nın huzurunda yaşama gücünü verebilecek olan bir yiyecek satın alabilir miyiz? Hayır, hiç bir markette böyle bir yiyecek satılmaz. O zaman sonsuz yaşam veren bu "Yiyecek", nerede bulunur ve nedir?

Dostlar, İsraillilerin çölde man (ekmek) yemelerinden bin beş yüz yıl sonra Tanrı, göklerden dünyanın **Kurtarıcısını** gönderdi. O, dünya halkını günahın gücünden, ölümden, yargı ve cehennemden kurtarmak için Tanrı'nın sağlamış olduğu "Yiyecek"tir. Kurtarıcının Kendisinin, yeryüzündeyken, neler söylediğini özenle dinleyelim ve sözlerinin üzerinde düşünelim. O, şöyle dedi:

"Size doğrusunu söyleyeyim, iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Yaşam ekmeği (birebir anlamı ile yiyecek, gıda) Ben'im. Atalarınız çölde man yediler, yine de öldüler. Gökten inen öyle bir ekmek var ki, ondan yiyen ölmeyecek. ***Gökten inmiş olan diri ekmek Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiç bir zaman susamaz!"*** (Yuhanna 6:47-51, 35)

Sevgili dostlar, bugünkü dersimizi burada bitirmemiz gerekiyor. Tanrı isterse, bir sonraki programımızda, Tanrı'nın İsrail'e On Buyruğu nasıl verdiğini görmeye başlayacağız…

Tanrı, siz, Kurtarıcının sözleri üzerinde düşünürken, sizi bereketlesin:

"Yaşam Ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiç bir zaman susamaz." (Yuhanna 6:35)

Ateşler İçindeki Sina Dağı

FIERY MOUNT SINAI!

Mısır'dan Çıkış 19,20

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenlik içinde yaşamasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde, Tanrı'nın, İsrail oymaklarının açlıktan ölmemeleri için **gökten yiyecek vererek** onlar ile kurak çölde nasıl ilgilendiğini gördük. Aynı zamanda İsraillilerin Tanrı'yı, imansızlıkları ve sadakatsizlikleri nedeniyle zaman zaman nasıl tahrik ettiklerini de öğrendik.

Bugün Tanrı'nın İsrail halkına çölde nasıl göründüğünü ve onlara **kutsal Yasasını** nasıl verdiğini göreceğiz. Tevrat'ın Mısır'dan Çıkış kitabının on dokuzuncu bölümünü okuyoruz. Bölüm şöyle başlar: *"İsrailliler Mısır'dan çıktıktan tam on üç ay sonra Sina Çölü'ne vardılar."* (Mısır'dan Çıkış 19:1) Musa ve İsrailliler çölde yaptıkları yolculuğun şimdi neresindeydiler? **Sina** Dağı'na gelmişlerdi. Tanrı, Musa'yı ilk kez çağırdığında ve yanan ama tükenmeyen çalıdan onun ile konuştuğunda, Musa'nın nerede olduğunu hatırlıyor musunuz? Aynı yerde, Sina Dağı'nda. Öyküyü anımsıyor musunuz? Tanrı'nın Sina Dağı'nda Musa ile nasıl konuştuğunu işittik. Tanrı şöyle dedi:

"*Halkımın Mısır'da çektiği sıkıntıyı yakından gördüm. Angaryacılar yüzünden ettikleri feryadı duydum. Acılarını biliyorum. Bu yüzden onları Mısırlıların elinden kurtarmak için geldim. Şimdi gel, halkım İsrail'i Mısır'dan çıkarmak için seni firavuna göndereyim. Kuşkun olmasın, ben seninle olacağım. Seni benim gönderdiğimin kanıtı şu olacak:* ***Halkı Mısır'dan çıkardığın zaman, bu dağda bana tapınacaksınız."*** (Mısır'dan Çıkış 3:7, 8, 10, 12)

Tanrı, Musa'ya vaat etmiş olduğu şeyi yerine getirdi mi? Kesinlikle evet! Musa, bugün Tevrat'ı okuduğumuz bölümün neresinde yer alıyor? Musa'yı ve İsrail topluluğunu, **Tanrı'nın kırk yıl önce** yanan çalının içinden Musa ile konuşurken, *"Halkı Mısır'dan çıkardığın zaman,* ***bu dağda*** *bana tapınacaksınız"* sözleri ile **verdiği vaadi yerine getirmiş olarak Sina Dağı'nın eteklerinde** görüyoruz.

Şimdi Tanrı'nın Musa'ya yeniden nasıl göründüğünü ve İsrail halkının tümüne Sina Dağı'nda nasıl konuştuğunu görmek için okumaya devam edelim.

(Mısır'dan Çıkış 19) [3]*Musa Tanrı'nın huzuruna çıktı. RAB dağdan kendisine seslendi: 'Yakup soyuna, İsrail halkına şöyle diyeceksin: [4]Mısırlılara ne yaptığımı, sizi nasıl kartal kanatları üzerinde taşıyarak yanıma getirdiğimi gördünüz.*[5] ***Şimdi sözümü dikkatle dinler, antlaşmama uyarsanız, bütün uluslar içinde öz halkım olursunuz.*** [6]*Çünkü yeryüzünün tümü benimdir. Siz benim için kahinler krallığı, kutsal ulus olacaksınız. İsraillilere böyle söyleyeceksin.* [7]*Musa gidip halkın ileri gelenlerini çağırdı ve Rabbin kendisine buyurduğu her şeyi onlara anlattı.* [8]*Bütün halk bir ağızdan: '**Rab'bin söylediği her şeyi yapacağız**' diye yanıtladılar."*

İsraillilerin Tanrı'ya nasıl yanıt verdiklerini duydunuz mu? Şöyle dediler: "*Rabbin söylediği **her şeyi** yapacağız."* Söyledikleri şey gerçek miydi? Tanrı'nın **tüm** buyruklarını yerine getirebildiler mi? Tanrı, İsraillilere buyurduğu her şeyi İsraillilerin yerine getiremeyeceklerini çok iyi biliyordu. Tanrı'nın onlardan gerçekten istediği, Tanrı'yı hoşnut etme konusundaki yetersizliklerini fark etmeleri, O'nun önündeki günahlı konumlarını kabul etmeleri ve günahkarları kurtarmak için dünyaya gelecek olan Kurtarıcı ile ilgili İyi Haber'e inanmalarıydı. Tanrı, ataları İbrahim, İshak ve Yakup'un günahlarını onların **Tanrı'nın vaatlerine olan imanları** temelinde bağışlamıştı. Tanrı, İsrail halkını da aynı şekilde yalnızca imanları aracılığı ile bağışlamak istedi. Tanrı'nın kurtuluş yolu daima **yalnızca iman** aracılığı ile oldu – Tanrı'ya ve O'nun kurtuluş yoluna iman! Kutsal Yazılar şöyle der: "*Tanrı katında hiç kimsenin Yasa ile aklanmadığı açıktır, çünkü **iman ile aklanan yaşayacaktır** (ya da 'Doğru kişi iman ile yaşayacaktır')."* (Galatyalılar 3:11)

Ancak her şeye rağmen İsrail halkı bu noktaya kadar Tanrı'nın önünde **kendi çabaları ile** doğruluk elde edebileceklerini umdular. Ne kadar akılsızdılar! (birebir anlamı: bilgelikten yoksundular) Tanrı'yı ne kadar çok gücendirdiklerini unutmuşlardı! Tanrı katında, günahlarının ne kadar büyük olduğunu hala fark edememişlerdi. Onların düşüncelerine göre günah öyle ciddi bir sorun **değildi.** Ama onları yargılaması gereken Tanrı'nın gözünde **günah korkunç bir sorundu!** (birebir anlamı: zararlı) **Tanrı kutsal ve mükemmeldir!** Mükemmelden daha az olan hiç bir şeyi onaylayamaz. Ancak İsrail halkı içinde bulundukları bu noktaya kadar, bu gerçeğin farkına henüz varmamışlardı. Bu nedenle (küstah bir şekilde) şöyle dediler: "*Rabbin söylediği her şeyi yapacağız!"* ama Tanrı'nın bu konuda bir planı vardı ve onlara "*Rabbin söylediği her şeyi **yapamayacaklarını**"* bu planı aracılığı ile gösterecekti.

Şimdi Tanrı'nın Sina Dağı'na nasıl indiğini, görkemini ve kutsallığını nasıl açıkladığını ve İsrail oymaklarına **On Buyruğu** nasıl verdiğini görmek için Kutsal Yazıları okumaya devam edelim:

(Mısır'dan Çıkış 19)[10] *Rab Musa'ya, 'Git, bugün ve yarın halkı arındır' dedi, 'Giysilerini yıkasınlar.* [11]*Üçüncü güne hazır olsunlar, çünkü üçüncü gün bütün halkın gözü önünde ben, RAB, Sina Dağı'na ineceğim.*[12] *Dağın çevresine **sınır çiz** ve halka de ki, 'Sakın dağa çıkmayın, dağın eteğine de yaklaşmayın! Kim dağa dokunursa kesinlikle **öldürülecektir.*** [13]*Ya taşlanacak ya da ok ile vurulacak; ona insan eli değmeyecek. İster hayvan olsun, ister insan, yaşamasına izin verilmeyecek. Ancak boru uzun uzun çalınınca dağa çıkabilirler.* [16]*Üçüncü günün sabahı gök **gürledi, şimşekler çaktı.** Dağın üzerinde **koyu bir bulut** vardı, derken **çok güçlü bir boru sesi duyuldu.** Ordugahta herkes titremeye başladı.* [17]*Musa, halkın Tanrı ile görüşmek üzere ordugahtan çıkmasına öncülük etti. Dağın eteğinde durdular.* [18]*Sina Dağı'nın her yerinden **duman** tütüyordu. Çünkü Rab dağın üstüne **ateş içinde** inmişti. **Dağdan ocak dumanı gibi duman çıkıyor ve bütün dağ şiddetle sarsılıyordu.*** [19]*Ve **Boru sesi gitgide yükselince,*** [20]*Rab Sina Dağı'nın üzerine **indi.***

(Mısır'dan Çıkış 20) [1]*Ve Tanrı şöyle konuştu:'Seni Mısır'dan, köle olduğun ülkeden çıkaran Rab* ***Ben'im."***

1.) *Benden başka* ***tanrın olmayacak.*** *(ayet 3)*
2.) ***Kendine*** *yukarda gökyüzünde ya da aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki sularda yaşayan herhangi bir canlıya benzer* ***put yapmayacaksın,*** *çünkü ben Tanrın Rabbim." (ayet 4, 5)*
3.) *Tanrın Rabbin* ***adını boş yere ağzına almayacaksın,*** *çünkü Rab adını boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır. (ayet 7)*
4.) ***Şabat gününü*** *kutsal sayarak* ***anımsa.*** *(ayet 8)*
5.) ***Annene ve babana saygı göster.*** *(ayet 12)*
6.) *Adam* ***öldürmeyeceksin.*** *(ayet 13)*
7.) ***Zina etmeyeceksin.*** *(ayet 14)*
8.) ***Çalmayacaksın.*** *(ayet 15)*
9.) *Komşuna karşı* ***yalan yere tanıklık etmeyeceksin.*** *(ayet 16)*
10.) *Komşunun evine, karısına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiç bir şeyine* ***göz dikmeyeceksin.*** *(ayet 17)*

[18]*Halk gök gürlemelerini, boru sesini duyup şimşekleri ve dağın başındaki dumanı görünce,* ***korkudan titremeye başladı. Uzakta durarak,*** [19]*Musa'ya, 'Bizim ile sen konuş dinleyelim' dediler, 'Ama Tanrı konuşmasın, yoksa ölürüz.'* [20]*Musa, 'Korkmayın!' diye karşılık verdi. Tanrı sizi denemek için geldi;* ***Tanrı korkusu*** *üzerinizde olsun, günah işlemeyesiniz diye."*[21]*Musa, Tanrı'nın içinde bulunduğu koyu karanlığa yaklaşırken* ***halk uzakta durdu.***

Bugün Kutsal Yazılara okumaya son vereceğimiz yer burası. Tanrı isterse, bir sonraki programda, Tanrı'nın Sina Dağı'nda İsraillilere vermiş olduğu On Buyruk'un her birine bakacağız. Ama bu gün sizler ile vedalaşmadan önce, Tanrı'nın biraz önce okuduklarımız aracılığı ile bize öğretmek istediği bir şeyden söz etmek istiyoruz. Anlamamız gereken şey şudur: **Tanrı Kutsal'dır ve bizler O'na asla kendi çabalarımız aracılığı ile yaklaşamayız.** Kutsal Yazılar bize, **"***Tüm insan soyunun ota benzediğini"* (1.Petrus 1:24) ve "*Tanrı'nın* ***yakıp tüketen bir ateş olduğunu"***(İbraniler 12:29) öğretir. Yabani bir ateşin yoluna çıkan bir otun başına ne geleceğini hepimiz biliriz!

Bugün, dersimizin başlangıcında, İsraillilerin Musa'ya, 'Rabbin söylediği her şeyi yapacağız' dediklerini duyduk. Böyle konuşmalarının nedeni, **Tanrı'nın kutsallığının farkına varmamış olmalarıydı.** Tanrı'yı, kendi çabaları aracılığı ile bir şekilde hoşnut edebileceklerini düşündüler. Ama Tanrı, onlara Sina Dağı'nda göründükten sonra düşünceleri kesinlikle değişti! İsrailliler gök gürlemelerine, çakan şimşeklere, her yanından duman tüten dağa ve Tanrı'nın on kutsal buyruğu veren sesini duyduktan sonra, "***korkudan titrediler ve*** *uzakta durarak Musa'ya, 'Bizim ile sen konuş, dinleyelim' dediler, 'Ama Tanrı konuşmasın, yoksa* ***ölürüz."***

Böylece İsrail halkı Tanrı'nın kesin kutsallığının ve O'na yaklaşma konusunda kesinlikle yetersiz olduklarının farkına nihayet varmaya başladılar. Sina Dağı'nın eteğinde, Kutsal Yazılardaki gerçeğe gözleri açıldı: "*Tüm insan soyu ota benzer"* ve *"Tanrı, yakıp tüketen bir ateştir."* (1.Petrus 1:24; İbraniler 12:29) Tanrı'nın, Kutsal Olan'ın yüce huzurunda İsrailliler, dürüst bir şekilde "Sorun yok! Rabbin söylediği her şeyi yapacağız" diyebildiler mi? Hayır, diyemediler! İsrailliler şimdi bir **sorun ile karşı karşıya olduklarını** fark ettiler; **çok ciddi bir sorun!** Tanrı'nın kutsallığını ve buyruklarının kesinliğini hissettiler; aynı zamanda da kendilerinin kutsal olmadıklarını ve Tanrı'nın mükemmel yasasını yerine getirme

konusundaki yetersizliklerini anladılar. Kendilerini **yabani bir ateşin yolundaki kuru ot gibi** hissettiler!

Siz bu konuda nasıl hissediyorsunuz? Rabbin kutsallığını fark ediyor musunuz? Tanrı'nın ve Yasasının doğru ve mükemmel olduklarını anlıyor musunuz? Yüreğinizin ve kendi işlerinizin Tanrı'nın önünde kötü ve kusurlu olduklarını hissediyor musunuz? Yoksa siz de, 'Sorun yok! Rabbin istediği her şeyi yapacağız! İyi işlerimiz aracılığı ile Tanrı'ya yaklaşacağız!" diye düşünen İsrailliler gibi misiniz? Bu tür düşünceler gerçekten de Tanrı'nın düşünceleri ile anlaşmazlar. Günah ile kirlenmiş ve lekelenmiş olan bu kişiler saf ve kutsal Olan ile bir araya gelebilirler mi? Hayır, gelemezler! Tanrı, yarı iyi ve yarı kötü olanı onaylayabilir mi? Hayır, onaylayamaz ve onaylamayacaktır da! Tanrı kutsaldır ve kutsal olmayanı hoş göremez. Tanrı, mükemmellik talep eder! **Bu gerçeğin farkında mısınız?** Yoksa, Yargı Günü'nde **"iyi işlerinizin (sevaplarınızın)"** bir şekilde, **kötü işlerinizi (günahlarınızı)** sileceğini mi umuyorsunuz? Eğer durum böyle olsaydı, o zaman **Tanrı adil bir yargıç olmazdı!** Bu konu ile ilgili bir örnek verecek olursak, bir katile, 'Adam öldürmekten suçlusun. Ama geçmişte yaptığın iyi işler nedeni ile seni mahkum etmeyeceğim. Özgürsün, gidebilirsin" diyen bir yargıç hakkında ne düşünürüz? Onun kötü ve adaletsiz bir yargıç olduğunu duyururuz.

Dostlar, **tanrı, adil bir yargıçtır!** Günahı görmezlikten gelemez! Dünyayı yargılaması gereken Rab Tanrı, yalnızca doğru olanı yapabilir.! **Tanrı'nın doğruluğu ve adaleti, günah için bir bedel ödenmesini gerektirir.** Ve ödenmesi gereken bu bedel, **ölüm** ve **Tanrı'dan sonsuz ayrılıktır!** Yaptığımız iyi işler, günahlarımızı iptal edemezler. İyi işlerimiz hakkında kutsal Yazılar şöyle der: "*Hepimiz murdar olanlara benzedik. Bütün doğru işlerimiz kirli adet bezi gibi."* (Yeşaya 64:6) **Tanrı, yakıp tüketen bir ateşe** benzer ve Ademoğullarının **iyi işleri, kuru ot** gibidirler. Kendi doğruluğumuz ile Tanrı'nın kutsal yargısının ateşinin önünde durabilmemiz mümkün değildir!

İsrailliler, Sina Dağı'nın üstüne inen Tanrı'nın ateşine yaklaşmaya cesaret ettiler mi? Tanrı'nın bulunduğu dağa tırmanmayı denediler mi? Gök gürültüsü ve şimşekler ile şiddetle sarsılan ve her yanından adeta ocak dumanı gibi dalgalar halinde duman çıkan dağa yaklaşacak kadar cesur muydular? Hayır! Dağa yaklaşamadılar. **Uzakta durdular** ve **korku içinde titrediler.** Rab Tanrı'nın kutsallığının ve O'nun müthiş gücünün önünde hissettikleri korku nedeni ile aralarından bir tanesi bile dağa yaklaşmaya cesaret edemedi. Ancak, duydukları bu korku onlar için çok yararlıydı, çünkü Tanrı Sözü şöyle der: "***Rab korkusu, bilgeliğin başlangıcıdır!"*** (Süleyman'ın Özdeyişleri 1:7)

Dostlarımız, bugünkü süremiz sona erdi. Ama sizleri bugünkü derste işittiklerimizi ve gördüklerimizi hatırlamanız için teşvik ediyoruz: **Tanrı kutsaldır** ve **insanları Kendi kutsallığının standardına göre yargılaması gerekir. Tanrı kutsaldır** ve günaha karşı kayıtsız kalamaz. **Tanrı kutsaldır** ve bizler, O'na kendi çabalarımızın iyi işleri temelinde yaklaşamayız!

Bir sonraki derste, Tanrı isterse, Tanrı'nın İsraillilere Sina Dağı'nda vermiş olduğu On Buyruk hakkında inceleme ve yorumlarda bulunacağız. Bizi dinlediğiniz için teşekkürler.

Siz, O'nun Sözü'ndeki şu temel gerçek üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin ve size yön versin:

"Rab korkusu, bilgeliğin başlangıcıdır." (Süleyman'ın Özdeyişleri 1:7)

Kutsal Buyruklar

THE HOLY COMMANDMENTS

Mısır'dan Çıkış 20

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde, nasıl **tüm Sina Dağı'ndan ocak dumanı gibi duman çıktığını** gördük, çünkü Rab Tanrı ateş içinde dağın üstüne inmişti. İsrailoğulları'na On Buyruğu vermek için dağın üstüne indiğinde, gök gürlüyor ve şimşekler çakıyordu. Tanrı, İsraillileri dağa dokunmamaları için uyardı; dağa dokundukları takdirde öleceklerdi. Tanrı'nın yapmak istediği yalnızca onlara Kendisinin ne kadar **kutsal** olduğunu öğretmekti!

Bugün On Buyruk'tan her birine daha yakından bakmayı ve Kutsal Olan'ın, Tanrı'nın önünde nasıl durduğumuzu bilmek için bu buyrukları yaşamlarımız ile kıyaslamayı planlıyoruz. Tevrat'ın, Mısır'dan Çıkış kitabının yirminci bölümünü okuyoruz. Tanrı, ateş ve dumanların ortasında Sina Dağı'na indikten sonra, şu sözleri söyledi: *"Seni Mısır'dan, köle olduğun ülkeden çıkaran Tanrın Rab Ben'im."* (Mısır'dan Çıkış 20:1, 2)

1.) ***"Benden başka tanrın olmayacak."*** (Mısır'dan Çıkış 20:3) Bu, ilk buyruktur. Rab Tanrı şöyle dedi: '*Benden başka tanrın olmayacak.*' **Yalnızca** O, Tanrımız olmalıdır. Yüceliğini bir başkası ile paylaşmayacaktır. Yaratan Tanrı, tapınmamız gereken yalnızca O'dur. Ancak bu ülkede ve tüm dünyada gördüğümüz, bundan oldukça farklıdır. İnsanlar, diğer insanları yalnızca Tanrı'ya layık olan bir yere yükseltirler. Yalnızca O'nun adı kutsal ve müthiştir. Tam adanmışlığımızı ve güvenimizi hak eden yalnızca O'dur. Ancak yine de insanlar bir sorun ya da bir engel ile yüz yüze geldikleri zaman, akıllarına gelen ilk düşünce Tanrı'ya dönmek ve her şeyi Yaratan'a ve her şeyi yapabilecek Olan'a dua etmek olmaz. Bunu yapmak yerine beklentilerini kendileri gibi sadece yaratık olan diğer insanlara bağlarlar ve yalnızca Tanrı'ya ait olan ilk yeri onlara verirler. Bu şekilde davrananların başka tanrıları vardır. Başka tanrıya sahip olmak günahtır!

2.) İkinci buyrukta Tanrı şöyle dedi: ***"Kendine herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın. Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrın Rab, kıskanç bir Tanrı'yım!"*** (Mısır'dan Çıkış 20:4, 5) Bu buyrukta

Tanrı bize kendimizi putlardan korumamızı söylüyor. Putlar, belirli yerlerde ya da evlerdeki heykeller aracılığı ile tapınılan nesneler değildirler. Bir put Tanrı ile aramıza giren **herhangi** bir şey olabilir. Bazı insanların tanrıları futboldur, çünkü futbol onların gözünde Tanrı'dan daha önemlidir. Tanrı ile bazı kişilerin arasına ise televizyon girer. Tanrı Sözü'nü anlamak için onu okumakla ilgilenmezler. Televizyon izlemenin dışında hiç bir şey için ayıracak zamanları yoktur. Ayrıca, bildiğiniz gibi, Tanrı'nın Kendisinin yeterli olmadığını ima eden muskalar taşıyan bazı kişiler de vardır. Bazı kişiler ise, Tanrı'nın yerine varlıklarını koyuşlardır. Yaşamlarındaki ilk yer Tanrı'ya ait değildir; bu yere parayı koymuşlardır. Tanrı'yı hoşnut etmeyen başka bir şey daha yaparlar; daha fazla para kazanmak için uğraşırlar. Bu tür kişilerin tanrıları paradır. Tanrı'nın yerine geçen her şey bir puttur.

3.) Üçüncü buyrukta Tanrı şöyle dedi: ***"Tanrın Rabbin adını boş yere ağzına almayacaksın, çünkü Rab adını boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır."*** (Mısır'dan Çıkış 20:7) Tanrı, gerçekten de O'nun kutsal adını boş yere kullanmamızı istemez. Ama yine de hemen hemen her gün birinin komşusuna şu sözler ile bir söz verdiğini işitiriz: "*İnşallah* (Arapça'daki anlamı: *Tanrı isterse*)" "Şunu ya da bunu yapacağım, şu yere ya da bu yere gideceğim" diyen kişi, böyle konuşmasına rağmen yüreğinde bu sözlerini yapacak niyete sahip değildir. Bu kişinin aklındaki en son şey, Tanrı'nın isteğidir. Tanrı'nın adını **kullanmasının** tek nedeni, komşusunun söylediği yalanlara inanması içindir. Bu, günahtır. Diğer kişiler ise şöyle der: "*Billa"* (Arapça'daki anlamı, *Tanrı nezdinde*) "Valla billa şunu yada bunu yapmadım!" Aslında bunu söylerken bile yapmadıklarını söyledikleri şeyi yaptıklarını çok iyi bilirler. Bir başkası ise şöyle der: "Tanrı, şunu ya da bunu yapmayacağımı bilir", ama yaptıkları şey sadece yalan söylemektir. Bu kişiler Tanrı'nın adını kötüye kullanırlar. Tanrı'nın sözü şöyle der: "'*Evetiniz' evet, 'Hayır'ınız hayır olsun; bundan fazlası Şeytan'dandır."* (Matta 5:37)

4.) Tanrı, dördüncü buyrukta İsrailoğullarına şu sözler ile konuştu: "***Şabat Günü'nü kutsal sayarak anımsa. Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın. Çünkü ben Rab, yeri göğü, bütün canlıları altı günde yaratım, yedinci günde dinlendim."*** (Mısır'dan Çıkış 20:8, 9, 11) Bu buyruğun, Tanrı'nın, İsrailoğullarının yedinci günde **O'nu onurlandırmak** için dinlenmelerini istediğini göstermektedir.

5.) Tanrı, verdiği beşinci buyrukta şöyle dedi: "***Annene, babana saygı göster, öyle ki, Tanrı'n Rabbin sana vereceği ülkede ömrün uzun olsun."*** (Mısır'dan Çıkış 20:12) bu buyrukta anne ve babalarımızın çok özel ve onurlandırılmaya değer olduklarını ve onlara hak ettikleri **saygıyı** vermemiz gerektiğini görebiliriz. Ancak, günümüz kuşağındaki gençlerin böyle davrandıklarını göremiyoruz. Anne ve babaları kendileri ile konuştuklarında, onlara sırtlarını dönen ve burunlarını havaya kaldırarak kendi yollarına devam eden çocuklar ile karşılaşıyoruz. Çocuklar, anne ve babalarını onurlandırmıyorlar. Onları yalnızca sinirlendiriyorlar, ama yine de beşinci buyruğun bize öğrettiği yaşam biçimi bu değildir. Tanrı'nın çocuklar için isteği, onların anne ve babalarını sevmeleri, onları onurlandırmaları, Tanrı'yı hoşnut eden her konuda ve Tanrı'nın isteği ile uyuşan her durumda anne ve babalarının sözünü dinlemeleridir.

6.) Altıncı buyrukta, Tanrı şöyle dedi: "***Adam öldürmeyeceksin.***" (Mısır'dan Çıkış 20:13) Tanrı'nın bu buyruk ile söylemek istediği şudur: "Bir adam öldüren, Tanrı'ya karşı günah işler, çünkü her insana yaşam ve can veren Tanrı'dır. Bir adam öldürmek Tanrı'dan nefret etmektir, çünkü Tanrı, insanı kendi benzeyişinde yarattı. Tanrı Sözü, bize aynı zamanda cinayet işlemenin, sadece bir insanı öldürmekle sınırlı olmadığını gösterir, çünkü Kutsal Yazılar şöyle der: "Kardeşinden **nefret eden** katildir." (1.Yuhanna 3:15) Pek çok kişinin üstünde durmadığı bir nokta vardır: Tanrı, bir kişiyi yalnızca yaptıklarına göre değil, aynı zamanda yapmak istediklerine yani, niyetlerine göre de yargılar! Tanrı, yüreğe baktığı için nefret ve cinayet, O'nun gözünde eşdeğerdir.

7.) Yedinci buyrukta Tanrı şöyle dedi: "***Zina etmeyeceksin.***" (Mısır'dan Çıkış 20:14) Evlilik, Tanrı tarafından verilen değerli bir armağandır. Tanrı, bizim için en iyisinin ne olduğunu bilir, bu nedenle bir erkeğe evlenmesi için bir eş verdikten sonra onun kendisini karısı ile **sınırlamasını** ve herhangi başka bir kadına şehvet içeren tek bir arzu bile hissetmeyi reddetmesini ister. Tanrı sözü şöyle der: "*kocalar karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidir.*" (Efesliler 5:28) ve "*Karısını fuhuştan başka bir neden ile boşayıp başka bir kadın ile evlenen, zina etmiş olur.*" (Matta 19:9) İnsanlar Tanrı'nın yasasına itaatsizlik ettikleri ve kendilerine yasaklanan şeyi yaptıkları zaman, genellikle eylemlerinin sonuçlarını bedenlerinde görürler. Tanrı tarafından buyrulan evliliğin sınırları dışında cinsel ilişkiler yaşayan kişilerin pek çok ölümcül hastalıklara yakalanmalarının nedeni budur. Bilmeniz gereken bir başka şey daha vardır: Zina, yalnızca bedenlerimiz ile sırlı değildir, aynı zamanda düşüncelerimizde olanları da kapsar. Bu konu ile ilgili olarak Kutsal Yazılar şöyle der: "*Bir kadına şehvet ile bakan her adam, yüreğinde o kadın ile zina etmiş olur.*" (Matta 5:28)

8.) Tanrı, sekizinci buyrukta şöyle der: "***Çalmayacaksın.***" (Mısır'dan Çıkış 20:15) Bu buyruk çok açıktır. Ancak yine de bilmemiz gereken bir şey daha vardır: Bizi yargılaması gereken Tanrı'nın gözünde çalmak, size ait olmayan bir parayı ya da bir başka şeyi **almakla** sınırlı değildir. Eğer birinin bir şeyini almasanız bile sadece almak istemeniz dahi sizi yüreğinizde bir hırsız yapar. Tanrı yüreğe bakar! Çalmanın pek çok şekli vardır. Örneğin, eğer işvereniniz size bir iş emanet eder ve size bu işin karşılığında para öder ve aslında siz sadece boşa zaman harcarken, o, sizin çalıştığınıza inanırsa, o zaman siz yine çalan biri olursunuz. Evet, işvereninizin kazanacağı kardan çalarsınız. Ve hırsızlığın ve diğer her günahın cezası nedir? Ölmek ve asla tükenmeyen cehennem ateşinde kalmak.

9.) Dokuzuncu buyruk şöyle der: ***"Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin!"*** (Mısır'dan Çıkış 20:16) Bu buyruk da kusursuz bir şekilde açıktır. Rab Tanrı gerçeğin Tanrısıdır ve yalanlar ile hiç bir işi olamaz! İnsanoğlu, sorunlardan kaçınmak ve huzuru korumak için küçük yalanlara izin verildiğini düşünür. Ama Gerçeğin Tanrısı için "küçük yalanlar" yoktur! Tanrı şöyle der: Yalan söyleyen herkes, **Şeytan'ın** karakterine bürünür, çünkü "*o bir yalancıdır ve yalanın babasıdır.*" (Yuhanna 8:44) Şeytan, atalarımız Adem ve Havva'ya yalan söyledi ve insanları yalanları ile aldatmaya devam ediyor. Yalan söyleyen biri, Şeytan'a benzer.

10.) Onuncu buyruk şöyle der: ***"komşunun evine, karısına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine ve hiç bir şeyine göz dikmeyeceksin."*** (Mısır'dan Çıkış 20:17)

> bu buyruk bize, sadece Tanrı'nın insan yüreğinin ne kadar bozuk ve kötü olduğunu bildiğini açıkça gösterir. Ademoğullarının **yüreklerinde** göz dikme ve açgözlülük bulunur. Kötü yüreklerimiz, bir erkeğin karısına şehvet duymamıza ya da birinin, bizim sahip olmadığımız bir şeye sahip olan birinin malına göz dikmemize neden olurlar. Bu günahtır, çünkü Tanrı'nın Sözü şöyle der: "*Dünyaya ne bir şey getirebildik, ne de ondan bir şey götürebiliriz. Yiyeceğimiz, giyeceğimiz varsa, bunlar ile yetiniriz*." (1.Timoteos 6:7, 8)

Bunlar, Tanrı'nın Musa'ya ve İsrailoğullarına Tanrı tarafından emanet edilen On Buyruk'tur.

Bu günkü dersimize nasıl son vermemiz gerekiyor? Belki de bir soru ile son vermeliyiz. Her birimizin yanıtlaması gereken soru şudur: "On Buyruğun **hepsine** itaat **ettim mi?"** Kutsal Kurtarıcı'nın, dünyaya geldiği zaman, On Buyruğu iki ifade ile özetlemiş olduğunu belki bilirsiniz. Şöyle dedi:

1.) ***Tanrın Rabbi, bütün yüreğin ile, bütün canın ile ve bütün aklın ile seveceksin!*** *Ve*

2.) ***Komşunu kendin gibi seveceksin.*** *Kutsal Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır."* (Matta 22:37, 39, 40)

Şimdi eğer Tanrı'nın Musa'ya vermiş olduğu On Buyruğu, yerine getirip getirmediğinizi bilmek için kendinizi sınamak isterseniz, kendinize şu iki soruyu sorabilirsiniz:

- **Birinci Soru: Tanrı** ile ilişkim nasıl? **Tanrı'yı tüm yüreğim ile seviyor muyum?**
- **İkinci soru: İnsanlar** ile ilişkilerim nasıl? **Komşumu kendimi sevdiğim gibi seviyor muyum?**

Tanrı ile ilişkiniz nasıl? Soruyu yüreğinizin içtenlikle yanıtlamasına izin verin. Tanrı'yı bütün aklınız ile seviyor musunuz? O'nu tüm yüreğiniz ile seviyor musunuz? Tanrı ve O'nun Sözü yaşamınızda ilk yere sahip mi?

İnsanlar ile olan ilişkiniz hakkında neler söyleyebilirsiniz? Komşunuzu kendinizi sevdiğiniz gibi seviyor musunuz? Diğer insanlara her konuda kendinizden önce yer veriyor musunuz? Diğer kişiler ile kendiniz ile ilgilendiğiniz gibi ilgileniyor musunuz? Diğer insanların sizin için yapmalarını istediği her şeyi diğer insanlar için yapıyor musunuz?

Tüm bu sorulara "evet" yanıtını veremiyorsanız, o zaman bilin ki, Tanrı'nın önünde bir **suçlusunuz.** Kendi çabalarınızın sonucu olarak bekleyebileceğiniz tek şey, Tanrı'nın adil yargısıdır! Kutsal Yazılar şöyle der: "*ama korkak, imansız, iğrenç, adam öldüren, fuhuş yapan, büyücü, putperest ve bütün yalancılara gelince, onların yeri kükürt ile yanan ateş gölüdür."* (Vahiy 21:8)

Tanrı kutsaldır ve kutsal olmayanı hoş göremez, hatta katlanamaz. Tanrı mükemmeldir ve kusurlu olan işleri kabul edemez. Bu nedenle Kutsal Yazılar şöyle der: "***Çünkü Yasa'nın her dediğini yerine getirse de tek konuda ondan sapan kişi, bütün Yasa'yı ihlal etmekten suçlu olur!"*** (Yakup 2:10) Bir insanın On buyruğu yerine getirmeye çalışması, o insanın "*Tanrı'nın önünde doğru sayılmasına"* neden olmaz! "*Çünkü **herkes** günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı."* (Romalılar 3:20, 23) Evet, sevgili dostlar, Tanrı'nın

Sözü açıktır: “***Herkes*** *günah işledi!”* ve *“Yasa kitabı2nda yazılı olan her şeyi sürekli yerine getirmeyen* ***herkes*** *lanetlidir!”* (Galatyalılar 3:10)

Belki biri şöyle bir soru sorabilir: “O zaman **Tanrı** hiç birimizin yerine getiremeyeceği **bu On Buyruğu bize neden verdi?** “ Bu soru çok önemlidir ve eğer Tanrı isterse bir sonraki programımızda Tanrı’nın bu soruya nasıl yanıt verdiğini işiteceğiz.

Tanrı, Sözü’nde yer alan şu ifadedeki önemli gerçeği size açıklasın ve sizi bereketlesin:

“Yasa’nın her dediğini yerine getirse de, tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasa’ya karşı suçlu olur.” (Yakup 2:10)

Buyrukların Amacı

PURPOSE OF THE COMMANDMENTS

Mısır'dan Çıkış 20

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son iki dersimizde Tanrı'nın Sina Dağı'na İsrail oymaklarına On kutsal Buyruğunu vermek için nasıl ateş, gök gürültüsü ve şimşekler içinde indiğini gördük. Tanrı, ilk buyruğunda onlara şöyle dedi: **Benden başka tanrın olmayacak.** İkinci buyruk: **Kendine pt yapmayacaksın.** Üçüncü: **Tanrın Rabbin adını boş yere ağzına almayacaksın.** Dördüncü: **Şabat Günü'nü kutsal sayarak anımsa.** Beşinci: **Annene, babana saygı göster.** Altıncı: **Adam öldürmeyeceksin.** Yedinci: **Zina etmeyeceksin.** Sekizinci: **Çalmayacaksın.** Dokuzuncu: **Yalan söylemeyeceksin.** Onuncu: **Komşunun sahip olduğu hiç bir şeye göz dikmeyeceksin.**

Tanrı'nın, Musa'ya ve İsraillilere göndermiş olduğu On Buyruk bunlardır. Tanrı, şu sözler ile onların üzerine ağır bir yük koymuş oldu: On Buyruğun **talep ettiği her şeyi eksiksiz olarak** yerine getirebilen Benim ile sonsuza kadar yaşamaya layıktır. Ancak, tüm Yasa'yı yerine getiren, ama **tek bir noktada** ondan sapan kişi, **Yasa'nın tamamını** ihlal etmekten suçlu olacak ve Ben'den **sonsuza kadar** ayrı kalacaktır!

Tanrı'nın Sina Dağı'nda İsrail oymaklarına getirdiği kutsallık yolu buydu. Tanrı, İsrail oymaklarının O'na her konuda itaat etmelerini buyurdu. Evet, **her konuda!** Günahkarlar**,** Tanrı'nın **tüm** buyruklarını yerine getirebilecek güçte midirler? Hayır, değildirler! Ama buna rağmen yine de Kutsal Olan Tanrı'nın talep ettiği budur. Bu nedenle, bugün önümüzdeki **büyük soru** şudur: **Tanrı, eksiksiz olarak yerine getiremeyeceklerini bilmesine rağmen, On buyruğunu İsrailoğullarına neden verdi?** Tanrı, Adem'in soyunun üzerine neden böyle ağır bir yük koydu?

Daha önce İsrailoğullarının, "*Rabbin söylediği her şeyi yapacağız"* dediklerini görmüştük. Ama yine de Tanrı, onların, Kendisinin talep ettiği her şeyi yerine getiremeyeceklerini biliyordu. Ama İsrailliler Tanrı'nın isteğini eksiksiz olarak yapabilecek güçten yoksun olduklarının farkında değildiler. Tanrı'dan ve O'nun büyük yüceliğinden ne kadar uzakta bulunduklarını anlamamışlardı. Tanrı'nın İsraillilere on mükemmel buyruk

vererek, “**Bu buyrukların hepsini yerine getirin, eğer getirebilirseniz! Ama tek bir konuda bile Yasa’dan saparsanız, Ben’den sonsuza kadar uzak kalacaksınız!** “ demesinin tam olarak nedeni buydu.

Tanrı, bu ağır buyruklar aracılığı ile, **İsrail oymaklarına O’nu hoşnut etme konusunda yetersiz olduklarını açıklamayı** amaçlıyordu. Tanrı, İsrailoğullarının O’nun tüm buyruklarını izleyemeyeceklerini biliyordu, ama onlar henüz bunun frakında değillerdi. İsraillliler günümüzün dindar insanlarına benzerlerdi; sahip oldukları yanlış düşünce şuydu: Tanrı, bizim yalnızca iyilik yapmamız için uğraşmamızı ister ve Yargı Günü’nde eğer “iyi işlerimiz – sevaplarımız- “, “kötü işlerimizden – günahlarımızdan” ağır basarsa, Tanrı, o zaman bize, “Gel ve Huzurumda sonsuza kadar kal!” diyecektir. Ancak yine de böyle düşünen kişiler, hatalıdırlar ve Kutsal Yazıları ya da Tanrı’nın kutsallığını bilmezler. Tanrı mükemmeldir ve tek bir günahı bile görmezlikten gelemez!

Bir örnek verecek olursak, atamız Adem Tanrı tarafından Cennet Bahçesi’nden kovulmadan önce kaç tane günah işlemişti? On günah, ya da yüz günah? Belki de bin? Hayır! İşlediği günah **yalnızca bir taneydi** ve Adem’in Cennet Bahçesi’nden atılması gerektirecek kadar yeterliydi!

- Tek bir günah ve Adem Tanrı’nın önünde artık mükemmel değildi!
- Tek bir günah yüzünden Adem artık Tanrı’ya yaklaşamazdı!
- Tek bir günah nedeni ile Adem ‘in ölmesi gerekti!
- Tek bir günah, Adem’in sonsuz ateşte bir yer edinmesi için yeterliydi!

Evet, Tanrı kutsaldır ve günahı hafife alamaz! Bu nedenle İsrailoğullarına şöyle dedi: *“Yasa’nın her dediğini yerine getirse de, tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasa’ya karşı suçlu olur.”* (Yakup 2:10)

Bu nedenle, eğer Tanrı’nın kutsallığı böyle ise, bilmek istediğimiz şey şudur: **Tanrı, Yasa’yı kusursuz bir şekilde hiç kimsenin yerine getiremeyeceğini biliyordu, o zaman İsraillilere On Buyruğu neden verdi?** Tanrı’nın bu soruya verdiği yanıtı dinleyelim: “*Yasa’nın gereklerini yapmakla hiç kimse Tanrı katında aklanmayacaktır*. ***Çünkü Yasa sayesinde günahın bilincine varılır.”*** (Romalılar 3:20) O zaman On Buyruğun amacı nedir? Günahı uzaklaştırmak mı? Tanrı’nın bu soruya verdiği yanıt şudur: “Hayır, buyrukların amacı, günahı **açıklamaktır**!” (ya da NIV’deki çeviriye göre: “*bizi günah konusunda bilinçlendirmek.”*)

Bu önemli noktayı kavradınız mı? Tanrı, on kutsal buyruğunu Musa’ya ve İsrailoğullarına neden verdi? Onlara bu buyrukları yerine getirerek Cennet’e girme hakkını kazanabilmeleri için mi bu buyrukları verdi? Hayır! Bu, mümkün olamaz, çünkü Tanrı şöyle der: “Eğer buyrukların **tümünü** yerine getirmezseniz, mahkum olursunuz!” Ademoğulları, Tanrı’nın buyurduğu **her** konuda Tanrı’ya kusursuz bir şekilde itaat edebilirler mi? Kirli, çamurlu bir su kuyusundan saf, temiz su çekilebilir mi? İmkansız!

On Buyruğun amacı nedir? Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: “Buyrukların amacı, **günahı açıklamaktır**!” Tanrı, bu buyrukları bizi Yargısı’ndan kurtarmak için vermedi. Tanrı, bu buyrukları bize verdi, çünkü bize **suçlu günahkarlar** olduğumuzu ve **bir Kurtarıcı’ya ihtiyaç duyduğumuzu** göstermek istedi! Bu nokta zihninizde açıklığa kavuştu mu?

On Buyruk bir hastanedeki **röntgen makinesine** benzer. Eğer hastaysam ve bendeki sorunun ne olduğunu bilmiyorsam, doktor büyük olasılıkla bazı röntgenler çekerek beni muayene edecektir. Bir röntgen fotoğrafının amacı nedir? Yalnızca tek bir amacı vardır: **iç organlarımda ne gibi bir sorun olduğunu açıklamak.** Benzer şekilde, Musa'ya emanet edilen kutsal buyruklar da hastanenin röntgen makinesine benzerler. Amaçları, **yanlış olan şeyi açıklamaktır – yüreğimde ve canımda mevcut olan günah.** On Buyruk, içimde bulunan günahı nasıl açıklayabilir? Bu buyruklar, günahımı şu şekilde açıklarlar: davranışımı, Tanrı'nın kutsal yasası ile kıyasladığım takdirde, düşüncelerimde, sözlerimde ve işlerimde Tanrı'dan ne kadar uzak olduğumu anlayabileceğim. Önce **Tanrı'nın yasasına** ve sonra **kendime baktığım zaman,** Tanrı'ya ve insana karşı günah işlediğimi ve **kutsal bir Tanrı'nın saf ve lekesiz huzuruna kabul edilemeyeceğimi** bileceğim!

Hastanedeki röntgen makinesi nasıl bir insanın bedenindeki sorunu **göstermek** için yararlı ise, aynı şekilde On Buyruk da bir insanın yüreğindeki yanlışı **göstermek** için yararlıdır. Ve bir röntgen hasta olan kişiyi nasıl **iyileştiremezse,** aynı şekilde On Buyruk da günah ile dolu olan yüreğimi **iyileştiremez.** Günahlı yüreğimin iyileşebilmesi için nasıl Büyük Doktor'a, yani Tanrı'ya geri dönmem gerekir. İçimdeki günah nedeni ile beni bekleyen ölüm ve yargıdan beni kurtaracak olan tek plana yalnızca Tanrı sahiptir.

Belki biri şöyle diyebilir: "Hey, dostum! Bir dakika bekle. Ben iyi bir insanım! Ben hırsızlık yapan, yalan söyleyen ve zina işleyen diğer insanlar gibi değilim." Eğer bu tür düşüncelere sahipseniz, Tanrı'nın kutsallığını henüz anlamamış olduğunuz ortadadır. Bilmeniz gereken şey şudur: **Tanrı,** Yargı Günü'nde **sizi günahlı komşunuz ile karşılaştırmayacaktır. Sizi kutsal ve mükemmel yasası ile karşılaştıracaktır;** ve Tanrı bu yasa hakkında şöyle der: "*Yasa'nın her dediğini yerine getirse de, **tek konuda** ondan sapan kişi, **bütün Yasa'ya karşı** suçlu olur."* (Yakup 2:10) "Zina işlemeyeceksin!" diyen Tanrı, aynı zamanda, "Yalan söylemeyeceksin!" de der. Böylece, eğer zina işlemeseniz, ama tek bir yalan bile söyleseniz, Yasa'yı yine de çiğnemiş olursunuz (Yakup 2:11) ve Cennet'e, yani Tanrı'nın Huzuru'na giremezsiniz, çünkü Kutsal Yazılar şöyle der: "**Oraya murdar hiç bir şey,** iğrenç ve aldatıcı işler yapan hiç kimse **asla girmeyecek.** " (Vahiy 21:27) Bizlerin asla kendi çabalarımız aracılığı ile Tanrı'yı hoşnut edemeyeceğimiz kesindir! Tanrı Sözü, bu konuyu şu sözler ile duyurur:

*"Hepimiz **murdar** olanlara benzedik, bütün doğru işlerimiz **kirli adet bezi** gibi."* (Yeşaya 64:6) "*Tanrı, herkesi günahın denetiminde olan günahkarlar olarak yargılar. Doğru kimse yoktur, tek kişi bile yoktur. Hepsi saptı. İyilik eden yok, tek kişi bile! Hiç ayrım yoktur. Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı!"* (Romalılar 3:9, 10, 12, 22, 23)

Eğer bizi yargılaması gerekenin önündeki durumumuz buysa, o zaman O'nun cezasından nasıl kaçabiliriz? Kurtulmak için ne yapmamız gerekir? Umutsuz bir durumda mıyız? **Kendi çabalarımızın** temelinde umudumuz yoktur. Ama Tanrı'ya şükürler olsun ki, O Ademoğullarını günahın cezasından **kurtarmak için bir plan** tasarladı!

Şimdi Tevrat'ın Mısır'dan Çıkış kitabının yirminci bölümünü okumaya devam edelim ve Tanrı'nın, Kutsal Yasası'nın Ademoğullarının üzerlerine getirdiği lanetten onları kurtarmak için sağlamış olduğu yolun ne olduğunu görelim. Tanrı, İsrailliler'e On Buyruğu verdikten sonra, Kutsal Yazılar şöyle der:

(Mısır2dan Çıkış 20) [18]*Halk gök gürlemelerini, boru sesi duyup, şimşekleri ve dağın başındaki dumanı görünce korkudan titremeye başladı.* [21]*Musa, Tanrı'nın içinde bulunduğu koyu karanlığa yaklaşırken, halk uzakta durdu.* [22]*Sonra Rab Musa'ya şöyle dedi: 'İsrailliler'e*

de ki, 'Göklerden sizinle konuştuğumu gördünüz. [24]Benim yanım sıra başka ilahlar yapmayacaksınız. Benim için toprak bir ***sunak*** *yapacaksınız. Yakmalık ve esenlik sunularınızı, davarlarınızı, sığırlarınızı, onun üzerinde* ***sunacaksınız. Adımı anımsattığım her yere gelip sizi kutsayacağım."***

Böylece Musa, Tanrı'nın kendisine buyurduğu her şeyi bir kitap halinde yazdı. Sonra sabah erkenden kalktı ve Tanrı'nın buyurmuş olduğu gibi Sina Dağı'nın eteğinde bir sunak yaptı. Musa, sunağı yapmayı bitirdiği zaman bazı İsrailli gençlere esenlik kurbanları olarak boğalar kesmelerini ve bu boğaların kanlarını leğenlere doldurmalarını ve etlerini sunakta yakmalarını buyurdu. Sonra Musa boğaların kanını aldı ve bu kanları sunağın, On Buyruğu yazmış olduğu kitabın ve tüm halkın üzerine serpti. Ve şöyle dedi: "*Rabbin sizin ile yaptığı* ***antlaşmanın kanı*** *budur."* (Mısır'dan Çıkış 24:4-7)

Böylece Tanrı'nın buyruğu üzerine harekete geçen Musa'nın bir sunak yaptığını, bazı hayvanları kurban ettiğini ve bu hayvanların kanlarını tüm İsrail halkının üzerine serptiğini görüyoruz. Tüm bu yapılanların amacı neydi? Tanrı, ataları Adem, Habil, Nuh, İbrahim, İshak ve Yakup'a öğretmiş olduğu gerçeği İsrailliler'e hatırlatmak istedi. Bu gerçek şuydu: "***Kan dökülmeksizin bağışlama olmaz.***" (İbraniler 9:22) Tanrı'ya yaklaşmak isteyen herkesin O'na kusursuz bir kurbanın mükemmelliği içinde yaklaşması gerekiyordu.

Tanrı bu hayvan kurbanlarının sunulmasını neden buyurdu? Buyurdu, çünkü Tanrı adildir ve O'nun kutsal yasası, günahların "en küçüğünün" **cezasının** dahi Tanrı'dan ve O'nun yüce görkeminden uzak kalmak anlamına gelen ölüm ve sonsuz yargı olduğunu bildirir. Ve İsrailoğulları O'nun kutsal buyruklarını yerine getiremedikleri için Tanrı'ya kusursuz bir kurban getirmek zorundaydılar. Öyle ki, bu **masum** kurban **suçlu** olanın yerine geçebilsin. Ancak yine de daha önce öğrenmiş olduğumuz gibi, hayvan kurbanlar günahı **uzaklaştıramazlar.** Hayvan kurbanlar, insanın günahını, Tanrı, **Kutsal Kurtarıcı'yı** dünyaya gönderinceye kadar yalnızca **örtebilirler.** Kurtarıcı, Kendisini günah uğruna gönüllü nihai Kurban olarak sunacaktı.

Bugün bu Kurtarıcı'nın gelmiş olduğunu ve günahlarımızın cezasını ilk ve son kez olarak ödemiş olduğunu bildiğimiz için ne mutlu bizlere! Bu Kurtarıcının Adını biliyor musunuz? Evet, O'nun Adı **İsa'dır.** *İsa adı,* ***Rab kurtarır*** anlamına gelir. İsa'nın yersel babası yoktu. O, gökyüzünden geldi. Tüm Adem soyunda bulunan günahlı doğayı miras almadı. İsa, On Buyruğa eksiksiz olarak itaat etti ve Tanrı'nın adil taleplerinin hepsini yerine getirdi. Çünkü O, günahsızdı. O'na inanan herkesin günahını ortadan kaldıran bir Kurban olarak Yaşamını verebilecek özellikteydi. Kurtarıcı'nın mükemmel kurbanını temel alan Tanrı, sizi ve beni doğru ilan edebilir, çünkü hiç günahı Olmayan, sizin ve benim günahımın cezası için acı çekti.

Sevgili dostlar, bugün öğrendiklerimizin temelinde şu iki çok önemli düşünceyi hatırlayalım.

1.) Öncelikle şunu kesin olarak bilmelisiniz ki, **hiç kimse kendisini On Buyruğu yerine getirerek kurtaramaz!** Bu konu hakkında Kutsal Yazıların ne söylediğine tekrar kulak verelim: *"Yasa'nın gereklerini yapmaya güvenenlerin hepsi lanet altındadır. Çünkü, şöyle yazılmıştır: 'Yasa Kitabı'nda yazılı olan her şeyi sürekli yerine getirmeyen herkes lanetlidir.'"* (Galatyalılar 3:10) *"Çünkü Yasa'nın her dediğini yerine getirse de, tek konuda ondan sapan kişi, bütün Yasa'ya karşı suçlu olur."* (Yakup 2:10) On Buyruğu yerine getirmeye çalışarak hiç kimse kurtulmayacaktır! Buyrukların amacı, günahı açıklamaktır.

2.) Aklımızda tutmamız gereken ikinci düşünce, **yalnızca Tanrı'nın günahkarları kurtaracak bir plana sahip olduğudur!** Kutsal Yazıların bu konuda ne söylediğini dinleyelim: "*Tek Tanrı ve Tanrı ile insanlar arasında tek aracı vardır. O d insan olan ve kendisini herkes için fidye olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır."* (1.Timoteos 2:5, 6) gerçekten de, sadece Tanrı günahkarları kurtaracak bir plana sahiptir.

Ve şimdi dileyici dostlarımız, sizleri şu iki düşünce ile baş başa bırakıyoruz: On Buyruğu yerine getirmeye çalışarak **hiç kimse** kurtulmayacaktır. Ve: Günahkarları kurtaracak bir plana sahip olan **yalnızca Tanrı'dır.**

Dinlediğiniz için teşekkürler..

Bugün çalıştığız konular hakkında Tanrı size anlayış versin ve sizi bereketlesin, çünkü O'nu Sözü şöyle der:

Yasa'nın gereklerini yapmakla hiç kimse Tanrı katında aklanmayacaktır. Çünkü Yasa sayesinde günahın bilincine varılır!" (Romalılar 3:20)

Ders 39

LESSON 39

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

İhlal Edilen Buyruklar

BROKEN COMMANDMENTS

Mısır'dan Çıkış 32

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son üç dersimizde, Tanrı'nın İsrailliler ile Sina Dağı'ndan ateşin, gök gürültüsünün ve çakan şimşeklerin ortasından nasıl konuştuğunu ve onlara On **kutsal** Buyruğunu nasıl verdiğini gördük. Aynı zamanda Tanrı'nın İsrail halkına Sina Dağı'nın eteğinde bir **sunak** yapmalarını ve bazı kusursuz hayvanları kurban olarak sunmalarını buyurduğunu da öğrendik.

Tanrı bu hayvan kurbanlarını neden istedi? Tanrı, bu hayvan kurbanlarını istedi, çünkü O adildir ve O'nun kutsal yasası şu beyanda bulunur: *"Yasa'nın her dediğini yerine getirse de, tek konuda ondan sapan kişi, bütün Yasa'ya karşı suçlu olur."* Günah işleyen Yasa'ya karşı gelmiş olur. Ve günahın ücreti ölümdür! (Yakup 2:10; 1.Yuhanna 3:4; Romalılar 6:23) İsrailliler, Tanrı'nın buyruklarının tamamını tutamadıkları için Tanrı'ya kusursuz kurbanlar sunmak zorundaydılar, öyle ki, masum hayvan suçlu kişinin **yerine geçen** biri olarak ölebilsin. Hayvan, yaşamını kaybetmeliydi, öyle ki günahkar yaşamını kaybetmek zorunda kalmasın. Tanrı, bu şekilde adil olduğunu ve günahı, insanın çabalarının temelinde mazur göremeyeceğini kanıtladı. Tanrı'nın günahı bağışlayabilmesinin tek temeli mükemmel bir kurbanın aracılığı ile mümkün olur.

Bugünkü dersimizin adı, "**İhlal Edilen Buyruklardır.**" Musa peygamberin ve İsrail oymaklarının öyküsündeki bu noktada, onların hala çölde Sina Dağı'nın önünde kamp kurmuş olduklarını görüyoruz. Tanrı'nın, onlara On Buyruğu verdikten sonra neler olduğunu görmek için şimdi tekrar Tevrat'a geri dönelim. Mısır'dan Çıkış kitabının yirmi dördüncü bölümünü okuyoruz.

Kutsal Yazılar şöyle der:

(Mısır'dan Çıkış 24) [12]*Rab, Musa'ya, 'Dağa, **yanıma gel**" dedi, 'Burada bekle, halkın öğrenmesi için üzerine yasalar ile buyrukları yazdığım taş levhaları sana vereceğim.' [13]Sonra **Musa ile yardımcısı hazırlandılar** ve **Musa Tanrı dağına çıkarken,** [14]İsrail ileri gelenlerine,*

*‘Geri dönünceye kadar bizi burada bekleyin’ dedi. ‘Harun ile Hur aranızda, kimin sorunu olursa onlara başvursun.’ [15]Musa dağa çıkınca, bulut dağı kapladı. [16]Rabbin görkemi Sina Dağı’nın üzerine indi. Bulut dağı altı gün örttü. Yedinci gün Rab bulutun içinden Musa’ya seslendi. [17]Rabbin görkemi İsraillilere dağın doruğunda yakıcı bir ateş gibi görünüyordu. [18]Sonra Musa bulutun içinden dağa çıktı. **Kırk gün kırk gece** dağda kaldı.*

Burada ara verelim. Rab isterse, bir sonraki derste, Tanrı’nın Sina Dağı’nda kırk gün boyunca Musa’ya ne söylediğini öğreneceğiz. Ama bugün yine de, dağın eteğindeki kampta Musa’nın geri dönmesini bekleyen İsraillilerin başına gelenleri göreceğiz. Tanrı’yı sabır ile beklemenin Ademoğulları için hiç de kolay olmadığını hepimiz biliriz. Bizim için vazgeçmek, Tanrı’nın Sözü’nü unutmak ve kendi yolumuza dönmek daha kolaydır. Bu nedenle şimdi İsrailliler hakkında okuyacak olduğumuz şeyler, bizim için çok, ama çok önemlidir. Tanrı, bu şok edici öykü aracılığı ile **bizi uyarmak** istiyor.

Otuz ikinci bölümde şunları okuruz:

(Mısır’dan Çıkış 32) *[1]Halk, Musa’nın dağdan inmediğini, geciktiğini görünce, Harun’un çevresine toplandı. Ona, ‘**Kalk, bize öncülük edecek bir ilah yap**’ dediler. ‘Bizi Mısır2dan çıkaracak adama, Musa’ya ne oldu bilmiyoruz!’ [2]Harun, ‘Karılarınızın, oğullarınızın, kızlarınızın kulağındaki altın küpeleri çıkarıp bana getirin’ dedi. [3]Herkes kulağındaki küpeyi çıkarıp Harun’a getirdi. [4]Harun, altınları topladı, oymacı aleti ile buzağı biçiminde dökme bir put yaptı. Halk, ‘Ey İsrailliler, sizi Mısır’dan çıkaran tanrınız budur’ dedi.*

İsraillilerin bu davranışları ile ne yapmakta olduklarını anlıyor musunuz? Daha bir kaç gün önce şöyle konuşmuşlardı, *‘Rabbin söylediği her şeyi yapacağız!”* Ama burada Tanrı’nın kısa bir süre önce Sina Dağı’nda onlara vermiş olduğu birinci ve ikinci buyruğu ihlal ettiklerini görüyoruz. Tanrı, onlara şöyle demişti: Bir: *“Benden başka tanrın olmayacak!”* İki: *“Kendine put yapmayacaksın!”* Ama İsrailliler ne yaptı? Tanrı’ya sırt çevirdiler ve kendileri için Mısır’da görmüş oldukları putlara benzeyen buzağı şeklinde bir put yaptılar.

İsrailliler neden bu kadar çabuk Tanrı’ya ve O’nun Sözü’ne sırt çevirdiler? Çünkü istedikleri, **görebildikleri ve dokunabildikleri bir tanrıydı.** Aynı bugünkü Tanrı Sözü’nü önemsemeyen ve insanları ve onların geleneklerini izleyen **kişilere benziyorlardı.** Gözün görebildiği bir **insanı** izlemek, kimsenin göremediği bir **Tanrı’yı** izlemekten daha kolaydır. Ademoğullarının çoğunun **Tanrı’nın gerçek Sözü** yerine, sağlam bir temeli olmayan **insan düşüncelerine** inanmalarının nedeni budur.

Şimdi, İsrailliler kendileri için altın bir buzağı yaptıktan sonra neler olduğunu görelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Mısır’dan Çıkış 32) *[5]Harun bunu görünce, buzağının önünde bir sunak yaptı ve ‘Yarın Rabbin onuruna bayram olacak’ diye ilan etti. [6]Ertesi gün halk erkenden kalkıp akmalık sunular sundu, esenlik sunuları getirdi. Yiyip içmeye oturdu, sonra kalkıp çılgınca eğlendi.*

Harun’un ne yaptığını duydunuz mu? Kutsal Yazılar bize Harun’un ‘*buzağının önünde bir sunak yaptığını ve ‘Yarın Rabbin onuruna bayram olacak’ diye ilan ettiğini’* bildirirler. Gerçek bu muydu? İsrailliler Rabbe bu şekilde tapınabilirler miydi? Kesinlikle hayır! **Tanrı’nın, düzenledikleri tapınma bayramında hiç bir yeri olmadığını** biliyoruz. Şimdi yalnızca birinci ve ikinci buyrukları değil, ama aynı zamanda “*Tanrın Rabbin adını boş yere ağzına almayacaksın”* diyen üçüncü buyruğu da ihlal etmiş oldular. Dillerinden, ‘Rab Tanrı! Tanrı! Tanrı! Tanrı!” sözcüğünü düşürmüyorlardı, ama yürekleri O’ndan çok uzaktaydı.

Tapınmaları boşunaydı. Tanrı hakkındaki sözleri değersizdi. Duaları ise yalnızca Tanrı'yı öfkelendirmekten başka bir işe yaramayan anlamsız secdelerden ibaretti!

Şimdi, öykünün sonunu okuyalım:

(Mısır'dan Çıkış 32) *[7]Rab Musa'ya, 'Aşağı in' dedi, 'Mısır'dan çıkardığın halkın baştan çıktı. [8]Buyurduğum yoldan* ***hemen saptılar****. Kendilerine dökme bir buzağı yaparak önünde tapındılar, kurban kestiler. 'Ey İsrailliler, sizi Mısır'dan çıkaran ilahınız budur!' dediler. [9]Rab Musa'ya, 'Bu halkın ne inatçı olduğunu biliyorum' dedi, [10]'Şimdi bana engel olma, bırak öfkem alevlensin, onları yok edeyim. Sonra seni büyük bir ulus yapacağım.*

[11]Musa Tanrısı Rabbe yalvardı: 'Ya Rab, niçin kendi halkına karşı öfken alevlensin? Onları Mısır'dan büyük kudretin ile, güçlü elin ile çıkardın.[12] Neden Mısırlılar, 'Tanrı kötü amaç ile, dağlarda öldürmek, yeryüzünden silmek için onları Mısır'dan çıkardı' desinler? Öfkelenme, vazgeç halkına yapacağın kötülükten. [13]Kulların İbrahim'i, İshak'ı, İsrail'i anımsa. Onlara kendi üzerine ant içtin, 'Soyunuzu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım. Söz verdiğim bu ülkenin tümünü soyunuza vereceğim. Sonsuza dek onlara miras olacak' dedin. [14]Böylece Rab, halkına yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti. [15]Musa döndü, elinde antlaşma koşulları yazılı iki taş levha ile dağdan indi. Levhaların ön ve arka iki yüzü de yazılıydı. [16]Onları Tanrı yapmıştı, üzerlerindeki oyma yazılar, O'nun yazısıydı. [17]Yeşu, bağrışan halkın sesini duyunca, Musa'ya, 'Ordugahtan savaş sesi geliyor!' dedi. [18]Musa şöyle yanıtladı: 'Ne yenenlerin ne de yenilenlerin sesidir bu; Ezgiler duyuyorum ben.'

[19]Musa, ordugaha yaklaşınca, buzağıyı ve dans eden insanları gördü; çok öfkelendi. Elindeki ***taş levhaları*** *fırlatıp dağın eteğinde* ***parçaladı.*** ***[20]****Yaptıkları buzağıyı alıp yaktı, toz haline gelinceye dek ezdi, sonra suya serperek İsrailliler'e içirdi. [21]Harun'a, 'Bu halk sana ne yaptı ki, onları bu korkunç günaha sürükledin?' dedi. [22]Harun, 'Öfkelenme efendi' diye karşılık verdi, 'Bilirsin, halk kötülüğe eğilimlidir. [23]Bana, 'Bize öncülük edecek bir ilah yap. Bizi Mısır'dan çıkaran adama, Musa'ya ne oldu, bilmiyoruz' dediler. [24]Ben de, 'Kimde altın varsa çıkarsın' dedim. Altınlarını bana verdiler. Ateşe atınca bu buzağı ortaya çıktı!" [25]Musa halkın başıboş hale geldiğini gördü. Çünkü Harun onları dizginlememiş, düşmanlarına alay konusu olmalarına neden olmuştu. [26]Musa, ordugahın girişinde durdu, 'Rabden yana olanlar yanıma gelsin!' dedi. Bütün Levililer çevresine toplandı. [27]Musa şöyle dedi: 'İsrail'in Tanrısı Rab diyor ki, ''Herkes kılıcını kuşansın. Ordugahta kapı kapı dolaşarak kardeşini, komşusunu, yakınını öldürsün.' [28]Levililer Musa'nın buyruğunu yerine getirdiler. O gün,* ***halktan üç bine yakın adam öldürüldü.*** *[35]Rab halkı cezalandırdı, çünkü Harun'a buzağı yaptırmışlardı.*

Rab, bundan sonra Musa'ya kırmış olduğu tabletlerin yerine keski ile **iki taş tablet** kesmesini söyledi. Rab, Musa'dan, İsrailoğullarının daha önce kırmış oldukları **buyrukları** bu taş tabletlerin üstüne yeniden yazmasını istedi. İsraillilerin işledikleri günah ne kadar büyüktü! Tanrı'nın kutsal yasasını **kırmışlardı!** İnsanın kötü yüreği kendisini bir kez daha ortaya koymuştu. Rabbin, İsrail halkı için yapmış olduğu bunca şeye rağmen, Tanrı'nın ön gördüğü doğruluk yolundan nasıl da çabucak ayrıldıklarını gördük. Kendileri için **kendi dinlerini yaratmak** amacı ile bir başka yolu izlemeyi tercih ettiler. Tanrı'nın adı dudaklarındaydı, ama yürekleri O'ndan çok uzaklardaydı. Bu nedenle oymacı aleti ile buzağı biçiminde dökme bir put yaptılar; kendi ellerinin işinden zevk aldılar ve sırtlarını diri ve gerçek Tanrı'ya döndüler.

Tanrı bize, bu şok edici öykü aracılığı ile ne öğretmek istiyor? Tanrı, O'nun ile olan ilişkimizde nerede durduğumuz hakkında düşünmemizi istiyor. Belki şöyle düşünen kişiler

olabilir: “Ben İsrailliler gibi değilim. Sırtımı Tanrı’ya asla dönmedim ve bir puta tapınmadım.” Bu şekilde düşünen sizler, bir puta hiç bir zaman tapınmadığınızdan kesinlikle emin misiniz? Belki kendiniz için dökme bir put yapmadınız. Ancak bir put, tapınmak için yapılan oyma heykeller ile sınırlı değildir. Bizim ile Tanrı arasına giren herhangi bir şey bir puttur. Bir **put** para, giysiler, seks, futbol, televizyon, benlik, sizin gibi başka bir insan ya da atalarınızın gelenekleri olabilir. Bazı kişiler fetiş ve muska putlarından medet umarlar. Diğerleri için dini zorunlulukları onların putları haline gelmiştir. Dua etmeye ve oruç tutmaya Tanrı’nın Sözü’nü dinlemekten daha çok önem verirler. **Tanrı’nın ve O’nun gerçeğinin yerine geçen herhangi bir şey bir puttur.**

Sizin Tanrınız kimdir? Gerçekten tapındığınız kimdir? Rab Tanrı mı, yoksa bir put mu? Tanrı’nın adı yalnızca dudaklarınızda mı yoksa yüreğinizin içinde mi? Tanrı’ya gerçekten tapınan kişileri putlara tapınan kişilerden ayıran bir şey vardır: **Tanrı’nın Sözü.** Tanrı’nın gerçek Sözü’ne karşı tutumunuz nedir? Tanrı’nın Sözü’nü biliyor musunuz? O’nun Sözü’ne inanıyor musunuz? O’nun Sözü’nü tüm yüreğiniz ile seviyor musunuz? Yoksa Tanrı’nın söz ettiği şu İsrailliler gibi misiniz? “*Bu halk dudakları ile beni sayar. Ama yürekleri benden uzak. Bana **boşuna** taparlar. Çünkü öğrettikleri, sadece insan buruklarıdır.”* (Matta 15:8, 9)

Sizin durumunuz nedir? Gerçekten kime tapıyorsunuz? Musa’ya adil yasasını veren Rab Tanrı’ya mı? O’nun Sözü’ne inanıyor musunuz? Yoksa İsraillilerin yaptığı gibi siz de umudunuzu kendi yaptığınız dindar işlere mi bağlıyorsunuz? Durumunuz ne olursa olsun Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der:

“*Bu olaylar başkalarına ders olsun diye onların başına geldi; çağların sonuna ulaşmış olan bizleri uyarmak için yazıya geçirildi. Bu nedenle sevgili kardeşlerim, **putperestlikten kaçının.** Sizinle aklı başında insanlar ile konuşur gibi konuşuyorum.”* (1.Korintliler 10:11, 14, 15) “*ama korkak, imansız, iğrenç, adam öldüren, fuhuş yapan, büyücü, **putperest** ve bütün yalancılara gelince, onların yeri, kükürt ile yanan ateş gölüdür.”* (Vahiy 21:8) “*İnsanların tanıklığını kabul ediyoruz, oysa Tanrı’nın tanıklığı daha üstündür. Çünkü bu, Tanrı’nın kendi Oğlu (Kurtarıcı) ile ilgili yaptığı tanıklıktır. Tanrı’nın Oğlu gelmiş ve gerçek Olan’ı tanımamız için bize anlama gücü vermiştir. Yavrularım, **kendinizi putlardan koruyun.”*** (1.Yuhanna 5:9, 20, 21)

Dinlediğiniz için teşekkürler.

Bir sonraki derste, Tanrı isterse, Tanrı’nın adaletinden ödün vermeden günahkar İsrailliler arasında konut kurabilmesi için tasarlamış olduğu alışılmamış plana bakacağız.

Tanrı’nın Sözü’nde yer alan şu önemli uyarıyı hatırlarken, Tanrı sizi bereketlesin:

“Kendinizi putlardan koruyun!” (1.Yuhanna 5:21)

Ders 40

LESSON 40

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Buluşma Çadırı

THE TENT OF MEETING

Mısır'dan Çıkış 24-40, Levililer 16

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde, İsraillilerin kendilerini Mısır'daki kölelikten kurtaran Rabden nasıl ayrıldıklarını gördük. Musa, Sina Dağı'nda Tanrı'nın Sözü'nü alırken, İsrailliler bir put olarak tapmak üzere kendilerine altından bir buzağı yapıyorlardı. Ama yine de bugün bundan daha zevkli bir öykü dinleyeceğiz. Ancak bu öyküyü can kulağı ile dinlemeliyiz, çünkü anlamı derin bir öyküdür. Tanrı'nın Musa'ya ve İsraillilere Kendisine yaklaşabilmeleri, O'nun ile buluşabilmeleri ve O'na tapınabilmeleri için nasıl davranmaları gerektiğini öğretmek amacı ile çok özel bir çadır yapmalarını söylediğini göreceğiz. Bugünkü dersimizin adı, **"Buluşma Çadırıdır."**

Tevrat'ın Mısır'dan Çıkış kitabının yirmi dördüncü bölümünü okuyoruz. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Mısır'dan Çıkış 24) [16]***Rabbin görkemi Sina Dağı'nın üzerine indi.*** *Bulut dağı altı gün örttü. Yedinci gün Rab bulutun içinden Musa'ya seslendi.* [17]*Rabbin görkemi İsraillilere dağın doruğunda yakıcı bir ateş gibi görünüyordu.* [18]*Musa bulutun içinden dağa çıktı. Kırk gün kırk gece dağda kaldı.*

(Mısır'dan Çıkış 25) [1]*Rab Musa'ya şöyle dedi,* [2]*'İsraillilere söyle, bana armağan getirsinler. Gönülden veren herkesin armağanını alın.* [3]*Onlardan alacağınız armağanlar şunlardır: Altın, gümüş, tunç;* [4]*lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı,* [5]*deri, kırmızı boyalı koç derisi, akasya ağacı,* [6]*kandil için zeytinyağı, mesh yağı ile güzel kokulu buhur için baharat,* [7]*baş kahinin efodu ile göğüslüğü için oniks ve öbür kakma taşlar.* [8]*Aralarında yaşamam için bana kutsal bir yer yapsınlar.* [9]***Konutu ve eşyalarını sana göstereceğim örneğe tıpatıp uygun yapın.'***

Tanrı'nın Musa'ya ne dediğini duydunuz mu? Tanrı, ona çok şaşırtıcı ve harika bir şey söyledi. Tanrı, Kendisine karşı defalarca günah işlemiş olan İsraillilerin arasında konut kurmayı planladı. Böylesine yüce ve kutsal olan Tanrı neden bu günahkarlar ile birlikte

yaşamak istiyordu? Ruh olan ve hiçbir şeye ihtiyacı olmayan Tanrı, kendisine sırt çeviren Ademoğulları ile konuşma zahmetine girecekti? Daha önce görmüş olduğumuz gibi Tanrı, insanı Kendi benzeyişinde yarattı, çünkü insan ile paydaşlığa sahip olmak istedi. İnsanın günahı bu paydaşlığı bozdu, ama Tanrı insanın Kendisine geri dönebilmesi için adil bir yol düzenledi. Rab Tanrı'nın görkemli Huzuru'nu İsraillilerin ortasına yerleştirme tasarısının nedeni, günahkarlar için sahip olduğu sonsuz amaçları ve onlara duyduğu büyük sevgiden kaynaklanıyordu. **Çok özel bir çadır** (tapınma çadırı) ve **çok özel yasalar** aracılığı ile Tanrı, Adem soyuna kendisine nasıl yaklaşabileceklerini resmetmeyi tasarladı. Daha önce öğrenmiş olduğumuz gibi, Tanrı kutsal olduğu için, günahkarların kendisi ile paydaşlığa sahip olabilecekleri hiç bir yol yoktu. Tanrı, bu nedenle, İsraillilere onların ortasında konut kurabilmesi için Kendisine, O'nun kutsallığına ve görkemine yaraşacak özel bir çadır yapmalarını buyurdu. Tanrı, aynı zamanda bu özel çadır aracılığı ile gelecek kuşaklara Kendisi ve dünyaya göndermeyi planladığı Kurtarıcı hakkında pek çok önemli ders vermeyi de amaçlamıştı.

Tanrı'nın, Musa'ya, İsraillilerin kendisi için yapmaları gereken çadır ile ilgili buyruğunu incelemeden önce, anlamamız gereken şey şudur: Tanrı, onlara, yaşamak için bir yere ihtiyacı olduğundan Kendisine bir çadır yapmalarını söylemedi. Hayır! Dünyayı ve içindeki her şeyi yaratan En Yüce Olan Tanrı, insan eli ile yapılan evlerde yaşamaz. Peygamberlerin Yazılarında Rabbin kendisi şu beyanda bulunur: *"Gökler tahtım, yeryüzü ayaklarımın taburesidir. Nerede benim için yapacağınız ev, neresi dinleneceğim yer? Çünkü bütün bunları ellerim yaptı, hepsi böylece var oldu."* (Yeşaya 66:1, 2; Elçilerin İşleri 7:48, 49)

O zaman Tanrı, İsraillilere neden O'nun Ruhu'nun ve yüceliğinin konut kuracağı bir çadır yapmalarını söyledi? Daha önce de söylemiş olduğumuz gibi, Tanrı İsraillilere ve tüm Adem soyuna onlar ile **paydaşlığa** sahip olmayı ne kadar çok arzu ettiğini öğretmek istedi. Tanrı aynı zamanda onlara, insanların günahlarından bağışlanabilecekleri ve göklerde Tanrı ile birlikte sonsuza kadar yaşama hakkına sahip olabilecekleri yol ile ilgili **bir örnek** de vermek istedi.

Böylece Tanrı Musa'ya ve İsraillilere onların ortasında konut kurabilmesi için kendisine bir çadır yapmalarını buyurdu. Ancak yine de bu Buluşma Çadırı sıradan bir çadıra benzemeyecekti. Aslında Kutsal Yazılar buluşma Çadırının nasıl yapılması gerektiğini ayrıntılı olarak tanımlayan elli bölüm içerirler. Bu bölümlerde derin bilgiler bulunur ve bu bilgilerin tamamından söz etmek için yeterli zamanımız yoktur. Ancak en önemli konuları özetleme girişiminde bulunabileceğiz.

Bu Buluşma Çadırı hakkında ilk bilmeniz gereken şey, Tanrı'nın Musa'ya bu çadırda **iki oda** bulunması gerektiğini söylemiş olmasıdır. Buluşma Çadırı tek bir çadırdı, ama çadırı iki odaya ayırmak için güzel ve ağır bir **perdenin** (peçe) yapılması gerekiyordu.

İlk odanın adı **Kutsal Yer'**di. Bu odaya kahinlerin (Wolof dilinde: *kahin*, *derviş*, *ruhsal* önder) dışında hiç kimse giremezdi. Tanrı, kahinleri Harun'un soyundan seçmişti; kahinler, günahı örten kurbanlar olarak hayvanları öldüren kişilerdi. Bu odada üç şey bulunurdu. Üzerinde buhur yakılan bir altın masa, kandillik ve tapınma sırasında üzerine Tanrı'nın önünde sunulan özel bir ekmeğin konulduğu bir masa.

Çadırın ikinci odasının adı, **En Kutsal Yer**'di (Kutsallar Kutsalı). En Kutsal Yer olarak adlandırılmasının nedeni şuydu: Çadır tamamlandıktan sonra Tanrı aşağı inmeyi ve bu odayı görkemli yüceliği ile doldurmayı planlamıştı. En Kutsal Yer, gökyüzünün (Cennetin) bir örneğiydi. Bu gerçeğin bir sonucu olarak da bu oda, yalnızca Tanrı'ya aitti. Tanrı bundan

dolayı Musa'ya, En Kutsal Yer'e girmeye çalışan kişinin öleceğini söylemişti. Bu yere yalnızca baş kahin yılda bir kez olmak üzere girebilirdi. Ayrıca, Tanrı'nın buyurduğu üzere, bu yere girerken kendisinin ve halkın günahları için bir kurban kanı getirmek zorundaydı.

En Kutsal Yer'in içinde durmak üzere, Tanrı Musa'ya akasya ağacından bir sandık yapmasını ve bu sandığı saf altın ile kaplamasını buyurdu. Bu sandık, **Antlaşma Sandığı** olarak adlandırılır. Antlaşma Sandığı'nın içinde üzerlerinde On Buyruğun yazılı olduğu iki taş tablet *Kan, yaşam karşılığı günah bağışlatır*. muhafaza edilirdi. Sandığın üstüne altından bir kapak yerleştirildi; Tanrı'nın İsrailoğullarının günahlarını bağışlayabilmesi için baş kahinin yılda bir kez bir hayvanın kanını bu altın kapağın üstüne serpmesi gerekirdi. Tanrı, bu nedenle bu kapağa **Kefaret Örtüsü** (ya da *Merhamet Yeri*) adını vermiştir. (Wolof dilindeki birebir çevirisi: *vasıta, araç ya da bağışlama yeri*)

Tanrı bundan sonra Musa'ya, Buluşma Çadırı'nın etrafına germek için nasıl yüksek bir perde yapması gerektiğini gösterdi. Bu **avlu duvarı** beyaz bir perdeden yapılacaktı. Çadırı çevreleyen bu perdenin **bir kapısının** olması gerekiyordu. Böylece Buluşma Çadırına sadece avludaki bu perdeden duvarda yer alan kapı aracılığı ile girilecekti. Tanrı, Musa ve İsraillilere, avlunun içindeki bu kapının önüne tunçtan **bir sunak** yerleştirmelerini buyurdu. Avlu kapısından geçen herkesin önce bu sunaktan geçmesi gerekiyordu. Tanrı, İsraillilere ve tüm Adem soyuna O'na nasıl yaklaşmaları gerektiğini bu kapı aracılığı ile öğretmek istedi. İsraillilerin Tanrı'ya nasıl yaklaşmaları gerekiyordu? Bir kurbanın kanı aracılığı ile.

Tanrı'nın konutuna girmeyi arzulayan herkesin günahın bir bedeli olarak yanında bir hayvan kurbanı ile gelmesi gerekliydi. Tanrı, İsraillilere, **O'na hiç kimsenin kurban kanının temeli dışında yaklaşamayacağını** öğretmek istiyordu. Tanrı, bu nedenle Musa'ya şöyle demişti: *"Çünkü canlılara yaşam veren kandır. Ben onu size sunakta kendinizi günahtan bağışlatmanız için verdim."* (Levililer 17.11) (Wolof dilinde kefaret: aracılığı ile günahların bağışlanabileceği vasıta)

Bu nedenle, eğer biri Tanrı'ya tapınmak isterse, önce günahlarının bağışlanması için bir hayvan kurbanı sumak zorundaydı. Tapınan kişi, Buluşma Çadırı'nın avlusuna, bir boğa, bir koyun ya da bir kuş getirmek zorundaydı. Sunağın önünde getirmiş olduğu hayvan kurbanın başının üzerine ellerini yerleştirmesi, Tanrı'ya bir günahkar olduğunu ve günahları nedeni ile ölmeyi hak ettiğini itiraf etmesi talep edilirdi. Bunları yaptıktan sonra hayvanı öldürürdü. Daha sonra bir kahin kurbanın kanını alır ve onu sunağın üzerine, sunağın çevresindeki yere ve serper ve sonra kurbanı sunağın üzerinde yakardı. Tanrı, bu şekilde suçlu kişinin günahlarını bağışlayabilirdi(örterdi), çünkü masum hayvan kurban onun yerine ölmüş olurdu.

İsrailliler, bu kurbanları her yıl defalarca tekrar etmek zorundaydılar. **Hayvan kurbanlar, Tanrı'nın kutsallığını sonsuza kadar tatmin edemezler.** Onlar yalnızca Tanrı'nın, Kendi adaletinden ödün vermeksizin Adem soyunu günah borcundan kalıcı olarak kurtarmak için gelecek ve günahkarların yerine ölecek olan **Kurtarıcı'nın geçici örnekleriydiler.**

Kurtarıcı'nın günahkarlar için ne yapacağını örnek olarak göstermek amacı ile Tanrı İsrailliler için her yılın bir gününü düzenledi; Baş kahin Buluşma Çadırının En Kutsal Yer olarak adlandırılan ikinci odasına gireceği gün, **Kefaret Günü** olarak adlandırılırdı (Wolof dilinde: *Tanrı'nın günahları örttüğü gün*). Yılın o tek gününde (Ekim'de) Baş kahin, En Kutsal Yere girme ve Antlaşma Sandığı'nın kefaret kapağının üzerine kan serpme yetkisine sahipti. Baş kahin En Kutsal Yere kendisinin ve halkın günahları için Tanrı'ya adamış olduğu kusursuz hayvanın kanı olmaksızın asla giremezdi. Tanrı, bu şekilde Kurtarıcı'nın nasıl

geleceğini, Tanrı'nın günahkarları bağışlayabilmesi ve onları sonsuza kadar huzuruna kabul edebilmesi için Kanını dökeceğini öğretiyordu.

Ah dinleyici dostlar, bugünkü dersimizin konusu gerçekten çok derin ve harika! Aslında söylemek istediğimiz daha o kadar çok şey var ki, ancak bunu yapabilecek zamana sahip değiliz. Ama yine de sizler ile vedalaşmadan önce, Buluşma Çadırı hakkında anlamanız gereken başka bir şey daha var: Mısır'dan Çıkış kitabının son bölümünde Kutsal Yazılar, şöyle der:

"Her şeyi tıpkı Tanrı'nı Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. Musa baktı; bütün işlerin Rabbin buyurduğu gibi yapılmış olduğunu görünce onları kutsadı. O zaman bulut buluşma Çadırını kapladı ve Rabbin görkemi konutu doldurdu. Musa Buluşma Çadırı'na giremedi, çünkü ***bulut her yeri kaplamış, rabbin görkemi konutu doldurmuştu."*** (Mısır'dan Çıkış 39:42, 43; 40:34, 35)

Ne olduğunu görüyor musunuz? Buluşma Çadırı hazır olduktan sonra, Tanrı'nın görkemi çadırın üzerine indi ve En Kutsal Yeri doldurdu. Tanrı'nın yüceliğinin ışığı, güneş ışığının parlaklığını dahi bastırdı. Tüm bu konular ile ilgili olarak hatırlamamız gereken şey, Tanrı'nın, dünyanın Kurtarıcısı gökyüzünden indiği ve Ademoğulları'nın arasında yaşamaya geldiği zaman, gelecek olan daha büyük bereketleri resmettiğidir. **Kurtarıcı'nın Kendisi, gerçek Buluşma Çadırıdır.** Tanrı'nın bu çadırı vermesinin nedeni, O'nun ile sonsuza kadar yakın ve harika bir ilişkinin tadını çıkarmamız içindir. Kutsal Müjde'de (İncil) yazılı olduğu gibi:

"*Başlangıçta Söz vardı ve Söz Tanrı ile birlikteydi ve söz Tanrı'ydı.* ***Söz beden alıp aramızda yaşadı.*** *Ve O'nun yüceliğini gördük. O, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusudur!"* (Yuhanna 1:1, 14, 29)

Evet, Kurtarıcı, Buluşma Çadırı ve hayvan kurbanlar tarafından sembolize edilen **her şeyi yerine getirendir.** Çünkü O yalnızca dünyaya gelmedi ve **aramızda yaşamadı**, ama aynı zamanda bizim Tanrı ile sonsuz ilişkiye sahip olabilmemiz için günahkarlar uğruna mükemmel Kurban olarak **kanını da döktü.**

Bugün çalıştıklarımız, anlaması güç konular mıydı? O zaman Tanrı'nın Sözü'nde bazen anlaşılması zor olan şeylerin var olduklarını, ama bu gerçeğin bizi doğru olmaktan alıkoyamayacağını hatırlayalım. Rabbin şu sözlerini asla unutmayalım: *"Çünkü benim düşüncelerim sizin düşünceleriniz değil, sizin yollarınız benim yollarım değil! Çünkü gökler yeryüzünden nasıl yüksekse,* ***yollarım da sizin yollarınızdan, düşüncelerim düşüncelerinizden yüksektir!"*** (Yeşaya 55:8, 9)

Bugünkü zamanımız sona erdi.

Tanrı sizi bereketlesin. Kutsal Yazıların şu ayetleri ile size veda ediyoruz:

"Tanrı'nın zenginliği ne büyük, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! O'nun yargıları ne denli akıl almaz, yolları ne denli anlaşılmazdır. Rabbin düşüncesini kim bilebildi? Ya da kim O'nun öğütçüsü olabildi? Kim Tanrı'ya bir şey verdi ki, karşılığını O'ndan isteyebilsin? Her şeyin kaynağı O'dur; her şey O'nun aracılığı ile ve O'nun için var oldu. O'na sonsuza dek yücelik olsun. Amin!" (Romalılar 11:33-36)

Ders 41

LESSON 41

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

İsraiıllılerin İmansızlığı

THE ISRAELITES' UNBELIEF

Çölde Sayım 13, 14

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Kendisinin ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu doğruluk yoluna boyun eğmesini ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını isteyen esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Tevrat'ı açıklamaya devam ediyoruz. Tevrat, bildiğiniz gibi, Peygamberlerin Yazılarının ilk bölümüdür ve beş kısım ya da beş kitap içerir. **Yaradılış** olarak adlandırılan ilk kitapta günahın dünyaya nasıl girdiğini, kendisi ile birlikte nasıl acı, ölüm ve yargı getirdiğini öğrendik. Ancak yine de aynı zamanda, Tanrı'nın Adem'i ve soyunu, günahın cezası olan sonsuz cehennem ateşinden kurtarmak için bir plan tasarlamış olduğunu da gördük. Tanrı'nın Kendi doğruluğundan ödün vermeden günahkarların günahlarını bağışlayabilmesi amacı ile günahkarların yerine ölmek üzere bir Kurtarıcı göndereceğine dair nasıl söz verdiğini öğrendik. Yaratılış kitabı, bize aynı zamanda Tanrı'nın İbrahim'i nasıl seçtiğini ve ondan nasıl büyük bir ulus yapacağını vaat ettiğini, bu ulustan, önce peygamberlerin ve en sonunda da Kurtarıcının geleceğini önceden bildirdiğini öğretti.

Tevrat'ın ikinci kitabı olan **Mısır'dan Çıkış'ta** Tanrı'nın, peygamberi Musa'nın elleri aracılığı ile İbrahim'in soyu olan İsraillileri Mısır ülkesindeki tutsaklığını zincirlerinden nasıl kurtardığını gördük. Tanrı, Mısır'dan çıkarak çöle gitmeleri için İsrail oymaklarını yönlendirdi; onları Sina Dağı'na getirdi ve onlara orada Buyruklarını verdi ve günahlarını bağışlayabilmesi için gerekli olan hayvan kurbanlarının kanı hakkında bilgi verdi.

Son derste Tanrı'nın nasıl Musa'ya ve İsraillilere Kendisinin onların arasında yaşayabilmesi amacı ile O'nun için güzel ve hayranlık uyandıran **Buluşma Çadırını** (Tapınak) bina etmelerini buyurduğunu gördük. Rabbin buyurduğu her iş tamamlandı ve o zaman *"bulut Buluşma Çadırını kapladı ve Rabbin görkemi konutu doldurdu."* (Mısır'dan Çıkış 40:34) Tanrı, İsraillilere kendileri ile nasıl harika bir ilişkiye sahip olmak istediğini gösteriyordu. Ancak O'na Buluşma Çadırının sunağında kurban edilmiş bir hayvanın kanını getirmeden yaklaşabilmek mümkün değildi. Kurban edilen hayvanları ile birlikte Buluşma Çadırı, gökyüzünden gelecek ve yeryüzünde yaşayacak olan, günahı ortadan kaldırmak için Kanını bir kurban olarak dökecek yüce **Kurtarıcının gölgesini ve örneğini** ortaya koymak için tasarlanmıştı.

Tevrat'ın üçüncü kısmında Levililer *(Levi oymağına ait yasalar)* olarak adlandırılan kitapta Tanrı, Musa'ya, İsraillilerin, günahı örtecek olan kurbanları Kendisine nasıl sunacaklarını ayrıntılı olarak açıklayan yasaları yazması için esin verdi. Bu kitapta çok geniş bilgiler yer alır ve biz şimdi bu kitabın içeriğinin tümüne burada bakacak zamana sahip değiliz. Ama eğer bu kitabı siz çalışırsanız, yaklaşık iki yüz kez tekrarlanan iki sözcüğün dikkatinizi çekmesi gerekir. Bu iki sözcük tüm kitapta yer alan mesajı özetlerler. Çok sık göze çarpan bu sözcükler,**"Kutsal"** ve **"Kan"** kelimeleridir. Bu kitapta bu iki sözcüğün sürekli olarak tekrarlanmalarının nedeni nedir? Çünkü, bir insanın hayatında kavrayabileceği en önemli mesajlardan biri **Tanrı'nın kutsal olduğu** ve *"**kan** dökülmeksizin günah bağışlamasının olmayacağıdır."* (İbraniler 9:22) Tevrat'ın üçüncü kitabının taşıdığı önem, İsraillilere günah ile lekelenmiş saf olmayan bir günahkarın saf ve kutsal olan Tanrı'ya nasıl yaklaşabileceğini öğretmesinden ileri gelir. Tanrı hiç kimsenin Kendisine bir hayvan kurbanın kanı olmaksızın yaklaşamayacağını açıkça gösterdi. Bu hayvan kurbanın kanı, günahkarların günahının borcunu ödemek için dünyaya gelecek ve günahkarların yerine geçerek onların uğruna ölecek olan kutsal Kurtarıcıyı önceden ima eden bir kurbana aitti.

Bugün için ayırdığımız zamanın son bölümündeyiz ve şimdi Musa'nın Tevratının **Çölde Sayım** adlı **dördüncü kitabına** bakalım. Bu kitapta, İsraillilerin nasıl yaklaşık bir yıl süre ile Sina Dağı'nın eteklerinde yaşadıklarını okuruz. Bu bir yıl içinde Tanrı onlara pek çok şey öğretti ve Musa'ya, bugün elimizde tutarak okuduğumuz kutsal Tevrat'ın büyük bir bölümünü yazması için esin verdi.

Ancak yine de, Tanrı İsraillilerin sonsuza kadar çölde yaşamalarını amaçlamadı. Bu nedenle Tanrı bir gün onlara kalkmalarını ve harekete geçerek çölden çıkmalarını söyledi; daha önceden vaat etmiş olduğu Kenan diyarı adlı bolluk ülkesine doğru yola çıkmaları için onları yönlendirdi. Kutsal Yazılar bize, İsraillilerin Sina Dağı'ndan ayrılarak yola çıkacakları gün Buluşma Çadırını dolduran Tanrı'nın yüceliğinin bulutunun yükseldiğini ve onların önünde harekete geçerek ilerlemeye başladığını söylerler. Onlara rehberlik eden **Rabbin Kendisiydi.** Hangi yolu izleyeceklerini göstermek için gün boyu bir **bulut**, gece olduğunda ise bir **ateş sütunu** halinde her gün ve her gece önlerinden gitti.

Böylece, İsrailliler Tanrı'nın uzun zaman önce İbrahim'e ve soyuna vaat etmiş olduğu Kenan ülkesinin sınırına varıncaya kadar gündüzleri bulutu, geceleri ise ateş sütununu izlediler. Tanrı vaatlerini unutmadı. **İsrailliler, Tanrı'nın sadakati ve gücü sayesinde** bugün Filistin ya da İsrail olarak adlandırılan **Kenan ülkesinin sınırına vardılar.**

Ancak, Kenan ülkesinde oturan insanlar vardı. Kenan ülkesinde yaşayan bu kişiler sayıca kalabalık ve çok güçlü olan insanlardı. O zaman bu durumda İsrailliler bu ülkeye nasıl sahip olabileceklerdi? Bu ülkeye sahip olabilmeleri için tek bir yol mevcuttu: **Bu ülkeyi onlara Tanrı verecekti.** Tanrı için hiç bir şey zor değildir! Tanrı İbrahim'e şu vaatte bulunmuştu: *"Bu Kenan ülkesini senin soyuna vereceğim."* Tanrı, Kenan ülkesinde yaşayan halkı yok etmeyi ve bu ülkeyi İbrahim'in soyu olan İsraillilere vermeyi planladı. Kenan ülkesindeki halkın günahlarının çok büyük olduğunu anlamak bu noktada çok büyük önem taşır. Bu halkın ahlaksızlık suçları çok büyüktü; öyle ki, öz çocuklarını sahte tanrılara kurban dahi etmekteydiler. Tanrı, Kenan ülkesinin halkına çok sabırlı davranmıştı, ama onlar utanç veren arzularına ve günahlı yollarına son vermeyerek bu suçları işlemeye devam etmişlerdi. Tanrı, bu nedenle, onların ülkelerini İsrail oymaklarına vermeyi tasarladı.

O zaman gelin şimdi, İsrailliler Kenan ülkesinin sınırlarına vardıkları zaman neler olduğunu görmek için Tevrat'ın dördüncü kitabını okuyalım. Bu kitabın on üçüncü bölümünde Kutsal Yazılar şöyle der:

(Çölde Sayım) [1] *Rab Musa'ya, [2] '**İsrail halkına vereceğim** Kenan ülkesini araştırmak için bazı adamlar gönder' dedi, 'Ataların her oymağından bir önder gönder.' [3]Musa, Rabbin buyruğu uyarınca Paran Çölünden adamlar (on iki kişi) gönderdi. [21] Böylece adamlar yola çıkıp ülkeyi araştırdılar.*

*[25]Kırk gün dolaştıktan sonra adamlar ülkeyi araştırmaktan döndüler. [26]Paran Çölü'ndeki Kadeş'e, Musa ile Harun'un ve İsrail topluluğunun yanına geldiler. Onlara ve bütün topluluğa gördüklerini anlatıp ülkenin ürünlerini gösterdiler. [27]Musa'ya,'Bizi gönderdiğin ülkeye gittik' dediler, '**Gerçekten süt ve bal akıyor orada**! İşte ülkenin ürünleri! [28]**Ancak orada yaşayan halk güçlü**, kentler de surlu ve çok büyük. Orada Anak soyundan gelen insanları bile gördük!*

*[30]Sonra **Kalev** Musa'nın önünde halkı susturup, 'Oraya gidip ülkeyi ele geçirelim. Kesinlikle buna yetecek gücümüz var' dedi. [31]**Ne var ki** kendisi ile oraya giden **adamlar**, 'Bu halka saldıramayız, onlar bizden daha güçlü' dediler. [32]Araştırdıkları ülke hakkında İsrailliler arasında kötü haber yayarak, 'Boydan boya araştırdığımız ülke, içinde yaşayanları yiyip bitiren bir ülkedir' dediler, 'Üstelik orada gördüğümüz herkes uzun boyluydu.[33] Nefiller'i, Nefiller'in soyundan gelen Anaklılar'ı gördük. Onların yanında kendimizi çekirge gibi hissettik, onlara da öyle göründük.'*

(Çölde Sayım 14) [1]*O gece bütün topluluk **yüksek ses ile bağrışıp ağladı**. [2]Bütün İsrail halkı Musa ile Harun'a karşı **söylenmeye** başladı. Onlara, 'Keşke Mısır'da ya da bu çölde ölseydik!' dediler, [3]'Rab neden bizi bu ülkeye götürüyor? Kılıçtan geçirilelim diye mi? Karılarımız, çocuklarımız tutsak edilecek, Mısır'a dönmek bizim için daha iyi değil mi?[4]'Sonra birbirlerine, 'Kendimize bir önder seçip Mısır'a geri dönelim' dediler. [5]Bunun üzerine Musa ile Harun, İsrail topluluğunun önünde yüzüstü yere kapandılar. [6]Ülkeyi araştıranlardan Nun oğlu **Yeşu** ile Yefunne oğlu **Kalev** giysilerini yırttılar. [7]Sonra bütün İsrail topluluğuna şöyle dediler: İçinden geçip araştırdığımız ülke çok iyi bir ülkedir. [8]Eğer Rab bizden hoşnut kalırsa, süt ve bal akan o ülkeye bizi götürecek ve orayı bize verecektir. [9]Ancak Rabbe karşı gelmeyin. Orada yaşayan halktan korkmayın. Onları ekmek yer gibi yiyip bitireceğiz. Koruyucuları onları bırakıp gitti. **Ama** Rab **bizimledir**. Onlardan korkmayın!'*

*[10]**Topluluk onları taşa tutmayı düşünürken**, ansızın Rabbin görkemi Buluşma Çadırında bütün İsrail halkına göründü. [11]Rab Musa'ya şöyle dedi: '**Bu halk bana ne zamana dek saygısızlık edecek**? Onlara gösterdiğim bunca belirtiye karşın, **ne zamana dek bana iman etmeyecekler?'***

Burada biraz duralım. İsrail'in Tanrı'ya karşı nasıl günah işlediğini ve O'nu nasıl gücendirdiğini duyuyor musunuz? Onların imansızlıklarını görüyor musunuz? Tanrı'yı, nasıl verdiği sözden vazgeçmekle suçladıklarının farkında mısınız? Evet, İsrailliler o gün çok büyük bir günah işlediler, çünkü Tanrı'nın, Kenan ülkesini kendilerine vereceğine ilişkin vaadine inanmadılar. Tanrı'nın, İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a, Yusuf'a ve Musa'ya verdiği söze **inanmadılar.** Aynı günümüzde şu sözleri söyleyen imanlılara benziyorlardı: "Tanrı'ya ve peygamberlere inanıyoruz!" ancak Tanrı'ya ve peygamberlere gerçekten inanmazlar, çünkü Tanrı'nın Kendi peygamberleri aracılığı ile Kutsal Yazılarda vaat ettiklerine inanmazlar! İmansızlık, Tanrı'nın gözünde korkunç bir günahtır.

Sanırım bu konuyu yeterince açıkladık. Şimdi öyküye devam edelim.

(Çölde Sayım 14) [26-27]*Rab, Musa ile Harun'a da, 'Bu kötü topluk ne zamana dek bana söylenecek?' dedi, 'Bana söylenen İsrail halkının yakınmalarını duydum. [28]Onlara, Rab şöyle*

diyor de, 'Varlığımın adına ant içerim ki, söylediklerin aynısını size yapacağım. [29]***Cesetleriniz bu çöle serilecek****. Bana söylenen yirmi ve daha yukarı yaşta sayılan herkes çölde ölecek.* [30]*Sizi yerleştireceğime ant içtiğim ülkeye Yefunne oğlu* ***Kalev*** *ile Nun oğlu* ***Yeşu****'dan başkası girmeyecek.* [31]*Ama tutsak edilecek dediğiniz* ***çocuklarınızı*** *oraya, sizin reddettiğiniz ülkeye götüreceğim; orayı tanıyacaklar.* [32]*Size gelince, cesetleriniz bu çöle serilecek.* [33]*Çocuklarınız, hepiniz ölünceye dek kırk yıl çölde çobanlık edecek ve sizin sadakatsizliğiniz yüzünden sıkıntı çekecekler.* [34]*Ülkeyi araştırdığınız günler kadar – kırk gün, her gün için bir yıldan kırk yıl – suçunuzun cezasını çekeceksiniz. Sizden yüz çevirdiğimi bileceksiniz!'* [35]*Ben RAB söyledim;* ***bana karşı toplanan*** *bu kötü topluluğa bunları gerçekten yapacağım. Bu çölde yıkıma uğrayacak, burada ölecekler.'*

[36]*Musa'nın ülkeyi araştırmak için gönderdiği adamlar geri dönüp ülke hakkında kötü haber yayarak bütün topluluğun Rabbe söylenmesine neden oldular.* [37]*Ülke hakkında kötü haber yayan bu adamlar Rabbin önünde ölümcül hastalıktan öldüler.* [38]*Ülkeyi araştırmak üzere gidenlerden yalnız Nun oğlu Yeşu ile Yefunne oğlu Kalev sağ kaldı.* (çünkü Rabbin sözüne iman ettiler.)

İsrailliler'in, Tanrı'nın kendilerini Firavunun elinden kurtarmasına ve Kenan ülkesinin sınırına getirmesine rağmen, Rabbe iman etmeyi nasıl reddettiklerini gördük. Tanrı, Sözü'ne inanmayan bu kişilere ne yaptı? Onları çölde ölmeye mahkum etti! İsraillilerin bu kuşağı Kenan ülkesine neden giremedi? **Çünkü Tanrı'nın Sözü'ne inanmadılar!**

Sevgili dostlar, Tanrı'nın Sözü'ne inanmayı reddetmek korkunç bir faciadır! Tanrı, Kendisine inanmayı reddeden herkesi cezalandırmak zorundadır! Tanrı'nın, kutsal **Sözü'nde** söylediklerini küçümseyen ve bu Söz'e kayıtsız davranan kişi, Tanrı'ya 'yalancı' demiş olur ve O'nun sonsuz krallığında bir yere sahip olamaz! Tanrı, hiç kimsenin imansızlık nedeni ile mahvolmasını istemez. Tanrı, Kendisinin ön gördüğü kurtuluş yolu hakkındaki İyi Haber'e herkesin **inanmasını** ister. Ama herkes kendisi adına karar vermelidir. Tanrı'nın Sözü'ne inanmayı reddeden herkes mahvolacaktır. Tanrı'nın Ruhu'nun peygamberler aracılığı ile vermiş olduğu şu uyarıya kulak verin:

"Bugün O'nun sesini duyarsanız, atalarınızın baş kaldırdığı, çölde O'nu sınadığı günkü gibi yüreklerinizi nasırlaştırmayın. Ey kardeşler, hiç birinizde diri Tanrı'yı terk eden ***kötü,*** *imansız bir yüreğin bulunmamasına dikkat edin!"* (İbraniler 3:7,8,12; Mezmur 95:7-11)

Sevgili Dinleyicilerimiz, dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki programda Tanrı isterse, Tanrı'ya inanmayı reddeden tüm bu kişilerin çölde Tanrı'nın ant içmiş olduğu gibi nasıl mahvolduklarını göreceğiz. Siz, Kutsal Yazılardaki bu uyarıya kulak verirken, Tanrı sizi bereketlesin:

"Ey kardeşler, hiç birinizde, diri Tanrı'yı terk eden, kötü, imansız bir yüreğin bulunmamasına dikkat edin!" (İbraniler 3:12)

Tunç Yılan

THE BRONZE SNAKE

Çölde Sayım 20, 21

Dinleyici Dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzu eden, esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlarız. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda, Tevrat'ın dördüncü kısmı olan Çölde Sayım adlı kitapta, İsraillilerin, Tanrı'nın İbrahim, İshak, Yakup ve onların soylarına vaat ettiği ülke olan Kenan sınırına nasıl vardıklarını görmüştük. Tanrı'nın planı ülkede yaşayan tüm kötü devleri yok etmek ve ülkedeki her şeyi İsraillilerin eline vermekti. Ancak İsrail halkının çoğu bu devlerden korktu ve **Tanrı'nın** Kenan ülkesini kendilerine verme konusundaki **vaadine inanmadı.**

Tanrı'nın, imansızlıklarından dolayı İsraillileri nasıl yargıladığını okuduk. Onlara şöyle dedi:

"Sizi yerleştireceğime ant içtiğim ülkeye Yefunne oğlu Kalev ile Nun oğlu Yeşu'dan başkası girmeyecek. Çünkü onlarda başka bir ruh var, tüm yürekleri ile ardımca yürüdüler. *Onların soyu orayı miras alacak. Tutsak edilecek dediğiniz çocuklarınızı oraya, sizin reddettiğiniz ülkeye götüreceğim; orayı tanıyacaklar. Size gelince cesetleriniz bu çöle serilecek."* (Çölde Sayım 14: 30, 24, 31, 32)

Burada anlamamız gereken nokta şudur: Tanrı, İsraillileri bol bol bereketlemek istedi, **ama iman etmedikleri için onları bereketleyemedi.** Rabbin, onlara vaat ettiğine inanmayı reddettikleri için Tanrı, İsraillileri, O'na inanmayan yirmi yaş üstündeki herkes ölünceye kadar kırk yıl boyunca çölde dolaşmaya mahkum etti.

Şimdi İsraillilerin imansızlıklarından dolayı çölde harcadıkları kırk yıl tamamlanıncaya kadar neler olduğunu görmek için Çölde Sayım kitabını okumaya devam edelim. Yirminci bölümü okuyoruz:

(Çölde Sayım 20) [1] *İsrail topluluğu birinci ay Zin Çölü'ne vardı, halk Kadeş'te konakladı. Miryam orada öldü ve gömüldü.* [2]*Ancak topluluk için içecek su yoktu. Halk, Musa ile Harun'a* ***karşı toplandı****. Musa'ya, 'Keşke kardeşlerimiz Rabbin önünde öldükleri zaman, biz de ölseydik!' diye çıkıştılar,* [4]*'Rabbin topluluğunu neden bu çöle getirdiniz? Biz de*

hayvanlarımız da ölelim diye mi? [5]Neden bizi bu korkunç yere getirmek için Mısır'dan çıkardınız? Ne tahıl, ne incir, ne üzüm ne de nar var? Üstelik içecek su da yok!'

İsraillilerin neler söylediklerini işitiyor musunuz? Tanrı'nın onlar ve babaları için Mısır'da ve çölde yaptığı iyiliklerden sonra yürekleri minnettarlık ve güven ile mi doluydu? Hayır! Aynı daha önceden babalarının yapmış olduklarını yapıyorlardı. Homurdanıyorlardı! Çölde dolaşmaktan elbette bezmişlerdi, ama hatırlamaları gereken şuydu: Kenan ülkesine henüz girememiş olmalarının nedeni kendi imansızlıklarıydı. İsraillilerin içecek sularının olmadığı doğruydu. Ama o zaman neden Tanrı'ya dua etmediler? Kurak çölde kırk yıl boyunca onlar ile ilgilenen Tanrı, onlara içmeleri için su sağlayamaz mıydı? Elbette sağlayabilirdi! Tanrı, onların tüm ihtiyaçlarını sağlamak istedi! Ama İsrailliler yine de Tanrıları Rabbe tam yürekleri ile güvenmediler.

Daha sonra neler olduğunu görmek için bölümü okumaya devam edelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Çölde Sayım 20) *[6]Musa ile Harun topluluktan ayrılıp Buluşma Çadırının giriş bölümüne gittiler, yüzüstü yere kapandılar. Rabbin görkemi onlara göründü. [7-8]Rab, Musa'ya, 'Değneği al' dedi, 'Sen ve ağabeyin Harun topluluğu toplayın. Halkın gözünün önünde su fışkırması için kayaya buyruk verin. Onlar da hayvanları da içsin diye kayadan onlara su çıkaracaksınız.'*

[9]Musa, kendisine verilen buyruk uyarınca değneği Rabbin önünden aldı. [10]Musa ile Harun topluluğu kayanın önüne topladılar. Musa, 'Ey siz, başkaldıranlar, beni dinleyin!' dedi, 'Bu kayadan size su çıkaralım mı?' [11]Sonra kolunu kaldırıp değneği ile kayaya iki kez vurdu. Kayadan bol su fışkırdı, topluluk da hayvanları da içti. [12]Rab, Musa ile Harun'a, 'Madem İsraillilerin gözü önünde beni kutsallığımı sayarak bana güvenmediniz' dedi, 'Bu topluluğu kendilerine vereceğim ülkeye de götürmeyeceksiniz.'

Neler olduğunun farkında mısınız? İsrail topluluğunun içecek suyu olsun diye Tanrı'nın Musa'ya verdiği buyruk neydi? Tanrı, onlara, '*Kayaya buyruk verin!'* dedi. Musa, kayaya buyruk vererek Tanrı'ya itaat etti mi? Hayır! Öfkeli Musa, kayaya iki kez vurdu. Bu davranışı, Tanrı'nın iyiliği nedeni ile kayadan su fışkırtılmasına engel olmadı. Ama Musa'nın yaptığı Tanrı'nın hoşuna gitmedi. Bu davranışı nedeni ile Tanrı onu cezalandırdı ve şöyle dedi: "*İsraillilerin gözlerinin önünde benim **kutsallığımı** sayarak bana güvenmediğiniz için bu topluluğu kendilerine vereceğim ülkeye de **götürmeyeceksiniz.'***

Belki bizim düşüncemize göre Tanrı'nın Musa'ya verdiği ceza gereğinden fazla ağırdı. Ancak yine de şu gerçeği hatırlamamız gerekir: Tanrı'yı hoşnut eden O'nun Sözü'ne iman etmek ve Sözü'ne itaat etmektir. Tanrı- peygamber Musa'nın ağzından çıksa bile – Sözü2ne karşı olan herhangi bir şeyi kabul edemez.

Tanrı adam kayırmaz ve taraf tutmaz. Evet, Musa büyük bir peygamberdi, ama o da hepimiz gibi yalnızca bir insandı. Bu nedenle, Adem'in soyundan gelen herkes gibi o da bir günahkardı. Tanrı'nın peygamberi **Musa** bile, iyi işleri nedeni ile **kendisini kurtaramadı.** Adem'in soyundan gelen herkes gibi onun da kusurları vardı ve doğru olan her şeyi yapmadı. Tüm İsrailliler gibi peygamber Musa da Tanrı'nın ön gördüğü kurtuluş yolu aracılığı ile kurban edilen hayvan kanı sayesinde kurtuluş aldı. Musa'nın günahı aracılığı ile Tanrı bize, **herkesin** günah işlediğini ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldığını hatırlatmak ister. Tanrı'nın önünde tüm insanlar suçludurlar. Herkes günah işledi. Doğru olan hiç kimse yoktur!

Günahkarları kurtarmak için gökyüzünden gelen mükemmel doğruluğa sahip Kurtarıcının dışında Tanrı'nın doğru yolundan herkes sapmış ve tümü yararsız olmuştur.

İsraillilerin öyküsüne devam ettiğimizde yirminci bölümün sonunda Musa'nın ağabeyi Harun'un Hor Dağı'nda nasıl öldüğünü ve İsrail topluluğunun onun için nasıl otuz gün yas tuttuğunu okuruz.

Bu olaydan sonra, yirmi birinci bölümde Kutsal Yazılarda şunları okuruz:

(Çölde Sayım 21) *[4]Edom ülkesinin çevresinden geçmek için Kızıldeniz yolu ile Hor Dağından ayrıldılar. Ama yolda halk* ***sabırsızlandı.*** *[5]Tanrı'dan ve Musa'dan yakınarak, 'Çölde ölelim diye mi bizi Mısır'dan çıkardınız?' dediler, 'Burada ne ekmek var ne de su. Ayrıca bu iğrenç yiyecekten de tiksiniyoruz!'*

[6]Bunun üzerine Rab halkın arasına ***zehirli yılanlar*** *gönderdi. Yılanlar ısırınca İsrailliler'den bir çok kişi öldü. [7]Halk, Musa'ya gelip, 'Rabden ve senden yakınmak ile günah işledik. Yalvar da Rab aramızdan yılanları kaldırsın' dedi. Bunun üzerine Musa halk için yalvardı. [8]RAB, Musa'ya, 'Bir yılan yap ve onu bir direğin üzerine koy. Isırılan herkes ona bakınca yaşayacaktır' dedi. [9]Böylece Musa tunç bir yılan yaparak direğin üzerine koydu. Yılan tarafından ısırılan kişiler tunç yılana* ***bakınca yaşadı.***

İnsanı hayrete düşüren bu öykü hakkında biraz düşünelim. Tanrı, İsraillilerin arasına neden zehirli yılanlar gönderdi? Tanrı bu yılanları onların **günahları** nedeni ile gönderdi. Tanrı'ya ve Musa'ya karşı nasıl konuştuklarını ve Tanrı'nın onlara gökten gönderdiği yiyeceği nasıl küçümsediklerini duyduk. Tanrı bundan dolayı onları ısırsınlar diye aralarına zehirli yılanlar gönderdi ve bu yılanlar pek çok kişinin **ölmesine** neden oldular.

Ölümden kurtulabilmek için İsraillilerin yapabilecekleri şey neydi? Yılan belasından kendilerini kurtarabildiler mi? Kendilerini yılanların öldürücü zehrinden iyileştirebildiler mi? Bunu yapmaları imkansızdı! O zaman geriye kalan yapabilecekleri tek şey neydi? Yardım etmesi ve kurtarması için Tanrı'ya feryat edebilirlerdi! Ve onlar da böyle yaptılar. İsraillilerin nasıl tövbe ederek Musa'ya gittiklerini ve ona şöyle dediklerini işittik: "Biz günah işledik! Sana ve Tanrı'ya karşı suç işledik! Tanrı'ya bizim için dua et ki, bize merhamet etsin ve bu yılanları yok etsin!"

Tanrı yılanları yok etti mi? Tanrı, yılanları yok etmekten bile daha iyisini yaptı. Tanrı, Musa'ya tunçtan bir yılan yapmasını ve onu bir direğin üzerine koymasını söyledi; böylelikle *"ısırılan herkes ona* ***bakınca yaşayacaktı."*** **Tanrı'nın çözümü** buydu. Eğer yılan birini ısırırsa, bu kişinin yapması gereken tek şey, direğin üzerinde asılı duran tunç yılana bakmaktı ve böyle yaptığı takdirde iyileşecekti! Tanrı'nın düzenlediği kurtuluş yolu buydu: **Bak ve yaşa!**

Tanrı, Musa'nın bir direğin üzerine koyduğu bronz yılana **bakan herkesi** iyileştirmeye söz vermişti. O zaman bu durumda **bakmayı reddeden** kişilere ne oldu? Acı veren bir ölüm ile öldüler. Ama Tanrı'nın sözüne inanan ve tunç yılana bakan kişiler ölümden kurtarıldılar, çünkü Tanrı, şu sözleri söyleyerek onlara vaatte bulunmuştu, *"Isırılan* ***herkes*** *ona* ***bakınca yaşayacaktır."***

Bu öykü gerçekten de büyüleyici bir öyküdür, ama görevi bizi büyülemek değil, bize ders vermektir. Tanrı bize **hepimizin** İsrailliler gibi olduğumuzu göstermek ister. Bizler de günahkarlarız, Tanrı'ya ve insana karşı sık sık homurdanmamızın nedeni budur;

düşüncelerimiz, sözlerimiz ve eylemlerimiz ile Tanrı'yı gücendiririz. **Şeytan** İsrailliileri ısıran zehirli yılana benzer. Ve **günah,** onları öldüren zehir gibidir. Şeytan, Adem'in tüm çocuklarını ısırdı ve günahın zehri, Tanrı bizler için **bir çözüm** sağlamadığı sürece sonsuza kadar mahvolmamıza neden olacaktır. Günahın bedeli, sonsuz ateşte mahvolmaktır ve bizler kendi gücümüz ile bu bedelden kaçamayız. Ama yine de Tanrı'ya övgüler olsun, çünkü O nasıl İsrailliileri **yılanların zehrinden** kurtarmak için bir kurtuluş planı tasarladıysa, aynı şekilde Adem'in çocukları olan bizler için de **günahın zehrinden** kurtarılmamız için bir plan tasarlamıştır.

Bugün bu programı dinlemekte olan sizler, Tanrı'nın, günahın neden olduğu lanetten sizi kurtarmak için ne yaptığını biliyor musunuz? Musa, çölde, tunç yılanı yukarı kaldırdıktan yaklaşık bin beş yüz yıl sonra **kutsal Kurtarıcının ne söylediğine kulak verelim:** *"Musa, çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu'nun da (*dünyanın Kurtarıcısı) *öylece yukarı kaldırılması gerekir, öyle ki, O'na iman edenlerin hiç biri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun!"* (Yuhanna 3:14, 16)

Kutsal Müjde'deki (İncil) bu ayetten, Musa'nın çölde yukarı kaldırdığı tunç yılanın, ölüm gücünü elinde bulunduran şeytanı yenebilmesi için gelecek ve çarmıhta ölecek olan Kurtarıcının **bir örneği** (gölgesi, resmi, sembolü) olduğunu öğreniyoruz (İbraniler 2:14) Ne kadar harika bir mesaj! Daha sonraki derslerde keşfedeceğimiz gibi Kurtarıcının ölümü ve dirilişi aracılığı ile Adem'in çocukları için sonsuza kadar var olacak olan bir kurtuluş, esenlik ve sevinç kapısı açtı. Tanrı'nın sizden istediği tek şey kendi kendinizi günahın gücünden kurtaramayacağınızı itiraf etmeniz ve Tanrı'nın sizin günah borcunuzu ödemek için çarmıhta ölen Kurtarıcı ile ilgili tanıklığına yüreğinizde inanmanızdır. Tanrı şöyle der: **Kurtarıcıya bakın ve yaşayacaksınız!** O'na iman edin ve Tanrı size şifa verecektir. Sizi günahın zehrinden kurtaracak ve sizin için göklerde Kendi Huzurunda sonsuz bir konut hazırlayacaktır!

Tanrı, yaşlı ve genç, erkek ve kadın, zengin ve yoksul herkese: "**Bakın ve yaşayın!"** demektedir. Tanrı'nın gönderdiği güçlü Kurtarıcıya bakın ve **kurtulacaksınız!** Ama Tanrı aynı zamanda şöyle de demektedir: **Eğer bakmayı reddederseniz,** Tanrı'nın, aracılığı ile günah için tek tedaviyi sağladığı Kurtarıcıya inanmazsanız, o zaman *"günahlarınızın içinde öleceksiniz!"* (Yuhanna 8:24) Tanrı'nın adil yasası, O'nun sağladığı çözümü kabul etmeyenlerin **mahvolacaklarını** ilan eder. Tanrı'nın, Adem'in oğullarının günahın zehrinden tedavi edilebilmeleri için bundan başka bir çözümü yoktur. Siz, tüm peygamberlerin, hakkında yazmış oldukları Kurtarıcıya baktınız mı? Eğer yalnızca ve sadece O'na güvenecek olursanız, sizi temizleyecek ve size sonsuz yaşam verecektir. Kutsal Yazılardaki sözlere yeniden kulak verin: *"Musa, çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu'nun da* (dünyanın Kurtarıcısı) *öylece yukarı kaldırılması gerekir, **öyle ki, O'na iman edenlerin hiç biri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun!"*** (Yuhanna 3:14, 16)

Sevgili dinleyiciler, bugün için ayrılan zamanımız sona erdi. Dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki programda, Tanrı isterse, Musa peygamberin son sözleri üzerinde düşüneceğiz ve böylece kutsal Tevrat'taki çalışmamızı tamamlamış olacağız. Siz O'nun şu vaadi üzerinde derin düşünürken O da sizi bereketlesin:

"(Bana dönün, kurtulursunuz!)" (Yeşaya 45:22)

Musa'nın Son Mesajı

MOSES' FINAL MESSAGE

Yasa'nın Tekrarı

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrının adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son kırk iki dersimizde, Tevrat olarak adlandırdığımız Kutsal Yazıların ilk dört kitabına bakmıştık. Bildiğiniz gibi, Tanrı, peygamber Musa'nın zihnine sözlerini koymuş ve bu sözleri bir kitap halinde yazması için ona esin vermişti. Musa, Tevrat'ı yaklaşık üç bin beş yüz yıl önce yazdı, ama Tevrat bizler için bugün bile ölçülemez değere sahiptir. Tevrat, Tanrı'nın Kendisinin koyduğu **temeldir,** öyle ki, işittiğimiz her şeyi test edebilelim ve **işittiklerimizin Tanrı'dan olup olmadıklarını ayırt edebilelim.** Tevrat'ın içerdiği öğretiş, Tanrı'dan verilmiş olan **saf gerçektir.** Bu gerçek ile çelişen herhangi bir öğretiş, **sahtedir.** Tanrı'nın tüm gerçeği Tevrat'ta yazılı olan ile mükemmel bir uyum içindedir. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın yapamayacağı tek bir şey vardır: Bu şeyin ne olduğunu biliyor musunuz? Evet, haklısınız; **Tanrı Kendi Kendisi ile çelişemez!** Musa, Tevrat'ta şu sözleri kaleme aldı: ***"Tanrı insan değil ki yalan söylesin; insan soyundan değil ki, düşüncesini değiştirsin. O söyler de yapmaz mı?"*** (Çölde Sayım 23:19)

Musa'nın Tevrat'ında yaptığımız çalışma aracılığı ile Tanrı bize çok derin sırlar açıkladı. Bugün, **kutsal Tevrat'ta yaptığımız yolculuğumuzu sonuçlandırmayı planlıyoruz. Ama son bölümlere bakmadan önce,** başlangıçtan bu güne kadar neler gördüğümüzü yeniden gözden geçirelim.

Tevrat'ın ilk bölümünde Tanrı'nın, ilk insanı nasıl Kendi benzeyişinde yarattığını gördük. Tanrı, yarattığı insan ile harika ve anlamlı bir **ilişkiye** sahip olmak istedi. Bu nedenle insanın canına Tanrı'yı tanıyabilmesi için bir zihin (ruh) koydu, Tanrı'yı sevebilmesi için ona bir yürek verdi ve Tanrı'ya itaat edip etmemeye kendi başına karar verebilmesi için bir irade emanet eti.

Üçüncü bölümde, ilk insan olan Adem'in nasıl Şeytana itaat etmeyi ve Tanrı'nın yasaklamış olduğu ağaçtan yemeyi tercih ettiğini gördük. Kutsal Yazılar bu nedenle şunları yazar: *"**Günah,** bir insan aracılığı ile, **ölüm** de günah aracılığı ile dünyaya girdi. Böylece*

ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi." (Romalılar 5:12) Günahın cezası ölüm ve Tanrı'dan sonsuz ayrılıktır.

Böylece, Tanrı'nın, Adem'i ve Hava'yı günahları nedeni ile Aden Bahçesinden nasıl dışarı çıkarttığını gördük. Ama Tanrı, onları dışarı çıkarmadan önce, Adem'in soyu için bir kurtuluş kapısı açmak amacı ile dünyaya bir **Kurtarıcı** göndermeyi nasıl planladığını ilan etti. Bu Kurtarıcı, Adem ve Havva'yı ve onların soyunu Şeytanın egemenliğinden ve günahın cezasından özgür kılacaktı.

Daha sonra, Tanrı'nın, İbrahim'i nasıl çağırdığını, ona peygamberlerin ve Kurtarıcının geleceği bir soy vaat ederek ondan **özel bir halk** oluşturacağına söz verdi. Böylece, İbrahim'den İshak doğdu; İshak'tan Yakup doğdu; ve Yakup'tan ise on iki oğul dünyaya geldi. Tanrı, daha sonra Yakup'un adını **İsrail** olarak değiştirdi. İsrail'in on iki oğlu, Tanrı'nın İbrahim'e vaat etiği yeni ulusu oluşturdular. On ağabey küçük kardeşleri Yusuf'u, Mısır'a giden bir kervana köle olarak sattılar. Ancak, *"bir insan ne ekerse onu biçer."* (Galatyalılar 6:7) Tüm bu olayların sonunda Mısır'da nasıl köle olduklarını gördük. Her şeye rağmen Tanrı yine de İbrahim'e ve onun soyuna verdiği vaadi unutmadı. Mısır'dan Çıkış kitabında, Tanrı'nın, İbrahim'e verdiği vaadi, Musa'yı İsrailoğullarını tutsaklıktan kurtararak özgür kılması için göreve çağırarak yerine getirdiğini gördük.

Musa'nın öyküsünü çalıştığımız zaman Tanrı'nın, İsrail topluluğunu Firavunun ve Mısır halkının baskısından nasıl kurtardığı ile ilgili şaşırtıcı ve harika öyküyü okuduk. Aynı zamanda bu öykü aracılığı ile Tanrı'nın çölde onları nasıl koruduğunu ve uzun zaman önce ataları İbrahim'e vaat etmiş olduğu Kenan ülkesinin sınırına kadar nasıl getirdiğini de öğrendik. Ama tüm bunlara rağmen İsraillilerin çoğu, Kenan ülkesinde yaşayan devlerden korktular ve Tanrı'nın onlara verdiği vaadi yerine getireceğine güvenmediler. Bolluk ülkesi olan Kenan diyarına o tarihte girememelerinin nedeni, Tanrı'ya güvenmemeleridir.

İsraililer, imansızlıkları nedeni ile, Tanrı'nın Kenan ülkesi ile ilgili vaadine inanmayanların hepsi ölünceye dek kırk yıl çölde kaldılar. Bu, imansızlıklarından dolayı Tanrı'nın onlara vermiş olduğu cezaydı. *"O'nun bütün yolları doğrudur, O, haksızlık etmeyen güvenilir Tanrı'dır. Doğru ve adildir."* (Yasa'nın Tekrarı 32:4)

Şimdi, **Tevrat'taki yolculuğumuzu tamamlayalım.** İsraillilerin, Tanrı onları imansızlıkları nedeni ile cezalandırdığı için çölde kaldıklarını hatırlayın. Tanrı'nın Kenan ülkesi ile ilgili vaadine inanmayı reddeden yirmi yaşın üzerindeki iman etmeyen kişilerin her biri öldü. Bu kişilerin hiç biri sağ kalmadı. Şimdi onların çocukları Kenan ülkesinin sınırındaydılar. Çölde geçirdikleri uzun kırk yıldan sonra İsrailoğulları şimdi, anne ve babalarının girmeyi başaramadıkları ülkeye yerleşme konusunda çok istekliydiler!

Bugünkü çalışmamızı **Yasa'nın Tekrarı** *(İkinci Yasa)* adlı Tevrat'ın beşinci kitabından yapacağız. Tevrat'ın bu son kitabında Musa, Tanrı'nın kutsal yasasını tekrar gözden geçirir ve bu yasayı İsrail oymaklarına öğretir. Bu çok kapsamlı kitap, Musa'nın, Tanrı'nın kendilerine vaat etiği bu ülkeye girmeleri için hazırlanmaları amacı ile halka öğretiş verdiği **son mesajı** içerir. Bugün, Musa'nın öğretişinin tamamını okumaya ayıracak zamanımız yok, ama Musa'nın vaazini şu bir kaç sözcük ile özetleyebiliriz: **"Unutmayın!"**

Musa'nın, İsraillilere söyledikleri kısaca şöyleydi: "Bir zamanlar Mısır'da köle olduğunuzu unutmamaya özen gösterin. Tanrı'nın, siz Mısır ve şimdi girmek üzere olduğunuz yeni ülke arasındayken, yolda sizin için yaptığı hiç bir şeyi unutmayın! Rabbiniz Tanrı'ya karşı işlediğiniz günahları unutmayın! Anne ve babalarınızın, imansızlıkları nedeni ile

Tanrı'nın onları nasıl yargıladığını ve bedenlerinin nasıl çölde serili kaldığını unutmayın! Tanrı'nın anne ve babalarınıza karşı iyi davrandığını unutmayın, onların yürekleri katıydı ve O'na inanmayı reddettiler. **Bunu unutmayın!**

Bugün Tanrı'nın sesini işittiğinizde, anne ve babalarınızın çölde yaptıkları gibi yüreklerinizi katılaştırmayın. Sizler de Tanrı'nın Sözü'ne inanmayı reddeden atalarınız gibi mi davranacaksınız yoksa Tanrınız Rabbe iman edecek misiniz? Eğer atalarınız gibi Tanrınız Rabbin Sözü'ne inanmayı reddederseniz, Tanrı, onları cezalandırdığı gibi sizi de cezalandıracaktır. **Bunu unutmayın!**

Rab Tanrı, sizi, atalarınıza vermeyi ant içtiği, içinden süt ve bal akan ülkeye götürecektir. Size ülkeyi veren Tanrınızı unutmayın, çünkü insan yalnızca ekmek ile yaşamaz, ama Tanrı'nın ağzından çıkan her bir söz ile yaşar! **Bunu unutmayın!**

Musa, vaazini bitirdikten sonra Rab, Musa'ya şöyle dedi:

(Yasa'nın Tekrarı 32) *[49]Havarim dağlık bölgesine, Eriha karşısında Moav ülkesindeki Nevo Dağı'na çık. Mülk olarak İsraillilere vereceğim Kenan ülkesine bak. [50]Ağabeyin Harun Hor Dağı'nda ölüp atalarına kavuştuğu gibi, sen de çıkacağın dağda ölüp atalarına kavuşacaksın, [51]çünkü ikiniz de Zin Çölü'nde, Meriva-Kadeş sularında, İsraillilerin önünde bana ihanet ettiniz, kutsallığımı önemsemediniz. [52]Bu nedenle ülkeyi ancak uzaktan göreceksin. Ama oraya, İsrail halkına vereceğim ülkeye girmeyeceksin.*

(Yasa'nın Tekrarı 34) *[1]Bundan sonra Musa Moav ovalarından Nevo Dağı'na giderek Eriha kenti karşısındaki Pisga Dağı'na çıktı. Rab ona bütün ülkeyi gösterdi: [2]Dan'a kadar uzanan Gilat'ı, bütün Naftali'yi, Efrayim ve Manaşşe bölgelerini, Akdeniz'e kadar uzanan bütün Yahuda bölgesini, [3]Negev'i, hurma kenti Eriha Vadisinin Soar'a kadar uzanan ovasını. [4]Sonra Musa'ya şöyle dedi:"İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a, 'Senin soyuna vereceğim' diye ant içtiğim ülke budur. Ülkeyi sana gösterdim, ama oraya gitmeyeceksin." [5]Böylece Rabbin sözü uyarınca* ***Rabbin kulu Musa orada*** *Moav ülkesinde* ***öldü.*** *[6]Rab, onu Moav ülkesinde, Beytpeor karşısındaki vadide gömdü. Bu gün de mezarının nerede olduğunu kimse bilmiyor. [7]Musa öldüğünde, yüz yirmi yaşındaydı; ne gözleri zayıflamıştı, ne de gücü tükenmişti. [8]İsrailliler Moav ovalarında Musa için otuz gün yas tuttular. Sonra Musa için ağlama ve yas tutma günleri sona erdi. [9]Nun oğlu* ***Yeşu*** *bilgelik ruhu ile doluydu. Çünkü Musa ellerini üzerine koymuştu. İsrailliler onu dinliyor ve Rabbin Musa'ya verdiği buyruklar uyarınca davranıyorlardı.*

[10]O günden bu yana İsrail'de Musa gibi Rabbin yüz yüze görüştüğü bir peygamber çıkmadı. [11]RAB onu Mısır'da Firavun'a, görevlilerine ve bütün ülkesine bir sürü belirtiler, şaşılası işler yapması için göndermişti. [12]Musa İsrailliler'in gözleri önünde güçlü, büyük ve ürkütücü işler yapmıştı. Amin.

İşte böyle sevgili dostlar, Tevrat burada sona eriyor. Tevrat'ta yazılı olan her şey, bizi Tanrı'nın kurtuluş yoluna yönlendirecek olan bilgiyi elde edebilmemiz amacı ile kaydedilmiştir. Musa'nın **büyük bir peygamber olduğu** doğrudur. Musa, Rab ile yüz yüze görüştü. O, Tanrı'nın eli aracılığı ile mucizevi belirtiler yaptı. Tanrı, Musa aracılığı ile İsraillileri Firavunun baskısından kurtardı. Tanrı, aynı zamanda bize, yine Musa aracılığı ile Kutsal Yazıların ilk kitabı olan Tevrat'ı verdi. Peygamber Musa'nın yazdıklarını herkesin bilmesi gerekir. Musa'nın Tevratını bilmeyen kişi, pek çok konuda hataya düşecek ve kötülük yolunda mahvolma tehlikesine uğrayacaktır. Tevrat'ın, Tanrı'nın kendisi tarafından bina

edilen bir temel olduğunu hatırlayın. Tanrı tüm diğer peygamberler aracılığı ile kutsal kitabın tamamını Tevrat'ın üzerine bina etmiştir.

Peygamber Musa gerçekten de şaşırtıcı, derin ve harika sözler yazdı. Ancak yine de Musa'nın yaptığı ve yazdığı her şey içinde en önemli olan, Tevrat'ın ikinci kitabının on sekizinci bölümünde bildirdikleridir. Musa bu ölümde İsraillilere Tanrı'nın, **doğrudan Tanrı'dan konuşacak olan daha büyük bir başka peygamber** göndermeyi tasarladığını anlattı. Musa'nın İsrail halkına söylediklerine kulak verelim:

(Yasa'nın Tekrarı 18) [15]***Tanrınız RAB, size aranızdan, kendi kardeşlerinizden benim gibi bir peygamber çıkaracak. Onu dinleyin***. *[16]Horev'de toplandığınız gün, tanrınız Rabden şunu dilemiştiniz: 'Bir daha ne Tanrımız Rabbin sesini duyalım, ne de o büyük ateşi görelim, yoksa ölürüz.' [17]Rab, bana, '****Söyledikleri doğrudur'*** *dedi.[18]* ***'Onlara kardeşleri arasından senin gibi bir peygamber çıkaracağım.'Sözlerimi onun ağzından işiteceksiniz. Kendisine buyurduklarımın tümünü onlara bildirecek.*** *[19]****Adıma konuşan peygamberlerin ilettiği sözleri dinlemeyeni ben cezalandıracağım.'***

Tanrı, Musa'nın ağzından duyurdukları aracılığı ile İbrani ulusundan (15, 18. ayetler) çıkacak olan bir başka peygamberin geleceğini ilan ediyordu; Tanrı'nın Sözü'nü eksiksiz olarak ve saf bir şekilde duyuracak olan bir İnsan (18, 19. ayetler); Tanrı ve insan arasında Aracı olacak olan bir Peygamber (16, 17. ayetler). Bu Peygamberin kim olduğunu biliyor musunuz? Hangi Peygamberin Musa'nın yetkisinden bile büyük bir yetki ile konuştuğunu biliyor musunuz? Hangi Peygamberin Musa'nın yaptığı mucizelerden bile daha büyük mucizeler yaptığını biliyor musunuz? Evet, Musa'nın sözünü ettiği Peygamber Yahudi bir bakireden doğan **adil Kurtarıcıdır.** Musa O'nun ile ilgili olarak İsrail ulusuna önceden bir uyarıda bulundu: ***"Onu dinlemelisiniz! Adıma konuşan peygamberin ilettiği sözleri dinlemeyeni ben cezalandıracağım."***

Dostlar, Tevrat'ta yaptığımız çalışmanın burada sona ermesi gerekiyor. Böylesine derin ve harika bir kitapta yaptığımız yolculuğa nasıl son verebiliriz? Programımızı, Musa'nın kendisinin öldüğü gün İsraillilere duyurduğu sözler ile bitirelim. Otuz ikinci bölümde Musa şunları söyledi:

"Ey gökler, kulak verin, sesleneyim; Ey dünya, ağzımdan çıkan sözleri işit! Rabbin adını duyuracağım. Ululuğu için Tanrımızı övün! O, Kaya'dır, işleri kusursuzdur. Bütün yolları doğrudur. O, haksızlık etmeyen güvenilir Tanrı'dır. Doğru ve adildir." (Yasa'nın Tekrarı 32:1, 3, 4)

Bugün sizlere, Musa'nın ağzından çıkan Tanrı'nın sözleri ile veda ediyoruz. Dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki programda, Tanrı isterse, Musa'nın Tevratından sonra gelen ve Tevrat ile bağlantılı olan kutsal kitap ile çalışmamıza devam edeceğiz ve Tanrı'nın İsraillileri, onlara uzun zaman önce vaat etmiş olduğu gibi süt ve bal akan ülkeye nasıl getirdiğini göreceğiz.

Görkem ve yüceliğe tek layık olan Tanrı sizleri bereketlesin! Musa, şu sözleri ile bu gerçeği mükemmel şekilde belirtmiştir:

"O, haksızlık etmeyen, güvenilir Tanrı'dır. Doğru ve adildir!" (Yasa'nın Tekrarı 32:4) Amin!

Ders 44

LESSON 44

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Yeşu ve Kenan Ülkesi

JOSHUA AND THE LAND OF CANAAN

Yeşu

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenlik içinde yaşamasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda Peygamberlerin Yazılarının ilk kitabı olan Musa'nın Tevrat'ında yaptığımız çalışmayı bitirmiştik. Kutsal Tevrat'ta günahın dünyaya nasıl girdiğini ve varlığı ile birlikte bir lanet getirdiğini gördük. Ama buna rağmen, Rab Tanrı'nın aynı zamanda yapmış olduğu harika planı aracılığı ile Adem'in soyunu günahın getirdiği lanetten kurtarmak için dünyaya bir Kurtarıcı göndermeyi nasıl vaat ettiğini de gördük. Tanrı, Kurtarıcıyı dünyaya göndermek için yaptığı planı uygulamak amacı ile İbrahim'i, baba evini ve ülkesini terk etmeye ve çok uzaktaki Kenan ülkesine doğru hareket etmeye çağırdı. Tanrı, İbrahim'in soyundan yeni bir ulus oluşturmayı planladı; Kurtarıcı bu soydan dünyaya gelecekti. İbrahim, Kenan ülkesine vardıktan sonra Tanrı ona tekrar göründü ve ona söylediği şu sözler aracılığı ile vaatte bulundu: "*Şimdi bir yabancı olarak yaşadığın Kenan ülkesinin topraklarını sonsuza dek mülkünüz olmak üzere sana ve soyuna vereceğim!"* Bugün, **Tanrı'nın** çok uzun zaman önce **İbrahim'e verdiği vaadi nasıl yerine getirdiğini** ve **Kenan ülkesini, İbrahim'in soyu olan** İsraillilere nasıl **verdiğini** göreceğiz. Kenan, bu gün **İsrail** olarak adlandırılan ülkedir.

Son programımızda, Tevrat'ın son bölümünde, **Musa'nın** Kenan ülkesini gören bir dağda öldüğünü dinledik. Musa öldükten sonra onun yardımcısı **Yeşu** İsrail halkının yeni önderi (Wolof dilinde: *yükü miras aldı*) oldu. Yeşu'nun Musa'nın yerini alması, Tanrı'nın tasarısıydı. Daha önce pek çok kez Yeşu'dan söz edildiğini görmüştük. Yeşu'yu diğerlerinden ayıran özelliği, İsraillilerin çoğu inanmasa bile, onun Tanrı'nın söylediği her söze inanmasıydı. Yeşu, İsrailliler Kenan ülkesinin sınırına ilk vardıkları zaman, Tanrı'ya inanan iki casustan biriydi. İsrailliler onu taşlayarak öldürmeye hazırdılar, onu öldürmek istemelerinin tek nedeni kendilerini, Rabbe inanmaları ve Kenan ülkesine sahip çıkmaları için teşvik etmesiydi. Bugün, İsraillilerin kırk yıl önce reddettikleri bu Yeşu'nun Tanrı'nın, onları Kenan ülkesine götürmek için seçtiği önder ile aynı kişi olduğunu göreceğiz.

Bugün okuduğumuz Yeşu kitabı, Kutsal Yazılarda, Tevrat (Torah) ve Mezmurlar (Zebur) arasında yer alır. Yeşu kitabı, Tanrı'nın uzun zaman önce İbrahim'e verdiği vaadi nasıl yerine getirdiğini anlatır. Tanrı İbrahim'e şöyle dedi: "*Bir yabancı olarak yaşadığın toprakları,*

bütün Kenan ülkesini sonsuza dek mülkünüz olmak üzere sana ve soyuna vereceğim!" (Yaratılış 17:8)

Kronolojik çalışmamızın bu noktasında İsraillilerin henüz kendilerine ait bir ülkeleri yoktu. Hala çölde dolaşıyorlardı. Ayrıca, yaşayacakları Kenan ülkesi, güçlü savaşçılardan oluşan devler ile doluydu. Ama Her Şeye Gücü Yeten Tanrı, Kenan ülkesinde yaşayanları, işledikleri pek çok iğrenç günah nedeni ile bu ülkeden kovmayı ve bu bolluk ülkesine İsraillileri yerleştirmeyi planladı.

Şimdi Yeşu'nun ve İsraillilerin ülkeye nasıl girdiklerini ve ülkeyi fethederek ona nasıl sahip olduklarını görelim. Kutsal Yazılar, kitabın ilk bölümünde şunları yazar:

(Yeşu 1) [1]*Rab, kulu Musa'nın ölümünden sonra onun yardımcısı Nun oğlu Yeşu'ya şöyle seslendi:* [2]*"Kulum Musa öldü. Şimdi kalk, bütün halk ile birlikte Şeria Irmağı'nı geç. Size, İsrail halkına vereceğim ülkeye girin.* [3]***Musa'ya söylediğim gibi, ayak basacağınız her yeri size veriyorum***.[4] *Sınırlarınız çölden Lübnan'a, büyük Fırat Irmağından – bütün Hitit ülkesi dahil – batıdaki Akdeniz'e kadar uzanacak.* [5]*Yaşamın boyunca hiç kimse sana karşı koyamayacak; nasıl Musa ile birlikte oldumsa, seninle de birlikte olacağım. Seni terk etmeyeceğim, seni yüz üstü bırakmayacağım.*

[6]*Güçlü ve yürekli ol. Çünkü halkı, atalarına vereceğime ant içtiğim ülkeyi miras almaya sen götüreceksin.* [7]*Yeter ki, güçlü ve yürekli ol. Kulum Musa'nın sana buyurduğu Kutsal Yasa'nın tümünü yerine getirmeye dikkat et. Gittiğin her yerde başarılı olmak için bu yasadan ayrılma, sağa sola sapma.* [8]*Yasa Kitabında yazılanları dilinden düşürme. Tümünü özen ile yerine getirmek için gece gündüz onu düşün. O zaman başarılı olacak ve amacına ulaşacaksın.* [9]***Sana güçlü ve yürekli ol demedim mi? Korkma, yılma. Çünkü Tanrın Rab gideceğin her yerde seninle birlikte olacak.*** [10]*Bunun üzerine Yeşu, halkın görevlilerine şöyle buyurdu:* [11]*"Ordugahın ortasından geçip halka şu buyruğu verin: 'Kendinize kumanya hazırlayın, çünkü Tanrınız Rabbin size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinmek için üç gün sonra Şeria Irmağını geçeceksiniz.'"*

Bundan sonra Kutsal Yazılar Yeşu'nun nasıl **iki casus** gönderdiğini ve onlara, *"Gidip ülkeyi, özellikle de Eriha'yı araştırın!"* dediğinden söz ederler. İki casus gittiler ve Eriha kentini ve kenti çevreleyen yüksek, sağlam duvarları araştırdılar. Gece olunca, iki casus Eriha kentinde saklandı ve **Rahav** adlı bir fahişenin evinde kaldılar. Ancak, bazı Erihalılar İsrail casuslarının Rahav'ın evine girdiklerini gördüler. Haber vermek için hemen krala koştular ve şöyle dediler: "İki İsrailli casusluk etmek amacı ile kente girdi." Kral, iki casusu tutuklatmak için Rahav'ın evine askerler gönderdi, ama Rahav onları damda gizledi.

Askerler gittikten sonra Rahav, iki casusu yanına çağırarak onlara şöyle dedi: "Tanrınız Rabbin gerçek Tanrı olduğunu biliyorum. Rabbin yaşadığım kenti ve tüm Kenan ülkesini sizin ellerinize teslim edeceğini de biliyorum. Sizden ötürü dehşete kapıldık, ülkede yaşayan herkesin korkudan dizlerinin bağı çözüldü, çünkü Mısır'dan çıktığınızda Rabbin Kızıldeniz'i önünüzde nasıl kuruttuğunu ve tüm düşmanlarınızı nasıl yok ettiğini duyduk. Ben Tanrınız Rabbin gerçek Tanrı olduğuna inanıyorum. Bu nedenle sizden Rab adına ant içmenizi istiyorum; gelip kentimizi fethettiğiniz zaman benim size iyilik etiğim gibi siz de bana ve aileme iyilik ederek beni ve ailemi koruyacak ve sağ bırakacaksınız. İki casus ona şu yanıtı verdi: "Tanrı, kentini elimize teslim ettiğinde, seni ve seninle birlikte evinde bulunan herkesi koruyacağız."

Üçüncü bölümde Kutsal Yazılar, İsrail halkının Kenan ülkesine girmek için **Şeria Irmağı'nı** geçmeleri gerektiğini, ama ırmağın derin ve sularının kabarık olduğunu anlatırlar. İki ya da üç milyon kişiden oluşan bir topluluk bu derin ırmaktan nasıl geçecekti? Bu soruyu yanıtlamak çok kolay, çünkü onlar için Kızıldeniz'de yol açan Her Şeye Gücü Yeten Tanrı değişmemişti. Tanrı, İsraillilerin için tekrar bir yol açtı, açtığı bu yol bu kez Şeria Irmağı'nı geçmeleri içindi. Böylece, sular tümüyle kesildi ve bütün İsrail halkı kurumuş ırmak yatağından geçti. Ve büyük Eriha kentinin önüne vardı. Eriha halkı kentin kapılarını sımsıkı kapatmıştı. Kente ne giren vardı, ne de çıkan.

Beşinci bölümde Kutsal Yazılar bize, Yeşu Eriha kentinin yakınlarındayken, başını kaldırınca önünde kılıcını çekmiş bir adam gördüğünü anlatırlar. Yeşu ona sordu: "Bizden misin yoksa düşmanımız mısın?" Adam ona şu yanıtı verdi: "Hiç biri. Ben **Rabin ordusunun Komutanıyım!**" Bunu duyan Yeşu yüz üstü yere kapandı. Sonra Rabbin ordusunun Komutanı olarak adlandırılan Kişi Yeşu'ya şöyle dedi: "Çarığını çıkar. Çünkü bastığın yer kutsaldır." Yeşu, kendisine söyleneni yaptı.

Dostlar, Yeşu ile konuşanın kim olduğunu biliyor musunuz? Yeşu'ya kısa bir süre için Kendisini gösteren Rab'di. Tanrı'nın İbrahim'e, nasıl bir adam olarak göründüğünü ve onun ile konuştuğunu, aynı zamanda Musa'ya da yanan bir çalının alevleri arasından göründüğünü daha önce öğrenmiştik. Ve şimdi de Tanrı'nın Yeşu'ya elinde kılıcı ile güçlü bir komutan olarak göründüğünü okuyoruz.

Rab Tanrı Yeşu'ya şunları söyledi:

"İşte, Eriha'yı, kralını ve yiğit savaşçılarını senin eline teslim ediyorum. Siz savaşçılar, kentin çevresini günde bir kez olmak üzere altı gün dolanacaksınız. Koç boynuzundan yapılmış birer boru taşıyan yedi kahin sandığın önünden gitsin. Yedinci gün kentin çevresini yedi kez dolanın; bu arada kahinler borularını çalsınlar. Kahinlerin koç boynuzu borularını uzun uzun çaldıklarını işittiğiniz zaman, bütün halk yüksek ses ile bağırsın. O zaman kentin surları çökecek herkes bulunduğu yerden dosdoğru kente girecek." (Yeşu 6:2-5)

Sonra, Rab Yeşu ile yaptığı konuşmayı bitirdi ve onun yanından ayrıldı.

Yeşu hemen İsraillilere gitti ve Rab Tanrı'nın ona buyurmuş olduğu her şeyi kendilerine anlattı. Sonra onlara, antlaşma sandığını almalarını ve kentin çevresinde bir kez yürümelerini buyurdu. Ama onlara şu uyarıda da bulundu: "Size, bağırmanız için buyruk vereceğim güne kadar bir tek kelime söylemeyin. Buyruk verdiğim zaman bağırabilirsiniz." Kentin çevresinde bir kez yürüdükten sonra ordugaha geri döndüler ve geceyi orada geçirdiler. İkinci gün kentin etrafında bir kez daha yürüdüler ve ordugaha geri döndüler. İlk altı gün boyunca hep bu şekilde hareket ettiler.

Ama yedinci gün, gün ağarırken kalktılar ve kentin çevresinde yedi kez yürüdüler. Kentin çevresini yedinci kez dolandıktan sonra kahinler borularını çalınca Yeşu İsrail halkına buyruk verdi: *"Bağırın! Çünkü Rab kenti size verdi!"* (Yeşu 6:16)

İsraillilerin boruların sesini duydukları zaman, yüksek ses ile bağırdılar ve kentin çevresindeki surlar çöktü! Sonra İsraillilerin bulundukları yerden dosdoğru kente girdiler. Böylece Yeşu ve İsraillilerin Kenan ülkesindeki ilk kenti nasıl ele geçirdiklerini görüyoruz. O gün iki casusun Rahav'a ant içmiş olduğu gibi, Rahav ve ailesi dışında tüm Eriha halkı öldü. Rahav'ın evi çökmedi, çünkü Rahav putperestlikten tövbe etmiş ve İsrail'in Tanrısına güvenmişti.

Yeşu ve İsraililer güçlü surların koruduğu bu kenti neden ele geçirebildiler ve Tanrı'nın kendilerine vaat etmiş olduğu bu ülkeye nasıl girebildiler? Kenti ele geçirdiler, çünkü Tanrı'nın Sözü'ne **inandılar.** Tanrı, Sözü'ne inananlar ile birliktedir ve onlardan yanadır. Kent ele geçirildiği zaman Rahav neden kent halkı ile birlikte öldürülmedi? Rahav sağ kaldı, çünkü Tanrı'nın gücüne hayranlık duymaktan vazgeçmedi; Tanrı halkının yanına geçecek kadar O'na **inandı.** Kutsal Yazılar bu konu ile ilgili şu sözleri yazarlar:

*"İsraililer yedi gün boyunca Eriha surları çevresinde dolandılar; sonunda **imanları** sayesinde surlar yıkıldı. Fahişe Rahav casusları dostça karşıladığı için **imanı** sayesinde söz dinlemeyenler ile birlikte öldürülmedi. Ve **iman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır.** Tanrı'ya yaklaşan O'nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendireceğine **iman etmelidir.**"* (İbraniler 11: 30, 31, 6)

Yeşu kitabında yer alan diğer öyküleri de sizinle paylaşabilmeyi çok isterdik, ancak sınırlı zamanımız bunu yapmamıza izin vermiyor. Özetleyecek olursak, bu kitap ile ilgili olarak bilmeniz gereken şudur: Tanrı'nın nasıl Yeşu ve İsraililer ile birlikte olduğunu ayrıntıları ile tanımlar ve söz vermiş olduğu gibi ülkedeki her kenti onlara nasıl teslim ettiğini anlatır. Kutsal Yazılar yirmi birinci bölümde şöyle der: *"Böylece Rab atalarına vermeyi ant içmiş olduğu bütün ülkeyi İsrailliler vermiş oldu. İsraililer de ülkeyi mülk edinip buraya yerleştiler. Rab atalarına ant içtiği gibi, onları her yönden rahata erdirdi. Düşmanlarından hiç biri onların önünde tutunamadı. Rab, hepsini onların eline teslim etti."* (Yeşu 21: 43, 44)

Dostlar, Tanrı, İbrahim'e ve onun soyuna uzun zaman önce vermiş olduğu vaadi yerine getirdi mi? Tanrı, önceden söylediği gibi İsrailliler Kenan ülkesini verdi mi? Evet, verdi! Tanrı sadıktır (antlaşmalarına bağlı kalır)! İnsan, Tanrı'nın, vaatlerini yerine getirmekte yavaş davrandığını düşünse bile, O, söz verdiği her şeyi yerine getirecektir. Tanrı İsrailoğullarına lütfetmeyi ve bolluk ülkesi Kenan'ı vermeyi özlem ile bekledi, ama onların Kendisine güvenmelerini bekliyordu. Gördüğümüz gibi, İsraililer Tanrı'nın vaadine **inanmaya başlamadan önce pek çok yılı heba ettiler.** Anne ve babaları Kenan ülkesinin bereketlerini miras almadılar, çünkü Tanrı'nın vaatlerine inanmadılar.

Size gelince, siz bu konuda ne düşünüyorsunuz? Tanrı'ya inanıyor musunuz? Size, Tanrı'nın var olup olmadığına ya da tek Tanrı'nın varlığına inanıp inanmadığınızı sormuyoruz. Şeytan da Tanrı'nın var olduğunu ve tek olduğunu bilir. Bugün size sorulan ve yanıtlamanız gereken soru şudur: **Tanrı'nın Kendisine** inanıyor musunuz? O'nu **seviyor musunuz? Tanrı'nın Sözü'ne** tüm yüreğiniz ile güveniyor musunuz? Tanrı'nın Kendisine inananlar için neler hazırladığını **biliyor musunuz?** Sonsuz yaşama ve Tanrı'nın İyi Haberine inanan herkese verdiği Kutsal Ruh'a **sahip misiniz?** Ademoğullarının çoğu Tanrı'nın var olduğuna inanırlar. Ama yine de ne yazık ki, Tanrı'nın büyük ve değerli vaatlerini **bilen** ve **inananların** sayıları çok azdır. Dinleyici dostumuz, Tanrı sizi seviyor ve hayal bile edemeyeceğiniz şekilde bereketlemek istiyor, ama sizin O'nun sözünü **bilmeniz,** bu söze **inanmanız** ve onu **kabul etmeniz** gerekiyor! Kutsal Yazılar bu konu ile ilgili olarak şunları yazarlar:

"Tanrı'nın kendisini sevenler için hazırladıklarını hiç bir göz görmedi, hiç bir kulak duymadı, hiç bir insan yüreği kavramadı. " (1. Korintliler 2:9) *"Tembel olmamanızı, vaat edilenleri **iman ve sabır** aracılığı ile miras alanların örneğine uymanızı istiyoruz."* (İbraniler 6:12)

Dinlediğiniz için teşekkürler. Siz, Tanrı Sözü'ndeki şu öğüt üzerinde düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin.

"Tembel olmamanızı, vaat edilenleri iman ve sabır aracılığı ile miras alanların örneğine uymanızı istiyoruz." (İbraniler 6:12)

Ders 45

LESSON 45

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Hakimler ve Rut

JUDGES AND RUTH

Hakimler & Rut

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenlik içinde yaşamasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Bugün, programımızın son yarısında, Kutsal Yazılarda kayıtlı olan dokunaklı bir **"aşk öyküsüne"** bakmayı planlıyoruz – bu nedenle bizden ayrılmayın! Son programımızda Musa'nın kulu Yeşu'nun, İsraillileri nasıl Kenan ülkesine götürdüğünü gördük. Tanrı'nın düşmanlarını dağıtmak ve uzun zaman önce ataları İbrahim'e vaat etmiş olduğu gibi onları bolluk ülkesi Kenan'a götürmek için nasıl Yeşu'nun ve İsraillilerin önünden gittiğini gördük. Bugün Yeşu kitabını izleyen iki kutsal kitaba bakmak istiyoruz. Bu iki kitabın adları **Hakimler** ve **Rut.** Bu iki kitap bize **Peygamber Yeşu** ve **Peygamber Davud** arasında geçen zaman dönemi **arasında** neler olduğunu gösterirler.

Hakimler kitabını okumaya başlamadan önce Yeşu'nun ölmeden önce İsraillilere emanet etmiş olduğu mesajı okumamız gerekiyor. Yeşu kitabının son bölümünde, İsrailli tüm önderler ile bir araya geldi ve onları şu konularda hem uyardı, hem de teşvik etti: Onları Mısır'dan kurtaran ve şimdi içinde yaşadıkları güzel ülkeyi veren Tanrıları Rabbi sevmeleri ve O'na itaat etmeleri. Yeşu son konuşmasında onlara şunları söyledi:

"İçinizden Rabbe kulluk etmek gelmiyorsa, atalarınızın Fırat Irmağının ötesinde kulluk ettikleri ilahlara mı yoksa topraklarında yaşadığınız Amorluların ilahlarına mı kulluk edeceksiniz? ***Kime kulluk edeceğinize bugün karar verin. Ben ve ev halkım Rabbe kulluk edeceğiz.*** *Sonra İsrail halkı Yeşu'ya şu sözler ile karşılık verdi: "Biz de O'na kulluk edeceğiz. Çünkü Tanrımız O'dur."* (Yeşu 24:15, 18)

Şimdi daha sonra olanlara bakalım. Hakimler kitabının ikinci bölümünde Kutsal Yazılarda şöyle yazar:

(Hakimler 2)[7] ***Yeşu yaşadıkça*** *ve Rabbin İsrail için yaptığı büyük işleri görmüş olup Yeşu'dan sonra sağ kalan ileri gelenler durdukça* ***halk Rabbe kulluk etti.*** [8]*Rabbin kulu Nun oğlu Yeşu yüz on yaşında öldü.* [9]*Onu Efrayim'in dağlık bölgesindeki Gaaş Dağı'nın kuzeyine, kendi mülkünün sınırları içinde kalan Timnat-Heres'e gömdüler.* [10]*Bu kuşaktan olanların*

hepsi ölüp atalarına kavuştuktan sonra, Rabbi tanımayan ve O'nun İsrail için yaptıklarını bilmeyen yeni bir kuşak yetişti. [11]***İsrailliler Rabbin gözünde kötü olanı yaptılar.*** *Baallar'a taptılar.* [12]*Kendilerini Mısır'dan çıkaran atalarının Tanrısı Rabbi terk ettiler. Çevrelerinde yaşayan ulusların değişik ilahlarına bağlanıp onlara taparak Rabbi öfkelendirdiler.* [13]*Çünkü Rabbi terk edip Baal'a ve Aştoretler'e taptılar.*

Böylece, İsrailliler Tanrıları Rabbi unuttular, O'na sırtlarını çevirdiler ve **çevrelerindeki ulusların dinlerini izlemeye başladılar.** Ama bu uluslar gerçek Tanrı'yı tanımıyorlardı ve O'nun Sözü'ne sahip değillerdi. Baal'a taptılar. Baal, Kenan halkının Tanrı olduğunu ileri sürdüğü bir puttu. Kendilerine Baal'ı temsil eden putlar yaptılar ve onlara taptılar. Baal'a övgü sunan uluslar **Tanrı'ya tapındıklarını düşündüler.** Ama aslında, kendi arzularına ve Şeytan'a tapıyorlardı; ama bunun farkında değillerdi, çünkü Şeytan onları aldatmıştı. Şeytan aynı zamanda pek çok İsrailliyi de aldattı; ve bu nedenle İsraillilerin çoğu Rab Tanrı'ya sırt çevirdi ve çevrelerindeki ulusların yaptığı gibi Baal'a tapmaya başladılar.

Böylece, İsraillilerin çoğunun Tanrı'nın ön gördüğü, Musa'nın Yasası'nın ve günahı örtmek için sunakta sunulan hayvan kurban yoluna nasıl sırt çevirdiklerini görürüz. Tanrı'nın doğruluk yolunu izlemek yerine, Baal dininin yolu olan sahte bir yol izlediler. Tanrı'nın, Sina Dağı'nda Musa ile konuştuğu On Buyruğun birincisi olan buyruk şöyle der:

"Benden başka tanrın olmayacak. Çünkü ben Tanrın Rab kıskanç bir Tanrı'yım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım. Ama beni seven, buyruklarıma uyan binlerce kuşağa sevgi gösteririm." (Mısır'dan Çıkış 20:3, 5, 6)

Ama İsraillilerin çoğu Rab Tanrı'yı onurlandırmadığı için Tanrı onları cezalandırdı.

Hakimler kitabının ikinci bölümünde devam ediyoruz ve Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Hakimler 2) [11]*Sonra* ***İsrailliler*** *Rabbin gözünde* ***kötü olanı yaptılar.*** [14]*Bunun üzerine* ***Rab*** *İsrail'e öfkelendi. Onları, her şeylerini alan yağmacıların eline* ***teslim etti****; artık karşı koyamadıkları çevredeki düşmanlarının kölesi yaptı.* [15]*Rab söylediği ve ant içtiği gibi, onlara karşı olduğundan, savaşa her gittiklerinde yenilgiye uğradılar. Büyük sıkıntı içindeydiler.*

Böylece, Hakimler kitabı İsraillilerin nasıl defalarca yüreklerini sertleştirdiklerini ve Rabbe sırt çevirdiklerini anlatır. Tanrı bundan dolayı onları cezalandırmak için kendilerini zaman zaman düşmanlarının eline teslim etti, öyle ki günahlarını kabul etsinler ve tövbe ederek mahvolmaktan kurtulsunlar. Her seferinde, İsrailliler gerçekten tövbe ettikleri zaman, Tanrı onları düşmanlarından kurtarmak için aralarından önderler (hakimler) çıkardı. Size bu kahramanların öykülerinden ayrıntılı olarak söz etmek isterdik, örneğin, yalnızca üç yüz adam ile büyük ve güçlü bir orduyu yenilgiye uğratan Gideon ya da tek başına bin askerin hakkından gelen Şimşon…ancak zamanımız ne yazık ki buna elvermiyor. Belki onların Hakimler kitabındaki büyüleyici öykülerini siz kendiniz okumak isteyebilirsiniz.

Özetleyecek olursak, Hakimler kitabı bize, İsraillilerin Tanrı'dan ve Tanrı'nın Sözü'nden ayrıldıkları her seferinde, günahlarından tövbe ederek O'na dönebilmeleri için Rabbin onları cezalandırdığını gösterir. Tövbe ettikleri zaman, Tanrı onları düşmanlarından kurtarmak için bir önder sağlıyordu. **Hakimler kitabının** özeti kısaca budur.

Evet, İsrailliler Tanrı'ya karşı defalarca günah işlediler. Ama onların sadakatsizlikleri Tanrı'nın sadakatine engel oldu mu? Asla, hiç bir zaman engel olmadı! Tanrı'nın günah

işleyen her bireyi cezalandırdığı doğrudur, ama Tanrı İsrail ulusunu bir bütün olarak korudu, çünkü uzun zaman önce söylediği şu sözler ile İbrahim'e verdiği vaadi unutamadı: *"Yeryüzünün tüm halkları senin soyun aracılığı ile kutsanacak."* Tanrı, İbrahim'in soyundan **dünyanın Kurtarıcısını** yeryüzüne getirecek olan bir ulusun soyunu oluşturmayı planladı. Tanrı'nın harika tasarısına hiç bir şey engel olamazdı: ne İsraillilerin günahı, ne Firavun, ne Mısır halkı, ne Kenan ülkesinin insanları, ne Baal gibi sahte bir din ne de Şeytan'ın kendisi. **Tanrı'nın, İsrail ulusu aracılığı ile dünyanın Kurtarıcısını yeryüzüne göndermek için yaptığı planı hiç bir şey engelleyemezdi!**

Şimdi Hakimler kitabını izleyen kısa kitaba bakmamız gerekiyor: **Rut kitabı.** Bu kitapta harika bir öykü anlatılır. Bu öykü, kötü kokan bir çöp kutusunun içinde büyüyen güzel bir çiçeğin öyküsüne benzer. Çünkü **çarpık ve sapmış bir kuşağın ortasında Tanrı'yı seven bir kadının öyküsünü** anlatır.

Bugün size Rut kitabının tamamını okuyamayız, ama bu kitabı sizin için özetleyebiliriz. Öncelikle bilmeniz gereken, **Rut**'un bir dul olduğu ve İsrail ulusuna ait biri olmadığıdır. Rut, **Moav** halkındandı ve İsrail ülkesinin güneyinde bulunan Moav ülkesinde yaşadı. Aynı zamanda bilmeniz gereken bir şey daha var, o da Moav halkının putperest olduğu ve hem İsrail'in Tanrısını hem de İsraillileri küçümsediğidir.

Rut, Moav ulusundan geliyordu, ama bu durum onun İsrail'in Tanrısını küçümsemesine neden olmadı. Hayır, aslında **Rut, İsrail'in Tanrısına tüm yüreği ile inandı.** Rut, Rab Tanrı'nın İsrail halkını Mısırlıların elinden nasıl harika mucizeler yaparak kurtardığını duymuştu. Aynı zamanda Musa peygamberin Tevrat'ta Tanrı'nın ön gördüğü kurtuluş yolu ile ilgili yazmış olduğu güvenilir sözleri de işitmişti. Rut, Rabbe tüm yüreği ile inandı ve O'nun İsraillilere gönderdiği mesajı kabul etti.

O zaman bu durumda Rut ile ilgili gözlememiz gereken şudur: Rut, Moav'da putperestlerin arasında yaşadı. Rut'un annesi ve babası putperestti. Ve Rut böyle bir inanca sahip bir ortamda büyüdü. Ama şimdi **Rut artık babasının dinine inanmıyordu.** Rut'un inandığı tek Kişi, İsrail'in Tanrısıydı. Böylece Rut'un bir seçim yapması gerektiğini ve bunun kolay olmadığını görüyoruz. Rut, babasının evinde kalıp, onun inancında devam ederek İsrail'in Tanrısını tanımayan bir erkek ile mi evlenmeliydi? Yoksa babasının dinine ve evine sırt çevirerek İsrail'e mi gitmesi gerekiyordu? Rut'un yapmak zorunda olduğu zor seçim buydu.

Rut'un hangi yolu seçtiğini görmeden önce, Rut'un aynı zamanda **Orpa** adında bir görümcesi de vardı. Rut gibi Orpa da İsrail'in Tanrısını biliyordu. Böylece, Rut'un görümcesinin de babasının dinine devam etmek ya da İbrahim, İshak ve Yakup'un Rab Tanrısına inanmak arasında **seçim yapması gerekiyordu.**

Rut ve Orpa hangi yolu seçtiler? Orpa, **daha kolay olan yolu** seçti, yani, babasının evinde kalmaya ve babasının dinini paylaşan bir erkek ile evlenmeye karar verdi. Ama Rut, **zor olan yolu** seçti, yani babasının evinden ayrılmaya ve İsrail ülkesine gitmeye karar verdi. Rut, hiç kimsenin aynı anda iki tanrıya birden tapınamayacağını biliyordu. İsrail'in Tanrısına ve Moav'ın putlarına aynı anda tapınılamazdı. Rut, bu nedenle babasının dinine sırt çevirdi. **"İnsana itaat etmektense Tanrı'ya itaat etmek daha iyidir"** şeklinde düşünerek bir karara vardı. Rut, gerçek ve diri Tanrı'yı izlemek için karar verirken, ailesi ve dostları tarafından yanlış anlaşılmaktan korkmuyordu. Wolofların dediği gibi, "Bal yemek isteyen, arılara göğüs germelidir" (Türkçe'de karşılığı: "Gülü seven dikenine katlanır"). Rut böylece babasının evinden ayrıldı ve İsrail ülkesindeki ***Beytlehem*** adlı küçük bir kente doğru yola çıktı.

Beytlehem'de yaşayan **Boaz** adında bir adam vardı. Boaz, Eriha kentinin üstüne gelen felaketten kurtulmuş olan **Rahav** adlı bir kadının **oğluydu.** (bu öyküyü son dersimizde gördüğümüzü hatırlayacaksınız.) Boaz, doğru bir adamdı ve Tanrı'nın Sözü'ne çok değer veriyordu. Boaz aynı zamanda pek çok mala mülke ve buğday tarlalarına sahipti, ama henüz bir eşi yoktu.

Kutsal Yazılar, şimdi Beytlehem kentinde yaşayan Rut'un her gün sabah erkenden orakçıların düşürdükleri başakları devşirmek için arpa (Wolof dilinde: *millet*) tarlalarına gitmek gibi bir alışkanlığı olduğunu yazarlar. Rut, yoksul bir köylüydü ve Musa'nın İsraillilere verdiği yasaya göre yoksulların aç kalmamaları için bu şekilde başak devşirmelerine izin verilirdi. Böylece Kutsal Yazılar bize Tanrı'nın Rut'u nasıl Rahav'ın oğlu Boaz'ın tarlasında başak devşirmeye gitmesi için yönlendirdiğini anlatırlar.

Boaz, tarlada başak devşiren Rut'u gördü ve onunla konuştu. Boaz, Rut'un karakterinin güzelliğinin hemen farkına vardı. Boaz doğru bir adamdı ve Rut'un erdemli bir kadın olduğunu hemen anladı. Ne olduğunu tahmin edebiliyor musunuz? Aslında neler olduğunu tahmin etmek hiç de zor değil! Evet, Boaz ve Rut **birbirlerine aşık oldular** ve sonunda evlendiler. Rut, Tanrı'ya ve O'nun Sözü'ne yaşamında ilk yeri verdi ve Tanrı onu bereketledi. Kutsal Yazılar şöyle devam eder: Boaz ve Rut'un **Ovet** adında bir oğulları oldu. Ovet, **İşay**'ın babası ve İşay İsrail ulusunun büyük kralı olan ve **Mezmurların** çoğunu yazan peygamber **Davut'un** babası oldu. Ve Davut'un soyundan tüm peygamberlerin önceden bildirmiş oldukları dünyanın **Kurtarıcısı** ortaya çıktı.

Böylece bugün Tanrı'nın İsrail ulusundan olmayan bir kadın olan Rut'un yaşamında nasıl çalıştığını görüyoruz. **İsrailliler çevrelerinde yaşayan ulusların dinlerini izlemek için Tanrıları Rabbe sırt çeviririlerken, Rut, İsrail'in Tanrısını izlemek için babasının dinine sırtını çevirdi.** Böylelikle Tanrı, Rut'u Boaz ile evlenerek Beytlehem'de yaşaması için ve İsrail kralı Davut'un büyük-büyükannesi olması için yönlendirdi. Tüm bu olaylarda Tanrı'nın, **Kurtarıcıyı** yeryüzüne getirmek için yapmış olduğu planı nasıl uyguladığını görebiliriz, çünkü dünyanın Kurtarıcısının **Davut'un soyundan** ve **Beytlehem'de** dünyaya gelmesi gerekiyordu.

Bugünkü programımıza burada son vermemiz gerekiyor. Bir sonraki derste, Tanrı isterse, Beytlehem'de doğan ve Rut ve Boaz'ın soyundan gelen peygamber Davut'un yaşamını anlatan kitaba bakacağız. Bugün, size veda ederken sormak istediğimiz bir soru var: **Siz daha çok kime benziyorsunuz? Daha kolay olan** yolu seçen, Rut'un görümcesi Orpa'ya mı? Yoksa **tek gerçek Tanrı'yı** izlemek için babasının dinine sırt çeviren cesur Rut'a mı?

Dinlediğiniz için teşekkürler. Siz peygamber Yeşu'nun ölmeden önce İsraillilere söylediği şu sözleri hatırlarken, Tanrı sizi bereketlesin:

"Kime kulluk edeceğinize bugün karar verin Ben ve ev halkım Rabbe kulluk edeceğiz." (Yeşu 24:15)

Samuel, Saul ve Davut

SAMUEL, SAUL AND DAVID

I. Samuel 1-16; Mezmurlar 8, 23

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenlik içinde yaşamasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda peygamber Yeşu'dan sonraki dönemin İsrail ulusunun tarihinde yer alan **karanlık ve kötü** bir dönem olduğunu gördük. Ama bu karanlık dönemde bile Tanrı'nın sadakatinin ışığını gözlemledik. Tanrı, İbrahim'e ve soyuna İsrail ulusunun soyundan gelecek olan Kurtarıcı ile ilgili vermiş olduğu vaadi unutmamıştı.

Böylece, Tanrı'nın **Rut** adındaki bir kadının yaşamında nasıl çalıştığını gördük. Rut, bir İsrailli değildi, ama İsrail'in Tanrısına tüm yüreği ile inandı. Ve pek çok İsrailli çevrelerindeki ulusların dinlerini izlemek üzere Tanrıları Rabbe sırtlarını dönerken, Rut İsrail'in Tanrısını izlemek üzere babasının dinine sırt çevirmeyi seçti. Rut, İsrail ülkesine gitti ve orada Boaz adında bir İsrailli ile evlenerek Beytlehem kentinde yaşadı. Boaz ve Rut'un Ovet adında bir oğulları oldu; Ovet, peygamber **Davut'un** babası olan İşay'ın babası oldu. Böylece, Tanrı'nın Adem'in soyunu günahlarından kurtarmak için tasarladığı plan ilerlemeye başladı, çünkü **Kurtarıcı** dünyaya, **Davut'un soyu aracılığı ile** gelecekti. Kurtarıcı, Davut'un doğduğu kent olan **Beytlehem**'de doğacaktı. İlerde göreceğimiz derslerde, Tanrı'nın peygamberlerinin bu olayları nasıl önceden bildirdiklerini ve yüzlerce yıl sonra Kurtarıcının bu peygamberlikleri nasıl yerine getireceğini işiteceğiz. Böyle bir planı ancak Tanrı yapabilirdi!

Peygamber Davut, (Arapça dilinde *Davud*) Kutsal Yazılar'da önde gelen bir karakterdir. Adı binden fazla kez anılır. Peygamber Davut hakkında **siz** ne biliyorsunuz? Belki onun küçük bir çocukken bir sapan ve bir taş ile dev Golyat'ı nasıl öldürdüğünü duymuş olabilirsiniz. Aynı zamanda büyük olasılıkla Davut'un İsrail'de büyük bir kral ve Mezmurlar (Zebur) kitabının büyük bir bölümünü yazan bir peygamber olduğunu da duymuş olabilirsiniz. Eğer tüm bunları biliyorsanız çok iyi, ama Davut hakkında sahip olduğunuz bilgi bu kadarı ile kalmamalı. Eğer Davut'un büyük bir kral olduğunu biliyorsak, ama onu **büyük yapanın ne olduğunu** bilmiyorsak—bu bilginin bize ne yararı olacaktır? Ya da Davut'un Mezmurlar'daki Tanrı Sözü'nü yazdığını biliyorsak, ama **onun neler yazdığını** bilmiyorsak, bu bize ne yarar sağlar?

Dostlar, **peygamber Davut** hakkındaki bilginizi arttırmak ve **Mezmurlar'da** yazmış olduğu bazı harika ve güçlü sözleri duymak isterseniz, o zaman sizi bugünkü ve sonraki beş dersimizin çalışmasına katılmaya çağırıyoruz.

Peygamber Davut'tan önce gelen Tanrı'nın peygamberinin adını biliyor musunuz? Peygamber **Samuel.** Tanrı, İsrail halkını Kendisine geri döndürmek için Samuel'i seçti, çünkü İsrail halkının yüreği Tanrı'dan çok uzaklaşmıştı. Bugün **Samuel kitabından** okuyacağız. Bu kutsal kitap Peygamberlerin Yazıları arasındaki önemli kitaplardan biridir, çünkü Samuel'in ve İsrail'in ilk üç kralının—Saul, Davut ve Süleyman—yaşamları hakkında kaleme alınmış değerli öyküleri içerir.

Daha önce görmüş olduğumuz gibi, Tanrı, İsraillilere, onlara rehberlik etmek ve onları yargılamak için Musa, Yeşu ve Samuel gibi **önderler** verdi. Ama her şeye rağmen onları Mısır'daki köleliğin zincirlerinden kurtaran Rab Tanrı aynı zamanda **onların adil Kralı'ydı.** Yüceliğini onların ortasına yerleştirebilmesi için onlara özel bir çadır yapmalarını buyuran Tanrı, onların Egemeni olmak istiyordu. Yalnızca O'na itaat etmeli ve yalnızca O'nu izlemeliydiler. Ama buna rağmen İsraillilerin çoğu, yalnızca Tanrı'nın, kralları olmasına razı değillerdi. Dünyadaki **tüm diğer uluslara benzemek istediler** ve üzerlerinde Adem soyundan gelen bir insanın egemenlik sürmesi için ısrar ettiler!

Samuel'in ilk kitabının sekizinci bölümünde Kutsal Yazılar şöyle der:

(I. Samuel 8) [4]*Bu yüzden İsrail'in bütün ileri gelenleri toplanıp Rama'ya, Samuel'in yanına vardılar.* [5]*Ona, "Bak, sen yaşlandın" dediler, "Oğulların da senin yolunda yürümüyor. Şimdi,* ***öteki uluslarda olduğu gibi,*** *bizi yönetecek* ***bir kral*** *ata."* [6]*Ne var ki, "Bizi yönetecek bir kral ata" demeleri Samuel'in hoşuna gitmedi Samuel Rabbe yakardı.* [7]*Rab, Samuel'e şu karşılığı verdi: "Halkın sana bütün söylediklerini dinle. Çünkü reddettikleri sen değilsin; kralları olarak beni reddettiler.* [8]*Onları Mısır'dan çıkardığım günden bu yana bütün yaptıkların aynısını sana da yapıyorlar. Beni bırakıp başka ilahlara kulluk etiler.* [9]*Şimdi onları dinle. Ancak onları açıkça uyar ve kendilerine krallık yapacak kişinin onları nasıl yöneteceğini söyle."*

Böylece Tanrı Samuel'e, İsrail halkına istediklerini vermesini ve onlar için bir kral atamasını söyledi. Tanrı, İsraillilerin Kendisinden başka bir kralları olmasını istemedi, ama onlar Tanrı'nın egemenliğini reddettikleri için Tanrı, onların üzerinde zor kullanarak egemenlik sürmeyecekti. Bir sonraki bölümde Samuel'in **Saul** adındaki bir adamı İsrailliler için kral olarak nasıl atadığını göreceğiz. Kutsal Yazılar şöyle der: *"Sonra Samuel yağ kabını alıp yağı Saul'un başına döktü."* (I. Samuel 10:1) İsrailliler birini atadıkları zaman böyle yaparlardı. Peygamberin, kahinin ya da kralın başına, onu ayırdıklarını belirtmek için yağ dökerlerdi. Samuel, Saul'un başına yağ döktükten sonra tüm halka şunları söyledi: *"Rabbin seçtiği adamı görüyor musunuz? Bütün halkın arasında bir benzeri yok!" dedi. Bunun üzerine halk, "Yaşasın kral!" diye bağırdı.* (I. Samuel 10:24)

İsrailliler önceleri kralları Saul için çok büyük sevinç duydular. Saul, güçlü, cesur, genç ve yakışıklıydı ve İsrailoğullarının hepsinden daha uzun boyluydu. Dış görünüm ön plana alındığı takdirde, Saul'un harika bir kral olması gerekiyordu. Ama Tanrı, insanların değerlendirdiği gibi değerlendirmez. İnsanlar, **dış görünüme** bakarlar, ama Tanrı **yüreğe** bakar. Kral Saul iyi bir başlangıç yaptı, ama aradan zaman geçtikten sonra, gururlu, kıskanç ve kendine güvenen biri oldu. Saul Tanrı'yı sadece dudakları ile onurlandırdı, ama yüreği O'ndan uzaktı. Saul, Tanrı'nın Sözü'ne saygı göstermedi ve itaat etmedi. Tanrı'nın O'ndan yapmasını istediği şeyleri değil, kendi istediği şeyleri yaptı.

Saul, kral olarak atandıktan bir kaç yıl sonra Kutsal Yazılar bize olaylar hakkında şu bilgiyi verirler:

(I. Samuel 15) [10]*Rab, Samuel'e şöyle seslendi: [11]'Saul'u kral yaptığıma pişmanım. Çünkü* ***beni izlemekten vazgeçti. Buyruklarımı yerine getirmedi.'*** *Samuel öfkelendi ve bütün geceyi Rabbe yakarmak ile geçirdi. [12]Ertesi sabah Samuel Saul ile görüşmek için erkenden kalktı. Saul'un Karmel kentine gittiğini, orada kendisine bir anıt diktikten sonra aşağı inip Gilgal'e döndüğünü öğrendi.[13] Saul, kendisine gelen Samuel'e,'Rab seni kutsasın. Ben Rabbin buyruğunu yerine getirdim' dedi. [22]Samuel şöyle karşılık verdi: 'Rab kendi sözünün dinlenmesinden hoşlandığı kadar yakmalık sunulardan, kurbanlardan hoşlanır mı? İşte söz dinlemek kurbandan, sözü önemsemek de koçların yağlarından daha iyidir.[23] Çünkü baş kaldırma, falcılık kadar günahtır ve dik başlılık putperestlik kadar kötüdür.* ***Sen Rabbin buyruğunu reddettiğin için Rab de senin kral olmanı reddetti.'***

Böylece Samuel, Saul'a krallığın kendisinden alınacağını ve başka birine verileceğini söyledi. Bir sonraki bölümde Kutsal Yazılar şunları bildirir:

(I. Samuel 16) [1]*Rab, Samuel'e, 'Ben Saul'un İsrail kralı olmasını reddettim diye sen daha ne zamana dek onun için üzüleceksin?' dedi. 'Yağ boynuzunu yağ ile doldurup yola çık. Seni* ***Beytlehem'li İşay'ın*** *evine gönderiyorum. Çünkü onun oğullarından birini kral seçtim. [2]'Samuel, 'Nasıl gidebilirim? Saul bunu duyarsa beni öldürür!' dedi. Rab şöyle yanıtladı: 'Yanına bir düve al ve, 'Rabbe kurban sunmak için geldim' de. [3]İşay'ı kurban törenine çağır. O zaman ne yapman gerektiğini ben sana bildireceğim. Sana belirteceğim kişiyi benim adıma kral olarak mesh edeceksin.' [4]Samuel Rabbin sözüne uyarak Beytlehem Kenti'ne gitti. Kentin ileri gelenleri onu titreyerek karşıladılar ve, 'Barış için mi geldin?' diye sordular. [5] Samuel, 'Evet, barış için' diye yanıtladı. 'Rabbe kurban sunmaya geldim. Kendinizi kutsayıp benim ile birlikte kurban törenine gelin.' Sonra İşay ile oğullarını kutsayıp kurban törenine çağırdı. [6]İşay ile oğulları gelince, Samuel Eliav'ı gördü ve, 'Gerçekten Rabbin önünde duran bu adam O'nun mesh ettiği kişidir' diye düşündü. [7]Ama Rab Samuel'e, 'Onun yakışıklı ve uzun boylu olduğuna bakma' dedi, 'Ben onu reddettim. Çünkü* ***Rab insanın gördüğü gibi görmez; insan dış görünüşe, Rab ise yüreğe bakar.'***

*[8]Sonra İşay oğlu Avinadav'ı çağırıp Samuel'in önünden geçirdi. Ama Samuel, 'Rab bunu da seçmedi' dedi. [9]Bunun üzerine İşay Şamma'yı da geçirdi. Samuel yine, 'Rab bunu da seçmedi' dedi. [10]Böylece İşay yedi oğlunu da Samuel'in önünden geçirdi. Ama Samuel, 'Rab bunlardan hiç birini seçmedi' dedi.[11] Sonra İşay'a, 'Oğullarının hepsi bunlar mı?' diye sordu. İşay, '****Bir de en küçüğü var'*** *dedi. 'Sürüyü güdüyor.' Samuel, 'Birini gönder de onu getirsin' dedi,'O buraya gelmeden yemeğe oturmayacağız.' [12]İşay birini gönderip oğlunu getirtti. Çocuk kızıl saçlı, yakışıklı, gözleri pırıl pırıl bir delikanlıydı. Rab, Samuel'e, 'Kalk, onu meshet. Seçtiğim kişi odur' dedi. [13]Samuel yağ boynuzunu alıp kardeşlerinin önünde çocuğu meshetti. O günden başlayarak Rabbin Ruh'u* ***Davut'un*** *üzerine güçlü bir biçimde indi. Bundan sonra Samuel kalkıp Rama'ya döndü.*

Böylece Saul'dan sonra İsrail kralı olması için Tanrı'nın **Davut'u** nasıl atadığını gördük. Ama burada, Davut'un o gün İsrail kralı olmadığını anlamanız gerekir. Davut yalnızca genç bir delikanlıydı ve Tanrı'nın, onun İsrail ulusu üzerinde egemenlik sürmesi için belirlediği zaman henüz gelmemişti. Aslında Davut'un İsrail'in tahtına oturması için on yıl beklemesi gerekecekti.

Bu nedenle Davut babasının sürülerini gütmek ve onları korumak için Beytlehem çevresindeki tarlalara geri döndü. Davut, iyi ve sadık bir çobandı. Hiç bir şeyden korkmazdı,

çünkü **Rabbe güvenirdi.** Örneğin bir gün, Davut, yine babasının koyunlarını gütmekteyken, bir aslan koyunlardan birine saldırıp ağzına aldı. Davut aslanın peşinden gitti, ona saldırdı ve koyunu aslanın ağzından kurtardı. Aslan Davut'un üzerine geldi ve Davut o zaman aslanı boğazından tuttu ve yere vurup öldürdü. (I. Samuel 17:35)

Davut sadece harika bir çoban değildi; aynı zamanda lir çalar ve şarkı da söylerdi. Tanrı'nın Ruh'u Davut'a, pek çok ilahi bestelemesi ve bu ilahileri **Mezmurlar** kitabında (Zebur) yazması için esin verdi. Davut, Rab Tanrı'yı ve O'nun Sözü'nü ne kadar da çok severdi!

Bu günkü programımızı Davut'un Mezmurlarından seçilmiş bir kaç bölüm ile sona erdirmek istiyoruz. Bu bölümleri dinlerken, Davut'u, bereketli tarlaların üzerinde, koyunlarının arasında oturmuş lir çalıp, Tanrı'nın Ruh'u tarafından üretilen şarkılar ve hamtlar ile Tanrı'yı överken gözlerinizin önünde canlandırmaya çalışın. Dinleyin:

*"**Ey Egemenimiz Rab! Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde!** Seyrederken ellerinin eseri olan gökleri, oraya koyduğun ayı ve yıldızları, soruyorum kendi kendime: 'İnsan ne ki, onu anasın? Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin? Neredeyse bir tanrı yaptın onu, başına yücelik ve onur tacı koydun. Ey Egemenimiz Rab, ne yüce adın var yeryüzünün tümünde!'"* (Mezmur 8:1, 3-5, 9)

*"**Sözün,** adımlarım için **çıra,** yolum için ışıktır! Aklımdan çıkarmam sözünü, sana karşı günah işlememek için."* (Mezmur 119:105, 11) *"Rabbin yasası yetkindir, cana can katar, Rabbin buyrukları güvenilirdir, saf adama bilgelik verir. Rabbin kuralları doğrudur, yüreği sevindirir. Rabbin buyrukları arıdır, gözleri aydınlatır. Onlara altından, bol miktarda saf altından çok istek duyulur. Onlar baldan, süzme petek balından tatlıdır. Uyarırlar kulunu, onlara uyanların ödülü büyüktür."* (Mezmur 19:7, 8, 10, 11)

*"**Rab çobanımdır,** eksiğim olmaz. Beni yemyeşil çayırlarda yatırır, sakin suların kıyısına götürür. İçimi tazeler, adı uğruna bana doğru yollarda öncülük eder. Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile, kötülükten korkmam. Çünkü sen benimlesin. Çomağın, değneğin güven verir bana. Düşmanlarımın önünde bana sofra kurarsın, başıma yağ sürersin, kasem taşıyor. Ömrüm boyunca yalnız iyilik ve sevgi izleyecek beni, hep Rabbin evinde oturacağım."* (Mezmur 23) Amin!

Dostlar, dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki dersimizde, Davut'un öyküsüne devam etmeyi ve dev Golyat ile karşılaştığı zaman Tanrı'nın nasıl onun ile birlikte olduğunu görmeyi planlıyoruz.

Siz Tanrı'nın Samuel'e söylediği üzerinde düşünürken Tanrı'nın sizi bereketlemesini diliyoruz:

"Rab insanın gördüğü gibi görmez. İnsan dış görünüşe, Rab ise yüreğe bakar." (I. Samuel 16:7)

Davut ve Golyat

DAVID AND GOLIATH

1. SAMUEL 17; Mezmur 27

Dinleyici dostlar, sizlere esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda peygamber Davut hakkında bilgi edinmeye başladık. Tanrı'nın Davut ile ilgili ettiği tanıklığa kulak verin: *"İşay oğlu **Davut'u** gönlüme uygun bir adam olarak gördüm, o her istediğimi yapar."* (Elçilerin İşleri 13:22) Tanrı'nın, Davut'u nasıl İsrail'in ikinci kralı olarak atadığını gördük. Çünkü ilk kral Saul Tanrı'nın sözüne itaat etmedi. Ancak Davut Tanrı'nın onu kral atadığı günde hemen kral olmadı. Davut, henüz çok gençti ve Tanrı'nın ona krallığı vereceği zaman henüz gelmemişti. Davut, kral olarak atandıktan sonra, babasının sürülerini gütmek üzere Beytlehem kentinin dışındaki tarlalara geri döndü.

Bugün Davut Tanrı ile yürüdüğü için Tanrı'nın nasıl Davut ile birlikte olduğunu gösteren harika bir öykü okuyacağız. Dersimizin adı: **"Davut ve Golyat"** Şimdi Samuel'in birinci kitabının on yedinci bölümünde okumaya devam edelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(1. Samuel 17) [1]*Savaşmak üzere ordularını bir araya getiren **Filistliler** (İsrail'in en büyük düşmanları) Yahuda'nın Soko Kenti'nde toplandılar.* [2]***Saul ile İsrailliler** de toplandılar. Ela Vadisi'nde ordugah kurup Filistliler'e karşı savaş düzeni aldılar.*[3] *Filistliler tepenin bir yanında, İsrailliler de karşı tepede yerlerini aldılar. Aralarında vadi vardı.*

[4]*Filist ordugahından Gatlı **Golyat** adında usta bir dövüşçü ortaya çıktı. Boyu üç metrenin üzerindeydi.* [5]*Başına tunç miğfer takmış, pullu bir zırh kuşanmıştı. Tunç zırhın ağırlığı altmış kiloydu.* [6]*Baldırları zırhlar ile korunmuştu. Omuzları arasında tunç bir pala asılıydı.* [7]*Mızrağının sapı dokumacı tezgahının sırığı gibiydi. Mızrağın demir başının ağırlığı yedi kiloydu. Golyat'ın önü sıra kalkanını taşıyan bir adam yürüyordu.*

[8]*Golyat durup İsrail ordusuna, 'Neden savaş düzeni aldınız?'diye haykırdı, 'Ben Filistliyim. Siz ise Saul'un kölelerisiniz. Aranızdan karşıma çıkacak biri seçin.* [9]*Dövüşte beni yenip öldürebilirse, biz sizin köleniz oluruz. Ama ben üstün gelip onu yok edebilirsem, siz bizim kölemiz olur, bize kulluk edersiniz.'* [10]*Filistli Golyat konuşmasını şöyle sürdürdü:*

‘Bugün İsrail ordusuna meydan okuyorum! Benim ile dövüşecek birini çıkarın karşıma!’ *[11]Filistli’nin bu sözlerini duyunca**, Saul da İsrailliler de çok korkup dehşet içinde kaldılar.***

Golyat, İsrail’e alay ederek meydan okurken, **Davut** savaşın yapıldığı bölgeden uzak bir yerde huzur içinde babasının sürülerini güdüyor, Tanrı’nın Sözü üzerinde düşünüyor, lirini çalıyor ve Rabbe şarkılar söylüyordu. Ama Davut’un İsrail ordusunda asker olan üç ağabeyi vardı. Davut’un babası bir gün Davut’un yanına geldi ve şöyle dedi: “**Git ve** ordugahtaki **ağabeylerini ziyaret et** ve ne durumda olduklarını öğrenerek bana haber getir.” Davut böylece koyunlarını bir başka çobana bıraktı ve sabah erkenden kalkarak ordugaha doğru yola çıktı.

Davut ağabeylerini selamlar ve onlar ile konuşurken, Filistlilerin usta dövüşçüsü Golyat, Filist cephesinden ileri çıkarak son kırk günden beri yaptığı gibi yine İsrail askerlerini tehdit etti. İsrailli askerler Golyat’ı görünce büyük korku ile önünden kaçıştılar. Sonra biri Davut’a şöyle dedi: ‘Bu adamı görüyor musun? Bize meydan okuyup duruyor. Kral Saul onu öldürene, büyük bir armağanın yanı sıra kızını da verecek. Babasının ailesini de İsrail’e vergi ödemekten muaf tutacak.’

Bu sözleri duyan Davut şöyle dedi: “Bu sünnetsiz Filistli kim oluyor da, yaşayan Tanrı’nın ordusuna meydan okuyor?” Davut’un söylediklerini duyan ağabeyi Davut’a kızdı ve ona şöyle dedi: “Senin ne işin var burada? Çöldeki üç beş koyunu kime bıraktın? Buraya neden geldiğini biliyorum. Sadece savaşı görmeye geldin.” Ancak İsraili askerlerden biri Davut’un dev Golyat ile ilgili söylediklerini duymuştu. Kral Saul’a gitti ve Davut’un söylediklerini iletti. Sonra Saul, Davut’u çağırttı ve ona sorular sordu.

Kutsal Yazılar bu konu hakkında şunları yazarlar:

(1. Samuel 17) *[32]**Davut, Saul’a, ‘**Bu Filistli yüzünden **kimse yılmasın.** Ben kulun gidip onun ile dövüşeceğim’ dedi.[33] Saul, ‘Sen bu Filistli ile dövüşemezsin’ dedi. ‘Çünkü daha gençsin. O ise gençliğinden beri savaşçıdır.’ [34]Ama Davut, ‘Kulun, babasının sürüsünü güder’, diye karşılık verdi. ‘Bir aslan ya da bir ayı gelip sürüden bir kuzu kaçırınca, [35]peşinden gidip ona saldırır, kuzuyu ağzından kurtarırım. Eğer aslan ya da ayı üzerime gelirse, boğazından tuttuğum gibi vurur öldürürüm. [36]Kulun, aslan da ayı da öldürmüştür. Bu sünnetsiz Filistli de onlar gibi olacak. Çünkü yaşayan Tanrı’nın ordusuna meydan okudu. [37]Beni aslanın, ayının pençesinden kurtaran Rab, bu Filistli’nin elinden de kurtaracaktır. Saul, ‘Öyleyse git, Rab senin ile birlikte olsun’ dedi. [38]Sonra kendi giysilerini Davut’a verdi; başına tunç miğfer taktı, ona bir zırh giydirdi. [39]Davut giysilerinin üzerine kılıcını kuşanıp yürümeye alışık değildi. Saul’a, ‘Bunlar ile yürüyemiyorum, çünkü alışık değilim’ dedi. Sonra giysileri üzerinden çıkardı.*

*[40]Değneğini alıp dereden **beş çakıl taşı** seçti. Bunları çoban dağarcığının cebine koyduktan sonra**, sapanını** alıp Filistli Golyat’a doğru ilerledi. [41]Filistli de, önünde kalkan taşıyıcısı, Davut’a doğru ilerliyordu. [42]Davut’u tepeden tırnağa süzdü. Kızıl saçlı, yakışıklı bir genç olduğu için onu küçümsedi. [43]‘Ben köpek miyim ki üzerime değnek ile geliyorsun?’ diyerek kendi ilahlarının adı ile Davut’u lanetledi. [44]‘Bana gelsene!’ Bedenini gökteki kuşlara ve kırdaki hayvanlara yem edeceğim!’ dedi. [45]Davut, ‘Sen kılıç, mızrak ve pala ile üzerime geliyorsun’ diye karşılık verdi, **‘Ben ise** meydan okuduğun **Her Şeye Egemen Rabbin adı ile meydan okuduğun İsrail ordusunun Tanrısı, senin üzerine geliyorum.** [46]Bugün Rab seni elime teslim edecek. Seni vurup başını gövdenden ayıracağım. Bugün Filistli askerlerin leşlerini gökteki kuşlara ve yerdeki hayvanlara yem edeceğim. Böylece bütün dünya İsrail’de*

*Tanrı'nın var olduğunu anlayacak. [47]Bütün bu topluluk Rabbin kılıç ve mızrak ile kurtarmadığını anlayacak.; **çünkü savaş zaten Rabbindir.** O sizi elimize teslim edecek!'*

[48]Golyat saldırmak amacı ile Davut'a doğru ilerledi. Davut da onunla dövüşmek üzere hemen Filist cephesinde doğru koştu. [49]Elini dağarcığına sokup bir taş çıkardı ve taşı sapanla fırlattı. Taş, Filistli'nin alnına çarpıp saplandı. Filistli yüzükoyun yere düştü. [50]Böylece Davut Filistli Golyat'ı sapan ve taş ile yendi. Elinde kılıç olmaksızın onu yere serdi. [51]Sonra koşup üzerine çıktı. Golyat'ın kılıcını tutup kınından çektiği gibi, onu öldürdü ve başını kesti. Kahraman Golyat'ın öldüğünü gören Filistliler kaçıştılar. [52]İsrailliler ve Yahudalılar kalkıp Gat'ın girişine ve Ekron kapılarına kadar nara atarak onları kovaladılar.

Böylece bugün genç Davut'un ulusunu, düşmanların elinden bir **sapan,** bir **taş** ve **yaşayan Tanrı'ya duyulan sağlam bir iman ile** nasıl kurtardığını gördük. Davut ve Golyat'ın öyküsü gerçekten de pek çok önemli dersler veren şaşırtıcı bir öyküdür.

Saul ve İsrailli askerlerin Golyat'tan ne kadar çok korktuklarını gördük. Hiç biri onun ile dövüşmeye cesaret edemedi, ama Davut, devden korkmadı; onu yere yıktı ve öldürdü! Saul ve askerleri korktular, ama peki, nasıl oldu da Davut da onlar gibi korkmadı? Davut ve İsrailli askerler arasındaki fark neydi? Aralarındaki farkı şu şekilde özetleyebiliriz: Davut devden korkmadı, çünkü **Rab Tanrı'ya güveniyordu.** Saul ve askerler Tanrı'ya güvenmiyorlardı. Devden korkmalarının nedeni buydu.

Saul ve askerleri, sadece **güçlü devi** gördüler. Davut ise **Her Şeye Egemen Tanrı'yı** gördü! Saul ve İsrailli askerler bir tür dine inanıyorlardı, ama bu inançları onlara Tanrı ile gerçek bir ilişki sağlamadı. Bir dine ait olmak Tanrı'ya ait olmanızı sağlamaz. Saul ve askerleri, Tanrı'nın var olduğunu, tek olduğunu, yüce ve güçlü olduğunu çok iyi biliyorlardı. Ama bu bilgileri onları Golyat'tan kurtaramadı. Ama Yaşayan, Her Şeye egemen Tanrı ile içten bir ilişkiye sahip olan Davut Tanrı'yı yakından tanıyor ve O'nun ile yürüyordu. Davut, Tanrı'nın vaatlerine inandı. Ve bu nedenle Golyat'tan korkmadı.

Bugün programımızı dinlemekte olan sizler, siz daha çok kime benziyorsunuz? Davut'a mı, yoksa Saul ve askerlerine mi? Tanrı'yı kişisel olarak tanıyor musunuz? Yoksa O'nun hakkında yalnızca bir kaç şey mi duydunuz? Tanrı'nın Sözü'nü, yüreğinizi sevinç ile dolduracak kadar iyi biliyor musunuz? Yoksa yalnızca dini zorunlulukları yerine getirmeye mi çalışıyorsunuz? Yaşayan Tanrı ile sağlam ve mutlu bir ilişkiye sahip misiniz? Ya da sadece kuru kuruya bir dine mi bağlısınız?

Davut'un Tanrı ile sahip olduğu ilişki hakkında Mezmurlarda yazdıklarını dinleyin:

*"**Rab çobanımdır,** eksiğim olmaz. Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile kötülükten korkmam. Çünkü sen benimlesin. Ömrüm boyunca yalnızca sevgi ve iyilik izleyecek beni, hep Rabbin evinde oturacağım."* (Mezmur 23:1, 4, 6)

Siz bu konuda nasıl düşünüyorsunuz? Rab Tanrı ile yakın bir ilişkiye sahip misiniz? O'nu, Çobanınız olarak tanıyor musunuz? Cennette O'nun evinde sonsuza kadar oturacağınızdan emin misiniz? Davut bu güvene sahipti, çünkü Rab Tanrı'nın harika ve değerli vaatlerini biliyordu. Ve O'nun vaatleri hakkında yalnızca **zihin bilgisine** sahip değildi: bu vaatlere **yüreğinde de inanıyordu.**

Davut içten bir imana sahipti. Onun imanının temeli, insanların güvenilmez sözleri değildi. Onun imanının temeli, halkını asla terk etmeyen Rab Tanrı'nın güvenilir Sözü'ydü.! Davut'un Mezmurlarda yazdıklarını dinleyin:

"Rab benim ışığım, kurtuluşumdur, kimseden korkmam. *Karşımda bir ordu konaklasa, kılım kıpırdamaz. Bana karşı savaş açılsa, yine güvenimi yitirmem.Rabden tek dileğim, tek isteğim şu: Rabbin güzelliğini seyretmek, tapınağında O'na hayran olmak için ömrümün bütün günlerini O'nun evinde geçirmek. Sana yakarıyorum ya Rab, kulak ver sesime, lütfen yanıtla beni! Ya Rab, içimden bir ses duydum: "Yüzümü ara" dedin! İşte* ***yüzünü arıyorum!"*** (Mezmur 27:1, 3, 4, 7, 8)

*"**Seni seviyorum, gücüm sensin, ya Rab!** Rab benim kayam, sığınağım, kurtarıcımdır. Tanrım, kayam ve sığınacak yerimdir. Kalkanım, güçlü kurtarıcım, korunağımdır! Desteğin ile akıncılara saldırır, senin ile surları aşarım Tanrım! Karanlığımı aydınlatırsın. Tanrı'nın yolu kusursuzdur, Rabbin sözü arıdır. O, kendisine sığınan herkesin kalkanıdır."* (Mezmur 18:1, 2, 29, 30)

Dinlediğiniz için teşekkürler.. Bir sonraki dersimizde, eğer Rab isterse, peygamber Davut'un öyküsü ile devam edeceğiz ve İsrail kralı olarak nasıl egemenlik sürmeye başladığını göreceğiz. Tanrı sizi kutsasın. Bugün sizlere Davut'un Mezmurlar kitabındaki şu sözleri ile veda ediyoruz:

"Tadın da görün, Rab ne iyidir! Ne mutlu O'na sığınan adama!" (Mezmur 34:8)

Kral Davut ve Tanrı'nın Vaadi

KING DAVID AND GOD'S PROMISE

1. Samuel 18 – 2. Samuel 7

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun!

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Bugün **Peygamber Davut'**u öyküsünü okumaya devam ediyoruz. İki ders önce, Tanrı'nın, atandığı gün egemenlik sürmeye başlamamasına rağmen, Davut'u nasıl İsrail'in ikinci kralı olarak seçtiğini gördük. Tanrı, ilk kral Saul'u reddetti, çünkü Saul, Tanrı'nın isteğini yerine getirmek konusuna ilgisiz kaldı. Tanrı her şeye rağmen, şu sözleri ile Davut hakkında tanıklıkta bulundu: "İşay oğlu Davut'u gönlüme uygun bir adam olarak gördüm, o her istediğimi yapar." (Elçilerin İşleri 13:22) Son dersimizde Davut'un, dev Golyat'ı, bir sapan, bir taş ve **yaşayan Tanrı'ya duyduğu sağlam iman** ile yenerek öldürdüğünü gördük. Şimdi Davut'un öyküsüne devam edelim ve Davut'un nasıl İsrail kralı olarak Saul'un yerine geçtiğini görelim.

Samuel'in ilk kitabında devam ediyoruz ve Kutsal Yazıların neler söylediğine kulak veriyoruz:

(1. Samuel 18) [6]*Davut'un Filistli Golyat'ı öldürmesinden sonra askerler geri dönerken, İsrail'in bütün kentlerinden gelen kadınlar, tef ve çeşitli çalgılar çalarak, sevinçli ezgiler söyleyip oynayarak Kral Saul'u karşılamaya çıktılar.* [7]*Bir yandan oynuyor, bir yandan da şu ezgiyi söylüyorlardı: "Saul* ***binlercesini*** *öldürdü, Davut ise* ***on binlercesini.***" [8]*Bu sözlere gücenen Saul çok öfkelendi. "Davut'a on binlercesini, bana ise ancak binlercesini verdiler. Artık kral olmaktan başka onun ne eksiği kaldı ki?" diye düşündü.* [9]*Böylece o günden sonra Sal, Davut'u* ***kıskanmaya*** *başladı.*

Böylece Kutsal Yazılar İsraillilerin Davut'u ne kadar çok sevdiklerini ifade ederler. Ama İsrailliler Davut'u ne kadar çok sevdilerse, Saul da Davut'tan o kadar çok nefret etti. **Kıskanlık Saul'un yüreğini doldurdu** ve onu öylesine güçlü bir şekilde kontrol etmeye başladı ki, Saul'un tek düşünebildiği Davut'tan kurtulması için ne yapması gerektiği oldu. Bu olayların sonucunda Davut kaçtı ve kendisine eşlik eden dört yüz İsrailli adam ile birlikte çölde saklandı. Saul, Davut'u yakalamak ve öldürmek için gücünün yettiği her şeyi yaptı. Ancak yine de istediklerini yapmayı gerçekleştiremedi, çünkü Rab, Davut ile birlikteydi. Ama

Saul, Davut'a çok sıkıntı çektirdi. Sekiz uzun yıl boyunca Davut ve adamları öfkeli kral Saul'dan kaçmak zorunda kaldılar.

Ama Saul'un Davut'a karşı sergilediği kıskançlık ve öfke Davut'un Saul'dan nefret etmesine neden olmadı. Davut kendisini öldürmeye çalışan bir adam olan Saul'dan neden nefret etmedi? Davut, Saul'dan nefret edemedi, çünkü **Davut, güneşini hem iyilerin hem de kötülerin üzerine doğmasına izin veren Tanrı ile birlikte yürüdü.** Kutsal Yazılar bu konu hakkında şunları yazarlar:

*"Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı tanır. Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımaz, çünkü **Tanrı sevgidir.** Biz ise seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi. 'Tanrı'yı seviyorum' deyip de, kardeşinden nefret eden Tanrı'yı sevemez."* (1. Yuhanna 4:7, 8, 19, 20)

Saul ve Davut arasında olup biten her şeyi okumak için yeterli zamana sahip değiliz, ama bir öyküye bakmak istiyoruz ve **Davut'un alçakgönüllülüğünü ve sevgisini** gözlemlemeyi arzu ediyoruz. Kutsal Yazılar, Samuel'in ilk kitabının dördüncü bölümünde şunları yazar:

(1.Samuel 24) [1]*Saul Filistlileri kovalamaktan dönünce, Davut'un Eyh-Gedi Çölü'nde olduğu haberini aldı.*[2] ***Saul, Davut ile adamlarını** Dağ Keçisi Kayalığı dolaylarında **arayıp bulmak** için, bütün İsrail'den üç bin seçme asker alıp yola çıktı.* [3]*Yolda koyun ağıllarına rastladı. Yakında bir mağara da vardı. Saul ihtiyacını gidermek için mağaraya girdi. Davut ile adamları bu mağaranın en iç bölümünde kalıyorlardı.*

[4]*Adamları Davut'a, 'İşte Rabbin sana, dilediğini yapabilmen için düşmanını eline teslim edeceğim gün bu gündür' dediler.* ***Davut kalkıp Saul'un cüppesinin eteğinden gizlice bir parça kesti.*** [5]*Ama sonradan Saul'un eteğinden bir parça kestiği için kendini suçlu buldu.* [6]*Adamlarına, 'Efendime, Rabbin mesh ettiği kişiye karşı böyle bir şey yapmaktan ve ona el kaldırmaktan Rab beni uzak tutsun' dedi. 'Çünkü o, Rabbin mesh ettiği kişidir'.* [7]*Davut bu sözleri ile adamlarını engelledi ve Saul'a saldırmalarına izin vermedi. Saul mağaradan çıkıp yoluna koyuldu.*

[8]*O zaman Davut da mağaradan çıktı. Saul'a, 'Efendim kral!' diye seslendi. Saul, arkasına bakınca Saul eğilip yüz üstü yere kapandı.* [9]*'Davut sana kötülük yapmak istiyor' diyen kişilerin sözlerini neden önemsiyorsun?' dedi.* [10]*'Bugün Rabbin, mağarada seni elime nasıl teslim ettiğini gözlerin ile görüyorsun. Bazıları seni öldürmemi istedi. Ama ben seni esirgeyip, 'Efendime el kaldırmayacağım, çünkü o Rabbin mesh ettiği kişidir' dedim.* [11]*Ey baba, cüppenin eteğinden kesilmiş, elimdeki şu parçaya bak! Evet, bak! Cüppenden bir parça kestim, ama seni öldürmedim. Bundan ötürü içimde kötülük ve baş kaldırma düşüncesi olmadığını iyice bilesin. Sana kötülük yapmadığım halde sen beni öldürmeye çalışıyorsun.* [12]*Rab aramızda yargıç olsun ve benim öcümü senden O alsın. Ama ben elimi sana karşı kaldırmayacağım.* [13]*Eskilerin şu, 'Kötülük kötü kişilerden gelir' deyişi uyarınca elim sana karşı kalkmayacaktır.*[14] *İsrail kralı kime karşı çıkmış? Sen kimi kovalıyorsun? Ölü bir köpek mi? Bir pire mi?* [15]*Rab yargıç olsun ve hangimizin haklı olduğuna O karar versin. Rab davama baksın ve beni savunup senin elinden kurtarsın.*

[16]*Davut söylediklerini bitirince, Saul, 'Davut oğlum, bu senin sesin mi?' diye sordu ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.* [17]*Sonra, 'Sen benden daha doğru bir adamsın' dedi, 'Sana kötülük yaptığım halde sen bana iyilik ile karşılık verdin.* [18]*Bugün bana iyi davrandığını kanıtladın: Rab beni eline teslim etiği halde beni öldürmedin.* [19]*Düşmanını yakalayan biri onu güvenlik içinde salıverir mi? Bugün bana yaptığın iyiliğe karşılık Rab de seni iyilik ile*

ödüllendirsin. [20]Şimdi anladım ki, sen gerçekten kral olacaksın ve İsrail krallığı senin egemenliğinin altında sürecek.

Bu olaydan sonra Saul eve döndü, ama çok geçmeden kıskançlık yüreğini tekrar ele geçirdi ve tekrar çöle giderek Davut'un peşine düşmesi için onu tahrik etti. Saul, bu tutumunu sekiz yıl boyunca sürdürdü, bu tutumunun tek nedeni, **kıskançlıktı!** Yine de, her seferinde Tanrı Davut'u Saul'un elinden kurtardı. Saul, sonunda ektiği kötülükleri biçti. Şimdi kitabn otuz birinci bölümünde yazılı olanlara kulak verin. Kutsal Yazılar şöyle der:

(1. Samuel 31) *[1]Filistliler İsraililer ile savaşa tutuştular. İsrailliler, Filistlilerin önünden kaçtılar. Bir çoğu Gilboa Dağı'nda ölüp yere serildi. [2]Filistliler Saul ile oğullarının ardına düştüler. Saul'un oğulları Yonatan'ı, Avinadav'ı ve Malkişua'yı yakalayıp öldürdüler. [3]Saul'un çevresinde savaş kızıştı. Derken Saul Filistli okçular tarafından vuruldu ve ağır yaralandı. [4]Saul, silahını taşıyan adama, 'Kılıcını çek de bana sapla' dedi, 'Yoksa bu sünnetsizler gelip bana kılıç saplayacak ve benim ile alay edecekler.' Ama silah taşıyıcısı büyük bir korkuya kapılarak bunu yapmak istemedi. Bunun üzerine* ***Saul, kılıcını çekip kendini kılıcının üzerine attı.***

O gün Saul ve üç oğlu öldüler. Daha sonraki bölümlerde Kutsal Yazılar, **Tanrı'nın İsrail krallığını** nasıl **Davut'a verdiğini** anlatırlar. Davut, doğruluğu seven ve kötülükten nefret eden adil bir kraldı. Davut, Rab Tanrı'yı tüm yüreği ile sevdi. Tanrı'nın Sözü ve Tanrı'nın yüceliği Davut'un öncelikli düşünceleriydiler. Bu nedenle Davut, İsrail üzerinde egemenlik sürmeye başladığı zaman, yapmak istediği ilk şey, Buluşma Çadırını (Tapınağı) ve antlaşma sandığını Yeruşalim'e getirmek oldu. Davut, tapınma çadırını ve kurban sunağını Yeruşalim'e getirmek istiyordu, çünkü Yeruşalim İsrail'in başkenti olmuştu.

Davut, tapınma çadırını Yeruşalim'e getirdikten sonra Kutsal Yazılar onun Rabin adını onurlandırmak için nasıl güzel bir tapınak inşa etmeyi planladığı hakkında yazarlar. Davut, antlaşma sandığının içine konabileceği ve günahkarların günahı örten kurbanları Tanrı'ya sunabilmeleri için bir tapınak inşa etmek istedi. Ama buna rağmen Rab Davut'a, Tanrı için bir ev inşa edecek olan kişinin Davut olmayacağını ve Tanrı'nın onun için bir ev inşa edeceğini, yani **sonsuza kadar sürecek olan bir zürriyet** oluşturacağını söyledi. Tanrı, Davut'a şöyle dedi:

(2. Samuel 7) [12]*"Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra soyundan birini ortaya çıkarıp krallığını pekiştireceğim. [13]Adıma bir tapınak kuracak olan odur. Ben de onun krallığının tahtını sonsuza dek sürdüreceğim.[14] Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak. Kötülük yapınca onu insanların değneği ile, insanların vuruşları ile yola getireceğim.* ***[16]Soyun ve krallığın sonsuza dek önümde duracak; tahtın sonsuza dek sürecektir.****"*

Tanrı'nın o gün Kral Davut ile yaptığı antlaşmanın ne olduğunu anlıyor musunuz? Bu antlaşma, insan kavrayışını aşan müthiş bir vaatti. Tanrı, Davut'a şunu vaat etti: *"Soyun ve krallığın sonsuza dek önümde duracak;* ***tahtın sonsuza ek sürecektir."***

Nasıl? Davut'un krallığı nasıl **sonsuza kadar** sürecekti? Böyle bir şey nasıl mümkün olabilirdi? Bu sorunun yanıtı şudur: Tanrı, Davut'a **soyundan gelecek birinin** sonsuza dek sürecek bir yönetim bina edeceğini vaat etti. Gökyüzünde ve yeryüzünde sonsuza kadar egemenlik sürme yetkisini alacak olan bir İnsan, Davut'un kraliyet ailesinden dünyaya gelecekti. Ve bu Kişi, kralların Kralı, rablerin Rabbi ve Esenlik Prensi olarak anılacaktı. Davut'un döneminden yüzlerce yıl sonra ve krallar Kralı'nın doğumundan yaklaşık yedi yüz yıl önce, peygamber Yeşaya şu sözleri kaleme almıştı:

"Çünkü bize bir çocuk doğacak, bize bir oğul verilecek. ***Yönetim onun omuzlarında olacak.*** *Onun adı* ***Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Önderi*** *olacak. Davut'un tahtı ve ülkesi üzerinde egemenlik sürecek.* ***Egemenliğinin ve esenliğinin büyümesi son bulmayacak.*** *Egemenliğini adalet ile ve doğruluk ile kuracak. Ve egemenliği* ***sonsuza dek*** *sürecek. Her Şeye Egemen Rabbin gayreti bunu sağlayacak."* (Yeşaya 9:6, 7)

Davut'un soyu arasında sonsuz bir yönetim kurma yetkisinin kime verildiğini biliyor musunuz? Adem'in çocuklarını Yargı Günü'nde yargılayacak ve sonsuza kadar egemenlik sürecek olanın kim olduğunu biliyor musunuz? Evet, bu Kişi, Davut'un soyuna ait olan bir bakireden doğan, **göklerin Kralı, yüce Kurtarıcıdır.** Kutsal Yazılar, bu kitap ile ilgili olarak şunları yazarlar: *"****Bunun için de Tanrı O'nu pek çok yükseltti ve O'na her adın üstünde olan adı bağışladı."*** (Filipililer 2:9)

Davut, Tanrı'nın Kurtarıcıyı, kendi ailesinin soyundan göndereceği hakkındaki planı anladığı zaman, diz çöktü ve şu sözler ile Rabbe tapındı:

(1. Samuel 7)[18] ***'Ey Egemen Rab, ben kimim ki, ailem nedir ki, beni bu duruma getirdin?*** *[19]Ey Egemen Rab, sanki bu yetmezmiş gibi, kulunun soyunun* ***geleceği*** *hakkında da söz verdin. Ey Egemen Rab, insanlar ile hep böyle mi ilgilenirsin? [22]****Yücesin, ey Egemen Rab! Bir benzerin yok, senden başka Tanrı da yok!*** *Bunu kendi kulaklarımız ile duyduk.[28] Ey Egemen Rab, sen Tanrı'sın!* ***Sözlerin gerçektir*** *ve kuluna* ***bu iyi sözü*** *verdin. [29]Şimdi önünde* ***sonsuza dek*** *sürmesi için kulunun soyunu kutsamanı diliyorum. Çünkü, ey Egemen Rab, sen böyle söz verdin ve kulunun soyu senin kutsaman ile* ***sonsuza dek*** *kutlu kılınacak."*

İşte Davut soyundan gelecek olan **Kral** ile ilgili vaadi için Rab Tanrı'ya böyle teşekkür etti. Kutsal Yazıları bilen sizler, Tanrı'nın bu vaadin bir kısmını daha önceden zaten yerine getirmiş olduğundan haberdarsınızdır. Çünkü, Müjde'de (*İncil'de*) Davut'un döneminden bin yıl sonra, Tanrı'nın Davut'un, babasının sürüsünü güttüğü yerde, Beytlehem'in bazı tepelerinde sürülerini güden bazı çobanlara bir melek gönderdiğini okuduk. Rabbin meleği, çobanlara şöyle dedi: *"Size* ***bütün halkı*** *çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum: Bugün size,* ***Davut'un kentinde,*** *bir Kurtarıcı doğdu. Bu,* ***Rab*** *olan Mesih'tir."* (Luka 2: 10,11) evet, Tanrı'nın, Davut'un zürriyeti aracılığı ile göndermeyi vaat ettiği **Kral** doğdu. Bu Kral, şu anda geri dönmüştür ve göklerdedir, dünyayı adalet ile yargılamak için geri döneceği o korkunç ve görkemli günün gelmesini bekliyor. O gün geldiği zaman, herkes Tanrı'nın Davut'a, **sonsuz krallığı** ile ilgili verdiği vaadin gerçek olduğunu bilecektir. O gün şöyle denecek: *"Dünyanın egemenliği Rabbimizin ve Mesihinin oldu.* ***O, sonsuzlara dek egemenlik sürecek.****"* (Vahiy 11:15)

Bugün dersimizi burada bitirmemiz gerekiyor. Dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki programımızda, eğer Tanrı isterse, Kral Davut'un öyküsüne devam edeceğiz ve kulaklarımızı sızlatacak bir olay hakkında bilgi edineceğiz. Dinlediğiniz için teşekkürler…

Tanrı sizi bereketlesin. Bugün sizlerden ayrılırken, sizi Kutsal Yazılardaki şu ayet ile baş başa bırakıyoruz:

"Tanrı'nın zenginliği ne büyük, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! Her şeyin kaynağı O'dur: her şey O'nun aracılığı ile ve O'nun için var oldu. O'na sonsuza dek yücelik olsun. Amin!" (Romalılar 11:33, 36)

Davut ve Bat-Şeva

DAVID AND BATHSHEBA

2. Samuel 11, 12; Mezmurlar 51, 32

Dinleyici dostlarımız, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda Davut'un nasıl İsrail kralı olduğunu gördük. Davut, Tanrı'nın Sözü'nü içtenlik ile bağrına basan adil ve merhametli bir kraldı. Ama her şeye rağmen bugün **Davut** hakkında işitmekten **hoşlanmayacağımız bir şey** okuyacağız. Davut, Tanrı'nın gözünde iğrenç olan bir şey yaptı. Komşusunun karısına göz dikti, onun ile zina yaptı ve sonra bu günahını üstünü başka bir günah ile örtmeye çalıştı. Bazılarınızın aklına şöyle bir soru gelebilir: "Böyle kötü ve korkunç bir öyküye Kutsal Yazılarda neden yer veriliyor?" Kutsal Yazılar, bu soruyu kendi sözleri ile şöyle yanıtlarlar: *"Önceden ne yazıldıysa, **bize öğretmek için** yazıldı."* (Romalılar 15:4) *"Bu olaylar başkalarına ders olsun diye onların başına geldi; çağların sonuna ulaşmış olan **bizleri uyarmak için** yazıya geçirildi. Onun için ayakta sağlam durduğunu sanan, dikkat etsin, düşmesin!"* (1. Korintliler 10:11,12) Tanrı, Kutsal Yazılarda, peygamberlerin işledikleri günahları gizlemez, çünkü bize değerli dersler öğretmek ister.

O zaman şimdi, Samuel'in ikinci kitabına geri döneli ve Davut'un nasıl günaha düştüğünü görelim. Kutsal Yazılar, bu kitabın on birinci bölümünde şunları bildirirler:

(2. Samuel 11) *[1]İlkbaharda kralların savaşa gittiği dönemde **Davut** kendi subayları ile birlikte **Yoav'ı** ve bütün İsrail ordusunu savaşa gönderdi. Onlar Ammonluları yenilgiye uğratıp Rabba Kentini kuşatırken Davut Yeruşalim'de kalıyordu. [2]Bir akşamüstü Davut yatağından kalktı, sarayın damına çıkıp gezinmeye başladı. Damdan, yıkanan bir kadın gördü. Kadın çok güzeldi. [3]Davut onun kim olduğunu öğrenmek için birini gönderdi. Adam, 'Kadın, Eliam'ın kızı Hititli **Uriya'nın** karısı **Bat-Şeva'dır'** dedi. [4]Davut kadını getirmeleri için ulaklar gönderdi. Kadın Davut'un yanına geldi. Davut aybaşı kirliliğinden yeni arınmış olan kadın ile yattı. Sonra kadın evine döndü. [5]Gebe kalan kadın Davut'a, 'Gebe kaldım' diye haber gönderdi.*

Kutsal Yazılar bundan sonra Davut'un, işlediği günahı örtmek için nasıl uğraştığını yazarlar. Davut, Bat-Şeva'nın hamile kaldığını öğrenince, ordusunun komutanı Yoav'a haber

yolladı ve ona, Bat-Şeva'nın kocası Uriya'yı kendisine göndermesini buyurdu. Uriya İsrail ordusunda önemli bir rütbeye sahipti. Ve böylece Yoav, Uriya'yı Davut'a gönderdi.

(2.Samuel 11) *[7]Uriya yanına varınca, Davut Yoav'ın, ordunun ve savaşın durumunu sordu. [8]Sonra Uriya'ya, 'Evine git, rahatına bak' dedi. Uriya saraydan çıkıncakral ardından bir armağan gönderdi. [9]Ne var ki, Uriya evine gitmedi, efendisinin bütün adamları ile birlikte sarayın kapısında uyudu. [10]Davut, Uriya'nın, evine gitmediğini öğrenince, ona, 'Yolculuktan yeni geldin, neden evine gitmedin?' diye sordu. [11]Uriya, 'Sandık da, İsrailliler ile Yahudalılar da çardaklarda kalıyor' diye karşılık verdi, 'Komutanım Yoav ile efendimin adamları kırlarda konaklıyor. Bu durumda ben nasıl olur da yiyip içmek, karım ile yatmak için evime giderim? Yaşamın hakkı için, böyle bir şeyi kesinlikle yapmayacağım!'*

[12]Bunun üzerine Davut, 'Bugün de burada kal, yarın seni göndereceğim' dedi. Uriya o gün de, ertesi gün de Yeruşalim'de kaldı. [13]Davut, Uriya'yı çağırdı. Onu sarhoş edene dek yedirip içirdi. Akşam olunca Uriya efendisinin adamları ile birlikte uyumak üzere yattığı yere gitti. Yine evine gitmedi. [14]Sabah olunca Davut Yoav'a bir mektup yazıp Uriya aracılığı ile gönderdi. [15]Mektupta şöyle yazdı: 'Uriya'yı savaşın en şiddetli olduğu cepheye yerleştir ve yanından çekil ki, vurulup ölsün.' [16]Böylece Yoav, kenti kuşatırken, Uriya'yı, yiğit adamların bulunduğunu bildiği yere yerleştirdi. [17]Kent halkı çıkıp Yoav'ın askerleri ile savaştı. Davut'un askerlerinden ölenler oldu. Hititli Uriya da ölenler arasındaydı. [18]Yoav savaş ile ilgili haberleri Davut'a iletmek üzere bir ulak gönderdi: 'Kulun Hititli Uriya da öldü' dersin.

[26]Uriya'nın karısı, kocasının öldüğünü duyunca, onun için yas tuttu. [27]Yas süresi geçince, Davut onu saraya getirtti. Kadın Davut'un karısı oldu ve ona bir oğul doğurdu. ***Ancak, Davut'un bu yaptığı Rabbin hoşuna gitmedi.***

(2. Samuel 12) [1]*Rab* ***Natan'ı*** *Davut'a gönderdi. Natan Davut'un yanına gelince ona, 'bir kentte biri zengin öbürü yoksul iki adam vardı' dedi, [2]'Zengin adamın bir çok koyunu, sığırı vardı. [3]Ama yoksul adamın satın alıp beslediği küçük bir dişi kuzudan başka bir hayvanı yoktu. Kuzu adamın yanında, çocukları ile birlikte büyüdü. Adamın yemeğinden yeri, tasından içer, koynunda uyurdu. Yoksulun kızı gibiydi. [4]Derken, zengin adama bir yolcu uğradı. Adam gelen konuğa yemek hazırlamak için kendi koyunlarından, sığırlarından birini almaya kıyamadığından yoksulun kuzusunu alıp yolcuya yemek hazırladı.'*

*[5]Zengin adama çok öfkelenen Davut, Natan'a, 'Yaşayan Rabbin adı ile derim ki, '****Bunu yapan ölümü hak etmiştir!'*** *dedi. [6]'Bunu yaptığı ve acımadığı için kuzuya karşılık dört katını ödemeli.' [7]Bunun üzerine Natan Davut'a, '****O adam sensin!'*** *dedi, 'İsrail'in Tanrısı Rab diyor ki, 'Ben seni İsrail'e kral olarak meshettim ve Saul'un elinden kurtardım.[8] Sana efendinin evini verdim, karılarını da koynuna verdim. İsrail ve Yahuda halkını da sana verdim. Bu az gelseydi, sana daha neler neler verirdim. [9]Öyleyse neden Rabbin gözünde kötü olanı yaparak, onun sözünü küçümsedin? Hititli Uriya'yı kılıç ile öldürdün? Ammonluların kılıcı ile canına kıydın? Karısını da kendine eş olarak aldın? [10]Bundan böyle, kılıç senin soyundan sonsuza dek eksik olmayacak.. Çünkü beni küçümsedin ve Hititli Uriya'nın karısını kendine eş olarak aldın.' [11]Rab şöyle diyor, 'Sana kendi soyundan kötülük getireceğim. Senin gözünün önünde karılarını alıp bir yakınına vereceğim; güpegündüz karılarının koynuna girecek. [12]Evet, sen o işi gizlice yaptın, ama ben bunu bütün İsrail halkının gözü önünde güpegündüz yapacağım!' [13]Davut, '****Rabbe karşı günah işledim****' dedi. Natan, '* ***Rab günahını bağışladı, ölmeyeceksin****' diye karşılık verdi, [14]'Ama sen bunu yapmakla Rabbin düşmanlarının O'nu küçümsemesine neden oldun. Bu yüzden doğan çocuğun kesinlikle ölecek' dedi. [15]Bundan sonra Natan evine döndü.*

Bundan sonraki bölümlerde Kutsal Yazılar bize Davut'un günahının ailesinin içinde nasıl büyük sıkıntıya ve pek çok faciaya yol açtığını bildirirler. Ama Tanrı'nın Sözü aynı zamanda şöyle der: *"**Günahın** çoğaldığı yerde, Tanrı'nın **lütfu** daha da çoğaldı."* (Romalılar 5:20) Böylece bugün için ayrılan zamanımızın geri kalan bölümünde, Tanrı'nın Davut'a nasıl **lütuf** gösterdiğini ve onun tüm **günahlarını** nasıl bağışladığını göreceğiz.

Tanrı Davut'un günahlarını neden bağışladı? Natan Davut'a, 'O adam sensin' dediği zaman, Davut'un ona nasıl karşılık verdiğini duydunuz mu? Tanrı'nın peygamberi Natan, İsrail'in büyük kralına böyle bir şeyi söyleyecek cesarete sahipti. Davut Natan'a nasıl karşılık verdi? Natan'ı hapse atı mı, ya da pek çok kralın büyük olasılıkla yapabileceği gibi onu öldürdü mü? Hayır, Davut bunları yapmadı. Davut, günahlarından, 'Bunu Tanrı istedi!' ya da 'Tanrı iyidir, belki işlediğim sevaplar nedeni ile günahlarımı siler' diyerek günahlarını aklamaya çalıştı mı? Davut'un Natan'a verdiği yanıt bu muydu? Hayır, ona böyle bir yanıt vermedi. O zaman Davut nasıl karşılık verdi? Davut, *'Günah işledim!' **Rabbe karşı günah işledim!'** dedi.*

Davut'un, Tanrı'nın önünde günahını nasıl itiraf ettiğini daha iyi anlamak için Davut'un, peygamber Natan kendisini Bat-Şeva ile işlediği günahtan dolayı azarladıktan sonra, Mezmurlar'da neler yazdığını okumamız gerekir. Elli birinci Mezmur'da Davut şöyle yazdı:

(Mezmur 51) [1]***Ey Tanrı, lütfet bana sevgin uğruna.*** *Sil isyanlarımı, sınırsız merhametin uğruna. [2]Tümü ile yıka beni suçumdan, arıt beni günahımdan. [3]Çünkü biliyorum isyanlarımı, Günahım sürekli karşımda. [4]Sana karşı, yalnız sana karşı günah işledim. Senin gözünde kötü olanı yaptım. Öyle ki, konuşurken haklı, yargılarken adil olasın. [5]Nitekim suç içinde doğdum ben, günah içinde annem bana hamile kaldı. [6]Madem sen gönülde sadakat istiyorsun, bilgelik öğret bana yüreğimin derinliklerinde.[7]* ***Beni mercanköşkotu ile arıt, paklanayım. Yıka beni, kardan beyaz olayım.*** *[10]Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat, yeniden kararlı bir ruh var et içimde.* ***Senin kabul ettiğin kurban alçakgönüllü bir ruhtur, alçakgönüllü ve pişman bir yüreği hor görmezsin, ey Tanrı.'***

Davut, bu şekilde tövbe etti. Günahından dolayı büyük yas tuttu. Tanrı'nın önünde alçakgönüllü ve pişman bir yüreğe sahipti. **Davut bir dine sahip olan, ama her gün günah işlemeye devam eden kişiler gibi değildi.** Davut'un günah çukuruna düştüğü doğruydu, ama onun içinde yaşayamazdı, çünkü Davut Tanrı'yı seviyordu ve O'nun, *"Işık olduğunu, O'nda hiç bir karanlığın bulunmadığını" biliyordu* (1.Yuhanna 1:5)

Davut tövbe ettikten sonra, Tanrı ona peygamber Natan'ın ağzı aracılığı ile ne söyledi? Tanrı, Davut'a,'Haydi şimdi git ve biraz sevap işle, ben de günahlarını sileyim!' dedi mi? Hayır, Tanrı böyle söylemedi. Natan, Davut'a yalnızca şöyle dedi: "*Tanrı günahını bağışladı, ölmeyeceksin."*

Bu olaydan sonra Davut, yazdığı Mezmurlarda **Tanrı'nın, sevaplarını göze almaksızın bağışlamış olduğu** kişiyi, mutlu kişi olarak tanımladı. Davut şunları yazdı: *"Ne mutlu isyanı bağışlanan, günahı örtülen insana! Suçu Rab tarafından sayılmayan, ruhunda hile bulunmayan insana ne mutlu!"* (Mezmur 32:1,2; Romalılar 4:7,8) Evet,Tanrı Davut'u affetti ve onu doğru saydı! Bu ifade, Tanrı'nın, Davut'un işlediği günahın kötü sonuçlarını ortadan kaldırdığı anlamına gelmez. Yargı günü'nde Tanrı'nın, Davut'un günahlarını hatırlamayacağı anlamına gelir. Tanrı, Davut'un tüm günahlarını Kitabından **sildi.**

Tanrı böyle bir şeyi nasıl yapabildi? Tanrı hem Davut'un tüm günahlarını bağışladı, hem de adil bir yargıç olarak kalabildi? Bu nasıl mümkün olabilir? Tanrı, Davut'un yaptığı

tüm kötülükleri sanki hiç bir şey olmamış gibi unutabilir miydi? Hayır! Tanrı adil bir yargıçtır ve Adem'in çocuklarının günahlarını görmezden gelemez. O zaman Tanrı Davut'u bağışlayabildiyse, nasıl hala adil kalmış olabilirdi?

Davut'un, günahının farkına vardıktan sonra Tanrı'ya hangi sözler ile dua ettiğini hatırlıyor musunuz? Şöyle dua etmişti: *"Tümü ile yıka beni suçumdan, arıt beni günahımdan. Beni mercanköşkotu ile arıt, paklanayım, yıka beni, kardan beyaz olayım."* (Mezmur 51:2, 7) Tanrı İsraillilere kurbanların kanını serpmeleri için mercanköşkotu bitkisinin dallarını kullanmalarını buyurmuştu. Serpilen kan, günahların **bedeli** olarak kanını dökmeye ve kendi isteği ile ölmeye razı olan **gelecek Kurtarıcıyı** temsil ediyordu.

Tanrı, Davut'un günahlarını bağışlayabilirdi, çünkü Davut **tövbe etmişti** (günahtan Tanrı'ya dönüş yapmıştı). Aynı zamanda Tanrı'nın gelecek olan Kurtarıcının tamamlayacağı iş aracılığı ile onu temizleyecek olan gücüne **inanmıştı.** Davut, Tanrı'ya şöyle bir dua sunmuş olabilirdi: "Ey Tanrım, İşlediğim günah için pişmanım ve senden beni bağışlamanı istiyorum. Günahlarımı bağışlayabileceğini biliyorum, çünkü bir gün günahsız Kurtarıcıyı göndereceğini ve O'nun benim günahımın cezasını ilk ve son kez olarak üstleneceğini biliyorum. Bu nedenle ey Rab, ben günahkara merhamet et! Beni kutsal Kurtarıcının kanında yıka ve tertemiz olayım!"

Tanrı, lütfu aracılığı ile Davut'un tüm günahlarını bağışladı mı? Tanrı, Davut'un yüreğini temizleyerek onu doğru saydı mı? Evet, temizledi ve doğru saydı. Tanrı, bunu neye dayanarak yaptı? Tanrı, Davut'u bağışladı, çünkü Davut, Tanrı'nın önündeki günahlı konumunu **itiraf etti** ve gelecek olan ve günahın cezasını üstlenecek olan Kurtarıcı ile ilgili Tanrı vaadine **inandı.** Davut'un sevinebilmesinin nedeni, Tanrı'nın vaatlerine duyduğu imandı ve Mezmurlarında bu sevincini dile getirdi: "***Ne mutlu isyanı bağışlanan, günahı örtülen insana! Suçu Rab tarafından sayılmayan, ruhunda hile bulunmayan insana ne mutlu!"*** (Mezmur 32:1, 2)

Dostlar, dinlediğiniz için teşekkürler. Bundan sonraki iki dersimizde, Tanrı isterse, Tanrı'nın günahlarımızı sonsuza kadar bağışlayabilmesi için cezamızı üstlenecek olan Kurtarıcı ile ilgili olarak peygamber Davut'un yaptığı tanıklığı görmek için Mezmurlar kutsal kitabına bakacağız.

Siz, Davut'un Mezmurlarda yazmış olduğu Tanrı'nın en büyük bereketlerinden biri hakkında düşünürken, Tanrı da sizi kutsasın:

Ne mutlu isyanı bağışlanan, günahı örtülen insana! Suçu Rab tarafından sayılmayan, ruhunda hile bulunmayan insana ne mutlu!" (Mezmur 32:1, 2)

Ders 50

LESSON 50

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Peygamber Davut ve Mesih

THE PROPHET DAVID AND THE MESSIAH

Mezmurlar 1, 2

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dört derste **peygamber Davut'un** öyküsünü inceliyoruz. Davut'un bir çoban olduğunu, lir çaldığını, ilahi yazarlığı yaptığını, Tanrı Sözü'nü öğrendiğini, savaşta kahraman olduğunu, ve aynı zamanda İsrail'in kralı ve Tanrı'nın peygamberlerinden biri olduğunu gördük. Son dersimizde, Davut'un bir **günahkar** olduğunu da öğrendik; Tanrı'nın hiç hoşuna gitmeyen bir şey yaptı. Ama her şeye rağmen aynı zamanda Tanrı'nın Davut'un günahlarını bağışladığını da okuduk, çünkü Davut pişman olmuş bir yürek ile günahlarından gerçekten dönüş yaptı ve dünyadaki tüm insanların günahlarının cezasını çekmek üzere dünyaya gelecek olan Kurtarıcı ile ilgili vaadine inandı.

Bugün Kutsal Yazıların tam orta yerinde bulunan harika kitap üzerinde düşünmeyi planlıyoruz. Bu kitabın adını biliyor musunuz? Evet, bu kitabın adı **Mezmurlar** (Zebur). Mezmurlar kitabı, yüz elli bölüm ya da ilahi içerir. Tanrı, yüzlerce yıllık bir dönem içinde Musa, Süleyman, Asaf ve Korah'ın oğulları dahil olmak üzere çeşitli peygamberleri Mezmurları yazmaları için kullandı. Ama yine de Davut, diğer peygamberlerden daha çok Mezmur yazdı. Bugün Mezmurlar kitabının ilk iki ilahisine (ya da bölümüne) odaklanacağız.

İlk ilahi bize, dünyada bulunan iki sınıf insandan söz eder: **doğruluk yolunda** yürüyenler ve **kötülük yolunda** yürüyenler. İlk Mezmurda şunlar yazılıdır:

(Mezmur 1) [1]***Ne mutlu o insana ki, kötülerin öğüdü ile yürümez,*** *günahkarların yolunda durmaz. Alaycıların arasında oturmaz.* [2]*Ancak zevkini Rabbin Yasasından alır ve gece gündüz onun üzerinde derin derin düşünür.* [3]*Böylesi akarsu kıyılarına dikilmiş ağaca benzer, meyvesini mevsiminde verir, yaprağı hiç solmaz. Yaptığı her işi başarır.*[4] ***Kötüler böyle değil,*** *rüzgarın savurduğu saman çöpüne benzerler.*

[5]*Bu yüzden yargılanınca aklanamaz, doğrular topluluğunda yer bulamaz günahkarlar.*[6] ***Çünkü Rab doğruların yolunu gözetir, kötülerin yolu ise ölüme götürür.***

Bu mezmurda, **bereketlenenlerin yolunu** ve **mahvolmakta olanların yolunu** görüyoruz. Herkes bereketlenmek ister. Mahvolmayı hiç kimse istemez. Tanrı herkesin bereketlenmesini ister. Ama bunun için Tanrı'nın ön gördüğü bereket yolundan yürümeniz gerekir. Bereket yolu nedir? Mezmurların bu ilk iki ilahisi bereket yolunu iki düşünce ile özetler: **Birinci düşünce,** Tanrı'nın Sözü ile alay edenlerin yolunu izlemeyin. **İkinci düşünce,** Tanrı'nın ön gördüğü kurtuluş yolunu anlama, ona inanma ve onu kabul etme hedefi ile Tanrı'nın Sözü üzerinde derin derin düşünün.

Eğer Tanrı'nın doğruluk yoluna inanır ve onu izlerseniz, Kutsal Yazılar, sizin akarsu kıyılarına dikilmiş ağaçlara benzeyeceğinizi söylerler. Yaşamınız Tanrı'nın Kendisinde temellenecek, sevgi, sevinç ve esenlik gibi meyveleri mevsiminde vereceksiniz. Ama eğer Tanrı'nın doğruluk yolunu izlemezseniz, rüzgarın savurduğu saman çöpüne benzeyerek savrulacaksınız.

Şimdi Mezmurlardaki ikinci ilahiye geçelim. Bu bölümde Tanrı, Davut'a, dünyaya gelecek olan **Kurtarıcı** hakkında yazması için esin verdi. Tanrı'nın bize peygamberi Davut'un kalemi aracılığı ile verdiği mesajı dikkatle dinleyelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Mezmur 2) [1]*Nedir uluslar arasındaki bu kargaşa? Neden boş düzenler kurar bu halklar?* [2]*Dünyanın kralları saf bağlıyor, hükümdarlar birleşiyor Rabbe ve* ***meshettiği krala*** *karşı.* [3]*'Koparalım onların kayışlarını' diyorlar,'Atalım üzerimizden bağlarını.'* [4]*Göklerde oturan Rab gülüyor, onlar ile eğleniyor.* [5]*Sonra öfke ile uyarıyor onları. Gazabı ile dehşete düşürüyor* [6]*ve 'Ben* ***kralımı*** *kutsal dağım Siyon'a oturttum' diyor.* [7]*Rabbin bildirisini ilan edeceğim; Bana 'Sen* ***benim oğlumsun'*** *dedi, 'Bugün ben sana baba oldum.* [8]*Dile benden, miras olarak sana ulusları, mülk olarak yeryüzünün dört bucağını vereyim.* [9]*Demir çomak ile kıracaksın onları, çömlek gibi parçalayacaksın.'* [10]*Ey krallar, akıllı olun! Ey dünya önderleri, ders alın!* [11]*Rabbe korku ile hizmet edin, titreyerek sevinin.* [12]***Oğlu öpün ki öfkelenmesin, yoksa izlediğiniz yolda mahvolursunuz. Çünkü öfkesi bir anda alevleniverir, ne mutlu O'na sığınanlara!'***

Rab Tanrı'nın Mezmurların ikinci bölümünde neyi ilan ettiğini anlıyor musunuz? Bu nokta çok önemlidir! Tanrı, bu ilahide, Adem'in çocuklarına kurtuluş getirmek için dünyaya gelecek olan **Kurtarıcının üç harika adını** duyuruyor. Bu üç adı duydunuz mu? **Mesih, Kral** ve **Oğul.** Tanrı'nın, dünyanın Kurtarıcısına işaret ettiği bu üç ad hakkında biraz düşünelim.

1) Tanrı'nın, Kurtarıcıyı önce **"Mesih"** olarak çağırdığını görüyoruz. Mesih İbranice bir sözcüktür ve *Tanrı'nın seçtiği Kişi (Meshedilmiş Olan)* anlamına gelir. Tanrı, *Mesih* adı ile Adem'in çocuklarına, dünyaya gelecek olan Kurtarıcıya herkesin inanması ve O'nu kabul etmesi gerektiğini ilan ediyor, çünkü O, Tanrı'nın Kendisinin dünyanın Kurtarıcısı ve Yargıcı olarak seçtiği Kişi'dir. Ama yine de bu ilahinin ilk üç ayetinde Tanrı, Adem'in çocuklarının çoğunun Tanrı'nın dünyaya göndereceği Mesih'i reddedeceklerini önceden bildirdi. Bu ayetleri tekrar okuyalım.

"Nedir uluslar arasındaki bu kargaşa? Neden boş düzenler kurar bu halklar? Dünyanın kraları saf bağlıyor, hükümdarlar birleşiyor Rabbe ve meshettiği krala karşı. 'Koparalım onların kayışlarını' diyorlar, 'Atalım üzerlerimizden bağlarını'." (Mezmur 2:1-3)

Dünya halkları Tanrı'nın gönderdiği Mesih'i kabul etmeyi neden reddedeceklerdi? Dünya halkları Mesih'i reddedeceklerdi, çünkü O, günah ile lekelenmemiş kutsal bir kişi olacaktı ve Kutsal Yazılar bize *"kötülük yapan herkesin ışıktan nefret etiğini ve* ***yaptıkları açığa çıkmasın diye*** *ışığa yaklaşmadığını"* bildirirler. (Yuhanna 3:20) Böylece Tanrı dünyanın

Kurtarıcısı ve Yargıcı olarak seçmiş olduğu kutsal İnsanı mahvetmeyi denemek için Yahudilerin ve dünya uluslarının nasıl birlikte işbirliği yapacaklarını bu ayetlerde önceden bildiriyordu. Ama Tanrı, kötü insanların yapmaya çalışacakları her şeyden haberdardı. Tanrı, insanların kötü planlarını Kendisinin günahkarları kurtarmak için yaptığı adil planını yerine getirmek için kullanmayı tasarladı. Okuduğumuz şu satırların yazılış nedenleri budur: *"Göklerde oturan Rab gülüyor, onlar ile eğleniyor."* (Mezmur 2:4)Bu bölümde Tanrı'nın, Kurtarıcıya verdiği ilk adın ***Mesih*** olduğunu görüyoruz. İbranice *Mesih* sözcüğünün Grekçe *Hristos* sözcüğü ile aynı anlamı taşıdığını bilmek sizin için ilginç olabilir. Her ikisi de *"Tanrı'nın seçmiş olduğu Kişi"* anlamına gelir.

2) İkinci ad, **"Kral"** dır. Mesih, aynı zamanda Kral'dır. Bu isim aracılığı ile Tanrı herkesin Mesih'in sonunda insanların çoğu O'nu reddetse bile, dünyanın Yargıcı ve Egemeni olacağını bilmesini ister. Büyük Yargı Gününde herkes O'nun önünde diz çökecektir, çünkü O, Tanrı tarafından kralların Kralı ve rablerin Rabbi olması için seçmiş olduğu Kişi'dir. Sonunda Mesih **ya Kurtarıcınız ya da Yargıcınız** olacaktır. Çünkü sizin hoşunuza gitse de gitmese de, **O,** Tanrı tarafından sonsuza kadar egemenlik sürmesi için seçilmiş **Kral'**dır!

3) Bu bölümde Tanrı'nın Mesih'e verdiği üçüncü bir ad daha duyduk. Bu üçüncü isim, üzerinde dikkatle düşünmemiz gereken bir addır. **"Oğul!"** Bu adın anlamını açıklamadan önce belki de Davut'un Mezmurlarda yazdığı her şeyin Tanrı'nın ona verdiği bilgelik ile yazdığını hatırlamamız gerektiğidir. Aynı zamanda hatırlamamız gereken bir başka şey daha var: PeygamberlerinYazılarında bazen anlaşılması zor olan şeyler vardır, ama bu durum onların doğru olmalarını engellemez. Tanrı, Sözü'nde bizleri şöyle uyarır: *"(Kutsal Yazılarda) güç anlaşılan bazı yerler var ki, bilgisiz ve kararsız kişiler, bunları çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar."* (2. Petrus 3:16) Bilgisizlik korkunç bir şeydir, özellikle Mesih hakkındaki bilgisizlik, çünkü tanrı O'nu Adem'in çocuklarını yıkımdan kurtarması için seçmiştir. Bir Wolof atasözü, bu durumu çok iyi açıklar: **"Siz bilgisizliğinizin farkına varmadan önce, o sizi öldürecektir."** Tanrı'nın, Mesih'e verdiği bu üçüncü isim hakkında düşünürken, bu düşünceyi de aklımızda tutalım.

Şimdi ikinci Mezmura geri dönelim. Yedinci ayette Mesih'in şöyle dediğini okuduk: *"Rabbin bildirisini ilan edeceğim: Bana, 'Sen **benim oğlumsun**' dedi, 'Bugün ben **sana baba** oldum.'* (Mezmur 2:7) Rabbin, Mesih'e ne söylediğini işittiniz mi? *"Sen **benim oğlumsun** .. ben **sana baba** oldum."* Tanrı'nın, Mesih'e **neden "Oğlum"** dediğini biliyor musunuz? Bu adın **ne** anlama geldiğini biliyor musunuz? Hepinizin bu adın ne **anlama gelmediğini** bildiğinizi umuyoruz. Tanrı'nın, bir çocuk sahibi olmak için bir eş aldığı anlamına **gelmez**. Asla! Böyle bir düşünce küfürdür! Tanrı ruhtur ve bir insanın sahip olduğu şekilde bir oğula sahip olmaz.

O zaman Tanrı Mesih'e neden, 'Sen **benim oğlumsun'** dedi? Tanrı'ya teşekkür edebiliriz, çünkü Rab Tanrı'nın Kendisi bize bunun nedenini söyledi. Bugün bu konunun ayrıntılarına inecek kadar zamanımız yok, ama size Peygamberlerin Yazılarından Tanrı'nın, Mesih'i **neden Oğlu** olarak adlandırdığına dair **üç neden** *(düşünce)* verebiliriz.

Birincisi, Tanrı'nın, Mesih'i *Oğlu* olarak adlandırdığını bilmeniz gerekir, çünkü Mesih **yukardan**; göklerden geldi. Peygamberlerin Yazılarına inanan herkes, Mesih'in bir insandan değil, Tanrı'dan geldiğini bilir. Bildiğiniz gibi, **Mesih'in yersel bir babası yoktu.** Yersel var oluşu Davut'un soyu aracılığı ile oldu, çünkü Mesih, kral Davut'un akrabası olan bakire bir kadından doğdu. Ama Mesih, Baba tarafından eşsiz bir şekilde Tanrı'nın Ruhu'ndan

geliyordu. Tanrı bu nedenle O'na bu sözleri söyleyebildi: *Sen **benim oğlumsun.** Bugün ben **sana baba oldum!***

İkinci neden: Tanrı, Mesih'i *Oğlu* olarak adlandırdı, çünkü Kutsal Yazılar **Tanrı'nın ve Mesih'in aynı kutsal karakteri paylaştıklarını** yazarlar. Baba nasılsa, Oğul da aynıdır. Vaat edilen Kurtarıcının, aynı Tanrı gibi saf ve kutsal olması gerekiyordu. Bu konuya şimdi devam edemiyoruz, ama Müjde (İncil) kayıtlarına geldiğimiz zaman, Mesih'in Adem'in çocukları gibi günah ile lekelenmemiş olduğunu göreceğiz. Görmüş olduğumuz gibi, peygamberlerin en büyüğü bile günah işledi. Ama Mesih hiç bir zaman günah işlemedi! O, her zaman Tanrı'nın isteğini yerine getirdi. Mesih'in günahsız olması gerekliydi, çünkü dünyaya günahkarları günahlarından kurtarmak için geldi. Büyük borçları olan kişiler diğer insanların borçlarını ödeyebilirler mi? Hayır, ödeyemezler! Kutsal Yazılar, O'nun, *"kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkarlardan ayrılmış ve göklerden daha yücelere çıkarılmış"* olduğunu yazarlar (İbraniler 7:26) **Evet, Kurtarıcı, O'nu gönderen Tanrı gibi kutsaldı.**

Üçüncü: Tanrı, bu nedenle O'nu Oğlu olarak adlandırmaktan utanmadı. Daha önce İbrahim'e *"Tanrı'nın dostu"* dendiğini gördük. Peygamber Musa, *"Tanrı adamı"* olarak adlandırıldı. Tanrı Davut hakkında şöyle konuştu: *"Kendi yüreğime göre bir adam buldum."* Ancak Tanrı, hangi peygambere, '*Sen **benim oğlumsun.** Bugün ben **sana baba oldum'*** dedi? Böyle bir ad yalnızca Mesih'e verilebilirdi, çünkü yukardan gelen tek Kişi, bir bakireden doğan ve günah tarafından lekelenmemiş olan Mesih'ti.

Bugün, programımızı dinlemekte olan siz, Tanrı'nın, **Oğlu** olarak adlandırdığı **Kral'ı, Mesih'i** tanıyor musunuz? Tanrı, herkesin O'nu tanımasını, O'na inanmasını ve O'nu kabul etmesini ister. Peygamber Davut'un bu bölümü şu sözler ile bitirmesinin nedeni budur:

*"Bu nedenle, ey krallar, **akıllı olun; ders alın.** Rabbe korku ile hizmet edin, titreyerek sevinin. Oğul'u öpün ki, öfkelenmesin, yoksa izlediğiniz yolda mahvolursunuz, çünkü öfkesi bir anda alevleniverir. **Ne mutlu O'na sığınanlara!**"* (Mezmur 2:10-12)

Bugünkü programımıza burada son vermemiz gerekiyor. Bir sonraki derste Tanrı'nın isteği ile peygamber Davut'un Mezmurlar kitabında yazdığı bir başka büyük ilahi üzerinde derin derin düşüneceğiz.

Siz, peygamber Davut'un Mezmurlardaki sözleri üzerinde ciddi bir şekilde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin.

"Akıllı olun; ders alın. … Rabbe korku ile hizmet edin ve titreyerek sevinin. Oğul'u öpün ki, öfkelenmesin, yoksa izlediğiniz yolda mahvolursunuz, çünkü öfkesi bir anda alevleniverir. Ne mutlu O'na sığınanlara!" (Mezmur 2: 10-12)

Ders 51

LESSON 51

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Mezmurlardan Bir Başka Örnek

MORE FROM THE PSALMS

Mezmur 22

Size esenlik olsun, dinleyici dostlar.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde, **Mezmurlar Kitabının (Zebur)** ilk iki bölümünü inceledik. Yayınımızda Mezmurların her bölümünü okumak ve üzerinde konuşmak için zaman ayırabilme imkanımız olsa çok iyi olurdu. Ama Mezmurlar kitabında yüz elli bölüm bulunduğundan bunu yapmamız mümkün olamıyor. Ancak yine de, Mezmurlar kitabını incelemeye son vermeden önce, Tanrı'nın, Davut'un zihnine yerleştirdiği bir başka ilahi üzerinde çalışma yapmak istiyoruz.: **bölüm yirmi iki.** Bu bölüm büyük önem taşır, çünkü bu bölüm, **Mesih'in** Adem'in tüm çocukları için **günah borcunu ödesin diye nasıl büyük acılar çekerek öleceğini önceden bildirir.** Bu bölümde Mesih'in geleceğini bin yıl önceden bildiren Davut, Mesih'in öleceği günde meydana gelecek olan yaklaşık otuz olay ile ilgili peygamberlikte bulunur. Mesih'in öyküsünü içeren Müjde'yi *(İncil)* okuduğumuz zaman, **her şeyin Tanrı'nın peygamberi Davut'un önceden tam olarak bildirdiği gibi gerçekleştiğini** göreceğiz. Böylelikle bu ilahinin insan zihninden değil, Tanrı'nın zihninden ortaya çıktığından emin olabiliriz. Geleceği böylesine kesin ayrıntılar ile **ancak Tanrı** önceden bildirebilir.

Şimdi peygamber Davut'un yirmi ikinci Mezmurda neler yazdığına kulak verelim. Bu bölümde Davut, Mesih'in, günahın bedeli olarak kanını dökeceği günde O'nun zihninden geçen düşünceleri kaleme aldı. Davut şunları yazdı:

(Mezmur 22) [1]*Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin? Niçin bana yardım etmekten, haykırışıma kulak vermekten uzak duruyorsun?* [3]*Oysa sen kutsalsın. İsrail'in övgüleri üzerine taht kuran sensin.* [6]*Ama ben, insan değil, toprak kurduyum. İnsanlar beni küçümsüyor, halk hor görüyor.* [14]*Su gibi dökülüyorum, bütün kemiklerim oynaklarından çıkıyor. Yüreğim balmumu gibi içimde eriyor.* [15]*Gücüm çömlek parçası gibi kurudu, dilim damağıma yapışıyor. Beni ölüm toprağına yatırdın.* [16]*Köpekler kuşatıyor beni, kötüler sürüsü çevremi sarıyor.* ***Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.***

Burada kısa bir süre için duralım. Peygamber Davut'un, Mesih hakkında yazdıklarını kavradınız mı? Mesih dünyaya gelmeden bin yıl önce Davut şöyle yazar: *"Kötüler sürüsü*

çevremi sarıyor, ***ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.*** *"* Davut, bu sözleri ile Adem'in çocuklarının Mesih'i bir çarmıha çivileyerek O'nun ellerini ve ayaklarını nasıl çivileyeceklerini önceden bildirdi. Peygamber Davut Mezmurlarda neden kötü insanların Mesih'in ellerini ve ayaklarını nasıl deleceklerini yazdı? Mesih'in neden böyle derin acılar ile dolu bir ölüm ile ölmesi gerekti? Tanrı, neden gönderdiği kutsal Kurtarıcının insanlar tarafından öldürülmesine izin verdi?

Tanrı Sözü, bize bu soruların yanıtlarını verir. Kurtarıcının **bizim yerimize geçebilmesi** ve Tanrı'nın cezasını bizim adımıza çekebilmesi için işkence görerek acılar çekmesi ve böylesine korkunç bir ölüm ile ölmesi gerekliydi. Günahın ücreti ölüm ve cehennemde sonsuz yargı olduğu için günahımız nedeni ile bizim hak ettiğimiz cehennem işkencelerini tatması gerekiyordu. Tanrı, lütfederek, günah tarafından lekelenmemiş olan Kurtarıcıyı göndermeyi planladı, öyle ki O, kendi özgür iradesi ile *"herkes için ölümü tadabilsin."* (İbraniler 2:9) Tanrı, Adem'in çocuklarına, adaletinden ödün vermeden ancak bu şekilde bir günahtan bağışlanma yolu ve sonsuz yaşama kavuşmalarını sağlayacak bir kapı açabilirdi! Günahlarımızın cezasını Mesih ödeyecekti. **Doğru Mesih'in ölümü,** adil olan Tanrı'nın **O'na inanan herkesi doğru sayabilmesini** sağladı.

Peygamber Davut'un, Mesih'in ölümü ile ilgili yazdıkları gerçekten şaşırtıcıdır. Bir düşünün! Davut, Mesih'in doğumundan bin yıl önce Mesih'in, çivileneceği çarmıhta çekeceği büyük acıları ayrıntıları ile yazdı. Belki de anlamamız ve hatırlamamız gereken şey şudur: Bir insanı bir çarmıha çivilemeyi icat eden Romalılar'dır – bu acı veren ölüm şekli *çarmıha germe* olarak adlandırılır. Ancak Davut Mezmurlarda bu konu hakkında yazdığı zamanlarda, Roma ulusu henüz ortada yoktu ve hiç kimse bir insanı bu şekilde, yani çarmıha gererek öldürme konusunda herhangi bir bilgiye de sahip değildi. Tanrı, tüm bunlara rağmen, Mesih'in çarmıhtaki ölümü hakkındaki mesajı Davut'un zihnine yerleştirdi ve ona Mezmurlarda bu konu hakkında yazması için esin verdi. **Öyle ki, bizler** Mesih'in çarmıhtaki ölümünün **Tanrı'nın** bizi günahımızın cezasından kurtarmak için yapmış olduğu **plan olduğunu kesinlikle bilebilelim!**

Bu bölümde yer alan gerçek kusursuz bir aşikarlığa sahiptir. Ve bizlerin bu aşikar gerçeğe dikkat etmemiz gerekir. Ama yine de **Tanrı'nın bu aşikar mesajını herkes kabul etmez.** Bu güne kadar bazı kişiler Tanrı'nın peygamberi Davut'un Mesih'in çarmıhtaki ölümü hakkında Mezmurlarda yazdığı bu gerçek konusunda çelişkilere düşmüşlerdir. Bu kişiler şöyle derler: "Tanrı, Mesih'in böyle utanç ve acı veren bir ölüm ile ölmesine izin vermezdi!" Ancak bunu söyleyen kişiler Peygamberlerin Kutsal Yazılarından ve Tanrı'nın, günahkarları kurtarma planından haberleri olmayan kişilerdir. Sevgili dinleyici dostlar, Tanrı'nın kurtuluş yolu hakkında bilgi edinmeye özen gösterin. Wolof bilgeliği ile yazılmış bir atasözü şöyle der: "**Siz bilgisizliğinizin farkına varmadan önce, o sizi öldürecektir."** Ve Tanrı Sözü şöyle der: *"Bu denli büyük kurtuluşu görmezlikten gelirsek nasıl kurtulabiliriz?* (İbraniler 2:3) *"Çarmıh ile ilgili bildiri, mahva gidenler için saçmalık, biz kurtulmakta olanlar için ise, Tanrı'nın gücüdür."* (1. Korintliler 1:18)

Şimdi Davut'un, Mesih'in çarmıhtaki ölümü ile ilgili koşullar hakkında neler yazdığına daha yakından bakalım. Mesih'in neler söylediğini dinleyelim:

(Mezmur 22) [1]***Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin? Niçin bana yardım etmekten, haykırışıma kulak vermekten uzak duruyorsun?*** [7]***Beni gören herkes alay ediyor; sırıtıp baş sallayarak diyorlar ki, 'Sırtını Rabbe dayadı, kurtarsın bakalım O'nu, madem O'nu seviyor, o zaman yardım etsin!*** [14]*Su gibi dökülüyorum, bütün kemiklerim oynaklarından çıkıyor.* [15]*Gücüm çömlek parçası gibi kurudu,* ***dilim damağıma yapışıyor.*** *Beni ölüm toprağına*

yatırdın. [16]*Köpekler kuşatıyor beni, kötüler sürüsü çevremi sarıyor.* ***Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.*** [17]*Bütün kemiklerimi sayar oldum,* ***gözlerini dikmiş,*** *bana bakıyorlar.* [18]***Giysilerimi aralarında paylaşıyor, elbisem için kura çekiyorlar.***

Bu sözler ile Davut, insanların, Mesih'i çarmıha çiviledikten sonra O'na hakaret edeceklerini, O'nun ile alay edeceklerini ve O'na bakarak, giysilerini aralarında pay edeceklerini, giysileri için kura çekeceklerini önceden bildirdi. Davut'un bu yazdıkları bin yıl sonra harfiyen yerine geldi. Müjde'de (İncil) Mesih'in ölümü hakkında yazılmış olanlara kulak verin. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

"Askerler O'nu çarmıha gerdikten sonra, kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar. Sonra oturup yanında nöbet tuttular. Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa'ya sövüyor, 'Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Haydi, kurtar kendini! 'Tanrı'nın Oğlu isen çarmıhtan in!' diyorlardı. Başkahinler, din bilginleri, ve ileri gelenler de aynı şekilde O'nun ile alay ederek, 'Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor' diyorlardı. 'İsrail'in kralı imiş! Şimdi çarmıhtan aşağı insin de O'na iman edelim. Tanrı'ya güveniyordu; Tanrı O'nu seviyorsa, kurtarsın bakalım! Çünkü, 'Ben Tanrı'nın Oğlu'yum' demişti." (Matta 27: 35, 36, 39-43)

Böylece Müjdelerde, Tanrı peygamberi Davut'un sözlerinin nasıl yerine geldikleri kaydedilmiştir.

Bugün aynı zamanda Davut'un, Mesih'in susayacağını ve bedeninde, canının ve ruhunun derinliklerinde büyük acı çekeceğini de önceden bildirdiğini okuduk. Mesih'in Mezmurun ilk ayetinde şu sözler ile feryat edişinin nedeni de budur: *"Tanrım, Tanrım, neden beni terk ettin?"* Müjde'yi çalıştığımız zaman, olayların aynen Davut'un bu Mezmurda bildirmiş olduğu gibi gerçekleştiğini göreceğiz. Mesih, çarmıhtayken, neden: *"Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?"* sözleri ile haykırdı? Çünkü Tanrı, *"Kutsal Olan'dır"* (Mezmur 22:3). Ve günahı hoş göremez. Tanrı, çarmıha çivilenen Mesih'e sırtını dönmek ve O'ndan ayrılmak zorunda kaldı. Çünkü **Tanrı, tüm günahlarımızın cezasını O'nun üzerine koydu.** Bundan dolayı Kutsal Yazılar şöyle der: *"Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i* ***bizim için*** *günah sunusu yaptı."* (2. Korintliler 5:21)

Tanrı'ya övgüler olsun, çünkü peygamber Davut'un, Mezmurlarda önceden bildirdiği başka bir şey daha vardır – çok ama çok iyi bir haber! Davut, on altıncı bölümde Mesih hakkında şu sözleri yazdı: *"Çünkü sen* ***beni ölüler diyarına terk etmezsin, sadık kulunun çürümesine izin vermezsin.*** *Yaşam yolunu bana bildirirsin."* (Mezmur 16:10, 11) Davut bu şekilde Tanrı'nın Mesih'i mezardan nasıl dirilteceğini planladığını önceden bildirdi. Öyle ki,O'na inanan herkes Tanrı'nın kutsal huzurunda O'nun ile birlikte sonsuza kadar yaşayabilsin! Böylece Müjde (İncil) şunu ilan eder: *"Kutsal Yazılar uyarınca Mesih* ***günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü*** *ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün* ***ölümden dirildi!"*** (1. Korintliler 15:3, 4)

Davut, aynı zamanda Mesih ölümden dirildikten sonra Tanrı'nın O'nu göğe yükselteceğini ve O'nu, yeryüzündeki halkı yargılamak için geri dönünceye kadar Sağında oturtacağını da önceden bildirdi. Davut, Mezmurların yüz onuncu bölümünde şunları yazdı: *"Rab Rabbime: 'Ben düşmanlarını ayaklarının altına serinceye kadar Sağımda otur' diyor.* (Mezmur 110: 1)

Davut, yirmi ikinci bölümün sonunda şöyle yazar:

(Mezmur 22) *[27]Yeryüzünün dört bucağı anımsayıp Rabbe dönecek, ulusların bütün soyları O'nun önünde yere kapanacak. [30]Gelecek kuşaklar O'na kulluk edecek, Rab yeni kuşaklara anlatılacak. [31]O'nun kurtarışını,* ***'Rab yaptı bunları'*** *diyerek, henüz doğmamış bir halka duyuracaklar."*

Bu Mezmur, şu sözler ile son bulur: ***"Rab yaptı bunları!"*** Mesih ne yapacaktı? Tüm günahkarların yerine geçerek ölecekti. O, Tanrı'nın Adem ve Havva'ya kendilerini ve soylarını günahın cezasından kurtaracak olan Kurtarıcı ile ilgili vermiş olduğu tüm sözleri yerine getirecekti. Mesih, nihai kurban olarak ölecekti. Mesih, çarmıhtaki ölümü aracılığı ile günahkarlardan daha önceki dönemlerde talep ettiği sembolik hayvan kurbanlarını yerine getirecek ve onları ortadan kaldıracaktı. İbrahim'in oğlunun yerine ölen koç gibi Kurtarıcı da nihai ve mükemmel kurban olarak günahkarların yerine geçerek ölecekti – tüm günahkarlar için – sonsuza kadar! Tanrı'nın, dünyaya verdiği İyi Haber budur: Mesih, **sizin yerinize öldü!** O'na iman ettiğiniz zaman Tanrı'nın yargısından kurtulacaksınız. Kurtuluş yolu, O'na iman eden herkes için ardına kadar açıktır. Mesih'in, tam ölmeden önce; ***"Tamamlandı!"*** diye bağırmasının nedeni budur. ***"Rab yaptı bunları!"*** (Mezmur 22:31) Ve Tanrı Mesih'in mükemmel kurbanını O'nu üçüncü gün ölümden dirilterek onayladığını gösterdi. Müjde kitabını çalıştığımız zaman tüm bunları ayrıntıları ile göreceğiz.

Bu arada, şunu hatırlayalım: **İsa Mesih'in doğumundan bin yıl önce, peygamber Davut, günahkarların, Mesih'in ellerini ve ayakların deleceklerini önceden bildirdi.** Ve bizler, Mesih'in acılar ile dolu ölümünün nedenini unutmayalım. O, **sizin** ve **benim** için öldü. Öyle ki, O'na iman eden hiç kimse mahvolmasın, ama sonsuz yaşama kavuşsun! Mesih, kötü insanların, ellerini ve ayaklarını delmelerine izin verdi, çünkü Tanrı'nın isteğini yerine getirmeyi arzu ediyordu ve sizi ve beni çok seviyordu! İsa Mesih'in Müjde'de (İncil) neler söylediğine kulak verelim:

"Canımı tekrar geri almak üzere veririm. Canımı kimse benden alamaz. Ben onu kendiliğimden veririm. *Onu vermeye de tekrar geri almaya da yetkim var. Bu buyruğu Babam'dan aldım."* (Yuhanna 10:17, 18)

Dinleyici dostlar, Mesih'i siz günahlarınızdan kurtarmak için gönderen Tanrı'ya teşekkür ediyor ve O'nu övüyor musunuz? Kutsal Yazılar şöyle der:*"İsa Mesih* ***sizin uğrunuza*** *acı çekti. Bizler günah karşısında ölelim ve doğruluk uğrunda yaşayalım diye günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yüklendi. O'nun yaraları ile şifa buldunuz!"* (1. Petrus 2:21,24) *"İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi."* (Romalılar 4:25) *"****öyle ki, O'na iman edenlerin hiç biri mahvolmasın, ama hepsi sonsuz yaşama kavuşsun!"*** (Yuhanna 3:16b)

Tanrı bugün okuduklarımızın hepsini açık bir şekilde anlamanızı sağlasın. Dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı isterse, bir sonraki programımızda, Peygamberlerin Yazılarını okumaya devam edeceğiz ve Davut'un oğlu Süleyman'ın öyküsüne geçeceğiz.

Siz, Tanrı'nın peygamber Davut'a neden şu sözleri esinlediği üzerinde düşünürken, O da sizi bereketlesin:

"Ellerimi ve ayaklarımı deliyorlar!" (Mezmur 22:16)

Peygamber Süleyman

THE PROPHET SOLOMON

1 Krallar 2-10; Mezmur 72

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Eğer Tanrı size görünse ve "Benden ne istersen dile, dileğini yerine getireceğim" deseydi, Tanrı'dan ne isterdiniz? Uzun bir yaşam? Büyük bir zenginlik? Ün? Ya da başka ne isterdiniz? Tanrı, bir gün Davut oğlu Süleyman'a bir rüya aracılığı ile göründü ve ona şöyle dedi: "Sana ne vermemi istersin?" Süleyman'ın Tanrı'dan ne istediğini biliyor musunuz? Bugün, onun Tanrı'ya nasıl yanıt verdiğini dinleyeceğiz.

Son altı dersimizde, Tanrı'nın peygamberi **Davut'un** öyküsüne baktık. **Mezmurlar** kitabında yazdığı bazı ilahileri okuduk. Son dersimizde Mesih'in ellerinin ve ayaklarının Adem oğulları tarafından delineceğine ilişkin Davut tarafından yapılan peygamberliği gördük. Davut aynı zamanda Tanrı'nın Mesih'i ölümden dirilteceğini de bildirdi. Bugünkü dersimizde Davut'un öyküsüne son vererek oğlu **Süleyman**'ın öyküsüne devam etmeyi planlıyoruz.

1. Krallar kitabının ikinci bölümünde Kutsal Yazılar şöyle der:

(1. Krallar 2) [1]*Davut'un ölümü yaklaşınca oğlu Süleyman'a şunları söyledi:*[2] *'Herkes gibi ben de yakında bu dünyadan ayrılacağım. Güçlü ve kararlı ol.* [3]***Tanrı'n Rabbin verdiği görevleri yerine getir. O'nun yollarında yürü ve Musa'nın Yasası'nda yazıldığı gibi,Tanrı'nın kurallarına buyruklarına, ilkelerine ve öğütlerine uy ki, yaptığın her şeyde ve gittiğin her yerde başarılı olasın.*** [10]*Davut ölüp atalarına kavuşunca, kendi adı ile bilinen kentte gömüldü.* [11]*Yedi yıl Hevron'da, otuz üç yıl Yeruşalim'de olmak üzere toplam kırk yıl krallık yaptı.* [12]*Babası Davut'un tahtına geçen Süleyman'ın krallığı çok sağlam temellere oturmuştu.*

(1. Krallar 3) [3]*Süleyman babası Davut'un kurallarına uyarak Rabbe olan sevgisini gösterdi. Ancak hala çeşitli tapınma yerlerinde kurban sunuyor, buhur yakıyordu.* [5]*Rab Tanrı o gece rüyada Süleyman'a görünüp, '**Sana ne vermemi istersin?**' diye sordu.* [7]*Süleyman, 'Ya Rab Tanrım! Ben henüz çocuk denecek bir yaşta, yöneticilik nedir bilmezken, bu kulunu babam Davut'un yerine kral atadın.* [9]*Bu yüzden bana öyle **sezgi dolu bir yürek** ver ki, iyi ile*

kötüyü ayırt edip halkını yönetebileyim. Başka türlü senin bu büyük halkını kim yönetebilir?' *[10]Süleyman'ın bu isteği* ***Rabbi hoşnut etti.*** *[11-12]Tanrı, ona şöyle dedi:'Madem kendin için uzun ömür, zenginlik ve düşmanlarının ölümünü istemedin, bunların yerine adil bir yönetim için bilgelik istedin; isteğini yerine getireceğim. Sana öyle bir bilgelik ve sezgi dolu yürek vereceğim ki, benzeri ne senden öncekilerde görüşmüştür, ne de senden sonrakilere görülecektir.* *[13]Sana istemediklerini de vereceğim: Yaşadığın sürece öbür kralların erişemeyeceği bir zenginlik ve onura ulaşacaksın.[14] Eğer sen de baban Davut gibi kurallarıma ve buyruklarıma uyup yollarımda yürürsen, sana uzun ömür de vereceğim.'* *[15]Süleyman uyanınca bunun bir rüya olduğunu anladı. Sonra Yeruşalim'e gitti. Rabbin Antlaşma Sandığı'nın önünde durup yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundu. Ayrıca bütün görevlilerine de bir şölen verdi.*

[16]Bir gün iki fahişe gelip kralın önünde durdu. *[17]Kadınlardan biri krala şöyle dedi:'Efendim, bu kadın ile ben aynı evde kalıyoruz. Birlikte kaldığımız sırada ben bir çocuk doğurdum.* *[18]İki gün sonra da o doğurdu. Evde yalnızdık. İkimizden başka kimse yoktu.* *[19]Bu kadın geceleyin çocuğunun üzerine yattığı için çocuk ölmüş.* *[20]Gece yarısı ben kulun uyurken, kalkıp çocuğumu almış, koynuna yatırmış, kendi ölü çocuğunu da benim koynuma koymuş.* *[21]Sabahleyin oğlumu emzirmek için kalktığımda, onu ölmüş buldum. Ama sabah aydınlığında dikkatle bakınca, onun benim doğurduğum çocuk olmadığını anladım.'* *[22]Öbür kadın, 'Hayır, yaşayan çocuk benim! Ölü olan senin!' diye çıkıştı. Birinci kadın, Hayır! Ölen çocuk senin, yaşayan çocuk benim!' diye diretti. Kralın önünde böyle tartışıp durdular.*

[23]Kral, "Biri, 'Yaşayan çocuk benim, ölü olan senin' diyor, öbürü, '[24] *O halde bana bir kılıç getirin!" dedi. Kılıç getirilince,* *[25]kral, '"Yaşayan çocuğu ikiye bölüp yarısını birine yarısını öbürüne verin!" diye buyurdu.*

[26]Yüreği oğlunun acısı ile sızlayan, çocuğun gerçek annesi krala, "Aman efendim, sakın çocuğu öldürmeyin! Ona verin!" dedi. Öbür kadın ise, "Çocuk ne benim ne de senin olsun, onu ikiye bölsünler!" dedi. *[27]O zaman kral kararını verdi: Sakın çocuğu öldürmeyin. Birinci kadına verin, çünkü gerçek annesi odur." Kralın verdiği bu kararı duyan bütün İsrailliler* ***hayranlık içinde kaldı. Herkes, adil bir yönetim için Süleyman'ın Tanrı'dan gelen bilgeliğe sahip olduğunu anladı.***

(1. Krallar 4) *[29]Tanrı, Süleyman'a bilgelik, derin bir sezgi, kıyılardaki kum kadar anlayış verdi.* *[30]**Süleyman'ın bilgeliği** bütün Doğuluların ve Mısırlıların bilgeliğinden **daha üstündü.*** *[31]O, herkesten daha bilgeydi. Ünü, çevredeki bütün uluslara yayılmıştı.* *[32]Üç bin özdeyişi ve bin beş ezgisi vardı.[34] Süleyman'ın bilgeliğini duyan dünyanın bütün kralları ona adamlarını gönderirdi. Bütün uluslardan insanlar gelir, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlerlerdi.*

Daha sonra, Kutsal Yazılar Saba Kraliçesinden söz ederler. **Saba Kraliçesi,** Süleyman'ın derin bilgeliğini ve büyük görkemini duymuştu. Duyduklarının **gerçek olup olmadığını** anlamak amacı ile Kraliçe Süleyman'ı ziyaret etmek için Yeruşalim'e gitme planları yaptı. Bu kraliçenin yaşadığı ülke, Suudi Arabistan'ın güneyinde bulunan, ve Yeruşalim'den çok uzakta bulunan Saba ülkesiydi. Saba ülkesi bugün Yemen adı ile bilinen ülkeydi. Bu ülke ve Yeruşalim arasındaki uzaklık yaklaşık iki bin kilometreydi. Ama her iki ülke arasındaki bu büyük uzaklık bile Saba Kraliçesinin Süleyman'ı ziyaret etmek üzere yapacağı yolculuk isteğini kıramadı.

Onuncu bölümde Kutsal Yazılar şöyle der:

(1. Krallar 10) [1]*Saba Kraliçesi, Rabbin adından ötürü Süleyman'ın artan ününü duyunca,* ***onu çetin sorular ile sınamaya geldi.*** [2]*Çeşitli baharat, çok miktarda altın ve değerli taşlar ile yüklü büyük bir kervan eşliğinde Yeruşalim'e gelen kraliçe, aklından geçen her şeyi Süleyman ile konuştu.* [3]*Süleyman onun bütün sorularına karşılık verdi. Kralın ona yanıt bulmakta güçlük çektiği hiç bir konu bulunmadı.* [4-5]*Süleyman'ın bilgeliğini, yaptırdığı sarayı, sofrasının zenginliğini, görevlilerinin oturup kalkışını, hizmetkarlarının özel giysileri ile yaptıkları hizmeti, sakilerini ve Rabbin Tapınağında sunduğu yakmalık sunuları gören Saba kraliçesi hayranlık içinde kaldı.*

[6]*Krala,"Ülkemdeyken yaptıkların ve bilgeliğin ile ilgili duyduklarım doğruymuş" dedi."* [7]*Ama gelip kendi gözlerim ile görünceye dek inanmamıştım.* ***Bunların yarısı bile bana anlatılmadı. Bilgeliğin de, zenginliğin de duyduklarımdan kat kat fazla.*** [8]*Ne mutlu adamlarına! Ne mutlu sana hizmet eden görevlilere! Çünkü sürekli bilgeliğine tanık oluyorlar. Senden hoşnut kalan, seni İsrail tahtına oturtan Tanrın Rabbe övgüler olsun! RAB, İsrail'e sonsuz sevgi duyduğu için adaleti ve doğruluğu sağlaman amacı ile seni kral yaptı.*

Bugün için ayırdığımız okuma bölümü burada sona eriyor. Ama Tanrı Sözü, Saba Kraliçesi hakkında bilgi vermeye devam ediyor. Bu dönemin üzerinden bin yıldan az bir zaman geçti ve Mesih'in de Saba Kraliçesi ve Kral Süleyman hakkında söyleyeceği bir şeyler vardı. Mesih şöyle dedi: *"Güney Kraliçesi, yargı günü bu kuşak ile birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü kraliçe, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti. Bakın, Süleyman'dan daha üstün olan buradadır."* (Matta 12:42)

Mesih'in ne söylediğini duydunuz mu? **Saba Kraliçesi'nin, Süleyman'ın görkemi konusunda yaptığı araştırma Mesih'in görkemini incelemeyi reddeden herkesi yargılayacaktır.** Saba Kraliçesi, Süleyman'ın görkemini keşfetmek ve onun bilgece sözlerini dinlemek için elindeki tüm gücü kullandı. Duyduklarının gerçek olup olmadığını öğrenmek için Yeruşalim'e giderek ve Yeruşalim'den geri dönerek dört bin kilometrelik bir yolculuk bile yaptı! Burada, öğrenmemiz gereken önemli bir ders vardır. Gökyüzünden gelen **Mesih'in** görkem, bilgelik, bilgi ve güç açısından Süleyman'dan çok üstün olduğu kesindir, ama Adem'in çocuklarının çoğu, O'nun görkeminin **farkına varmadıkları** gibi, gerçeği bilmek için konuyu **araştırmaya istek de duymadılar.** Mesih'in şu sözleri söylemesinin nedeni işte budur: *"Güney Kraliçesi, yargı günü bu kuşak ile birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü kraliçe, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti. Bakın, Süleyman'dan daha üstün olan buradadır."* (Matta 12:42)

Bugün bu programı dinlemekte olan sizler, Tanrı'nın göndermiş olduğu **Mesih'in yüceliğinin farkında mısınız?** Yoksa O'nu peygamberlerin seviyesine mi indiriyorsunuz? *Mesih* ünvanının ne anlama geldiğini hatırlıyor musunuz? Evet, bu unvan, *Tanrı'nın seçtiği Kişi* anlamına gelir. Mesih, Tanrı'nın dünyanın Kurtarıcısı ve Yargıcı olarak seçtiği Kişi'dir. Ama una rağmen pek çok insan bu güne kadar Mesih'i önemsememiştir. O'nun kim olduğunu bilmezler, çünkü O'nun hakkında Peygamberlerin Yazılarında bir inceleme yapmamışlardır.

Zamanımız neredeyse bitmek üzere, ama sizler ile vedalaşmadan önce bilmeniz gereken bir şey daha söyleyelim: Kral Süleyman Kutsal Yazıların bir kısmını oluşturan üç harika ve derin anlamlı kitap yazdı. Bu kitapların adları şunlardır: *Süleyman'ın Özdeyişleri, Vaiz, Ezgiler Ezgisi.* Süleyman da babası Davut gibi, Mezmurların bir kısmına dahil olan bazı ilahiler yazdı. Bugünkü programımıza son verirken, peygamber Süleyman'ın yazmış olduğu Mezmurların yetmiş ikinci bölümünü okumak istiyoruz. Bu ilahide, **Süleyman'ın Mesih'in, insanlığı adalet ile yargılamak üzere bir gün yeryüzüne geri döneceğini önceden bildirir.**

Kral Süleyman'ın, bilgelik ve görkem konusunda kendisinden çok daha üstün olan mükemmel Kral ile ilgili neler yazdıklarını dinleyelim.

Süleyman, Mesih ile ilgili olarak şunları yazdı:

(Mezmur 72) [2]*Senin halkını doğruluk ile, mazlum kullarını adilce yargılasın!* [8]*Egemenlik sürsün denizden denize, yeryüzünün uçlarına dek.* [9]*Çöl kabileleri diz çöksün önünde, düşmanları toz yalasın.* [10]*Tarşiş'in ve kıyı ülkelerinin kralları ona haraç getirsin. Saba ve Seva kralları ona armağanlar sunsunlar.*[11] ***Bütün krallar önünde yere kapansın.*** *Bütün uluslar ona kulluk etsinler.* [15]*Yaşasın kral!* [17]*Kralın adı sonsuza dek yaşasın, güneş durdukça adı var olsun. Onun aracılığı ile insanlar kutsansın. Bütün uluslar, "Ne mutlu O'na!" desinler.* [18]*Rab Tanrı'ya, İsrail'in Tanrısına övgüler olsun! Harikalar yaratan yalnız O'dur.* [19]*Yüce adına sonsuza dek övgüler olsun, bütün yeryüzü O'nun yüceliği ile dolsun! Amin! Amin!*

Kral Süleyman sonra, bir gün dünyadaki tüm insanların krallar Kralı ve dünyanın Yargıcı Mesih'e boyun eğeceklerini önceden bildirdi. Tanrı'nın her birimiz için isteği, elbette, O'na bugün boyun eğmemizdir! Sizin durumunuz nedir? Tanrı'ya gerçekten boyun eğdiniz mi? Tanrı'nın gönderdiği ve tekrar göndereceği Mesih'in görkem ve yetkisini fark ediyor musunuz? Yoksa O'nu yalnızca diğer peygamberlerin seviyesinde biri olarak mı görüyorsunuz? Eğer Peygamberlerin Yazılarını araştırmak için zaman ayıracak olursanız, Mesih'in Kurtarıcı ve dünyanın Yargıcı olacağını keşfedeceksiniz; O, tüm peygamberlerin tanıklık ettiği Kişi'dir. Kutsal Yazılar şu sözler ile bu tanıklığı beyan ederler: *"Peygamberlerin hepsi O'nun ile ilgili tanıklıkta bulunuyorlar. Şöyle ki, O'na inanan herkesin günahları O'nun adı ile bağışlanır.* ***Peygamberlerin sözlerine inanıyor musunuz?***" (Elçilerin İşleri 10:43; 26:27)

Dostlar, dinlediğiniz için teşekkür ederiz. Bir sonraki programda Tanrı isterse, gökyüzünden ateş yağdıran Tanrı peygamberi İlyas hakkında araştırma yapacağız.

Siz, Mesih'in beyan etiği sözler üzerinde dikkatle düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin..

"Güney Kraliçesi, yargı günü bu kuşak ile birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü kraliçe, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti. Bakın, Süleyman'dan daha üstün olan buradadır." (Matta 12:42)

Peygamber İlyas

THE PROPHET ELIJAH

1. Krallar 6-18

Size esenlik olsun dinleyici dostlar.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenlik içinde yaşamasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde, peygamber Davut'un oğlu Süleyman'ın öyküsünü inceledik. **Tanrı'nın** peygamber **Süleyman'a** nasıl **olağanüstü bir bilgelik ve ayırt etme gücü verdiğini** gördük. Yeruşalim kenti, kral Süleyman'ın zamanında dünyanın en güzel kentiydi. Ama Süleyman'ın Yeruşalim kentinde tüm bina ettiklerinin içinde **Rab Tanrı'nın Tapınağı** kadar güzel olan başka hiç bir bina yoktu. Kral Süleyman, Musa ve İsraillilerin çölde yapmış oldukları özel tapınma çadırı olan Buluşma Çadırı'nın yerine Rabbin Tapınağını inşa ettirdi. Süleyman, bu güzel yapınma yerini yaptırırken, yedi yıl boyunca iki yüz bin işçi çalıştırdı. Bugün Yeruşalim'e giden birinin, Süleyman'ın inşa ettirdiği tapınağın temelindeki büyük taşları görmesi hala mümkündür.

Tapınağın yapımı tamamlandığı zaman, kahinler, gelecek ve günahkarlar uğruna değerli kanını dökecek olan **Kurtarıcıyı sembolize etmek için binlerce koyun ve boğa** kurban ettiler. Böylece O'nun adı için inşa etmiş oldukları tapınağı Tanrı'ya ayırdılar (sundular, adadılar). Kahinler, bu hayvanları sunduktan ve onları tapınağın tunç sunağı üzerinde yaktıktan sonra antlaşma sandığını (Buluşma Çadırında bulunan) taşıdılar ve onu yeni tapınağın En Kutsal Yeri'ne (Kutsallar Kutsalı) koydular. Kahinler Kutsallar Kutsalı'ndan ayrıldıktan sonra Rabbin yüceliği hemen o anda odayı doldurdu. Musa ve İsraillilerin çölde yapmış oldukları tapınma çadırındaki En Kutsal Yeri Tanrı'nın yüceliği nasıl doldurduysa, Tanrı'nın yüceliği Süleyman'ın Yeruşalim'de bina ettiği tapınaktaki En Kutsal Yeri de aynı şekilde doldurdu.

Süleyman'ın yaşamının diğer bölümü ile ilgili olarak Kutsal Yazılar bize onun krallığının son bölümünün ilk bölümü gibi olmadığını söylerler. 1.Krallar kitabının on birinci bölümünde yazılı olanlara kulak verelim: burada dikkatimizi tekrar çekecek olan nokta şudur: Tanrı'nın kutsal Sözü peygamberlerin günahlarını saklamaz. Kutsal Yazılar şöyle der: *"Ama Kral Süleyman bir çok yabancı kadın sevdi. Süleyman yaşlandıkça karıları onu başka ilahların ardınca yürümek üzere saptırdılar. Böylece,* ***Süleyman bütün yüreğini Tanrısı Rabbe adayan babası Davut gibi yaşamadı.****"* (1. Krallar 11:1, 4)

Sonra Süleyman,Yeruşalim'in doğusundaki tepelerde tüm yabancı karıları için ilahlarına buhur yakıp kurban kesmeleri için yerler yaptırdı. Bunu yaptığı zaman Tanrı Süleyman'a öfkelendi, çünkü Süleyman gerçek ve yaşayan Tanrı'nın Sözü'ne sırtını çevirmişti. Sonra Tanrı Süleyman'a şunları söyledi:

*"Seninle yaptığım antlaşmaya ve kurallarıma **bilerek uymadığın için krallığı elinden alacağım** ve görevlilerinden birine vereceğim" dedi. Ancak baban Davut'un hatırı için, bunu senin yaşadığın sürede değil, oğlun kral olduktan sonra yapacağım. Ama oğlunun elinden bütün krallığı almayacağım. Kulum Davut'un ve kendi seçtiğim Yeruşalim'in hatırı için oğluna bir oymak bırakacağım."* (1. Krallar 11:11-13)

Böylece Kutsal Yazılar bize, Süleyman öldükten sonra, İsrail ulusu içinde kavgaların ve çekişmelerin başladığını bildirirler. Yakup'un çocuklarından meydana gelen on iki oymak, aynı Tanrı'nın Süleyman'a söylemiş olduğu gibi, **ikiye ayrıldı.** İsrail artık tek bir ulus değildi, **İsrail** ve **Yahuda** olmak üzere iki ayrı ulus haline geldiler. Ülkenin kuzeyindeki on İsrail oymağı, İsrail krallığını oluşturdu. Küçük Benyamin oymağı ile birleşen Yahuda oymağı Yahuda güney krallığını oluşturdu. **Yahuda,** Kral Davut'un oymağıydı ve Tanrı'nın dünyaya göndermeyi vaat etiği **Mesih** bu oymağın soyundan gelecekti.

Kutsal Yazılar, bu iki krallığın pek çok kralı olduğunu bildirirler. İsrail ve Yahuda krallarının çoğu kötü önderlerdi; Rabbe sırt çevirdiler ve çevrelerindeki ulusların dinlerini izlediler. Tüm bu İsrail krallarının arasından bir tanesi, tüm diğerlerinden daha kötüydü. Bu kralın kim olduğunu biliyor musunuz? **Kral Ahav.** Ahav, Süleyman'dan sonra gelen sekizinci kraldı.

Kutsal Yazılar Ahav hakkında şu bilgileri verirler: *"Rabbin gözünde kötü olanı yapan Omri oğlu Ahav, kendisinden önceki bütün krallardan daha çok kötülük yaptı."* (1.Krallar 16:30) Ahav, aynı zamanda, Rabbin Sözü'nü reddeden kötü bir kadın olan **İzebel** ile evliydi. Bütün bu kötülükleri yetmiyormuş gibi, Ahav İsrail'de, çevredeki ulusların Tanrı olduğunu düşündükleri **Baal**'ın adına bir tapınak da inşa etti. Böylece, Ahav İsraillileri sahte ve boş bir dini ve onun onun yalan söyleyen sahte peygamberlerini izlemeleri için İsraillilere önderlik ettiğinden Rabbi çok öfkelendirdi.

Ama her şeye rağmen, o dönemde İsrail'de, Tanrı ile yürüyen bir adam vardı. Bu adamın adı, **İlyas'**tı. Tanrı bir gün İlyas'ı kral Ahav'a gönderdi: *İlyas, Ahav'a şöyle dedi, 'Hizmet ettiğim İsrail'in Tanrısı yaşayan Rabbin adı ile derim ki, ben söylemedikçe önümüzdeki yılarda ne yağmur yağacak ne de çiy düşecek."* (1.Krallar 17:1)

Böylece üç buçuk yıl süreyle İsrail ülkesine yağmur yağmadı. Kuraklık, tüm ülkede ciddi boyutlara ulaştı. On sekizinci bölümde Kutsal Yazılar şöyle yazar:

(1. Krallar 18*) [1]Uzun bir süre sonra kuraklığın üçüncü yılında RAB İlyas'a, 'Git, Ahav'ın huzuruna çık' dedi, 'Toprağı yağmursuz bırakmayacağım.' [2]İlyas Ahav'ın huzuruna çıkmaya gitti.[17] Ahav, İlyas'ı görünce, 'ey İsrail'i sıkıntıya sokan adam, sen misin?' dedi. [18]İlyas, 'İsrail'i sıkıntıya sokan ben değilim, sen ve babanın ailesi İsrail'i sıkıntıya soktunuz' diye karşılık verdi. 'Rabbin buyruklarını terk edip Balların ardınca gittiniz. [19]**Şimdi haber sal: Bütün İsrail halkı** İzebel'in sofrasında yiyip içen Baal'ın dört yüz elli peygamberi ve Aşera'nın dört yüz peygamberi **Karmel Dağı'na gelip önümde toplansın."***

*[20]Ahav bütün İsrail'e haber salarak peygamberlerin Karmel Dağı'na toplanmalarını sağladı. [21]İlyas halka doğru ilerleyip, '**Daha ne zamana kadar böyle iki taraf arasında***

dalgalanacaksınız?' *diye sordu, '**Eğer Rab, Tanrı ise, onu izleyin; yok eğer Baal Tanrı ise, onun ardınca gidin.**" Halk, İlyas'a hiç karşılık vermedi.*

*[22]İlyas konuşmasını şöyle sürdürdü: 'Rabbin peygamberi olarak sadece ben kaldım. Ama Baal'ın dört yüz elli peygamberi var. [23]Bize **iki boğa** getirin. Birini Baal'ın peygamberleri alıp kessinler, parçalayıp odunların üzerine koysunlar; ama odunları yakmasınlar. Öbür boğayı da ben kesip hazırlayacağım ve odunların üzerine koyacağım; ama odunları yakmayacağım. [24]Sonra siz kendi ilahınıza yalvarın, ben de Rabbe yalvarayım. **Hangisi ateş ile karşılık verirse, tanrı odur.**"*

*Bütün halk, 'Peki, öyle olsun' dedi. [25]İlyas **Baal'ın peygamberlerine,** 'Kalabalık olduğunuz için önce siz boğalardan birini seçip hazırlayın ve ilahınıza yalvarın' dedi, 'Ama ateş yakmayın.' [26]Kendilerine verilen boğayı alıp hazırlayan Baal'ın peygamberleri sabahtan öğlene kadar, 'Ey Baal, bize karşılık ver!' diye yalvardılar. Ama ne bir ses vardı ne de bir karşılık. Yaptıkları sunağın çevresinde zıplayıp oynadılar. [27]Öğleyin İlyas onlar ile alay etmeye başladı: 'Bağırın, yüksek ses ile bağırın! O tanrıymış. Belki dalgındır ya da heladadır, belki de yolculuk yapıyor! Yahut uyuyordur da uyandırmak gerekir!' [28]Böylece yüksek ses ile bağırdılar. Adetleri uyarınca, kılıç ve mızraklar ile kanlarını akıtıncaya dek bedenlerini yaraladılar. [29]Öğlenden akşam sunusu saatine kadar kıvrandılar. Ama hala ne bir ses, ne ilgi, ne de bir karşılık vardı.*

*[30]**O zaman İlyas,** bütün halka, 'Bana yaklaşın' dedi. Herkes onun çevresinde toplandı. İlyas Rabbin yıkılan sunağını onarmaya başladı. [31]On iki taş aldı. Bu sayı, Rabbin Yakup'a, 'Senin adın İsrail olacak' diye bildirdiği Yakupoğulları oymaklarının sayısı kadardı. [32]İlyas bu taşlar ile Rabbin adına bir sunak yaptırdı. Çevresine de yaklaşık on beş litre tohum alacak kadar bir hendek kazdı. [33]Sunağın üzerine odunları dizdi, boğayı parça parça kesip odunların üzerine yerleştirdi. Dört küp su doldurup yakmalık sunu ile odunların üzerine dökün' dedi.*

[34]Sonra, 'Bir daha yapın' dedi. Bir daha yaptılar. 'Bir kez daha yapın' dedi. Üçüncü kez de aynı şeyi yaptılar. [35]O zaman sunağın çevresine akan su hendeği doldurdu.

*[36]Akşam sunusu saatinde, peygamber İlyas sunağa yaklaşıp şöyle dua etti: 'Ey İbrahim'in, İshak'ın ve İsrail'in Tanrısı olan Rab! Bugün bilinsin ki, sen İsrail'in Tanrısısın, ben de senin kulunum ve bütün bunları senin buyrukların ile yaptım. [37]**Ya Rab, bana yanıt ver! Yanıt ver ki, bu halk senin Tanrı olduğunu anlasın. Onların yine sana dönmelerini sağla.**"*

*[38]O anda gökten Rabbin ateşi düştü. Düşen ateş, yakmalık sunuyu, odunları, taşları ve toprağı yakıp hendekteki suyu kuruttu. [39]Halk olanları görünce yüz üstü yere kapandı. **"Rab Tanrı'dır! Rab Tanrı'dır!"** dediler.*

[40]İlyas, 'Baal'ın peygamberlerini yakalayın, hiç birini kaçırmayın' diye onlara buyruk verdi. Peygamberler yakalandı. İlyas onları Kişon Vadisi'ne götürüp orada öldürdü. [41]Sonra İlyas, Ahav'a, 'Git, yemene içmene bak; çünkü güçlü bir yağmur sesi var' dedi. [42]Ahav yiyip içmek üzere oradan ayrılınca, İlyas Karmel Dağı'nın tepesine çıktı. Yere kapanarak dizlerini başının arasına koydu. [45]Tam o sırada gökyüzü bulutlar ile karardı, rüzgar çıktı, şiddetli bir yağmur başladı. Ahav hemen arabasına binip Yizreel'e gitti.

Bu şaşırtıcı öykü, Tanrı'nın yüceliği ve gücü ile doludur ve bizim yorumlarımıza gerçekten ihtiyaç duymaz. Ama her şeye rağmen bugün sizler ile vedalaşmadan önce, peygamber İlyas'ın İsrail halkına ne söylediğine dikkat etmemiz gerekir. İlyas, Baal'ın dört yüz eli sahte peygamberine meydan okumadan önce halka şöyle dedi: **"Daha ne zamana**

kadar böyle iki taraf arasında dalgalanacaksınız? Eğer RAB, Tanrı ise O'nu izleyin! Yok eğer Baal Tanrı ise onu izleyin!"

İsrail halkı önce hiç bir karşılık vermedi. Ama Rab Tanrı'nın, İlyas'a, gökten sunağın üzerine ateş düşürerek karşılık verdiğini görünce, yüz üstü yere kapandılar ve şöyle feryat ettiler: ***"RAB Tanrı'dır! RAB, Tanrı'dır!"*** Böylece Tanrı'nın peygamberi İlyas, bir gün içinde Baal'ın sahte peygamberlerini herkesin önünde ifşa etti ve değersizliklerini ortaya koydu. İsraillilerin yüreklerini Tanrıları Rabbe geri döndürdü!

Tanrı, İlyas'ın dualarına neden karşılık verdi? Çünkü İlyas Tanrı'yı seviyordu ve O'nun Sözü'ne inanıyordu. **Tanrı, Baal'ın peygamberlerinin dualarına neden aldırış etmedi?** Çünkü onlar Kendisini İbrahim'e, İshak'a ve İsrail ulusuna açıklamış olan tek gerçek Tanrı'ya dua etmediler. Baal'ın peygamberleri Tanrı'nın Sözü'ne kulak asmadılar ve kendi dini geleneklerini izlediler. Törenlerini uygulama konusunda gayretliydiler, ama yaşayan Tanrı'ya hizmet etmediler – bundan dolayı tüm dini gayretleri anlamsızdı. Aynı Wolof atasözündeki şu adama benziyorlardı: "On adam derin bir çukur kazar, on adam bu çukuru doldurur – her taraf toz duman içinde kalır, ama çukur yoktur!" (Türkçe karşılığı: kuru gürültü) Aynı bu atasözünde olduğu gibi Baal'ın peygamberleri, din bolluğuna sahiplerdi, duaları ve kurbanları ile büyük gürültü yaptılar, ama hepsi boşunaydı – çünkü yaptıkları Yaşayan Tanrı'nın Sözü'nü temel almıyordu. "Toz duman boldu, ama ortada çukur yoktu!"

Bu yüzden, akılardan çıkmayacak o günde peygamber İlyas İsraillilere seçim yapmaları gerektiğini söyledi:

- **İbrahim, İshak ve Yakup'un RAB Tanrısı mı yoksa Baal'ın boş dini mi? ;**
- **Geçek mi yoksa yalan mı?;**
- **Doğruluk yolu mu yoksa kötülük yolu mu?;**
- **Tanrı'nın güvenilir Sözü mü yoksa insan dininin güvenilmez sözleri mi?**

İlyas'ın sorusuna siz nasıl karşılık veriyorsunuz? ***"Daha ne zamana kadar böyle iki taraf arasında dalgalanacaksınız?"*** Daha ne zamana kadar Tanrı'nın gerçek Sözü ve insanlar tarafından uydurulan değersiz gelenekler arasında dalgalanacaksınız? Kutsal Yazılar şöyle der: *"**Hiç kimse iki efendiye birden hizmet edemez.** Ya birinden nefret edip öbürünü sever ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya hem de paraya kulluk edemezsiniz."* (Matta 6:24) Rabbe hizmet etmekle boş bir dine hizmet etmeyi birbirleri ile karıştıramazsınız. ***"Daha ne zamana kadar böyle iki düşünce arasında dalgalanacaksınız?"***

Dostlar, dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki derste büyük bir balığın karnında üç gün geçiren bir peygamberin öyküsüne bakmayı planlıyoruz. Bu peygamberin adını biliyor musunuz? Bu şaşırtıcı öyküyü dinlemek için bir sonraki derste bizimle birlikte olun.

Siz İlyas'ın İsraillilere söylediği söz üzerinde düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin:

"Daha ne zamana kadar böyle iki taraf arasında dalgalanacaksınız? Eğer RAB Tanrı ise, O'nu izleyin!" (1. Krallar 18:21)

Peygamber Yunus

THE PROPHET JONAH

Yunus

Dinleyici dostlar size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere sizler ile tekrar beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda, Tanrı'nın peygamberi **İlyas'ın** öyküsüne baktık. İlyas büyük bir peygamberdi, çünkü Tanrı'nın Ruhu'nun gücü onun üzerindeydi. İlyas, yağmur yağmaması için Tanrı'ya dua etti ve İsrail'de üç buçuk yıl boyunca yağmur yağmadı. İlyas aynı zamanda tüm İsraillilerin önünde Baal'ın sahte peygamberleri ile de bir araya geldi ve onların sahte dinlerini ifşa etti. Böylelikle Tanrı peygamber İlyas'ı, pek çok İsraillinin yüreğini Tanrıları Rabbe geri döndürmek için kullandı.

O zaman bugün İlyas'tan sonra gelen bir başka Tanrı peygamberinin öyküsünü incelemek istiyoruz. Tanrı'nın nasıl adı **Yunus** olan bir İsrailliyi seçtiğini ve ona İsraillilerin düşmanları olan **yabancılara gitmesini ve kendisine vereceği mesajı onlara iletmesini** buyurdu.

Şimdi Yunus kitabının birinci bölümünden okuyoruz. Kutsal Yazılar şöyle diyor: (Yunus 1) Rab bir gün Ammitay oğlu Yunus'a, 'Kalk, Ninova'ya, o büyük kente **git** ve halkı uyar' diye seslendi. 'Çünkü kötülükleri önüme kadar yükseldi.'

Tanrı'nın Yunus'a ne buyurduğunu duydunuz mu? Tanrı, ona Ninova kentine gitmesini ve oradaki halkı günahlarından tövbe etmeleri için—Ninova Asur ulusunun başkenti olmasına ve Asur halkının İsraillileri yok etmek isteyen kötü insanlar olmalarına rağmen—uyarmasını söyledi.

Tanrı, İsraillileri küçümseyen ve onlardan nefret eden bu yabancılara Yunus'u neden göndermek istedi? Tanrı aynı zamanda İsraillilerin düşmanlarına da mı ilgi gösteriyordu? Evet, Tanrı İsraillilerin düşmanları ile de ilgileniyordu. Tanrı Ninova halkını yargılamak üzereydi, çünkü günahları gökyüzüne kadar ulaşmıştı. Ama her şeye rağmen **Tanrı, günahkarların mahvolmasından hoşlanmaz.** Tanrı, herkesin günahından tövbe etmesini, Tanrı'nın Sözü'ne inanmasını ve kurtulmasını ister. Rabbin, **Yunus'a** Ninova halkına **gitmesini** ve günahlarından tövbe edebilmeleri, Tanrı'ya dönebilmeleri ve kurtulabilmeleri için onları uyarmasını **buyurmasının nedeni budur.**

Ancak, **Yunus** Ninova'ya **gitmek** ve düşmanlarını **uyarmak istemedi.** Yunus, Ninova kentine peygamber olmak istemedi. Tanrı, Ninova halkına merhamet edebilmek için onların tövbe etmesini istedi, ama Yunus Tanrı'nın onları cezalandırmasını istedi! Böylece Yunus kendisine verilen görevi reddetti ve Rab Tanrı'dan kaçmaya uğraştı. Ama Tanrı'nın huzurundan kaçabilmek için nereye gidebilirdi?

Yunus'un ne yaptığını görebilmek için öyküye devam edelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yunus 1) *[3]**Ne var ki Yunus,** Rabbin huzurundan Tarşiş'e (Ninova'dan çok uzakta olan bir kent) **kaçmaya kalkıştı.** Yafa'ya inip Tarşiş'e giden bir gemi buldu. Ücretini ödeyip gemiye bindi. Rab'den uzaklaşmak için Tarşiş'e doğru yola çıktı. [4]Yolda **Rab, şiddetli bir rüzgar gönderdi** denize. Öyle bir fırtına koptu ki, gemi neredeyse parçalanacaktı. [5]Gemiciler korkuya kapıldı, her biri kendi ilahına yalvarmaya başladı. Gemiyi hafifletmek için yükleri denize attılar. Yunus ise teknenin ambarına inmiş, yatıp derin bir uykuya dalmıştı. [6]Gemi kaptanı Yunus'un yanına gidip, 'Hey, nasıl uyursun sen?' dedi, 'Kalk tanrına yalvar, belki halimizi görür de yok olmayız.' [7]Sonra denizciler birbirlerine, 'Gelin, kura çekelim' dediler, 'Bakalım bu bela kimin yüzünden başımıza geldi?' Kura çektiler, kura Yunus'a düştü.*

[8]Bunun üzerine Yunus'a, 'söyle bize ' dediler, 'Bu bela kimin yüzümüzden başımıza geldi? Ne iş yapıyorsun sen, nerelisin? Hangi halka mensupsun?' [9]Yunus, 'İbrani'yim' diye karşılık verdi. 'Denizi ve karayı yaratan göklerin Tanrısı Rabbe taparım' dedi. [10]Denizciler bu yanıt karşısında dehşete düştüler. 'Neden yaptın bunu?' diye sordular. Yunus'un RAB'den uzaklaşmak için kaçtığını biliyorlardı. Daha önce onlara anlatmıştı. [11]Deniz gittikçe kuduruyordu. Yunus'a 'Denizin dinmesi için sana ne yapalım?' diye sordular. [12]Yunus, "Beni kaldırıp denize atın" diye yanıtladı, "O zaman sular durulur. Çünkü biliyorum, bu şiddetli fırtınaya benim yüzümden yakalandınız." [13]Denizciler karaya dönmek için küreklere asıldılar, ama başaramadılar. Çünkü deniz gittikçe kuduruyordu.

*[14]RAB`be seslenerek, "Ya RAB, yalvarıyoruz" dediler, "Bu adamın canı yüzünden yok olmayalım. Suçsuz bir adamın ölümünden bizi sorumlu tutma. Çünkü sen kendi istediğini yaptın, ya RAB." [15]Yunus, 'Beni kaldırıp denize atın' diye yanıtladı, 'O zaman sular durulur. Çünkü biliyorum, bu şiddetli fırtınaya benim yüzümden yakalandınız. Denizciler karaya dönmek için küreklere asıldılar, ama başaramadılar, çünkü deniz gittikçe kuduruyordu. RAB'be seslenerek, 'Ya RAB, yalvarıyoruz' dediler, 'Bu adamın canı yüzünden yok olmayalım. Suçsuz bir adamın ölümünden bizi sorumlu tutma. Çünkü sen kendi isteğini yaptın ya Rab!' Sonra Yunus'u kaldırıp denize attılar, kuduran deniz sakinleşti. [16]Bu olaydan ötürü denizciler öyle korktular ki, O'na kurbanlar sundular, adaklar adadılar. [17]**Bu arada Rab** Yunus'u yutacak **büyük bir balık sağladı.***

Burada biraz ara verelim. Öykünün bu noktasına kadar Tanrı'nın, Kendisinden kaçan peygamber Yunus'un nasıl peşinden gittiğini gördük. Yunus koşabildi, ama Tanrı'nın elinden kaçamadı. Tanrı Yunus'un neden peşine düştü? Peşine düştü, çünkü Yunus'u seviyordu ve onun Kendi isteğini yerine getirmesini istedi. Tanrı bu nedenle Yunus'u öldürmesi için değil, yalnızca yutması için büyük bir balık gönderdi.

Zavallı Yunus! Bir anda kendisini büyük bir balığın karanlık karnında buldu. Yunus kendisini kurtarmak için ne yapabilirdi? Hiç bir şey! Rab Tanrı'ya feryat etmenin dışında hiç bir şey! Onu yalnızca Tanrı kurtarabilirdi. İkinci bölümde Kutsal Yazılar bize Yunus'un nasıl balığın karnından Rabbe dua ettiğini ve Tanrı'ya itaat etmeyi reddederek işlediği günahı nasıl itiraf ettiğini anlatırlar. Tanrı, üç gün boyunca Yunus2u bu deniz yaratığının karnında tutarak korudu. Yunus ne kadar da önemli bir ders öğrenmişti! Üçüncü gün yunus feryat etti,

"Kurtuluş senden gelir, ya Rab!" (Yunus 2:9) Yunus, "Kurtuluş senden gelir, ya Rab'" dediği zaman, Kutsal Yazılar, şöyle devam eder: "*Rab balığa buyruk verdi ve balık Yunus'u karaya kustu."* (Yunus 2:10)

Üçüncü bölümde Kutsal Yazılar şöyle devam eder:

(Yunus 3) *[1]Rab Yunus'a ikinci kez şöyle seslendi, [2]'Kalk, Ninova'ya, o büyük kente* ***git*** *ve sana söyleyeceklerimi halka bildir.' [3]****Yunus,*** *Rabbin Sözü uyarınca kalkıp Ninova'ya* ***gitti.*** *Ninova öyle büyük bir kentti ki, ancak üç günde dolaşılabilirdi. [4]Yunus kente girip dolaşmaya başladı. Bir gün geçince, 'Kırk gün sonra Ninova yıkılacak!' diye ilan etti.*

*[5]****Ninova halkı Tanrı'ya inandı.*** *Oruç ilan ederek büyüğünden küçüğüne hepsi çula sarındı. [6]Ninova Kralı olanları duyunca, tahtından kalkıp kaftanını çıkardı; çula sarınarak küle oturdu. [7]Ardından Ninova'da şu buyruğu yayınladı: "Kral ve soyluların buyruğudur: Hiç bir insan ya da hayvan – ister sığır ister davar olsun – ağzına hiç bir şey koymayacak, otlamayacak, içmeyecek. [8]Bütün insanlar ve hayvanlar çula sarınsın. Herkes var gücü ile Tanrı'ya yakararak kötü yoldan, zorbalıktan vazgeçsin. [9]Belki Tanrı o zaman fikrini değiştirip bize acır, kızgın öfkesinden döner de yok olmayız.' [10]****Tanrı Ninovalılar'ın yaptıklarını, kötü yoldan döndüklerini görünce, onlara acıdı, yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti.***

Burada **Tanrı'nın** Ninova halkına **merhamet ettiğini** görüyoruz, çünkü Tanrı'nın onlara gönderdiği Söz'e inandılar. Ninovalılar, alçakgönüllü ve pişman bir yürek ile günahlarından tövbe ettiler ve Rabbe döndüler. Ama her şeye rağmen, **Yunus** Tanrı'nın Ninova halkına gösterdiği merhamet için **mutlu olmadı.** Yunus kitabının dördüncü ve son bölümünde yazılı olanları dinleyin.

Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Yunus 4*) [1]Ama* ***Yunus*** *buna* ***çok gücenip öfkelendi.*** *[2]Rabbe şöyle dua etti: "Ah, ya Rab, ben daha ülkemdeyken böyle olacağını söylemedim mi? Bu yüzden Tarşiş'e kaçmaya kalkıştım. Biliyordum, sen lütfeden, acıyan, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin, cezalandırmaktan vazgeçen bir Tanrı'sın. [3]Ya Rab, lütfen şimdi canımı al. Çünkü benim için ölmek yaşamaktan iyidir." [4]Rab, 'Ne hakla öfkeleniyorsun?" diye karşılık verdi. [5]Yunus kentten çıktı, kentin doğusundaki bir yerde durdu. Kendisine bir çardak yaptı, gölgesinde oturup başına neler geleceğini görmek için beklemeye başladı. [6]Rab Tanrı, Yunus'un üzerine gölge salacak, sıkıntısını giderecek bir keneotu sağladı. Yunus buna çok sevindi.*

[7]Ama ertesi gün şafak sökerken, Tanrı'nın sağladığı bir bitki kurdu keneotu kemirip kuruttu. [8]Güneş doğunca Tanrı yakıcı bir doğu rüzgarı estirdi. Yunus başına vuran güneşten bayılmak üzereydi. Ölümü dileyerek, 'Benim için ölmek yaşamaktan daha iyidir' dedi. [9]Ama Tanrı, 'Keneotu yüzünden öfkelenmeye hakkın var mı?' dedi. Yunus, 'Elbette hakkım var. Ölesiye öfkeliyim' diye karşılık verdi. [10]Rab, 'Keneotu bir gecede çıktı ve bir gecede yok oldu' dedi. 'Sen emek vermediğin, büyütmediğin bir keneotuna acıyorsun da, [11]ben Ninova'ya, o koca kente acımayayım mı? O kette sağını solundan ayırt edemeyen yüz yirmi bini aşkın insan, çok sayıda hayvan var." Yunus kitabı bu şekilde sona erer.

Sevgili dinleyicilerimiz, Yunus peygamberin öyküsünde insanın doğası ve Tanrı'nın doğası hakkında öğrenebileceğimiz çok şey mevcuttur. Burada gördüğümüz en önemli nokta **Tanrı'nın insanlar arasında ayırım yapmadığıdır** (Tanrı taraf tutmaz, ayırımcılık yapmaz). Yunus insanlar arasında ayırım yaptı, ama Tanrı insanlar arasında ayırım yapmadı. **Tanrı'nın yüreği, Yunus'un yüreğinden çok farklıydı.**

Yunus'un yüreği, ayırımcılık ile doluydu, ama **Tanrı'nın yüreği** tüm insanlara duyduğu sevgi ile doludur. Yunus kendi halkını sevdi ve düşmanlarından nefret etti, ama Tanrı İsrail halkını **ve** Ninova halkını sevdi. Yunus, Ninova halkının **mahvolmasını** istedi, çünkü Ninovalılar, İsraillilerin düşmanlarıydılar, ama Tanrı onların günahlarından **tövbe etmelerini,** Sözü'nü kabul etmelerini ve kurtulmalarını istedi. **Tanrı, insanlar arasında ayırım yapmaz.** Kim olursanız olun, nasıl olursanız olun, **Tanrı sizi seviyor.** Günahınızı ya da isyanınızı sevmiyor, ama **sizi** seviyor. **Tanrı her ulustaki her bireyi sever** ve herkesin O'na günahını itiraf etmesini, Gerçeği işitmesini, onu anlamasını, ona inanmasını ve kurtulmasını arzu eder.

Bazı kişiler, Tanrı'nın yeryüzündeki her birey ile ilgilenmediğini düşünürler; O'nun keyfi olarak bazı kişileri cehennemde yanmaları ve bazı kişilerin de Cennette, zevklerin tadını çıkarmaları için seçtiğini söylerler. Pek çok kişinin günahlarının içinde öleceği ve Tanrı'nın adil gazabı ile yüz yüze kalacakları doğrudur, ama Tanrı'nın, bilgisizlikten dolayı mahvolanlar ile ilgilenmediğini düşünmek yanlış olur. Kutsal Yazılar bize Tanrı'nın,*"Bütün insanların kurtulup gerçeğin bilincine erişmesini istediğini"* bildirirler (1. Timoteos 2:4). *"Tanrı kimsenin mahvolmasını istemiyor,* ***herkesin tövbe etmesini istiyor.****"* (2. Petrus 3:9) Ama yine de, tövbe etmeyi reddedenleri Tanrı yargılayacak, çünkü ***"gerçeği sevmeye ve böylece kurtulmaya yanaşmayanlar*** *….Gerçeğe inanmayanların ve kötülükten hoşlananların hepsi yargılanacak."* (2. Selanikliler 2:10, 12) Rab Tanrı'nın Sözü'nde duyurulan budur. **Tanrı iyi ve merhametlidir** ve her kişi için bir kurtuluş yolu planlamıştır. Ama **Tanrı aynı zamanda kutsal ve adildir** ve O'nun doğru kurtuluş yolunu kabul etmeyen her kişiyi yargılayacaktır.

Dostlar, hiç kimsenin sizi aldatmasına izin vermeyin. Tanrı hiç bir zaman ayırımcılık yapmaz ve günahkarların mahvolmasından da hoşlanmaz. **Tanrı yeryüzündeki her kişinin gerçeği bilmesini, ona inanmasını ve kurtulmasını ister.** Tanrı, bu nedenle geçmişte, peygamberlerine O'nun Sözü'nü yazmaları için esin vermiştir. Öyle ki, Tanrı'nın ön gördüğü kurtuluş yolunu bilebilelim, onu **kabul edebilelim** ve **kurtulabilelim.** Tanrı2nın kurtuluş yolunu kabul eden herkes cennete gidecektir. Kurtuluş yolunu reddeden ya da onu önemsemeyen kişi mahvolacaktır! Tanrı, insanlar arasında ayırım yapmaz. Yazılı olduğu gibi: Tanrı *"Bütün insanların kurtulmasını ister! Ama tövbe etmezseniz, hepiniz mahvolacaksınız!"* (1.Timoteos 2:4; Luka 13:3)

Bir sonraki programımızda, Tanrı isterse, günahkarları kurtarmak için dünyaya gelecek olan Kurtarıcı hakkında pek çok ön bildiride bulunan büyük bir peygamber hakkında bilgi edineceğiz. Bu büyüssk peygamber Yeşaya'dır; Yeşaya Mesih dünyaya gelmeden yedi yüz yıl önce yaşamış olan bir Tanrı peygamberidir.

Siz, Tanrı'nın sadakatsiz peygamberi Yunus'a öğretmek istediği şu iki dersi hatırlarken, Tanrı sizi bereketlesin:

(Bir) ***"Kurtuluş Rabden gelir!"*** (Yunus 2:10) (İki) ***"Tanrı, insanlar arasında ayırım yapmaz!"*** (Elçilerin İşleri 10:34)

Ders 55

LESSON 55

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Peygamber Yeşaya

THE PROPHET ISAIAH

Yeşaya

Size esenlik olsun dinleyici dostlar.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda Rabden kaçmayı deneyen Yunus peygamberin öyküsünü çalıştık. Ama Tanrı'nın huzurundan kaçmaya çalışmak, kendi gölgenizden kaçmaya çalışmaya benzer. Tanrı, Yunus'a o büyük bir balığın karnındayken bile eşlik etti!

Bugün Yunus'un döneminden sonra gelen, adı Kutsal Yazılarda çok iyi bilinen bir peygamberin öyküsünü okumayı planlıyoruz. Bu peygamber, Mesih doğmadan yedi yüz yıl önce yaşamış olan **Yeşaya peygamberdir.** Yeşaya, Süleyman'ın Yeruşalim'de bina etmiş olduğu tapınakta Tanrı için çalışan bir kahindi. Yeşaya ve diğer peygamberlerin Tanrı'ya her gün sunak üzerinde hayvan kurbanlar sunmaları gerekiyordu. Bu kurbanlar, dünyanın günahı için Kanını dökecek olan Mesih'i sembolize ediyorlardı.

Bir gün Yeşaya Rabbin tapınağında kurbanlar sunduğu sırada neler olup bittiğini dinleyelim. Yeşaya, kitabının altıncı bölümünde şunları yazar:

(Yeşaya 6*) [1]Kral Uzziya'nın öldüğü yıl* ***yüce ve görkemli Rabbi gördüm; tahtta oturuyordu,*** *giysisinin etekleri tapınağı dolduruyordu. [2]Üzerinde Seraflar duruyordu; her birinin altı kanadı vardı; ikisi ile yüzlerini, ikisi ile ayaklarını örtüyor, öbür ikisi ile de uçuyorlardı. [3]Birbirlerine şöyle sesleniyorlardı: '****Her Şeye Egemen Rab kutsal, kutsal, kutsaldır. Yüceliği bütün dünyayı dolduruyor.'*** *[4]Serafların seslerinden kapı söveleri ile eşikler sarsıldı, tapınak dumanla doldu. [5]****'Vay başıma, mahvoldum! Çünkü dudakları kirli bir adamım, dudakları kirli bir halkın arasında yaşıyorum. Buna karşın Kralı, Her Şeye Egemen Rabbi gözlerim ile gördüm'*** *diye feryat ettim. [6]Sonra Seraflardan biri bana doğru uçtu, elinde sunaktan maşa ile aldığı bir kor vardı; [7]onunla ağzıma dokunarak, 'İşte bu kor dudaklarına değdi, suçun silindi, günahın bağışlandı' dedi. [8]Sonra Rabbin sesini işittim: 'Kimi göndereyim, bizim için kim gidecek?' diyordu. Ben, 'Beni gönder!' dedim.*

Böylece Rab Tanrı Yeşaya'ya yüceliğini ve kutsallığını açıkladı ve ona İsraillilere, yani Yahudilere Sözü'nü ilan etmesi için ve gelecek kuşakların yararlanması amacı ile bir kitap

yazması konusunda çağrıda bulundu. Yeşaya kitabı, uzun ve geniş kapsamlı bir kitaptır ve bizim bu kitabın tüm içeriğine bakmak için yeteri zamanımız yok. Ancak yine de peygamber Yeşaya'nın çağrısını iki önemli düşünceye değinerek özetleyebiliriz

Birinci düşünce; Yeşaya Yahudilere günahları ile ilgili **kötü haberi** ve bu nedenle hak ettikleri cezayı bildirdi.

İkinci düşünce: Yeşaya Yahudilere günahlarının cezasını çekmek üzere dünyaya gelecek olan Mesih ile ilgili **İyi Haberi** sundu.

Böylece peygamber Yeşaya'nın mesajını kısaca şöyle aktarabiliriz:

1.) **günah ve günahın cezası hakkındaki kötü haber** ve
2.) **Günahkarlar uğruna günahın cezasını ödeyecek olan bir Kurtarıcı hakkındaki İyi Haber.**

Tanrı'nın Yeşaya'ya önce Yahudilere sonra işitecek kulakları olan herkese ilan edebilmesi için ilettiği **kötü haberi** gösteren birkaç ayeti incelemekle başlayalım. Peygamber Yeşaya birinci bölümde şunları yazdı:

(Yeşaya 1) *[2]**Ey gökler, dinleyin! Ey yeryüzü, kulak ver! Çünkü Rab konuşuyor:**'Çocuklar yetiştirip büyüttüm, ama bana başkaldırdılar. [3]Öküz sahibini, eşek efendisinin yemliğini bilir. Ama İsrail halkı bu kadarını bile bilmiyor. Halkım anlamıyor.' Günahlı ulusun, suç yüklü halkın, kötülük yapan soyun, baştan çıkmış çocukların vay haline! Rabbi terk ettiler, İsrail'in Kutsalını hor gördüler, O'na sırt çevirdiler. [13]**Anlamsız sunular getirmeyin artık. Buhurdan iğreniyorum. Kötülük dolu törenlere, Yeni Ay, Şabat Günü kutlamalarına ve düzenlediğiniz toplantılara dayanamıyorum. [14]**Yeni Ay törenlerinizden, bayramlarınızdan nefret ediyorum. Bunlar bana yük oldu, onları taşımaktan yoruldum. [15]**Ellerinizi açıp bana yakardığınız zaman, gözlerimi sizden kaçıracağım. Ne kadar çok dua ederseniz edin dinlemeyeceğim. Elleriniz kan dolu.***

Yeşaya, iki yüzlülüklerinden dolayı Yahudileri böyle azarladı ve onların günahlarını şu sözler ile özetledi: **"Rab diyor ki, bu halk ağızları ve dudakları ile beni sayar. Ama yürekleri benden uzak. Benden korkmaları da insanlardan öğrendikleri buyrukların sonucudur.'** (Matta 15:8; Yeşaya 29:13)

Yeşaya Yahudileri inatçılıkları ve günahkarlıkları nedeni ile azarladı ve sonra onlara, inanan herkesin yüreğini temizleme gücüne sahip olan **İyi Haber'i** anlatmaya başladı. Bugün, geri kalan zamanımızda Yeşaya'nın, günahkarları kurtarmak için dünyaya gelecek olan Mesih hakkında yazmış olduğu harika sözlerden bazılarını dinleyelim. Yeşaya şöyle yazar:

"Gelin şimdi davamızı görelim. Günahlarınız sizi kana boyamış bile olsa kar gibi ak pak olacaksınız. Elleriniz kırmız böceği gibi kızıl olsa da, yapağı gibi bembeyaz olacak." (Yeşaya 1:18)

(Yeşaya 40*) [1]'Avutun halkımı' diyor Tanrınız, 'Avutun!' [3]Şöyle haykırıyor bir ses: 'Çölde Rabbin yolunu hazırlayın, bozkırda Tanrımız için düz bir yol açın. [4]Her vadi yükseltilecek, her dağ, her tepe alçaltılacak, böylelikle engebeler düzleştirilecek, sarp yerler ovaya dönüştürülecek. [5]O zaman Rabbin yüceliği görünecek. Bütün insanlar hep birlikte O'nu görecek, bunu söyleyen Rab'dir. [9]Ey Siyon'a müjde getiren, yüksek dağa çık! Ey Yeruşalim'e müjde getiren, yükselt sesini, bağır, sesini yükselt, korkma. Yahuda kentlerine, **'İşte Tanrınız!'** de. [10]**İşte Egemen Rab gücü ile geliyor!***

"*Bundan ötürü Rabbin kendisi size bir belirti verecek:* ***İşte, bakire kız gebe kalıp bir oğul doğuracak*** *ve adını—anlamı* ***Tanrı bizimledir*** *anlamına gelen İmmanuel -koyacak'* (Yeşaya 7:14; Matta 1:23)

Tanrı peygamber Yeşaya aracılığı ile **büyük bir sır** açıklıyordu. Tanrı, bir erkek ile beraber olmamış bir bakire kızın rahmine **Kendi Ruhu'nu** göndermeyi planladı. Mesih, dünyaya işte bu şekilde doğacaktı. Bildiğiniz gibi, Mesih'in yersel babası yoktu. Mesih, doğmadan önce Cennetteydi, çünkü O, başlangıçta Tanrı ile birlikte olan **Söz'**dü. Yeşaya'nın peygamberliğine göre, Mesih, **bir insan bedenindeki Tanrı** olacaktı. Ne müthiş ve etkileyici bir gerçek! Ruh olan Tanrı, Kendi Ruhu'nu ve Sözü'nü bir bakirenin rahmine koymayı ve sonra bir bebek olarak dünyaya gelmeyi tasarladı. Yeşaya, bu sözler ile şu konuda peygamberlik etti: *"İşte bakire bir kız gebe kalıp bir oğul doğuracak ve adını—****'Tanrı bizimledir!'*** *anlamına gelen İmmanuel – koyacak."*

Bu bölümü izleyen diğer bölümlerde Yeşaya Mesih'in gelişi hakkında çok şey yazar. Bir yerde Yeşaya'nın şu sözlerini okuruz:

"Karanlıkta yürüyen halk, ***büyük bir ışık görecek;*** *ölümün gölgelediği diyarda yaşayanların üzerine ışık parlayacak. Çünkü bize* ***bir çocuk doğacak,*** *bize* ***bir oğul verilecek.****O'nun adı,* ***Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Önderi*** *olacak!* (Yeşaya 9:2,6) *"O zaman körlerin gözleri, sağırların kulakları açılacak; topallar geyik gibi sıçrayacak, sevinç ile haykıracak dilsizlerin dili!"* (Yeşaya 35:5, 6)

Bu ayetlerde, Yeşaya Mesih'in, Tanrı'nın kutsallığını ve merhametini yeryüzüne getireceği hakkında peygamberlik eder. Aynı zamanda O'nun, Tanrı'nın huzurundan gelen kutsal Mesih olduğunu herkesin anlayabilmesi için Mesih'in nasıl o güne kadar hiç kimsenin yapmamış olduğu güçlü işler yapacağını da önceden bildirdi. Peygamber Yeşaya'nın Mesih hakkındaki şu sözlerinin neni buydu: *"****Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Önderi!****"* Yeşaya'nın, bugünkü inanların yaptığı gibi Mesih'i diğer peygamberler ile aynı seviyeye koymadığı aşikardır! Peygamber Yeşaya Tanrı'nın huzurundan gelecek olan Kurtarıcı'nın yüceliğini fark etti.

Bugün sizler ile vedalaşmadan önce, bir bölüm daha okumamız gerekiyor: **elli üçüncü bölüm.** Bu bölüm, **peygamber Yeşaya'nın yazmış olduğu bölümler içindeki en harika bölümdür.** Çünkü Yeşaya bu bölümde Mesih'in dünyanın günahının cezasını çekmek için nasıl kanını dökeceğine dair peygamberlikte bulunur. Tanrı'nın, Mesih'in zamanından yedi yüz yıl önce peygamberi Yeşaya'ya vermiş olduğu İyi Haber'i dikkatle dinleyin.

Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yeşaya 53) [1]***Verdiğimiz habere kim inandı? Rabbin gücü kime açıklandı?*** [2]***O, Rabbin önünde bir fidan gibi, kurak yerdeki kök gibi büyüdü. Bakılacak biçimden, güzellikten yoksundu. Gönlümüzü çeken bir görünüşü de yoktu.*** [3]***İnsanlarca hor görüldü, O'na değer vermedik.*** [4]***Aslında hastalıklarımızı O üstlendi, acılarımızı O yüklendi. Biz ise Tanrı tarafından cezalandırıldığını, vurulup ezildiğini sandık.*** [5]***Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, bizim suçlarımız yüzünden O eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza O'na verildi. Bizler O'nun yaraları ile şifa bulduk.*** [6]***Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, her birimiz kendi yoluna döndü. Yine de Rab hepimizin cezasını O'na yükledi.***

[7]***O baskı görüp eziyet çektiyse de ağzını açmadı. Kesime götürülen kuzu gibi, kırkıcıların önünde sessiz duran koyun gibi açmadı ağzını.*** [8]***Acımasızca yargılanıp ölüme***

götürüldü, halkımın isyanı ve hak ettiği ceza yüzünden yaşayanlar diyarından atıldı. O'nun kuşağından bunu düşünen oldu mu? [9]Şiddete baş vurmadığı, ağzından hileli söz çıkmadığı halde, ona kötülerin yanında bir mezar verildi, ama öldüğü zaman zenginin yanındaydı. [10]Ne var ki, Rab O'nun ezilmesini uygun gördü, acı çekmesini istedi. Canını suç sunusu olarak sunarsa, soyundan gelenleri görecek ve günleri uzayacak. Rabbin istemi onun aracılığı ile gerçekleşecek. [11]Canını feda ettiği için gördükleri ile hoşnut olacak. Rabbin doğru kulu, kendisini kabul eden bir çoklarını aklayacak. Çünkü onların suçlarını O üstlendi. [12]Bundan dolayı O'na ünlüler arasında bir pay vereceğim, ganimeti güçlüler ile paylaşacak. Çünkü canını feda etti, baş kaldıranlar ile bir sayıldı. Pek çoklarının günahını O üzerine aldı, baş kaldıranlar için de yalvardı.

Yeşaya, Mesih'in, günahlarımızın bedelini ödemek için katlanacağı acı hakkında bu sözleri yazdı. Evet, Kurtarıcının tüm günahkarlar için acı çekmesi ve kanını dökmesi gerekiyordu, öyle ki, Tanrı, adaletinden ödün vermeden günahımızı bağışlayabilsin. Yeşaya bu nedenle şunları yazdı: *"Oysa bizim isyanlarımız yüzünden O'nun bedeni deşildi,* ***bizim suçlarımız yüzünden*** *O eziyet çekti. Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, her birimiz kendi yoluna döndü.* ***Yine de Rab hepimizin cezasını O'na yükledi.****"* (Yeşaya 53:5, 6) Bu muhteşem ayet Yeşaya kitabının mesajını özetler.: **kötü haber** ve **İyi Haber!**

1.) **Kötü haber** hepimizin günahkar olduğu ve kendimizi kurtarmak için hiç bir çaremiz olmadığıdır. Yeşaya bu nedenle şu sözleri yazdı: ***Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, her birimiz kendi yoluna döndü."***

2.) **İyi Haber ise şudur:**Tanrı, günahkarları kurtarmak için bir plan tasarladı ve bu plan Mesih'in ölümü ve dirilişidir. Yeşaya bu nedenle şu sözleri yazdı: ***"Oysa bizim isyanlarımız yüzünden O'nun bedeni deşildi, Rab hepimizin cezasını O'na yükledi."***

Sevgili Dostlar, Kutsal Olan Tanrı'nın önünde günahınızın ne kadar büyük olduğunun **farkında mısınız?** Bir bakireden doğan Mesih'in *"Tanrı bizimle"* olduğuna **inanıyor musunuz?** Mesih'in kurban edilen bir koyun gibi **neden kanını döktüğünü biliyor musunuz?**

Yeşaya peygamberin yaşam veren bu sözleri üzerinde derin derin düşünün. Tanrı, sizin Yeşaya'nın elli üçüncü bölümde yazmış olduklarının hepsini anlamanıza yardımcı olmak ister. Eğer bugün çalıştıklarımız arasında anlamadığınız bir nokta varsa, lütfen bize yazın ve sorun.

Dinlediğiniz için teşekkürler. Siz, Yeşaya peygamber aracılığı ile gönderilen Rabbin mesajı üzerinde derin derin düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin:

"Rab diyor ki, "Gelin şimdi davamızı görelim. Günahlarınız sizi kana boyamış gibi olsa, kar gibi ak pak olacaksınız. Elleriniz kırmız böceği gibi kızıl olsa da, yapağı gibi bembeyaz olacak." (Yeşaya 1:18)

Peygamber Yeremya

THE PROPHET JEREMIAH

Yeremya

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlaması ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda, peygamber **Yeşaya'nın** gelecek olan Mesih hakkında pek çok şey yazdığını dinledik. Tanrı, Mesih'in doğumundan yedi yüz yıl önce, günahkarların bu Kurtarıcısının nasıl Tanrı'nın huzurundan çıkıp geleceğini, bir bakireden doğacağını ve Kendisinden başka hiç kimsenin yapamayacağı mucizeler yapacağını Yeşaya'nın zihnine yerleştirdi. Ancak tüm bunlara rağmen Yeşaya aynı zamanda Mesih'in dünyanın günahlarını ödemek için kurban edilen bir kuzu gibi Kanını dökeceğini de önceden bildirdi. Ve bir kez kurban edildikten sonra ölüme karşı zafer kazanacak, O'na inanan herkese sonsuz yaşam sağlayarak ölümden dirilecekti. Bugün Tanrı'nın bir başka büyük peygamberi olan **peygamber Yeremya** hakkında inceleme yapmayı planlıyoruz.

Yeremya, peygamber Yeşaya'dan yaklaşık yüz yıl sonra yaşadı. Daha önce görmüş olduğumuz gibi İsrail ulusu artık bir arada olan bir ulus değildi. Bölünerek iki ulus haline gelmişti: İsrail ve Yahuda. Yeremya'nın zamanında kuzeyde bulunan **İsrail** krallığı yıkıldı. Tanrı, İsrail halkını düşmanlarının eline teslim etti, çünkü peygamberlerin mesajına inanmadılar ve günahlarından tövbe etmediler. Böylece Yahudi uluslarından **yalnızca Yahuda kaldı.** Yahuda, güneydeki ulustu. Başkenti, Süleyman'ın inşa ettiği tapınağın bulunduğu Yeruşalim'di. Daha önce öğrenmiş olduğumuz gibi, Yahuda oymağı, Tanrı'nın Mesih'i, aracılığı ile dünyaya getirmeyi vaat etmiş olduğu oymaktı.

Yeremya bir Yahudi'ydi. Yeruşalim'den beş kilometre uzakta bulunan küçük bir kentte dünyaya geldi. Yeremya'nın babası Yeruşalim'deki tapınakta kahin olarak hizmet etti. O dönemde Yeruşalim'deki Yahudilerin çoğu, atalarının geleneklerini izliyorlar ve **dindarlıklarını** hala yoğun bir şekilde sürdürüyorlardı. **Ama Rab Tanrı'nın Sözü'ne kulak asmadılar.** Ama Yeremya, Tanrı'nın Sözü'nü bağrına basan ve ona itaat eden bir adamdı. Yeremya, Tanrı'nın, Mesih'i dünyaya göndereceği günü özlemle bekliyordu.

Şimdi Tanrı'nın Yeremya'ya peygamber olması için nasıl çağrıda bulunduğunu dinleyelim. Yeremya kitabının birinci bölümünde Yeremya şunları yazdı:

(Yeremya 1) *[4]Rab bana şöyle seslendi: [5]“**Ana rahminde sana biçim vermeden önce tanıdım seni. Doğmadan önce seni ayırdım, uluslara peygamber atadım.** “ [6]Bunun üzerine, ‘Ah Egemen Rab, konuşmayı bilmiyorum, çünkü gencim’ diye karşı çıktım. [7]RAB, ‘’Gencim’ deme” dedi. “Seni göndereceğim herkese gidecek, sana buyuracağım her şeyi söyleyeceksin. [8]Onlardan korkma, çünkü seni kurtarmak için ben seninleyim.” Böyle diyor Rab. [9]Sonra RAB elini uzatıp ağzıma dokundu, ‘İşte sözlerimi ağzına koydum’ dedi, ‘[10]Bak, ülkelerin ve ulusların kökünden sökülmesi, yıkılıp yok olması, yer ile bir edilmesi, kurulup dikilmesi için bugün sana yetki verdim.’*

Tanrı, böylece, Yeremya’yı, O’nun peygamberi olması için çağırdı. Tanrı, onu, diğer Yahudi kardeşlerine gitmesi ve günahlarından tövbe etmedikleri ve Rabbe ve O’nun kutsal Sözü’ne dönüş yapmadıkları takdirde, Tanrı’nın onları yargılayacağını bildirmesi için atadı. Yeremya’nın görevi ağır ve zordu, çünkü **Yahudiler, hiç kimsenin kendilerine, uyguladıkları dindar işlerin Tanrı’yı hoşnut etmediğini söylemesinden hoşlanmazlardı.** Ama peygamber Yeremya insanları hoşnut etmeye çalışan biri değildi. Bu nedenle, Yeremya Yeruşalim’de ve Yahuda ülkesinin her yerinde yirmi dört yıl süre ile Tanrı’nın Sözü’nü duyurdu ve şöyle konuştu: “Tanrı benim sizleri uyarmamı istiyor; eğer günahlarınızdan tövbe etmez ve Rabbin Sözü’ne itaat etmezseniz, Tanrı, Babil ulusunun ordusuna izin verecek ve bu ordu Yeruşalim’e girecek, kenti ve tapınağı yakarak yok edecek! Ve hepinizi çok uzaklardaki bir ülkeye tutsaklar olarak alıp götürecekler!” Yeremya’nın Yahuda ülkesinde yaşayan Yahudilere ilan ettiği mesaj buydu.

Yeremya’nın Yahudi kardeşlerini uyardığı mesajların yazılı bulunduğu bölümlerden birkaç tanesini okuyalım. Yeremya kitabının yedinci bölümünde yazılı olanları okuyalım:

(Yeremya 7*) [1]RAB Yeremya’ya şöyle seslendi: [2] ‘**Rabbin tapınağının kapısında durup şu sözü duyur.** De ki, ‘Rabbin sözünü dinleyin, ey Rabbe tapınmak için bu kapılardan giren Yahuda halkı! [3]İsrail’in Tanrısı , Her Şeye Egemen Rab diyor ki: Yaşantınızı ve uygulamalarınızı düzeltin. O zaman burada kalmanızı sağlarım. [4]“Rabbin Tapınağı, Rabbin Tapınağı, Rabbin Tapınağı buradadır!” gibi aldatıcı sözlere güvenmeyin. [5]Eğer yaşantınızı ve uygulamalarınızı gerçekten düzeltir, birbirinize karşı adil davranır, [6]yabancıya, öksüze, dula haksızlık etmez, burada suçsuz kanı akıtmaz, sizi yıkıma götüren başka ilahların ardınca gitmezseniz, [7]burada, sonsuza dek atalarınıza vermiş olduğum ülkede kalmanızı sağlarım.[8] **Ne var ki, sizler işe yaramaz aldatıcı sözlere güveniyorsunuz.** [9]Çalmak, adam öldürmek, yalan yere ant içmek, Baal’a buhur yakmak, tanımadığınız başka ilahların ardınca gitmek, bütün bu iğrençlikleri yapmak için mi [10]bana ait olan tapınağa gelip önümde duruyor ve güvenlik içindeyiz diyorsunuz?”*

Yeremya böylece, Tanrı’yı tanıyormuş gibi yapan, ama eylemleri ile O’nu inkar eden Yahudileri azarladı. Yeremya, kitabının on yedinci bölümünde sözlerine şunları ekler:

(Yeremya 17) *[5]RAB diyor ki, ‘İnsana güvenen, insanın gücüne dayanan, yüreği Rab’den uzaklaşan kişi lanetlidir. [9] Yürek her şeyden daha aldatıcıdır; iyileşmez, onu kim anlayabilir? [10]‘Ben Rab, herkesi davranışlarına, yaptıklarının sonucuna göre ödüllendirmek için yüreği yoklar, düşünceyi denerim.’*

Yeremya bu sözleri ile, **Tanrı’yı tanıdıklarını ileri süren** Yahuda halkını uyardı ve onlara şu bilgiyi verdi: “Eğer günahlarınızdan tövbe etmezseniz ve Tanrı’ya dönmezseniz, Babil orduları Yeruşalim kentini ve bu kentin tapınağını yok edecekler ve sizler de onların köleleri olacaksınız!”

Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz? Yahuda halkının, Rabbin kendilerine Yeremya peygamberin ağzından söylemiş olduğu söze saygı duyduklarını ve bu sözü yerine getirdiklerini düşünüyor musunuz? **Yahuda halkının çoğunluğu bu uyarıya kulak asmadılar!** Yeremya'nın söylediklerine kahinler bile inanmadılar. Gerçeği söylemek gerekirse, kahinler Yeremya'nın sözlerini işittikleri zaman onu tutukladılar, kırbaçladılar ve bütün bir gün ayaklarını zincire vurdular. Kahinler, Tanrı'nın, düşmanları olan Babillilere Yeruşalim'e girmelerine ve kenti ve Süleyman'ın bina etmiş olduğu tapınağı yer ile bir etmelerine izin vereceğine inanamadılar. Onların düşüncelerine göre böyle bir şey asla gerçekleşemezdi. Kahinler bu yüzden Yeremya'ya öfkelendiler, çünkü Yeremya Yeruşalim'in yıkılacağını önceden bildirdi ve Tanrı'nın sözlerini bir kitap olarak yazdı.

Tanrı'nın peygamberi Yeremya'nın sözlerini kabul etmeyi reddeden kişiler yalnızca halk ve kahinler değillerdi. Aynı zamanda Yahuda kralı da Yeremya'nın sözlerini reddetti. Aslında kral, Yeremya'nın yazmış olduğu kitabı okuduğu zaman, bir bıçak alarak **kitabı kesti** ve avluda yana ateşe attı ve kitabın tamamı yandı. Yahuda kralının bu yaptığı korkunçtu; günahlarından tövbe etmedi ve Rabbin sözünü kabul etmedi. Evet, kral Yeremya'nın yazdığı kitabı yaktı. **Ama bu eylemi ile Tanrı'nın buyruğunu değiştiremedi.** Tanrı, bu durum karşısında Yeremya'yı, tüm Sözlerini başka bir kitaba tekrar yazması için yönlendirdi.

Yeremya kitabını çalıştığınız takdirde, **kralın, kahinlerin ve Yahuda halkının Yeremya'ya nasıl büyük bir eziyet çektirdiklerini,** onu sık sık zindana atıklarını göreceksiniz. Bir defasında Yeremya'yı, derin ve çamur dolu bir çukurun içine attılar. Ama Tanrı onu çukurdan çıkartması için Afrikalı bir adam gönderdi ve böylelikle Yeremya'nın yardımına koşarak onu kurtardı.

Burada üzerinde durulması gereken önemli bir nokta vardır; Yahudilerin çoğunluğunun peygamber Yeremya'yı **dinlemeyi reddetmelerine** rağmen, bu tutumları, onların başka herhangi birini dinlemedikleri anlamına gelmiyordu; kendilerini peygamber olarak adlandıran ama **sahte peygamberler** olan kişileri **dinliyorlardı.** Kutsal Yazılar bize pek çok kişinin Tanrı'nın peygamberleri olduklarını ileri sürdüklerini ama bu kişilerin aslında iki yüzlü sahtekarlar olduklarını bildirirler, çünkü onların bildirdikleri mesajlar **Tanrı'dan gelen mesajlar değillerdi.** Bu yüzden Yeremya Yeruşalim'in üzerine düşecek olan Tanrı yargısını ilan ederken, sahte peygamberler Yahuda halkına şu sözleri söylüyorlardı: "Hayır, hayır! Yeremya'nın ilan ettiği felaket gerçekleşmeyecek! Babil, Yeruşalim'i yık edemez! Tanrı'nın Tapınağını hiç kimse yıkamaz! Üzerimize felaket gelmeyecek! Başınıza gelecek olan tek şey esenliktir! Esenlikten başka hiç bir şey ile karşılaşmayacaksınız! (Not: Wolof kültüründe "Esenlik" her şeydir. "Nasılsın?" sorusunun olağan yanıtı her zaman için 'Yalnızca esenlik içindeyim' karşılığıdır.)

Ama Yeremya, tüm Yahudilere şu sözler ile konuştu:

(Yeremya 23*) [16]Her Şeye Egemen Rab diyor ki, '**Size peygamberlik eden peygamberlerin dediklerine kulak asmayın, onlar sizi aldatıyorlar.** Rabbin ağzından çıkanları değil, kendi hayal ettikleri görümleri anlatıyorlar.[21] **Bu peygamberleri ben göndermedim, ama çabucak ortaya çıktılar. Onlara hiç seslenmedim, yine de peygamberlik ettiler.** [22]Ama meclisimde dursalardı, sözlerimi halkıma bildirir, onları kötü yollarından ve davranışlarından döndürürlerdi!"*

Böylece Yeremya sahte peygamberlik eden bu kişilerin sözlerine karşı uyanık olmaları için Yahudileri uyardı. Ama her şeye rağmen ne yazık ki, Yahuda halkının çoğunluğu Tanrı'nın peygamberi Yeremya'nın yarısına kulak asmadı. Böyle yapmak yerine, **sahte**

peygamberlerin sözlerine inandılar. Tüm bunlara rağmen sonunda, **iş işten geçtikten sonra** kral, kahinler, halk ve sahte peygamberler, **Tanrı'nın gerçek sözünü k**imin ilan ettiğinin farkına vardılar. Farkına vardılar, çünkü Yeremya'nın Yeruşalim'in yıkılacağına ilişkin duyurduğu her şeyin gerçekleştiğini gördüler. Tanrı'nın Sözü her zaman gerçekleşir.

Kutsal Yazıların bu konuda neler söylediğine kulak verelim:

(Yeremya 52*) [4]Yahuda Kralı Sidkiya'nın krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayın onuncu gününde Babil kralı **Nebukadnessar** bütün ordusu ile Yeruşalim önlerine gelip ordugah kurdu. Kentin çevresine rampa yaptılar. [5]Kral Sidkiya'nın krallığının on birinci yılına kadar kent kuşatma altında kaldı. [6]Dördüncü ayın dokuzuncu günü kentte kıtlık öyle şiddetlendi ki, halk bir lokma ekmek bulamaz oldu. [7]**Sonunda kentin surlarında bir gedik açıldı.** (Böylece askerler Yahuda kralına yetişerek onu ele geçirdiler.) [9]Kral Sidkiya yakalanıp Babil Kralı'nın huzuruna çıkarıldı. Babil Kralı onun hakkında karar verdi. [10]Sidkiya'nın gözü önünde oğullarını sonra da bütün Yahuda önderlerini öldürttü. [11]Sidkiya'nın gözlerini oydu, zincire vurup Babil'e götürdü. Sidkiya öldüğü güne dek ceza evinde tutuldu. [13]Sonra Babil Kralı Nebukadnessar ve askerleri Rabbin tapınağını, sarayı, ve Yeruşalim'deki bütün evleri ateşe verip önemli yapıları yaktı ve [14]Yeruşalim'i çevreleyen bütün surları yıktı. [15]Komutan Nebuzaradan yoksullardan bazılarını, kentte sağ kalanları, Babil Kralı'nın safına geçen kaçakları ve zanaatçıları sürgün etti. [16]Ancak bağcılık, çiftçilik yapsınlar diye bazı yoksulları orada bıraktı. [27]**Böylece Yahuda halkı ülkesinden sürülmüş oldu!***

Böylece **Tanrı'nın** peygamberi Yeremya'nın ağzı aracılığı ile önceden bildirmiş olduğu **her şey yerine gelmiş oldu.** Artık Yahudilerin hepsi Yeremya'nın sözlerinin **gerçeğin sözleri** olduğunu biliyorlardı. Ancak yine de bu bilgilerinin onlara pek fazla yararı olmadı, çünkü şimdi Babil askerlerinin ellerinde tutsaklardı!

Bugün işlediğimiz dersi nasıl sonuçlandırmamız gerekir? Belki şu düşünce ile sonuçlandırabiliriz: Yargı Günü'nde, Adem'in soyundan olan herkes sonunda neyin doğru neyin yanlış olduğunu bilecektir. Ama yine de, **Tanrı neyin doğru ve neyin yanlış olduğunu** *şimdi* **ayırt etmenizi istiyor - çünkü Yargı günü geldiği zaman yeryüzündeki yaşam döneminiz sırasında hor görüp tenezzül etmediğiniz gerçekten haberdar olmanız size hiç bir yarar sağlamayacaktır.** Yargı Günü'nde tövbe etmek için artık çok geç olacaktır, çünkü o zaman günahlarınızın içinde mahvolmuş olacaksınız. Bu yüzden Tanrı Sözü şöyle der: "*Tanrı'nın uygun zamanı işte **şimdidir,** Tanrı'nın kurtuluş günü işte **şimdidir.**" (2. Korintliler 6:2)*

"Sevgili Kardeşlerim, her ruha inanmayın. Tanrı'dan olup olmadıklarını anlamak için ruhları sınayın. Çünkü bir çok sahte peygamber dünyanın her yanına yayılmış bulunuyor!" (1. Yuhanna 4:1)

Bir sonraki dersimizde, Babil'e sürgüne gönderilen Yahudilerin başlarına neler geldiğini göreceğiz.

Siz, Yeremya peygamber tarafından kaleme alınan şu vaat üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin. Rab Tanrı şöyle diyor:

"Beni arayacaksınız, bütün yüreğiniz ile beni arayınca beni bulacaksınız." (Yeremya 29:13)

Peygamber Daniel

THE PROPHET DANIEL

Daniel 1, 6

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını isteyen esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda, **Yeremya** kitabını inceledik. Peygamber Yeremya Mesih'in dünyaya ilk gelişinden yaklaşık altı yüz yıl önce yaşadı. Yeremya'nın, Yahudi kardeşlerini nasıl uyardığını gördük, günahlarından tövbe etmedikleri ve Tanrı'ya dönüş yapmadıkları takdirde Babil ulusunun ordusunun Yeruşalim kentini yıkacağını ve onları tutsak alarak sürgüne götüreceğini söyledi. Ne yazık ki, Yahudilerin çoğunluğu **sahte peygamberlere** kulak verdi ve Yeremya'nın çağrısını kabul etmeyi reddetti. Böylece Babil ordusunun nasıl geldiğini, Yeruşalim'i nasıl yıktığını ve Yahudileri Babil'e sürgüne götürdüğünü gördük. Her şey, Tanrı'nın, peygamberi Yeremya'nın ağzı aracılığı ile aynı önceden bildirdiği gibi meydana geldi.

Ama Yeruşalim'in yıkılışı Tanrı'nın, uzun zaman önce halkı olarak seçmiş olduğu Yahudileri terk ettiği anlamına gelmiyordu. İbrahim, İshak ve Yakup'a, '*Tüm dünyadaki halklar sizin aracılığınız ile bereketlenecekler'* diyen Tanrı, onlar ile yaptığı **antlaşmayı** unutamazdı. Tanrı, İbrahim'in soyundan gelen Yahudi ulusu aracılığı ile dünyaya göndereceği Kurtarıcı ile ilgili **Planını** unutmamıştı. Böylece, Kutsal Yazılar, Tanrı'nın vaat etmiş olduğu gibi onları tekrar Yeruşalim'e geri getirinceye kadar Yahudiler ile Babil'de **yetmiş yıl** süreyle nasıl ilgilendiğini bildirirler. Ancak bu konu ile ilgili öyküyü dinleyebilmeniz için bir sonraki programımıza kadar beklemeniz gerekiyor.

Bugünkü programımızda Babil'e götürülen sürgünler arasında bulunan **Daniel** adlı genç bir Yahudi'nin öyküsünü okumayı planladık. **Daniel** adındaki bu genç adam Tanrı'nın peygamberiydi. Daniel adı, ***Tanrı Yargıcımdır*** anlamına gelir. Bu adın anlamı, Daniel'in tanıklığının kısa bir özetidir. Daniel, bir gün herkesin hesap vermek zorunda olduğu Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'dan başka hiç kimseden korkmazdı. Daniel, diğer insanların kendisi hakkında ne düşündükleri ile hiç ilgilenmezdi. Onun için önemli olan tek şey yalnızca Tanrı'nın düşünceleriydi. Tanrı, Daniel'in Yargıcıydı. Daniel, uzun zaman önce peygamber Süleyman'ın yazmış olduğu şu sözlere inandı: ***İnsandan korkmak,*** *tuzaktır, ama* ***Rabbe güvenen güvenlikte*** *olur."* (Süleyman'ın Özdeyişleri 29:25)

Tanrı, Daniel'e çok derin anlamlı bir kitap yazması için esin verdi. **Daniel kitabı,** insan zihninin icat edemeyeceği pek çok açıklamayı (peygamberlikleri) içerir. Gelecekte neler olacağını yalnızca Tanrı bilir. Buna rağmen Daniel peygamber, dünyanın **pek çok ulusu hakkındaki tarihi** yazdı ve bu ulusların tarihlerini yazdığı zaman, onlar daha ortada bile yoklardı. Örneğin, Daniel, Pers, Yunan ve Roma krallıklarının nasıl var olacaklarını ve bu ulusların krallarının neler yapacaklarını yazdı. Ve hem de bu ulusların ortaya çıkacaklarını onlar daha var olmadan yüzlerce yıl önceden yazdı. Aynı zamanda Daniel de Tanrı'nı peygamberlerinin çoğu gibi, **Mesih'in ilk gelişi ve ikinci gelişi** hakkında da yazdı. Daniel, Mesih'in ilk gelişinde günah için bir kurban olarak öldürüleceğini önceden bildirdi. (Daniel 9:26) Ama Mesih tekrar yeryüzüne geri döndüğü zaman, dünyayı adalet ile yargılayacaktı. Peygamber Daniel'in Mesih'in ikinci gelişi ile ilgili görümü hakkında yazılanları dileyelim:

*"Ben bakarken tahtlar kuruldu. **Eskiden Beri Var Olan** yerine oturdu. Giysileri kar gibi beyaz, başındaki saçlar yün gibi apaktı. Tahtı alev alev, tekerlekleri kızgın ateş gibiydi. Önünden ateşten bir ırmak çıkıp akıyordu. Binlerce binler O'na hizmet ediyordu; on binlerce on binler önünde duruyordu. Mahkeme kuruldu, kitaplar açıldı. Gece görümlerimde, **insanoğluna benzer** birinin göğün bulutları ile geldiğini gördüm. Eskiden beri var Olan'ın yanına doğru ilerledi, O'nun önüne getirildi. O'na egemenlik, yücelik ve krallık verildi. Bütün halklar, uluslar ve her dilden insan ona tapındı. Egemenliği hiç bitmeyecek sonsuz bir egemenlik, krallığı hiç yıkılmayacak bir krallıktır."* (Daniel 7:9, 10, 13, 14)

Zamanımız, Daniel'in kitabında bulunan Tanrı'nın en derin düşüncelerini araştırmamıza izin vermediği için bugün için ayırdığımız zamanın tamamını **peygamber Daniel'in öyküsünü** inceleyerek geçireceğiz.

Daniel kitabının ilk bölümünde, Babil kralı Nebukadnessar'ın devlet yönetiminde hizmet etmek için yetiştirilmek üzere nasıl bazı **genç Yahudi erkeklerini seçtiğini** gördük. Aralarından en yakışıklı ve en zeki olanlarını seçti; Babil'in öğrenmesi çok zor olan alfabesini ve dilini ve her tür bilimi öğrenebilecek yetenekte olan Yahudileri ayırdı. **Daniel,** kralın seçmiş olduğu bu genç erkeklerden biriydi.

Böylece, Daniel, Babil okullarındaki öğrenimine başladı. Ama öğrenimine başladığı ilk gün, Daniel bir **bilinmeyen** ile karşı karşıya kaldı. Babil'in büyük kralı, okuluna devam eden genç erkeklerin en iyi şarabı içmelerine ve en iyi yiyecekleri yemelerine karar vermişti. Ama bu sözü edilen şarap ve yiyecekler putlara sunuluyordu. Daniel, putlara tapınma eylemine katılabilir miydi? Kesinlikle bunu yapamazdı! Neden mi? Çünkü Daniel'de Tanrı **korkusu** vardı. Daniel, Rab Tanrısını hoşnut etmeyen bir şey yapmaktansa ölmeyi tercih ederdi. Kıysal Yazıların bu konu hakkında neler yazdığını dileyelim: *"Ama **Daniel dinsel açıdan kendisini kirletmemek için** kralın onlara ayırdığı yemeklerden yemeyi de şaraptan içmeyi de istemedi. Bu yoldan kendisini kirletmemek için saray görevlilerinin yöneticisine ricada bulundu."* (Daniel 1:8)

Kutsal Yazılar Tanrı'nın Daniel'i bu zor durumdan nasıl kurtardığını, onu nasıl bereketlediğini, ve ona nasıl derin bir bilgi ve bilgelik verdiğini şu sözler ile bildirirler: *"Kral **bilgelik ve anlayış** ile ilgili konularda onları sınadı ve dört genci ülkesindeki bütün sihirbazlardan, falcılardan **on kat üstün** buldu.* (Daniel 1:20) Böylece yaklaşık yetmiş yıl boyunca Daniel dört farklı krala hizmet etti ve Tanrı onun ile beraberdi.

Bugünkü dersimizin arta kalan bölümünde **Daniel'in yaşamından alınmış bir öyküye** bakmak istiyoruz; bu öykü bize Daniel'in Tanrı'dan başka hiç kimseden korkmadığını anlatır. Bu öykü aracılığı ile Daniel'in, Kral için görev yapan diğer memurlardan ne kadar farklı

olduğunu göreceğiz. Diğer memurlar gerçeği çarpıtan ve rüşvet almaya alışkın kişilerdi. Çünkü yüreklerinde Tanrı korkusu yoktu. Ama Daniel tüm kötülükleri ve sahtekarlıkları reddetti, çünkü yüreği Tanrı korkusu ile doluydu. Tanrı'ya karşı gelip O'nu üzmek istemedi ve bu yüzden aslanların inine atılmayı dahi tercih etti.

Bugün okuyacağımız öykünün başlangıcında, Daniel artık yaşlı bir adamdır ve egemenliği altında bulunduğu dördüncü krala bağlılık ile hizmet etmektedir. Bu dönemde Babil Kralllığı'nın adı değişmiş ve Pers Krallığı olmuştur, çünkü iki ulus yani Medler ve Persler Babil'i fethetmişlerdi ve Daniel peygamberin önceden bildirmiş olduğu gibi Babil'i ikiye ayırmışlardı.

Altıncı bölümde Kutsal Yazılar şöyle der:

(Daniel 6) *[1]Darius bütün ülkeyi yönetecek yüz yirmi satrap atamayı uygun gördü. [2]Bunların başına da biri Daniel olmak üzere üç bakan atadı. [3]**Kendisinde bulunan olağanüstü ruh sayesinde Daniel öbür bakanlar ile satraplardan üstün olduğundan,** kral onu bütün ülkenin başına atamayı tasarlıyordu.*

*[4]Bunun üzerine öbür bakanlar ile satraplar Daniel'i ülke yönetimi konusunda suçlamak için fırsat kollamaya başladılar. Ancak ne suçlanacak bir yanını ne de bir yanlışını buldular. Çünkü Daniel güvenilir biriydi. Kendisinde hiç bir eksiklik ya da yanlış bulamadılar. [5]Sonunda, **"Daniel'i** Tanrı'nın Yasası ile ilgili bir konuda suçlayamazsak, **bir suçlama nedeni bulamayacağız"** dediler.*

*[6]Bunun üzerine bakanlar ile satraplar hep birlikte krala gidip, 'Ey Kral Darius, çok yaşa!'dediler. [7]Ülkenin bütün bakanları,kaymakamları, satrapları, danışmanları, valileri olarak kralın zorlu bir yasa çıkarması üzerinde anlaştık. **Ey Kral, kim otuz gün içinde senden başka bir insana, ya da ilaha dua ederse, aslan çukuruna atılsın.** [8]Şimdi ey kral, yasağı koy; Medler ile Perslerin değişmez yasası uyarınca yazıyı imzala ki değiştirilemesin. [9]Böylece Kral Darius yasağı içeren yasayı imzaladı.*

*[10]**Daniel, yasanın imzalandığını öğrenince evine gitti. Yukarı odasının Yeruşalim yönüne bakan pencereleri açıktı. Daha önce yaptığı gibi her gün üç kez diz çöküp dua eti. Tanrısı'na övgüler sundu.** [11]Ona tuzak kuran adamlar hep birlikte oraya gittiklerinde, onu Tanrısı'na dua edip yalvarırken gördüler. [12]Bunun üzerine krala gidip çıkardığı yasa ile ilgili şunları söylediler: 'Ey kral, kim otuz gün içinde senden başka bir insana ya da bir ilaha dua ederse, aslan çukuruna atılsın diye yasa imzalamadın mı?' Kral, 'Medler ile Perslerin değişmez yasası uyarınca çıkardığım yasa geçerlidir' diye karşılık verdi. [13]Bunun üzerine, 'Ey kral, Yahuda sürgünlerinden biri olan Daniel seni de imzaladığın yasayı da saymıyor; günde üç kez dua ediyor' dediler.*

*[14]Bunu duyan kral çok üzüldü. Daniel'i kurtarmayı kafasına koydu. Onu kurtarmak için güneş batıncaya dek uğraştı. [15]O zaman adamlar toplu halde krala gidip, 'Ey kral, Medler ile Perslerin yasası uyarınca, kralın koyduğu yasanın ya da yasağın değiştirilemeyeceğini bilmelisin' dediler. [16]Bunun üzerine kral **Daniel'i** getirmelerini ve **aslan çukuruna atmalarını** buyurdu. Daniel'e de, 'Kendisine sürekli kulluk ettiğin Tanrı seni kurtarsın!' dedi. [17]Bir taş getirip çukurun ağzına koydular. Daniel ile ilgili hiç bir şey değiştirilmesin diye kral hem kendi mühür yüzüğü ile, hem de soyluların mühür yüzükleri ile taşı mühürledi. [18]Sonra sarayına döndü; geceyi yemek yemeden, eğlenmeden geçirdi; uykusu kaçtı.*

[19]Şafak sökerken kalkıp, acele ile aslan çukuruna gitti. [20]Çukura yaklaşınca üzgün bir ses ile, 'Ey yaşayan Tanrı'nın kulu Daniel, kendisine sürekli kulluk ettiğin Tanrın seni aslanlardan kurtarabildi mi?' diye haykırdı. [21]Daniel, ***'Ey kral, sen çok yaşa'*** *diye yanıtladı. [22]'**Tanrım meleğini gönderip**, **aslanların ağzını kapadı. Beni incitmediler. Çünkü Tanrı'nın önünde suçsuz bulundum. Sana karşı da ey kral, hiç bir yanlışlık yapmadım**.' [23]Kral buna çok sevindi. Daniel'i çukurdan çıkarmalarını buyurdu. Daniel çukurdan çıkarıldı. Bedeninde hiç bir yara izi bulunmadı. Çünkü Tanrısı'na güvenmişti. [24]Kralın buyruğu uyarınca Daniel'i haksız yere suçlayan adamları, karıları ve çocukları ile birlikte getirip aslan çukuruna attılar. Daniel çukurun dibine varmadan **aslanlar onları kaptılar** ve kemiklerini kırdılar.*

*[25]Kral Darius, dünyada yaşayan bütün halklara, uluslara ve her dilden insanlara şöyle yazdı: "Esenliğiniz bol olsun! [26]Krallığımda yaşayan herkesin Daniel'in Tanrısı'ndan korkup titremesini buyuruyorum. O, yaşayan Tanrı'dır, sonsuza dek var olacak. Krallığı yıkılmayacak. Egemenliği son bulmayacak. [27]**O kurtarır, O yaşatır. Gökte de yerde de belirtiler, şaşılası işler yapar. Daniel'i aslanların pençesinden kurtaran O'dur!**"* Amin!

Putperest kralın, Tanrı'nın, Daniel'i aslanların elinden nasıl kurtardığını gördükten sonra ne söylediğini duydunuz mu? Şöyle dedi: "*Krallığımda yaşayan herkesin **Daniel'in Tanrısı'ndan korkup titremesini** buyuruyorum. Çünkü O, yaşayan Tanrı'dır ve sonsuza dek var olacak!"*

Bugün programımızı dinlemekte olan sizler, Daniel'in Tanrısı'ndan korkuyor musunuz? Belki de, **"Daniel'in Tanrısı kim?"** diye soruyor olabilirsiniz. Daniel'in Tanrısı, İbrahim,İshak ve Yakup'un Tanrısı'dır. Daniel'in Tanrısı, Musa ve Davut peygamberlerin Tanrısı'dır. Daniel'in Tanrısı, bize Kutsal Yazıları vermiş olan Tanrı'dır. O, aslanların gücünden, yani, Şeytan'ın, günahın ve cehennemin gücünden daha kuvvetli olan bir güçten günahkarları kurtaracak olan bir Kurtarıcı'yı yeryüzüne göndermeyi vaat etmiş olan Tanrı'dır. Daniel'in Tanrısı, **Tanrı'dır –** Tek Gerçek Tanrı!

Daniel'in Tanrısı'ndan korkuyor musunuz? Size, arkadaşlarınızdan ve onların düşüncelerinden ya da atalarınızdan ve onların geleneklerinden ya da dervişlerinizden ve onların taleplerinden korkup korkmadığınızı sor**mu**yoruz. Size sorduğumuz soru şu: **Tanrı'dan** korkuyor musunuz? Rab Tanrı'yı hoşnut etmeyi ve O'nun kutsal Sözü'ne itaat etmeyi istiyor musunuz? Daniel **Tanrı'dan** korktu, çünkü insandan korkmuyordu. Daniel Rab Tanrısını üzmektense, bir geceyi aslanların ininde geçirmeyi tercih etti. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz? Tanrı'dan korkuyor musunuz? Daniel'in Tanrı'dan korktuğu kadar siz de Tanrı'dan korkuyor musunuz? Kötülükten Daniel'in nefret ettiği kadar nefret ediyor musunuz? Daniel'in Tanrı'nın Sözü'nü bağrına bastığı kadar siz de Tanrı'nın sözü'nü bağrınıza basıyor musunuz? Yoksa siz de Ademoğullarının çoğu gibi gerçeği saptıran, para sevgisi olan, ve Kutsal Yazıları umursamayan kişiler gibi misiniz? **Tanrı'dan korkuyor musunuz?**

Dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki dersimizde Daniel'den sonra gelen Zekeriya adlı bir peygamber tarafından yazılmış olan bazı şaşırtıcı peygamberliklere bakmayı planlıyoruz …

Siz, şu önemli gerçek üzerinde derin düşünürken Tanrı sizi bereketlesin:

"İnsandan korkmak tuzaktır, ama Rabbe güvenen güvenlikte olur." (Süleyman'ın Özdeyişleri 29:25)

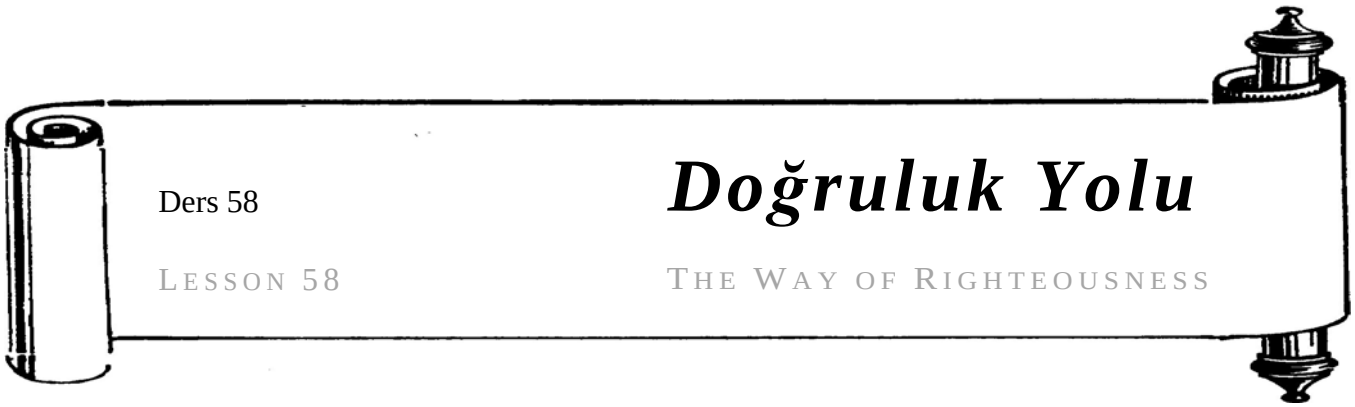

Ders 58

LESSON 58

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Peygamber Zekeriya

THE PROPHET ZECHARIAH

Zekeriya

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

İki program önce, Tanrı'nın peygamberi Yeremya'nın Yahudi kardeşlerini, Tanrı'nın Sözü'ne kulak asmadıkları ve günahlarından tövbe etmedikleri takdirde, Tanrı'nın, Babil askerlerinin ülkelerine girmelerine ve onu yıkmalarına ve kendilerini de sürgüne götürmelerine izin vereceği konusunda nasıl uyardığını öğrendik. Yahudilerin çoğu Yeremya'nın uyarılarına önem vermediler. Ve bunun sonucunda, Babil ordusu doğudan geldi, Yeruşalim'i yıktı, tapınağı yer ile bir etti ve aynı peygamber Yeremya'nın önceden bildirmiş olduğu gibi Yahudileri tutsak alarak Babil'e sürgüne götürdü. **Böylece Yahudi halkı dağıtıldı, çünkü Tanrı'nın peygamberlerinin sözüne itaat etmeyi reddettiler.**

Ama Yahudilerin sadakatsizliği, Tanrı'nın sadakatini değiştirdi mi? Asla! Şimdi Yeremya peygamberin günahları nedeni ile Babil'de sürgün olan Yahudilere neler söylediğini dinleyin. Yeremya Yahudilere şöyle dedi:

(Yeremya 29) *[4]İsrail'in Tanrısı Her Şeye Egemen Rab Yeruşalim'den Babil'e sürdüğü herkese şöyle diyor: [10]'Babil'de yetmiş yılınız dolunca, sizin ile ilgilenecek, buraya (Yeruşalim'e) sizi geri getirmek için verdiğim iyi sözü tutacağım. [11]**Çünkü sizin içi düşündüğüm tasarıları biliyorum' diyor Rab, 'Kötü tasarılar değil, size umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarıları bunlar!'***

Peygamber Yeremya yaptığı bu duyuru ile onlar Tanrı'yı unutmuş olsalar dahi,**Tanrı'nın onları unutmamış olduğunu** bildiriyordu. Tanrı, yetmiş yıl sonra onları tekrar atalarının ülkesine geri götürmeyi planladı. İşte Babil'de sürgünde olan Yahudilere Yeremya'nın söyledikleri bunlardı. **Tanrı**, gerçekten **sadıktır** (birebir anlamı ile: antlaşmalarını yerine getirir). Tanrı, İbrahim, İshak ve İsrail'in soyları aracılığı ile dünyanın tüm uluslarını kutsayacağına dair vermiş olduğu vaadi unutmamıştı. Tanrı, Adem'in tüm soyuna iletmeleri için Sözü'nü İsraillilere emanet ettiğini de unutmamıştı. Dersimizde, Tanrı'nın, peygamberlerini Yahudilerin arasından nasıl seçtiğini, kutsal Sözü'nü duyurmaları ve gelecek kuşaklara iletilmesi amacı ile yazmaları için onlara nasıl esin verdiğini gördük. Tanrı'nın,

Musa'nın zihnine Tevrat kitabını ve Davut'un yüreğine Mezmurlar'ın ilahilerini nasıl yerleştirdiğini biliyoruz. Tanrı'nın yine benzer şekilde Yeşu, Samuel, Süleyman, Yeşaya, Yeremya ve Daniel'e Tanrı'nın Sözü'nü yazmaları için nasıl esin verdiğini de gördük. Tanrı'nın peygamberlerinin tüm Yazılarının Tanrı'nın İsrail ulusu aracılığı ile göndereceği dünyanın Kurtarıcısı hakkındaki harika planını nasıl bildirdiklerini de gözlemledik.

Bugün **Tanrı'nın,** Mesih'in dünyaya geleceği Yahuda ülkesine **Yahudileri nasıl geri getirdiğini** ve böylece Mesih'i dünyaya göndermek için yaptığı planda nasıl ilerlediğini göreceğiz. Yahudilerin aynı peygamber Yeremya'nın önceden bildirmiş olduğu gibi yetmiş yıllık sürgünden sonra Yeruşalim'e nasıl geri döndüklerini göreceğiz.

Şimdi okumaya başlarken, Babil ülkesinin artık Pers ülkesi olarak adlandırıldığını hatırlayalım, çünkü Persliler Babil'i fethetmişlerdi. Ezra kitabının birinci bölümünü okuyoruz. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Ezra 1) *[1]Pers Kralı Koreş'in krallığının birinci yılında* ***RAB, Yeremya aracılığı ile bildirdiği sözünü yerine getirmek amacı ile Pers Kralı Koreş'i harekete geçirdi.*** *Koreş yönetimi altındaki bütün halklara şu yazılı bildiriyi duyurdu:[2]"Pers Kralı Koreş şöyle diyor: 'Göklerin Tanrısı Rab, yeryüzünün bütün krallıklarını bana verdi. Beni Yahuda'daki* ***Yeruşalim kentinde kendisi için bir tapınak yapmakla*** *görevlendirdi. [3]Aranızda O'nun halkından kim varsa, Tanrısı onunla olsun. Yahuda'daki Yeruşalim kentine gidip İsrail'in Tanrısı Rabbin Yeruşalim'deki Tanrı'nın Tapınağını yen,den yapsınlar. [5]Böylece Yahuda ve Benyamin oymaklarının boy başları, kahinler, Levililer ve ruhları Tanrı tarafından harekete geçirilen herkes, Rabbin Yeruşalim'deki Tapınağını yeniden yapmak için gidiş hazırlıklarına giriştiler. [6]Komşuları gönülden verdikleri armağanların yanı sıra, altın, gümüş kaplar, mal, hayvan ve değerli armağanlar ile onları desteklediler. [7]Pers kralı Koreş de Nebukadnessar'ın Yeruşalim'deki Rabbin Tapınağından alıp kendi ilahının tapınağına koymuş olduğu kapları çıkardı.*

Tanrı, çok zaman önce peygamberi Yeremya aracılığı ile vaat etmiş olduğunu yerine getirdi mi? Elbette yerine getirdi! Daha önce Tanrı'nın nasıl Babil Kralına Yeruşalim'i **yıkması,** ve Tanrı'nın tapınağını yer ile bir etmesi için **- aynı Yeremya'nın önceden tam bir kesinlik ile bildirmiş olduğu gibi** – izin vermiş olduğunu gördük. Ve şimdi Pers Kralı Koreş'in istekli olan her Yahudi'nin ülkesine geri dönmesini ve Tapınağı ve Yeruşalim kentini – **yine söylüyoruz: aynı peygamber Yeremya'nın önceden tam bir kesinlikle bildirmiş olduğu gibi – yeniden bina etmesini** buyurduğunu görüyoruz. RAB, gerçekten de kralların Kralı'dır. Zamanları ve mevsimleri kontrol eden O'dur. O'nun ilan ettiği her şey gerçekleşecektir! Peygamber Süleyman şöyle yazdı: *"Kralın yüreği Rabbin elindedir. Kanaldaki su gibi onu istediği yöne çevirir."* (Süleyman'ın Özdeyişleri 21:1)

Kutsal Yazılar bundan sonra bir grup Yahudi'nin nasıl Pers ülkesinden ayrıldıklarını ve Yahuda ülkesine ve Yeruşalim kentine nasıl geri döndüklerini tanımlarlar. Yeni önderleri, **Zerubbabil** adındaki bir Yahudi'ydi. Yahudiler Yeruşalim'e geldikleri zaman, büyük bir üzüntü duyarak sarsıldılar, çünkü tüm kent yer ile bir olmuştu ve Süleyman tarafından inşa edilmiş olan Rabbin Tapınağı harabeye dönüşmüştü. Tapınaktan geriye kalan yalnızca kırık taş parçaları ve küllerdi.

Böylece Yahudiler ilk önce, bir zamanlar Rabbin tapınağının bulunduğu yerde bir araya gelip toplandılar. Ve orada bir kurban sunağı inşa ederek bazı hayvanları kurban olarak sundular. Rabbe, hep birlikte kendilerini Babil ve Pers ülkesinde yetmiş yıl koruduğu ve ana vatanlarına tekrar geri getirdiği için teşekkür etiler ve Rabbi övdüler. Tanrı, onlara yardımcı

olmak ve onları güçlendirmek için bu Yahudiler ile birlikteydi, öyle ki, pek çok deneme ve yıllarca süren ağır işlerden sonra **Rabbin tapınağını, Yeruşalim kentini ve kenti çevreleyen surları yeniden bina edebilecek güce sahip olabilsinler** diye onlara destek oluyordu.

Belki bazılarınızın aklına şöyle bir soru gelebilir: "Yahudilerin Yeruşalim'e dönüş yapmaları ile ilgili öykünün bizim ile ne gibi bir ilgisi olabilir?" Sevgili dostlar, Yahudilerin ülkelerine geri dönmeleri çok önemlidir, çünkü **Mesih** Filistin'in güneyinde bulunan **Yahuda** ülkesinde dünyaya gelecekti. Dünyanın Kurtarıcısının—**sizin Kurtarıcınızın**—Yahuda'da doğabilmesi için Yahudilerin bu ülkeye geri dönmeleri gerekliydi.

Yahudilerin Yeruşalim'e geri geldikleri dönemde Tanrı, onlara **Zekeriya** adında bir peygamber sağladı. Bu Zekeriya, peygamber Yahya'nın babası Zekeriya ile aynı kişi değildir. Tanrı, Zekeriya'yı, Yahudileri,Tanrı'ya ve O'nun vaatlerine iman etmeleri konusunda güçlendirmek için gönderdi. İletmesi için Zekeriya'ya verilen mesaj çok önemliydi. Tanrı'nın Mesih'i göndermek için atadığı zaman yaklaşmaktaydı. Kurtarıcı'nın yeryüzüne gelmesine yalnızca beş yüz yıl kalmıştı.

Tanrı'nın, Zekeriya'nın zihnine yerleştirdiği bazı sözleri inceleyelim. Zekeriya kitabının birinci bölümünü okumaya başlıyoruz. Ve Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Zekeriya 1) *[1]Darius'un krallığının ikinci yılının sekizinci ayında Rab İdda oğlu Berekya oğlu peygamber Zekeriya aracılığı ile şöyle seslendi: [2]"RAB, atalarınıza çok öfkelendi. [4]**Atalarınız gibi davranmayın.** Önceki peygamberler, Her Şeye Egemen Rab, kötü yollarınızdan ve kötü uygulamalarınızdan dönün diyor, diyerek onları uyardılar. Ne var ki, onlar dinlemediler, bana aldırış etmediler. Böyle diyor Rab. [5]Hani atalarınız neredeler? Peygamberler de sonsuza kadar mı yaşar? [6]Peygamber kullarıma buyurduğum sözler ve kurallar atalarınıza ulaşmadılar mı?"*

Zekeriya'ın Yahudiler'e verdiği **uyarıyı** işittiniz mi? Zekeriya onlara şöyle dedi: "*Rab, atalarınıza çok öfkelendi! Atalarınız gibi davranmayın!"* Tanrı, Yahudilerin atalarına neden öfkelendi? Tanrı, onlara öfkelendi, çünkü onlara göndermiş olduğu **peygamberlerin sözlerine kulak asmadılar.** Babil'e sürgüne gönderilmelerinin nedeni buydu. Yahudilerin ataları dindarlardı, ama Tanrı onlardan hoşnut kalmadı, çünkü peygamberlerin sözlerine aldırış etmediler. O dönemde yaşayan Yahudiler, günümüzde yaşayan, 'Tüm peygamberlere elbette inanıyoruz' diyen kişilere benziyorlardı. Ancak, Tanrı'nın peygamberlerine gerçekten inanmadıkları ortadaydı, çünkü **peygamberlerin Kutsal Yazılarda yazmış olduklarına kulak asmadılar.** Bir **dinleri** vardı, ama Tanrı'nın Kendisi ile bir **ilişkiye** sahip değillerdi. Yahudi atalarının çoğunluğu da aynen onlara benziyordu. Peygamberlerin sözlerini takdir etmediler. Tanrı'yı **dudakları** ile onurlandırdılar, ama O'nun Sözü'nü **yüreklerine** kabul etmediler. Tanrı, bu nedenle kulu Zekeriya'yı, dudakları ile, 'Tanrı, Tanrı, Tanrı!' diyen, ama Tanrı'nın, peygamberleri aracılığı ile onlara göndermiş olduğu Söz'ü önemsemeyen atalarının yolunu izlememeleri konusunda uyarmak için onlara gönderdi.

Zekeriya, Yahudileri uyardıktan sonra, onlara gelecek olan Kurtarıcı hakkında konuşmaya başladı. Bugünkü dersimizde, peygamber Zekeriya'nın Mesih ile ilgili yazmış olduğu her şeyi okumak için yeterli zamanımız yok, ama yine de bu konuda kısa bir kaç bölüm okuyabiliriz.

Zekeriya kitabının dokuzuncu bölümünde, peygamber Zekeriya, **Mesih'in Yeruşalim'e bir eşeğe binerek gireceğini** önceden bildirdi. Zekeriya şu sözleri söyledi: "*Ey Sion kızı, sevinç ile coş! Sevinç çığlıkları at ey Yeruşalim kızı! İşte kralın! O, adil kurtarıcı ve alçakgönüllüdür! Eşeğe, evet, sıpaya, **eşek yavrusuna binmiş** sana geliyor!"* (Zekeriya 9:9)

Zekeriya, on birinci bölümde, ayrıntılı olarak açıklamak için zamanımız olmayan dikkat çekici bir peygamberliği kaleme aldı. Zekeriya'nın önceden bildirdiği olaylardan biri de, **Mesih'in otuz parça gümüşe satılacak olmasıydı!** Peygamber Zekeriya bu konuda şunları yazdı: *"Onlara, 'Uygun görürseniz ücretimi ödeyin, yoksa boş verin' dedim. Onlar da ücret olarak bana **otuz parça gümüş** verdiler. **Ben de otuz gümüşü alıp, Rabbin tapınağındaki çömlekçiye atım."*** (Zekeriya 11:12, 13)

Zekeriya, kitabın on ikinci bölümünde, Yahudilerin Mesih'i yalnızca satmakla kalmayacaklarını, ama aynı zamanda O'nu öldüreceklerini de yazdı! Zekeriya şöyle söyledi: Rab diyor,

*"Davut soyu ile Yeruşalim'de oturanların üzerine lütuf ve yakarış ruhunu dökeceğim. Bana, yan, **deştiklerine** bakacaklar; biricik oğlu için yas tutan biri gibi yas tutacak, ilk oğlu için acı çeken biri gibi acı çekecekler. Biri, '**Bağrındaki bu yaralar ne?**' diye sorduğunda da, **'Bunlar dostlarımın evinde aldığım yaralar'** diye yanıtlayacak."* (Zekeriya 12:10; 13:6)

Zekeriya, bu sözleri ile Mesih'in Ellerinde yaralar (izler) bulunacağını önceden bildirdi. Elleri nasıl yaralanacaktı? Yahudi kardeşleri, Romalıları O'nu çarmıha germeleri için ikna edeceklerdi. Romalılar, O'nun elerini ve ayaklarını bir çarmıha çivileyecekler ve daha sonra böğrünü bir kargı ile deleceklerdi. Her şey, tam olarak Zekeriya'nın önceden bildirdiği gibi gerçekleşti. Peygamber Zekeriya'nın yazdıkları, peygamber Davut'un yüzlerce yıl önce Mesih ile ilgili olarak Mezmurlar'da yazdıkları ile **mükemmel bir uyum içindeydi:** *"Ellerimi ve ayaklarımı deliyorlar!"* (Mezmur 22:16)

Sevgili dostlar, Tanrı **Mesih'in çarmıhtaki ölümünün** Adem'in çocuklarını günahlarının cezasından kurtarmak için çok uzun zaman önce tasarlamış olduğu **planın en önemli bölümü olduğunu** bilmemizi ister. **Günahsız Mesih'in, günahkarların yerine geçerek acı çekmesi ve onların yerine ölmesi gerekiyordu. Tanrı'nın tüm peygamberlerinin erdikleri mesaj budur.** Bu söylenenlerin tümünü net bir şekilde anladınız mı? Zekeriya'nın, Mesih doğmadan yaklaşık beş yüz yıl önce Mesih hakkında önceden bildirmiş olduklarını tam olarak anlıyor musunuz? Mesih'in acı çekerek öleceğini, ölüler arasından ilk dirilen olacağını ve O'nun adına iman eden herkesin günahlarını bağışlayacağını ve onlara Cennette bir yer hazırlayacağını ilan eden peygamberlerin **mesajına** gerçekten inanıyor musunuz? **Peygamberlere inanıyor musunuz?** (bkz. Elçilerin İşleri 26: 18-27) Yoksa Tanrı'nın peygamberlerini dudakları ile onurlandıran, ama onların duyurduğu mesaja inanmayan Yahudiler gibi misiniz?

Peygamberlerin mesajları ile ilgili olarak Kutsal Yazılar'da duyurulan sözler şöyledir:

"Peygamberlik sözlerini küçümsemeyin." (1. Selanikliler 5:20) *"Peygamberlerin sözleri bizim için daha büyük kesinlik kazandı. Gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek karanlık yerde ışık saçan çıraya benzeyen bu sözlere kulak verirseniz, iyi edersiniz."* (2. Petrus 1:19) ***"Peygamberlerin sözlerine inanıyor musun?"*** (Elçilerin İşleri 26:27)

Sevgili dostlar, dinlediğiniz için teşekkür ederiz. Tanrı isterse, bir sonraki programımızda, Mesih dünyaya gelmeden önce, Kutsal Yazıların son kitabını yazan peygamberin söylediği sözü işiteceğiz.

Siz, Tanrı'nın Sözü'ndeki bu önemli soruya içten bir yanıt vermek için araştırma yaparken, Tanrı sizi bereketlesin:

"Peygamberlerin sözlerine inanıyor musun?" (Elçilerin İşleri 26:27)

Peygamberlerin Mesajinin Özeti

THE MESSAGE OF THE PROPHETS SUMMARIZED

Malaki

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Şimdiye kadar, uzun bir süre Kutsal Yazıların ilk kısmında çalışmalar yaptık. Bu kısım, ***İlk Antlaşma*** olarak adlandırılır. Aynı zamanda *Eski Antlaşma* olarak da bilinir. Bu ilk kısım, Tevrat'ı, Mezmurlar'ı ve Peygamberlerin diğer Yazılarını kapsar. Görmüş olduğumuz gibi, Tanrı, İlk Antlaşma kitabını yazdırmak için bin beş yüz yıllık bir zaman süreci içinde otuzdan fazla sayıda peygamberi kullandı.

Bugün Kutsal Yazıların ilk kısmındaki yolculuğumuzu tamamlayacağız. Ama yine de, İlk Antlaşma kitabının son bölümlerine bakmadan önce, ilk günden bu güne kadar bu kutsal kitaptan seçip ayırdıklarımız hakkında biraz konuşmak istiyoruz. **Tüm peygamberlerin verdiği mesajı üç büyük düşünce ile özetleyebiliriz:**

- **Bir:** Tanrı **kutsaldır** ve her günahı yargılamak zorundadır.
- **İki:** Adem'in tüm çocukları **günah** içinde doğdular ve bu yüzden Tanrı'nın yargısı ile yüzleşmek zorundadırlar.
- **Üç:** Tanrı, yeryüzüne gelerek Adem'in çocuklarının yerine geçecek ve günahın cezasını üstlenecek olan kutsal bir **Kurtarıcı** göndermeyi planladı.

Yukarda belirtilen bu üç büyük düşünce, Tanrı'nın tüm peygamberlerinin vaaz etmiş oldukları üç gerçektir. Bu üç gerçek üzerinde tekrar duralım:

- **Bir:** Tanrı kutsaldır ve günahı hoş göremez.
- **İki:** İnsan kutsal değildir, günah doludur ve kendisini günahın cezasından kurtaracak hiç bir çaresi yoktur.
- **Üç:** Tanrı'nın, günahkarları temizlemek ve onları yargıdan kurtarmak için yapmış olduğu bir planı vardır.

Bu üç gerçeği kavradınız mı? Bu gerçekler, sizi kavradı mı? Kutsal Tanrı'nın nasıl olduğunu fark edebiliyor musunuz? Günahlarınızın, sizi yargılamak zorunda Olan'ın gözünde

ne kadar büyük olduklarının farkında mısınız? Tanrı'nın, sizi günahlarınızdan temizlemek için bir planı bulunduğunu biliyor musunuz?

Gerçekten de, **Tanrı kutsaldır** ve **insan kutsal değildir.** Kutsal Yazılar'da yaptığımız çalışmalarda bu **iki gerçeği** sık sık gördük. Tanrı'nın, Şeytan ve onu izleyen herkes için yaratmış olduğu tükenmez ateşin nedeni, Tanrı'nın kutsallığıdır. Aden Bahçesi'ndeki yasaklanmış olan ağacın meyvesinden yedikleri için Adem ve Havva'yı bahçeden kovan neden Tanrı'nın kutsallığıdır. Tanrı, Adem'in oğullarına günahı örtmek amacı ile yakmalık sunular olarak hayvanlar kurban etmelerini buyurdu; bunun nedeni de Tanrı'nın kutsallığıdır. Kayin'in sunusunu kabul etmeyişinin nedeni de yine O'nun kutsallığıdır. Tanrı kutsal olduğu için Nuh'un döneminde günahkarları bir tufan ile yok etti ve yine aynı neden ile İbrahim'in zamanında Sodom ve Gomora halkının üzerine ateş yağdırdı. Tanrı'nın, dünyayı adalet ile yargılayacağı bir gün hazırlamasının nedeni de aynı şekilde Tanrı'nın kutsallığından ötürüdür.

Tanrı'nın peygamberlerinin Tanrı'nın kutsallığı ve insanın günahkarlığı ile ilgili olarak neler yazdıklarına kulak verelim; Tanrı'nın peygamberleri şöyle dediler: *"Ya Rab, kutsal Tanrım, öncesizlikten beri var olan sen değil misin? Kötüye bakamayacak kadar saftır gözlerin. Haksızlığı hoş göremezsin."* (Habakkuk 1:12, 13) *"Hepimiz murdar olanlara benzedik, bütün doğru işlerimiz kirli adet bezi gibi."* (Yeşaya 64:6) Eğer Tanrı bu kadar kutsal ve insan bu kadar murdar ise, o zaman kim kurtulabilir? Cehennemi sonsuz ateşinden nasıl kurtulabiliriz? Adem oğulları, saf ve kutsal olan Tanrı'nın huzurunda sonsuzluğu nasıl geçirebilirler?

Bu sorunun yanıtı, peygamberlerin mesajında **üçüncü nokta** olarak yer alır. Peygamberler Tanrı'nın **kutsal** ve Adem oğullarının **günahkar** olduklarını ilan ettikten sonra Tanrı'nın Kendisinin Adem oğullarını günahlarından temizlemek için **bir planı** bulunduğunu durmaya devam ettiler.

İlk Antlaşma (*Eski Ahit*) kitabının en önemli mesajı, Tanrı'nın, O'na inanan herkesi kurtarmak için **günahkar Adem oğullarının yerine ölecek olan günahsız bir Kurtarıcıyı** yeryüzüne göndermeyi vaat etmiş olmasıdır. Bu, Tanrı'nın günahkarları kurtarmak için yapmış olduğu plandı ve hala da öyledir. Tanrı, yalnızca Kurtarıcının dökülen kanı aracılığı ile günahı bağışlayabilir ve kutsallığından ve adaletinden ödün vermeden günahkarlar ile barışabilirdi.

Kurtarıcıyı dünya gönderme planını ilerletmek için Tanrı, peygamberlerinin ve Mesih'in geleceği yeni bir ulus yaratmak için **İbrahim'i** çağırdı. Tanrı, İbrahim'e şu sözler ile konuştu: *"Seni kutsayacağım ve senin aracılığın ile **yeryüzünün tüm halkları** kutsanacak."* Ve böylece İbrahim, kocamış yaşına rağmen **İshak'a** baba oldu ve İshak, **Yakup'un** babası oldu. Yakup ise **İsrail'in** oymaklarını oluşturan **on iki oğulun** babası oldu. Böylece, Tanrı, İbrahim'i çağırdığı zaman, Kurtarıcıyı yeryüzüne gönderme planında aşamalar kaydettiğini öğrenmiş olduk, çünkü Mesih, İsrail ulusu aracılığı ile İbrahim'in soyundan dünyaya gelecekti.

Daha sonra, İsrail oğullarının Kenan ülkesinden nasıl ayrıldıklarını ve Mısırlıların köleleri oldukları Mısır ülkesinde nasıl yerleştirdiklerini gördük. Ama Tanrı, İbrahim'in soyu olan İsrail oğullarını unutmadı. Tanrı, İsraillileri özgür kılmak ve onları ataları İbrahim'e uzun zaman önce vaat etmiş olduğu ülkeye götürmek için **Musa'yı** çağırdı. Tanrı aynı zamanda peygamber Musa'yı o zamana kadar bildirmiş olduğu her şeyin yazılı olduğu temel olan ve bize, **Tevrat** olarak adlandırılan kitabı vermek için de peygamber Musa'yı kullandı.

Musa'nın zamanından sonra, Tanrı'nın İsrail oğullarına nasıl pek çok peygamberler gönderdiğini gördük, ama İsrail oğullarının çoğu peygamberlerin sözlerine kulak asmadılar. Ama her şeye rağmen, İsrail oğullarının gösterdiği sadakatsizlik,Tanrı'nın sadakatini engelleyemedi ve O'nun, Mesih'i dünyaya göndermek için tasarladığı planı durduramadı! Böylece, Tanrı'nın **Davut'u** nasıl İsrail kralı ve **Mezmurlar** kitabındaki güzel ve etkileyici ilahilerin çoğunu yazan peygamberi olarak seçtiğini gördük. Peygamber Davut Mesih ile ilgili çok şey yazdı; Adem oğullarının O'na nasıl işkence edeceklerini ve hatta O'nun ellerini ve ayaklarını nasıl deleceklerini dahi bildirdi. Ama Davut aynı zamanda Mesih'in günahı uzaklaştıran bir kurban olarak kanını döktükten sonra ölümü yeneceğini ve mezardan dirileceğini de önceden bildirdi!

Kutsal Yazılarda yaptığımız yolculukta, Mesih hakkında yazmış olanların yalnızca Musa ve Davut olmadıklarının da farkına vardık. **Tanrı'nın tüm peygamberleri Mesih'in gelişini ilan ettiler!** Örneğin, peygamber **Yeşaya, Mesih'in,** şimdiye kadar gerçekleşen doğumların hiç birine benzemeyen bir şekilde dünyaya geleceğini duyurdu. Yeşaya şöyle dedi: *"İşte kız (bakire) gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacak. İmmanuel, 'Tanrı bizimledir' anlamına gelir."* (Yeşaya 7:14; Matta 1:23) Peygamber Yeşaya, bu sözleri Mesih doğmadan yedi yüz yıl önce yazdı.

Yeşaya ile aynı dönemde yaşayan bir başka peygamber daha vardı. Bu peygamberin adı, **Mika** idi. Tanrı, Mika'ya, Mesih'in dünyaya geleceği kentin adını açıkladı. Peygamber Mika'nın yazdıklarını dikkat ile dinleyin. Mika kitabının beşinci bölümünde şunları okuruz: *"Ama sen, ey **Beytlehem** Efrata, Yahuda boyları arasında önemsiz olduğun halde, İsrail'i benim adıma yönetecek olan senden çıkacak, O'nun kökeni öncesizliğe, zamanın başlangıcına dayanır."* (Mika 5:2) Böylece, Mika'nın Kral Davut'un kenti olan Beytlehem'de doğacağını ilan ettiğini görüyoruz. Üç program sonra, Tanrı'nın bu peygamberliği nasıl yerine getirdiğini öğreneceğiz, çünkü Tanrı'nın peygamberi Mika'nın yüzlerce yıl önce bildirmiş olduğu gibi Mesih Beytlehem kentinde doğdu

Tanrı, dünyanın Kurtarıcısının yeryüzüne varışını elbette büyük bir özen göstererek hazırladı. Tanrı'nın kutsal Kitabı, **Mesih'in gelişi hakkında ön bildirilerde bulunan peygamberler aracılığı ile duyurulan yüzlerce referans** içerir. Belki aklınıza şöyle bir soru gelebilir: "Tanrı neden peygamberlerin zihinlerine Mesih dünyaya gelmeden **önce** Mesih ile ilgili tüm bu düşünceleri yerleştirdi? Bunun bir tek önemli nedeni vardır: Tanrı, peygamberlere Mesih gelmeden önce O'nun hakkında yazmaları için esin verdi, öyle ki O geldiği zaman, ve peygamberlerin O'nun ile ilgili yazdıkları her şey gerçekleştiği zaman, bizler **hiç bir kuşkuya kapılmaksızın,** O'nun ve yalnızca O'nun Tanrı'nın gönderdiği Kurtarıcı olduğunu bilebilelim. Tanrı, hiç kimsenin sizi aldatmasını istemez. Tanrı, sizin günahkarların Kurtarıcısı olan Mesih'i bilmenizi ister, öyle ki sizler O'na inanabilin ve O'nu izleyerek günahlarınızdan kurtulabilin! Bize, İlk Antlaşma olarak adlandırılan bu harika ve güvenilir kitabı vermesinin nedenlerinden biri de budur—öyle ki, bizler **gerçeği, yanlıştan** ayırt edebilelim.

Şimdi İlk Antlaşma'daki yolculuğumuzu sona erdirmek üzere, İlk Antlaşma'nın son kitabı olan **Malaki** kitabından okumak istiyoruz. Peygamber Malaki'nin sözleri bizim için büyük önem taşır, çünkü bu sözler, Tanrı'nın Mesih yeryüzünü ziyaret etmeden önce, Adem oğullarına göndermiş olduğu son sözlerdir. O dönemde Kurtarıcının yeryüzüne gelmesine yalnızca dört yüz yıl kalmıştı.

Peygamber Malaki'nin, İlk Antlaşma'nın son bölümünde neler yazdığına kulak verelim. Malaki şöyle dedi:

"İşte habercimi gönderiyorum. ***Önümde yolu hazırlayacak.*** *Aradığınız Rab ansızın tapınağına gelecek; görmeyi özlediğiniz antlaşma habercisi gelecek" diyor Her Şeye Egemen Rab. Ben RAB'bim, değişmem. Ama siz, adıma saygı gösterenler için ışınları ile şifa getiren* ***Doğruluk Güneşi*** *doğacak!"* (Malaki 3:1, 6;4:2)

Peygamber Malaki böylece Tanrı'nın Mesih'in yolunu hazırlaması için O'ndan önce bir peygamber göndermeyi planladığını önceden bildirdi. Bu peygamberin kim olduğunu biliyor musunuz? Bir sonraki dersimizde, Mesih'in önünden giderek O'nun yolunu hazırlayacak olan kişinin peygamber Yahya olduğunu göreceğiz.

Ama Malaki aynı zamanda şunları da yazdı: Gücü Her Şeye Yeten Rab şöyle diyor: ***"Görmeyi özlediğiniz antlaşma habercisi gelecek!" "Ben RAB'bim, değişmem."*** (Malaki 3:1, 6) Bundan yaklaşık iki yüz yıl önce peygamber Yeremya şu peygamberlikte bulunmuştu:

*"İsrail halkı ve Yahuda halkı ile y****eni bir antlaşma*** *yapacağım günler geliyor" diyor Rab. "Atalarını Mısır'dan çıkarmak için ellerinden tuttuğum gün, onlar ile yaptığım antlaşmaya benzemeyecek. Onların kocası (Efendisi) olmama karşın, bozdular o antlaşmamı" diyor RAB. "Ama o günlerden sonra İsrail halkı ile yapacağım antlaşma şudur" diyor RAB.: "Yasamı içlerine yerleştirecek, yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacaklar. Bundan böyle kimse komşusunu ya da kardeşini, 'Rabbi tanıyın' diye eğitmeyecek. Çünkü küçük büyük hepsi tanıyacak beni' diyor RAB. "Çünkü suçlarını bağışlayacağım, günahlarını artık anmayacağım."* (Yeremya 31:31-34)

Tanrı, bu sözleri ile, Mesih'in, İlk Antlaşma'nın vaatlerini ve koşullarını yerine getirecek olan bir Yeni Antlaşma getireceğini ilan ediyordu. Bu Yeni Antlaşma, Tanrı'nın antlaşmasına saygı göstermek konusunda başarısızlığa uğrayan insana bağımlı olmayacaktı; Sadakati ve merhameti nedeni ile Antlaşma'nın Elçisi Mesih'i gönderecek olan Tanrı'ya bağımlı olacaktı.

Tanrı, dört bin yıl süre ile Adem oğullarının günahlarını bağışlayabilmesi için hayvan kurbanlar sunulmasını talep etmişti. **Bu hayvan kurbanlar** Tanrı'nın **Peygamberleri** aracılığı ile insanlığa vermiş olduğu **İlk Antlaşma'nın** önemli bir bölümünü oluşturdular. Ama her şeye rağmen, **Mesih, Yeni Antlaşma'yı** dünyaya getirecek olan tek Kişi'ydi, çünkü **tüm hayan kurbanların sembolizmini O yerine getirecekti,** ve böylece İlk Antlaşma hükmünü yitirecekti.

Mesih, peygamberlerin sözlerini **ortadan kaldırmak** için değil, onları **yerine getirmek için** gelecekti. Peygamber Malaki'nin Mesih'i, ***"Doğruluk Güneşi"*** olarak adlandırmasının nedeni budur. Mesih, nasıl bir güneş gibi olacaktı? Peygamberler, karanlık bir dünyaya çok az da olsa ışık sağlayan aya ya da bir muma benzetilebilirler. Ama Mesih, doğan bir güneştir, çünkü günahımızın karanlığını ortadan kaldırmak ve bizi **sonsuza kadar doğruluk yoluna yerleştirmek için** geldi. Karanlıkta bir kez güneş doğduktan sonra, ayın ya da bir mumun ışığına im ihtiyaç duyar? Mesih, **Doğruluk Güneşidir!** Bir sonraki dersimizde, Yahya peygamberin babası Zekeriya'nın Mesih'ten bu sözlere benzeyen bir ifade ile söz ettiğini göreceğiz; şöyle demiştir: *"Çünkü Tanrımızın yüreği merhamet doludur. O'nun merhameti sayesinde* ***Yücelerden doğan Güneş (Mesih) karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara ışık saçmak ve ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltmek üzere*** *yardımımıza gelecektir."* (Luka 1:78, 79) Amin!

Ve sevgili dostlar, işte artık İlk Antlaşma kitaplarında yapmış olduğumuz yolculuğun sonuna gelmiş bulunuyoruz. Tanrı isterse, bir sonraki programımızda, Müjde (İncil) kitabı olan, harika bir kısma yani Yeni Antlaşma'ya başlayacağız. Mesih'in peygamberlerin

sözlerini nasıl yerine getirdiğini Müjde'de göreceğiz. Siz, aşağıdaki şu uyarıya kulak verirken Tanrı sizi bereketlesin:

"Peygamberlerin sözleri bizim için daha büyük kesinlik kazandı. Gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık yerde ışık saçan çıraya benzeyen bu sözlere kulak verirseniz, iyi edersiniz!" (2. Petrus 1:19)

Peygamber Yahya

THE PROPHET JOHN

Luka 1

Size esenlik olsun, dinleyici dostlar.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda, Tevrat'ı (Torah), Mezmurlar'ı (Zebur) ve Peygamberlerin Yazılarını içeren Kutsal Yazıların ilk kısmında yaptığımız yolculuğu sona erdirmiştik. Bu ilk kısım ***İlk Antlaşma*** olarak adlandırıldığı gibi aynı zamanda *Eski Ahit* olarak da bilinir. Bugün, Tanrı Sözü'nün *Yeni Ahit* ya da ***Yeni Antlaşma*** olarak adlandırılan ikinci kısmını çalışmaya başlayacağız.

Tanrı, kutsal Kitabını neden İlk Antlaşma (Eski Ahit) ve Yeni Antlaşma (Yeni Ahit) olarak **iki kısma ayırdı?** Tanrı'nın böyle yapması için pek çok neden vardı. İlk olarak anlamamız gereken şey belki de **İlk Antlaşma'da** yer alan tüm sözlerin **Mesih doğmadan önce, Yeni Antlaşma'da** yer alan tüm sözlerin ise **Mesih doğduktan sonra** yazılmış olmalarıdır. Böylelikle, **İlk Antlaşma'da** yazan Tanrı peygamberlerinin mesajının şu olduğunu görüyoruz: "Tanrı Mesih'i **gönderecek!" Ama Yeni Antlaşma'nın** mesajı şudur: " Tanrı, İlk Antlaşma'da yazan peygamberleri aracılığı ile vaat etmiş olduğu gibi Mesih'i **gönderdi!**"

İlk Antlaşma ve Yeni antlaşma arasındaki bu önemli farklılık zihinlerinizde netliğe kavuştu mu? Bazı kişiler Kutsal Yazıları bir ***Eski*** *Antlaşma'ya* bir de ***Yeni*** *Antlaşma'ya* sahip olduğu için eleştirirler. *Yeni Antlaşma'nın,* birileri tarafından peygamberlerin orijinal yazılarını iptal etmek ve yerine bir başka kitap koymak için bulundukları bir girişim anlamına geldiğini düşünürler. Ancak bu iddia elbette doğru değildir. Yeni Antlaşma, yani Yeni Ahit, peygamberlerin İlk Antlaşma'da yazmış olduklarını **iptal etmez.** İddia edilenin aksine peygamberlerin yazdıklarını **onaylar.** Yeni Antlaşma, Tanrı'nın, İlk Antlaşma'da yer alan vaatlerini, yine İlk Antlaşma'da peygamberlerin önceden bildirdiklerini ve antlaşmanın sembollerini nasıl yerine getirdiğini gösterir. İlk Antlaşma'da, tüm peygamberlerin verdiği mesaj şudur: "Mesih **gelecek! O gelecek! Gelecek!**" Yeni Antlaşma kitabının ilettiği mesaj ise şudur: "Mesih **geldi! Tüm peygamberlerin söz ettiği ve hakkında yazılar yazdığı Mesih geldi! O geldi!**"

Evet, Kutsal Yazılarda bir İlk Antlaşma **ve bir de** Yeni Antlaşma bulunduğu için sevinç dolu bir yürek ile **Tanrı'ya teşekkür etmemiz** gerekir. Çünkü bu iki kısımda, Tanrı'nın uzun zaman önce vaat etmiş olduklarını yerine getirdiğini görebiliriz. Tanrı, bize, **Tevrat'ta, Mezmurlar'da ve peygamberlerin diğer kitaplarında aynı atalarımıza vaat etmiş olduğu şekilde** bir Kurtarıcı göndermiştir. Nasıl bir baobap (Senegal'de en sık rastlanan ağaç) ağacının tohumu, büyüyerek kocaman bir baobap ağacına dönüşürse, aynı şekilde İlk Antlaşma da Yeni Antlaşma'nın içinde olgunluk düzeyine erişir.

Belki biliyor olabilirsiniz, Kutsal Yazıların ikinci kısmı olan **Yeni Antlaşma'nın** bir başka adı daha vardır. Bu ad, ***"İncil'dir".*** *İncil,* **İyi Haber** (Müjde) anlamına gelen Arapça bir sözcüktür. Gerçekten de Müjde kitabının mesajı, **harika iyi haberler** içerir. Çünkü peygamberlerin duyurduklarını (önceden bildirdiklerini), Mesih'in nasıl tamamladığını (yerine getirdiğini) anlatır. Ve böylece Adem oğullarına Tanrı ile sonsuza kadar sürecek olan bir esenliğin kapısını açar!

Müjde (İncil) kitabı ile ilgili olarak anlamanız gereken şey, bu kitabı Mesih'in Kendisinin yazmadığıdır. Tanrı, nasıl İlk Antlaşma kitabını yazmaları için pek çok kişiyi kullandıysa, aynı şekilde Yeni Antlaşma kitabını yazmaları için de pek çok kişiyi kullanmıştır. Tanrı, yeryüzüne gelen Mesih'in öyküsünü yazmaları için **dört adamı** kullanmıştır. Bu dört adamın adları, *Matta, Markos, Luka* ve *Yuhanna'dır.* **Tanrı Mesih'in öyküsünü yazmaları için neden dört kişiye izin verdi?** Müjde kitabını yazdırmak için neden yalnızca bir kişi kullanmadı? Nedeni şudur: Tanrı, bize vermek istediği mesajın hiç bir kuşkuya yer vermemesini ve tam güven duyulmasına layık olmasını istedi. **Sözünü onaylamak için** dört yazar kullandı. Nasıl dört ayaklı bir masa tek ayaklı bir masadan daha sağlam ise, aynı şekilde dört tanık da tek bir tanıktan daha güvenilirdir. Müjde kitabında Mesih ile ilgili yazılmış olan her şeyin kesinlikle gerçek olduğunu bilebilelim diye Tanrı bu gerçeğin yazılması için dört kişiyi görevlendirdi. Tanrı nasıl Sözlerini peygamberlerinin zihinlerine yerleştirdiyse, aynı şekilde Mesih ile aynı dönemde yaşamış olan dört kişiyi de dünyanın Kurtarıcısı ile ilgili görmüş ve duymuş olduklarını yazmaları için yönlendirdi. (Not: Aslında Tanrı, Mesih ile ilgili yazmaları için *sekiz kişiye* esin verdi. Aynı zamanda Pavlus, Petrus, Yakup ve Yahuda adlı elçilerin yazdıkları mektuplar da *İncil'in* – Müjde Yazılarının – kapsamındadırlar ve bu elçilerin yazdıkları her şey birbirleri ile mükemmel ve görkemli bir uyum içindedirler!)

Matta, Markos, Luka ve Yuhanna'nın Müjde kutsal kitabını hangi dilde yazdıklarını biliyor musunuz? Grek dilini kullanarak yazdılar. Ama biz Müjde'yi, çoğumuz Grekçe anlamadığımız için İngilizce (Wolof) dilinde okuyoruz. Tanrı'ya bir çok bilim adamının yüreklerine Müjde'yi Grekçe'den İngilizce'ye ve dünyada konuşulan diğer dillerden iki bin tanesine çevirme isteğini koyduğu için teşekkür ediyoruz.

Evet, bazen Müjde kitabına karşı savaşmaya çalışan kişilerin şöyle diyebildiklerini işitiyoruz: "Müjde'ye hiç kimse güvenemez. Çünkü değiştirildi ve bozuldu. İçinde bir çok hata ve çelişki bulunmakta! Sevgili dostlar, kutsal Müjde ile savaşmakta olan biri, Tanrı'nın Kendisi ile savaşmaktadır. "Bir yumurta bir kaya ile güreşmemelidir!" (Wolof atasözü. Türkçe'deki karşılığı: "Sermayen bir yumurta ise taşa çal" – "Bükemeyeceğin eli öp, başına koy".) Kutsal Yazılar onlara güvenmemize ve itaat etmemize kesinlikle layıktırlar. Tanrı'nın Sözü nasıl Tevrat ve Mezmurlar kitabında mükemmel ise, aynı şekilde Müjde kitabında da mükemmeldir. Kutsal Yazıların değiştirilmeleri imkansızdır! Tanrı yücedir ve sonsuz Sözü'nü koruyacak yeterli güce sahiptir! O, Gerçeğini, bu gerçeği tüm yürekleri ile arayan kişiler için korumuştur. Tanrı'nın yaşayan ve değişmez Sözü'nü bozabilecek güce hiç kimse sahip değildir, olamaz! Tanrı, bu konu ile ilgili olarak Müjde'de şu sözleri ilan eder: "***Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır."*** (Matta 24:35)

O zaman şimdi artık bizim için Müjde kitabında (Yeni Antlaşma) yapacağımız yolculuğa başlama zamanımız geldi. Bir önceki programımızda Mesih'ten dört yüz yıl önce yaşayan peygamber Malaki hakkında okuduk. Malaki'nin zamanını izleyen bu dört yüz yıl boyunca, Tanrı, Yahudiler'e, Tanrı Sözü'nü yazan başka bir peygamber göndermedi. Tanrı neden başka peygamberler göndermedi? Başka peygamberler göndermedi, çünkü İlk Antlaşma kitabı tamamlanmıştı. **Tanrı, söylemek istediği her şeyi peygamberler aracılığı ile söylemişti.** Tanrı, şimdi Yeni Antlaşma'yı bina edebilmek amacı ile Mesih'i dünyaya göndermek için daha önceden atamış olduğu saati beklemekteydi.

Daha önce Mesih'in gelebilmesi için O'nun önündeki yolu hazırlamak üzere Tanrı'nın bir peygamber göndereceği konusunda Yeşaya ve Malaki adlı peygamberlerin ön bildirilerini okumuştuk. Bu peygamberin kim olduğunu biliyor musunuz? Evet, bu peygamber, Yahya peygamberdi. Yahya'nın babası, Zekeriya idi. Zekeriya, Yeruşalim'deki tapınağın sunağında hayvan kurbanlar sunarak Tanrı'ya ve halka hizmet eden bir kahindi.

Şimdi kutsal Müjde'yi (İncil'i) açalım ve Luka'nın peygamber Yahya'nın doğumu ile ilgili neler yazdığını dinleyelim:

(Luka 1) *[5]Yahudiye Kralı Hirodes zamanında Aviya bölüğünden **Zekeriya** adında bir kahin vardı. Harun soyundan gelen karısının adı ise, **Elizabet'ti.** [6]Her ikisi de Tanrı'nın gözünde doğru kişilerdi. Rabbin bütün buyruk ve kurallarına eksiksizce uyarlardı. [7]Elizabet kısır olduğu için çocukları olmuyordu. İkisinin de yaşı ilerlemişti.*

*[8]Zekeriya, hizmet sırasının kendi bölüğünde olduğu bir gün, Tanrı'nın önünde kahinlik görevini yerine getiriyordu. 9Kahinlik geleneği uyarınca Rabbin Tapınağı'na girip buhur yakma görevi kura ile ona verilmişti. [10]Buhur yakma saatinde bütün halk topluluğu dışarıda dua ediyordu. [11] **Bu sırada Rabbin bir meleği buhur sunağının sağında durup** Zekeriya'ya göründü. [12]Zekeriya onu görünce şaşırdı, korkuya kapıldı. [13]Melek, 'Korkma, Zekeriya' dedi, 'Duan kabul edildi. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak, adını Yahya koyacaksın. [14]Sevinip coşacaksın. Bir çokları da onun doğuna sevinecek. [15]O, Rabbin gözünde büyük olacak. Hiç şarap ve içki içmeyecek; daha annesinin rahmindeyken Kutsal Ruh ile dolu olacak. [16]İsrail oğullarından bir çoğunu Tanrıları Rabbe döndürecek. [17]Babaların yüreklerini çocuklarına döndürmek, söz dinlemeyenleri doğru kişilerin anlayışına yöneltmek ve Rab için hazırlanmış bir halk yetiştirmek üzere, İlyas'ın ruhu ve gücü ile Rabbin önünden gidecektir. [18]Zekeriya meleğe, 'Bundan nasıl emin olabilirim?' dedi. 'Çünkü ben yaşlandım, karımın da yaşı ilerledi.' [19]Melek, ona şöyle karşılık verdi: 'Ben, Tanrı'nın huzurunda duran Cebrail'im. Seninle konuşmak ve bu müjdeyi sana bildirmek için gönderildim.[20] **İşte, belirlenen zamanda yerine gelecek sözlerime inanmadığın için dilin tutulacak, bunların gerçekleşeceği güne dek konuşamayacaksın.'***

[21]Zekeriya'yı bekleyen halk, onun tapınakta bu kadar uzun süre kalmasına şaştı. [22]Zekeriya ise dışarı çıktığında onlar ile konuşamadı. O zaman tapınakta bir görüm gördüğünü anladılar. Kendisi, onlara işaretler yapıyor, ama konuşamıyordu. [23]Görev süresi bitince Zekeriya evine döndü. [24]Bir süre sonra karısı Elizabet gebe kaldı ve beş ay evine kapandı. [25]'Bunu benim için yapan Rab'dir' dedi. 'Bu günlerde benim ile ilgilenerek insanlar arasında utancımı giderdi.'

Tanrı'nın, Zekeriya'ya, nasıl karısının bir erkek çocuk doğuracağını bildirmesi için melek Cebrail'i gönderdiğini görüyoruz. Bu oğul, Mesih'in önündeki yolu hazırlayacak olan büyük bir peygamber olacaktı. Böylece biraz önce okuduğumuz bölümün sonunda Kutsal Yazılar'da söylenenler şunlardır:

(Luka 1*) [57]Elizabet'in doğurma vakti geldi ve bir oğul doğurdu. [58]Komşuları ile akrabaları Rabbin ona ne kadar büyük bir merhamet gösterdiğini duyunca, onun sevincine katıldılar. [59]Sekizinci gün çocuğun sünnetine geldiler. Ona babası Zekeriya'nın adını vereceklerdi. [60]Ama annesi, 'Hayır, adı **Yahya** olacak' dedi. [61]Ona, 'Akrabalarının arasında bu adı taşıyan kimse yok ki' dediler. [62]Bunun üzerine babasına işaret ile çocuğun adını ne koymak istediğini sordular. [63]Zekeriya bir yazı levhası istedi ve, 'Adı Yahya'dır' diye yazdı. Herkes şaşakaldı. [64]O anda Zekeriya'nın ağzı açıldı, dili çözüldü. Tanrı'yı överek konuşmaya başladı. [65]Çevrede oturanların hepsi korkuya kapıldı. Bütün bu olaylar, Yahudiye'nin dağlık bölgesinin her yanında konuşulur oldu. [66]Duyan herkes derin derin düşünüyor, 'Acaba bu çocuk ne olacak?' diyordu. Çünkü Rab onun ile birlikteydi.*

*[67]Çocuğun babası Zekeriya Kutsal Ruh ile dolarak şu peygamberlikte bulundu:[68]"İsrail'in Tanrısı Rabbe övgüler olsun! Çünkü **halkının yardımına gelip onları fidye ile kurtardı.** [69-71]**Eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi; kulu Davut'un soyundan bizim için güçlü bir Kurtarıcı (bir kurtuluş boynuzu) çıkardı.** Düşmanlarımızdan, bizden nefret edenlerin hepsinin elinden kurtuluşumuzu sağladı. [72]Böylece atalarımıza merhamet ederek **kutsal antlaşmamızı anmış oldu.** [73-75]Nitekim bizi düşmanlarımızın elinden kurtaracağına ve ömrümüz boyunca kendi önünde kutsallık ve doğruluk içinde, korkusuzca Kendisine tapınmamızı sağlayacağına dair **atamız İbrahim'e ant içerek söz vermişti."***

*[76-77]Sen de ey çocuk, Yüceler Yücesi'nin peygamberi diye anılacaksın. **Rabbin yollarını hazırlamak üzere önünden gidecek** ve O'nun halkına, günahlarının bağışlanması ile kurtulacaklarını bildireceksin. [78-79]Çünkü Tanrımızın yüreği merhamet ile doludur. O'nun merhameti sayesinde, **Yücelerden doğan Güneş (Mesih)** karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara ışık saçmak ve ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltmek üzere **yardımımıza gelecektir.***

Yahya dünyaya geldikten sonra Zekeriya Tanrı'yı işte böyle övdü. Çünkü **Mesih'in doğumunun gerçekleşeceği zamanın geldiğini** anladı. Zekeriya'nın oğlu Yahya Mesih değildi, ama **Mesih'in yeryüzüne varışını ilan etmek** ve O'nun önündeki yolları hazırlamak için Mesih'ten önce gelecek olan haberciydi.

Dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki derste, Tanrı'nın Meryem adlı bir bakireye çok önemli bir mesaj iletmesi için meleği Cebrail'i nasıl gönderdiği hakkındaki öyküyü okuyacağız, bu nedenle bir sonraki yayınımızı dinlemenizi rica ediyoruz. Bir sonraki ders, değerli gerçek ile doludur Lütfen bu dersi kaçırmayın!

Siz, Zekeriya'nın şu sözleri üzerinde derin düşünürken Tanrı sizi bereketlesin:

"Rabbe övgüler olsun! Eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, kulu Davut'un soyundan bizim için güçlü bir Kurtarıcı çıkardı!" (Luka 1:68-70)

Ders 61

LESSON 61

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Duyuru

THE ANNOUNCEMENT

Luka 1; Matta 1

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz bir esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son altmış ders boyunca, İlk Antlaşma'nın Kutsal Yazıları olan Musa'nın Tevratı'nı, Davut'un Mezmurları'nı, ve diğer peygamberlerin Yazılarını çalıştık. Son yayınımızda, **Yeni Antlaşma'nın,** yani *İncil'in* Kutsal Yazılarını çalışmaya başladık. ***İncil,* İyi Haber** anlamına gelen, Arapça bir sözcüktür. Müjde'nin (İncil'in) mesajı, ona inanan herkes için çok iyi haberdir. Çünkü bize, **Tanrı'nın uzun zaman önce vaat etmiş olduğu gibi yeryüzüne güçlü bir Kurtarıcı gönderdiğini** bildirir.

Müjde'deki çalışmamıza başlamadan önce, Adem soyuna **Tanrı'nın neden güçlü bir Kurtarıcı gönderdiğini** hatırlamamamız için yararlı olacaktır. Adem ve Havva'nın Tanrı'ya itaatsizlik ettikleri gün neler olduğunu hatırlayabiliyor musunuz? Tevrat'ta Adem'in itaatsizliğinin tüm insan soyunu nasıl Tanrı'nın Krallığından çıkardığını ve Şeytan'ın krallığına soktuğunu gördük. Adem'in günahı, dünyaya gelen her insandaki çarpıklığın nedenidir. Aynı "Bir sıçan yalnızca yeri kazan başka bir sıçanı doğurduğu" (Wolof atasözü) gibi, Adem ve soyu da yalnızca günah işleyen çocuklar dünyaya getirebilirler. Günahkarlar, günahkarlar üretir. Günahımız, bizi yargılaması Gereken'in önünde kendimizi doğru kılmak için bir çare bulamayalım diye bizi mahkum eder.

Ama her şeye rağmen, peygamberlerin Yazıları, Adem'in günah öyküsü ile son bulmadıkları için Tanrı'ya övgüler olsun! Daha önce de görmüş olduğumuz gibi, Tanrı, Adem'in soyunu Şeytan'ın ve günahın egemenliğinden kurtarabilmesi için **yeryüzüne bir Kurtarıcı gönderme konusundaki harika planını** açıklamaya başladı. Günahın dünyaya girdiği o karanlık günde, Tanrı, bu kutsal Kurtarıcı'nın özel bir şekilde *"bir kadından"* doğacağını duyurdu. (Yaratılış 3:15; Galatyalılar 4:4) Günahkarlar için Kanını dökecek olan Mükemmel Kurban günah ile lekelenmiş yersel bir babadan dünyaya gelemezdi. Tanrı nasıl mükemmel ve kutsal ise o da aynı şekilde mükemmel ve kutsal olmak zorundaydı. Bu nedenle (Mesih'in gelişinden yedi yüz yıl önce yaşamış olan) peygamber Yeşaya şunları yazdı: *"Bundan ötürü Rabbin kendisi size bir belirti verecek:* ***İşte kız (bakire) gebe kalıp bir oğul***

doğuracak; *adını İmmanuel koyacak—İmmanuel, 'Tanrı bizimledir!' anlamına gelir."* (Yeşaya 7:14; Matta 1:23)

Şimdi Müjde kitabına geri dönelim ve **Tanrı'nın nasıl** bir erkek ile hiçbir zaman cinsel ilişki kurmamış bakire bir genç kızdan doğacak olan **bu mükemmel ve kutsal Kurtarıcı ile ilgili olarak vaat etmiş olduğunu yerine getirdiğini görelim.** Son dersimizde, Tanrı'nın meleği Cebrail'in nasıl Zekeriya adlı bir Yahudi'ye göründüğünü okumuştuk. Cebrail, Zekeriya'ya, onun ve karısının, Kurtarıcı gelmeden önce O'nun yolunu hazırlayacak olan Yahya adında bir oğula sahip olacaklarını söyledi.

Şimdi Müjde'deki (İncil'deki) Luka kitabının birinci bölümünü okumaya devam edelim ve Tanrı'nın nasıl Meryem adlı bir bakireye Meleği'ni gönderdiğini görelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Luka 1) *[26-27]Elizabet'in hamileliğinin altıncı ayında Tanrı, Melek Cebrail'i Celile'de bulunan Nasıra adlı kente,* ***Davut'un soyundan*** *Yusuf adındaki bir adam ile* ***nişanlı kıza (bakire)*** *gönderdi. Kızın adı,* ***Meryem'di.*** *[28]Onun yanına giren melek,'Selam, ey Tanrı'nın lütfuna erişen kız! Rab seninledir!' dedi. [29]Söylenenlere çok şaşıran Meryem, bu selamın ne anlama gelebileceğini düşünmeye başladı. [30]Ama melek ona, 'Korkma Meryem' dedi, 'Sen Tanrı'nın lütfuna eriştin! [31]Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını* ***İsa*** *koyacaksın. [32]O, büyük olacak, kendisine,* ***'Yüceler Yücesinin Oğlu'*** *denecek. Rab Tanrı, O'na, atası Davut'un tahtını verecek.[33]O da, sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir.' [34]Meryem, meleğe, 'Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki' dedi. [35]Melek ona şöyle yanıt verdi: 'Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesinin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı'nın Oğlu denecek. [36]Bak, senin akrabalarından Elizabet de yaşlılığında bir oğula gebe kaldı. Kısır bilinen bu kadın şimdi altıncı ayındadır. [37]Tanrı'nın yapamayacağı hiç bir şey yoktur.' [38]'Ben Rabbin kuluyum' dedi Meryem, 'Bana dediğin gibi olsun.' Bundan sonra melek onun yanından ayrıldı.*

Şimdi burada biraz duralım ve Tanrı'nın meleği Cebrail Meryem'e göründüğü zaman, neler olup bittiği hakkında biraz konuşalım. Meryem, Tanrı'nın Sözü'ne değer veren genç bir bakireydi. *Yusuf* adındaki bir adam ile evlenmek üzere nişanlıydı, ama Rab henüz onunla birlikte yaşamıyordu. Hem Yusuf hem de Meryem Kral Davut'un soyundan geliyorlardı. Tanrı'nın peygamberlerinin Mesih'in yalnızca **bir bakireden doğacağını** söylemekle kalmayıp, aynı zamanda **O'nun Kral Davut'un soyundan da olacağını** önceden bildirdiklerini hatırlayacaksınız.

Herhangi bir yanlış anlaşılmaya meydan vermemek için Meryem ile ilgili bilmeniz gereken bir şey daha var. O da şudur: Meryem Adem'in soyundan geliyordu. Hepimiz gibi o da günahlı bir doğa ile dünyaya gelmişti. Burada bu açıklamayı yapmamız gerekiyor, çünkü ne yazık ki pek çok kişi Meryem'i Tanrı'nın yerine koyar, ona tapınır ve ona dua eder. Bu davranışlar, **putperestliktir!** Meryem elbette **onurlandırılmaya layıktır**, çünkü Meryem Tanrı tarafından Mesih'i dünyaya getirmek için aracı olarak seçilmiş bir kadındı. Ama Tanrı'nın Meryem'e bağışladığı bu iyilik, **onu tapınmaya layık biri kılmaz,** çünkü Kutsal Yazılar şöyle der: *"**Yalnız** Tanrın Rabbe kulluk ve hizmet edeceksin!'* (Matta 4:10)

Şimdi biraz önce okumuş olduğumuz ayetlerde, Cebrail'in Meryem'i nasıl ziyaret ettiğini ve ona Tanrı'nın, günahkarların Kurtarıcısını aracılığı ile dünyaya göndermeyi amaçlamış olduğu bakire olduğunu bildirdiğini gördük. Cebrail aynı zamanda Meryem'e gebe kalacağı Çocuğun adını da söyledi. Meryem'e şöyle dedi: *"O'nun adını **İsa** koyacaksın." 'İsa'* adı, ***Rab kurtarır*** anlamına gelir. (Not: Kur'an, Yeşu'ya *İsa* der. Arapça dilindeki Yeni Ahit ise

O'nu *Yeşu* olarak adlandırır ve bu, O'nun gerçek adıdır. *Yeşu,* İbranice'deki *Yehoşua* adının Grekçe'deki çevirisidir ve Rab *kurtarır* anlamına gelir.) ama, Cebrail'in Mesih'ten söz ederken kullandığı bir başka ad daha vardı. Bu adı duydunuz mu? Cebrail, O'nu, "Yüceler Yücesi'nin Oğlu" olarak da adlandırdı. Hoşunuza gidip gitmediğini bilmiyoruz, ama Cebrail bu sözleri söyledi. Daha önce Davut'un Mezmuru'nda, Tanrı'nın Mesih'i *Oğlu* olarak adlandırdığını okuduk. Şimdi aynı zamanda Tanrı'nın meleği Cebrail'in de O'nu "*Tanrı'nın Oğlu"* olarak adlandırdığını duyduk.

Sevgili dostlar, **"Tanrı'nın Oğlu"** adını duyan pek çok kişinin şu karşılığı verdiğini biliyoruz: "Bu imkansız! *Estağfurullah!* (İslamiyet'e özgü bu ifadede şu düşünce yer alır: Tanrı, ağzından çıkan bu küfür için seni bağışlasın!) ama eski bir atasözünün (Wolof) söylediğini hatırlayalım: "Çobanın ağzına vurmadan önce, neden ıslık çaldığını anlamak gerekir." Aynı şekilde, Tanrı Oğlu adını küçümsemeden önce, *Tanrı Oğlu* adının ne anlama geldiğini anlamak için çaba sarf edilmesi gerekir. Mesih, Kutsal Yazılar'da, yüz yirmiden fazla yerde ***Tanrı'nın Oğlu*** olarak adlandırılır. Böylece peygamberlerin Yazıları'na inanan bizler, Tanrı'nın, Mesih'i **Oğlu** olarak adlandırmasını inkar etme cesaretini gösteremeyiz. Bilmek istediğimiz, Tanrı'nın İsa'yı **neden Oğlu** olarak adlandırdığıdır.

Öncelikle bilmemiz gereken, *Tanrı'nın Oğlu* adının ne anlama gel**mediğidir. Tanrı'nın bir eş alarak bir oğula sahip olduğu anlamına gelmez.** Bu tür düşüncelere sahip olan kişiler Tanrı'ya küfretmektedirler! Tanrı En Yüce Olan'dır ve bir insanın meydana getirdiği gibi çocuklar meydana getirmez. Asla! Öncelikle bu gerçeğin zihinlerimizde tam olarak netleşmesi gerekir. Bugün, *Tanrı Oğlu* adının ne anlama geldiğini ayrıntılı olarak açıklamak için yeterli zamanımız yok, ama anlamanız gereken en önemli şey, bu adın, Tanrı'nın bir eş alarak onun aracılığı ile bir oğul dünyaya getirdiği anlamına gel**mediğidir.** Bunu anlamanızın zor olmaması gerekir, çünkü Senegal'de yaşayan bizler burada sık sık ülkede uzun süre yaşamış olan birinden "Senegal'in evladı' diye söz ederiz, ama buna rağmen Senegal'in bir karısının olmadığını ve bir oğul dünyaya getirmediğini bildiğimiz açıktır. Aynı şekilde, Senegal ülkesinin dışında yolculuk ettiğiniz takdirde, insanlar sizi bir "Senegal oğlu" diye çağırabilirler, ama bu Senegal'in sizin babanız olduğu anlamına gelmez. İfade ettiği şey yalnızca, geldiğiniz ülkenin Senegal olduğudur.

Aynı şey Mesih İsa için de geçerlidir. Tanrı, O'nu Oğlu olarak adlandırır, **çünkü O Tanrı'dan gelmiştir.** Mesih, gökyüzünden geldi. O, doğmadan önce Tanrı ile birlikteydi; O, Tanrı'daydı. O, *Tanrı'nın Ruh'u* anlamına gelen, **"Ruhullah'tır."** (Not: *"Ruhullah"* Arapça dilinde Tanrı'nın Ruh'u/Can'ı anlamına gelir; aynı İbranice dilindeki *"Ruah"* sözcüğünde olduğu gibi. Bu, Kur'an'da, İsa'ya Mesih'in kimliği ile uyumlu olarak verilmiş olan bir ünvandır: Tanrı'nın Sonsuz *Ruh Oğlu.:* Üçlü Birliğin tek Tanrısı'nın ikinci *Ruh'u*.) Mesih aynı zamanda ***"Kalimat"*** olarak da adlandırılır; başlangıçta Tanrı ile birlikte olan *Söz.* (*"Kalimat Allah"* sözcüğünün Arapça'daki anlamı, *Tanrı'nın Sözü/Fiili'dir.* Bu unvan hem Kutsal Kitap'ta, hem de Kur'an'da yalnızca Mesih'e atfedilmiş olan bir ünvandır.) Kutsal Yazılar bu konu ile ilgili olarak şu duyuruda bulunurlar:

*"Başlangıçta **Söz** vardı. **Söz, Tanrı ile birlikteydi** ve **Söz Tanrı'ydı.** Başlangıçta O tanrı ile birlikteydi. Her şey O'nun aracılığı ile var oldu, var olan hiç bir şey O'nsuz olmadı. **Söz insan olup (beden alıp) aramızda yaşadı.**"* (Yuhanna 1: 1-3, 14)

Evet, Mesih, gökyüzünden gelen ve bir insan olarak doğan **Tanrı Sözü'ydü.** Mesih'in yersel bir babaya sahip olmadığını hepimiz biliyoruz. Peki o zaman eğer Mesih yersel bir babaya sahip olmadıysa, nereden geldi? O, kimin Oğlu'dur? Cebrail'in Meryem'e ne

söylediğini tekrar dinleyelim? ***"Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, yüceler Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak Olan'a kutsal, Tanrı Oğlu denecek."*** (Luka 1:35)

Belki bazı kişilerin şöyle konuştuklarını işitmiş olabilirsiniz: "Ah evet, İsa'nın yersel babası olmadığını biliyoruz, ama İsa'nın bir bakireden doğmuş olması o kadar da önemli değil. Tanrı, bu olay ile yalnızca Gücü'nü göstermek istedi. Tanrı, Adem'i babasız ve annesiz yarattı. Daha sonra Havva'yı yalnızca bir baba ile, yani, Adem'den aldığı bir kaburga kemiğinden yarattı. Tanrı sonra Gücünü daha da fazla göstermek için yalnızca bir kadın kullanarak bir erkek yarattı. İsa'nın yersel bir babaya sahip olmadan dünyaya gelmesinin nedeni budur.

Sevgili dostlar, Tanrı'nın Gücü Her Şeye Yeten olduğu ve O'nun için imkansız bir şey olmadığı doğrudur. Ama İsa'nın bir bakireden doğumu ile ilgili olarak bunu nedeninin Tanrı'nın, yalnızca Gücünü göstermesinden çok daha önemli bir neden olduğunu bilmeniz gerekir. Hiç kimsenin sizi aldatmasına izin vermeyin! İsa'nın, Tanrı'nın Adem ile Havva'yı yaratmasından binlerce yıl sonra bakire bir kızdan dünyaya gelmesinin çok, ama çok önemli bir nedeni vardır! Bu nedeni biliyor musunuz? Kutsal Yazılar şu sözler ile bize bu nedeni açıklarlar: "*Mesih İsa, **günahkarları kurtarmak** için dünyaya geldi."* (1. Timoteos 1:15) **İsa, Adem'in kaybolmuş, günahkar, lekeli ve mahkum soyunu kurtarmak için dünyaya gelerek doğdu – bu nedenle günah ile lekelenmiş bir erkekten doğamazdı!** Daha önce de görmüş olmamıza rağmen, Mesih, Tanrı'nın planına uygun olarak günahın bedelini ödeyecek bir kurban oldu ve bu yüzden kanını dökmesi gerekti. Kurtarıcı'nın, **Mükemmel Kurban** olması için her yıl Kurban Bayramı'nda (*İd el-Adha*) kurban edilen sağlıklı, masum koyunlar gibi günahsız ve lekesiz olması gerekliydi.

Bu konu hakkında düşünün! Çok büyük borcu olan biri diğerlerinin borçlarını ödeyebilir mi? Hayır! Yalnızca hiç borcu olmayan biri diğerlerinin de borçlarını ödeyebilecek niteliktedir. Benzer şekilde Mesih'in de Adem oğullarının günah borcunu ödeyebilmesi için hiç günah borcu olmayan biri olması gerekiyordu. Tanrı, bizlerin, Mesih'in ve Adem'in çocuklarının birbirlerinden tamamen farklı olduklarını bilmemizi istiyor. Bizler, **Adem'in oğulları**yız. Ama İsa, **Tanrı'nın** Oğlu'dur. Adem'in çocukları olan bizler, günahımız yüzünden **kirli toprağa** benzeriz. Ama İsa, **gökyüzünden gelen yağmura** benzer. O, aynı Tanrı'nın saf ve kutsal olduğu gibi, saf ve kutsaldır! Tanrı, bu nedenle O'nu **Oğlu** olarak adlandırmaktan utanmaz. Ve böylece dostlarımız, umuyoruz ki bugün bu programdan ayrılırken, sorularınızın yanıtları zihninizde daha açıklık kazandı ve Mesih İsa'nın neden bakire bir kızdan doğması gerektiğini ve ***"Tanrı Oğlu"*** **adının ne anlama geldiğini ve ne anlama gelmediğini** daha iyi anladınız!

Bugünkü yayınımıza, Mata Müjdesi'nden Mesih'in doğumu hakkındaki öyküyü okuyarak son veriyoruz. Meryem, Tanrı'nın Ruhu'nun gücü aracılığı ile gebe kaldıktan bir kaç ay sonra Tanrı, Meryem'in kocası olacak olan Yusuf'a meleğini gönderdi. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle yazar:

(Matta 1) [18]*İsa Mesih'in doğumu şöyle oldu: Annesi Meryem Yusuf ile nişanlıydı. Ama birlikte olmalarından önce Meryem'in Kutsal Ruh'tan gebe olduğu anlaşıldı.*[19] *Nişanlısı Yusuf doğru bir adama olduğu ve onu herkesin önünde utandırmak istemediği için ondan sessizce ayrılmak niyetindeydi.* [20]*Ama böyle düşünmesi üzerine Rabbin bir meleği rüyada ona görünerek şöyle dedi: 'Davut oğlu Yusuf, Meryem'i kendine eş olarak almaktan korkma! Çünkü onun rahminde oluşan **Kutsal Ruh'tandır.*** [21]*Meryem bir oğul doğuracak, adını **İsa** koyacaksın. Çünkü **halkını günahlarından O kurtaracak.*** [22]***Bütün bunlar Rabbin peygamber aracılığı ile bildirdiği şu söz yerine gelsin** diye oldu:* [23]*'İşte, kız gebe kalıp bir oğul*

doğuracak; adını İmmanuel koyacaklar.' İmmanuel, ***'Tanrı bizimle'*** *demektir.* [24]*Yusuf uyanınca Rabbin meleğinin buyruğuna uydu ve Meryem'i eş olarak yanına aldı.* [25]*Ama oğlunu doğuruncaya dek Yusuf ona dokunmadı. Doğan çocuğun adını* ***İsa*** *koydu.*

Bugünkü yayınımıza burada son vermemiz gerekiyor. Tanrı isterse, bir sonraki programda İsa Mesih'in doğumu hakkındaki şaşırtıcı öyküyü okumaya devam edeceğiz.

Siz, meleğin Yusuf'a Mesih ile ilgili söylediklerini hatırlarken, Tanrı sizi bereketlesin:

"Adını İsa koyacaksın, çünkü halkını günahlarından O kurtaracak." (Matta 1:21)

Mesih Doğdu

THE MESSIAH IS BORN

Luka 2; Matta 2

Dinleyici dostlarımız, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz bir esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizlerle beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Kutsal Müjde'de (İncil'de) yapmış olduğumuz çalışmanın son dersinde Tanrı'nın, meleğini Filistin ülkesindeki Nasıra kentinde yaşayan Meryem adındaki bir bakireye nasıl gönderdiğini görmüştük. Meleğin bu bakireye görünmesinin amacı, ona şu sözleri bildirmekti: Meryem, Tanrı'nın gücü ve Ruh'u aracılığı ile gebe kalacak, bir oğul doğuracak ve ona ***İsa*** adını verecekti. İsa, ***Rab kurtarır*** anlamına gelir. Böylece, Tanrı halkının uzun zamandan beri beklemekte olduğu zamanın artık gelmiş olduğunu gördük. Tanrı'nın, Adem ve Havva'nın günah işlemiş olduğu günde vaat etmiş olduğu **Kurtarıcı,** dünyaya gelmek üzere hazır olarak **bir bakirenin rahmindeydi.**

Bugünkü programımızın adı, **"Mesih doğdu!"** İsa Mesih'in nasıl doğduğunu görmek için Müjde'ye dönmeden önce, O'nun doğmuş olduğu **zamanı** tanımlayalım. Roma İmparatoru (Kralı) Sezar Avgustus, Yahudilerin yaşadığı ülke dahil olmak üzere pek çok ülke üzerinde egemenlik sürüyordu. Ama Roma İmparatorluğu (Krallığı) Tanrı'nın dünyaya Kurtarıcı gönderme planına engel olamayacaktı. Aslında Tanrı, peygamberlerin sözlerini yerine getirmek için Romalıları kullanmayı tasarlamıştı.

Mesih'ten yedi yüz yıl önce gelen peygamber Mika'nın sözlerini hatırlıyor musunuz? Mika, Mesih'in Kral Davut'un kenti olan **Beytlehem'de** doğacağını bildirdi. Ama İsa'yı dünyaya getirecek olan Meryem Beytlehem'de değil, Nasıra'da yaşıyordu. Nasıra kenti, Beytlehem kentinin yaklaşık yüz elli kilometre kuzeyindeydi. O zaman bu durumda Mesih nasıl Beytlehem'de doğacaktı?

Ah, dostlar! Sizin de bildiğiniz gibi, Rab Tanrı için hiç bir şey zor değildir! O, Tanrı'dır ve yeryüzünde olup biten her konuda son sözü O söyler. O, olacak olan her şeyi önceden bilir. Bugün, Meryem'in doğum yapacağı zaman yaklaştığında, büyük Roma İmparatoru'nun bir nüfus sayımı yapılmasını buyurduğunu okuyacağız. İmparator'un verdiği ferman şöyleydi: "Her kadın ve erkek kaydolmak için atalarının kentine gitsin ve vergi ödesinler!" Bunun anlamı, hem Meryem'in hem de Yusuf'un Beytlehem kentine gitmeleri gerektiğiydi, çünkü

her ikisi de Davut'un soyundan geliyorlardı. Şimdi Luka kitabının ikinci bölümüne geri dönelim ve Mesih olan İsa'nın Tanrı'nın uzun zaman önce vaat etmiş olduğu gibi nasıl **Beytlehem'de** doğduğunu dinleyelim.

Kutsal Yazılar şöyle der:

(Luka 2*) [1]O günlerde **Sezar Avgustus,** bütün roma dünyasında bir nüfus sayımının yapılması için **buyruk çıkardı.** [2]Bu ilk sayım, Kirinius'un Suriye Valiliği zamanında yapıldı. [3]Herkes yazılmak için kendi kentine gitti. [4]Böylece Yusuf da Davut'un soyundan ve torunlarından olduğu için Celile'nin **Nasıra** kentinden Yahudiye bölgesine, Davut'un kenti **Beytlehem'e** gitti. [5]Orada hamile olan nişanlısı Meryem ile birlikte yazılacaktı. [6-7]Onlar oradayken, Meryem'in doğurma vakti geldi ve **ilk oğlunu doğurdu.** Onu kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı. Çünkü handa yer yoktu.*

Burada biraz ara vermemiz gerekiyor. Mesih'in doğduğu yerdeki koşulların nasıl olduklarına dikkat ettiniz mi? Mesih bir **köylü** gibi çok zor koşullar içinde dünyaya geldi. Bir hayvan ahırında doğdu, çünkü Beytlehem'deki handa yer yoktu. Dünyanın Kurtarıcısı ve Yargıcı olacak kişi kötü kokan bir ahırda doğdu. Belki bazılarınız şöyle düşünüyor olabilirsiniz: "Bu, inanılmaz bir durum! Eğer İsa dünyanın Kurtarıcısı ve Adem'in tüm çocuklarını yargılayacak olan Yücelik Rabbi ise, o zaman neden herkesin O'nun kralların Kralı ve rablerin Rabbi olduğunu bilebilmesi için büyük bir görkem içinde bir sarayda doğmadı?"

Dostlar, şunu hatırlamamız gerekir: "**Tanrı'nın düşünceleri insanın düşüncelerinden farklıdır,** ve Tanrı'nın yüceliği dünyanın yüceliğinden fraklıdır. Aslında İsa'nın doğumuna elbette büyük bir görkem eşlik ediyordu, ama Adem oğullarının çoğu bunun farkına varmadılar, çünkü **Tanrı'nın yüceliği** ve **dünyanın yüceliği** birbirlerinden öylesine farklıdırlar ki.

Bu farklılık konusunda bir örnek verelim: belki büyük ve güzel evlerde yaşayan, pahalı giysiler giyen ve her isteklerini karşılayan hizmetkarları ile lüks bir yaşam süren varlıklı insanlar görmüşsünüzdür. Bu koşullar, dünyanın yüceliğine bir örnek oluştururlar. Ama yine de **Tanrı'nın yüceliği**, **dünyanın yüceliğinden** farklıdır. Bu" nedenle Tanrı'nın huzurundan gelen Mesih, refah ve lüks içinde dünyaya gelmedi. O, yoksulların sefaletini ve sıkıntılarını anlamayan zengin kişilerin çoğu gibi değildi. Hayır. Tanrı'nın Adem oğullarını Şeytan'ın ve günahın gücünden kurtarmak için gönderdiği Kişi, çok yoksul koşullar içinde, hatta bir ahırda doğdu. Böylece hiç kimse Mesih'in yalnızca zenginleri kurtarmak için geldiğini ya da yoksulların duygularını anlamadığını söyleyemeyecekti. Tanrı, O'na inanan **herkesi** – genç ve yaşlı, erkek ve kadın, zengin ve yoksul, özgür ve tutsak – kurtarmak için dünyaya gelen Kurtarıcı'yı tanımasını ister. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle yazar: *"Rabbimiz İsa Mesih'in lütfunu bilirsiniz. **O'nun yoksulluğu ile** siz **zengin** olasınız diye, zengin olduğu halde **sizin uğrunuza yoksul oldu!*** " (2.Korintliler 8:9) Mesih İsa doğmayı **seçen** tek kişidir. Ve O, yoksul bir insan olarak doğmayı seçti. (Not: Belki İsa'nın bir hayvan ahırında doğmasının bir başka nedeni de bize O'nun "Tanrı'nın Kuzusu" olduğunu hatırlatmak içindi. Kuzular, ahırlarda doğarlar. 64. derste İsa'nın, "Tanrı Kuzusu" ünvanı hakkında daha çok şey öğreneceğiz.)

Şimdi Mesih'in doğumu ile ilgili öyküsüne devam edelim ve bu öykünün en harika kısmını okuyalım. İsa'nın bir hayvan ahırında doğduğu o gece, Tanrı, meleklerini, Beytlehem çevresindeki tarlalarda sürülerini güden bazı çobanlara gönderdi. Tanrı'nın bu çobanlara Mesih'in doğumu ile ilgili iyi haberi nasıl bildirdiğine kulak verelim.

Kutsal Yazılar bu konuda şunları yazar:

(Luka 2*) [8]Aynı yörede sürülerinin yanında nöbet tutarak geceyi kırlarda geçiren çobanlar vardı. [9]**Rabbin bir meleği** onlara göründü ve Rabbin görkemi çevrelerini aydınlattı. Büyük bir korkuya kapıldılar. [10]Ama melek onlara, 'Korkmayın' dedi, 'Size bütün halkı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum. [11]**Bugün size Davut'un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir!** (Hristo, İbranice'deki Mesih sözcüğünün Grekçe'deki karşılığıdır; Mesh Edilmiş Olan anlamına gelir.) [12]İşte size bir işaret: Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız."*

*[13]Birdenbire meleğin yanında **göksel ordulardan oluşan büyük bir topluluk** belirdi. Tanrı'yı överek, [14]'**En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun, yeryüzünde O'nun hoşnut kaldığı insanlara esenlik olsun!**" dediler.*

*[15]Melekler yanlarından ayrılıp göğe çekildikten sonra, çobanlar birbirlerine, 'Haydi Beytlehem'e gidelim, Rabbin bize bildirdiği bu olayı görelim' dediler. [16]Acele ile gidip Meryem ile Yusuf'u ve yemlikte yatan bebeği buldular. [17]Onları görünce, çocuk ile ilgili kendilerine anlatılanları bildirdiler. [18]Bunu duyanların hepsi çobanların söylediklerine şaşırıp kaldı. [19]Meryem ise, bütün bu sözler üzerinde derin derin düşünerek onları yüreğinde saklıyordu. [20]**Çobanlar işitip gördüklerinin tümü için Tanrı'yı yüceltip överek geri döndüler. Her şeyi kendilerine anlatıldığı gibi bulmuşlardı.*** Amin.

Tanrı, Mesih'in doğumu ile ilgili iyi haberi önce kime bildirdi? İyi Haber'i önce Roma İmparatoru'na, zenginlere ya da din önderlerine mi verdi? Hayır. Tanrı, Mesih'in doğumu ile ilgili iyi haberi önce köylülere duyurdu; O'nun gelmesini bekleyen alçakgönüllü çobanlara haber verdi. Çobanlar bebek İsa'yı gördükleri zaman duydukları heyecan ne kadar da büyüktü! Kendilerine ne muhteşem bir ayrıcalık verilmişti! **Tüm peygamberlerin hakkında yazmış olduğu Kişi'yi görmüşlerdi: Dünyanın kurtarıcısı Mesih, Tanrı'nın Sonsuz Sözü küçük bir bebeğin minik bedenindeydi!**

Müjde'yi okumaya devam edelim ve İsa doğduktan yaklaşık bir yıl sonra neler olduğunu görelim. Biraz önce Tanrı'nın nasıl gökyüzünde beliren **Melekleri** aracılığı ile Mesih'in doğduğunu bazı **köylülere** duyurduğunu dinledik. Şimdi de Tanrı'nın Mesih'in doğumunu nasıl bazı **yıldızbilimcilere** (ya da bilge adamlara/ Wolof dilinde: *bilgi ustalarına*) gökyüzünde beliren güzel ve büyük bir **yıldız** aracılığı ile duyurduğunu dinleyeceğiz. Matta Müjdesi'nin ikinci bölümünde yazılı olanlara kulak verelim.

Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Matta 2*) [1-2]İsa'nın Kral Hirodes devrinde Yahudiye'nin Beytlehem kentinde doğmasından sonra bazı yıldızbilimciler doğudan Yeruşalim'e gelip şöyle dediler: "Yahudiler'in kralı olan çocuk nerede? **Doğuda O'nun yıldızını gördük ve O'na tapınmaya geldik.** [3]Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yeruşalim halkı da tedirgin oldu. [4]Bütün baş kahinleri ve halkın din bilginlerini toplayarak onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu. [5]'Yahudiye'nin Beytlehem kentinde' dediler, **'çünkü peygamber aracılığı ile şöyle yazılmıştır:** [6]Ey sen, Yahuda'daki Beytlehem, Yahuda önderleri arasında hiç de en önemsizi değilsin! Çünkü halkım İsrail'i güdecek önder, senden çıkacak!' [7]Bunun üzerine Hirodes yıldızbilimcileri gizlice çağırıp onlardan yıldızın göründüğü anı tam olarak öğrendi. [8]'Gidin, çocuğu dikkatle arayın, bulunca bana haber verin, ben de gelip O'na tapınayım' diyerek onları Beytlehem'e gönderdi. (Ancak, Kral Hirodes'in yüreğindeki gerçek niyet, çocuğu öldürmekti, çünkü kendisinin dışında hiç kimsenin kral olmasını istemiyordu!)*

[9]Yıldızbilimciler kralı dinledikten sonra yola çıktılar. Doğuda görmüş oldukları yıldız onlara yol gösteriyordu, çocuğun bulunduğu yerin üzerine varınca durdu. [10]Yıldızı gördükleri zaman olağanüstü bir sevinç duydular. [11]Eve girip çocuğu annesi Meryem ile birlikte yere kapanarak O'na tapındılar. Hazinelerini açıp O'na armağan olarak altın, günnük ve mür sundular. [12]Sonra gördükleri bir düşte Hirodes'in yanına dönmemeleri için uyarılınca ülkelerine başka yoldan döndüler.

Mesih'in doğumu ile ilgili öykü kısaca budur. Bugün işittiğimiz tüm bu konular hakkında ne söyleyebiliriz? Kesinlikle emin olarak söyleyeceğimiz bir şey vardır, o da, Mesih olan İsa'nın doğumunun dünya tarihinde **eşinin benzerini bulunmadığıdır!** Dünyadaki tüm peygamberler, krallar ve insanlar arasında İsa'nın doğduğu gibi dünyaya gelen başka birinin asla bulunmadığıdır!

- Bugün Mesih'in **aynı Tanrı'nın peygamberlerinin önceden bildirmiş oldukları gibi Tanrı'nın gücü aracılığı ile bir bakireden** doğduğunu gördük.
- İsa'nın aynı Mika peygamberin yedi yüz yıl önce bildirmiş olduğu gibi **Beytlehem** kentinde doğduğunu dinledik.
- Aynı zamanda **Tanrı'nın gökyüzünden Meleğini ve görkemli bir ışığı** bazı çobanlara nasıl gönderdiğini ve onlara bu şekilde iyi haberi nasıl duyurduğunu da gördük. Melek şöyle dedi: *Size bütün halkı çok sevindirecek olan bir haber müjdeliyorum: Bugün size Davut'un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir!*
- Sonra nasıl **birdenbire meleğin yanında göksel ordulardan oluşan büyük bir topluluk belirdiğini ve bu topluluğun Tanrı'yı şu sözler ile övdüğünü** gördük: "*En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun, yeryüzünde O'nun hoşnut kaldığı insanlara esenlik olsun!'*
- Aynı zamanda **Tanrı'nın** uzak bir ülkede yaşayan bazı bilge adamlara kralların Kralı olan Mesih'in, günahkarların Kurtarıcısının doğmuş olduğunu ilan etmek için **gökyüzüne büyük bir yıldız yerleştirdi!**

Dostlar, o zaman tüm bunlar ile ilgili ne söyleyebiliriz? Şunu söyleyebiliriz: Hiç kimse hiç bir zaman bu Adam'ın dünyaya geldiği şekilde dünyaya gelmedi. İsa'nın doğumu eşsizdir! **İsa'nın doğumu hiç bir şey ile kıyaslanamaz!** O'nu diğer kişiler ile kıyaslamamız mümkün değildir. İsa, bir peygamberden çok daha fazlasıydı. **O, tüm peygamberlerin Kendisinden söz ettiği Kişi'dir. O, gökyüzünden gelen Mesih'tir.**

Dostlar, eğer İsa yalnızca diğer peygamberlerden biri olsaydı, o zaman Tanrı'nın tüm peygamberleri O doğmadan önce O'nun gelişini **neden** duyurdular? Melekler O'nun doğumunu kutlamak için gökyüzünden yeryüzüne **neden** geldiler? Eğer İsa yalnızca diğer peygamberlerden biri olsaydı, Tanrı O'nun doğumunu duyurmak için gökyüzüne **neden** büyük bir yıldız yerleştirdi? Ve O, **hangi nedenden dolayı** bir bakireden doğdu? **Bu önemli soruların üzerinde özenle düşünün.**

Dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki derste Tanrı isterse, Mesih olan İsa'nın yeryüzündeki görevine nasıl başladığını göreceğiz.

Siz, meleğin çobanlara verdiği mesaj üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin:

"Korkmayın. Size bütün halkı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum. Bugün size Davut'un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir." (Luka 2:10, 11)

Kutsal Oğul

THE HOLY SON

Luka 2; Matta 3, 4

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ise sonsuz bir esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde kutsal Müjde (İncil) kitabının çalışmasını yaparken, Mesih'in doğumu ile ilgili heyecanlı öyküyü dinledik. **Şimdiye kadar hiç kimse Mesih'in doğduğu şekilde doğmamıştı.** O, Tanrı'nın gücü ile Beytlehem kentinde aynen daha önceden bildirildiği gibi bir bakireden doğdu. İsa'nın doğduğu gece Tanrı, geceyi Beytlehem çevresindeki tarlalarda geçiren bazı çobanlara ışık içinde parlayan bir melekler topluluğu gönderdi. Meleklerden biri çobanlara şöyle dedi: *"Size **bütün halkı** çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum: Bugün size Beytlehem kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir."* (Luka 2:10, 11)

Bugün, **İsa'nın nasıl bir çocuk olduğunu ve bir yetişkin haline nasıl geldiğini** incelemeyi planlıyoruz. Müjde kitabı bize, İsa'nın doğumundan sonra Yusuf ve Meryem'in dört oğlu ve bazı kızları olduğunu bildirir. Çocuk İsa Filistin'in kuzeyindeki Nasıra kentinde kendisinden küçük kardeşleri ile kalabalık bir evde büyüdü. Bildiğiniz gibi, İsa'nın babası Yusuf değildi, ama insanların gözünde İsa, Yusuf'un oğluydu. Yusuf bir marangoz olduğu için aynı zamanda İsa da evde yaşadığı yıllarda bir marangoz olarak çalıştı. Ve bu şekilde İsa ağır iş yapmaya alıştı. Kutsal Yazılar bu konuda şunu yazarlar: *"İsa bilgelikte ve boyda gelişiyor, Tanrı'nın ve insanların beğenisini kazanıyordu."* (Luka 2:52)

Diğer tüm çocukların yaptıkları gibi İsa da yemek yedi, uyudu ve ders çalıştı. Ancak her şeye rağmen yine de O'nu diğer çocuklardan farklı kılan bir şey vardı. Bunun ne olduğunu biliyor musunuz? Farklı yanı şuydu: **İsa hiç bir zaman günah işlemedi!** Ağzından adil olmayan tek bir söz bile çıkmadı. (1.Petrus 2:22) O birine, asla, 'Hatamı bağışla!' demedi. (Wolof dilinde özür dilemek için kullanılan klişe formül), çünkü O asla hiç kimseyi üzecek bir yanlış yapmadı. Günah işleyemezdi, çünkü O'nda **günah kökü** yoktu. O, kutsal bir doğaya (karaktere) sahipti. O'nda hiç bir kötülük bulunmuyordu. O, yalnızca Tanrı'yı hoşnut eden şeyler yaptı. **Bizim gibi fiziksel bir bedene sahipti, ama bizim sahip olduğumuz kötü doğaya sahip değildi.** Kutsal Yazıların bu konu ile ilgili söyledikleri şöyledir: *"Baş kahinimiz (aracı, ruhsal önder) zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değildir; tersine her alanda bizim gibi denenmiş, ama **günah işlememiştir**."* (İbraniler 4:15)

İsa, otuz yaşına geldiği zaman, dünyanın Kurtarıcısı olarak **çalışmaya**(görev, hizmet) **başlama zamanı geldi.** Bir gün ailesi ile vedalaştı ve Nasıra kentinden ayrıldı ve peygamber Yahya'nın vaaz verdiği ve vaftiz ettiği yer olan Şeria Irmağı'na doğru yola çıktı.

Yahya'yı hatırlıyor musunuz? Yahya, İsa'dan altı ay önce doğmuştu. Yahya, Tanrı'nın, insanların Tanrı'nın gönderdiği Mesih'i karşılayabilmeleri ve günahlarından tövbe etmeleri amacı ile yüreklerini hazırlayabilmeleri için gönderdiği peygamberdi. Müjde'de peygamber Yahya ile ilgili yazılı olanlara ve Yahya'nın, Mesih'in yolunu nasıl hazırladığına kulak verelim.

Matta Müjdesi'nin üçüncü bölümünde Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Matta 3) *[1-2] O günlerde Vaftizci Yahya, Yahudiye Çölü'nde ortaya çıktı. Şu çağrıyı yapıyordu: 'Tövbe edin! Göklerin Egemenliği yaklaşmıştır.' [3] Nitekim Peygamber Yeşaya aracılığı ile sözü edilen kişi Yahya'dır. Yeşaya şöyle demişti: "Çölde haykıran, 'Rabbin yolunu hazırlayın, geçeceği patikaları düzleyin' diye sesleniyor." [4] Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Yediği, çekirge ve yaban balıydı. [5] Yeruşalim, bütün Yahudiye ve Şeria yöresinin halkı ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz ediliyordu.*

Şimdi burada biraz ara verelim ve ne okuduğumuz hakkında düşünelim. Yahya'nın mesajını duydunuz mu? Kısaca ifade edecek olursak, Yahya şunu vaaz etti: "Günahlarınızdan tövbe edin! Kötü işlerinizden vazgeçin! Ve gökyüzünden size gelmiş olan kutsal Mesih ile karşılaşmaya hazırlanın.!" Günahlarını Tanrı'nın önünde itiraf eden kişiler, ırmakta, Yahya tarafından vaftiz edildiler. Peygamber Yahya'nın, Vaftizci Yahya olarak tanınmasının nedeni budur. İnsanlar, suda vaftiz olarak günahlarından yıkanamazlar. Su vaftizi, yalnızca onların günahlarından tövbe ettiklerini ve Mesih'i Kurtarıcıları olarak kabul etmeye hazır olduklarını gösteren bir belirtidir (işaret, gösteri).

Kendilerini vaftiz etmesi için Yahya'nın çağrısına karşılık veren kişiler, çok ünlü iki Yahudi mezhebine – *Sadukiler* ve *Ferisiler* – mensuptular. **Sadukiler** en zengin ve varlıklı Yahudilerdi ve Roma yönetimi üzerinde nüfuza sahiplerdi. Ama peygamberlerin Yazılarına, yüreklerinde hiç önem vermiyorlardı. **Ferisiler** ise, dua etme, oruç tutma, sadaka ve ondalık verme konusunda çok gayret gösteren din bilginleriydiler. Ancak bu şekilde tapınmaları yetersiz ve değersizdi, çünkü Tanrı katında kendi çabalarına güvenerek doğru olmaya çalışıyorlardı. Ferisiler, aynı zamanda gerçek Tanrı Sözü ile kendi geleneklerini bir araya getirerek karıştırıyorlardı. Bunun sonucu olarak Tanrı'ya olan tapınmaları kendi gruplarına ait olmayan kileri aşağılayan bir gösteriden başka bir şey değildi. Özetleyecek olursak, Ferisiler ve Sadukiler, Tanrı'yı **dudakları** ile onurlandırıyorlardı, ama **yürekleri** O'ndan uzaktı.

Şimdi Müjde'yi okumaya devam edelim ve Yahya'nın bu din bilginlerini ikiyüzlü oldukları için nasıl azarladığını dinleyelim. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Matta 3) *[7]Ne var ki, bir çok Ferisi ile Saduki'nin vaftiz olmak için kendisine geldiklerini gören Yahya onlara şöyle seslendi: "Ey engerekler soyu! Gelecek olan gazaptan kaçmak için sizi kim uyardı? [8]Bundan böyle tövbeye yaraşır meyveler verin. [9]Kendi kendinize, 'Biz İbrahim'in soyundanız' diye düşünmeyin. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahim'e şu taşlardan da çocuk yaratabilir. [10]Balta ağaçların köküne dayanmış bile. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. [11]Gerçi ben sizi tövbe için su ile vaftiz ediyorum,* ***ama benden sonra gelen benden daha güçlüdür. Ben O'nun çarıklarını çıkarmaya bile layık değilim. O***

sizi Kutsal Ruh ve ateş ile vaftiz edecek. *[12]Yabası elindedir. Harman yerini temizleyecek, buğdayını toplayıp ambara yığacak, samanı ise sönmeyen ateşte yakacak.'*

*[13]Bu sırada **İsa,** Yahya tarafından vaftiz edilmek üzere Celile'den Şeria Irmağı'na, Yahya'nın yanına geldi. [14]Ne var ki Yahya, 'Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekirken sen mi bana geliyorsun?' diyerek O'na engel olmaya çalıştı. [15]İsa ona şu karşılığı verdi: 'Şimdilik buna razı ol! Çünkü **doğru olan her şeyi** bu şekilde **yerine getirmemiz gerekir.' (**O zaman Yahya O'nun dediğine razı oldu.)*

Böylece Yahya Rab İsa'yı Şeria Irmağı'nda vaftiz etti. Bazılarınızın aklına belki şöyle bir soru gelebilir: "Günahsız olan İsa Yahya'dan neden O'nu vaftiz etmesini istedi?" Rab İsa'nın hiçbir konuda tövbe etmesinin gerekmediği gerçektir, çünkü hiç bir zaman günah işlemedi. O zaman İsa neden günahkarları vaftiz etmekte olan Yahya'nın O'nu da vaftiz etmesi için Yahya'nın yanına geldi? İsa, bu konuda ne söyledi? İsa Yahya'ya şöyle dedi: *"Şimdilik buna razı ol! Çünkü doğru olan her şeyi bu şekilde yerine getirmemiz gerekir."* İsa vaftiz olarak, önümüze izlememiz için yalnızca bir örnek koymak ile kalmadı, ama aynı zamanda bizlerden biri olarak yaşamak ve bizim yerimize ölmek için gelmiş olduğunu da gösterdi.

Bölümün sonunda Kutsal Yazılar şöyle der:

(Matta 3) *[16]**İsa** vaftiz olur olmaz sudan çıktı. O anda gökler açıldı ve İsa **Tanrı'nın Ruhu'nun** güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü. [17]**Göklerden gelen bir ses,** 'Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum' dedi.*

Dostlar, göklerden yankılanan ses kime aitti? Bu ses, Rab Tanrı'nın sesiydi. Tanrı ne dedi? Tanrı İsa hakkında şunları söyledi: ***"Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum!"*** Daha önce Kutsal Yazılarda peygamber Davut'un ve melek Cebrail'in Mesih'i "Tanrı'nın Oğlu" olarak adlandırdıklarını gördük. Şimdi Tanrı'nın kendisinin İsa'yı: "hoşnut olduğum sevgili Oğlum" olarak çağırdığını okuyoruz. Tanrı İsa'yı neden Oğlum diye adlandırdı? Daha önce görmüş olduğumuz gibi, İsa *Tanrı'nın Oğlu* olarak adlandırılır, çünkü O doğrudan gökyüzünden geldi. İsa'nın yersel bir babası yoktu. Tanrı, Sonsuz Sözü'nü bir bakirenin rahmine yerleştirdi. Burada İsa'nın Tanrı Oğlu olarak adlandırılması için başka bir neden daha görüyoruz. **Tanrı, O'nu diğer insanlardan fraklı bir yere koymak için Oğlu olarak adlandırdı.**

İsa'nın Adem oğullarından farkı nedir? Adem soyundan gelen herkes, günah tarafından lekelenmiş bir doğaya sahiptir, ama **İsa'nın doğasında günah lekesi yoktu.** O tek bir günah bile işlemedi, çünkü Tanrı'nın Kutsal Ruhu'ndan geldi. Mesih bizimkine benzeyen **fiziksel bir beden** aldı, ama **günahlı doğamızı** almadı. O, kutsal ve mükemmel bir doğaya sahipti. Bu nedenle kutsal olan Tanrı, aynı bir babanın itaatkar ve sadık oğlundan hoşnut olduğu gibi, O'ndan hoşnut olabilirdi. Bir oğlun babasının gölgesi olduğu söylenir. Oğlu gören biri onun babasının nasıl olduğunu anlar. Benzer şekilde İsa'yı tanıyan herkes, Tanrı'nın nasıl olduğunu bilir, çünkü İsa **Tanrı'nın doğasını göstermek için** Tanrı'dan gelen biridir. Tanrı'yı şimdiye kadar hiç kimse görmemiştir, ama Mesih O'nu bize tanıttı! İsa, kutsal bir doğaya sahip olan tek bir insandı, çünkü yalnızca O, Tanrı'nın Kutsal Ruhu'ndan geliyordu! Tanrı, bu yüzden gökyüzünden seslenerek şu sözleri söylemekten utanmadı: *"Sevgili Oğlum budur; **O'ndan hoşnudum!**"*

Bugünkü programımızın geri kalan zamanında, Yahya İsa'yı vaftiz ettikten sonra neler olduğunu görmek için dördüncü bölümü okumaya başlayacağız. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Matta 4) *[1]Bundan sonra İsa, İblis tarafından denenmek üzere ruh aracılığı ile çöle götürüldü. [2]İsa* ***kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı.*** *[3]O zaman Ayartıcı yaklaşıp,* ***"Eğer Tanrı'nın Oğlu'ysan,*** *söyle, şu taşlar ekmek olsun' dedi. [4]İsa ona şu karşılığı verdi: 'İnsan yalnız ekmek ile yaşamaz, ama Tanrı'nın ağzından çıkan her bir söz ile yaşar' diye* ***yazılmıştır."*** *[5-6]Sonra İblis O'nu kutsal kente götürdü. Tapınağın tepesine çıkarıp,* ***"Eğer Tanrı'nın Oğlu'ysan*** *, kendini aşağı at!' dedi. 'Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Tanrı senin için meleklerine buyruk verecek.' 'Ayağın bir taşa çarpmasın diye seni elleri üzerinde taşıyacaklar.' [7]İsa, İblis'e şu karşılığı verdi: 'Tanrın Rabbi denemeyeceksin' diye de* ***yazılmıştır.*** *[8]İblis bu kez İsa'yı çok yüksek bir dağa çıkardı. O'na bütün görkemi ile dünya ülkelerini göstererek, [9]'Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim' dedi. [10]İsa ona şöyle karşılık verdi: 'Çekil git, Şeytan! 'Tanrın Rabbe tapacak, yalnız O'na kulluk edeceksin' diye yazılmıştır. [11]Bunun üzerine İblis İsa'yı bırakıp gitti. Melekler gelip İsa'ya hizmet ettiler.*

Şeytan, üç kez İsa'yı ona itaat etmesi ve günah işlemesi için ayartmayı denedi. Her üç seferinde de İsa ona Tanrı Sözü'nden aktarmalar ile karşılık verdi. Şeytan Adem ve Havva'yı Aden Bahçesi'nde günah işlemeleri için nasıl ayarttıysa, aynı şekilde Rab İsa'yı da çölde ayarttı. **Ama İsa günah işlemedi.**

İblis, İsa'yı neden ayarttı? Çünkü İsa'nın Adem oğullarını kendi egemenliğinden kurtarmak için gökyüzünden yeryüzüne gelmiş olan kutsal Kurtarıcı olduğunu biliyordu. Şeytan aynı zamanda şunu da biliyordu: Eğer İsa tek bir günah işlerse, Adem oğullarını günahın egemenliğinden kurtaramazdı. Şeytan işte bu yüzden İsa'yı rahatsız etti ve O'nu aldatmaya çalıştı. Ama İsa Şeytan'ın tuzağına düşmedi.

Evet, Şeytan atalarımız Adem ve Havva'yı yendi ve lekelenmelerine neden oldu, ama Tanrı'nın kutsal Oğlu'nu yenemedi. **Rab İsa günah işleyemezdi, çünkü Tanrı günah işleyemezdi.** Baba nasılsa, Oğul da öyledir. İsa, insan bedenindeki yaşayan ve güçlü Tanrı Sözü'ydü. Tanrı O'nu dünyaya Adem'in çocuklarını Şeytan'ın gücünden ve günahın cezasından kurtarması için gönderdi. Bu nedenle Kutsal Yazılar Mesih'ten şöyle söz ederler:

"Böyle bir baş kahinimiz –kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkarlardan ayrılmış, göklerden daha yücelere çıkarılmış bir baş kahinimiz – *olması uygundur.* ***O, öbür baş kahinler gibi,*** *her gün önce kendi günahları, sonra da halkın günahları için kurbanlar sunmak zorunda değildir. Çünkü kendini sunmakla bunu ilk ve son kez yaptı."* (İbraniler 7:26, 27)

Dostlar, bizi dinlediğiniz için teşekkür ederiz. Bir sonraki dersimizde İsa'yı izlemek amacı ile peygamber Yahya'dan ayrılan öğrencilerin neden böyle yaptıklarını öğrenmek için bizler ile tekrar buluşmanızı bekliyoruz.

Tanrı, bugün okuduğumuz konular ile ilgili size anlayış versin. Programımıza son verirken sizleri Kutsal Yazılardaki şu ayetle baş başa bırakıyoruz:

"Mesih'in günahları kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını bilirsiniz." (1. Yuhanna 3:5)

Tanrı Kuzusu

THE LAMB OF GOD

Yuhanna 1, 3

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınız sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son iki dersimizde, Mesih olan İsa'nın doğumu ve karakteri (doğası) açısından eşsiz olduğunu gördük.

- O'nun **Doğumu** ile ilgili olarak, şimdiye kadar hiç kimsenin İsa gibi doğmadığını keşfettik, çünkü O'nun yersel bir babası yoktu. Tanrı'nın Kutsal Ruhu'nun gücü aracılığı ile bir bakireden doğdu.
- O'nun **karakteri** hakkında söylenecek olanlar, İsa'nın bu konuda da eşsiz olduğudur. Hiç kimse hiçbir zaman O'nun kutsal doğasına sahip olarak doğmadı. Bizimkine benzeyen bir bedene sahipti, ama bizim kötü doğamız ile hiç bir ilgisi yoktu. İsa günah ile lekelenmemişti, çünkü O, bizim günahımızın cezasını yüklenmek üzere Tanrı tarafından gönderilen Kurtarıcıydı.

Bugün, Müjde'yi (İncil'i) okumaya devam etmeyi ve **peygamber Yahya'nın İsa hakkında yaptığı tanımlamayı** işitmek istiyoruz. Yahya, Mesih'in önündeki yolu hazırlaması için Tanrı'nın göndermiş olduğu bir peygamberdi.

Şimdi Yuhanna Müjdesi'nin birinci bölümünü okuyoruz (Not: Wolof dilindeki Yeni Antlaşma'da Vaftizci olarak anılan peygamberin adı *Yahya'dır.* Ve şimdi okuduğumuz Müjde'deki Yuhanna Wolof dilinde *Yowanna* olarak anılır. Açıklamamızın nedeni bu iki adamın birbirleri ile karıştırılmalarına engel olmaktır.) Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yuhanna 1) *[19-20]Yahudi yetkililer, Yahya'ya, 'Sen kimsin?' diye sormak üzere, Yeruşalim'den kahinleri ve Levilileri gönderdikleri zaman,* ***Yahya'nın tanıklığı*** *şöyle oldu – açıkça konuştu, inkar etmedi – 'Ben Mesih değilim' diye açıkça konuştu. [21]Onlar da kendisine, 'Öyleyse sen kimsin? İlyas mısın? Diye sordular. O da, 'Değilim' dedi. 'Sen beklediğimiz peygamber misin?' sorusuna, 'Hayır ' yanıtını verdi. [22]Bu kez, 'Kim olduğunu söyle de bizi gönderenlere bir yanıt verelim' dediler. Kendin için ne diyorsun?' [23]Yahya, 'Peygamber Yeşaya'nın dediği gibi, 'Rabbin yolunu düzleyin' diye çölde haykıranın sesiyim*

ben' dedi. [26]*Yahya onlara şöyle bir yanıt verdi: 'Ben su ile vaftiz ediyorum, ama aranızda tanımadığınız biri duruyor.* [27]***Benden sonra gelen O'dur. Ben O'nun çarığının bağını çözmeye bile layık değilim.'*** [28]*Bütün bunlar Şeria Irmağı'nın ötesinde bulunan Beytanya'da, Yahya'nın vaftiz ettiği yerde oldu.* [29]*Yahya, ertesi gün,* ***İsa'nın*** *kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi:* ***'İşte dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu! Kendisi için, 'Benden sonra biri geliyor. O, benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı' dediğim kişi işte budur.***

Burada biraz ara verelim ve peygamber Yahya'nın tanıklığı hakkında düşünelim. Yahya'nın Mesih'ten söz ederken nasıl bir ifade kullandığını duydunuz mu? Gelin, Kutsal Yazıları yeniden dinleyelim. Kutsal Yazılar şöyle diyor: "Yahya, İsa'nın, kendisine doğru geldiğini gördüğü zaman, şöyle dedi: 'İşte, dünyanın günahını kaldıran **Tanrı Kuzusu!**' Daha önce Tanrı'nın peygamberlerinin Mesih'i Kefaret Eden, Kurtarıcı, Kral, Rab, Tanrı Sözü ve Tanrı Oğlu gibi bir çok ad ile çağırdıklarını görmüştük.Şimdi ise O'nun ***"Tanrı Kuzusu"*** olarak da adlandırıldığını görüyoruz. Bu unvan öylesine önemlidir ki, açıklanmayı hak eder.

Yahya, İsa'yı neden Tanrı Kuzusu olarak adlandırdı? İsa,bir kuzu muydu? Hayır, İsa bildiğimiz anlamda gerçek bir kuzu elbette değildi. Biz Senegalliler de aslında aslanlar değiliz, ama buna rağmen birbirimize çoğu zaman bu unvan ile hitap ederiz. (Senegal'in maskoyu, aslan'dır.) Hepimizin çok iyi bildiği gibi bu yalnızca konuşmada kullanılan bir ifade şeklidir, çünkü her birimiz bir aslanın gücüne ve cesaretine sahip olmaktan hoşlanırız. Ama Yahya peygamber İsa'yı neden **Tanrı'nın Kuzusu** olarak adlandırdı? Biri, bir kuzuya benzemeyi neden istesin? Yahya, neden İsa'yı işaret ederek öğrencilerine, *"İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!' dedi?*

"Tanrı Kuzusu" unvanının ne anlam ifade ettiğini kavramak için, Tanrı'nın, Adem ve Havva günah işledikten sonra nasıl bir buyruk verdiğini hatırlamak gerekir. Tanrı, günahın cezasının ölüm ve cehennem olduğunu ve lekesiz bir kurbanın kanının dökülmemesi halinde günahın bağışlanmasının mümkün olamayacağını bildirdi. Böylece, Adem ve Havva'nın ikinci oğlu olan Habil'in Tanrı'ya inandığını ve **bir kuzu** boğazladığını ve onu Tanrı'ya günahını örtecek bir kurban olarak nasıl bir sunakta sunduğunu okuduk. Tanrı, kuzunun dökülen kanını gördüğü zaman, Habil'in günahının cezasını iptal etti ve onu doğru saydı, çünkü **masum bir kuzu onun yerini alarak ölmüştü.** Tanrı, her şeye rağmen, aynı zamanda bir kuzunun kanının günah için yeterli bir ceza olarak sonsuza kadar kabul edilemeyeceğini de sözlerine eklemişti. Çünkü bir hayvanın değeri ile bir insanın değeri eşit değildir. **Günahkarları Tanrı'nın adil yargısından kurtarmak için dünyaya gelecek ve kanını dökecek olan kutsal Kurtarıcı'nın yalnızca bir gölgesi ve bir örneğiydi.**

İsa'nın doğumundan yedi yüz yıl önce, peygamber Yeşaya Mesih'in bizim günahlarımızı ortadan kaldıran bir günahkar olarak *"kesime götürülen bir* ***kuzu****" gibi* ölüme gideceğini bildirmişti. (Yeşaya 53:7) Böylece, Habil'in zamanı ve Mesih'in zamanı arasındaki dönemde Tanrı'ya inanan herkes Tanrı'ya kurban edilen kuzulara saygı duydu ve bu kurbanları sundu. Nuh, İbrahim, Musa, Davut, Süleyman ve tüm peygamberler ve Tanrı'nın Sözü'ne inanan herkes Tanrı'ya lekesiz kuzular kurban ederek sunmak gibi bir alışkanlığa sahipti. Bu davranışları ile Tanrı'nın, günahı sonsuza kadar ortadan kaldıracak bir kurban olarak Kanını dökecek olan nihai kurbanı, yani kutsal Kurtarıcı'yı göndereceği günü özlem ile bekliyorlardı.

Sevgili dostlar, işte Yahya peygamberin İsa'nın, kendisine doğru geldiğini gördüğü zaman, O'nu işaret ederek öğrencilerine, '***Bakın, işte dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!****'* demesinin nedeni budur. Yahya peygamber, bu sözleri ile öğrencilerine, onların önlerinde duran İsa'nın, tüm peygamberlerin önceden bildirdikleri Mükemmel

Kurban, Tanrı'nın gökyüzünden gönderdiği *"Kuzu"* yani, Mesih olduğunu bildirdi. Tanrı'nın, bizim günahlarımızı sonsuza kadar bağışlayabilmesi için Adem oğullarının yerine dünyaya gelecek olan kutsal kurbandır!

Bu olaydan sonra Kutsal Yazılar şöyle devam ederler:

(Yuhanna 1) *[35]Ertesi gün Yahya yine öğrencilerinden ikisi ile birlikteydi.[36]Oradan geçen İsa'ya bakarak: '**İşte Tanrı Kuzusu!**' dedi. [37]Onun söylediklerini duyan iki öğrenci İsa'nın ardından gitti. [38]İsa, arkasına dönüp ardından geldiklerini gördüğü zaman, 'Ne arıyorsunuz?' diye sordu. Onlar da, 'Rabbi, nerede oturuyorsun?' dediler. Rabbi, öğretmenim anlamına gelir. [39]İsa, 'Gelin görün' dedi. Gidip O'nun nerede oturduğunu gördüler ve o gün O'nun ile kaldılar. Saat, dört sularıydı. [40]Yahya'yı işitip İsa'nın ardından giden iki kişiden biri Simun Petrus'un kardeşi Andreas'tı. [41]Andreas önce kendi kardeşi Simun'u bularak ona, '**Biz Mesih'i bulduk!**' dedi. Mesih, mesh edilmiş anlamına gelir. [42]Andreas, kardeşini İsa'ya götürdü. İsa ona baktı, 'Sen Yuhanna'nın oğlu Simun'sun. Kefas diye çağrılacaksın' dedi. Kefas, 'kaya' anlamına gelir. [43]Ertesi gün İsa, Celile'ye gitmeye karar verdi. Filipus'u bulup, ona 'Ardımdan gel!' dedi. [44]Filipus da Andreas ile Petrus'un kenti olan Beytsayda'dandı. [45]Filipus, Natanel'i bularak ona, '**Musa'nın Kutsal Yasa'da hakkında yazdığı, peygamberlerin de sözünü ettiği kişiyi, Yusuf oğlu Nasıralı İsa'yı bulduk**' dedi. [46]Natanel, Filipus'a, 'Nasıra'dan iyi bir şey çıkabilir mi?' diye sordu. Filipus, 'Gel de gör!' dedi.*

Böylece, Yahya'nın öğrencilerinin İsa'ya nasıl izlemeye başladıklarını görüyoruz. Yahya'nın öğrencileri, Rab İsa'yı izlemek için peygamber Yahya'dan neden ayrıldılar? Bu öğrenciler İsa'yı izlemeye başladılar, çünkü Yahya onlara, '**İsa'nın Tanrı'nın tüm peygamberlerinin önceden bildirmiş olduğu Mesih ve Tanrı Kuzusu olduğunu**! Söylediği zaman Yahya'nın sözlerine inandılar. Böylece, Yahya'nın öğrencilerinden biri olan Andreas İsa'nın Mesih olduğunu fark etti ve erkek kardeşi Simun Petrus'u bulmaya gitti ve ona şunları anlatı: ***"Biz, Mesih'i bulduk!!!"*** Ve yine bir başka öğrenci, İsa'nın kim olduğunu anladı zaman, çok sevindi ve arkadaşı Natanel'e: ***"Musa'nın Kutsal Yasa'da hakkında yazdığı ve peygamberlerin de sözünü ettiği kişiyi, Yusuf oğlu Nasıra'lı İsa'yı bulduk!"*** dedi.

Evet, Andreas ve Petrus, Filipus ve Natanel İsa'yı gördükleri zaman çok büyük bir sevinç duydular, çünkü peygamberlerin binlerce yıldır Mesih'in gelişini önceden bildirmiş olduklarını biliyorlardı. Ve şimdi Mesih'i kendi gözleri ile görüyorlardı!! Tanrı'ya övgüler olsun! Tanrı'nın tüm peygamberlerinin önceden bildirmiş oldukları güçlü Kurtarıcı, gelmişti ve aralarındaydı! Tanrı'ya övgüler olsun ki, Mesih nihayet gelmişti! Böylece, Yahya'nın bu dört öğrencisi O'nun ilk öğrencileri olarak İsa'yı izlemeye başladılar.

Bu bölümden sonra Kutsal Yazılar şöyle yazarlar:

(Matta 4) *[21]İsa daha ileri gidince başka iki kardeşi, Zebedi'nin oğulları Yakup ile Yuhanna'yı gördü. Babaları Zebedi ile birlikte teknede ağlarını onarıyorlardı. Onları da çağırdı. [19]Onlara, '**ardımdan gelin!**' dedi, '**Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım!**' [22]Hemen tekneyi ve babalarını bırakıp, İsa'nın ardından gittiler. [23]İsa, Celile bölgesinin her tarafını dolaştı. Buradaki havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin müjdesini duyuruyor, halk arasında rastlanan her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu. [24]Ünü, bütün Suriye'ye yayılmıştı. Türlü hastalıklara yakalanmış bütün hastaları, acı çekenleri, cinlileri, saralıları, felçlileri O'na getirdiler; hepsini iyileştirdi. [25]Celile, Dekapolis, Yeruşalim, Yahudiye ve Şeria Irmağı'nın karşı yakasından gelen büyük kalabalıklar O'nun ardından gidiyordu.*

Bir sonraki dersimizde, Tanrı isterse, Rab İsa'nın kalabalıklara nasıl öğrettiğini ve O'nun nasıl büyük mucizeler yaptığını anlatan öyküleri okumaya devam etmeye cesaret edeceğiz. İsa'nın, söylediği Sözleri ve yaptığı İşleri aracılığı ile **olduğu iddia edilen Kişi olduğunu** kanıtladığını göreceğiz. O, tüm peygamberlerin hakkında yazmış olduğu Mesih'ti. Ancak bugünkü programımızın geri kalan zamanında **peygamber Yahya'ya** ne olduğunu görmek için onun hakkında okumaya devam edeceğiz. Biraz önce görmüş olduğumuz gibi, Yahya, İsa'nın Mesih olduğunu ilan ettikten sonra Yahya'nın öğrencileri **Rab İsa'yı** izlemek amacı ile birer birer ondan ayrılmaya başladılar. Bu durum, Yahya'nın hoşuna gitti mi? **Yahya peygamber öğrencilerinin İsa'yı izlemek için kendisinden ayrılmalarından hoşnut oldu mu?** Bu konuda sizin düşünceniz nedir?

Yuhanna Müjdesi'inin üçüncü bölümünde yazılı olanlara kulak verelim:

(Yuhanna 3) *[26]Öğrencileri, Yahya'ya gelerek, 'Rabbi' dediler, 'Şeria Irmağı'nın karşı yakasında birlikte olduğun ve kendisi için tanıklık ettiğin adam var ya, işte O vaftiz ediyor, herkes de O'na gidiyor.' [27]Yahya şöyle yanıt verdi: 'İnsan, kendisine gökten verilmedikçe hiç bir şey alamaz. [28]Ben Mesih değilim, ama O'nun öncüsü olarak gönderildim' dediğime siz kendiniz tanıksınız. [29]Gelin kimin ise, güvey odur. Ama güveyin yanında duran ve onu dinleyen dostu onun sesini işitince çok sevinir.* ***İşte benim sevincim böylece tamamlandı.*** *[30]**O büyümeli, ben ise küçülmeliyim.***

Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz? Yahya, öğrencilerinin Mesih'i izlemek amacı ile kendisinden ayrılmalarından **büyük sevinç** duyduğunu ifade etti! Yahya'nın sevinci tamamlandı, çünkü **kendi görevini yerine getirmişti.** Mesih'in önündeki yolu hazırlamıştı! **Tanrı'nın gerçek peygamberi olarak** Yahya'nın tek arzusu insanları **Mesih'e** yönlendirmekti. Peygamber Yahya, bugünkü din önderlerinden ne kadar da farklı biriydi! **Gerçek bir ruhsal önder her zaman Rab İsa'yı yüceltecektir, çünkü İsa, sizi Tanrı'nın Cennetteki kutsal huzuruna çıkartabilecek olan tek Kişi'dir!** Yahya, **Tanrı'nın pek çpk peygamberi** olduğunu biliyordu, ama yalnızca **tek bir Kurtarıcı** olduğundan da haberdardı. Yahya bu nedenle, *'Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'un sözünü dinlemeyen, yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı böylesinin üzerinde kalır'* dedi. (Yuhanna 3:36)

Yahya'nın yaşamının nasıl sona erdiği konusunda Kutsal Yazılar şöyle der:

"Yahya başka bir çok konuda halka çağrıda bulunuyor, Müjde'yi duyuruyordu. Ne var ki, bölgenin kralı Hirodes, kardeşinin karısı Hirodiya ile ilgili olayı ve kendi yapmış olduğu bütün kötülükleri yüzüne vuran Yahya'yı hapse attırarak kötülüklerine bir yenisini ekledi." (Luka 3:18, 19)

Hirodes bu nedenle, Yahya'nın tutuklanmasını, zincire vurulmasını ve hapse atılmasını buyurdu. Hirodes, sonunda karısını hoşnut etmek için Yahya'nın başının kesilmesi için emir verdi. (Bakınız Markos 6:17, 27) Böylece Yahya Tanrı'nın göklerdeki yüceliğinin huzuruna girdi.

Kutsal Yazılar, bize Yahya'nın büyük bir peygamber, hatta kendisinden önce gelen peygamberlerin en büyüğü olduğunu söylerler. Yahya'yı diğer peygamberlerden daha büyük yapan nedir? Bu soruya yanıt verelim: **Diğer tüm peygamberler** şu duyuruda bulundular: '**Mesih gelecek!** O, gelecek! Gelecek!' ancak peygamber Yahya'nın duyurusu onlarınkinden farklıydı: '**Mesih geldi, Mesih burada!** Mesih'in adı İsa! Bakın! Dünyanın günahını kaldırmak için öldürülecek olan Tanrı Kuzusu geldi! O'nu izleyin!' Yahya bu şekilde görevini

yerine getirdi; Yahya, Mesih'in yolunu hazırlayacak olan peygamber olarak ün yapmıştı ve bu hizmetini tamamladı.

Dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı isterse, bir sonraki programımızda, kutsal Müjde'yi okumaya devam edeceğiz ve İsa'nın neden Büyük Doktor olarak adlandırıldığını keşfedeceğiz.

Bugün çalıştıklarımız konusunda Tanrı size anlayış ihsan etsin. Yahya peygamberin, Mesih İsa ile ilgili olarak duyurduğu şu sözlerden daha önemli hiçbir şey yoktur:

"İşte, dünyanın günahını kaldıran Tanrı Kuzusu!" (Yuhanna 1:29)

Ders 65

LESSON 65

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Büyük Şifacı

THE GREAT HEALER

Markos 1, 2

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun!

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz bir esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Çoğunuzun bildiği gibi, Kutsal Yazılar'da yaptığımız yolculukta şu anda Müjde (İncil) kitabını çalışıyoruz. Bu kitap, Adem'in çocuklarını Şeytan'ın ve günahın egemenliğinden kurtarmak için dünyaya gelen Mesih hakkındaki İyi Haber ile ilgili kutsal kitaptır. Son programımızda Mesih İsa'nın kentleri ziyaret etmeye, kalabalıklara **öğretiş vermeye** ve halk arasındaki her türlü hastalığı ve illeti **iyileştirmeye** başladığını okuduk. O'nun adı tüm ülkede ün kazandı.

Bugün **O'nun öğretişlerinin ve işlerinin** O'ndan önce gelmiş olan herkesin öğretişinden ve işinden nasıl çok farklı olduğunu görmek için Mesih İsa'nın öyküsüne devam ediyoruz. İsa'nın bir eşi, bir evi ya da dünyasal zenginliği yoktu. O, tüm insanlar arasında eşi benzeri olmayan Biri'ydi. O'nun için önemli olan yalnızca tek bir şey vardı: O'nu gönderenin İsteğini yerine getirmek. Tanrı'nın, O'na yapması için vermiş olduğu şi tamamlamak.

Markos Müjdesi'nin birinci bölümünde Kutsal Yazılar şöyle der:

(Markos 1) *[21]Kefernahum'a girdiler. Şabat Günü İsa havraya gidip öğretmeye başladı. [22]Halk O'nun öğretişine şaşıp kaldı, çünkü **din bilginleri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu.** [23-24]Tam o sırada havrada bulunan ve kötü ruha tutulmuş bir adam, 'Ey Nasıralı İsa, bizden ne istiyorsun?' diye bağırdı., 'Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı'nın Kutsalı'sın sen!' [25]İsa, 'Sus, çık adamdan!' diyerek kötü ruhu azarladı. [26]Kötü ruh adamı sarstı ve büyük bir çığlık atarak **içinden çıktı.** [27]Herkes şaşıp kaldı. Birbirlerine, 'Bu nasıl şey?' diye sormaya başladılar. 'Yepyeni bir öğreti! Kötü ruhlara bile yetki ile buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyorlar. [28]Böylece İsa ile ilgili haber, Celile bölgesinin her yerine hız ile yayıldı.*

İsa'nın öğretişleri yasa öğretmenlerinin (yazıcılar, din öğretmenleri) öğretişlerinden çok farklıydı. İsa'yı havrada (tapınmanın yapıldığı ve Kutsal Yazıların öğretildiği özel bina)

dinleyen herkes O'nun söylediği sözlere çok şaşırdılar, çünkü O, halka, yasa öğretmenlerinin sahip olmadıkları bir yetki ile öğretti.

Yasa öğretmenleri hakkında bilginiz vardır. Bu öğretmenlerin Tevrat'ı, Mezmurları (Zebur) ve peygamberlerin diğer kitaplarını açıklamaları gerekirdi. Ama bu öğretmenlerin çoğu yine de Peygamberlerin Yazılarını tam olarak açıklayamazlardı, çünkü kendileri de bu yazıları gerçekten anlamış değillerdi. Dini görevleri ve atalarının gelenekleri hakkındaki her şeyi biliyorlardı, ama Rabbin Sözü'nü bilmiyorlardı. Bu dindar "uzmanlar" Tanrı'yı dudakları ile onurlandırırlardı, ama O'nun Sözü'nü sevmezlerdi. Böylece, İsa (İsa, onların okullarında hiç bir zaman din eğitimi görmemişti) havralarına girdiği zaman, Kutsal Yazıları yetki ve tam bir netlik ile açıklamaya başladığında, bu öğretmenler çok utandılar. Havradaki halk, İsa'nın sözlerinden ve işlerinden dolayı şaşkına döndüğü zaman, birbirlerine: 'Bu adam kim? Bu yeni öğretişleri nereden öğrenmiş? Böyle bir yetki ile öğretmesi nasıl mümkün olabilir?' diye sordukları ve, 'Kötü ruhlara bile emrediyor ve onlar da O'na itaat ediyorlar! Böyle bir şeyi daha önce hiç görmedik! Bu güne kadar hiç kimse asla bu adam gibi bir öğretiş vermedi! Bu güne kadar hiç kimse O'nun yaptığı işleri yapmadı!' diyerek aralarında konuştukları zaman yasa öğretmenleri kendilerini daha da kötü hissettiler.

Gerçekten de, Adem'in günah işlediği günden İsa'nın mucizeler yapmaya başladığı güne kadar insanlar böylesine güçlü biri ile hiç karşılaşmamışlardı. Ancak şimdi gördükleri Kişi, öyle biriydi ki, söylediği tek bir söz ile Şeytan'ı ve cinlerini kaçırabiliyordu. Böyle bir şeyi yalnızca gökyüzünden gelen Biri yapabilirdi. Kötü ruhların tutsak ettiği adamın İsa'ya ne söylediğini işittiniz mi? Bağırarak şöyle dedi: *"Ey Nasıralı İsa, bizden ne istiyorsun? Bizi mahvetmeye mi geldin? **Senin kim olduğunu biliyorum. Tanrı'nın Kutsalı'sın sen!'*** **Cinler,** İsa'nın nereden geldiğini ve kim olduğunu gayet iyi biliyorlardı. Ama her şeye rağmen, **insanların** çoğu, İsa'nın kim olduğunu gerçekten bilmiyorlardı. Şeytan ve onun kötü melekleri Rab İsa'dan çok korkuyorlardı, çünkü O'nun Tanrı'nın başlangıçta aracılığı ile göğü ve yeri yaratmış olduğu Söz olduğunu kesin olarak biliyorlardı. Onlar, İsa'nın kendilerini sonsuz ateşe atma yetkisine sahip olan Kutsal Kişi olduğundan haberdardılar. İsa adını duydukları zaman korkuya kapılarak dehşete düşmelerinin nedeni budur.

O zaman şimdi birinci bölümü okuyarak devam edelim. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Markos 1) *[29]İsa havradan çıkar çıkmaz, Yakup ve Yuhanna ile birlikte Simun ve Andreas'ın evine gitti. [30]Simun'un kaynanası ateşler içinde yatıyordu. Durumu hemen İsa'ya bildirdiler. [31]O da hastaya yaklaştı, elinden tutup kaldırdı. Kadının ateşi düştü, onlara hizmet etmeye başladı. [32]Akşam olup güneş batınca, bütün hastaları ve cinlileri İsa'ya getirdiler. [33]Bütün kent halkı kapıya toplanmıştı. [34]İsa, çeşitli hastalıklara yakalanmış pek çok kişiyi iyileştirdi, bir çok cini kovdu. Cinlerin konuşmasına izin vermiyordu. Çünkü onlar kendisinin kim olduğunu biliyorlardı. [35]Sabah çok erkenden, ortalık henüz ağarmadan İsa kalktı, evden çıkıp ıssız bir yere gitti, orada dua etmeye başladı. [36]Simun ile yanındakiler İsa'yı aramaya çıktılar. [37]O'nu bulunca, 'Herkes seni arıyor!' dediler. [38]İsa onlara, 'Başka yerlere, yakın kasabalara gidelim!' dedi. 'Oralarda Tanrı'nın Sözü'nü duyurayım. Bunun için çıkıp geldim.' [39]Böylece havralarında Tanrı sözünü duyurarak ve cinleri kovarak bütün Celile bölgesini dolaştı. [40]İsa'ya cüzamlı biri geldi, diz çökerek, 'İstersen beni temiz kılabilirsin' diye yalvardı. [41]İsa'nın yüreği sızladı, elini uzatıp adama dokundu, 'İsterim, temiz ol!' dedi. [42]Adam anında cüzamdan **kurtulup tertemiz oldu.***

Böylece İsa her türlü hastalık ve illetten acı çeken insanları iyileştirdi, Adem'in soyuna **sevgi ve şefkat** gösterdi, çünkü çobanları olmayan koyunlar gibi yorgun ve çaresizdiler. Ancak İsa'nın yaptığı pek çok büyük mucizenin bir başka nedeni daha vardı. İsa, her türlü

hastalığı iyileştirdi; Adem'in soyuna Tanrı'nın, peygamberleri aracılığı ile uzun zaman önce vaat etmiş olduğu Mesih olduğunu **kanıtlamak için** kötü ruhları kovdu. Örneğin, daha önce Yeşaya peygamberin İsa'nın doğumundan yüzlerce yıl önce Mesih geldiği zaman neler olacağını yazdığını okumuştuk. *"O zaman körlerin gözleri açılacak, sağırların kulakları duyacak, topallar geyik gibi sıçrayacak, sevinç ile haykıracak dilsizlerin dili!"* (Yeşaya 35:5, 6) Bu sözler ile, peygamber Yeşaya Mesih'in şimdiye kadar hiç kimsenin yapmamış olduğu mucizeler yapacağını önceden bildirmiş oluyordu. Daha önce, Tanrı'nın Musa ve İlyas'a büyük mucizeler yapma gücünü verdiğini okuduk. Ama bu iki peygamberin yapmış olduğu mucizeler, Mesih'in yaptığı mucizeler ile kıyaslanmayacak kadar önemsizdi. Aynı zamanda Musa ve İlyas'ın bu mucizeleri kendi güçleri ile yapmadıklarını biliyoruz. Ama Mesih İsa Tanrı'nın gücü ile doluydu, çünkü zaten O'nun Kendisi Tanrı'nın Gücü'ydü!

Markos'un Müjdesi'nin ikinci bölümünde devam ediyoruz ve Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Markos 2*) [1]Bir kaç gün sonra İsa tekrar Kefernahum'a geldiği zaman, evde olduğu duyuldu. [2]O kadar çok insan toplandı ki, artık kapının önünde bile duracak yer kalmamıştı. İsa, onlara Tanrı'nın sözünü anlatıyordu. [3]Bu arada O'na dört kişinin taşıdığı felçli bir adam getirdiler. [4]Kalabalıktan O'na yaklaşamadıkları için, bulunduğu yerin üzerindeki damı delip açarak felçliyi üstünde yatığı şilte ile birlikte aşağı indirdiler. [5]İsa, onların imanını görünce, felçliye, '**Oğlum, günahların bağışlandı!**' dedi. [6-7]Orada oturan bazı din bilginleri, ise içlerinden şöyle düşündüler: 'Bu adam neden böyle konuşuyor? Tanrı'ya küfrediyor! Tanrı'dan başka kim günahları bağışlayabilir?' [8]Akıllarından geçeni ruhunda hemen sezen İsa, onlara, 'Aklınızdan neden böyle şeyler geçiriyorsunuz?' dedi. [9]'Hangisi daha kolay? Felçliye, 'Günahların bağışlandı demek mi? [10-11]Ne var ki, İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye …' Sonra felçliye, '**Sana söylüyorum, kalk, şilteni topla, evine git!'** dedi. [12]Adam kalktı, hemen şiltesini topladı, hepsinin gözü önünde çıkıp gitti. Herkes şaşakalmıştı. Tanrı'yı övüyorlar,'Böylesini hiç görmemiştik' diyorlardı.*

Bu öyküde, İsa'nın gücünün bir insanın yalnızca **hasta bedenini** iyileştirmek ile sınırlı olmadığını, ama aynı zamanda bir insanın **günahlı yüreğini** iyileştirmek için de yeterli olduğunu görüyoruz. Büyük Doktor (Şifacı) olan İsa, felçli adamın **en önemli sorununun** onun güçsüz bacakları değil, yüreğindeki **günah** olduğunu biliyordu. İsa bu nedenle ona önce şöyle dedi: '*Oğlum, günahların bağışlandı!*'

İsa bunu söylediği zaman, yasa öğretmenleri ne düşündüler? Kendi kendilerine şöyle mırıldandılar: 'İsa küfrediyor! Tanrı'dan başka hiç kimse günahları bağışlayamaz!' Yasa öğretmenlerinin düşünceleri kısmen **doğru**, kısmen yanlıştı. **Günahları, Tanrı'dan başka hiç kimsenin bağışlayamayacağı** doğrudur. Ama her şeye rağmen, yasa öğretmenleri İsa'nın Tanrı'ya küfrettiklerini düşündükleri zaman, yanılıyorlardı, çünkü anlayamadıkları gerçek, **İsa'nın, Tanrı ile günahkarları barıştırmak için gönderilen Aracı olduğuydu.** İsa, Tanrı'nın Sözü'ydü. Bu nedenle, **İsa,** '*Günahların bağışlandı'* dediği zaman, **Tanrı'nın** Kendisi, '***Günahların bağışlandı***!' demekteydi. Rab İsa, Tanrı'nın yeryüzündeki sesiydi! Yalnızca bu kadarı da değil, İsa aynı zamanda günahı sonsuza kadar kaldıran **Mükemmel Kurban** olarak da yaşamını vermek üzere doğmuş Olan'dı. Nasıl bir baba, oğluna, kendisi adına çalışma ve konuşma yetkisi ihsan ederse, Tanrı da aynı şekilde İsa'ya, günahları bağışlama yetkisi vermişti. Günahların bağışlanması yalnızca Rab İsa'da bulunur. Ama yasa öğretmenleri bu gerçeğe inanmadılar.

Çok az zamanımız kaldı. Bu nedenle, bu bölümü izleyen ayetleri okumaya biraz daha devam edelim.

*"Yoldan geçerken, vergi toplama yerinde oturan Alfay oğlu Levi'yi gördü. Ona, '**Ardımdan gel!**' dedi. Levi de kalkıp İsa'nın ardından gitti. Sonra İsa, Levi'nin evinde yemek yerken, bir çok vergi görevlisi ile günahkar, O'nun ile ve öğrencileri ile birlikte sofraya oturmuştu. O'nu izleyen böyle bir çok kişi vardı. Ferisiler'den bazı din bilginleri, O'nu günahkarlar ve vergi görevlileri ile birlikte yemek yerken görünce öğrencilerine, 'Niçin vergi görevlileri ve günahkarlar ile birlikte yemek yiyor?' diye sordular. Bunu duyan İsa onlara, '**Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var. Ben doğru kişileri değil, günahkarları çağırmaya geldim.**' dedi.* (Markos 2:14-17)

Büyük Doktor İsa bu sözleri ile, yasa öğretmenlerine, Tanrı'nın önünde **günahları** nedeni ile kendilerinin **hasta** olduklarını göstermek istedi. Ama bu dindar öğretmenler, günahlarını fark etmediler. Aslında, onlar İsa'yı eleştiriyorlardı, çünkü O, vergi görevlileri ve "günahkarlar" olarak tanınan kişiler ile yemek yiyordu. Çünkü İsa'nın doğmasının nedeni, **günahkarlar** ile birlikte olmak ve onları **günahlarından** iyileştirmekti.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz? **Günah** olarak adlandırılan korkunç bir hastalığa sahip olarak dünyaya gelmiş olduğunuzun farkında mısınız? Ölmenizin ve kutsal olan Tanrı'nın yargısına uğramanızın gerekmesinin nedeni, içinizdeki bu günahtır. Ama Tanrı'ya övgüler olsun ki, **yüreğinizdeki günahı iyileştirecek olan Biri var!** Evet, bu Kişi **Mesih İsa'dır!** O'nun hiç bir günahı yoktu ve Adem'in çocuklarını günahlarından kurtarmak için dünyaya geldi. Ama her şeye rağmen, Rab İsa'nın yüreğinizdeki günahı iyileştirmeden önce, sizin günah nedeni ile hasta olduğunuzun farkına varmanız gerekiyor. Doktora giden kişiler, yalnızca hasta olduklarını bilen kişilerdir. Aynı şekilde, yalnızca günahkar olduklarını bilen kişiler, günahkarların Kurtarıcısı İsa'ya döneceklerdir. **İsa doğru olduklarını düşünen kişiler için değil, günahkar olduklarını bilen kişiler için geldi.** Yasa öğretmenlerine de bu neden ile şu sözleri söyledi: *"sağlamların değil, **hastaların** hekime ihtiyaçları var. Ben doğru kişileri değil, **günahkarları** çağırmak için geldim."*

Sevgili dostlar, bugünkü yayınımıza burada son vermemiz gerekiyor. Tanrı isterse, bir sonraki programımızda, Müjde'de devam edeceğiz ve günahkarların İyileştiricisi İsa'nın ağzından çıkan bazı harika ve derin anlamlı sözler dinleyeceğiz.

Siz, Rabbin, yasa öğretmenlerine söylediği sözler üzerinde düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin:

"Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var. Ben doğru kişileri değil, günahkarları çağırmaya geldim." (Markos 2:17)

Ders 66

LESSON 66

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Büyük Öğretmen

THE GREAT TEACHER

Matta 5-7

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun!

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda Mesih İsa'nın Filistin'in kentlerini ziyaret ederek kalabalıklara öğrettiğini, hastaları iyileştirdiğini ve kötü ruhları kovduğunu gördük. İnsanlar şaşakaldılar ve birbirlerine sordular; *"**Bu nasıl şey?** Yepyeni bir öğreti! Kötü ruhlara bile yetki ile buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyorlar!"* (Markos 1:27)

Bugün Müjde (İncil) kitabında devam etmeyi ve Rab İsa bir gün öğrencileri ve büyük bir kalabalık ile bir dağ kenarında otururken **O'nun ağzından çıkan harika sözleri** işitmeyi planlıyoruz. İsa'nın, o gün, öğrencilerine öğrettiği her şeyi okumaya ayıracak zamanımız yok; ama yine de okumak isteyen olursa, Matta Müjdesi'ndeki mesajın tamamını—beşinci bölümden yedinci bölüme kadar—okuyarak İsa'nın mesajının tamamını öğrenebilir.

Sevgili dostlar, şu anda her nerede olursanız olun, sizi, Rab İsa'nın yaklaşık iki bin yıl önce verdiği vaaz olan "Dağdaki Vaaz"ını dinlemeye davet ediyoruz.

Kutsal Yazılar şöyle der:

(Matta 5) *[1]İsa kalabalıkları görünce dağa çıktı. Oturunca öğrencileri yanına geldiler. [2]İsa konuşmaya başlayıp onlara şunları öğretti:*

*[3]"**Ne mutlu** ruhta yoksul olanlara! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.*

*[4]**"Ne mutlu** yaslı olanlara! Çünkü onlar teselli edilecekler.*

*[5]**"Ne mutlu** yumuşak huylu olanlara! Çünkü olar yeryüzünü miras alacaklar.*

*[6]**"Ne mutlu** doğruluğa acıkıp susayanlara! Çünkü onlar doyurulacaklar.*

*[7]**"Ne mutlu** merhametli olanlara! Çünkü onlar merhamet bulacaklar.*

*[8]**“Ne mutlu** yüreği temiz olanlara! Çünkü onlar Tanrı’yı görecekler.*

*[9]**“Ne mutlu** barışı sağlayanlara! Çünkü onlara tanrı oğulları denecek.*

*[10]**“Ne mutlu** doğruluk uğruna zulüm görenlere! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.*

*[11]Benim yüzümden insanlar size sövüp zulmettikleri, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyledikleri zaman **ne mutlu** size! [12]Sevinin, sevinç ile coşun! Çünkü göklerdeki ödülünüz büyüktür. Sizden önce yaşayan peygamberlere de böyle zulmettiler.*

*[17]Kutsal Yasa’yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben **geçersiz kılmaya değil**, **tamamlamaya** geldim. [18]Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök ortadan kalkmadan, **her şey gerçekleşmeden**, Kutsal Yasa’dan ufacık bir harf yayacak. [19]Bu nedenle, bu buyruklardan en küçüklerinden birini kim çiğner ve başkalarına öyle yapmayı öğretirse, Göklerin Egemenliği’nde en küçük sayılacak. Ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, Göklerin Egemenliği’nde büyük sayılacak. [20]**Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz din bilginleri ile Ferisiler’inkini aşmadıkça, Göklerin Egemenliği’ne asla giremezsiniz.***

*[21]Atalarımıza, ‘Adam öldürmeyeceksin. Öldüren yargılanacak’ dendiğini **duydunuz**. [22]**Ama ben size diyorum ki**, kardeşine öfkelenen herkes yargılanacaktır. Kim kardeşine aşağılayıcı bir söz söylerse, Yüksek Kurul’da yargılanacaktır. Kim kardeşine ahmak derse, cehennem ateşini hak edecektir. [27]‘Zina Etmeyeceksin’ dendiğini **duydunuz. [28]Ama ben size diyorum ki,** bir kadına şehvet ile bakan her adam, yüreğinde o kadın ile zina etmiş olur. [33]Yine, atalarımıza, ‘Yalan yere ant içmeyeceksin, ama Rabbin önünde içtiğin antları yerine getireceksin’ dendiğini **duydunuz**. [34]**Oysa ben size diyorum ki**, hiç ant içmeyin: Ne gök üzerine, çünkü orası Tanrı’nın tahtıdır; ne yer üzerine, çünkü orası O’nun ayak taburesidir; ne de Yeruşalim üzerine, çünkü orası Büyük Kral’ın kentidir. Evet’iniz evet, ‘hayır’ınız hayır’ olsun. Bundan fazlası Şeytan’dandır.*

*[38]‘Göze göz, dişe diş’ dendiğini **duydunuz. [39]Ama ben size diyorum ki**, kötüye karşı direnmeyin. Sağ yanağınıza bir tokat atana öbür yanağınızı da çevirin. [40]Size karşı davacı olup mintanınızı almak isteyene abanızı da verin. [41]Sizi bin adım yol yürümeye zorlayan ile iki bin adım yürüyün. [43]‘Komşunu seveceksin, düşmanından nefret edeceksin’ dendiğini **duydunuz. [44]Ama ben size diyorum ki**, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin. [45]Öyle ki, göklerdeki Babanızın oğulları olasınız. Çünkü O, güneşini hem iyilerin hem de kötülerin üzerine doğdurur; yağmurunu hem doğruların hem de eğrilerin üzerine yağdırır. [46]Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, ne ödülünüz olur? Vergi görevlileri de öyle yapmıyorlar mı? [47]Eğer yalnız kardeşlerinize selam verirseniz, fazladan ne yapmış olursunuz? **Bu nedenle, göksel Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun.***

(Matta 6) *[1]**Doğruluğunuzu insanların gözü önünde gösteriş amacı ile sergilemekten kaçının.** Aksi takdirde göklerdeki Babanız’dan ödül alamazsınız. [2]Bu nedenle, **birisine sadaka verirken**, bunu borazan çaldırarak ilan etmeyin. **İki yüzlüler,** insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini almışlardır. [3]Siz sadaka verirken, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını bilmesin. [4]Öyle ki, verdiğiniz sadaka gizli kalsın. Gizlice yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.*

*[5]Ve **dua ettiğiniz zaman iki yüzlüler gibi olmayın.** Onlar herkes kendilerini görsün diye havralarda ve caddelerin köşe başlarında dikilip dua etmekten zevk alırlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini almışlardır. [6]Ama siz dua edeceğiniz zaman, iç odanıza çekilip*

kapınızı örtün ve gizlide olan Babanıza dua edin. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir. [7]Dua ettiğiniz zaman, putperestler gibi boş sözler tekrarlayıp durmayın. Onlar söz kalabalığı ile seslerini duyurabileceklerini sanırlar. [8]Siz onlara benzemeyin! Çünkü Babanız nelere gereksinmeniz olduğunu siz daha O'ndan dilemeden önce bilir.

[9]Bunun için siz şöyle dua edin:

*"**Göklerdeki Babamız,** adın kutsal kılınsın.*

[10]Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de senin isteğin olsun.

[11]Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver.

[12]Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, sen de bizim suçlarımızı bağışla.

[13]Ayartılmamıza izin verme. Bizi kötü olandan kurtar.

Çünkü egemenlik, güç ve yücelik sonsuzlara dek senindir! Amin!

***[16]Oruç tuttuğunuz zaman, iki yüzlüler** gibi surat asmayın. Onlar oruç tuttuklarını insanlara belli etmek için kendilerine perişan bir görünüm verirler. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini almışlardır. [17]Siz oruç tuttuğunuz zaman, başınıza yağ sürüp yüzünüzü yıkayın. [18]Öyle ki, insanlara değil, gizlide olan Babanıza oruçlu görünesiniz. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.*

*[19]Yeryüzünde **kendinize hazineler biriktirmeyin**. Burada güve ve pas onları yiyip bitirir, hırsızlar da girip çalarlar. [20]Bunun yerine kendinize gökte hazineler biriktirin.Orada ne güve ne pas onları yiyip bitirir, ne de hırsızlar girip çalar.[21]Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.*

*[22]Bedenin ışığı gözdür. Gözünüz sağlam ise, bütün bedeniniz aydınlık olur. [23]Gözünüz bozuk ise, bütün bedeniniz karanlık olur. Buna göre, içinizdeki 'ışık' karanlık ise, ne korkunçtur o karanlık! **[24]Hiç kimse iki efendiye** kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya hem de paraya kulluk edemezsiniz.*

*[25]Bu nedenle, size şunu söylüyorum: 'Ne yiyip ne içeceğiz?' diye canınız için, 'Ne giyeceğiz?' diye bedeniniz için **kaygılanmayın!** Can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemli değil mi? [26]Gökte uçan kuşlara bakın! Ne eker, ne biçer, ne de ambarlarda yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız yine de onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz? [27]Hangi biriniz kaygılanmak ile ömrünü bir anlık uzatabilir?*

*[28]Giyecek konusunda neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının nasıl büyüdüklerine bakın! Ne çalışırlar ne de iplik eğirirler. [29]Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi. [30]Bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı'nın sizi de giydireceği çok daha kesin değil mi, ey kıt imanlılar? [31]Öyleyse, 'Ne yiyeceğiz?' 'Ne içeceğiz?' ya da 'Ne giyeceğiz?' diyerek kaygılanmayın. [32]Uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel Babanız bütün bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir. [33]**Siz öncelikle O'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir.***

(Matta 7) *[1]**Başkasını yargılamayın ki, siz de yargılanmayasınız!** [2]Çünkü nasıl yargılarsanız öyle yargılanacaksınız. Hangi ölçek ile verirseniz, aynı ölçek ile alacaksınız. [3]Sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği fark etmezsin? [4]Kendi gözünde mertek varken, kardeşine nasıl, 'İzin ver, gözündeki çöpü çıkarayım' dersin? [5]Seni iki yüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün. ([12]**İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın**. Çünkü Kutsal Yasa'nın ve peygamberlerin söylediği budur.)*

[7]Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır. [8]Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı, çalana açılır.

[13] Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Bu kapıdan girenler çoktur. [14]Oysa yaşama götüren kapı dar, yol da çetindir. Bu yolu bulanlar azdır.

*[15]**Sahte peygamberlerden sakının.** Onlar size kuzu postuna bürünerek yaklaşırlar, ama özde yırtıcı kurtlardır. [16]Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Dikenli bitkilerden üzüm, deve dikenlerinden incir toplanabilir mi? [17]Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir, kötü ağaç ise kötü meyve verir. [18]İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve veremez. [19]İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. [20]**Böylece sahte peygamberleri meyvelerinden tanıyacaksınız.***

*[21]**Bana, 'Ya Rab, ya Rab!' diye seslenen herkes Göklerin Egemenliği'ne girmeyecek.** Ancak göklerdeki Babamın isteğini yerine getiren girecektir. [22]O gün bir çokları bana diyecek ki, 'Ya Rab, ya Rab!' Biz senin adın ile peygamberlik etmedik mi? Senin adın ile cinler kovmadık mı? Senin adın ile bir çok mucize yapmadık mı? [23]O zaman ben de onlara açıkça, 'Sizi hiç tanımadım, uzak durun benden, ey kötülük yapanlar!' diyeceğim.*

*[24]İşte **bu sözlerimi duyup uygulayan herkes** evini kaya üzerine kuran **akıllı bir adama** benzer. [25]Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, eve saldırır; ama ev yıkılmaz. Çünkü kaya üzerine kurulmuştur. [26]Ama **bu sözlerimi duyup da uygulamayan herkes**, evini kum üzerine kuran **budala bir adama** benzer. [27]Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, evi sarsar. Ev yıkılır; yıkılışı da korkunç olur.*

*[28]İsa konuşmasını bitirdiği zaman, halk O'nun öğretişine şaşıp kaldı. Çünkü **onlara kendi din bilginleri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu.***

Sevgili dostlar, bugünkü programımıza burada son vermemiz gerekiyor, çünkü zamanımız doldu. Bir sonraki dersimizde bize katılacağınızı umuyoruz, öyle ki, göklerden gelen Büyük Öğretmen İsa'nın bu gün işittiğimiz derin ve harika sözleri üzerinde birlikte düşünebilelim. Eğer b gün dinlemiş olduklarınıza bir kaset halinde sahip olmak isterseniz, lütfen bize yazın ve bu kaseti ücretsiz olarak sizlere gönderelim.

Bu gün dinlediklerinizi konusunda Tanrı size anlayış versin. Programımızı bitirirken, sizleri Rab İsa'nın dağda söylemiş olduğu bu harika sözler ile baş başa bırakıyoruz:

"Siz öncelikle Tanrı'nın egemenliğinin ve O'ndaki doğruluğun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir." (Matta 6:33)

Yeniden Doğmanız Gerekir!

YOU MUST BE BORN AGAIN!

Yuhanna 3

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun!

Ön gördüğü doğruluk yolunu herksin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Kutsal Müjde'deki (İncil) çalışmamızda, İsa Mesih'in **doğumunun, karakterinin ve işlerinin** eşsiz olduklarını gördük. Ve son programımızda, **İsa'nın öğretişlerinin** de eşsiz olduklarının farkına vardık. Hiç kimse hiç bir zaman O'nunkiler gibi net ve derin anlamlı sözler ile konuşmadı. O'nun söylediklerini işitenler şaşakaldılar, çünkü İsa onlara kendi kahinlerinin (Tanrı adamı sayılan bir tür dervişler) ve yasa öğretmenlerinin (imamlar) sahip olmadıkları bir yetki kullanarak öğretti. İsa'nın ağzından çıkan bir kaç sözcük onların din önderlerinin ağızlarından çıkan bir çok sözden daha değerliydi. İşte bu yüzden Yahudi önderlerden çoğu İsa'dan hoşnut değillerdi. İsa yalnızca **onların gelenekleri ile çelişen şeyler** öğretmekle kalmıyor, aynı zamanda **onların iki yüzlülüklerini** herkesin gözü önünde **açığa da vuruyordu.**

Son dersimizde, İsa'nın bir dağa çıkarak öğrencileri ile birlikte oturduğunda, onlara öğrettiği vaazı dinledik. O'nun bu vaazı dört sözcük ile özetlenebilir. Bu dört sözcük şunlardır: **İki yüzlüler gibi olmayın!"** İki yüzlülük Tanrı'nın gözünde iğrençtir ve insanı yıkıma uğratır. İsa bu nedenle kalabalığa şöyle dedi: *"İki yüzlüler gibi olmayın!"* İki yüzlü olmanın ne anlama geldiğini bilirsiniz. Eğer biri yüreğindeki ile çelişen bir karakter özelliğine sahip olmadığı halde bu özelliğe sahipmiş gibi davranırsa, iki yüzlü biridir. İsa, iki yüzlü birinin dıştan güzel görünen, ama içi her türlü pislik ile dolu badanalı bir mezara benzediğini söyledi. (Matta 23:27)

Tanrı'yı hiç kimse aldatamaz! Tanrı Sözü şöyle der: *"Kendisine hesap vereceğimiz Tanrı'nın gözü önünde her şey çıplak ve açıktır."* (İbraniler 4:13) İnsan yüreğini çok iyi bilen İsa, din önderlerindeki, Ferisilerdeki ve yasa öğretmenlerindeki iki yüzlülüğü gördü. Dıştan bakıldıklarında dua etmek, oruç tutmak ve sadaka vermek gibi konularda gayetliydiler, ama yüreklerinde, Tanrı'yı ve Tanrı'nın Sözü'nü gerçekten sevmiyorlardı. Ve bunun sonucu olarak da yaptıkları tüm "doğru" işler ve uyguladıkları törenler değersiz ve boştu. Bu nedenle, **İsa öğrencileri ile konuşarak onlara şunları öğretti:**

*"**Dua ettiğiniz** zaman **iki yüzlüler** gibi olmayın. Onlar, herkes kendilerini görsün diye havralarda ve caddelerin köşe başlarında dikilip dua etmekten zevk alırlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini almışlardır."* (Matta 6:5) ***"İhtiyacı olana** sadaka verirken bunu borazan çaldırarak ilan etmeyin. **İki yüzlüler**, insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini almışlardır."* (Matta 6:2) *"**Oruç tuttuğunuz** zaman, **iki yüzlüler** gibi surat asmayın. Onlar oruç tuttuklarını insanlara belli etmek için kendilerine perişan bir görünüm verirler. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini almışlardır."* (Matta 6:16)

***"İki yüzlüler gibi olmayın.** Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz din bilginleri ile Ferisiler'inkini aşmadıkça, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz."* (Matta 6:5; 5:20) *"**ruhta yoksul olanlara** ne mutlu, çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır. **Doğruluğa acıkıp susayanlara** ne mutlu, çünkü onlar doyurulacaklar. **Yüreği temiz olanlara** ne mutlu, çünkü onlar Tanrı'yı görecekler. Bu nedenle göksel Babanız yetkin olduğu gibi siz de **yetkin** olun!"* (Matta 5:3,6,8,48) *"Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Bu kapıdan girenler **çoktur.** Oysa, yaşama götüren kapı dar, yol da çetindir. Bu yolu bulanlar **azdır.**"* (Matta7:13, 14)

Burada Rab İsa'nın insanları, sonsuz yaşama götüren dar yolu seçmeleri için yönlendirdiğini görüyoruz. İsa'nın, kurtuluş yolu ile ilgili olarak ne söylediğini kavradınız mı? Bu gerçeği kavramanız çok önemli. Eğer bir kişi bir gün Tanrı'yı görecekse, ve bu kişi (kadın ya da erkek) bir gün Tanrı'nın huzurunda sonsuza kadar yaşayacaksa nasıl bir kişi olması gerekir? İsa bu konu ile ilgili ne söyledi? İsa, kısaca, şöyle dedi: ***"Saf ve mükemmel bir yüreğe sahip olmanız gerekir."***

Ancak günah içinde doğan Adem soyundan gelen biri, saf ve mükemmel bir yüreğe nasıl sahip olabilir? Bu kişinin, kötü yüreğini Tanrı'nın talep ettiği o saf yüreğe dönüştürmek için yapabileceği bir şey var mıdır? Hayır! İnsanın, kendi gücünü kullanarak yüreğini saflaştırmak için yapabileceği hiç bir şey yoktur. "Bir ağaç kütüğü uzun zaman suyun içinde kalsa bile, asla bir timsaha dönüşmeyecektir." (Wolof atasözü: Türkçe karşılığı; Eşeğe altın semer vursalar, yine eşektir.) Benzer şekilde, biz günahkarlar, Tanrı'nın huzurunda **kendimizi** saf kılmak için hiç bir şey **yapamayız.** Ama bugünkü programımızın kalan bölümünde **insan için imkansız olanın Tanrı için mümkün olduğunu** göreceğiz!

Şimdi Müjde'yi okumaya devam edelim ve Yeruşalim'deki **Nikodim** adlı bir din önderinin bir gece nasıl O'nun ile konuşmak için İsa'nın yanına geldiğini görelim. İsa, Nikodim'e bir günahkarın saf bir yüreğe ve Tanrı'nın sonsuz yaşam armağanına nasıl sahip olabileceğini gösterdi. Yuhanna Müjdesi'nin üçüncü bölümünden okuyoruz. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(*Yuhanna 3)* *[1]Yahudiler'in Nikodim adlı bir önderi vardı. [2]Ferisiler'den olan bu adam bir gece İsa'ya gelerek, 'Rabbi, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisi ile olmadıkça kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz' dedi. [3] İsa, ona şu karşılığı verdi: "**Sana doğrusunu söyleyeyim: Bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez.**"*

*[4]Nikodim, 'Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?' diye sordu. [5]İsa şöyle yanıt verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim; bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez. [6]**Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur. [7]Sana 'Yeniden doğmalısınız!' dediğime şaşma. [8]**Yel dilediği yerde*

eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes böyledir.

*[9]Nikodim İsa'ya, 'Bunlar nasıl olabilir?' diye sordu. [10]İsa, ona şöyle yanıt verdi: "Sen İsrail'in öğretmeni olduğun halde bunları anlamıyor musun? [11]Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz. Sizler ise bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz. [12]Sizlere yeryüzü ile ilgili şeyleri söylediğim zaman inanmazsanız, gök ile ilgili şeyleri söylediğim zaman nasıl inanacaksınız? Gökten inmiş olan İnsanoğlu'ndan başka hiç kimse göğe çıkmamıştır. [14]**Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu'nun da öylece yukarı kaldırılması gerekir. [15]Öyle ki, O'na iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun.*** Amin.

Rab İsa'nın din önderi Nikodim'e söylediği sözler üzerinde biraz düşünelim. **Sonsuz yaşama ve Tanrı ile sonsuza kadar birlikte yaşama hakkına sahip olabilmesi** konusunda İsa Nikodim'e ne söyledi? İsa şöyle dedi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez. **Yeniden doğmanız gerekir!**" Nikodim, yeniden doğmanın ne anlama geldiğini biliyor muydu? Hayır! Bu yüzden İsa ona şu sözleri söyledi: *"Sen İsrail'in öğretmeni olduğun halde bunları anlamıyor musun? Bedenden doğan bedendir. Ruh'tan doğan ruhtur. Sana, '**Yeniden doğmalısınız!**' dediğime şaşma!"* (Yuhanna 3:10, 6 ,7)

Kısaca, İsa Nikodim'e, Tanrı'yı görmek ve O'nun kutsal huzurunda sonsuza kadar yaşamak isteyen kişinin **ili kez doğması gerektiğini** söylüyordu. Ancak bu gerçek, annenizin rahmine ikinci kez girerek tekrar doğmanız (fiziksel olarak) anlamına gelmez. Yeniden doğmanın anlamı şudur: **Tanrı'nın Ruhu'nun sizi yeniden yaratması,** yüreğinizi yıkaması ve Gücü aracılığı ile sizi yenilemesi **gerektiği** anlamına gelir. (Titus 3:5) **Dinin dışsal ya da şekilsel biçiminden tamamen farklı olan, gökyüzünden gelen Güç aracılığı ile** doğmanız gerekir. **İçinizde, yüreğinizde** değişim yaşamanız gerekir. Adem'den doğan herkes günah ile lekelenmiştir ve Tanrı'nın Egemenliği'nde, bir yere sahip olamaz. Adem'in çocukları yüreklerinde büyüyen günah tohumunun kökünü uzaklaştırmak konusunda tamamen güçsüzdürler. Nasıl bir ağaç kütüğünün uzun süre suyun içinde kalması onu bir timsaha dönüştüremezse, aynı şekilde dini törenler uygulayarak ve sevap işleyerek zaman geçirmek de kötü bir yüreği asla saf hale getiremez. Bunun için Tanrı'nın Kendisinin yüreğinizde bir mucize yapması ve yüreğinizi yenilemesi gerekir, çünkü çürüyen çürümezliği miras alamaz! (Bakınız 1. Korintliler 15:50) Kısaca, *"Yeniden doğmalısınız!"*

İsa'nın, din önderi Nikodim'e öğrettiği gerçek buydu. Ama Nikodim bu gerçeği anlamakta güçlük çekti.Bu nedenle, İsa'ya şunu sordu: bu nasıl mümkün olabilir? **Nasıl** yeniden doğabilirim ve yeni ve saf bir yürek alabilirim?

İsa ona şu yanıtı verdi:

*"Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu'nun da öylece yukarı kaldırılması gerekir. **Öyle ki, O'na iman eden** hiç kimse mahvolmasın, ama sonsuz yaşama kavuşsun!"* (Yuhanna 3:14-16)

İsa, Nikodemus'a cehennem yargısından nasıl kaçabileceğini ve sonsuz yaşamı nasıl alabileceğini göstermek için ona Musa peygamber zamanında çöldeki atalarının başına neler geldiğini hatırlattı. Tevrat'ta gördüğümüz gibi, İsrail oğulları bir kez Tanrı'ya ve Musa'ya karşı şikayet edip mızmızlandıklarında Tanrı, onları ısırmaları için aralarına zehirli yılanlar gönderdi ve İsrail oğullarından pek çok kişi öldü. Ama tüm bunlara rağmen, İsrail oğulları

tövbe ettikten sonra Tanrı, Musa'ya, **tunçtan bir yılan yapmasını ve onu bir sopanın üzerine takarak yukarı kaldırmasını** buyurdu, öyle ki, **bu yılana bakan herkes iyileşsin** ve ölmesin.

Böylece, İsa Nikodim'e bu örneği vererek onun anlamasına yardımcı oldu; İsrail oğullarının ölümden kurtarılmaları için nasıl sopanın üzerindeki tunç yılana nasıl yalnızca bakmaları yeterliyse, aynı şekilde Adem çocuklarının da Tanrı'nın kendilerini sonsuz cezadan kurtarmak için sağladığı çözüme yalnızca **inanmaları** yeterliydi. **Bizler de** yılanlar tarafından ısırılmış olan İsrail çocukları gibiyiz. **Şeytan,** zehirli bir yılana benzer ve **günah** insanın mahvolmasına neden olan bir zehir gibidir. Şeytan, Adem'in çocuklarının hepsini ısırmıştır ve günahın zehiri eğer Tanrı bize bir çözüm vermediği takdirde, cehennemde sonsuza kadar mahvolmamıza neden olacaktır. Kendimizi, kendi gücümüz ile Tanrı'nın yargısından kurtarmamız imkansızdır, çünkü günahın ücreti ölüm ve cehennemdir. Ama Rab Tanrı'ya övgüler oldun—çünkü İsrail oğullarını günahın zehirinden kurtarmak için bir çözüm sağladığı gibi—aynı şekilde Adem oğullarını da günahın "zehirinden" kurtarmak için **bir çözüm** sağlamıştır.

Tanrı'nın, Adem oğullarının günah ile dolu yüreklerini onarmak ve yenilemek için nasıl bir plan yaptığını biliyor musunuz? Rab İsa bu konu ile ilgili neler söyledi? İsa, kutsal Kurtarıcı'nın günahkarların günahının cezasını çekmek için bir sopanın (çarmıh) üzerine kaldırılması gerektiğini söyledi—*"öyle ki, O'na iman edenlerin hiç biri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun!"*

O zaman kim kurtulabilir? Kutsal Yazılar bu konu hakkında ne diyor? Şöyle yazıyorlar: ***O'na iman edenlerin hiç biri*** *mahvolmasın!"* İnanmamız gereken kimdir? Tanrı'nın gönderdiği Kurtarıcı'ya inanmamız gerekir. O'na inanıyor musunuz? Hiç kimsenin mahvolmasını istemeyen Tanrı'nın Kurtarıcı İsa'yı göklerden yeryüzüne **sizin için,** günah borcunuzu **sizin için** çekmesi amacı ile gönderdiğine yürekten inanıyor musunuz? Tanrı'nın günah sorunumuz ile ilgili adil çözümü, İsa'nın çarmıhta ölmesidir. Kutsal Yazılar şöyle der: ***"Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım."*** (2. Korintliler 5:21)

Sevgili dostlar, Tanrı değişmemiştir. Yaklaşık iki bin yıl önce Rab İsa Nikodim'e söylediklerini bugün hala size de söylüyor: ***"Yeniden doğmalısınız!"*** Tanrı, yüreğinizi Gücü aracılığı ile temizlemek, yeniden yaratmak ve yenilemek istiyor. Ama bunu yapabilmesi için sizin İyi Haber'e inanmanız gerekiyor. O'nun gönderdiği Mesih'e inanmalısınız. Asla günah işlememiş olan İsa'nın sizin Tanrı'nın huzurunda sonsuza kadar yaşayabilmeniz için günah borcunuzu ödemiş olduğuna iman etmelisiniz. ***"Yeniden doğmalısınız! Bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez."*** Amin.

Dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı isterse bir sonraki programımızda, Müjde kitabını okumaya devam edeceğiz ve Rab İsa'nın beş kocası olan bir kadın ile neler konuştuğunu dinleyeceğiz.

Siz, İsa Mesih'in ilan ettiği sözler üzerinde düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin.

"Sana, 'Yeniden doğmalısınız!' dediğime şaşma!" (Yuhanna 3:7) ***"Ne mutlu yüreği temiz olanlara, çünkü onlar Tanrı'yı görecekler!"*** (Matta 5:8)

Dünyanın Kurtarıcısı

THE SAVIOR OF THE WORLD

Yuhanna 4; Luka 4

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Kutsal Müjde'deki çalışmamızın bu bölümüne kadar, Mesih İsa'nın **doğumunu, karakterinin, işlerinin ve öğretişlerinin** eşsiz olduklarını gördük.

- **O'nun doğumu** ile ilgili olarak şimdiye kadar hiç kimsenin İsa'nın doğduğu şekilde doğmadığını gördük. Çünkü O, Tanrı'nın Kutsal Ruhu'nun gücü aracılığı ile bir bakireden doğdu.

- Aynı zamanda İsa'nın **karakterinin de** eşsiz olduğunu gördük, çünkü şimdiye kadar hiç kimse O'nun sahip olduğu kutsal doğa gibi bir doğaya sahip olarak doğmadı.

- İsa aynı zamanda yaptığı **işler** konusunda da kimse ile kıyaslanamazdı, çünkü şimdiye kadar hiç kimse O'nun yaptığı mucizeleri yapmamıştı. O, yalnızca bir tek söz söylerdi ve hastalar iyileşirdi, Şeytan ve kötü ruhları kaçarlardı ve günahlar uzaklaştırılırdı.

- İsa'nın aynı zamanda **öğretişinde** de eşsiz olduğunu keşfettik. Öğretişinin eşsizliğini son programımızda O'nun, Nikodim adlı bir din önderi ile yaptığı konuşmada söylediği sözleri ile gözlemledik. İsa, Nikodim'e, Tanrı'nın Ruhu onun yüreğini yenilemediği sürece, Tanrı'nın huzuruna asla giremeyeceğini gösterdi. Rab İsa'nın ona, ***"Yeniden doğmalısınız!"*** demesinin nedeni buydu.

Bugün, İsa Mesih'in Nikodim'den **çok farklı biri** ile konuştuğunu işiteceğiz. Nikodim bir Yahudi'ydi. Ancak bu günkü dersimizde göreceğimiz kişi, **bir Yahudi değildi.** Nikodim bir erkekti; bugün göreceğimiz kişi ise, **bir kadın.** Nikodim bir din önderiydi, ama bu kadın beş kocası olan **büyük bir günahkardı.** Bir insanın bakış açısına göre, din önderi olan Nikodim ahlaksız bir kadından daha iyi biriydi. Ancak Tanrı insan gözü ile görmez, çünkü dindar halk ve büyük günahkarlar, yani Adem soyundan gelen herkes eşit şekilde günahın egemenliği altındadır. İşte bu nedenle Adem çocuklarının hepsinin yukardan gelen Güç aracılığı ile yeniden doğmaları gerekir.

Şimdi Müjde kitabına geri dönelim ve **İsa'nın Samiriyeli ahlaksız kadın ile yaptığı konuşmaya** kulak verelim. Samiriye, Yahudiler'in ülkesindeki Yahuda ve Celile arasındaki kalan bölgeydi. Samiriyelilerin çoğu yabancılardan oluşmaktaydı; Yahudiler onların putperestler olduklarını düşündüklerinden onlar ile iyi geçinmezlerdi. Ama tüm bunlara rağmen İsa Mesih ayırımcılık yapmadı, çünkü Tanrı ayırımcılık yapmaz. **İsa, yeni ve saf bir yüreğe sahip olmak isteyen her günahkarı aramak ve kurtarmak için dünyaya geldi.** İsa, bu yüzden beş kocası olan Samiriyeli kadın ile konuşmaktan utanç duymadı.

Şimdi Yuhanna Müjdesi'nin dördüncü bölümünde yazılı olanları dinleyelim. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Yuhanna 4) *[4]Giderken İsa'nın Samiriye'den geçmesi gerekiyordu. [5]Böylece Samiriye'nin Sihar denilen kentine geldi. Burası, Yakup'un kendi oğlu Yusuf'a vermiş olduğu toprağın yakınındaydı. [6]Yakup'un kuyusu da oradaydı. İsa, yolculuktan yorulmuş olduğu için kuyunun yanına oturmuştu. Saat on iki sularıydı. [7]Samiriyeli bir kadın su çekmeye geldi. İsa, ona, 'Bana su ver, içeyim' dedi. [8]İsa'nın öğrencileri yiyecek satın almak için kente gitmişlerdi. [9]Samiriyeli kadın, '**Sen bir Yahudi'sin,** ben ise Samiriyeli bir kadınım' dedi. "Nasıl olur da benden su istersin?" Çünkü Yahudilerin Samiriyeliler ile ilişkileri yoktur. [10] İsa kadına şu yanıtı verdi: 'Eğer sen Tanrı'nın armağanını ve sana, 'Bana su ver içeyim' diyenin kim olduğunu bilseydin, sen O'ndan dilerdin, O da sana **yaşam suyunu** verirdi.' [11] Kadın, 'Efendim' dedi, 'Su çekecek bir şeyin yok, kuyu da çok derin, yaşam suyunu nereden bulacaksın? [12]Sen, bu kuyuyu bize vermiş, kendisi, oğulları ve davarları ondan içmiş olan atamız Yakup'tan daha mı büyüksün?' [13]İsa şöyle yanıt verdi: "Bu sudan her içen yine susayacak. [14]Oysa, **benim vereceğim sudan içen sonsuza kadar susamaz.** Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir pınar olacak." [15] Kadın, 'Efendim' dedi, 'Bu suyu bana ver. Böylece ne susayayım ne de su çekmek için buraya kadar geleyim.' [16] İsa, 'Git, kocanı çağır ve buraya gel!' dedi. [17] Kadın, 'Kocam yok' diye yanıtladı. İsa, 'Kocam yok demekle doğruyu söyledin' dedi. [18] Beş kocaya vardın. Şimdi birlikte yaşadığın adam kocan değil. Doğruyu söyledin.' [19] Kadın, 'Efendim anlıyorum' dedi, '**sen bir peygambersin**.' [20] 'Atalarımız bu dağda tapındılar, ama sizler tapınılması gereken yerin Yeruşalim'de olduğunu söylüyorsunuz.' [21] İsa ona şöyle dedi: 'Kadın, bana inan, öyle bir saat geliyor ki, Baba'ya ne bu dağda ne de Yeruşalim'de tapınacaksınız! [22] Siz bilmediğinize tapıyorsunuz, biz bildiğimize tapıyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudiler'dendir. [23] Ama içtenlikle tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor. İşte, o saat şimdidir. Baba da kendisine böyle tapınanları arıyor. [24] **Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.'** [25] Kadın İsa'ya, 'Mesih denilen meshedilmiş Olan'ın geleceğini biliyorum' dedi. 'O gelince bize her şeyi bildirecek.' [26] İsa, '**Senin ile konuşan ben, O'yum**' dedi*

*[27]Bu sırada İsa'nın öğrencileri geldiler. O'nun bir kadın ile konuşmasına şaştılar. Bununla birlikte hiç biri, 'Ne istiyorsun?' ya da 'O kadın ile neden konuşuyorsun?' demedi. [28-29]Sonra kadın su testisini bırakarak kente gitti ve halka şöyle dedi: "**Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba Mesih bu mudur?**' [30]Halk da kentten çıkıp İsa'ya doğru gelmeye başladı.*

*[39]O kentten bir çok Samiriyeli, 'Yaptığım her şeyi bana söyledi' diye tanıklık eden kadının sözü üzerine İsa'ya iman etti. [40]Samiriyeliler O'na gelip yanlarında kalması için O'na rica ettiler. O da orada iki gün kaldı. [41]O'nun sözü üzerine daha bir çokları iman etti. [42]Bunlar kadına, 'Bizim iman etmemizin nedeni artık senin sözlerin değil' diyorlardı. **"Kendimiz işittik. O'nun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olduğunu biliyoruz."***

Samiriyeli kadının öyküsü burada sona eriyor. Bu öykü gerçekten de önemli bir öyküdür, çünkü ahlaksız bir kadının, İsa'nın nasıl Tanrı'nın yeryüzüne gönderdiği Kurtarıcı olduğunu keşfedebildiğini gösterir. Yaptığı keşif, bu kadının yaşamını değiştirdi. Kadın, konuşmanın başlangıcında kendisi ile konuşanın kim olduğunu bilmiyordu. İsa'yı yalnızca **diğer Yahudilerden biri olarak gördü.** Ama konuşma ilerledikçe İsa, ona bir insanın bilmesinin mümkün olamayacağı bazı şeyler söyledi. Ve bunun üzerine kadın İsa'nın **bir peygamber** olduğu sonucuna vardı. Ama her şeye rağmen sonunda, kendisi ile konuşan İsa'nın **bir peygamberden daha fazlası** olduğunu anladı. O, **Mesih'ti – hakkında tüm peygamberlerin peygamberlikte bulunduğu dünyanın Kurtarıcısı Mesih!**

Kadın bir kez, kuyunun kenarında oturan ve kendisi ile konuşan bu adamın Mesih olduğunun farkına vardığı zaman, su testisini bir kenara bırakıp kente koştu ve halka şunları anlattı: *"gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Bu adam Mesih olabilir mi?"*

Bu olaydan sonra halk kentten dışarı çıkıp İsa'nın yanına geldi ve O'ndan bir süre kendileri ile kalmasını istediler. İsa, orada iki gün kaldı ve onlara yeni ve saf bir yüreğe nasıl sahip olabileceklerini ve Tanrı'ya doğru bir şekilde nasıl tapınacaklarını öğretti. Kutsal Yazılar bu konuda şunları yazar:

*"O'nun sözü üzerine daha bir çokları iman etti. Bunlar , kadına, '**Bizim iman etmemizin nedeni artık senin sözlerin değil. Kendimiz işittik. O'nun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olduğunu biliyoruz.**"* (Yuhanna 4:41, 42)

Şimdi Müjde kitabında devam edelim ve İsa'nın Samiriye'ye yaptığı ziyaretten sonra neler olduğunu birlikte görelim. **Herkesin İsa'yı dünyanın Kurtarıcısı olarak kabul etmediğini** göreceğiz. Luka Müjdesi'nin dördüncü bölümünde Kutsal Yazılar şöyle der:

(Luka 4) *[14]İsa Ruh'un gücü ile donanmış olarak Celile'ye döndü. Haber bütün bölgeye yayıldı. [15]Oranın havralarında öğretiyor, herkes tarafından övülüyordu. [16-17]İsa, **büyüdüğü Nasıra kentine** geldiği zaman her zaman yaptığı gibi Şabat Günü havraya gitti. Kutsal Yazıları okumak için ayağa kalkınca, O'na peygamber Yeşaya'nın kitabı verildi. Kitabı açarak şu sözlerin yazılı olduğu yeri buldu: [18-19] "Rabbin Ruh'u üzerimdedir. Çünkü O beni yoksullara Müjde'yi iletmek için meshetti. Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, körlere gözlerinin açılacağını duyurmak için, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak ve Rabbin lütuf yılını ilan etmek için beni gönderdi. [20]Sonra kitabı kapattı, görevliye geri verip oturdu. Havradakilerin hepsi dikkat ile O'na bakıyorlardı. [21]İsa, '**Dinlediğiniz bu Yazı bu gün yerine gelmiştir**' diye konuşmaya başladı.*

İsa, söylediği bu sözler ile Kendisinin, peygamber Yeşaya'nın yedi yüz yıl önce hakkında yazmış olduğu Mesih ve Kurtarıcı olduğunu ileri sürmüş oldu. Ancak yine de Nasıra'da yaşayan Yahudiler, aralarında büyümüş olan bu İsa'nın gökyüzünden gönderilen, dünyanın Kurtarıcısı olduğunu kabul edemediler. O'nu küçümseyerek, 'Yusuf'un oğlu değil mi bu?' demelerinin nedeni buydu.

Kutsal Yazılar İsa'nın, Nasıra halkını, Tanrı'nın kendileri için gönderdiği Mesih'i küçümsememeleri için onları nasıl uyardığını anlatmaya devam ederler. Ama İsa'nın kendilerini bu konuda uyarması onları daha da çok öfkelendirdi. Kutsal yazılar bu konuda şu bilgileri aktarırlar:

(Luka 4) *[28] Havradakiler bu sözleri duydukları zaman öfkeden kudurdular. [29] Ayağa kalkıp İsa'yı kentin dışına kovdular. O'nu uçurumdan aşağı atmak için kentin kurulduğu tepenin yamacına götürdüler. [30] Ama İsa onların arasından geçerek oradan uzaklaştı.*

Böylece, Nasıra halkının İsa'yı öldürmek istediğini görüyoruz. O'nu neden öldürmek istediler? O'nu öldürmek istediler, çünkü İsa hakkında tüm peygamberlerin yazmış oldukları **Mesih** olduğunu iddia etti. "Gerçek, acı biberdir." (Wolof atasözü: Türkçe karşılığı; "Gerçek, acıdır.") İsa'nın gerçek ile ilgili sözleri, Nasıra halkını öylesine öfkelendirdi ki, O'nu uçurumdan aşağı atmaya çalıştılar. Ama bunu yapamadılar, çünkü İsa'nın ölmesi için Tanrı tarafından belirlenmiş olan zaman henüz gelmemişti. Wolof bilgeliği şöyle der: "Oduncu, köydeki en önemli ağacı (halın gölgesinde bir araya gelip oturduğu) kesmez." (Türkçe karşılığı: "altın yumurtlayan tavuk kesilmez.") Mesih İsa, Tanrı'nın "En Önemli Ağacı'ydı!" İnsanların, Tanrı tarafından dünyanın Yargıcı ve Kurtarıcısı olarak atanan Kişi'yi "kesmek" istemeleri ne kadar büyük bir akılsızlık ve kötülüktü! Daha sonra, insanlar O'nu öldüreceklerdi—ama Tanrı O'nu üç gün sonra ölümden diriltecekti. Bu konu ile ilgili olarak daha ilerdeki bir derste ayrıntılı bilgi edineceğiz.

O zaman şimdi bu günkü dersimizi nasıl özetleyebiliriz? **İki grup insan** hakkında iki öykü işittik. Her iki grup da İsa'nın Mesih olduğunu iddia ettiğini işitti, ama O'nun bu iddiasına verdikleri karşılıklar çok farklıydılar.

1.) Önce, İsa'nın kuyunun başında görüştüğü günahkar kadın ve Samiriye halkı ile ilgili öyküyü işittik. Bu kişiler İsa'nın sözlerini büyük bir sevinç ile kabul ettiler ve İsa'nın dünyanın Kurtarıcısı Mesih olduğuna **inandılar.**

2.) Ama ikinci öykümüzde, Nasıra'nın dindar halkını gördük. İsa'nın sözlerini küçümsediler. Kentlerinde büyümüş olan İsa'nın Mesih olduğuna **inanmadılar.**

Kısaca özetlemek gerekirse, Samiriye kentinde yaşayan günahkarların İsa'yı gökyüzünden gönderilen Kurtarıcı olarak kabul ettiklerini, ama Nasıra'da yaşayan dindar halkın O'nu reddettiklerini gördük.

Sizin bu konuda düşünceniz nedir? Siz bu iki gruptan hangisine daha çok yakınsınız? **İsa'yı Rab ve Kurtarıcıları olarak kabul eden** Samiriye halkı gibi mi düşünüyorsunuz? Yoksa **onları günahlarından kurtarmak için gökyüzünden gönderilen İsa'nın Mesih olduğuna inanmayı reddeden** Nasıra halkına mı benziyorsunuz? İsa'nın, hakkında tüm peygamberlerin yazmış olduğu Kurtarıcı olduğunun farkında mısınız? O'nu Kurtarıcınız olarak kabul ettiniz mi?

Kutsal Yazıların İsa Mesih ile ilgili neler söylediklerine kulak verelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

"Işık karanlıkta parlar, karanlık onu alt edemedi (ya da anlamadı). O, dünyadaydı, dünya O'nun aracılığı ile var oldu, ama dünya O'nu tanımadı. Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi. ***Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi.*** *Onlar, ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine Tanrı'dan doğdular."* (Yuhanna 1:5, 10-13)

Dinleyici dostumuz, siz Tanrı'dan doğdunuz mu? İsa'ya gerçekten inanıyor musunuz? O'nu Rabbiniz ve Kurtarıcınız olarak kabul ettiniz mi?

Bu günkü programımızı burada sona erdirmemiz gerekiyor. O'nun dünyanın tek gerçek Kurtarıcısı olduğunu herkesin bilebilmesi için İsa'nın göstermiş olduğu belirtileri görmek üzere sizi bir sonraki dersimize katılmaya davet ediyoruz.

Siz, Samiriye halkının İsa ile ilgili şu tanıklığını hatırlarken, Tanrı sizi bereketlesin:

"Bu adam gerçekten dünyanın Kurtarıcısıdır!" (Yuhanna 4:42)

İsa'nın Yetkisi

THE AUTHORITY OF JESUS

Matta 12; Yuhanna 5

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Çoğunuzun bildiği gibi, Kutsal Yazılarda yaptığımız yolculukta şu anda İsa Mesih hakkındaki İyi Haber'i anlatan Müjde kitabından okumaktayız. İsa Mesih, Adem çocuklarını Şeytan, günah ve sonsuz yargının egemenliğinden kurtarmak için dünyayı ziyaret eden Kurtarıcı'dır.

Son bir kaç programımızda, İsa'nın nasıl Yahudiler'in ülkesindeki her yere yolculuk ettiğini, kalabalıklara **öğrettiğini,** ve hastaları **iyileştirdiğini** görmüştük. Bu nedenle, O'nu büyük bir kalabalık izledi. Ama her şeye rağmen, **din önderlerinin çoğu O'nu kıskandılar.** Çünkü hem O'nun konuştuğu bilgeliği yalanlayamadılar hem de yaptığı mucizeleri inkar edemediler.

Bugün, Müjde kitabını okumaya devam edeceğiz ve **din önderlerinin Şabat Günü ile ilgili olarak Rab İsa'ya nasıl karşı çıktıklarını** göreceğiz. Şabat, haftanın yedinci günüydü; Tanrı bu günü Yahudiler'e, altı gün çalıştıktan sonra bir dinlenme günü olarak verdi. Ama o dönemin din önderleri olan Ferisiler, İsa'yı Şabat Günü'nü ihlal etmekle suçladılar, çünkü İsa Şabat Günü iyi işler yaptı. Bu suçlamayı O'nun itibarını düşürmek için bir bahane olarak kullanıyorlardı, çünkü O'nu suçlamak için herhangi kötü bir davranışını bulamıyorlardı.

Matta Müjdesi'nin on ikinci bölümünü okuyalım. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Matta 12) *[1]O sıralarda bir **Şabat günü,** İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri acıkınca, başakları koparıp yemeye başladılar. [2]Bun gören Ferisiler İsa'ya, 'Bak, öğrencilerin Şabat günü yasak olanı yapıyor' dediler. [3]İsa onlara,, 'Davut ile yanındakiler acıkınca Davut'un ne yaptığını okumadınız mı?' diye sordu. [4]"Tanrı'nın evine girdi, kendisinin ve yanındakilerin yemesi yasak olan, ancak kahinlerin yiyebileceği adak ekmeklerini yedi. [5]Ayrıca kahinlerin her hafta tapınakta Şabat Günü ile ilgili buyruğu çiğnedikleri halde suçlu sayılmadıklarını Kutsal Yasa'da okumadınız mı? [6]Size şunu söyleyeyim, **burada tapınaktan daha üstün bir şey var.** [7]Eğer siz, ' **Ben kurban değil,***

***merhamet isterim**' sözünün anlamını bilseydiniz, suçsuzları yargılamazdınız. [8]Çünkü **İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbidir!**"*

İsa'ya, Kutsal Yazılarda yüzlerce ad ve unvan verilmiştir. Kendisine verilen bu ünvanlardan biri olan **İnsanoğlu** ünvanı İsa tarafından sık sık kullanıldı. Bu "İnsanoğlu" ünvanı, bize, Mesih'in Adem'in bir oğlu biçimine bürünerek Kendisini alçalttığını hatırlatır. Ve aynı zamanda bize O'nun yüceliğini de açıklar, çünkü bir insana benzeyerek Kendisini alçaltan bu Kişi, Adem'in bütün çocukları üzerinde tüm yetki ve yargıya sahip Olan ile aynı Kişi'dir! Bu konu üzerinde düşünün! Tanrı'nın Sözü, Ruh'u, gücü ve yüceliği yeryüzüne geldi ve bir insanın bedenini aldı! Evet, İsa Mesih İnsanoğlu'dur, Şabat Günü'nün Rabbidir ve her şeyin Rabbidir! Ama tüm bu gerçeklere rağmen Ferisiler, İsa'nın gerçek kimliğini kabul etmediler.

Şimdi bundan sonra olanlara kulak verelim. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Matta 12) *[9]İsa oradan ayrılıp onların havrasına gitti. [10]Orada **eli sakat bir adam** vardı. İsa'yı suçlamak amacı ile kendisine, 'Şabat Günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal Yasa'ya uygun mudur?' diye sordular. [11]İsa onlara şu karşılığı verdi: "Hanginizin bir koyunu olur da, Şabat Günü çukura düşerse onu tutup çıkarmaz?[12]İnsan koyundan çok daha değerlidir. **Demek ki Şabat Günü iyilik yapmak Yasa'ya uygundur!**" [13]Sonra adama, 'Elini uzat!' dedi. Adam elini uzattı. Eli öteki gibi yine sapasağlam oluverdi. [14]Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsa'yı yok etmek için anlaştılar. [15]İsa bunu bildiği için oradan ayrıldı. Bir çok kişi ardından gitti. İsa hepsini iyileştirdi.*

Ferisilerin İsa'yı yanlış yapmakla nasıl suçladıklarını görüyoruz, çünkü İsa onların geleneklerine saygı göstermedi. Ne büyük bir iki yüzlülük! Bu din önderleri açlara ya da hastalara hiç merhamet duymuyorlardı, ama yine de insanların Şabat Günü iyi işlerin yapılmasını yasaklayan kendi insan geleneklerinin Tanrı'dan geldiğine inanmalarını istiyorlardı. Ama onların kötü yüreklerini bilen İsa onlara, Tanrı'nın, Kutsal Yazılarda duyurduklarını şu sözler ile hatırlattı: *"Eğer siz, 'Ben kurban değil, merhamet isterim!' sözünün anlamını bilseydiniz, suçsuzları yargılamazdınız. Çünkü İnsanoğlu, Şabat Günü'nün de Rabbidir."*

Kutsal Yazılarda söylenenleri okumaya devam edelim:

(Matta 12*) [22]Daha sonra İsa'ya kör ve dilsiz **bir cinli** getirdiler. İsa adamı iyileştirdi. Adam konuşmaya, görmeye başladı. [23]Bütün kalabalık şaşırıp kaldı. "Bu Davut'un Oğlu olabilir mi?" diye soruyorlardı. [24]Ferisiler bunu duyunca, 'Bu adam cinleri, ancak cinlerin önderi Baalzevul'un gücü ile kovuyor' dediler. [25] Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: "Kendi içinde bölünen ülke yıkılır. Kendi içinde bölünen kent ya da ev ayakta kalamaz.[26] Eğer Şeytan Şeytan'ı kovarsa, kendi içinde bölünmüş demektir. Bu durumda onun egemenliği nasıl ayakta kalabilir? [27]Eğer ben cinleri Baalzevul'un gücü ile kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin gücü ile kovuyor? Bu durumda sizi kendi adamlarınız yargılayacak. [28] Ama ben cinleri Tanrı'nın Ruhu ile kovuyorsam, Tanrı'nın Egemenliği üzerinize gelmiş demektir.*

(Yuhanna 5) *[1]İsa bundan sonra Yahudiler'in bir bayramı nedeni ile Yeruşalim'e gitti. [2]Yeruşalim'de Koyun Kapısı yanında İbranice'de Beytesta denilen beş eyvanlı bir havuz vardır. [3-4] Bu eyvanların altında kör, kötürüm, felçli hastalardan bir kalabalık yatardı*

*[5]Orada otuz sekiz yıldır hasta olan **felçli** bir adam vardı. [6] İsa hasta yatan bu adamı görünce, ve uzun zamandır bu durumda olduğunu anlayınca, 'İyi olmak ister misin?' diye*

sordu. [7]Hasta şöyle yanıt verdi: "Efendim, su çalkalandığı zaman beni havuza indirecek bir kimsem yok, tam gireceğim an benden önce bir başkası giriyor." [8]İsa ona, 'Kalk, şilteni topla ve yürü' dedi. [9]Adam o anda iyileşti. Şiltesini toplayıp yürümeye başladı. O gün Şabat Günü'ydü. [10] Bu yüzden Yahudi yetkililer iyileşen adama, 'Bugün Şabat Günü' dediler, 'Şilteni toplaman yasaktır.' [11]Ama adam onlara şöyle yanıt verdi: "Beni iyileştiren kişi bana, 'Şilteni topla ve yürü' dedi. [12]Sana, şilteni topla ve yürü diyen adam kim? diye sordular. [13]İyileşen adam ise O'nun kim olduğunu bilmiyordu. Orası kalabalıktı, İsa da çekilip gitmişti.

*[14]İsa daha sonra adamı tapınakta buldu. 'Bak, iyi oldun. Artık günah işleme de başına daha kötü bir şey gelmesin' dedi. [15]Adam gidip Yahudi yetkililere kendisini iyileştirenin İsa olduğunu bildirdi. [16]Şabat Günü böyle şeyler yaptığı için İsa'ya zulmetmeye başladılar. [17]Ama İsa onlara şu karşılığı verdi: "Babam hala çalışmaktadır. Ben de hala çalışıyorum." [18]**İşte bu nedenle, Yahudi yetkililer O'nu öldürmek için daha çok gayret ettiler. Çünkü yalnız Şabat Günü düzenini bozmak ile kalmamış, Tanrı'nın kendi Babası olduğunu söyleyerek kendisini Tanrı'ya eşit kılmıştı.***

Burada duralım ve biraz ara verelim. Din önderleri İsa'ya neden zulmettiler ve O'nu öldürmek istediler? İsa, Şabat Günü felçli adamı iyileştirdiği için mi? Hayır, gerçek neden bu değildi. İsa'yı öldürmek istiyorlardı, çünkü İsa, **Tanrı'nın kendi Babası olduğunu söylemişti.** Din önderleri, İsa'nın, Tanrı'nın huzurundan gelen Mesih olduğunu kabul edemediler. Bu yüzden İsa'yı Tanrı'ya *hakaret ve küfür* etmek ile suçladılar ve O'nu yok etmek istediler.

Ama Kutsal Yazılar şöyle yazar:

(Yuhanna 5) *[19]İsa, Yahudi yetkililere şöyle karşılık verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, **Oğul** Baba'nın yaptıklarını görmedikçe, kendiliğinden bir şey yapamaz. Baba ne yaparsa Oğul da aynı şeyi yapar. [20]Çünkü Baba Oğul'u sever ve yaptıklarının hepsini Oğul'a gösterir. Siz şaşasınız diye O'na bunlardan daha büyük işler de gösterecektir. [21]Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediği kimselere yaşam verir. [22]Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini Oğul'a veriştir. [23]Öyle ki, herkes Baba'yı onurlandırdığı gibi Oğul'u da onurlandırsın. Oğul'u onurlandırmayan, O'nu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz.*

*[24]**Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir.***

*[31]Eğer kendim için **ben tanıklık edersem,** tanıklığım geçerli olmaz. [32]ama benim için tanıklık eden başka biri vardır. O'nun benim için ettiği tanıklığın geçerli olduğunu bilirim. [33]Siz **Yahya'ya** adamlar gönderdiniz, o da gerçeğe tanıklık etti. [34]İnsanın tanıklığını kabul ettiğim için değil, kurtulmanız için bunları söylüyorum. [35]Yahya, yanan ve ışık saçan bir çıraydı. Sizler onun ışığında bir süre için coşmak istediniz. [36]Ama benim, Yahya'nınkinden daha büyük bir tanıklığım var. Tamamlamam için Baba'nın **bana verdiği işler** şu yaptığım işler beni Baba'nın gönderdiğine tanıklık ediyor. [37]Beni gönderen Baba da benim için tanıklık etmiştir. Siz hiç bir zaman ne O'nun sesini işittiniz, ne de şeklini gördünüz. [38]O'nun sözü sizde yaşamıyor. Çünkü O'nun gönderdiği kişiye iman etmiyorsunuz.[39] **Kutsal Yazıları** araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığı ile sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardı![40] Öyleyken siz, yaşama kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz. [41]İnsanlardan övgü kabul etmiyorum. [42]Ama ben sizi bilirim, içinizde Tanrı sevgisi yoktur. [43]Ben Babamın adına geldim, ama beni kabul etmiyorsunuz. Oysa başka birisi*

kendi adına gelirse, onu kabul edeceksiniz. [44]Birbirinizden övgüler kabul ediyor, ama tek olan Tanrı'nın övgüsünü kabul etmeye çalışmıyorsunuz. Bu durumda nasıl iman edebilirsiniz?

*[45]Babanın önünde sizi suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan, umut bağladığınız Musa'dır. [46]**Musa'ya** iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü O benim hakkımda yazmıştır. [47]Ama onun yazılarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?*

Rab İsa'nın O'nu öldürmek isteyen Ferisileri nasıl payladığını işittiniz mi? Rab İsa, onlara Tanrı'nın gökyüzünden gönderdiği **Mesih'i reddeden kişinin** Mesih'in benzersiz **sözlerini** ve eşsiz **işlerini**, **Yahya** peygamberin tanılığını, **Musa** peygamberin tanıklığını ve **Kutsal Yazıların** tanıklığını reddettiğini anlattı. Kısaca, Mesih'i reddeden kişi, **Tanrı'nın Kendisini** reddeder. Oğul'u onurlandırmayan O'nu gönderen Baba'yı da onurlandırmıyor demektir. İsa'nın sözünü ve yetkisini reddetmek, Tanrı'nın sözünü ve yetkisini reddetmektir. Çünkü İsa Tanrı'nın, kendisine tüm yargı ve yetkiyi emanet ettiği Kişi'dir ve Tanrı'nın Sözü'dür.

Tanrı'ya ve O'nun peygamberlerine gerçekten inanan herkes, aynı zamanda İsa'nın gökyüzünden gelen Mesih olduğuna da inanacaktır. Çünkü Tanrı'nın tüm peygamberleri O'na tanıklık ettiler. Peygamberlerin yazılarını bilen ve onlara inanan kişiler, aynı zamanda Meryem oğlu İsa'nın Tanrı'nın dünyanın Kurtarıcısı olması için seçtiği Kişi olduğuna da inanırlar. İsa, din önderleri ile konuşurken onlara söylediği buydu.

(Yuhanna 5) *[39] Kutsal Yazıları araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığı ile sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. **Bana tanıklık eden de bu Yazılardır.**[40] Öyleyken siz yaşama kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz. [45]Baba'nın önünde sizi suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan umut bağladığınız Musa'dır! [46] Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü o benim hakkımda yazmıştır. [47] **Ama onun yazılarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?***

Ah keşke, her birimiz bu sözlerin üstünde özenle düşünebilsek! Çünkü Tanrı bu sözlerin anlamlarını kavrayabilmemiz için bize anlayış vermek istiyor! Tanrı, yüreklerimizde gerçeğin egemen olmasını istiyor. **Eğer peygamberlere inandığımızı söylüyorsak, o zaman onların tanıklık ettiği Kişi'ye,** yani, **İsa Mesih'e inanmamız gerekir!** Sevgili dostlar, sizleri şu soru ile baş başa bırakıyoruz: Peygamber**ler**e **gerçekten** inanıyor musunuz? ("ler" çoğul eki vurgulanmıştır). Pek çok kişi, insanların tanıklığına hemen inanır, ama ne gariptir ki, Kutsal Yazıları yazan **Tanrı'nın pek çok peygamberinin onaylanan tanıklığına** inanan kişilerin sayısı çok azdır. Bu konuda siz nasıl düşünüyorsunuz? *"Peygamberlere inanıyor musunuz?"* (Elçilerin İşleri 26:27)

Sevgili dinleyiciler, bugün burada sizler ile vedalaşmamız gerekiyor, çünkü zamanımız doldu. Ancak yine de, bir sonraki derste İsa Mesih'in harika öyküsünü okumaya devam ederken bize katılmanız için size davette bulunuyoruz.

Siz, Rab İsa'nın Ferisiler'e söylediği sözler üzerinde düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin ve size konuşsun.

"Ama peygamber Musa'nın yazılarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?" (Yuhanna 5:47)

İsa'nın Gücü

THE POWER OF JESUS

Markos 4-6; Matta 9, 10

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz bir esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda, Yahudilerin din önderlerinin İsa'yı mahvetmek istediklerini gördük, çünkü İsa, Tanrı'nın Babası olduğunu söyledi ve bu nedenle Tanrı ile eşit olduğunu iddia etmiş oldu. Büyük bir kalabalık Rab İsa'nın gittiği her yere O'nun ardından gitti. İsa'yı izleyen bu kalabalığın arasında O'nun sözlerine inananlar vardı, ama O'na inanmayan bazı kişiler de O'nu izlemekteydiler. İsa, O'na inananların arasından on iki elçi (haberci) seçti, amacı, öğrencileri ile birlikte olmak, onlara öğretmek ve onları kurtuluşun İyi Haberi'ni duyurmaları için diğer insanlara göndermekti.

İsa'nın seçtiği **on iki elçinin** adları şöyleydi: Aynı zamanda *Petrus* olarak da adlandırılan Simun ve *Andreas,* Zebedi'nin oğulları *Yakup* ve onun küçük erkek kardeşi *Yuhanna,* bu dört kişi balıkçılık yapıyorlardı. Diğer elçiler, *Filipus, Bartalmay, Tomas,* vergi görevlisi *Matta,* Alfay oğlu *Yakup, Taday, Yurtsever Simun* ve İsa'ya ihanet eden *Yahuda İskaryot.* (Bakınız Matta 10:2-4) İsa'ya eşlik eden on iki öğrenci bunlardı. Aynı zamanda İsa'nın her gittiği yere O'nun ile birlikte giden **bir çok kadın** da vardı: İçinden yedi cin çıkmış olan *Mecdelli Meryem.* Hirodes'in kahyası Kuza'nın karısı *Yohanna, Suzanna ve daha bir çokları.* Bu kadınlar kendi olanakları ile İsa'ya ve öğrencilerine yardım ediyorlardı. (Bakınız Luka 8:2, 3)

Daha önce görmüş olduğumuz gibi, insanlar Rab İsa'nın öğretişine şaşıp kalıyorlardı. Çünkü İsa onlara kendi yasa öğretmenlerinin sahip olmadığı bir yetki ile öğretiyordu. İsa'nın yetkisi yalnızca sözler ile sınırlı değildi, ama aynı zamanda sergilediği güçlü işler aracılığı ile de kanıtlanıyordu. Çünkü Kutsal Yazılar şöyle der: *"Çünkü Tanrı'nın Egemenliği lafta değil,* ***güçtedir.****"* (1. Korintliler 4:20) Bu günkü dersimizde, **Rab İsa'nın** yeryüzündeki her yaratık ve her güç üzerinde nasıl **kudret ve yetkiye sahip olduğunu** göreceğiz.

Okumamıza Markos Müjdesi'nin dördüncü bölümü ile başlıyoruz. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Markos 4) *[35]İsa, o gün akşam olunca öğrencilerine, 'Karşı yakaya geçelim' dedi. [36]Öğrenciler kalabalığı geride bırakarak İsa'yı içinde bulunduğu tekne ile götürdüler.Yanında başka tekneler de vardı. [37]* ***Bu sırada büyük bir fırtına koptu.*** *Dalgalar tekneye öyle bindirdi ki, tekne neredeyse su ile dolmuştu. [38]İsa, teknenin kıç tarafında bir yastığa yaslanmış uyuyordu. Öğrenciler O'nu uyandırıp, 'Öğretmenimiz,öleceğiz! Hiç aldırmıyor musun?' dediler. [39]İsa kalkıp rüzgarı azarladı, göle, 'Sus, sakin ol!' dedi. Rüzgar dindi, ortalık* ***sütliman*** *oldu. [40]İsa öğrencilerine, 'Neden korkuyorsunuz? Hala imanınız yok mu?' dedi. [41] Onlar ise büyük korku içinde birbirlerine, '****Bu adam kim ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?'*** *dediler.*

(Markos 5) *[1]Gölün karşı yakasına, Gerasalılar'ın memleketine vardılar. [2] İsa tekneden iner inmez,* ***kötü ruha tutulmuş bir adam*** *mezarlık mağaralardan çıkıp O'nu karşıladı. [3] Mezarların içinde yaşayan bu adamı artık hiç kimse zincir ile dahi bağlı tutamıyordu. [4] Bir çok kez zincir ve köstekler ile bağlandığı halde, zincirleri koparmış, köstekleri parçalamıştı. [5]Hiç kimse onun ile başa çıkamıyordu. Gece gündüz mezarlarda, dağlarda bağırıp duruyor, kendini taşlar ile yaralıyordu. [6] Uzaktan İsa'yı görünce, koşup geldi. O'nun önünde yere kapandı. [7] Yüksek ses ile haykırarak, 'Ey İsa, yüce Tanrı'nın Oğlu, benden ne istiyorsun? Tanrı hakkı için sana yalvarırım, bana işkence etme'!' dedi. [8]Çünkü İsa, 'Ey kötü ruh, adamın içinden çık!' demişti. [9]Sonra İsa adama, 'Adın ne?' diye sordu. 'Adım Tümen. Çünkü sayımız çok' dedi. [10]Ruhları o bölgeden çıkarmaması için İsa'ya yalvarıp yakardı. [11] Orada dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. [12] Kötü ruhlar İsa'ya, 'Bizi şu domuzlara gönder, onlara girelim' diye yalvardılar. [13] İsa'nın izin vermesi üzerine de kötü ruhlar adamdan çıkıp domuzların içine girdiler. Yaklaşık iki bin domuzdan oluşan sürü, dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu. [14] Domuzları güdenler kaçıp kentte ve köylerde olayın haberini yaydılar. Halk olup biteni görmeye çıktı. [15]****İsa'nın yanına geldikleri zaman, önceleri bir tümen cine tutulmuş olan adamı giyinmiş, aklı başına gelmiş, oturmuş görünce korktular.*** *[16] Olayı görenler, cinli adama olanları ve domuzların başına gelenleri halka anlattılar. [17] Bunun üzerine halk, bölgelerinden ayrılması için İsa'ya yalvarmaya başladı. [18]İsa tekneye binerken, önceleri cinli olan adam O'na, 'Senin ile geleyim' diye yalvardı. [19] Ama İsa adama izin vermedi. Ona, 'Evine, yakınlarının yanına dön' dedi. 'Rabbin senin için neler yaptığını, sana nasıl merhamet ettiğini onlara anlat.' [20]Adam da gitti. İsa'nın kendisi içineler yaptığını Dekapolis'te duyurmaya başladı. Anlattıklarına* ***herkes şaşıp kalıyordu.***

[21]İsa tekne ile karşı yakaya dönünce, çevresinde büyük bir kalabalık toplandı. Kendisi gölün kıyısında duruyordu. [22-23] Bu sırada havra yöneticilerinden Yair adlı biri geldi. İsa'yı görünce ayaklarına kapandı, 'Küçük kızım can çekişiyor. Gelip ellerini onun üzerine koy da kurtulsun, yaşasın!' diye yalvardı. [24] İsa adam ile birlikte gitti. Büyük bir kalabalık da ardından gidiyor, O'nu sıkıştırıyordu. [25] ***Orada on iki yıldır kanaması olan bir kadın vardı.*** *[26] Bir çok hekimin elinden çok çekmiş, varını yoğunu harcamış, ama iyileşeceğine daha da kötüleşmişti. [27] Kadın İsa hakkında anlatılanları duymuştu. Bu nedenle, kalabalıkta O'nun arkasından gelip* ***giysisine dokundu.*** ***[28]****İçinden, 'Giysilerine bile dokunsam, kurtulurum' diyordu. [29]* ***O anda kanaması kesiliverdi.*** *Kadın, bedeninin derinliğinde acıdan kurtulduğunu hissetti. [30] İsa ise, kendisinden bir gücün akıp gittiğini hemen anladı. Kalabalığın ortasında dönüp, 'Giysilerime kim dokundu?' diye sordu.[31] Öğrencileri O'na, 'Seni sıkıştıran kalabalığı görüyorsun! Nasıl oluyor da, 'Bana kim dokundu diye soruyorsun' dediler. [32] İsa, kendisine dokunanı görmek için çevresine bakındı. [33] Kadın da kendisindeki değişikliği biliyordu. Korku ile titreyerek geldi. İsa'nın ayaklarına kapandı ve O'na bütün gerçeği anlattı. [34] İsa, ona, 'Kızım' dedi. 'İmanın seni kurtardı. Esenlik ile git. Acıların son bulsun.'*

[35] İsa daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden adamlar geldiler; yöneticiye, 'Kızın öldü!' dediler, 'Öğretmeni neden hala rahatsız ediyorsun?' [36]İsa bu sözlere aldırmadan havra yöneticisine, 'Korkma, yalnız iman et!' dedi. [37] İsa, Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'dan başka hiç kimsenin kendisi ile birlikte gitmesine izin vermedi. [38]Havra yöneticisinin evine vardıkları zaman, İsa acı acı ağlayıp feryat eden gürültülü bir kalabalık ile karşılaştı. [39]İçeri girerek onlara, 'Niye gürültü edip ağlıyorsunuz?' dedi. 'Çocuk ölmedi, uyuyor.' [40] Onlar ise kendisi ile alay ettiler. Ama İsa hepsini dışarı çıkardıktan sonra, çocuğun annesini, babasını ve kendisi ile birlikte olanları alıp çocuğun bulunduğu odaya girdi. [41] Çocuğun elini tutarak ona, 'Talita kumi!' dedi. Bu söz, 'Kızım, sana söylüyorum, kalk!' anlamına gelir. [42] On iki yaşında olan kız, ***hemen ayağa kalktı,*** *yürümeye başladı.* ***Oradakileri derin bir şaşkınlık aldı.*** *43 İsa onlara, 'Bunu kimse bilmesin' diyerek uyardı ve kıza yemek verilmesini buyurdu.*

(Matta 9*) [27]İsa oradan ayrılırken,* ***iki kör*** *'Ey Davut Oğlu, halimize acı!' diye feryat ederek O'nun ardından gittiler. [28]İsa eve girince körler yanına geldiler. Onlara, 'İstediğinizi yapabileceğime inanıyor musunuz?' diye sordu.Körler, 'İnanıyoruz, ya Rab!' dediler. [29]Bunun üzerine İsa, 'İmanınıza göre olsun!' dedi. [30] Ve adamların gözleri açıldı. İsa, 'Sakın bunu kimse bilmesin' diyerek onları sıkı sıkı uyardı. [31] Onlar ise çıkıp İsa ile ilgili haberi bütün bölgeye yaydılar.*

[32]Adamlar çıkarken İsa'ya, ***dilsiz bir cinli*** *getirdiler.[33] Cin kovulunca adamın dili çözüldü.* ***Halk hayret içinde,*** *'İsrail'de böylesi hiç görülmemiştir!' diyordu. [34] Ferisiler ise, 'Cinleri, cinlerin önderinin gücü ile kovuyor' diyorlardı.*

(Markos 6) ***[1]****İsa oradan ayrılarak kendi memleketine gitti. Öğrencileri de ardından gittiler. [2] Şabat Günü olunca İsa havrada öğretmeye başladı. Söylediklerini işiten bir çok kişi şaşıp kaldı. "****Bu adam bunları nereden öğrendi****?" diye soruyorlardı. "****Kendisine verilen bu bilgelik nedir? Nasıl böyle mucizeler yapabiliyor****?" [3] Meryem'in oğlu, Yakup, Yose, Yahuda ve Simun'un kardeşi olan marangoz değil mi bu? Kız kardeşleri burada aramızda yaşamıyorlar mı? ' Ve gücenip O'nu reddettiler. [4]İsa da onlara, 'Bir peygamber, kendi memleketinden, akraba çevresinden ve kendi evinden başka yerde hor görülmez.' dedi. [5] Orada bir kaç hastayı üzerlerine ellerini koyarak iyileştirmekten başka hiç bir şey yapamadı. [6]****Halkın imansızlığına şaşıyordu****.*

*İsa çevredeki köyleri dolaşıp öğretiyordu****.*** ***[7]*** *On iki öğrencisini yanına çağırdı ve onları ikişer ikişer halk arasına göndermeye başladı. Onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi. Verdiği talimatlar şunlardı*: (Matta 10) [16]*"İşte, sizi* ***koyunlar gibi kurtların arasına gönderiyorum.*** *Yılan gibi zeki, güvercin gibi saf olun. [17] İnsanlardan sakının. Çünkü sizi mahkemelere verecek, havralarında kamçılayacaklar.* ***[28]*** ***Bedeni öldüren, ama canı öldüremeyenlerden korkmayın. Canı da bedeni de cehennemde mahvedebilen Tanrı'dan korkun.*** *[34] Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın. Barış değil, kılıç getirmeye geldim. [35]Çünkü ben baba ile oğlun, anne ile kızın, gelin ile kaynanının arasına ayrılık sokmaya geldim. [36]İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacak. [37]Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. [39]Canını kurtaran onu yitirecek. Canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.* Amin.

Böylece, bugün Rab İsa'nın hem **sözlerinin** hem de **işlerinin** Tanrı'nın gücü ile dolu olduğunu görmüş olduk. O'nu izleyen kalabalıklar şaşıp kalıyor ve şöyle diyorlardı: "***Bu adam bunları nereden öğrendi? Kendisine verilen bu bilgelik nedir? Nasıl böyle mucizeler yapabiliyor?"*** (Markos 6:2)

İsa, gücünü ve bilgeliğini nereden alıyordu? Aslında hiç bir yerden almıyordu! Çünkü O'nun Kendisi Tanrı'nın Gücü ve Bilgeliği**dir.** Rab İsa, **nereden geldiğini ve kim olduğunu** insanlara göstermek için Tanrı'nın tüm güçlü işlerini yeryüzünde yaptı. Rab İsa, yaratılmış olan her varlığın ve varolan her gücün üzerinde yetkiye sahipti. Çünkü O, **"Ruhullah"** ve **"Kalimat Allah"tır** (Arapça) Yani, O, **Tanrı'nın Ruh'u ve Tanrı'nın Sözü'dür.** İsa'nın şiddetli fırtınayı sakinleştirmesinin ve vahşi, cine tutsak adamı söylediği tek bir söz ile iyileştirebilmesinin nedeni de budur. Tanrı'nın sınırsız gücünün tümü, Rab İsa'da konut kurmuştu. Kadını on iki yıldır kanaması nedeni ile çektiği acıdan kurtarabilmesinin sebebi de budur. Bu kanamalı kadın tüm parasını doktorlara ve ilaçlara harcamıştı, ama İsa'nın giysisinin eteğine dokunduğu anda iyileşiverdi. Aynı şekilde, İsa iki kör adamın gözlerine dokunduğu zaman, anında görmeye başladılar. Ve İsa'nın yetkisi, yalnızca yaşayan kişilerin üzerinde olmakla sınırlı değildi. O'nun aynı zamanda ölüler üzerinde de yetkisi vardı. Bu nedenle, ölmüş olan kızı yaşama geri getirebildi. İsa'nın gücü yalnızca bir peygamberin gücü değildi, bir peygamberin gücünün çok ötesindeydi. Çünkü O'nun Kendisi, **beden almış olan Tanrı'nın Sözü'ydü.**

Evet, Tanrı'nın Sözü bize, **tüm** gücün ve **tüm** yetkinin İsa Mesih'e verilmiş olduğunu söyler. İşte bu nedenle eğer İsa'ya Kurtarıcınız ve Rabbiniz olarak güvenirseniz, artık hiç bir şeyden – ölüm, yaşam, kötü ruhlar, büyücüler, şimdiki zaman, gelecek zaman - korkmanız gerekmez. **Artık okunmuş muska taşımanıza gerek kalmaz** ya da kişisel bir koruyucu ruha kurban sunmanız gerekmez. Çünkü **Rab İsa sizi koruyacaktır.** Kutsal Yazılar bu konuda şöyle yazar: *"Çünkü **Tanrı'nın bütün doluluğu bedence Mesih'te bulunuyor.** Ve siz de **her yönetim ve hükümranlığın baş olan** Mesih'te doluluğa kavuştunuz."* (Koloseliler 2:9, 10)

Sevgili dostlar, *"her yönetim ve hükümranlığın başı olan"* Mesih'e güveniyor musunuz? Yoksa hala bu dünyanın zayıf ve yetkisiz güçlerini yatıştırmak için çaba mı gösteriyorsunuz?

Bizi dinlediğiniz için teşekkürler. Rab isterse bir sonraki dersimizde, Müjde kitabında okumaya devam edeceğiz ve İsa'nın, kalabalıklara benzetmeler kullanarak nasıl öğrettiğini dinleyeceğiz.

Tanrı, Mesih ile ilgili ilan ettiğinin derin anlamını size öğretsin ve sizi bereketlesin:

"Tanrı'nın bütün doluluğu bedence Mesih'te bulunuyor!" (Koloseliler 2:9, 10)

İki Önemli Benzetme

TWO IMPORTANT PARABLES

Luka 8; Matta 13

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz bir esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda İsa Mesih'in bir peygamberin sahip olduğu yetkinin çok ötesinde bir yetkiye sahip olduğunu keşfetmiştik. İsa, Tanrı'nın gücü ile doluydu. **O, Tanrı'nın bir insanın bedenindeki Gücü'ydü!** Fırtınayı sakinleştirebilmesinin, kötü ruhları kovabilmesinin, hastaları ve körleri iyileştirebilmesinin ve hatta ölüleri diriltebilmesindeki gücün nedeni buydu!

Bugün Müjde (İncil) kitabını okumaya devam edeceğiz ve Rab İsa'nın kalabalığa nasıl **benzetmeler** (öyküler) kullanarak öğretiş verdiğini dinleyeceğiz. İsa, gerçeği, genellikle benzetmeler kullanarak açıkladı, çünkü çevresindeki O'nu izleyen kişilerin çoğu kişinin gerçek isteği Tanrı Sözü'nü bilmek değildi. İsa'dan istedikleri bedenlerini **hastalıktan** iyileştirmesiydi, ama O'ndan **günahlı** canlarını iyileştirmesini istemediler. Aynı zamanda bir sırtlan sürüsü gibi İsa'nın peşine takılan din önderlerinin O'nun sözlerini dinlemelerinin nedeni, yalnızca O'nu suçlamak amacı ile bir fırsat arıyor olmalarıydı. Bu tür kişiler kendisini dinlerlerken, İsa benzetmeler ile konuştu. Anlattığı benzetmelerin amacını açıklamak için O'nu gerçekten izleyen kişiler ile yalnız kalacağı zamanları bekledi.

Tanrı herkesin gerçeği bilmesini ve kurtulmasını ister, ama eğer yüreklerimiz inatçı ise Tanrı, gerçeğini bizlere açıklamayacaktır. İnsanlar nasıl zenginliklerin peşinden koşuyorlarsa, Tanrı da aynı şekilde bizlerin, O'nun gerçeğinin peşinden koşmamızı ister. Peygamber Süleyman şöyle yazar: ***"Eğer gümüş ararcasına gerçeği ararsan, gerçeği ararsan define arar gibi, Rab korkusunu anlar ve Tanrı'yı yakından tanırsın."*** (Süleyman'ın Özdeyişleri 2:4, 5)

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz? **Tanrı'nın gerçeğini** paradan ya da herhangi başka bir zenginlikten daha çok mu bağrınıza basıyorsunuz? Tanrı'nın gerçek olan Sözü, zihninizin ve yüreğinizin en önemli yerinde mi bulunuyor? Belki de yüreğinizin Tanrı'nın önündeki gerçek durumunu bilmiyorsunuz? O zaman Rab İsa'nın **Tohum Benzetmesi'**ni dikkatle dinleyin.

Luka Müjdesi'nin sekizinci bölümünü okuyoruz. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Luka 8) *4-5 Büyük bir kalabalığın toplandığı insanların her kentten kendisine akın akın geldiği bir sırada İsa şu benzetmeyi anlattı: "**Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı.** Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü, ayak altında çiğnenip gökteki kuşlara yem oldu. 6 Kimi kayalık yere düştü, filizlenince susuzluktan kuruyup gitti. 7 Kimi, dikenler arasına düştü. Filizler ile birlikte büyüyen dikenler filizleri boğdu. 8 Kimi ise iyi toprağa düştü, büyüdüğü zaman yüz kat ürün verdi." Bunları söyledikten sonra, '**İşitecek kulağı olan işitsin!**' diye* seslendi.

*9-10 İsa bu benzetmenin anlamını kendisinden soran öğrencilerine, 'Tanrı'nın Egemenliği'nin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi' dedi. 'Ama başkalarına benzetmeler ile sesleniyorum. Öyle ki…11 Benzetmenin anlamı şudur: **Tohum,** Tanrı'nın Sözü'dür. 12 **Yol kenarına** düşenler sözü işiten kişilerdir. Ama sonra İblis gelir, inanıp kurtulmasınlar diye sözü yüreklerinden alıp götürür. 13 **Kayalık yere** düşenler, işittikleri sözü sevinç ile kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre inanan kişilerdir. Böyleleri denendikleri zaman imandan dönerler. 14 **Dikenler arasına** düşenler, sözü işiten, ama zaman içinde yaşamın kaygıları, zenginlikleri ve zevkleri içinde boğulan, dolayısıyla olgun ürün vermeyenlerdir. 15 **İyi toprağa** düşenler ise, sözü işitince onu iyi ve sağlam bir yürekte saklayanlardır. Bunlar sabır ile dayanarak ürün verirler.*

Tohum eken ekinci benzetmesinin anlamını kavradınız mı? Bu benzetmede, tohumu ve toprağı görüyoruz. Burada 'tohum' neyi temsil etmektedir? Rab İsa bu konuda ne dedi? Şöyle dedi: "**Tohum, Tanrı'nın gerçek Sözü anlamına gelir.** Peki ya toprak? Toprak, ne anlama gelir? **Toprak, insan yüreğini sembolize eder.**

Evet, Tanrı'nın Sözü, iyi tohuma benzer, çünkü canlıdır ve yüreğinizde ve yaşamınızda sonsuz yaşam ve gerçek bereket sağlayacak güce sahiptir. Ancak, insan yüreği çok katı ve kuru olabilen toprak gibidir. Bu konu üzerinde biraz düşünelim. Benzetmede kaç tür toprak görüyoruz? Tohumun, dört farklı toprak üzerine düştüğünü gördük.

1.) **Yol kenarına** düşen tohum vardı.
2.) **Kayalık yere** düşen tohum vardı.
3.) **Dikenler arasına** düşen tohum vardı. (Wolof dilinde: *arasında bazı meyve tohumlarının dikenli kabukları bulunan bir tür çimen*)
4.) Aynı zamanda bir de **iyi toprağa** düşen tohum vardı.

Öncelikle, İsa dünyada insanların üzerinde yürüdükleri **sert yola** benzeyen bir yüreğe sahip olan kişilerden söz etti. Bazı insanların yürekleri beton kadar serttir. Eğer bir tohum toprağı katı olan bir yola düşerse ne olacaktır? Filizlenecek ve meyve verecek midir? Hiç bir zaman! Tohum böyle bir toprakta kök salmaya bile başlayamaz. İnsanlar tohumun üzerinde yürüyüp geçecek ve havada uçan kuşlar tohumu yiyeceklerdir. Pek çok kişinin yüreği işte bunun gibidir. Katı toprağa benzeyen yüreğe sahip olan insanlar **Peygamberlerin Yazılarına önem vermeyen kişilerdir** ve bunun bir sonucu olarak İsa'nın dünyanın Kurtarıcısı olduğuna inanmazlar. Onların önem verdikleri tek şey, kendi düşünceleri ya da atalarının gelenekleridir. Tanrı'nın gerçek Sözü, onların yüreklerinde, aynı sert toprak yola düşen ve yaşam üretemeyen bir tohum örneğinde olduğu gibi, yaşam üretemeyecektir.

İsa'nın sözünü ettiği **ikinci** toprak türü, üzerinde bir çok **kayalıkların bulunduğu ince bir topraktır.** Üzerinde kayalıkların bulunduğu toprak, Tanrı'nın Sözü'nü işiten ve hemen sevinç ile kabul eden birinin yüreğini sembolize eder; ama tohum **kök salamaz,** çünkü

Tanrı'nın Sözü, kişinin yüreğinde gerçekten kök salamamıştır. Bu tür bir insan, inandığını söyler, ama bazı denemeler geldiği zaman ya da Gerçeğin Sözü nedeni ile zulüm gördüğünde, gerçeğe inanmaktan vazgeçer. Çoğu kişi böyledir. Tanrı'nın Sözü, onların yüreklerinin derinliklerinde kök salamaz, çünkü Tanrı'nın övgüsü yerine insanın övgüsünü tercih ederler. Bunun bir sonucu olarak da Tanrı'nın Sözü onlara, aynı kayalık yere düşen tohumun yararsızlığı gibi, boş ve yararsız gelir.

Üçüncü toprak türü, **dikenler ile doludur.** Tohum dikenler arasına düştüğü zaman, ne olur? Ürün verir mi? Hayır, vermez. Tohum ürün veremeden önce dikenler onu boğacaktır. Dikenler ile dolu olan toprak, Tanrı'nın Sözü'nü işiten, ama zaman içinde yaşamın kaygıları, **zenginlikleri ve zevkleri ile aldatılan** birinin yüreğini sembolize eder; tüm bunlar Sözü boğarlar ve tohum üretken olamaz. Adem çocuklarının çoğunun yüreği dikenli toprağa benzer. Onlar şöyle düşünürler: "Evet, bir gün Peygamberlerin Yazılarını okumaya başlayacağım. Zamanım olduğunda Tanrı'nın Sözü'nü dinleyeceğim *'inşaallah'* (Arapça dilindeki anlamı: *eğer Tanrı isterse!*) Ancak Şeytan bu tür kişilerin Tanrı'nın Sözü'nü anlamak için hiç bir zaman vakit ayırmayacaklarını çok iyi bilir. Bu tür kişilerin sorunları ve ihtiyaçları, onların zihinlerine ve yüreklerine egemen olacaktır. Bu kişilerin çalışmaları, para kazanmaları, alış verişe gitmeleri, satın almaları, satmaları, ders çalışmaları, uyumaları ve daha bir çok şey yapmaları gerekir. Sizin durumunuz da bu kişilere mi benziyor? Yaşamınız, ihtiyaçlarınız ve ilgi alanlarınız yüzünden tüm yüreğiniz ile Tanrı'nın Gerçeği'ni aramak için zaman ayıramayacak kadar dolu mu? Bir gün, ölümün aniden geleceğini ve sizi sonsuzluğa götüreceğini hatırlayın. O gün geldiği zaman, neyin gerçek neyin yalan olduğunu bileceksiniz, ama dünyada yaşadığınız dönem içinde aramadığınız ya da itaat etmediğiniz gerçeği o gün bilmek artık size hiç bir yarar sağlamayacak, çünkü tövbe etmek için geçerli olan zaman sona ermiş olacak ve siz sonsuzluk boyunca kaybolacaksınız!

Dördüncü toprak türü, **iyi topraktı.** Çiftçinin iyi ve verimli toprağa ektiği tohum kök saldı, filizlendi ve öylesine bol ürün verdi ki, çiftçi ektiğinden yüz kat fazlasını biçti. Tohumu alan iyi toprak, Tanrı'nın Sözü'nü işiten ve onu **iyi ve sağlam bir yürekte saklayan,** böylece doğruluk ve sonsuz yaşam üreten bir insanın yüreğini sembolize eder. Tanrı'nın Sözü diridir, güçlüdür ve bu Sözü alçakgönüllülük ile ve içten bir şekilde kabul eden herkeste sonsuz yaşam ve doğruluk üretecektir.

İsa'nın, ekincinin ektiği tohum benzetmesinde öğrettikleri kısaca bunlardır. Tanrı Sözü, **iyi tohuma** benzer ve yüreklerimiz ise **sert toprak** gibidir. Tohumun sert toprağa ekilebilmesinden önce ne olması gerekir? Her çiftçinin mutlaka bildiği gibi, toprağı saban ile işlemek gerekir. Buna benzer şekilde, Tanrı'yı hoşnut eden yürek de Tanrı Sözü'nün İyi Tohumu'nu kabul etmek için hazırlanmış olan kırılmış ve pişman bir yürektir. Tanrı'yı hoşnut eden yürek, Tanrı'nın Sözü'nü alçalarak ve iman ederek kabul eden yürektir. Kutsal Yazılar bu konuyu şu sözler ile bildirirler: *""Şunu aklınızda tutun: herkes dinlemekte çabuk, konuşmakta yavaş olsun. Her türlü pisliği ve her tarafa yayılmış olan kötülüğü üstünüzden sıyırıp atarak,**içinize ekilmiş, canlarınızı kurtaracak güçte olan sözü alçakgönüllülük ile kabul edin.**"* (Yakup 1:19, 21)

Sizin yüreğinizin durumu nedir? Tanrı'nın, peygamberleri aracılığı ile Kutsal Yazılarda söylediklerini kabul etmek için hazırlanmış alçakgönüllü bir yüreğe sahip misiniz? Tanrı'nın Sözü yüreğinizde büyüyor mu? Yoksa yüreğiniz, sert, kayalıkların bulunduğu, dikenli bir toprağa mı benziyor? Tanrı'nın Sözü İyi Tohum'dur, ama yaşam ve bereketi yalnızca Söz'e gerçekten inanan ve O'na itaat eden kişilerin yüreklerinde üretecektir.

Şimdi İsa'nın kalabalığa anlattığı bir başka "çiftçi benzetmesine" kulak verelim. Bu benzetme **Deliceler Benzetmesi** olarak adlandırılır. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Matta 13) *[24] İsa onlara başka bir benzetme anlattı: "**Göklerin Egemenliği, tarlasına iyi tohum eken adama benzer.** [25] **Herkes uyurken adamın düşmanı geldi, buğdayın arasına delice ekip gitti.** [26] Ekin gelişip başak salınca, deliceler de göründü. [27] Mal sahibinin köleleri gelip ona şöyle dediler: "Efendimiz, sen tarlana iyi tohum ekmedin mi? Bu deliceler nereden çıktı? [28] Mal sahibi, "Bunu bir düşman yapmıştır" dedi. 'Gidip deliceleri toplamamızı ister misin?' diye sordu köleler. [29] 'Hayır,' dedi adam. 'Deliceleri toplarken belki buğdayı da sökersiniz. [30] Bırakın biçim vaktine dek birlikte büyüsünler.. Biçim vakti orakçılara, önce deliceleri toplayın diyeceğim, yakmak için demet yapın. Buğdayı ise toplayıp ambarıma koyun.'*

*[36]Bundan sonra İsa halktan ayrılıp eve gitti. Öğrencileri yanına gelip, 'Tarladaki deliceler ile ilgili benzetmeyi bize açıkla' dediler. [37] İsa, 'İyi tohumu eken **İnsanoğlu'dur'** (Yani, Mesih olan Kendisidir) diye karşılık verdi. [38] 'Tarla ise dünyadır. İyi tohum, göksel egemenliğin oğulları, deliceler de kötü olanın oğullarıdır. [39] Deliceleri eken düşman İblis'tir. Biçim vakti, çağın sonu; orakçılar ise meleklerdir. [40] Deliceler nasıl toplanıp yakılırsa, çağın sonunda da böyle olacaktır. [41-42] İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da insanları günaha düşüren her şeyi kötülük yapan herkesi O'nun egemenliğinden toplayıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır. [43] Doğru kişiler o zaman Babaları'nın Egemenliği'nde güneş gibi parlayacaklar. **Kulağı olan işitsin!**'* Amin.

Rab İsa, deliceler benzetmesinde, dünyayı bir buğday tarlası ile kıyasladı. **Tohum Eken Kişi, İsa Mesih'i** sembolize eder. Tarlada büyüyen **buğday** Mesih ile ilgili İyi Haber'e iman ettikleri için **Tanrı'nın çocukları olan** imanlıları sembolize eder. Buğdayın arasına deliceleri eken **düşman, Şeytan'dır. Deliceler, Tanrı'ya ait olmayan kişileri sembolize ederler,** çünkü Mesih ile ilgili İyi Haber'i kabul etmemişlerdir. **Biçim zamanı, Yargı Günü'dür. Ambarda toplanan buğday, Tanrı'nın huzurunda sonsuza kadar yaşama hakkına sahip olanları** sembolize eder. Ama yine de, **toplanan ve yakılan deliceler, sonsuz ateşe atılacak olan kişileri** ifade ederler.

Dinleyici dostlarımız, sizin durumunuz nedir? Sizler **buğday** gibi misiniz? Yoksa **deliceler** gibi mi? Yüreğiniz araştırın. Yargı Günü geliyor! Yargıç kapıda! Yargı Günü'nde Yargıç ile yüz yüze gelecek güvene sahip misiniz? Sizi cehennem ateşinden kurtarmak için gelmiş Olan'ın hakkındaki İyi Haber'e yüreğinizde inandıysanız, korkmanıza gerek yok! İsa Mesih'in Yargı Günü ile ilgili ilan etmiş olduğuna kulak verin. O, şöyle dedi: "*Size doğrusunu söyleyeyim. Sözümü **işitip** beni gönderene **iman edenin** sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri **yargılanmaz, ölümden yaşama** geçmiştir!"* (Yuhanna 5:24) Amin!

Dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki derste, Tanrı isterse, Müjde kitabında devam edeceğiz ve İsa'nın nasıl mucizevi bir şekilde yalnızca beş somun ekmek ve iki balık ile beş bin kişinin karnını doyurduğunu göreceğiz.

Sizler, Rab İsa'nın bugün işittiğiniz sözlerini hatırlarken, Tanrı size bol anlayış versin:

"Kulağı olan işitsin!" (Matta 13:43)

Yaşam Ekmeği

THE BREAD OF LIFE

Markos 6; Yuhanna 6

Dinleyici dostlarımız, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sileri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde, Rab İsa'nın kalabalıklara konuştuğunu dinledik. Öğretişini, sonsuz gerçek ile dolu olan benzetmeler aracılığı ile sundu. Ama yine de, **kalabalığın çoğu benzetmelerin anlamını kavramadı, çünkü yürekleri katılaşmıştı.** Göksel konuları değil, yalnızca yersel konuları takdir ettiler. Çoğu İsa'yı izlemedi, çünkü O, günahkarların Kurtarıcısıydı. Kalabalıktakilerin çoğunun O'nun ardından gitmelerinin nedeni, O'ndan elde ettikleri fiziksel yararlardan ötürüydü.

Bugün Rab İsa tarafından söylenmiş olan başka bir çok söz daha dinleyeceğiz. Aynı zamanda, O'nun, söylediği sözleri, mucizevi bir belirti aracılığı ile nasıl onayladığını da göreceğiz. Bugünkü dersimizin adı **Yaşam Ekmeği.** (Wolof dilinde: *sonsuz yaşam veren yiyecek*)

Şimdi kutsal kitabın Markos Müjdesi'nin altıncı bölümünü okumaya devam edelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Markos 6) *[30] Elçiler İsa'nın yanına dönerek yaptıkları ve öğrettikleri her şeyi O'na anlattılar. [31] İsa onlara 'Gelin, tek başımıza tenha bir yere gidelim de biraz dinlenin' dedi. Gelen giden öyle çoktu ki, yemek yemeye bile vakit bulamıyorlardı. [32] Tekneye binip tek başlarına tenha bir yere doğru yol aldılar. [33] Gittiklerini gören bir çok kişi onları tanıdı. Halk, civardaki bütün kentlerden yaya olarak yola dökülüp onlardan önce oraya vardı. [34] İsa tekneden inince büyük bir kalabalık ile karşılaştı. Çobansız koyunlara benzeyen bu insanlara acıdı ve onlara bir çok konuda öğretmeye başladı.*

[35-36]Vakit ilerlemişti. Öğrencileri, İsa'ya gelip, 'Burası ıssız bir yer' dediler, 'Vakit de ilerledi. Halkı salıver de çevredeki çiftlik ve köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar.' [37] İsa ise, 'Onlara siz yiyecek verin' diye karşılık verdi. Öğrenciler, İsa'ya, 'Gidip iki yüz dinarlık ekmek alıp onlara yedirelim mi yani?' diye sordular. [38] İsa onlara, 'Kaç ekmeğiniz var, gidin bakın' dedi. Öğrenip geldiler, 'Beş ekmek ile iki balığımız var' dediler. [39] İsa herkesi küme

küme yeşil çayıra oturtmalarını buyurdu. [40] Halk, yüzer, ellişer kişilik bölükler halinde oturdu.

[41] İsa beş ekmek ile iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. İki balığı da hepsinin arasında paylaştırdı. [42-43] ***Herkes yiyip doydu.*** *Arta kalan ekmek ve balıkları on iki sepet dolusu topladılar. [44] Yemek yiyen erkeklerin sayısı* ***beş bin*** *kadardı. [45] Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce karşı yakada bulunan Beytsayda'ya geçmelerini buyurdu. Bu arada kendisi halkı evlerine gönderecekti. [46] Onları uğurladıktan sonra dua etmek için dağa çıktı. [47-48] Akşam olduğu zaman, tekne gölün ortasına varmıştı. Yalnız başına karada kalan İsa, öğrencilerinin kürek çekmekte çok zorlandıklarını gördü. Çünkü rüzgar onlara karşı esiyordu. Sabaha karşı İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı. Yanlarından geçip gidecekti. [49] Onlar ise gölün üstünde yürüdüğünü görünce, O'nu hayalet sanarak bağrıştılar. [50] Hepsi O'nu görmüş ve dehşete kapılmıştı. İsa hemen onlara seslenerek, 'Cesur olun, benim, korkmayın!' dedi. [51] Tekneye binip onlara katılınca rüzgar dindi. Onlar ise büyük bir şaşkınlık içindeydiler. [52] Ekmek ile ilgili mucizeyi bile anlamamışlardı; zihinleri körelmişti. [53] İsa ile öğrencileri gölü aştılar, Ginnesar'da karaya çıkıp tekneyi bağladılar.*

(Yuhanna 6*) [22] Ertesi gün, gölün karşı yakasında kalan halk, önceden orada sadece tek bir tekne bulunduğunu, İsa'nın kendi öğrencileri ile birlikte bu tekneye binmediğini, öğrencilerinin yalnız gittiklerini anladı. [23] Rabbin şükretmesinden sonra halkın ekmek yediği yerin yakınına Taberiye'den başka tekneler geldi. [24] Halk, İsa'nın ve öğrencilerinin orada olmadıklarını görünce, teknelere binerek Kefarnahum'a, İsa'yı aramaya gitti. [25] O'nu gölün karşı yakasında buldukları zaman, 'Rabbi, buraya ne zaman geldin?' diye sordular. [26] İsa şöyle yanıt verdi: 'Size doğrusunu söyleyeyim, doğaüstü belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için beni arıyorsunuz. [27]* ***Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın. Bunu size İnsanoğlu verecek. Çünkü Baba Tanrı O'na bu onayı vermiştir.***

Burada biraz ara verelim. İsa, kalabalığa neden, *"**Geçici yiyecek için çalışmayın!**"* dedi? Bu sözler, yiyecek bir şeylere sahip olmak için çalışmamamız anlamına mı gelir? Hayır, bu anlama gelmez. Çünkü Tanrı'nın Sözü, aynı zamanda şöyle de der: *"Eğer biri çalışmak istemezse yemek de yemesin!"* (2. Selanikliler 3:10) O zaman İsa neden, 'Geçici yiyecek için çalışmayın!" dedi? İsa'nın kast ettiği şuydu: "Yalnızca karnınızı doyurmak için çalışır ve sadece dünyasal değerlerin ardından giderseniz, sonunda her şeyi kaybedersiniz, çünkü bedeniniz ölecek ve toprağa dönecektir. Ama yine de bedeninizde hiçbir zaman mahvolmayacak olan bir şey mevcuttur: **Canınız.** İnsanın canı, sonsuza kadar—**Gökler** (Cennet) olarak adlandırılan görkemli yerde ya da **Cehennem** olarak adlandırılan dehşet verici yerde—var olacaktır. İsa işte bu nedenle, *"Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın!"* dedi. İsa kalabalığı, yalnızca geçici olan yiyeceği değil, ama hiç bir zaman ortadan kaybolmayacak olan Tanrı'nın Sözü'nü arzu edebilmesi için bu sözler ile uyarmak istedi. Çünkü, *"İnsan yalnız ekmek ile yaşamaz, ama Tanrı'nın ağzından çıkan her bir söz ile yaşar."* (Matta 4:4) İşte, İsa Mesih'in bu sözler ile kast ettiği buydu!

Ama ne yazık ki, İsa'nın çevresindeki kişilerin çoğu, Tanrı'nın Sözü'nü önemsemedi ve Tanrı tarafından gönderilmiş Olan'a inanmadı. Bu tür kişiler için midelerini yiyecek ile doldurmak, yüreklerini Tanrı'nın yargısından kurtarabilecek olan gerçek ile doldurmaktan daha önemliydi. İsa, bu nedenle onlara şunları söyledi: (Yuhanna 6) *[27] Geçici yiyecek için değil, yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın..[28] O zaman onlar da şunu sordular:*

‘Tanrı’nın istediği işleri yapmak için ne yapmalıyız?’ [29] İsa,’Tanrı’nın işi, ***O’nun gönderdiği Kişiye iman etmenizdir’ diye yanıt verdi.***

İsa’nın verdiği yanıtı duydunuz mu? Günah içinde dünyaya gelmiş olan bir Adem çocuğu, Tanrı’yı nasıl hoşnut edebilir? Tanrı’yı hoşnut edecek şekilde çalışabilir ve iyi işleri yerine getirebilir miyiz? Kendimizi bir şekilde Şeytan’ın, günahın ve cehennemin gücünden kurtarabilir miyiz? Tanrı’nın talep ettiği mükemmel ve saf yüreği kendi gücümüz ile üretebilir miyiz? Asla, hiç bir zaman! “Bir ağaç kütüğü, uzun bir zaman suyun içinde kalsa bile, hiç bir zaman bir timsaha dönüşmeyecektir.” (Wolof atasözü) O zaman bu durumda Adem soyundan biri Tanrı’yı nasıl hoşnut edebilir? Rab İsa bu konu hakkında ne dedi? Rab İsa’nın sözlerini okuyalım: *Tanrı’nın işi şudur:* ***O’nun gönderdiği Kişi’ye iman etmek.****”* Tanrı’nın göndermiş olduğu kutsal Kurtarıcı’ya inanmadıkça, hiç bir kadın ya da erkek Tanrı’yı hiç bir zaman hoşnut edemez.

Ne üzücüdür ki, kalabalıkta bulunan kişilerin çoğu, İsa’nın Tanrı’nın göndermiş olduğu Kurtarıcı olduğuna inanmadı.

(Yuhanna 6) *[30]Bunun üzerine, ‘Görüp sana iman etmemiz için nasıl bir belirti gerçekleştireceksin? Ne yapacaksın?’ dediler. [31]‘Atalarımız çölde ‘man’ yediler. Yazılmış olduğu gibi, ‘Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi. [32]İsa onlara dedi ki, ‘Size doğrusunu söyleyeyim, gökten ekmeği size Musa vermedi, gökten size gerçek ekmeği Babam verir. [33] Çünkü Tanrı’nın ekmeği, gökten inen ve dünyaya yaşam verendir.’ [34]Onlar da, ‘Efendimiz, bizlere her zaman bu ekmeği ver!’ dediler. [35] İsa, ‘****Yaşam ekmeği Ben’im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiç bir zaman susamaz****’ dedi.*

İsa, bu sözleri ile şunu kast ediyordu: Tanrı nasıl kırk yıl boyunca çölde ölmemeleri için İsrail oğullarını beslemek için gökten ekmek gönderdiyse, bizler günahımız içinde mahvolmayalım diye Adem oğullarına da sonsuz yaşam veren “Yiyeceği” göndermiştir.

Bu “Yiyecek” nerededir? Yeryüzünde, eğer yediğiniz takdirde, Tanrı’nın huzurunda sonsuza kadar yaşamanızı sağlayacak olan bir yiyecek mevcut mudur? Hayır, böyle bir yiyecek mevcut değildir! Sonsuz yaşam veren bu “Yiyecek” nedir? Rab İsa bu konu ile ilgili ne dedi? O’nun sözlerine kulak verelim:

(Yuhanna 6*) [35]****’Yaşam ekmeği Ben’im!*** *Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiç bir zaman susamaz.’ [36]‘Ama ben size dedim ki, ‘Beni gördünüz, yine de iman etmiyorsunuz.’ [37] Baba’nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek ve bana geleni asla kovmam. [38] Çünkü kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim. [39] Beni gönderenin isteği, bana verdiklerinden hiç birini yitirmemem, son gün hepsini diriltmemdir. [40] Çünkü Babamın isteği, Oğul’u gören ve O’na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de böylelerini son günde dirilteceğim.’*

[41] ‘Gökten inmiş olan ekmek Ben’im’ dediği için Yahudiler O’na karşı söylenmeye başladılar. [42] ‘Yusuf oğlu İsa değil mi bu?’ diyorlardı? ‘Annesini de babasını da tanıyoruz. Şimdi nasıl oluyor da, ‘Gökten indim’ diyor?

[43] İsa, ‘Aranızda söylenmeyin’ dedi. [44] ‘Beni gönderen Baba bir kimseyi Bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez. Bana geleni de son günde dirilteceğim. [45] Peygamberlerin yazdığı gibi, ‘Tanrı, onların hepsine kendi yollarını öğretecektir.’ Baba’yı işiten ve O’ndan öğrenen herkes, bana gelir. [46] Bu, bir kimsenin Baba’yı gördüğü anlamına gelmez. Baba’yı sadece Tanrı’dan gelen görmüştür. [47] Size doğrusunu söyleyeyim, iman edenin sonsuz yaşamı vardır.

[48] Yaşam Ekmeği Ben'im. [49] atalarınız çölde man yediler, yine de öldüler. [50] Gökten inen öyle bir ekmek var ki, ondan yiyen ölmeyecek. [51] ***Gökten inmiş olan diri ekmek Ben'im****. Bu ekmekten yiyen sonsuza dek yaşayacak. Dünyanın yaşamı uğruna benim vereceğim ekmek de bedenimdir.' [52] Bunun üzerine Yahudiler, 'Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl verebilir?' diyerek birbirleri ile çekişmeye başladılar. [53] İsa onlara şöyle dedi, 'Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu'nun bedenini yiyip kanını içmedikçe sizde yaşam olmaz. [54] Bedenimi yiyenin, kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son günde dirilteceğim. [55] Çünkü bedenim gerçek yiyecek ve kanım gerçek içecektir. [56] Bedenimi yiyip kanımı içen bende yaşar, ben de onda. [57] Yaşayan Baba beni gönderdiği ve ben Babanın aracılığı ile yaşadığım gibi, bedenimi yiyen de benim aracılığım ile yaşayacak. [58] İşte gökten inmiş olan ekmek budur. Atalarınızın yediği man gibi değildir. Atalarınız öldüler. Oysa, bu ekmeği yiyen sonsuza kadar yaşar.' [59] İsa bu sözleri Kefranahum'da havrada öğretirken söyledi.*

[60] Öğrencilerinin bir çoğu bunu işitince, 'Bu söz çok çetin, kim kabul edebilir?' dediler. [61] Öğrencilerinin buna karşı söylendiğini anlayan İsa, 'Bu sizi şaşırtıyor mu? dedi. [62] Ya İnsanoğlu'nun önceden bulunduğu yere yükseltildiğini görürseniz? [63] Yaşam veren Ruh'tur. Beden bir yarar sağlamaz. Sizlere söylediğim sözler ruhtur, yaşamdır. [64] Yine de aranızda iman etmeyenler var.' İsa, iman etmeyenlerin ve kendisine ihanet edecek olan kişinin kim olduğunu baştan beri biliyordu. [65] Sizlere, 'Babanın bana yöneltmediği hiç kimse bana gelemez' dememin nedeni budur' dedi.

*[66] Bunun üzerine öğrencilerinin bir çoğu geri döndüler ve artık O'nun ile dolaşmaz oldular. [67] İsa o zaman, Onikiler'e, 'Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?' diye sordu. [68] Simun Petrus şu yanıtı verdi: "****Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir. [69] İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrı'nın Kutsalı'sın****!'*

Böylece, şimdiye kadar İsa'ya eşlik eden pek çok öğrenci vazgeçerek O'ndan ayrıldı, çünkü İsa'nın öğretişleri onları zorluyordu. Ama her şeye rağmen, İsa'yı izleyenler arasında O'nu terk etmeyecek olanlar da vardı, çünkü İsa'nın, Tanrı'dan gönderilen kutsal Olan Mesih olduğuna inanıyorlardı. O, **sonsuz yaşam veren, "Gerçek Yiyecek"—Yaşam Ekmeği'ydi!**

Evet, işte gerçek budur. Eğer bir kez İsa'nın kim olduğunu gerçekten bilirseniz, O'nun nasıl olduğunu tanırsanız ve sizin için ne yaptığını anlarsanız, başka bir efendi ile hiçbir zaman tatmin olmayacaksınız! İsa, sonsuz yaşamın tek Kaynağıdır! Kurtuluş güvencesine ve Tanrı ile yakın bir ilişkiye susamış olan bir yüreği yalnızca O tatmin edebilir.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz? Sonsuz yaşam için acıkıp susuyor musunuz? Burada yeryüzündeki yaşamda ve gelecek olan yaşamda Tanrı'nın huzurunda tam güvenceye sahip olmayı özlüyor musunuz? O zaman Rab İsa'nın bu büyük çağrısı üzerinde düşünün. Rab İsa sizi şu sözleri ile sonsuz yaşama davet ediyor: "***Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahatlık veririm. Yaşam Ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiç bir zaman susamaz!***" (Matta 11:28; Yuhanna 6:35)

Sevgili dostlar, bizi dinlediğiniz için teşekkür ederiz. Tanrı isterse, bir sonraki dersimizde, Müjde kitabını okumaya devam edeceğiz ve kalabalığın İsa'dan ötürü nasıl bölündüğünü dinleyeceğiz.

Siz, Rab İsa'nın şu sözlerini hatırlarken, Tanrı sizi bereketlesin.

"Yaşam Ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiç bir zaman susamaz*!"* (Yuhanna 6:35)

İsa Ayrılmalar Neden Oluyor

JESUS CAUSES DIVISION

Matta 15,16; Yuhanna 7

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda Rab İsa'nın beş bin kişiden fazla insandan oluşan bir kalabalığın karnını doyurmak için beş ekmeği ve iki balığı nasıl çoğaltığını gördük. Ertesi gün İsa'nın çevresine büyük bir kalabalık toplandı, ama onların yüreklerini bilen İsa, onlara şöyle dedi:

"Size doğrusunu söyleyeyim, doğaüstü belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için beni arıyorsunuz. Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın! ***Yaşam Ekmeği Ben'im.*** *Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiç bir zaman susamaz!"* (Yuhanna 6:26, 27, 35)

Ama ne yazık ki, pek çok kişi kalabalıktan ayrıldı, çünkü bedenlerini besleyen yiyeceğe, canlarını besleyen yiyecekten daha fazla değer veriyorlardı. Ama kalabalık içindeki kişilerden bazıları, İsa'yı izlemeye devam ettiler, çünkü yüreklerinde, İsa'nın Tanrı'dan gelen Kutsal Olan ve sonsuz yaşam kaynağı olduğuna inandılar.

Bugün kutsal Müjde'yi okumaya devam etmeyi ve İsa'nın Yahudiler'in **din önderleri ile nasıl karşı karşıya kaldığını** ve Yahudiler'in **İsa nedeni ile** nasıl **iki gruba ayrıldıklarını** göreceğiz. Okumaya başlamadan önce, Ferisiler olarak bilinen din uzmanlarının ve Yahudiler'in çoğunun kendilerinin ve atalarının bina etmiş oldukları gelenekleri izlediklerini bilmek yararlı olacaktır. Örneğin, Yahudiler dışardan eve geldikleri zaman, belirlenmiş bir usul ile kendilerini yıkamadıkça yemek yemezlerdi. Aynı zamanda buna benzer daha bir çok gelenekleri vardı; bardakların, kapların ve su testilerinin "temiz" olabilmeleri için belirli bir usul ile yıkanmış olmaları gerekirdi.

Matta Müjdesi'nin on beşinci bölümünde neler yazılı olduğuna kulak verelim. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Matta 15) *[1-2]Bu sırada Yeruşalim'den bazı Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya gelip, 'Öğrencilerin neden atalarımızın töresini çiğniyorlar?' diye sordular. 'Yemekten önce elerini*

*yıkamıyorlar. [3] İsa onlara şu karşılığı verdi: '**Ya siz, neden töreniz uğruna Tanrı buyruğunu çiğniyorsunuz?** [4] Çünkü Tanrı şöyle buyurdu:'Annene ve babana saygı göstereceksin'; 'annesine ya da babasına söven, kesinlikle öldürülecektir.' [5-6] Ama siz, 'Her kim anne ya da babasına, benden alacağın bütün yardım Tanrı'ya adanmıştır' derse, artık babasına saygı göstermek zorunda değildir' diyorsunuz. **Böylelikle Tanrı'nın Sözü'nü geçersiz kılmış oluyorsunuz.** [7-8] Ey iki yüzlüler! Yeşaya'nın sizin ile ilgili şu peygamberlik sözü ne kadar yerindedir: **Bu halk dudakları ile beni sayar, ama yürekleri benden uzak. Bana boşuna taparlar, çünkü öğrettikleri sadece insan buyruklarıdır.***

İsa'nın tüm halkın gözleri önünde Ferisilerin ve Yasa öğretmenlerinin iki yüzlülüğünü nasıl ortaya çıkarttığı dikkatinizi çekti mi? Din önderleri insanların önünde doğru olmaya çalışıyorlardı, ama Rab İsa onların yüreklerinde gerçekten ne olduğunu biliyordu. Onların **elleri, ayakları ve yüzleri temiz** olabilirlerdi, ama **yürekleri** günah ile **lekelenmişti. Temiz bir yürek, temiz ellerden daha önemlidir!** Törensel yıkanmalar (aptest) yüreği temizlemez. Eğer bir tencerenizin içi kirli ise, tencerenin yalnızca dışını yıkamak onu temiz yapar mı? Hayır, elbette temiz yapmaz! Benzer şekilde Yahudiler'in izlediği dini törenler de yasa öğretmenlerinin yüreklerindeki **günahı** da uzaklaştıramazdı. İsa, bu nedenle onlara şunları söyledi:

(Matta 15) *[7]**Ey iki yüzlüler!** Yeşaya'nın sizinle ilgili şu peygamberlik sözü ne kadar yerindedir: [8]'Bu halk **dudakları** ile beni sayar, ama **yürekleri** benden uzaktır.[9] Bana boşuna taparlar, çünkü öğrettikleri sadece insan buyruklarıdır.*

*[10] İsa, halkı yanına çağırıp onlara, 'Dinleyin ve belleyin' dedi, '[11] Ağızdan giren şey insanı kirletmez. İnsanı kirleten ağızdan çıkandır. [12] Bu sırada öğrencileri O'na gelip, 'Biliyor musun?' dediler, 'Ferisiler bu sözü duyunca gücendiler.' [13] İsa şu karşılığı verdi: 'Göksel Babam'ın dikmediği her fidan kökünden sökülecektir. [14] Bırakın onları; onlar körlerin kör kılavuzlarıdır. **Eğer bir kör başka bir köre kılavuzluk ederse, ikisi de çukura düşer.***

*[15] Petrus, 'Bu benzetmeyi bize açıkla' dedi. [16] Siz de mi hala anlamıyorsunuz?' diye sordu İsa. [17] 'Ağza giren her şeyin mideye indiğini, oradan da helaya atıldığını bilmiyor musunuz? [18] Ne var ki, ağızdan çıkan, yürekten kaynaklanır. İnsanı kirleten de budur. [19] Çünkü kötü düşünceler, cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalan yere tanıklık ve iftira hep yürekten kaynaklanır. [20] **İnsanı kirleten bunlardır**. Yıkanmamış eller ile yemek yemek insanı kirletmez.*

[29] İsa oradan ayrıldı. Celile Gölü'nün kıyısından geçerek dağa çıkıp oturdu. [30] Yanına büyük bir kalabalık geldi. Beraberlerinde kötürüm, çolak, kör, dilsiz ve daha bir çok hasta getirdiler. Hastaları O'nun ayaklarının dibine bıraktılar. O da onları iyileştirdi. [31] Halk, dilsizlerin konuştuğunu, çolakların iyileştiğini, körlerin gördüğünü, kötürümlerin yürüdüğünü gördüğü zaman şaştı ve İsrail'in Tanrısı'nı yüceltti.

(Matta 16) *[1]Ferisiler ile Sadukiler, İsa'nın yanına geldiler. O'nu denemek amacı ile kendilerine gökten bir belirti göstermesini istediler. [2] İsa onlara şu karşılığı verdi: 'Akşam, gök yüzü kızıl olduğuna göre, hava iyi olacak' dersiniz. [3] Sabah, 'bugün gök kızıl ve bulutlu, hava bozacak' dersiniz. Gök yüzünün görünümünü yorumlayabiliyorsunuz da, zamanın belirtilerini yorumlayamıyor musunuz? [4] Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek.' Sonra İsa onları bırakıp gitti.*

(Matta 12) [40] Yunus nasıl üç gün üç gece o koca balığın ağzında kaldıysa, İnsanoğlu da üç gün üç gece yerin bağrında kalacaktır. [41] Ninova halkı, yargı günü bu kuşak ile birlikte kalkıp

bu kuşağı yargılayacak. Çünkü Ninovalılar, Yunus'un çağrısı üzerine tövbe ettiler. Bakın, **Yunus'tan daha üstün olan buradadır.**

İsa böylelikle yunus peygamber nasıl büyük bir balığın karnında üç gün kaldıysa, İsa'nın da aynı şekilde mezarda üç gün geçireceğini önceden bildirdi. Ve nasıl Yunus üçüncü günde balığın içinden dışarı çıktıysa, İsa da üçüncü gün ölümden dirilecek ve böylece Kendisinin bizi günahın, ölümün, ve cehennemin gücünden kurtarmak için gök yüzünden gelen Mesih olduğuna dair inkar edilmesi imkansız bir kanıt vermiş olacaktı!

Programımızın geri kalan zamanında Müjde kitabını okumaya devam edeceğiz ve din uzmanlarının imansızlıkları konusunda nasıl inat ile direndiklerini göreceğiz. Yuhanna Müjdesi'nin yedinci bölümünde Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yuhanna 7) *[1]Bundan sonra İsa Celile'de dolaşmaya başladı. Yahudi yetkililer O'nu öldürmeyi amaçladıkları için Yahudiye'de dolaşmak istemiyordu. [2] Ama Yahudiler'in Çardak Bayramı yaklaşmıştı. [3] Bu nedenle, İsa'nın kardeşleri, O'na, 'Buradan ayrıl,Yahudiye'ye git!' dediler, 'öğrencilerin de yaptığın işleri görsünler. [4] Çünkü kendini açıkça tanıtmak isteyen bir kimse, yaptıklarını gizlemez. Madem ki bu şeyleri yapıyorsun, kendini dünyaya göster!' [5]* ***Kardeşleri bile O'na iman etmiyorlardı.***

[6] İsa, onlara, 'Benim zamanım daha gelmedi' dedi. 'Oysa sizin için zaman hep uygundur. [7] Dünya sizden nefret edemez, ama benden nefret ediyor. Çünkü yaptıklarının kötü olduğuna tanıklık ediyorum. [8] Siz bu bayramı kutlamaya gidin. Ben şimdilik gitmeyeceğim. Çünkü benim zamanım daha dolmadı.' [9] İsa bu sözleri söyleyip Celile'de kaldı. [10] Ne var ki, kardeşleri bayramı kutlamaya gidince, kendisi de gitti. Ancak, açıktan açığa değil, gizlice gitti. [11] Yahudi yetkililer O'nu bayram sırasında arıyor, 'O nerede?' diye soruyorlardı. [12] kalabalık arasında O'nun ile ilgili bir sürü laf fısıldanıyordu. Bazıları, 'İyi adamdır', bazıları da, 'Hayır, tam tersine, halkı saptırıyor' diyorlardı. [13] Bununla birlikte yetkililerden korktukları için, hiç kimse O'ndan açıkça söz etmiyordu.

[14] Bayramın yarısı geçmişti. İsa tapınağa gidip öğretmeye başladı. [15] Yahudiler şaşırdılar. 'Bu adam hiç öğrenim görmediği halde, nasıl bu kadar bilgili olabilir?' dediler. [16] İsa onlara, 'Benim öğretişim benim değil, beni gönderenindir' diye karşılık verdi. [17] 'Eğer bir kimse Tanrı'nın isteğini yerine getirmek istiyorsa, bu öğretişin Tanrı'dan mı olduğunu, yoksa kendiliğimden mi konuştuğumu bilecektir. [18] Kendiliğinden konuşan kendini yüceltmek ister, ama kendisini göndereni yüceltmek isteyen doğrudur ve O'nda haksızlık yoktur. [19] Musa size Kutsal Yasa'yı vermedi mi? Yine de hiç biriniz Yasa'yı yerine getirmiyor. Neden beni öldürmek istiyorsunuz?'

[20]Kalabalık, 'Cin çarpmış seni! 'dedi, 'Seni öldürmek isteyen kim?' [21] İsa, 'Ben bir mucize yaptım, hepiniz şaşkına döndünüz' diye yanıt verdi. [22] 'Musa size sünneti buyurduğu için – aslında bu, Musa'dan değil, atalarınızdan kalmadır – Şabat günü birini sünnet edersiniz. [23] Musa'nın Yasası bozulmasın diye Şabat Günü biri sünnet ediliyor da, Şabat günü bir adamı iyileştirdim diye bana neden kızıyorsunuz? [24] ***Dış görünüşe göre yargılamayın, yargınız adil olsun.*** *[25] Yeruşalimliler'den bazıları, 'Öldürmek istedikleri adam bu değil mi?' diyorlardı. [26] 'Bakın, açıkça konuşuyor. O'na bir şey demiyorlar. Yoksa önderler O'nun Mesih olduğunu gerçekten kabul ettiler mi? [27] Ama biz bu adamın nereden geldiğini biliyoruz. Oysa Mesih geldiği zaman, O'nun nereden geldiğini kimse bilmeyecek.' [28] O sırada tapınakta öğreten İsa yüksek ses ile şöyle dedi, 'Hem beni tanıyorsunuz, hem de nereden olduğumu biliyorsunuz! Ben kendiliğimden gelmedim. Beni gönderen gerçektir. O'nu siz tanımıyorsunuz. [29] Ben O'nu tanırım. Çünkü ben O'ndanım, beni o gönderdi.' [30] Bunun üzerine O'nu yakalamak istediler,*

ama kimse O'na el sürmedi. Çünkü O'nun saati henüz gelmemişti. [31] Halktan bir çok kişi ise O'na iman etti.'Mesih gelince, bunun yaptıklarından daha mı çok mucize yapacak?' diyorlardı. [32] Ferisiler halkın İsa hakkında böyle fısıldaştığını duydular. Baş kahinler ve Ferisiler O'nu yakalamak için görevliler gönderdiler.

*[37]Bayramın son ve en önemli günü, İsa ayağa kalktı, yüksek ses ile şöyle dedi: '**Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin. [38] Kutsal Yazı'da dendiği gibi bana iman edenin içinden diri su ırmakları akacaktır.** [39] Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh ile ilgili olarak söylüyordu. Ruh henüz verilmemişti. Çünkü İsa henüz yüceltilmemişti. [40] Halktan bazıları bu sözleri işitince, 'Gerçekten beklediğimiz peygamber budur' dediler. [41] Bazıları da, 'Bu Mesih'tir' diyorlardı. Başkaları ise, 'olamaz! Mesih Celile'den mi gelecek?' dediler. [42] Kutsal Yazı'da, 'Mesih, Davut'un soyundan, Davut'un yaşadığı Beytlehem kentinden gelecek' denmemiş midir?' [43] Böylece İsa'dan dolayı halk arasında ayrılık doğdu. [44] Bazıları O'nu yakalamak istedilerse de, kimse O'na el sürmedi.*

*[45]Görevliler geri döndükleri zaman, baş kahinler ile Ferisiler, 'Niçin O'nu getirmediniz?'diye sordular?' [46] Görevliler, '**Hiç kimse, hiç bir zaman bu adamın konuştuğu gibi konuşmamıştır'** karşılığını verdiler. [47] Ferisiler,'Yoksa siz de mi aldandınız?' dediler. [48] Önderlerden ya da Ferisler'den O'na iman eden oldu mu hiç? [49] Kutsal Yasa'yı bilmeyen bu halk lanetlidir. [50-51] İçlerinden biri, daha önce İsa'ya gelen **Nikodim,** onlara şöyle dedi: 'Yasamıza göre, bir adamı dinlemeden, ne yaptığını öğrenmeden onu yargılamak doğru mu?' [52] Ona, 'Yoksa sen de mi Celile'densin?' diye karşılık verdiler, 'Araştır bak, Celile'den peygamber çıkmaz' [53] Bundan sonra herkes evine gitti.*

Burada bu günkü programımıza son vereceğiz. Kahinlerin, yasa öğretmenlerinin ve Ferisilerin İsa'yı nasıl taciz ettiklerini gördük. O'nu tutuklamak ve öldürmek istediler, ama O'na hiç bir şey yapamadılar. Çünkü Tanrı'nın, İsa için günah uğruna bir kurban olarak ölmesini tasarladığı zaman henüz gelmemişti.

Ne yazık ki, Yahudi din önderlerinin çoğunun **yüreği sertti.** İsa'yı küçümsediler ve İsa'nın Mesih olduğunu kabul eden kişileri havradan kovmak ile tehdit ettiler. Böylece İsa nedeni ile kalabalığın arasında bir **ayrılık** oluştu. İsa hakkında hiç kimse açıkça konuşamıyordu, çünkü din önderlerinden ve kahinlerden korkuyorlardı. Bazıları aralarında gizlice fısıldaşarak, 'O, iyi bir adam!' diyorlardı. Bazıları ise, 'Hayır, o insanları aldatıyor' diyerek sertçe karşılık veriyorlardı. Geri kalan diğerleri ise, 'Mesih geldiği zaman, bu adamın yaptığından daha fazla mucize mi yapacak?' diye merak ile soruyorlardı.

Sevgili dostlar, İsa hakkında siz ne **diyorsunuz?** O'nun ile ilgili ne **düşünüyorsunuz?** İsa'nın, hakkında tüm peygamberlerin yazmış oldukları Mesih olduğuna inanıyor musunuz? Yoksa İsa'nın yalnızca diğer peygamberlerden biri olduğunu mu düşünüyorsunuz? Bu konuda hiç kimsenin sizi yanıltmasına izin vermeyin. Bu dünyadan sonraki yaşamınız bu soruya verdiğiniz yanıta bağlıdır. **İsa'nın gerçekten kim olduğunu biliyor musunuz?** İsa'nın dünyaya neden geldiğini biliyor musunuz? İsa'nın Kendisi hakkında neler söylediğine kulak verin:

"Yol, Gerçek** ve **Yaşam Ben'im**' dedi. Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğdum, bunun için dünyaya geldim. **Gerçekten yana olan herkes benim sesimi işitir." (Yuhanna 14:6; 18:37)

Sevgili dostum, siz hangi taraftasınız? Aileniz tarafından reddedilmeniz pahasına bile olsa, Gerçeğin yanında olmaya mı isteklisiniz? Bir Wolof atasözü şöyle der: "Bal isteyen, arılara

cesaret ile göğüs germelidir.” (Türkçe karşılığı: “Gülü seven dikenine katlanır.”) Rab İsa şöyle dedi:

“Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Ben baba ile oğlun, anne ile kızın, gelin ile kaynananın arasına ayrılık sokmaya geldim. ***Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir.”*** (Matta 10:34-37)

Bizi dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı isterse devam edeceğimiz bir sonraki dersimize, İsa’nın, gözleri doğuştan görmeyen kör bir adamı nasıl iyileştirdiğini görmek için siz de katılın.

Siz, İsa Mesih’in şu sözleri üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin.

“Gerçekten yana olan herkes beni işitir.” (Yuhanna 18:37)

Dünyanın Işığı

THE LIGHT OF THE WORLD

Yuhanna 8, 9

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenlik içinde yaşamasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda, kahinlerin, Yasa öğretmenlerinin ve Ferisilerin **İsa'yı nasıl tedirgin ettiklerini,** ve O'nu öldürebilmek amacı ile İsa'yı nasıl tutuklamaya çalıştıklarını gördük. Ama tüm çabalarına rağmen hiç kimse İsa'ya dokunamadı bile, çünkü Tanrı'nın O'nun için belirlemiş olduğu, günah uğruna bir kurban olarak öleceği zaman henüz gelmemişti. Bugün Müjde kitabını okumaya devam edeceğiz ve İsa'nın kendisine karşı çıkan kişileri nasıl payladığını ve doğuştan kör olan bir adamın gözlerini açarak onu nasıl iyileştirdiğini göreceğiz. Bu günkü dersimizin adı: **"Dünyanın Işığı."**

Yuhanna Müjdesi'nin sekizinci bölümünden okuyoruz:

(Yuhanna 8) *[2] İsa, ertesi sabah yine erkenden tapınağa döndü. Bütün halk O'nun yanına geliyordu. O da oturup onlara öğretmeye başladı. [12] İsa halka seslenip şöyle dedi:* ***"Ben dünyanın ışığıyım. Benim ardımdan gelen, asla karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur.*** *[13] Ferisiler, 'Sen kendin için tanıklık ediyorsun, tanıklığın geçerli değil' dediler. [14] İsa, onlara şu karşılığı verdi: 'Kendim için tanıklık etsem bile tanıklığım geçerlidir. Çünkü nereden geldiğimi ve nereye gideceğimi biliyorum. Oysa siz nereden geldiğimi, nereye gideceğimi bilmiyorsunuz. [23] Siz aşağıdansınız, ben ise yukardanım. Siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim. [24] İşte bu nedenle size, 'Günahlarınızın içinde öleceksiniz' dedim.* ***'Benim O olduğuma iman etmezseniz, günahlarınızın içinde öleceksiniz.*** *[25] O'na, 'Sen kimsin?' diye sordular. İsa, 'Başlangıçtan beri size ne söyledimse, ben O'yum' dedi. [28] İnsanoğlu'nu yukarı kaldırdığınız zaman benim O olduğumu, kendiliğimden hiç bir şey yapmadığımı, ama tıpkı Baba'nın bana öğrettiği gibi konuştuğumu anlayacaksınız. [32] O zaman gerçeği bileceksiniz ve* ***gerçek sizi özgür kılacak!***

[33] 'Biz İbrahim'in soyundanız' diye karşılık verdiler, 'Hiç bir zaman kimseye kölelik etmedik. Nasıl olur da sen 'Özgür olacaksınız?' diyorsun. [34] İsa, 'Size doğrusunu söyleyeyim, ***günah işleyen herkes günahın kölesidir.*** *' dedi. [35] 'Köle ev halının sürekli bir kölesi değildir, ama oğul sürekli üyesidir. [36] Bunun için eğer Oğul sizi özgür kılarsa, gerçekten özgür*

olursunuz. [37] İbrahim'in soyundan olduğunuzu biliyorum. Yine de beni öldürmek istiyorsunuz. Çünkü yüreğinizde sözüme yer vermiyorsunuz. [38] Ben Babam'ın yanında gördüklerimi söylüyorum, siz de babanızdan işittiklerinizi yapıyorsunuz.' [39] 'Bizim babamız İbrahim'dir' diye karşılık verdiler. İsa, 'İbrahim'in çocukları olsaydınız, İbrahim'in yaptıklarını yapardınız' dedi. [40] 'Ama şimdi beni—Tanrı'dan işittiği gerçeği sizlere bildireni—öldürmek istiyorsunuz. İbrahim bunu yapmadı. [41] Siz babanızın yaptıklarını yapıyorsunuz.'

*'Biz zinadan doğmadık. Bir tek Babamız var, o da Tanrı'dır' dediler. [42] İsa, '**Eğer Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz**' dedi. 'Çünkü ben Tanrı'dan çıkıp geldim. Kendiliğimden gelmedim.Beni O gönderdi. [43] Söylediklerimi neden anlamıyorsunuz? Benim sözümü dinlemeye dayanamıyorsunuz da ondan. [44] Siz babanız İblis'tensiniz ve babanızın arzularını yerine getirmek istiyorsunuz. O, başlangıçtan beri katildi. Gerçeğe bağlı kalmadı. Çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylemesi doğaldır, çünkü o yalancıdır ve yalanın babasıdır. [45] Ama ben gerçeği söylüyorum. İşte bunun için bana iman etmiyorsunuz. [46] Hanginiz bana günahlı olduğumu kanıtlayabilir? Eğer gerçeği söylüyorsam, o zaman niçin bana iman etmiyorsunuz? [47] Tanrı'dan olan, Tanrı'nın sözlerini dinler. İşte siz Tanrı'dan olmadığınız için dinlemiyorsunuz.*

*[48]Yahudiler O'na şu karşılığı verdiler: 'Sen cin çarpmış bir Samiriyeli'sin' demekte haklı değil miyiz? [49] İsa, 'Beni cin çarpmadı' dedi, 'Ben Babamı onurlandırıyorum, ama siz beni aşağılıyorsunuz. [50] Ben kendimi yüceltmek istemiyorum, ama bunu isteyen ve yargılayan biri vardır. [51] Size doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla görmeyecektir. [52] Yahudiler, 'Seni cin çarptığını şimdi anlıyoruz' dediler. 'İbrahim öldü, peygamberler de öldüler. Oysa sen, 'Bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla tatmayacaktır' diyorsun. [53] Yoksa sen babamız İbrahim'den üstün müsün? O öldü, peygamberler de öldüler. Sen kendini kim sanıyorsun?' [54] İsa şu karşılığı verdi:'Eğer ben kendimi yüceltirsem, yüceliğim hiçtir. Beni yücelten, 'Tanrımız' diye çağırdığınız Babam'dır. [55] Siz O'nu tanımıyorsunuz, ama ben O'nu tanıyorum. O'nu tanımadığımı söylersem sizin gibi yalancı olurum. Ama ben O'nu tanıyor ve sözüne uyuyorum. [56] Babanız İbrahim, günümü göreceği için sevinç ile coşmuştu. Gördü ve sevindi. [57] Yahudiler, 'Sen daha elli yaşında bile değilsin. İbrahim'i de mi gördün?' dediler. [58] İsa, 'Size doğrusunu söyleyeyim, **İbrahim doğmadan önce Ben Var'ım' dedi.** [59] O zaman **İsa'yı taşlamak için yerden taş aldılar,** ama O gizlenip tapınaktan çıktı.*

(Yuhanna 9) *[1] İsa yolda giderken, **doğuştan kör bir adam** gördü. [2] Öğrencileri İsa'ya, 'Rabbi, kim günah işledi de bu adam kör doğdu? Kendisi mi, yoksa annesi babası mı?'diye sordular. [3] İsa şu yanıtı verdi: 'Ne kendisi, ne de annesi babası günah işledi. Tanrı'nın işleri O'nun yaşamında görülsün diye kör doğdu. [4] Beni gönderenin işlerini vakit daha gündüz iken yapmalıyız. Gece geliyor, o zaman kimse çalışamaz. [5] Dünyada olduğum sürece dünyanın ışığı Ben'im.'*

*[6]Bu sözleri söyledikten sonra yere tükürdü, tükürük ile çamur yaptı ve çamuru adamın gözlerine sürdü. [7] Adama, 'Git, Şiloah Havuzu'nda yıkan' dedi. Şiloah, gönderilmiş olan anlamına gelir. Adam gidip yıkandı, **gözleri açılmış olarak** döndü. [8] Komşuları ve onu daha önce dilenirken görenler, 'Oturup dilenen adam değil mi bu?' dediler. [9] Kimi, 'Evet, odur' dedi, kimi de,'Hayır, ama ona benziyor' dedi. Kendisi ise, 'Ben oyum' dedi. [10]'Öyleyse gözlerin nasıl açıldı?' diye sordular. [11] O da şöyle yanıt verdi: 'İsa adındaki adam çamur yapıp gözlerime sürdü ve bana 'Şiloah'a git, yıkan!' dedi. Ben de gidip yıkandım ve gözlerim açıldı.' [12] Ona, 'Nerede o?' diye sordular. 'Bilmiyorum' dedi.*

[13] Eskiden kör olan adamı Ferisiler'in yanına götürdüler. [14] İsa'nın çamur yapıp adamın gözlerini açtığı gün, Şabat Günü'ydü. [15] Bu nedenle, Ferisiler de adama gözlerinin nasıl

açıldığını sordular. O da, 'İsa gözlerime çamur sürdü, yıkandım ve şimdi görüyorum' dedi. [16] *Bunun üzerine Ferisiler'in bazıları, 'Bu adam Tanrı'dan değildir' dediler, 'çünkü Şabat Günü'nü tutmuyor.' Ama başkaları, 'Günahkar bir adam nasıl bu tür belirtiler gerçekleştirebilir?' dediler. Böylece aralarında ayrılık doğdu.* [17] *Eskiden kör olan adam yeniden sordular: 'Senin gözlerini açtığına göre, O'nun hakkında sen ne diyorsun?' Adam, 'O bir peygamberdir' dedi.*

[18] *Yahudi yetkililer, gözleri açılan adamın annesi ile babasını çağırmadan, onun daha önce kör olduğuna ve gözlerinin açıldığına inanmadılar.* [19] *Onlara, 'Kör doğdu' dediğiniz oğlunuz bu mu? Peki, şimdi nasıl görüyor?' diye sordular.* [20] *Adamın annesi ve babası şu karşılığı verdiler: 'Bunun bizim oğlumuz olduğunu ve kör doğduğunu biliyoruz.* [21] *Ama şimdi nasıl gördüğünü, gözlerini kimin açtığını bilmiyoruz, ona sorun. Ergin yaştadır, kendisi için kendisi konuşsun.* [22] ***Yahudi yetkililerden korktukları için*** *böyle konuştular. Çünkü yetkililer, İsa'nın Mesih olduğunu açıkça söyleyen herkesi havra dışı etmek için aralarında söz birliği etmişlerdi.* [23] *Bundan dolayı adamın annesi ile babası, 'Ergin yaştadır, ona sorun' dediler.*

[24] *Eskiden kör olan adamı ikici kez çağırıp, 'Tanrı hakkı için doğruyu söyle' dediler, 'Biz bu adamın günahkar olduğunu biliyoruz.'* [25] *O da şöyle yanıt verdi: 'O'nun günahkar olup olmadığını bilmiyorum.* ***Bildiğim bir şey var, kördüm, şimdi görüyorum****.'* [26] *O zaman ona, 'Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?' dediler. 27 Onlara, 'Size demin söyledim, ama dinlemediniz' dedi. Niçin yeniden işitmek istiyorsunuz? Yoksa siz de mi O'nun öğrencileri olmak niyetindesiniz?'* [28] *Adama söverek, 'O'nun öğrencisi sensin!' dediler. 'Biz Musa'nın öğrencileriyiz.* [29] *Tanrı'nın Musa ile konuştuğunu biliyoruz. Ama bu adamın nereden geldiğini bilmiyoruz.'*

[30] *Adam onlara şu karşılığı verdi: '****Şaşılacak şey! O'nun nereden geldiğini bilmiyorsunuz, ama gözlerimi O açtı.*** [31] *Tanrı'nın, günahkarları dinlemediğini biliriz. Ama Tanrı kendisine tapan ve isteğini yerine getiren kişiyi dinler.* [32] *Dünya var olalı bir kimsenin doğuştan kör olan birinin gözlerini açtığı duyulmamıştır.* [33] *Bu adam Tanrı'dan olmasaydı, hiç bir şey yapamazdı.'* [34] *Onlar buna karşılık, 'Tamamen günah içinde doğdun, sen mi bize ders vereceksin?' diyerek onu dışarı atılar.*

[35]*İsa adamı kovduklarını duydu. Onu bularak, 'Sen İnsanoğlu'na iman ediyor musun?' diye sordu.* [36] *Adam şu yanıtı verdi: 'Efendim, O kimdir? Söyle de kendisine iman edeyim.'* [37] *İsa, 'O'nu gördün. Şimdi senin ile konuşan O'dur' dedi.* [38] ***Adam, 'Rab, iman ediyorum!' diyerek İsa'ya tapındı****.* [39] *İsa, 'Görmeyenler görsün, görenler kör olsun diye yargıçlık etmek üzere bu dünyaya geldim' dedi.* [40] *O'nun yanında bulunan bazı Ferisiler bu sözleri işitince, 'Yoksa biz de mi körüz?' diye sordular.* [41] *İsa, 'Kör olsaydınız, günahınız olmazdı' dedi, 'ama şimdi 'Görüyoruz' dediğiniz için günahınız duruyor.'*

Böylece Rab İsa doğuştan kör olan adamı iyileştirdi. Ve Ferisileri zihinleri kör olduğu için azarladı. Bu din uzmanlarının körlüğü fiziksel bir körlükten çok daha kötüydü. Ferisiler fiziksel olarak görebiliyorlardı, ama **ruhsal olarak görmek istemiyorlardı.** Bu nedenle İsa'yı taşlamak için yerden taşlar aldılar. Bu dindar adamlar İsa ile ilgili gerçeğe zihinlerini kapatmışlardı. O'nun Mesih ve dünyanın Işığı olduğuna **inanmak istemediler.** İsa'nın İbrahim peygamberden önce var olduğuna inanmak istemediler. O'nun, başlangıçta Tanrı ile birlikte olan Söz olduğunu kabul etmek istemediler. **Gerçeği görmek istemediler.**

Bu günkü öyküde, **iki tür kör kişi** gördük: **Gözleri** kör olanlar ve **zihinleri** kör olanlar. Kör bir zihnin karanlığı, kör gözlerin karanlığından daha korkunçtur. Eğer kör olan gözleriniz

ise, dünyada var olan şeyleri göremezsiniz, ama eğer yüreğiniz ve zihniniz kör ise, o zaman sonsuzluk ile ilgili şeyleri göremez ya da anlayamazsınız.

Tanrı'nın Sözü bize, Adem'in tüm çocuklarının zihinlerinin ve yüreklerinin **doğuştan kör olduğunu** öğretir. Adem'in işlediği tek bir günah nedeni ile hepimiz günahın ve bilgisizliğin karanlığında dünyaya geldik. Tanrı bilgisine sahip olmadığımız gibi, O'nun gerçeğini öğrenmek için doğal bir arzuya da sahip değiliz. Işık yandığı zaman etrafa kaçışan hamam böcekleri gibi yaşamlarımızı karanlıkta sürdürmeye razı olarak Tanrı'nın Sözü'nün ışığından uzak dururuz. Ne üzücüdür ki, Adem soyunun çoğu, günahın ve bilgisizliğin karanlığında ölüp gider. Bir Wolof atasözü şöyle der: "Siz onu bilmeden önce, bilgisizlik (bilgi eksikliği) sizi öldürecektir!" Benzer anlam taşıyan sözleri peygamber Hoşea da yazdı: *"dinleyin Rabbin Sözü'nü!* ***Yok oldu halkım bilgisizlikten,*** *sen bilgiyi reddettiğin için ben de seni reddedeceğim."* (Hoşea 4:1, 6)

İyi haber Tanrı'nın hiç birimizin günahın ve bilgisizliğin karanlığında mahvolmamızı istemediğidir. Bu nedenle, bize Rab İsa Mesih'i göndererek dünyamızı ziyaret etti. Peygamber Zekeriya, Rab İsa'dan *"karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara* ***ışık saçmak*** *ve ayaklarımızı esenlik yoluna* ***yöneltmek üzere****"* Tanrı'nın göndereceği ***"Yücelerden Doğan Güneş"*** olarak söz etti. (Luka 1:79) Peygamberler geceyi aydınlatan yıldızlara benziyorlardı, ama Rab İsa O'na inanan herkese ışık ve yaşam getiren doğan bir güneşe benziyordu. Tanrı, dünyamızı aydınlatmak için kaç tane güneş yarattı? Yalnızca bir tane. Tanrı, günahkarları günahın ve sonsuz cehennemin karanlığından kurtarmak için gökyüzünden kaç tane Kurtarıcı gönderdi? Yalnızca bir tane. Tüm bu gerçeklere rağmen Adem çocuklarının çoğu bunları anlamazlar, bu yüzden hala günahın karanlığında sendeleyip dururlar. Kutsal Yazılar, şu sözler ile Rab İsa Mesih ile ilgili duyuruda bulunurlar: *"Işık karanlıkta parlar,* ***karanlık onu alt edemedi (anlamadı).*** *O dünyadaydı, dünya O'nun aracılığı ile var oldu, ama* ***dünya O'nu tanımadı.****"* (Yuhanna 1:5,10)

Dinleyici dostlarımız, Rab İsa, zihninizin ve yüreğinizin "gözlerini" açtı mı? yoksa hala günah ve bilgisizliğin karanlığı içinde sendeleyip duruyor musunuz?

Bizi dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı isterse, bir sonraki dersimizde, Müjde kitabını okumaya devam edecek ve Tanrı'nın görkeminin İsa'dan nasıl güneş gibi parladığını göreceğiz.

Sizler, Rab İsa'nın söylediği şu sözler üzerinde düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin:

"***Dünyanın ışığı Ben'im. Benim ardımdan gelen, asla karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur!"*** (Yuhanna 8:12)

Ders 75

LESSON 75

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Rabbin Yüceliği

THE LORD OF GLORY

Matta 16, 17

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınız sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde, Müjde kitabında çalışırken, İsa Mesih'in doğuştan kör olan bir adamın gözlerini nasıl açtığını işittik. İsa için imkansız olan hiç bir şey yoktur, çünkü O, yeryüzünde bir insan olarak görünen, Tanrı'nın gerçek Sözü'dür. İsa, bu nedenle yeryüzündeki her gücü – rüzgarı, denizi, cinleri, hastalığı ve ölümü kontrol edebiliyordu. Kalabalıklar İsa'yı gittiği her yerde izliyorlardı, ama **O'nun kim olduğunu gerçekten fark eden kişilerin sayısı azdı.** O'nun bir peygamber olduğunu düşündüler, ama Tanrı'nın tüm doluluğunun O'nda konut kurmuş olduğunu anlamadılar. İsa'nın gökyüzünden gelen Yücelikler Rabbi olduğunu kavrayamadılar. Tanrı isterse, bu günkü dersimizde, **Rab İsa'nın** nasıl **Tanrı'nın yüceliğinin ışığı ile dolu olduğunu** ve bu Yüceliğini bir gün üç öğrencisi ile birlikte dağdayken kısa bir an için nasıl gözler önüne serdiğini göreceğiz.

Şimdi kutsal Müjde'ye geri dönelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Luka 9) *[18] Bir gün İsa, tek başına dua ediyordu, öğrencileri de yanındaydı. İsa, onlara, "Halk benim kim olduğumu söylüyor?" diye sordu. [19] Şöyle yanıtladılar: "Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas kimi de eski peygamberlerden biri dirilmiş diyor."* (Matta 16) *[15] İsa onlara, '**Siz ne dersiniz'** dedi, 'Sizce ben kimim?' [16] Simun Petrus, 'Sen yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin' yanıtını verdi. [17] İsa ona, 'Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun!' dedi, 'Bu sırrı sana açan insan değil, göklerdeki Babam'dır.'*

Burada biraz duralım ve İsa'nın bir gün öğrencileri ile baş başayken onlara sorduğu soru üzerinde kalarak biraz düşünelim. İsa onlara şu soruyu sordu: "***Halk** benim kim olduğumu söylüyor?"* Öğrencileri İsa'ya, halk arasındaki pek çok kişinin O'nun, peygamberlerden biri olduğunu söyledikleri yanıtını verdiler. Sonra İsa şu sözler ile aynı soruyu onlara sordu: "**Sizce** ben kimim?" Öğrencilerden biri olan Simun Petrus, İsa'nın sorusunu şöyle yanıtladı: "***Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin!"***

İsa'nın öğrencilerine sormuş olduğu sorunun, her birimizin yanıtlaması gereken çok önemli bir soru olduğu gerçektir. Bugün programımızı dinlemekte olan sizler, siz, İsa'nın kim olduğunu düşünüyorsunuz? O'nun hakkındaki fikirleriniz nelerdir? O'nu yalnızca peygamberlerden biri olarak mı sınıflandırıyorsunuz? Yoksa İsa'nın "yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih" olduğunu belirten Petrus ile aynı fikirde misiniz? **Siz İsa'nın kim olduğunu düşünüyorsunuz?** İsa'nın, Tanrı'nın uzun zaman önce, atalarımız Adem ve Havva'nın günah işledikleri o günde göndereceğini vaat ettiği Kurtarıcı olduğuna inanıyor musunuz? İsa'nın, Yaşayan Tanrı'nın Oğlu, göklerden yeryüzüne gelen Tanrı Sözü olduğuna inanıyor musunuz?

Bildiğiniz gibi, bu güne kadar, **pek çok insan İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu inkar etmeye devam ediyor,** çünkü bu ünvanın Tanrı'nın bir karısı olduğu ve ondan bir çocuğa sahip olduğu anlamına geldiğini düşünüyorlar. Ancak, bu ünvan onların düşündüğü anlamı kast etmiyor. Tanrı'nın yüceliği böyle bir düşünceden çok daha büyüktür! Tanrı Ruh'tur ve bir insanın doğurduğu gibi doğurmaz, **ama bu durum, Tanrı'nın İsa'yı, Oğlu olarak çağırmasına engel değildir.** Daha önce bu konu ile bağlantılı olarak şöyle bir örnek vermiştik: Eğer ben (Senegalli radyo konuşmacısı), ülke dışına çıkarsam, ve insanlar beni "Senegal'in bir olu" olarak çağırırlarsa, bu durum, Senegal'in bir karısı olduğu ve ondan bir oğula sahip olduğu anlamına gelmez! Hayır, bana "Senegal'in bir oğlu" derler, çünkü Senegal benim geldiğim ülkedir.

Aynı durum, bir bakireden doğan İsa Mesih için de geçerlidir. İsa, doğmadan önce de zaten gökyüzündeydi. O, *"Allah'ın Kelimesi"* ve *"Ruhullah"* tır, yani Tanrı'nın Sözü ve Canı'dır. (Bu Arapça terimlerin açıklaması için 61.derse bakınız.) En Yüce Olan'ın Oğlu olarak adlandırılmaya layık olan tek Kişi yalnızca O'dur, çünkü yalnızca O, başlangıçta Tanrı ile birlikte olan Söz'dür. Bu, **büyük bir sırdır.** Ama bir sır olmanın da ötesinde, **büyük bir gerçektir!** Tanrı, İsa'yı dünyaya O'nun bizi yalnızca günahlarımızdan kurtarması için göndermedi, ama aynı zamanda Kendisinin nasıl olduğunu bize göstermek için de gönderdi. İsa, yeryüzünde Tanrı'nın karakterini sergiledi. Oğul'u gören herkes, Baba'nın nasıl olduğunu bilir. İsa'yı gören herkes Tanrı'nın nasıl olduğunu bilir. İsa, Tanrı'nın Oğlu olarak adlandırılır, çünkü **O, Tanrı'dan geldi,** çünkü **O, Tanrı gibidir,** ve çünkü **O, Tanrı'nın Sözü ve Tanrı'nın Canı'dır.** Sevgili dostlar, bizler inansak da inanmayı reddetsek de, gerçek aynı kalır; değişmez: **İsa, Yaşayan Tanrı'nın Oğlu'dur!**

Şimdi Matta Müjdesi'nde okumaya devam edelim ve Petrus, İsa'nın Yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğunu söyledikten sonra neler olduğunu dinleyelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Matta 16) *[21]Bundan sonra **İsa Kendisinin Yeruşalim'e gitmesi,** ileri gelenler, baş kahinler ve din bilginlerinin elinden **çok acı çekmesi, öldürülmesi ve** üçüncü gün **dirilmesi** gerektiğini öğrencilerine anlatmaya başladı. [22] Bunun üzerine Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. "Tanrı korusun ya Rab! Senin başına asla böyle bir şey gelmeyecek!' dedi. [23] Ama İsa Petrus'a dönüp, 'Çekil önümden Şeytan' dedi, 'Bana engel oluyorsun! **Senin düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür.**"*

İsa'nın öğrencilerine ne dediğini duydunuz mu? Öğrencilerine, Kendisinin Yeruşalim'e gitmesi ve ileri gelenlerin, baş kahinlerin ve yasa öğretmenlerinin elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve sonra üçüncü gün tekrar dirilmesi gerektiğini anlattı. İsa böylelikle günahımızın borcunu ödemek için Kanını dökeceğini ilan etmiş oldu.

Ama **Petrus** tüm güce ve tüm yetkiye sahip olan Rab İsa'nın Yahudiler'in kötü önderlerinin O'nu tutuklamasına, O'na işkence etmesine ve O'nu öldürmesine izin vereceğini **kabul edemedi.** Petrus işte bu nedenle İsa'ya: "*Tanrı korusun ya Rab! Senin başına asla*

*böyle bir şey gelmeyecek!"*dedi. Ama İsa her şeye rağmen, dünyaya gelmesinin nedeninin günahı ortadan kaldıracak olan bir kurban olarak Kanını dökeceği olduğunu biliyordu. Bu yüzden Petrus'a şöyle dedi: *"Çekil önümden Şeytan! Sen bana engel oluyorsun; senin düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür."*

İsa dünyaya **neden** geldiğini **biliyordu.** Tanrı'nın peygamberlerinin çok uzun zaman önce bildirmiş oldukları gibi günahkarlar için kutsal Kanını dökerek onların uğruna yaşamını vermek için geldi. Kurban edilen koyunların sembolünün O'nda yerine ge lmesi için dünyaya geldi. Ah, sevgili dinleyiciler, eğer bu günkü dersimizden aklımızda tek bir şey kalacak olursa, o da şu olmalıdır: **Mesih olan İsa, benim ve sizin günahınızın borcunu ödeyecek olan bir kurban olarak ölmek üzere dünyaya geldi!** Tanrı isterse, bundan birkaç ders sonra, İsa'nın Kendi ölümü ile ilgili yaptığı peygamberliğin Yeruşalim'de eksiksiz olarak nasıl gerçekleştiğini göreceğiz. Ve böylece sevgili dostlar, eğer bazı kişiler Rab İsa'nın ve peygamberlerin uzun zaman önce bildirdikleri gerçeği kabul etmeyen bir başka mesajın doğru olduğunu ileri sürüyorlarsa, , bu iddia, İsa'nın ölümü ve dirilişi ile ilgili gerçeği değiştirmez. **Mesih'in çarmıhtaki ölümünü buyuran Kişi, Tanrı'nın Kendisidir.** Ve Tanrı'nın buyruklarını hiç kimse değiştiremez. **İsa, en üstün Kurban olarak ölmeyi seçti.** Bunu yaptı, çünkü O sizi ve beni çok seviyor ve mahvolmamızı istemiyor.

Şimdi İsa'nın öğrencilerine, Yeruşalim'de Yaşamı'nı sunacağını ilan etmesinden bir hafta sonra neler olduğunu görelim. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Matta 17*) [1]Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı. [2] Orada **onların gözü önünde İsa'nın görünümü değişti. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu.**

(Luka 9) [30-31] *O anda görkem içinde beliren iki kişi İsa ile konuşmaya başladılar. Bunlar Musa ile İlyas'tı. İsa'nın yakında Yeruşalim'de gerçekleşecek olan ayrılışını konuşuyorlardı.* (Matta 17) [4] *Petrus İsa'ya, 'Ya Rab' dedi, 'Burada bulunmamız ne iyi oldu! İstersen burada üç çardak kurayım: biri sana,, biri Musa'ya, biri de İlyas'a.' [5] Petrus daha konuşurken, parlak bir bulut onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, '**Sevgili Oğlum budur. O'ndan hoşnudum. O'nu dinleyin!**' dedi. [6] Öğrenciler bunu işitince, dehşet içinde yüz üstü yere kapandılar. [7] İsa gelip onlara dokundu, 'Kalkın, korkmayın!' dedi. [8] Başlarını kaldırdıkları zaman, İsa'dan başka kimseyi göremediler. [9] Dağdan inerlerken, İsa, onlara, 'İnsanoğlu ölümden dirilmeden, gördüklerinizi kimseye söylemeyin' diye buyurdu.*

Sözü edilen o yüksek dağda neler olduğunu kavradınız mı? Şaşırtıcı ve harika bir olay oldu. İsa'nın dış görünümünün değiştiğini okuduk. Yüzü güneş gibi parladı ve giysileri parlak bir ışık ile bembeyaz oldu. O dağda İsa'dan parlayan o muhteşem, göz kamaştırıcı saf ışık, Tanrı'dan parlayan ve Tanrı'nın Cennetteki tahtını çevreleyen o görkemli ışığın aynısıydı. Musa ve İsrail oğullarının çölde oldukları dönemde, Buluşma Çadırı'ndaki En Kutsal Yeri dolduran görkemli ışık, insanların görememesine rağmen İsa'daki ışığın aynısıydı. Ama İsa'nın öğrencilerinin gözleri önünde Tanrı kısa süren bir kaç saniye için İsa'nın bedeninde saklı bulunan Kendi muhteşem görkemi üzerindeki peçeyi kaldırdı. Ve Tanrı aynı anda, göklerden, Musa ve İlyas adlı iki peygamberi İsa'nın Yeruşalim'deki ölümü hakkında O'nun ile konuşmaları için gönderdi. Aynı zamanda parlak bir bulutun dağın üzerini örttüğünü ve Her Şeye Egemen Tanrı'nın sesinin bulutun içinden şu sözler ile konuştuğunu okuduk: "***Sevgili Oğlum budur! O'ndan hoşnudum. O'nu dinleyin!***"

Tüm bu olup bitenlerin amacı neydi? Tanrı bu görkemli olayları neden Petrus, Yuhanna ve Yakup'un gözlerinin önünde yaptı? Amacı şuydu: Tanrı, bu üç tanığa, İsa'nın, Tanrı'nın,

göklerden gelen Sonsuz Oğlu olduğuna ve herkesin O'nu dinlemesi gerektiği gerçeğini sarsılmaz bir şekilde kanıtlamak istedi. Kutsal Yazılar bu konu ile ilgili olarak şu sözleri duyururlar:

***"Oğul'u** onurlandırmayan, **O'nu gönderen Baba'yı** da onurlandırmaz.* (Yuhanna 5:23) *"Tanrı eski zamanlarda **peygamberler** aracılığı ile bir çok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi. Bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığı ile evreni yarattığı kendi **Oğlu** ile bizlere seslenmiştir. **Oğul, Tanrı yüceliğinin parıltısı, O'nun varlığının öz görünümüdür.** Güçlü sözü ile her şeyi devam ettirir. Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın sağında oturdu."* (İbraniler 1:1-3)

Bugün bizi dinlemekte olan sizler, İsa hakkında ne düşünüyorsunuz? O'nun hakkında ne söylüyorsunuz? İsa'nın göklerden gelen Yücelikler Rabbi olduğuna inanıyor musunuz? Yoksa dünyadaki pek çok insanın yaptığı gibi O'nu bir peygamber sınıfına mı koyuyorsunuz? Bu gün sizler ile vedalaşmadan önce, dağın üzerinde İsa'dan parlayan Tanrı'nın yüceliğini gören Petrus ve Yuhanna'nın olayın üstünden bir kaç yıl geçtikten sonra, Kutsal Yazılar'da yazmış oldukları bölümlerden bazı kısa parçalar dinleyelim.

Elçi Petrus bu konuda şöyle yazdı:

*"Rabbimiz İsa Mesih'in kudretini ve gelişini size bildirirken uydurma masallara baş vurmadık. **O'nun görkemini kendi gözlerimiz ile gördük.** Mesih, yüce ve görkemli Olan'dan kendisine ulaşan ses ile: 'Sevgili Oğlum budur! O'ndan hoşnudum' diyen ses ile Baba Tanrı'dan onur ve yücelik aldı. Kutsal dağda O'nun ile birlikte bulunduğumuz için gökten gelen **bu sesi biz de işittik!"*** (2.Petrus 1:16-18)

Elçi Yuhanna aynı konuda şunları yazdı:

*"Yaşam Sözü ile ilgili olarak başlangıçtan beri var olanı, **işittiğimizi, gözlerimiz ile gördüğümüzü,** seyredip ellerimiz ile dokunduğumuzu duyuruyoruz. Yaşam açıkça göründü, O'nu gördük ve O'na tanılık ediyoruz.O'nun yüceliğini – Baba'dan gelen, lütuf ve gerçek ile dolu biricik Oğul'un yüceliğini - gördük!"* (1.Yuhanna 1:1-2; Yuhanna 1:14)

Ve Yuhanna, Müjdesi'nin sonunda şöyle yazdı:

*"İsa, öğrencilerinin önünde bu kitapta yazılı olmayan başka bir çok doğaüstü belirti gerçekleştirdi.**Ne var ki, yazılanlar, İsa'nın Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adı ile yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır.**"*** (Yuhanna 20:30, 31)

Tüm bu dinlediklerinizi, anlamak size zor geliyor mu? Tanrı, bu harika gerçekleri kavramanız için size anlayış vermek istiyor. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

*"Doğal kişi, Tanrı'nın Ruh'u ile ilgili gerçekleri **kabul etmez.** Çünkü bunlar ona saçma gelir, ruhça değerlendirildikleri için bunları anlayamaz. Gerçi olgun kişiler arasında bilgece sözler söylüyoruz; ama bu bilgelik ne şimdiki çağın, ne de bu çağın gelip geçici önderlerinin bilgeliğidir. **Tanrı'nın saklı bilgeliğinden** gizemli biçimde söz ediyoruz. Zamanın başlangıcından önce Tanrı'nın bizim yüceliğimiz için belirlediği bu bilgeliği bu çağın önderlerinden hiç biri anlamadı. Eğer anlasalardı, yüce Rabbi çarmıha germezlerdi."* (1. Korintliler 2:14, 6-8)

Tanrı, bu gün okuduklarımız konusunda sizleri aydınlatsın…

Bir sonraki dersimize kadar Gücü Her Şeye Yeten Tanrı'nın o yüksek dağın tepesinde Rab İsa ile ilgili olarak ne açıkladığı üzerinde düşünmeye devam edin. Tanrı şunu açıkladı:

"Sevgili Oğlum budur! O'ndan hoşnudum! O'nu dinleyin!" (Matta 17:5)

Ders 76

LESSON 76

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

İyi Çoban

THE GOOD SHEPHERD

Yuhanna 10

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz bir esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son derste, Rab İsa'nın, öğrencilerine **Yeruşalim'de ölmesi ve üçüncü gün ölümden dirilmesi gerektiğini** söylediğini dinledik. İsa, günahı kaldıran bir kurban olarak Kanını dökmek üzere dünyaya geleceğini biliyordu. Aynı zamanda son olarak Rab İsa'nın üç öğrencisi ile birlikte yüksek bir dağın üstündeyken büyük yüceliğini gösterdiğini de gördük. İsa'nın yüzü güneş gibi parladı ve giysileri parlayan saf beyaz bir ışık ile bembeyaz oldu. Böylelikle İsa Mesih'te konut kurmuş olan Tanrı yüceliği kendisini açığa çıkartmış oldu.

Bugün kutsal Müjde'yi okumaya devam etmek ve Rab İsa'nın kendisini izleyen kişileri nasıl **kaybolmuş koyunlara** benzettiğini dinlemek istiyoruz. Daha önce Peygamberlerin Yazılarında Tanrı'nın Adem'in çocuklarını nasıl sürekli olarak **çobansız ve kaybolmuş koyunlara** benzettiğini görmüştük. Ancak yine de Tanrı Adem'in çocuklarının çobansız koyunlar gibi mahvolmalarını istemez. Bu nedenle, bizleri en kötü düşmanlarımız olan Şeytan, günah, ölüm ve cehennemden kurtarması ve bize esenlik yolunda rehberlik etmesi için gökyüzünden kudretli bir Çoban gönderdi. Tanrı'nın Adem'i çocukları için gönderdiği **İyi Çoban'ı tanıyor musunuz?** Eğer bu İyi Çoban'ı tanımıyorsanız, o zaman sizi bu günkü dersimizi dikkatle dinlemeye davet ediyoruz.

Yuhanna Müjdesi'nin onuncu bölümünü okuyoruz. İsa bir gün, çevresinde toplanmış olan kalabalığa şunları söyledi:

(Yuhanna 10) *[1] Size doğrusunu söyleyeyim, koyun ağılına kapıdan girmeyip başka yoldan giren kişi **hırsız ve hayduttur.** [2] Kapıdan giren ise koyunların çobanıdır. [6] İsa onlara **bu örneği** anlattıysa da, O'nun ne demek istediğini anlamadılar. [7] Bunun için İsa, yine, 'Size doğrusunu söyleyeyim' dedi, '**Ben koyunların kapısıyım.** [9] **Kapı Ben'im.** Bir kimse benim aracılığım ile içeri girerse kurtulur. Girer, çıkar ve otlak bulur. [10] Hırsız ancak çalıp öldürmek ve yok etmek için gelir. [11] **Ben iyi çobanım.** İyi çoban koyunları uğruna canını verir. [12] Koyunların çobanı ve sahibi olmayan ücretli adam, kurdun geldiğini görünce oyunları bırakıp kaçar. Kurt da onları kapar ve dağıtır. [13] Adam kaçar, çünkü ücretlidir ve koyunlar*

için kaygı duymaz. [14-15] Ben iyi çobanım. Benimkileri tanırım. Baba beni tanıdığı ve ben de Baba'yı tanıdığım gibi, benimkiler de beni tanırlar. Ben koyunlarımın uğruna canımı veririm. [17] Canımı tekrar geri almak üzere veririm. Bunun için Baba beni sever. [18] Canımı kimse benden alamaz; ben onu kendiliğimden veririm. Onu vermeye de tekrar geri almaya da yetkim var. Bu buyruğu Babam'dan aldım.

[19] Bu sözlerden dolayı Yahudiler arasında yine ayrılık doğdu. [20] Bir çoğu, 'O'nu cin çarpmış, delidir. Niçin O'nu dinliyorsunuz?' diyordu. [21] Ama başkaları ise, 'Bunlar cin çarpmış bir adamın sözleri değil' dediler, 'Cin, körlerin gözlerini açabilir mi?[24] Yahudi yetkililer O'nun çevresini sararak, 'Bizi daha ne kadar zaman kuşkuda bırakacaksın?' dediler, 'Eğer Mesih isen bize açıkça söyle!' [25]İsa onlara şu karşılığı verdi: 'Size söyledim, ama iman etmiyorsunuz. Babam'ın adı ile yaptığım işler bana tanıklık ediyor. [26] Ama siz iman etmiyorsunuz. Çünkü benim koyunlarımdan değilsiniz. [27] Benim koyunlarım sesimi işitirler. Ben onları tanırım, onlar da beni izlerler. [28] Onlara sonsuz yaşam veririm; asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz. [29] Onları bana veren Babam her şeyden üstündür. Onları Baba'nın elinden kapmaya kimsenin gücü yetmez. [30] ***Ben ve Baba biriz.*** *[31] Yahudi yetkililer O'nu taşlamak için yerden yine taş aldılar. [32] İsa, onlara, 'Size Baba'dan kaynaklanan bir çok iyi işler gösterdim' dedi, 'Beni bu iyi işlerden hangisi için taşlıyorsunuz?'*

[33] Şöyle yanıt verdiler: 'Seni iyi işlerden ötürü değil, küfür ettiğin için taşlıyoruz. İnsan olduğun halde ***Tanrı olduğunu ileri sürüyorsun.****' [34] İsa şu karşılığı verdi: 'Yasanızda, 'Siz ilahlarsınız, dedim' diye yazılı değil mi? [35] Tanrı, kendilerine sözünü gönderdiği kimseleri ilahlar diye adlandırır. Kutsal Yazı da geçerliliğini yitirmez. [36] Baba beni kendine ayırıp dünyaya gönderdi. Öyleyse, 'Tanrı'nın Oğlu'yum' dediğim için bana nasıl 'Küfür ediyorsun!' dersiniz? [37] Eğer Babam'ın işlerini yapmıyorsam bana iman etmeyin. [38] Ama yapıyorsam* ***bana iman etmeseniz bile, yaptığım işlere iman edin****.* ***Öyle ki, Baba'nın bende, benim de Baba'da olduğumu bilesiniz ve anlayasınız****.' [39] O'nu yine yakalamaya çalıştılarsa da, ellerinden sıyrılıp kurtuldu.*

İsa'nın Yahudiler'e ne söylediğini duydunuz mu? Zamanımız İsa'nın sözlerinin hepsini ayrıntılı olarak açıklamaya izin vermediği için, düşüncelerimizi, İsa'nın, Kendisinden söz ederken kullandığı **iki ünvan** üzerinde odaklandıracağız. Bu ünvanları işittiniz mi? Ünvanlar şunlar: **Koyunların Kapısı** ve **İyi Çoban.**

Önce, İsa'nın, Adem'in çocuklarını k**oyunlara** benzetmesinden sonra kalabalığa şöyle dediğini dinledik: *"****Ben koyunların kapısıyım.*** *Bir kimse benim aracılığım ile içeri girerse kurtulur."* İsa Kendisini neden ***"koyunların Kapısı"*** olarak adlandırdı? O dönemde bir çoban, sürüsünün içeri girebilmesi için dikenli dallardan ya da taşlardan yalnızca tek bir giriş kapısı bulunan kapalı bir yer yapardı. Akşam olduğu ve koyunlar bu kapalı yer şeklindeki ağıldan içeri girdikleri zaman, çobanın kendisi koyunlarının başında nöbet tutmak amacı ile koyun ağılının giriş kapısının önünde uyurdu. Böylelikle herhangi vahşi bir hayvan ağıla giremeden ve bir koyunu öldüremeden önce, çobanın önünde yattığı giriş kapısından ağıla geçmesi gerekirdi. Böylece çoban vahşi hayvan koyunlara zarar veremeden önce onu kovalayabilirdi. Çobanın kendisi, bu şekilde *"koyunlar için bir kapı"* oluşturmuş olurdu.

Rab İsa Kendisini, **"koyunların Çobanı"** olarak adlandırdı. Bunun anlamı şudur: İsa O'na ait olan tüm insanlar ile yakından ilgilenir. Bu aynı zamanda şu anlama da gelir: Tanrı'nın "sürüsünün" bir parçası olabilmeniz için bu sürüye **İsa Mesih aracılığı ile gelmeniz gerekir.** Şeytan'ın tuzaklarından, günahın cezasından, ölümün gücünden ve sonsuz cehennem yargısından kurtarılmak isteyen herkes İsa aracılığı ile gelmelidir. Günahkarları sonsuz

yaşama geçirebilecek olan tek kapı, yalnızca O'dur. Tanrı Sözü bu yüzden şöyle der: *"**Başka hiç kimsede** kurtuluş yoktur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek **başka hiç bir ad yoktur."*** (Elçilerin İşleri 4:12) İsa, Kurtuluş'un biricik ve tek kapısıdır.

Bir süre önce Nuh peygamber ve tufan ile ilgili olarak neler okuduğumuzu hatırlıyor musunuz? Tufanın yargısından kaçmak isteyen herkese bir sığınak olacak olan gemide Tanrı, Nuh'a kaç tane kapı yapmasını buyurmuştu? **Yalnızca tek bir kapı!** Tufandan kurtulmak isteyen biri, geminin bu tek kapısından içeri girmek zorundaydı. Kapıdan içeri giren herkes **kurtuldu.** Kapıdan içeri girmeyen ise **mahvoldu.** Kutsal Yazılar, aynı şekilde Yargı Günü ile ilgili olarak Tanrı'nın, Adem'in çocukları için yalnızca tek bir kurtuluş kapısı açtığını onaylarlar. İnsanları sonsuz yaşamdan içeri geçirebilecek olan Kapı, Mesih'in Kendisidir! İsa bu nedenle şöyle dedi: *"**Kapı Ben'im.** Bir kimse benim aracılığım ile içeri girerse kurtulur. Ama koyun ağılına kapıdan girmeyip başka yoldan giren kişi, hırsız ve hayduttur!"* (Yuhanna 10:9, 1)

İsa'nın Kendisi için kullandığı ikinci isim, birinci isme çok benzer. İsa yalnızca, *"koyunların Kapısı"* değil, aynı zamanda ***"İyi Çoban'dır."*** İsa, ***İyi*** Çoban'dır, çünkü O, bizi seven ve bizim için Kendi yaşamını vermiş Olan'dır. Ah, O ne kadar de harika bir Çoban'dır! Peygamber Davut, İyi Çoban İsa ile ilgili olarak yirmi üçüncü Mezmur'da (Zebur) şu sözleri yazdı:

"Rab çobanımdır, eksiğim olmaz. Beni yemyeşil çayırlarda yatırır, sakin suların kıyısına götürür. İçimi tazeler, adı uğruna bana doğru yollarda öncülük eder. Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile, kötülükten korkmam. Çünkü sen benimlesin. Çomağın, değneğin güven verir bana. Düşmanlarımın önünde bana sofra kurarsın. Başıma yağ sürersin. Kasem taşıyor. Ömrüm boyunca yalnız iyilik ve sevgi izleyecek beni. Hep Rabbin evinde oturacağım!" (Mezmur 23)

Burada farkına varmamız gereken, Davut'un Kutsal Yazılarda sözünü ettiği İyi Çoban'ın Mesih'in Kendisi olduğudur. İsa bu nedenle, *Ben iyi çobanım!"* ve *"Ben ve Baba **biriz!**"* diye konuşabildi. (Yuhanna 10:11, 30) Ancak yine de, İsa **Tanrı ile bir olduğunu** ilan ettiği zaman, Yahudiler O'nu Tanrı'ya küfür etmek ile suçladılar ve O'na atmak için yerden taş aldılar. İsa'nın bir insan bedeninde yer alan Tanrı olduğu düşüncesini kabul edemediler. Adem çocuklarının çoğu bu güne kadar İsa'nın bu sözleri nedeni ile sürçtüler. Bazı kişiler, Tanrı'nın İsa ile bir olduğu düşüncesinin iki Tanrı'nın var olduğu anlamına gelmesi gerektiğini düşünerek yanılgıya düştüler. Ancak gerçek, onların düşündüğü gibi değildir, çünkü peygamberlerin Kutsal Yazıları, Tanrı'nın tek olduğunu şu sözler ile ilan ederler: *"tanrımız Rab **tek** Rab'dir!"* (Yasa'nın Tekrarı 6:4) **Ama *"Tanrı'nın tek"* olduğu gerçeği, Tanrı'nın yeryüzünde Kendisini bir insan olarak açıklamasına engel olmadı.**

Burada belki **bir örnek** vermemizin yararı olacak. Bize ışık ve ısı sağlayarak yeryüzünde parlayan güneşi düşünün. Bu güneş gibi kaç tane güneşe daha sahibiz? Yalnızca bir güneş var. Güneş nerede? Bizden çok uzaklarda; uzayda! Ama aynı zamanda burada yeryüzünde de! Hayat veren ışınları ile yaşamlarımıza nüfuz ediyor. Kızgın güneş ve sıcak güneş ışıkları birdirler! Bu örneğe benzer şekilde Tanrı ve İsa da birdir! İsa, *"Ben ve Baba (Tanrı) **biriz!**"* dedi. Rab İsa, dünyamıza, İsa'nın sevgisinin ve bizi kurtarışının ışığını vermek için geldi. Kutsal Yazıların Tanrı ve İsa hakkında neler söylediklerine kulak verin:

*"**Tanrımız** yakıp yok eden bir ateştir. O,yaklaşılmaz ışıkta yaşar. **Tanrı'yı** hiç bir zaman hiç kimse görmedi ve göremeyecek. Ama Baba'nın bağrında bulunan ve **Tanrı** olan biricik Oğul O'nu tanıttı. **Oğul,** Tanrı yüceliğinin parıltısı, O'nun varlığının öz görünümüdür. Güçlü*

sözü ile her şeyi devam ettirir. Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın sağında oturdu. Tanrı, bütün doluluğunun O'nda (İsa Mesih'te) bulunmasını uygun gördü. ***Tanrılığın bütün doluluğu bedence Mesih'te bulunuyor!"*** (İbraniler 12:29; 1. Timoteos 6:16; Yuhanna 1:18; İbraniler 1:3; Koloseliler 1:19; 2:9)

Evet, Tanrı Sözü'nün ilan ettiği budur: *"**Tanrılığın bütün doluluğu bedence Mesih'te bulunuyor!"*** (Koloseliler 2:9) bu yüzden Rab İsa, *"Ben ve Baba **biriz!"*** diyebildi. İsa Mesih, gökyüzünden gelen, bir insan olan, yeryüzünde yaşayan ve bizleri günahın getirdiği lanetten kurtarmak için Kendi kutsal yaşamını feda eden **İyi Çoban'dır.** O, aynı zamanda ölümden dirilen ve O'na inanan herkese sonsuz yaşam sunan Kurtarıcı'dır. İsa, bu nedenle şu sözleri söyleyebildi:

"Ben iyi çobanım. Koyunlarımın uğruna canımı veririm. Canımı tekrar geri almak için veririm. Canımı kimse benden alamaz, ben onu kendiliğimden veririm. Onu vermeye de tekrar geri almaya da yetkim var. Bu buyruğu Babam'dan aldım." (Yuhanna 10:14-18)

İsa'nın, *"**İyi** Çoban"* olduğu sorgusuz sualsiz doğrudur, çünkü **O, yaşamını bizim uğrumuza feda edecek kadar çok sevmiş Olan'dır!**

Bugün size veda etmeden önce söyleyeceklerimiz var; Rab İsa'nın şu harika sözlerine bir kez daha kulak verelim:

(Yuhanna 10*) [9] **Kapı Ben'im.** Bir kimse benim aracılığım ile içeri girerse kurtulur. [1] Koyun ağılına kapıdan girmeyip başka yoldan giren kişi hırsız ve hayduttur. [11] **Ben İyi Çoban'ım. İyi çoban,** koyunları uğruna **canını verir.** [12] Koyunların çobanı ve sahibi olmayan ücretli adam, kurdun geldiğini gördüğü zaman koyunları bırakıp kaçar. [14] Ben iyi çobanım. [27] **Koyunlarım sesimi işitirler. Ben onları tanırım, onlar da beni izler.** [28] **Onlara sonsuz yaşam veririm; asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz.***

Sevgili dinleyici dostlarımız, **siz kimi izliyorsunuz? İyi Çobanı mı izliyorsunuz?** Ya da başka birini mi izliyorsunuz?

Bizi dinlediğiniz için teşekkür ederiz. Ve sizi İsa'nın, Tanrı'nın yüreğini dolduran sevgi hakkında neler söylediğini duymanız için bir sonraki programda bize katılmaya davet ediyoruz.

Siz, İsa Mesih'in Kendisi hakkında neler söylediğini hatırlarken, Tanrı sizi bereketlesin!

"Kapı Ben'im. Bir kimse benim aracılığım ile içeri girerse kurtulur. Ben iyi çobanım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir." (Yuhanna 10:9, 11)

Ders 77

LESSON 77

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Tanrı'nın Yüreği

THE HEART OF GOD

Luka 18, 15

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun!

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz bir esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün sizler ile tekrar beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Peygamberlerin Yazıları üzerinde yaptığımız çalışmalar sırasında Tanrı'nın **kutsal** ve **doğru** olduğunu ve bu nedenle günahı hoş görmesinin imkansız olduğunu gördük. Ama aynı zamanda Tanrı'nın **merhametli** ve **şefkatli** olduğunu da gördük. Tanrı'nın bu özellikleri bizim için harika bir haberdir, çünkü O'nun merhametine muhtacız, çünkü hepimiz Tanrı'yı çok kötü gücendirdik. Bizim suçlarımız ve günahlarımız Tanrı'nın gözünde iğrençtir, ve eğer Tanrı'nın merhameti olmasa, bu suçlarımız ve günahlarımız bizi sonsuza kadar mahkum ederler! Bu gün Rab İsa'nın kalabalıklara anlattığı **iki benzetmeyi** anlatmayı planlıyoruz. Bu iki ilginç öykü aracılığı ile **Tanrı'nın yüreğini dolduran büyük merhamet ve günahkarların bu merhameti nasıl elde edebileceklerini** öğreneceğiz.

Birinci benzetmede, iki adam göreceğiz. Bu adamlardan biri Tanrı'nın merhametini kabul etti, diğeri ise etmedi. Bir adam, Ferisiler mezhebine mensuptu ve dua etme, oruç tutma ve sadaka verme gibi konularda çok gayretli biriydi. İnsanların gözünde çok dindar bir insandı. Diğer adam ise bir vergi memuruydu ve bu nedenle insanların gözünde büyük bir günahkardı, çünkü vergi memurlarının çoğu dürüst olmayan kişilerdi.

Şimdi Ferisi'nin ve vergi memurunun öyküsünü dinleyin:

(Luka 18*)* *9-10 Kendi doğruluklarına güvenip başkalarına tepeden bakan bazı kişilere İsa şu benzetmeyi anlattı: 'Biri Ferisi, öbürü vergi görevlisi **iki kişi** dua etmek üzere tapınağa çıktı. 11 **Ferisi** ayakta durup **kendi kendine** şöyle dua etti: 'Tanrım, öbür insanlara, soygunculara, hak yiyenlere, soygunculara, zina edenlere ya da şu vergi görevlisine benzemediğim için sana şükrederim. 12 Haftada iki gün oruç tutuyor, bütün kazancımın ondalığı veriyorum.' 13 **Vergi görevlisi ise** uzakta durdu, gözlerini göğe kaldırmak bile istemiyordu, ancak göğsünü döverek, '**Tanrım, ben günahkara merhamet et!'** diyordu. 14 "Size şunu söyleyeyim, Ferisi değil, bu adam aklanmış olarak evine döndü. **Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir.**"*

İsa'nın bu kısa benzetme aracılığı ile öğretmek istediği şey neydi? Kısaca belirtecek olursak, İsa şunu öğretti: Tanrı, O'nun önünde günahlı olduklarını **kabul eden** kişilere merhamet gösterir ve O'nun huzurunda doğru olduklarını **düşünen** kişileri mahkum eder. Kutsal Yazılar şu sözler ile bu gerçeği ifade ederler: *"**Tanrı kibirlilere karşıdır, ama alçakgönüllülere lütfeder.**"* (1. Petrus 5:5) İnsanın gözünde değerli olan, Tanrı için iğrençtir. Tanrı, kendilerini öven, *"**Ben** doğru bir insanım! **Ben** dua ederim! **Ben** oruç tutarım! **Ben** sadaka veririm. **Ben** camiye giderim! **Ben** kiliseye giderim1 **Ben** şu iyiliği yaparım, **ben** bu iyiliği yaparım!"* diye düşünen kişileri kabul edebilir mi? tüm bu "ben"ler Tanrı'yı hoşnut ediyor mu? Kesinlikle etmiyor! Tanrı'nın yüreği gururdan kaynaklanan iyi işler ile mutlu olamaz.

Tanrı kibirli yürekten nefret eder. Tanrı'ya kendi çabaları ile yaklaşmaya çalışan Adem'in ilk doğan oğlu Kayin'i hatırlıyor musunuz? Tanrı, Kayin'in kurbanını kabul eti mi? Hayır, kabul etmedi! Sevgili dostlar, Tanrı değişmedi. Tanrı'nın yüreği bu gün de **insanın kendi çabaları ile** mutlu olamaz. Çünkü bizim çabalarımız O'nun önünde mükemmel değildirler. Tanrı, bizlerin, göğsünü döverek, '***Tanrım, ben günahkara merhamet et!***' diyen o vergi görevlisi gibi **günahlı konumumuzun farkına varmamızı** ister. Tanrı'nın sevinmesine neden olan böyle kırılmış bir yürektir. Ama kendilerini öykudeki Ferisi gibi diğer insanlar ile karşılaştıran ve onlardan üstün gören ve kendi kendine, *'Tanrım, öbür insanlara, soyguncular, hak yiyenlere, zina edenlere ya da vergi görevlilerine benzemediğim için sana şükrederim.'* diyen kişilerden tiksinir.

Ferisi'nin farkına varamadığı şey şuydu: Yargı Günü'nde Tanrı bizi öbür insanlar ile karşılaştırmayacak. Tam aksine, Tanrı bizi ilan ettiği şu kutsal ve mükemmel Yasası ile kıyaslayacak: *"Yasa'nın her dediğini yerine getirse de, tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasa'ya karşı suçlu olur."* (Yakup 2:10) *"Zina etmeyeceksin!"* diyen Tanrı aynı zamanda *"Yalan söylemeyeceksin!"* de demiştir. Eğer zina etmediyseniz, ama bir yalan söylediyseniz, o zaman Tanrı'nın Yasası'nı yine de ihlal etmiş olursunuz. Tanrı'nın huzuruna yani Cennet'e giremezsiniz, çünkü Kutsal Yazılar şöyle der: *"Oraya murdar hiç bir şey, iğrenç ve aldatıcı işler yapan hiç kimse asla girmeyecek."* (Vahiy 21:27) İşte bu yüzden Adem'in çocukları **Tanrı'nın merhametine** muhtaçtırlar. Sevgili dost, benzetmedeki vergi görevlisi gibi siz de **Tanrı'nın merhametini** aldınız mı? Yoksa Ferisi gibi hala **kendi çabalarınız** aracılığı ile doğru olmaya mı çabalıyorsunuz?

Şimdi Tanrı'nın sevgi ve merhamet dolu yüreği ile bizi, çocuklarını seven bir baba gibi sevdiğini gösteren **ikinci benzetmeyi** okuyalım. Luka Müjdesi'nin on beşinci bölümünden okuyoruz:

(Luka 15) *[1] Bütün vergi görevlileri ile günahkarlar İsa'yı dinlemek için O'na akın ediyorlardı. [2] Ferisiler ile din bilginleri ise, 'Bu adam günahkarları kabul ediyor, onlar ile birlikte yemek yiyor' diye söyleniyorlardı. [3] Bunun üzerine İsa onlara şu benzetmeyi anlattı:*

*[11] **Bir adamın iki oğlu vardı. [2] Bunlardan küçüğü,** babasına, ''Baba' dedi, 'Malından payıma düşeni ver bana.' Baba da servetini iki oğlu arasında paylaştırdı. [13] Bundan bir kaç gün sonra küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat içinde bir yaşam sürerek varını yoğunu çarçur eti. [14] Delikanlı her şeyini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kıtlık baş gösterdi, o da yokluk çekmeye başladı. [15] Bunun üzerine gidip o ülkenin vatandaşlarından birinin hizmetine girdi. Adam onu, domuz gütmek üzere otlaklarına yolladı. [16] Delikanlı domuzların yediği keçi boynuzları ile karnını doyurmaya can atıyordu. Ama hiç kimse ona bir şey vermedi.*

[17] Aklı başına gelince, şöyle dedi: 'Babamın nice işçisinin fazlası ile yiyeceği var, ben ise burada açlıktan ölüyorum. [18] Kalkıp babamın yanına döneceğim, ona, 'Baba' diyeceğim, 'Tanrı'ya ve sana karşı günah işledim. [19] Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi kabul et.' [20] Böylece kalkıp babasının yanına döndü. Kendisi daha uzaktayken ***babası*** *onu gördü, ona acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü. [21] Oğlu ona, 'Baba' dedi, 'Tanrı'ya ve sana karşı günah işledim. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim.' [22] Babası ise kölelerine, 'Çabuk, en iyi kaftanı getirip ona giydirin' dedi, 'Parmağına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin! [23]'Besili danayı getirip kesin, yiyelim, eğlenelim. [24] Çünkü benim bu oğlum ölmüştü; yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu. Böylece eğlenmeye başladılar.*

[25] Babanın ***büyük oğlu*** *ise tarladaydı. Gelip eve yaklaştığı zaman, çalgı ve oyun seslerini duydu. [26] Uşaklardan birini yanına çağırıp, 'Ne oluyor?' diye sordu. [27] O da, 'Kardeşin geldi, baban da ona sağ salim kavuştuğu için besili danayı kesti' dedi. [28-29] Büyük oğul öfkelendi, içeri girmek istemedi. Babası dışarı çıkıp ona yalvardı. Ama o, babasına şöyle yanıt verdi: 'Bak, bunca yıl senin için köle gibi çalıştım, hiç bir zaman buyruğundan çıkmadım. Ne var ki, sen bana arkadaşlarım ile eğlenmem için hiç bir zaman bir oğlak bile vermedin. [30] Oysa senin malını fahişeler ile yiyen şu oğlun eve dönünce, onun için besili danayı kestin.' [31] Babası ona, 'Oğlum, sen her zaman yanımdasın, neyim var ise senindir' dedi. [32] Ama sevinip eğlenmek gerekiyordu. Çünkü bu kardeşin ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu!"*

Tanrı bize bu etkileyici benzetme aracılığı ile ne öğretmek istiyor? Bu benzetmede üç kişiden söz ediliyor: baba, küçük oğul ve büyük oğul.

- Öyküdeki **baba, Tanrı'yı** temsil ediyor.
- **Küçük oğul,** günahlarından **tövbe eden** ve merhamet bulmak için Tanrı'ya dönen **günahkarlar** hakkında bir örnek oluşturuyor.
- **Büyük oğul** Tanrı'nın huzurunda doğru olduklarını düşünerek **kendi kendilerini aldatan dindar kişileri** temsil ediyor.

Önce, uzak bir ülkede sefahat içinde yaşayarak günahlı doğasını izleyen **küçük oğul** hakkında biraz düşünelim. Başına neler geldi? Küçük oğlun sonunda Tanrı'yı ve insanı gücendirmiş olduğunu nasıl fark ettiğini gördük. Küçük oğul günahları nedeni ile üzüntü duydu ve şu sözler ile tövbe etti: '*Kalkıp babamın yanına döneceğim, ona, 'Baba' diyeceğim, 'Tanrı'ya ve sana karşı* ***günah işledim****. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi kabul et.'* Böylece küçük oğlun domuz ahırında çalışmaktan nasıl vazgeçtiğini ve babasının evine doğru yola çıktığını gördük.

Gelelim **babanın** nasıl hareket ettiğine? Baba ne yaptı? Varlığını çarçur edip tüketen oğluna karşı kızgın mıydı? Küçük oğlunu evine yalnızca işçilerinden biri olarak mı kabul etti? Hayır! İsa anlattığı benzetmeye şöyle devam etti:

"Kendisi (küçük oğul) daha uzaktayken, babası onu gördü, ona acıdı, koşup ***boynuna sarıldı ve onu öptü.*** *Baba, kölelerine, 'Çabuk, en iyi kaftanı getirip ona giydirin!' dedi, 'Parmağına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin! Besili danayı getirip kesin, yiyelim, eğlenelim! Çünkü benim bu oğlum ölmüştü; yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu!'"*

Bu öyküden öğrenmemiz gereken nedir? Tanrı'nın, aynı bu yüreği merhamet ile dolu babaya benzediğini öğreniyoruz. **Tanrı, günahkarları sever.** Ve onlara merhamet etmek ister, **ama O** her günahkarın günahlarından tövbe etmesini ve O'nun ön gördüğü doğruluk yolunu izlemesini **bekler.**

Büyük oğul ile ilgili şaşırtıcı bir şey gördük. Büyük oğul, babasınınki gibi merhametli bir yüreğe sahip değildi. Babasından farklı davrandı; öfkelendi ve eve girmeyi reddetti ve babasına şöyle dedi, '*Bak, **bunca yıl senin için köle gibi çalıştım** ve hiç bir zaman buyruğundan çıkmadım. Ne var ki, sen bana arkadaşlarım ile eğlenmem için hiç bir zaman bir oğlak bile vermedin!'*

Büyük oğlun ne söylediğini işittiniz mi? Şöyle dedi: "Bak, bunca yıl senin için bir köle gibi çalıştım!" Ama ne yazık ki bu büyük oğul çok önemli bir şeyi anlamamıştı. Babası **bir köle** gibi çalışan bir oğul istememişti. Babasının istediği, **onu tüm yüreği ile seven** ve isteğini yerine getirmekten hoşnut olacağı bir oğuldu.

Adem'in çocukları bu büyük oğul gibi davranmayı hala günümüzde de sürdürmektedirler. Kendilerini yalnızca **"Tanrı'nın köleleri"** olarak görürler. Ama Tanrı bizim **yalnızca köleler** gibi olmamızı istemez. O'nun **oğulları ve kızları** gibi olmamızı ister. Kutsal Yazılar, bu nedenle İsa'yı Rableri ve Kurtarıcıları olarak kabul den kişiler ile ilgili şu sözleri söyler: *"Çünkü sizi yeniden korkuya sürükleyecek kölelik ruhunu almadınız, **oğulluk** Ruhunu aldınız. Bu ruh ile, 'Abba! (Babacığım) Baba!' diye sesleniriz."* (Romalılar 5:18)

Sevgili dost, Kendinizi nasıl görüyorsunuz? **Tanrı'nın bir kölesi mi,** yoksa **Tanrı'nın bir çocuğu mu?** Biraz önce okuduğumuz benzetmede siz, kendinizi hangi oğula benzetiyorsunuz? Günahının frakına varan ve babasının merhametini alan küçük oğula mı benziyorsunuz, yoksa babası için bir köle gibi çalışan büyük oğul gibi misiniz? Tanrı sizin,**efendisinden korkan bir köle gibi** olmanızı istemez. Tanrı'nın sizden istediği, **babasını seven** ve O'nun isteğini yerine getirmekten mutluluk duyan bir **oğul** olmanızdır. Tanrı sizi seviyor ve size merhamet göstermeyi özlüyor, ama sizden tövbe etmenizi ve O'na geri dönmenizi bekliyor. Peygamber Yeşaya bu konuda şu sözleri yazdı: ***"Yine de Rab size lütfetmeyi özlem ile bekliyor, size merhamet göstermek için harekete geçiyor. Çünkü Rab adil Tanrı'dır. Ne mutlu O'nu özlem ile bekleyenlere!"*** (Yeşaya 30:18)

Tanrı, Şefkatli ve Merhametli Olan, sizin O'na gelmenizi bekliyor, aynı benzetmedeki babanın küçük oğlunun eve geri dönmesini beklediği gibi. Tanrı, sizin kırılmış ve alçakgönüllü bir yürek ile tövbe etmenizi ister. Eğer böyle bir yürek ile Tanrı'nın önüne gelir ve O'nu tüm yüreğiniz ile ararsanız, o zaman şefkat ve merhamet dolu bir babanın yüreğine sahip olan Tanrı ile karşılaşacağınızdan emin olabilirsiniz. Ancak kibirli olan ve Tanrı'nın büyük merhametini küçümseyen kişi, Tanrı'nın, içinde merhamete yer vermeyen yargısının dışında hiçbir şey bekleyemez!

Bizi dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı isterse, bir sonraki programımızda, İsa'nın dört gün boyunca mezarda kalmış olan ölü bir adamı nasıl yeniden yaşama döndürdüğünü göreceğiz!

Bu gün çalıştıklarımız konusunda Tanrı sizlere anlayış versin. Ve her zaman şunu hatırlayın:

"Tanrı kibirlilere karşıdır, ama alçakgönüllülere lütfeder!" (1. Petrus 5:5)

Diriliş ve Yaşam

THE RESURRECTION AND THE LIFE

Yuhanna 11, 12

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz bir esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Kutsal Müjde (İncil) kitabında yaptığımız çalışmanın bu noktasında, İsa Mesih'in **bir çok** adı bulunduğunu görüyoruz. Bu isimler bize O'nun kim olduğunu anlayabilmemiz konusunda yardımcı olurlar. Daha önce, İsa'ya şu isimler ile hitap edildiğini duymuştuk: *Başlangıçta Tanrı ile beraber olan Söz, En Yüce Olan'ın Oğlu, İnsanoğlu, Tanrı Kuzusu, Kurtarıcı, yaşam veren Ekmek, Dünya'nın Işığı, Yücelik Rabbi, Koyunların ağılının Kapısı* ve *İyi Çoban.* Bu gün İsa'nın iki başka adını daha göreceğiz. Bu adlar şunlar: **"Diriliş"** ve **"Yaşam".**

İsa'nın, Yahudilerin ülkesinin her yerinde öğreterek, iyilikler yaparak, hastaları, felçlileri, körleri ve cine tutsak olanları iyileştirerek nasıl yolculuk ettiğini görmüştük. O'nu büyük bir kalabalık izledi. Ancak Ferisiler olarak bilinen din "uzmanları" İsa'yı çok kıskanıyorlardı. Ama yine de O'nun konuşurken sergilediği **bilgeliğini** ve yaptığı **mucizeleri** inkar edemediler.

Bu gün Müjde'yi okumaya devam etmeyi planlıyoruz. **İsa'nın, insanların O'na inanabilmeleri için O'ndaki Tanrı yüceliğini açıklayan** nasıl **bir başka doğaüstü mucize yaptığını** göreceğiz. Yuhanna Müjdesi'nin on birinci bölümünü okuyoruz ve Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Yuhanna 11) *[1]**Meryem** ile kız kardeşi **Marta**'nın köyü olan Beytanya'dan **Lazar** adında bir adam hastalanmıştı. [2] Meryem, Rabbe güzel kokulu yağ sürüp, saçları ile O'nun ayaklarını silen kadındı. Hasta Lazar ise Meryem'in kardeşiydi. [3] İki kız kardeş, **İsa'ya,** 'Rab, sevdiğin kişi hasta' diye haber gönderdiler. [4] İsa bunu işittiği zaman, 'Bu hastalık ölüm ile sonuçlanmayacak. Tanrı'nın yüceliğine, Tanrı Oğlu'nun yüceltilmesine hizmet edecek' dedi. [5] İsa, Marta'yı, kız kardeşini ve Lazar'ı severdi.*

[6-7] Bu nedenle, Lazar'ın hasta olduğunu duyduğu zaman, bulunduğu yerde iki gün daha kaldıktan sonra, öğrencilerine, 'Yahudiye'ye dönelim' dedi. [8] Öğrenciler, 'Rabbi' dediler, 'Yahudi yetkililer demin seni taşlamaya kalkıştılar. Yine oraya mı gidiyorsun?' [9] İsa şu

karşılığı verdi: 'Günün on iki saati yok mu? Gündüz yürüyen sendelemez. Çünkü bu dünyanın
ışığını görür. [10] Oysa gece yürüyen sendeler. Çünkü kendisinde ışık yoktur. [11] Bu sözleri
söyledikten sonra, 'Dostumuz Lazar uyudu' diye ekledi, 'onu uyandırmaya gidiyorum.' [12]
Öğrenciler, 'Ya Rab' dediler, 'Eğer uyuduysa iyileşecektir'. [13] İsa, Lazar'ın ölümünden söz
ediyordu, ama onlar olağan uykudan söz ettiği sanmışlardı. [14] Bunun üzerine İsa açıkça,
*'**Lazar öldü**' dedi. [15] 'İman edesiniz diye orada bulunmadığıma sizin için seviniyorum. Şimdi*
onun yanına gidelim.' [16] "İkiz" diye anılan Tomas, öbür öğrencilere, 'Biz de gidelim, O'nun
ile birlikte ölelim' dedi.

*[17] İsa Beytanya'ya yaklaştığı zaman, Lazar'ın **dört gündür** mezarda olduğunu öğrendi. [18]*
Beytanya, Yeruşalim'e on beş ok atımı kadar uzaklıktaydı. [19] Bir çok Yahudi, kardeşlerini
yitiren Marta ile Meryem'i avutmaya gelmişti. [20] Marta, İsa'nın geldiğini duyduğu zaman,
O'nu karşılamaya çıktı. Meryem ise evde kaldı. [21] Marta, İsa'ya, 'Ya Rab' dedi, 'Burada
olsaydın kardeşim ölmezdi. [22] Şimdi bile, Tanrı'dan ne dilersen, Tanrı'nın onu sana
*vereceğini biliyorum'. [23] İsa, '**Kardeşin dirilecektir!**' dedi. [24] Marta, 'Son gün, diriliş günü*
onun dirileceğini biliyorum' dedi.

*[25] İsa, ona, '**Diriliş ve Yaşam Ben'im**' dedi, '**Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır.** [26]*
***Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?**' [27] Marta, 'Evet, ya*
Rab' dedi, 'Senin dünyaya gelecek olan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettim.' [28] Bunu
söyledikten sonra, gidip kız kardeşi Meryem'i gizlice çağırdı. 'Öğretmen burada, seni
çağırıyor' dedi. [29] Meryem bunu işitince hemen kalkıp İsa'nın yanına gitti. [30] İsa henüz köye
varmamıştı. Hala Meryem'in kendisini karşıladığı yerdeydi. [31] Meryem ile birlikte evde
bulunan ve kendisini teselli eden Yahudiler, onun hızla kalkıp dışarı çıktığını gördüler.
Ağlamak için mezara gittiğini sanarak onu izlediler. [32] Meryem İsa'nın bulunduğu yere vardı.
O'nu görünce, ayaklarına kapanarak, 'Ya Rab,' dedi, 'Burada olsaydın kardeşim ölmezdi.'

[33] Meryem'in ve onun ile gelen Yahudiler'in ağladıklarını gören İsa'nın ruhunu hüzün
kapladı, yüreği sızladı. [34] 'Onu nereye koydunuz?' diye sordu. O'na, 'Ya Rab, gel gör'
dediler. [35] İsa ağladı. [36] Yahudiler, 'Bakın onu ne kadar seviyormuş' dediler. [37] Ama
içlerinden bazıları, 'Körün gözlerini açan bu kişi, Lazar'ın ölümünü de önleyemez miydi?'
dediler. [38] İsa yine derinden hüzünlenerek mezara vardı. Mezar bir mağaraydı, girişinde de
*bir taş duruyordu. [39] İsa, '**Taşı çekin!**' dedi. Ölenin kız kardeşi Marta, 'Rab, o artık*
*kokmuştur, öleli dört gün oldu' dedi. [40] İsa, ona, '**Ben sana, 'İman edersen Tanrı'nın***
***yüceliğini göreceksin' demedim mi?'** dedi. [41] Bunun üzerine taşı çektiler. İsa gözlerini*
gökyüzüne kaldırarak şöyle dedi: 'Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum. [42] Beni her
zaman işittiğini biliyordum. Ama bunu, çevrede duran halk için, beni senin gönderdiğine iman
*etsinler diye söyledim.' [43] Bunları söyledikten sonra, 'yüksek ses ile, '**Lazar, dışarı çık!**' diye*
bağırdı. [44] Ölü, elleri, ayakları sargılar ile bağlı, yüzü peşkir ile sarılmış olarak dışarı çıktı.
*İsa oradakilere, '**Onu çözün, bırakın gitsin**'' dedi.*

Bu hayretler uyandıran öyküye son vermeden önce, İsa'nın yaptığı bu büyük mucize hakkında biraz durup düşünmemiz bizler için yararlı olacak. Dünyanın yaratılışından günümüze kadar hiç kimse dört gün süre ile mezarda kalmış olan ölü bir bedene yaşam veren birinin varlığından söz edildiğini duymadı. Bu ölü beden artık çürümeye ve kokmaya başlamıştı. Ama İsa yine de çürüyen ve kokan bir ölü bedeni yaşama döndürdü!

Ölümün gücü Rab İsa için bir sorun teşkil etmiyordu, çünkü O Tanrı'nın Sözü'dür; Tanrı'nın gökyüzünden gelen Yaşamı'nın ta kendisidir! Tanrı nasıl Kendi içinde yaşama sahip ise, aynı şekilde Mesih de Kendi içinde yaşama sahiptir. Tanrı nasıl ölü bedenleri diriltebiliyor ve onlara yaşam verebiliyorsa, İsa da aynı şekilde kime isterse ona yaşam verebilir, çünkü O,

kendisi, **Yaşam'ın Kaynağı'dır!** İşte bu nedenle İsa, Lazar'a dışarı çıkması için seslendiği zaman, ölü bedeni yaşama geri döndü, dirildi ve mezardan dışarı çıktı. İsa işte bu nedenle Lazar'ın kız kardeşine, '**Diriliş ve Yaşam Ben'im. Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır!**' diyebildi.

Şimdi öyküyü bitirelim ve Yahudilerin, İsa'nın Lazar'ı mezardan dirilttiğini gördükten sonra neler yaptıklarını öğrenelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yuhanna 11) *45 O zaman Meryem'e gelen ve İsa'nın yaptıklarını gören Yahudiler'in bir çoğu **İsa'ya iman etti.** 46 **Ama içlerinden bazıları,** Ferisiler'e giderek İsa'nın yaptıklarını onlara bildirdiler. 47 Bunun üzerine baş kahinler ve Ferisiler, Yüksek Kurul'u toplayıp dediler ki, 'Ne yapacağız? Bu adam bir çok doğaüstü belirti gerçekleştiriyor. 48 Böyle devam etmesine izin verirsek, herkes O'na iman edecek. Romalılar da gelip kutsal yerimizi ve ulusumuzu ortadan kaldıracaklar.'*

*49 İçlerinden biri, o yıl baş kahin olan **Kayafa** 'Hiç bir şey bilmiyorsunuz' dedi. 50 **'Bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ölmesi sizin için daha uygun. Bunu anlamıyor musunuz?'** 51-52 **Bunu kendiliğinden söylemiyordu. O yılın baş kahini olarak İsa'nın ulusun uğruna ve yalnız ulusun uğruna değil, Tanrı'nın dağılmış çocuklarını toplayıp birleştirmek için de öleceğine ilişkin peygamberlikte bulunuyordu.** 53 Böylece o günden itibaren İsa'yı öldürmek için düzen kurmaya başladılar. 54Bu yüzden İsa artık Yahudiler arasında açıkça dolaşmaz oldu. Oradan ayrılarak çöle yakın bir yere, Efrayim denilen kente gitti. Öğrencileriyle birlikte orada kaldı.*

55 Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı. Taşradakilerin birçoğu bayramdan önce arınmak için Yeruşalim`e gitti. 56 Orada İsa'yı arayıp durdular. Tapınaktayken birbirlerine, "Ne dersiniz, bayrama hiç gelmeyecek mi?" diye soruyorlardı. 57 Başkâhinlerle Ferisiler O`nu yakalayabilmek için, yerini bilenlerin haber vermesini buyurmuşlardı.

(Yuhanna 12) *1 İsa, Fısıh Bayramı'ndan altı gün önce, ölümden dirilttiği Lazar'ın bulunduğu Beytanya'ya geldi. Orada kendisi için bir ziyafet düzenlediler. Marta hizmet ediyordu. İsa'yla birlikte sofrada oturanlardan biri de Lazar'dı. 3 Meryem, çok değerli saf hintsümbülü yağından yarım litre kadar getirerek İsa'nın ayaklarına sürdü ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Ev yağın güzel kokusuyla doldu. 4-5 Ama öğrencilerinden biri, İsa'ya sonradan ihanet eden Yahuda İskariot, "Bu yağ neden üç yüz dinara satılıp parası yoksullara verilmedi?" dedi. 6 Bunu, yoksullarla ilgilendiği için değil, hırsız olduğu için söylüyordu. Ortak para kutusu ondaydı ve kutuya konulandan aşırıyordu. 7 İsa, "Kadını rahat bırak" dedi. "Bunu benim gömüleceğim gün için saklasın. 8 Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım."*

Zamanımız dolmak üzere, ama sizler ile vedalaşmadan önce üzerinde düşünmemiz gereken bir konu var. İsa'nın onlara gösterdiği mucizevi belirtiye (kanıt) din önderlerinin nasıl karşılık verdiklerini gördünüz mü? Aralarından hiç biri İsa2nın yaptığı mucizeyi inkar etmeye cesaret etmedi, çünkü herkes ölümden diriltilmiş adamı kendi gözleri ile görebiliyordu. Ama Baş kahin ve diğer kahinler ne yaptılar? Günahlarından tövbe ettiler ve İsa'nın gökyüzünden gelen Mesih olduğuna iman ettiler mi? **Hayır, tövbe etmediler!** İsa'nın yaptığı tüm mucizevi belirtiler kahinlerin ve onların öğrencilerinin tövbe etmelerine ve İsa'yı Rableri ve Kurtarıcıları olarak kabul etmelerine neden olmadı.

O halde Baş kahin ve diğer kahinler ne yaptılar? İsa'dan daha çok nefret ettiler ve O'nu öldürme planları yapmak için bir araya geldiler. Aynı zamanda İsa'nın ölümden dirilttiği

Lazar'ı da öldürmeyi planladılar, çünkü Lazar pek çok Yahudi'nin kahinlere sırt çevirerek İsa'yı izlemelerine neden oluyordu. Bu din önderlerinin yürekleri ne kadar katı ve Tanrı'dan ne kadar uzaktı! **Onlar, Tanrı'yı ya da gerçeği sevmediler!** İsa'nın gözlerinin önünde yapmış olduğu açık kanıtları (pek çok mucizeyi) önemsemediler ve bu mucizelere aldırmadılar! Düşündükleri tek şey kendi zevkleri, kendi konumları, kendi çıkarları ve para kazanmaktı. Böylece bir araya geldiler ve İsa'yı öldürme planları yaptılar, çünkü eğer İsa'nın devam etmesine izin verdikleri takdirde, tüm Yahudilerin kendilerinden ayrılmalarından ve İsa'yı izlemelerinden korkuyorlardı.

Bu din önderleri hakkındaki düşünceleriniz nedir? İsa'yı öldürme fikrini onların zihinlerine sizce kim koydu? Onlara rehberlik eden Şeytan'dı, çünkü o Tanrı'dan ve O'nun Mesihi'nden nefret eder. Şeytan, Yahudi liderlerin İsa'yı öldürdükleri takdirde, Tanrı'nın Adem'in çocuklarını Şeytan'ın gücünden kurtarma planının suya düşeceğini düşündü. Ancak Şeytan'ın farkına varamadığı gerçek şuydu: **Tanrı, Adem'in çocuklarını Şeytan'ın gücünden kurtarmak için İsa'nın ölümünü kullanmayı planlamıştı!** Aynı zamanda, Şeytan ve onun ile birlik olanlar, ölümün gücünün Rab İsa için geçerli olmadığının farkında değillerdi. Toprak O2nu çürütemezdi (birebir anlamı ile: yiyemezdi), çünkü **İsa, Diriliş ve Yaşam'dır.** İsa bu nedenle Lazar'ın kız kardeşine şu sözleri söyleyebildi: *"**Diriliş ve Yaşam Ben'im.** Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır. Buna iman ediyor musun?"* (Yuhanna 11:25, 26)

Şu anda bu gün için sizlerden ayrılmamız gerekiyor. Sizleri bir sonraki dersimize katılmaya davet ediyoruz; Müjde'yi okumaya yine devam edeceğiz ve İsa'nın Yeruşalim'e nasıl bir eşeğin sırtında gireceğini ve böylelikle Tanrı'nın peygamberlerinin Mesih ile ilgili olarak uzun zaman önceden bildirdiklerini yerine getireceğini göreceğiz.

Siz,İsa Mesih'in şu sözlerindeki kutlu anlam üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin:

"Diriliş ve Yaşam BEN'im. Bana ian eden kişi ölse de yaşayacaktır. Buna iman ediyor musun?" (Yuhanna 11:25, 26)

İsa Yeruşalime Giriyor

JESUS ENTERS JERUSALEM

Luka 18-20, v.b.

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde, **Rab İsa'nın** mezarda dört gün boyunca kalmış olan **ölü bir bedeni** nasıl **dirilttiğini** gördük. Ölümün gücü İsa için bir sorun teşkil etmiyordu, çünkü O'nun Kendisi Diriliş ve Yaşam'dı ve aynı zamanda Diriliş ve Yaşam'**dır.** Bu gün Müjde kitabında İsa'nın, öldürülmesi gereken yer olan Yeruşalim'e nasıl girdiğini görmek için okumaya devam etmeyi planlıyoruz. **İsa, başına gelecek her şeyi biliyordu.** Yahudi dininin önderlerinin O'nu, Kendisine işkence edecek ve O'nu bir çarmıha çivileyecek olan Romalıların eline teslim edeceklerini biliyordu. Ama yine de tüm olacakları biliyor olması, O'nun Yeruşalim'e gitmesine engel olmadı. Müjde kitabı bu konu ile ilgili olarak şunları söyler: *"Göğe alınacağı gün yaklaşınca **İsa , kararlı adımlar ile Yeruşalim'e doğru yola çıktı!**"* (Luka 9:51) İsa, Yeruşalim'e doğru yürürken öğrencilerine şöyle dedi: *"Katlanmam gereken bir vaftiz (büyük acı) var. Bu vaftiz gerçekleşinceye kadar nasıl da sıkıntı çekiyorum."* (Luka 12:50)

İsa neden kararlı adımlar ile Yeruşalim'e doğru yola çıktı? Bu, şaşırtıcı bir durumdur! Eğer siz, belirli bir kente insanların size işkence etmek ve sizi öldürmek istediklerini biliyor olsaydınız, kararlı adımlar ile bu kente doğru yola çıkar mıydınız? İsa Mesih tam olarak bunu yaptı. İsa Mesih, dünyaya gelme nedeninin dünyanın günahları uğruna bir kurban olarak ölmek olduğunu biliyordu. İsa dünyaya Kendisi uğruna gelmedi; dünyaya **peygamberlerin çok uzun zaman önce O'nun ile ilgili yazmış oldukları ön bildirilerin** gerçekleşmesi için geldi: Mesih acı çekecek ve İbrahim'in, oğlunun yerine koç sunduğu Yeruşalim'in dışındaki dağın üzerinde Kanını dökecekti. Kurban edilen koç sembolizminin İsa'da yerine gelmesi gerekliydi. İsa'nın avlarını bekleyen aç aslanların bulunduğu bir mağaraya benzeyen Yeruşalim kentine gitmesinin nedeni buydu.

Şimdi Müjde kitabındaki çalışmamıza devam edelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

*"**Yola çıkmış Yeruşalim'e gidiyorlardı,** İsa önlerinde yürüyordu, öğrencileri şaşkınlık içindeydi, ardından gelenler ise korkuyorlardı. İsa, **Onikiler'i yine bir yana çekip onlara kendi başına gelecekleri anlatmaya başladı.**"* (Markos 10:32) *"Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz.*

Peygamberlerin İnsanoğlu ile ilgili yazdıklarının tümü yerine gelecektir.*"* (Luka 18:31) *"İnsanoğlu, Baş kahinlerin ve din bilginlerinin eline* ***teslim edilecek.*** *Onlar da* ***O'nu ölüm cezasına çarptıracak*** *ve öteki uluslara teslim edecekler. Öteki uluslar,* ***Onun ile alay edecek, üzerine tükürecek*** *ve* ***O'nu kamçılayıp öldürecekler.*** *Ne var ki,* ***O üç gün sonra dirilecek."*** (Markos 10:33, 34)

(Luka 18) *[34]* ***Öğrenciler bu sözlerden hiç bir şey anlamadılar.*** *[35] İsa, Eriha'ya yaklaşırken kör bir adam yol kenarında oturmuş dileniyordu. [36] Adam oradan geçen kalabalığı duyunca, 'Ne oluyor?' diye sordu. [37] Ona 'Nasıralı İsa geçiyor' dediler. [38] O da, 'Ey Davut Oğlu İsa, halime acı!' diye bağırdı. [39] Önden gidenler onu azarlayarak susturmak istedilerse de, o, 'Ey Davut Oğlu, halime acı!' diyerek daha çok bağırdı. [40-41] İsa durup, adamın kendisine getirilmesini buyurdu. Adam yaklaştığı zaman İsa, 'Senin için ne yapmamı istiyorsun?' diye sordu. O da, 'Ya Rab, gözlerim görsün' dedi. [42] İsa, 'Gözlerin görsün' dedi, 'İmanın seni kurtardı.' [43] Adam o yanda yeniden görmeye başladı ve Tanrı'yı yücelterek İsa'nın ardından gitti. Bunu gören bütün halk Tanrı'ya övgüler sundu.*

(Matta 21) *[1-2] Yeruşalim'e yaklaşıp Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci Köyü'ne geldikleri zaman, İsa iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, 'Karşınızdaki köye gidin' dedi, 'Hemen orada bağlı bir dişi* ***eşek*** *ve yanında bir sıpa bulacaksınız. Onları çözüp bana getirin. [3] Size bir şey diyen olursa, 'Rabbin bunlara ihtiyacı var, hemen geri gönderecek' dersiniz. [4] Bu olay,* ***peygamberler aracılığı ile bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:*** *[5] 'Siyon kızına deyin ki, "İşte alçakgönüllü kralın, eşeğe, evet sıpaya, eşek yavrusuna binmiş sana geliyor."*

[6] Öğrenciler, gidip İsa'nın kendilerine buyurduğu gibi yaptılar. [7] Eşek ile sıpayı getirip üzerine giysilerini yaydılar, İsa sıpaya bindi. [8] Halkın büyük bir bölümü giysilerini yolun üzerine serdi, bazıları da ağaçlardan dal kesip yola seriyordu. [9] Önden giden ve arkadan gelen kalabalıklar şöyle bağırıyorlardı: "Davut'un Oğlu'na hozana! Rabbin adı ile gelene övgüler olsun, en yücelerde hozana!"

(Luka 19) *[39] Kalabalığın içinden bazı Ferisiler O'na, 'Öğretmen, öğrencilerini sustur!' dediler. [40] İsa, 'Size şunu söyleyeyim, bunlar susacak olsa, taşlar bağıracaktır!' diye karşılık verdi. [41] İsa, Yeruşalim'e yaklaşıp kenti görünce* ***ağladı.*** *[42] 'Keşke sen de bu gün esenliğe giden yolu bilseydin' dedi. 'Ama bu, şimdilik senin gözlerinden gizlendi. [44] ..****çünkü Tanrı'nın senin yardımına geldiği anı fark etmedin.****'*

(Matta 21) *[10] İsa Yeruşalim'e girdiği zaman bütün kent, '****Bu kimdir****?' diye çalkalandı. [11] Kalabalıklar, Bu, Celile'nin Nasıra kentinden peygamber İsa'dır' diyordu. [12] İsa tapınağın avlusuna girerek oradaki bütün alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların* ***masalarını,*** *güvercin satanların* ***sehpalarını devirdi.*** *[13] Onlara şöyle dedi: '****Evime dua evi denecek****' diye yazılmıştır.* ***Ama siz onu haydut inine çevirdiniz.***

*[14] İsa tapınaktayken kendisine gelen kör ve kötürümleri iyileştirdi. [15] Ne var ki, baş kahinler ile din bilginleri, O'nun yarattığı harikaları ve tapınakta, "****Davut Oğlu'na hozanna!****" diye bağıran çocukları görünce, öfkelendiler. [16] İsa'ya, 'Bunların ne söylediğini duyuyor musun?' diye sordular. 'Duyuyorum' dedi İsa, 'Siz şu sözü hiç okumadınız mı? 'Küçük çocukların ve emziktekilerin dudaklarından kendine övgüler döktürdün.'"*

"Baş kahinler ve din bilginleri bunu duyunca, İsa'yı yok etmek için bir yol aramaya başladılar. O'ndan korkuyorlardı. Çünkü bütün halk O'nun öğretişine hayrandı." (Markos 11:18)

(Yuhanna 12) [23] (Sonra İsa, öğrencilerine şunları söyledi): 'İnsanoğlu'nun yüceltileceği **saat geldi.** ' [24]'Size doğrusunu söyleyeyim, buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe yalnız kalır. Ama ölürse çok ürün verir.

[27] 'Şimdi yüreğim sıkılıyor, ne diyeyim?' 'Baba, beni bu saatten kurtar mı diyeyim? ***Ama ben bu amaç için bu saate geldim.*** *[28] 'Baba, adını yücelt!' Bunun üzerine gökten bir ses geldi: 'Adımı yücelttim ve yine yücelteceğim!' [29] Orada duran ve bu sesi işiten kalabalık, 'Gök gürledi' dedi. Başkaları, 'Bir melek O'nun ile konuştu' dediler. [30] İsa, 'Bu ses benim için değil, sizin içindi' dedi. [31] 'Bu dünya şimdi yargılanıyor. Bu dünyanın egemeni şimdi dışarı atılacak. [32] Ben yerden yukarı kaldırıldığım zaman bütün insanları kendime çekeceğim.' [33]* ***İsa, bunu nasıl öleceğini belirtmek için söylüyordu.***

Şimdi burada kısa bir süre için ara verelim. İsa'nın bir eşeğin üzerine binmiş olarak Yeruşalim'e nasıl girdiğini ve Yahudiler'den oluşan kalabalığın O'nu kralları yapmak isteyerek nasıl alkışladığını ve övgü yağmuruna tuttuğunu gördük. Ama yine de, insanlar İsa'nın Yeruşalim'e neden girdiğini anlamadılar. İsa'nın kendi öğrencileri bile neler olacağının frakında değillerdi. İsa'nın Yahudi halkını, düşmanları olan Romalıların egemenliğinden kurtarmasını bekliyorlardı. Ancak İsa'nın dünyaya gelmesinin nedeni bu değildi. **İsa Roma imparatorluğunu değil, Şeytan'ın imparatorluğunu yok etmek için geldi.** İsa, yeryüzüne bu çürümüş, ahlaksız dünyayı değiştirmek için gelmedi, O'nun gelmesinin amacı, **insanların yüreklerini değiştirmekti.** Ama İsa Mesih bir gün gerçekten dünyadaki insanları yargılamak ve yaratılmış olan dünyayı restore etmek için geri dönecek. Ancak her şeye rağmen dünyaya ilk gelişinin amacı, **bir kurban olarak ölmekti.** İsa, Tanrı'nın, peygamberleri aracılığı ile uzun zaman önce vaat etmiş olduğu gibi, Adem oğullarını günahlarının cezasından kurtarmak için geldi.

Öyküye devam ettiğimiz zaman Kutsal Yazıların şunları yazdığını görürüz:

(Luka 19) *[47-48] İsa her gün tapınakta* ***öğretiyordu.*** *Baş kahinler, din bilginleri ve halkın ileri gelenleri ise O'nu* ***yok etmek istiyor,*** *ama bunu nasıl yapacaklarını bilmiyorlardı. Çünkü bütün halk O'nu can kulağı ile dinliyordu.*

(Luka 20) *[1] O günlerden birinde İsa tapınakta halka öğretip Müjde'yi duyururken, baş kahinler ve din bilginleri ileri gelenler ile birlikte çıkageldiler. [2] O'na, 'Söyle bize, bunları hangi yetki ile yapıyorsun?* ***Bu yetkiyi sana kim verdi?****' diye sordular. [3-4] İsa onlara şu karşılığı verdi: ''Ben de size bir soru soracağım. Söyleyin bana, Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan mıydı insanlardan mı?' [5] Bunu aralarında şöyle tartıştılar: "'Tanrı'dan dersek, 'O'na niçin inanmadınız?' diyecek. [6] Yok eğer 'İnsanlardan dersek, bütün halk bizi taşa tutacak. Çünkü Yahya'nın peygamber olduğuna inanmışlardır.' [7] Sonunda, 'Nereden olduğunu bilmiyoruz' yanıtını verdiler. [8] İsa da onlara, 'Ben de size bunları hangi yetki ile yaptığımı söylemeyeceğim' dedi.*

*[9] İsa sözüne devam ederek halka şu benzetmeyi anlattı: '****Adamın biri bağ dikti,*** *bunu bağcılara kiralayıp uzun süreli bir yolculuğa çıktı. [10] Mevsimi gelince, bağın ürününden payına düşeni vermeleri için bağcılara bir köle yolladı, ama bağcılar köleyi dövüp eli boş gönderdiler. [11] Bağ sahibi başka bir köle daha yolladı. Bağcılar onu da dövdüler, aşağılayıp eli boş gönderdiler. [12] Adam bir üçüncüsünü yolladı, bağcılar onu da yaralayıp kovdular. [13] Bağın sahibi, 'Ne yapacağım?' dedi. 'Sevgili oğlumu göndereyim, belki onu sayarlar.' [14] ama bağcılar, bağın sahibinin oğlunu gördükleri zaman, şöyle konuştular: 'Mirasçı budur; onu öldürelim de miras bize kalsın.' [15] Böylece onu bağdan dışarı atıp öldürdüler. 'Bu durumda bağın sahibi onlara ne yapacak? [16] Gelip o bağcıları yok edecek, bağı da başkalarına*

verecek.' Halk bunu duyunca, 'Tanrı korusun!' dedi. [17] *İsa, onların gözlerinin içine bakarak şöyle dedi: 'Öyleyse Kutsal Yazılar'daki şu sözün anlamı nedir?* ***'Yapıcıların reddettiği taş, işte köşenin baş taşı oldu.'*** [18] ***O taşın üzerine düşen herkes paramparça olacak, taş da kimin üzerine düşerse, onu ezip toz edecek.'*** [19] ***İsa'nın bu benzetmeyi kendilerine karşı anlattığını fark eden*** *din bilginleri ile baş kahinler O'nu o anda yakalamak istediler, ama halkın tepkisinden korktular.*

İsa, kötü yürekli bağcılar benzetmesi aracılığı ile O'nu öldürme planları kuran kişileri uyarmış oldu. Bu benzetmenin manasını anlıyor musunuz? Aslında bu benzetmeyi yorumlamak hiç de zor değil. Rab İsa, bu benzetmedeki bağ sahibi ile **Tanrı'yı** kast ediyor. Benzetmede sözü geçen bağ ise, **İsrail ulusudur.** Kötü yürekli bağcılar ise, **Yahudilerin din bilginlerini** temsil etmektedirler. Bağ sahibinin bağın ürününden kendi payına düşeni vermeleri için bağcılara yolladığı ve bağcıların kötü davrandığı köleler **peygamberlerdir.** Bağcıların öldürdükleri bağ sahibinin oğlu ise, **İsa Mesih'tir.**

Kahinlerin ve yasa öğretmenlerinin neden çok öfkelendiklerini kolayca anlayabiliriz. Onlar, İsa'nın, kendileri hakkında konuştuğunu çok iyi biliyorlardı! İsa'nın, kendilerini bağın sahibinin kölelerine eziyet eden ve sonunda bağ sahibinin oğlunu öldüren kötü yürekli bağcılara benzettiğini anladılar. İsa bu sözleri ile onları **peygamberlerin söylediklerine kulak asmayan** ve **En Yüce Olan'ın Oğlu Mesih'i öldürecek** olan kişiler olmakla itham etti. İsa onlara yalnızca bu benzetmeyi anlatmak ile kalmadı, ama aynı zamanda Mezmurlar'da Kendisi ile ilgili yazılmış olan şu sözleri de aktardı: *"**Yapıcıların reddettiği taş, işte köşenin baş taşı oldu.** O taşın üzerine düşen herkes paramparça olacak, taş da kimin üzerine düşerse onu ezip toz edecek."* (Luka 20:17, 18; Mezmur 118:22) İsa, bu konuşması ile din bilginlerini şu konuda uyardı: Reddettikleri ve öldürmeyi planladıkları **Kurtarıcı**, sonunda onların **Yargıcı** olacaktı!

Sevgili dostlar, zamanımız doldu. Bizi dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki dersimizde Tanrı isterse, İsa ve din bilginleri ile ilgili anlatılan şaşırtıcı öykü ile çalışmamıza devam edeceğiz.

Siz, Kutsal Yazıların Mesih hakkında ilan ettikleri üzerinde düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin:

"O, dünyadaydı, dünya O'nun aracılığı ile var oldu, ama dünya O'nu tanımadı!" (Yuhanna 1:10)

Ağır Ama Gerçek Sözler

HARD AND TRUE WORDS

Matta 22-25

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde, **İsa'nın Yeruşalim'e** bu kentte Kendisini öldürmek için bir araya gelmiş olan kahinlerin ve yasa öğretmenlerinin bulunduğunu **çok iyi bilerek girdiğini** gördük. İsa, başına gelecek olan her şeyi biliyordu, ama bu bildikleri O'nun Yeruşalim'e girmesine engel olmadı. O, dünyanın günahları uğruna bir kurban olarak ölmek için doğduğunun farkındaydı. Kahinlerin, O'nu tutuklamalarına ve bir çarmıha çivilemelerine yalnızca bir kaç gün kalmıştı.

Sevgili dinleyicilerimiz, işte bu yüzden sizler bu gün hangi düşünceye sahip olursanız olun, Rab İsa Yahudilerin din bilginlerini uyarırken ve onlara iki yüzlülüklerinden ve kötü yüreklerinden dolayı ihtarda bulunurken, sizden bu konuya özenle dikkat etmenizi rica ediyoruz. Bu gün işiteceğimiz **sözler, ağır sözler,** ama hepsi **gerçek!** Bazen, gerçeği işitmek insanı yaralar. Bu günkü dersimiz işte böyle yaralayacak olan, acı sözler ile dolu. Wolof atasözü ne kadar da doğru söyler: "Gerçek, acı bir biberdir!"

Son dersimizde görmüş olduğumuz gibi, İsa Yeruşalim kentine girdikten sonra, her gün tapınağa gitti ve orada kendisini dinleyenlere öğretti. Din bilginleri ve yasa öğretmenleri, her gün öğretiş veren İsa'yı öldürebilmek için bir bahane bulmak amacı ile O'nun söylediklerini dinliyor ve O'nu söylediği sözler aracılığı ile suçlayabilmek için fırsat kolluyorlardı. Ama buna rağmen aynı zamanda da İsa'nın söylediklerinin tek bir kelimesini bile kaçırmadan O'nu pür dikkat dinleyen halktan korkuyorlardı.

Luka Müjdesi'nin yirminci bölümünde Kutsal Yazılar şöyle der:

(Luka 20) *[20] İsa'yı dikkatle gözlüyorlardı. O'na **kendilerine dürüst süsü veren muhbirler** gönderdiler. **İsa'yı** söyleyeceği bir söz ile tuzağa düşürmek ve böylelikle **valinin yetki ve yargısına teslim etmek istiyorlardı.** [21-22] Muhbirler, O'na, 'Öğretmenimiz, senin doğru olanı söyleyip öğrettiğini, insanlar arasında ayırım yapmaksızın Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. Sezar'a vergi vermemiz Kutsal Yasa'ya uygun mu, değil mi?' diye sordular. [23-24] Onların hilesini anlayan İsa, 'Bana bir dinar gösterin' dedi. 'Üzerindeki resim ve yazı*

kimin?' 'Sezar'ın!' dediler. [25] *O da, '**Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını da Tanrı'ya verin!**' dedi.* [26] *İsa'yı halkın önünde söylediği sözler ile tuzağa düşüremediler.Verdiği yanıta şaşarak susup kaldılar.*

(Matta 22) [23-24] *Ölümden sonra diriliş olmadığını söyleyen **Sadukiler,** aynı gün İsa'ya gelip şunu sordular: 'Öğretmenimiz, Musa şöyle buyurmuştur: 'Eğer bir adam çocuk sahibi olmadan ölürse, kardeşi onun karısını alsın, soyunu sürdürsün.'* [25] *Aramızda yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve öldü. Çocuğu olmadığı için karısını kardeşine bıraktı.* [26] *İkincisi, üçüncüsü, yedincisine kadar hepsine aynı şey oldu.* [27] *Hepsinden sonra kadın da öldü.* [28] *Buna göre diriliş günü kadın bu yedi kardeşten hangisinin karısı olacak? Çünkü hepsi de onun ile evlendi.'* [29] *İsa onlara, **'Siz Kutsal Yazıları ve Tanrı'nın gücünü bilmediğiniz için yanılıyorsunuz'** diye karşılık verdi. (Luka 20)* [34] *İsa onlara şöyle dedi: 'Bu çağın insanları evlenip evlendirilirler.* [35] *Ama gelecek çağa ve ölülerin dirilişine erişmeye layık görülenler ne evlenir ne de evlendirilirler.* [36] *Bir daha ölmeleri de söz konusu değildir. Çünkü meleklere benzerler ve dirilişin çocukları olarak Tanrı'nın çocuklarıdırlar.* [37] *Musa bile alevlenen çalı ile ilgili bölümde Rab için, 'İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı' deyimini kullanarak ölülerin dirileceklerine işaret etmişti.* [38] *Tanrı, ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır. Çünkü O'na göre bütün insanlar yaşamaktadırlar.*

(Matta 22) [33] *Bunları işiten halk O'nun öğretişine şaşıp kaldı.* [34] ***Ferisiler** İsa'nın Sadukiler'i susturduğunu duyunca, bir araya toplandılar.* [35-36] *Onlardan biri, bir Kutsal Yasa uzmanı, İsa'yı denemek amacı ile O'na şu soruyu sordu: 'Öğretmenim, Kutsal Yasa'da en önemli buyruk hangisidir?* [37] *İsa ona şu karşılığı verdi: '**Tanrın Rabbi, bütün yüreğin ile, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin.'*** [38] *İşte ilk ve en önemli buyruk budur.* [39] *İlkine benzeyen ikinci buyruk da şudur: '**Komşunu kendin gibi seveceksin!**'* [40] *Kutsal Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır.'*

[41-42] *Ferisiler toplu haldeyken İsa onlara şunu sordu: "Mesih'le ilgili olarak ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur?" Onlar da, "Davut'un Oğlu" dediler.* [43] *İsa şöyle dedi: "O halde nasıl oluyor da Davut, Ruh'tan esinlenerek O'ndan 'Rab' diye söz ediyor? Şöyle diyor Davut:* [44] *'Rab Rabbim'e dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur.'* [45] *Davut O'ndan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?"* [46] *İsa'ya hiç kimse karşılık veremedi. O günden sonra artık kimse de O'na bir şey sormaya cesaret edemedi.*

(Matta 23) [1-2] *Bundan sonra İsa halka ve öğrencilerine şöyle seslendi: 'Din bilginleri ve Ferisiler Musa'nın kürsüsünde otururlar.* [3] *Bu nedenle size söylediklerimin tümünü yapın ve yerine getirin, ama onların yaptıklarını yapmayın. **Çünkü öğrettikleri şeyleri kendileri yapmazlar.*** [4] *Ağır ve taşınması güç yükleri bağlayıp başkalarının sırtına yüklerler, kendileri ise bu yükleri taşımak için parmaklarını bile oynatmak istemezler.* [5] *Yaptıklarının tümünü gösteriş için yaparlar. Örneğin, hamaillerini büyük, giysilerinin püsküllerini uzun yaparlar.* [6] *Şölenlerde baş köşeye, havralarda en seçkin yerlere kurulmaya bayılırlar.* [7] *Meydanlarda selamlanmaktan ve insanların kendilerini 'Rabbi' diye çağırmalarından zevk duyarlar.* [8] *Kimse sizi 'Rabbi' diye çağırmasın. Çünkü sizin tek öğretmeniniz var ve hepiniz kardeşsiniz.* [9] *Yeryüzünde kimseye 'Baba' demeyin. Çünkü tek Babanız var, O da göksel Baba'dır.* [10] *Kimse sizi 'Önder' diye çağırmasın. Çünkü tek Önderiniz var. O da Mesih'tir.* [11] *Aranızda en üstün olan, ötekilerin hizmetkarı olsun.* [12] ***Kendini yücelten alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir.***

13-14 ***Vay halinize*** *ey din bilginleri ve Ferisiler, iki yüzlüler! Göklerin Egemenliği'nin kapısını insanların yüzüne kapıyorsunuz; ne kendiniz içeri giriyor ne de girmek isteyenleri bırakıyorsunuz!*

15 ***Vay halinize*** *ey din bilginleri ve Ferisiler, iki yüzlüler! Tek bir kişiyi dininize döndürmek için denizleri, kıtaları dolaşırsınız. Dininize döneni de kendinizden iki kat cehennemlik yaparsınız.*

23 ***Vay halinize*** *ey din bilginleri ve Ferisiler, iki yüzlüler! Siz nanenin, dere otunun ve kimyonun ondalığını verirsiniz de, Kutsal Yasa'nın daha önemli konularını – adaleti, merhameti, sadakati – ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden asıl bunları yerine getirmeniz gerekirdi.*

25 ***Vay halinize*** *ey din bilginleri ve Ferisiler, iki yüzlüler! Bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, oysa bunların içi açgözlülük ve taşkınlık ile doludur. Ey kör Ferisi! Sen önce bardağın ve çanağın içini temizle ki, dıştan da temiz olsunlar.*

27 ***Vay halinize*** *ey din bilginleri ve Ferisiler, iki yüzlüler! Siz dıştan güzel görünen, ama içi ölü kemikleri ile dolu badanalı mezarlara benzersiniz. 28 Dıştan, insanlara doğru görünürsünüz, ama içte iki yüzlülük ve kötülük ile dolusunuz.*

29 ***Vay halinize*** *ey din bilginleri ve Ferisiler, iki yüzlüler! Peygamberlerin mezarlarını yapar, doğru kişilerin anıtlarını donatırsınız. 30 'Atalarımızın yaşadıkları günlerde yaşasaydık, onlar ile birlikte peygamberlerin kanına girmezdik' diyorsunuz. 31 Böylece peygamberleri öldürenlerin torunları olduğunuza kendiniz tanıklık ediyorsunuz. 32Haydi, atalarınızın başladığı işi bitirin! 33 Sizi yılanlar, engerekler soyu! Cehennem cezasından nasıl kaçacaksınız? 37 'Ey Yeruşalim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşlayan Yeruşalim! Tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim,* ***ama siz istemediniz!***

(Matta 24) *1 İsa tapınaktan çıkıp giderken öğrencileri, tapınağın binalarını O'na göstermek için yanına geldiler. 2 İsa onlara, 'Bütün bunları görüyor musunuz?' dedi. 'Size doğrusunu söyleyeyim,* ***burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!*** *' 3 İsa, Zeytin Dağı'nda otururken, öğrencileri yalnız olarak yanına geldiler. 'Söyle bize' dediler, 'Bu dediklerin ne zaman olacak, senin gelişini ve çağın bitimini gösteren belirti ne olacak?'*

*4 İsa onlara şu karşılığı verdi: '****Sakın kimse sizi saptırmasın!*** *5 Bir çokları, 'Mesih benim!' diyerek benim adım ile gelip bir çok kişiyi aldatacaklar. 6 Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyacaksınız. Sakın korkmayın! Bunların olması gerek, ama bu daha son demek değildir. 7 Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer kıtlıklar, depremler olacak. 8 Bütün bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır. 9 O zaman sizi sıkıntıya sokacak, öldürecekler. Benim adımdan ötürü bütün uluslar sizden nefret edecek. 10 O zaman bir çok kişi imandan sapacak, birbirlerini ele verecek ve birbirlerinden nefret edecekler. 11* ***Bir çok sahte peygamber türeyecek ve bunlar bir çok kişiyi saptıracak.*** *23 Eğer o zaman biri size, 'İşte Mesih burada' ya da 'İşte şurada' derse inanmayın! 24 Çünkü sahte Mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar büyük belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse, seçilmiş olanları bile saptıracaklar. 25* ***İşte size önceden söylüyorum****. 26 Bunun için size, 'İşte Mesih çölde' derlerse, gitmeyin. 'Bakın, iç odalarda' derlerse inanmayın. 27 Çünkü İnsanoğlu'nun gelişi, doğuda çakıp batıya kadar ger taraftan görülen şimşek gibi olacaktır.*

[29] O günlerin sıkıntısından hemen sonra,'Güneş kararacak, ay ışık vermez olacak, yıldızlar gökten düşecek, göksel güçler sarsılacak.' [30] O zaman İnsanoğlu'nun belirtisi gökte görünecek. Yeryüzündeki bütün halklar ağlayıp dövünecek, ***İnsanoğlu'nun gökteki bulutlar üzerinde büyük güç ve görkem ile geldiğini görecekler.*** *[31] Kendisi güçlü bir borazan sesi ile meleklerini gönderecek. Melekler O'nun seçtiklerini göğün bir ucundan öbür ucuna kadar, dünyanın dört bucağından toplayacaklar.*

(Matta 25*) [31] İnsanoğlu kendi görkemi içinde bütün melekleri ile birlikte gelince, görkemli tahtına oturacak. [32] Ulusların hepsi O'nun önünde toplanacak, O da koyunları keçilerden ayıran bir çoban gibi, insanları birbirinden ayıracak. [33] Koyunları sağına, keçileri soluna alacak. [34] O zaman Kral, sağındaki kişilere, 'Sizler, Babamın kutsadıkları, gelin!' diyecek. 'Dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış olan egemenliği miras alın! [41] 'Sonra solundakilere şöyle diyecek: 'Ey lanetliler, çekilin önümden! İblis ile melekleri için hazırlanmış sönmez ateşe gidin!' [46]* ***'Bunlar sonsuz azaba, doğrular ise sonsuz yaşama gidecekler.'***

Sevgili dinleyiciler, bu günkü dersimize burada son vermemiz gerekiyor. Rab İsa'nın, din bilginlerini iki yüzlülükleri ve katı yüreklerinden dolayı **itham ettiğini** dinledik. Aynı zamanda öğrencilerini de Kendisinden sonra gelecek ve pek çok kişiyi aldatacak olan sahte peygamberler ile ilgili olarak uyardığını da duyduk. Rab İsa'nın, son olarak Kendisinin bir gün, Tanrı'nın günahkarların Kurtarıcısı Mesih ile ilgili İyi Haberi'ne itaat etmeyi reddedenleri yargılamak üzere güçlü melekleri ile birlikte gök yüzünden yeryüzüne geri döneceğini **ilan ettiğini de** gördük.

Evet, bu gün bazı **ağır sözler** işittik, ama bu sözler aynı zamanda **iyi sözlerdir,** çünkü **gerçektirler.** Ve bu sözler onlara inanan herkes için **harika sözlerdir,** çünkü Rab İsa şöyle dedi: "*Gerçeği bileceksiniz ve* ***gerçek sizi özgür kılacak!"*** (Yuhanna 8:32)

Dostlar, bizi dinlediğiniz için teşekkür ederiz. Sizi bir sonraki dersimize katılmaya davet ediyoruz; bu dersimizde İsa'nın öğrencilerinden birinin O'nu öldürmek isteyenlerin eline teslim etmesi için baş kahine gideceğini öğreneceğiz.

Siz, Rab İsa'nın ilan ettiği şu sözler üzerinde düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin:

"Siz Kutsal Yazıları ve Tanrı'nın gücünü bilmediğiniz için yanılıyorsunuz. Ama gerçek sizi özgür kılacak!" (Matta 22:29; Yuhanna 8:32)

Son Akşam Yemeği

THE LAST SUPPER

Matta 26

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Çoğunuzun bildiği gibi, Kutsal Yazılarda yaptığımız yolculukta şu anda, İsa Mesih hakkındaki İyi Haber'i anlatan kutsal kitap olan Müjde'yi (İncil) çalışıyoruz. İsa, Adem'in çocuklarını Şeytan'ın egemenliğinden kurtarmak için dünyaya gelen kutsal Kurtarıcı'dır. **Kurtarıcı tüm diğer insanlardan çok farklıydı; O, yeryüzünde bir insan olarak görünen başlangıçta Tanrı ile birlikte olan Söz'dür.** İnsan İsa'nın **doğumu** eşsizdi, çünkü O, Tanrı'nın Ruhu'nun gücü aracılığı ile bir bakireden doğdu. İsa aynı zamanda **karakteri** açısından da eşsizdi. Çünkü O kutsal bir doğa ile doğdu; O asla günah işlemedi. Aynı zamanda **yaptığı işler** de eşsizdi; hiç kimse hiç bir zaman O'nun yaptığı mucizeleri yapmadı. Rab İsa, Şeytan ve cinleri, rüzgar ve deniz, hastalık ve ölüm üzerinde yetkiye sahipti. Aynı zamanda **öğretişi** de benzersizdi; düşmanları bile, "*Hiç kimse hiç bir zaman bu adamın konuştuğu gibi konuşmamıştır!"*dediler. (Yuhanna 7:46)

Evet, İsa Mesih'in doğumu, karakteri, işleri ve sözleri eşsizdi. Ancak yine de tüm bunlar, O'nun gökyüzünden gelen Kurtarıcı olduğunu herkesin fark etmesine neden olmadı. Adem oğullarının çoğu İsa'nın gerçekten kim olduğunu anlayamadılar. Onlar İsa'nın bir peygamber olduğunu düşündüler, ama Tanrı'nın Kendisinin onları ziyaret etmeye geldiğinin farkına varamadılar! Yahudi din bilginlerine gelince, onlar yalnızca İsa'nın kim olduğunu anlama konusunda başarısız olmak ile kalmadılar, aynı zamanda O'nu öldürmek için bir araya gelerek planlar bile kurdular. Son dersimizde, İsa'nın iki yüzlülükleri ve kötülükleri nedeni ile din bilginlerini ve yasa öğretmenlerini nasıl azarladığını gördük. Ama İsa'nın onlara söylediği sözler, tövbe etmelerine neden olmadı. Aslında gerçeği söylemek gerekirse, din önderleri zihinlerinde tek bir düşünceye takılıp kalmışlardı: **İsa'nın öldürülmesi gerekir!**

Rab İsa Yeruşalim'de öleceğini ve onu öldürecek olan kişilerin bu din önderleri olacağını biliyordu. Böylelikle İsa'nın, öğrencilerine kahinlerin ve yasa öğretmenlerinin O'nu ölüme mahkum edeceklerini bildirdiğini gördük. O'nun ile alay edebilmeleri, O'na tükürmeleri, O'nu dövmeleri ve bir çarmıha çivileyebilmeleri için bu Yahudiler İsa'yı Romalılara teslim edeceklerdi. Ama O üç gün sonra yeniden dirilecekti! İsa, böylece bir çarmıh üzerinde

öleceğini ve mezardan dirileceğini önceden bildirdi. Ve İsa yalnızca **nasıl** ve **nerede** öleceğini bildirmek ile kalmadı, ama aynı zamanda bu gün önümüzdeki bölümde göreceğimiz gibi **ne zaman** öleceğini de önceden ilan etti.

Şimdi Matta Müjdesi'nin yirmi altıncı bölümünü okumaya başlayalım ve İsa'nın, çarmıhtaki (birebir anlamı ile bir direk/haç üzerinde ölüm) ölümü için nasıl hazırlandığını dinleyelim. Tanrı'nın Sözü şöyle der: (Matta 26) *[1-2] İsa, bütün bunları anlattıktan sonra öğrencilerine, 'İki gün sonra Fısıh Bayramı olduğunu biliyorsunuz' dedi. 'İnsanoğlu çarmıha gerilmek üzere ele verilecek.'*

İsa'nın, öğrencilerine ne söylediğini işittiniz mi? Öğrencilerine, Adem oğullarının Kendisini **Fısıh Bayramı gününde** çarmıha gereceklerini bildirdi. Bu nokta çok önemlidir. Tevrat'taki çalışmamız sırasında Fısıh günü hakkında bilgi edinmiştik. Fısıh, Yahudi takvimine göre birinci ay olan Mart ve Nisan (Paskalya)'dadır. Yahudiler her yıl bu bayramda Musa zamanında, zalim kral Firavun'un köleleri olan İsraillilerin başlarına geleni hatırlarlar. O dönemde Tanrı, adil yargısı ve tasarladığı büyük planı ile Mısır'da yeni doğan her erkek çocuğunu ölüme mahkum etmişti. Ama Tanrı aynı zamanda, O'na inanan ve itaat edenler için bir kurtuluş yolu da sağladı. Tanrı, her İsrailli aileye kusursuz bir kuzu kesmelerini ve bu kuzunun kanını evlerinin kapılarının üzerine sürmelerini buyurdu. Tanrı, şu sözleri ile onlara bir vaatte bulunmuştu: ***"Kanı görünce üzerinizden geçeceğim."*** (Mısır'dan Çıkış 12:13) İsrail halkı Tanrı'nın kendilerine buyurduğu gibi yaptı ve bunun sonucunda Tanrı onların ilk doğan oğullarını ölümden kurtardı. Tanrı, onları **bir kuzunun kanı** aracılığı ile kurtardı.

Yahudiler bin beş yüz yıl boyunca her yıl, Tanrı'nın, kendilerini, Mısır'ın üzerine gelen ölüm belasından nasıl kurtardığını hatırlamak için Fısıh bayramında kuzular kestiler. Ancak buna rağmen Tanrı yine de bu kesilen kuzular aracılığı ile onların yalnızca **geriye bakmalarını** ve sadece neler olup bittiğini hatırlamakla yetinmelerini istemedi. Tanrı, kurban edilen bu kuzular aracılığı ile onların **ileriye bakmalarını** ve Mesih'in, çarmıhta Kanını dökeceği günü beklemelerini istedi. Mesih'in dökeceği Kan, günahkarları belaların en kötüsü olan ölüm belasından, yani cehennemin sonsuz ateşinden kurtaracaktı. Kurtarıcı'nın çarmıhtaki ölümü, Tanrı'nın adil yasasının talep ettiği nihai ve mükemmel kurban olacaktı. Bilgelik kaynağı olan Tanrı, Kurtarıcı'nın Kanını Fısıh Bayramı gününde dökmesini ve böylece **kurbanlık kuzu sembolizmini yerine getirmesini** planladı. Böylelikle Kurtarıcı İsa, Tanrı'nın, günahkarları Kendi adil yargısından kurtarmak için tasarlamış olduğu planı tamamlayacaktı.

Şimdi daha önce okumuş olduğumuz ayet ile başlayarak Müjde'ye geri dönelim.

(Matta 26) *[1-2] İsa, bütün bunları anlattıktan sonra öğrencilerine,* ***'İki gün sonra Fısıh Bayramı olduğunu biliyorsunuz' dedi. 'İnsanoğlu çarmıha gerilmek üzere ele verilecek.'*** *[3] Bu sırada baş kahinler ile halkın ileri gelenleri, Kayafa adlı baş kahinin sarayında toplandılar. [4] İsa'yı hile ile tutuklayıp öldürmek için düzen kurdular. [5] Ama, 'Bayram'da olmasın ki, halk arasında kargaşa çıkmasın' diyorlardı. [14-15] O sırada Onikiler'den biri – adı Yahuda İskariot olanı – baş kahinlere giderek, 'O'nu ele verirsem bana ne verirsiniz?' dedi. Otuz gümüş tartıp ona verdiler. [16] Yahuda o andan itibaren İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.*

(Markos 14) *[12] Fısıh kurbanının kesildiği Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk günü öğrencileri İsa'ya, "Fısıh yemeğini yemen için nereye gidip hazırlık yapmamızı istersin?" diye sordular. [13] O da öğrencilerden ikisini şu sözler ile önden gönderdi: "Kente gidin, orada su testisi taşıyan bir adam çıkacak karşınıza. Onu izleyin. [14] Adamın gideceği evin sahibine*

şöyle deyin: "Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fısıh yemeğini yiyeceğim konuk odası nerede?" diye soruyor. [15] Ev sahibi, size üst katta döşenmiş, hazır büyük bir oda gösterecek. Orada bizim için hazırlık yapın. [16] Öğrenciler yola çıkıp kente gittiler. Her şeyi İsa'nın kendilerine söylediği gibi buldular ve Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar.

(Luka 22) *[14-15]* ***Yemek saati gelince*** *İsa, elçileri ile birlikte sofraya oturdu ve onlara şöyle dedi: "****Ben acı çekmeden önce bu Fısıh yemeğini sizinle birlikte yemeyi çok arzulamıştım.*** *[16] Size şunu söyleyeyim, Fısıh yemeğini, Tanrı'nın Egemenliği'nde yetkinliğe erişeceği zamana dek bir daha yemeyeceğim.*" (Markos 14) *[18] Sofraya oturmuş yemek yerlerken, İsa, 'Size doğrusunu söyleyeyim' dedi, 'Sizden biri, benimle yemek yiyen biri, bana ihanet edecek.' [19] Onlar da kederlenerek birer birer kendisine, 'Beni demek istemedin ya?' diye sormaya başladılar. [20] İsa onlara, 'Onikiler'den biridir' dedi, 'ekmeğini benim ile birlikte sahana batırandır.' [21] 'Evet, İnsanoğlu kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu'na ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu.'* (Matta 26) *[25] O'na ihanet edecek olan Yahuda, 'Rabbi, yoksa beni mi demek istedin?' diye sordu. İsa ona, 'Söylediğin gibidir' karşılığını verdi.* (Yuhanna 13) *[30] Yahuda lokmayı aldıktan hemen sonra dışarı çıktı. Gece olmuştu.* (Markos 14) *[22] İsa yemek sırasında eline* ***ekmek*** *aldı, şükredip ekmeği böldü ve, 'Alın, bu benim bedenimdir' diyerek öğrencilerine verdi. [23] Sonra bir* ***kase*** *alıp şükretti ve bunu öğrencilerine verdi. Hepsi bundan içti. [24] 'Bu benim kanım' dedi İsa, 'Bir çokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır.'*

Günahı silen bir kurban olarak Kanını dökmeden önce, İsa'nın, öğrencileri ile birlikte yediği son akşam yemeği ile ilgili yazılanlar bunlardır. İsa on iki öğrencisine aralarından birinin Kendisine ihanet edeceğini bildirdi. İsa'ya ihanet edecek olan öğrencinin adı Yahuda İskariot'tu. Yahuda, insanların gözünde sadık bir öğrenciydi, ama yüreğinde yalnızca para ve dünya değerleri ile ilgileniyordu. Bu yüzden, Başkahinlere gitti ve onlara şöyle dedi: *"Eğer O'nu size teslim edersem, bana ne verirsiniz?"* Bunun üzerine kahinler O'na otuz gümüş para verdiler. Bu olay, Mesih'in otuz parça gümüş için ele verileceğini yüzlerce yıl önceden yazarak bildirmiş olan peygamber Zekeriya'nın sözlerinin yerine gelmesi için oldu. (Bakınız, Zekeriya 11:12, 13)

Ama yine de, biraz önce okuduğumuz konu ile ilgili en önemli şey, İsa'nın öğrencileri ile birlikte ekmek ve kaseyi paylaşırken söylediği sözlerdir. İsa'nın onlara ne anlattığını duydunuz mu? Gelin, bu bölümü tekrar okuyalım:

(Markos 14) *[22] İsa yemek sırasında eline* ***ekmek*** *aldı, şükredip ekmeği böldü ve, 'Alın, bu benim* ***bedenimdir****' diyerek öğrencilerine verdi. [23] Sonra bir* ***kase*** *alıp şükretti ve bunu öğrencilerine verdi. Hepsi bundan içti. [24] 'Bu benim* ***kanım****' dedi İsa, 'Bir çokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır.'*

Böylece İsa'nın, öğrencilerinin önüne **iki sembol** koyduğunu görüyoruz: **ekmek** sembolü ve **kase** sembolü. İsa'nın böldüğü ve öğrencilerine verdiği ekmek, bir kurban olarak sunacağı bedenini **temsil ediyordu.** Üzüm suyu ile dolu olan kase ise, Kurtarıcı İsa'nın Adem oğullarının sonsuza kadar Tanrı'nın huzurunda yaşayabilmeleri için onların günah borcu uğruna dökeceği kanını **temsil ediyordu.**

İsa böylelikle öğrencilerine **ekmek** ve **kase sembolleri** aracılığı ile Kendisinin dünyaya geliş nedeninin günahkarlar için bir kurban olarak **Yaşamını vermek** – Bendini ve Kanını – olduğunu öğretti. Yeryüzünde yaşayan herkes nasıl hayatta kalabilmek için bedenine yiyecek ve içecek **almak** zorundaysa, aynı şekilde cennette Tanrı ile birlikte sonsuza kadar yaşamak isteyen herkes de İsa Mesih'in, Bedenini ve Kanını bizlere sonsuz yaşam vermek için

sunduğuna **inanması** gerekir. Sonsuz yaşam verebilecek olan tek Kişi yalnızca Rab İsa Mesih'tir ve O'nun döktüğü kan, Tanrı'nın sizi ve beni günahın getirdiği lanetten kurtarabilmesi için tek çözümdür.

Çok sevgili dinleyiciler, eğer bu gün yaptığımız çalışmadan aklınızda bir tek şey kalacak ise, o zaman yalnızca şunu hatırlayın: **İsa Mesih dünyaya sizin günahınızın yükünü taşımak için geldi.** Bu gerçek Tanrı'nın tüm peygamberleri tarafından yazılmış olan **mesajdır.** Bu gerçek, aynı zamanda İbrahim'in, oğlunun yerine kurban ettiği koçun **anlamını** da açıklar. Bağışlamanın yolu, Mükemmel Kurban'ın yoludur. Tanrı sizi, sizin için Kanını dökmüş olan kutsal Kurtarıcı'nın kurbanı aracılığı ile günahlarınızdan bağışlayabilir ve kurtarabilir. Tanrı, binlerce yıl boyunca Adem oğullarının günahlarının üstünden geçebilmek (örtmek, görmezden gelmek) için hayvanların kurban edilmesini talep etti. Bu durum, Tanrı'nın peygamberlerine emanet ettiği Eski Antlaşma'da açıklanır. Ama Mesih İsa Yeni Antlaşma'yı getiren Kişi'dir. O, **hayvan kurbanlarının sembolizmini** yerine getirmek için gelmiş Olan'dır. İsa Mesih'in Kendisi, O'na iman eden herkesin Tanrı'nın adil yargısından kurtarılabilmesi için boğazlanmış olan nihai Fısıh Kuzusu'dur. İşte bu yüzden Kutsal Yazılar şöyle yazar: "*Çünkü Fısıh kuzumuz (İsa) Mesih kurban edildi.* (1. Korintliler 5:7) ***"Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım."*** (2. Korintliler 5:21)

İsa'nın kanının değeri sınırsızdır. İsa'nın kanının temizleyici gücü ile ilgili olarak Tanrı Sözü'nün ne ilan ettiğine kulak verelim. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der:

"İsa (Mesih'in) kanı, bizi her günahtan arındırır." (1. Yuhanna 1:7) "*Biliyorsunuz ki, atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan altın ya da gümüş gibi geçici şeyler ile değil,* ***kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidyesi ile*** *kurtuldunuz. Dünyanın kuruluşundan önce bilinen Mesih, çağların sonunda sizin yararınıza ortaya çıktı. O'nu ölümden diriltip yücelten Tanrı'ya O'nun aracılığı ile iman ediyorsunuz. Böylece imanınız ve umudunuz* ***Tanrı'dadır."*** (1. Petrus 1:18-21)

Bu gün dinlediklerinizi üzerinde dikkatle düşünmenizi rica ediyoruz, çünkü Tanrı sizin bu büyük gerçekleri anlayabilmeniz için size anlayış vermek istiyor. Bir sonraki derste, son akşam yemeği hakkındaki öyküyü tamamlamayı ve din bilginlerinin O'nu öldürebilmek amacı ile İsa'yı nasıl tutukladıklarını görmeyi planlıyoruz.

Siz, Tanrı'nın Sözü'nde bulunan şu ayetin derin anlamı ve büyük bereketi üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin:

"İsa (Mesih'in) kanı bizi her günahtan temizler." (1. Yuhanna 1:7; Yuhanna 1:29)

İsa Tutuklandı

JESUS IS ARRESTED

Yuhanna 14; Matta 26

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nu ile sonsuz esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son ders programımızda, İsa'nın, ölmeden önce öğrencileri ile birlikte yediği **son akşam yemeği** ile ilgili bilgi edindik. Rab İsa'nın, on iki öğrencisine, aralarından birinin O'nu ele vereceğini ve düşmanlarına teslim edeceğini bildirdiğini işittik. Aynı zamanda İsa'nın yemeleri ve içmeleri için öğrencilerine, ekmeği ve kaseyi de verdiğini gördük; İsa, onlara, ekmeğin, bir kurban olarak vermek üzere olduğu Bedenini ve içinde üzüm suyu bulunan kasenin ise, dökmek üzere bulunduğu Kanını temsil ettiklerini açıkladı. İsa, böylelikle öğrencilerine yine dünyaya gelmesinin nedeninin günahı uzaklaştıran ve sonsuz yaşam sağlayan Kanını dökmek olduğunu gösterdi.

Bu gün Müjde'yi okumaya devam etmeyi ve **tapınak nöbetçilerinin O'nu tutukladıkları gece** Rab İsa tarafından söylenmiş olan **derin ve harika sözlerden** daha fazlasını dinlemeyi planlıyoruz.

Yuhanna Müjdesi'nin on ikinci bölümünü okuyoruz. İsa, Yaşamını verme zamanının gelmiş olduğunu bilerek öğrencilerine şu sözler ile konuştu:

(Yuhanna 14) [1] *Yüreğiniz sıkılmasın. **Tanrı'ya** iman edin, **bana** da iman edin.* [2] ***Babam'ın evinde kalacak çok yer var. Öyle olmasa size söylerdim, çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum.*** [3] *Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olasınız diye yine gelip sizi yanıma alacağım.* [4] *Benim gideceğim yerin yolunu biliyorsunuz.* [5] *Tomas, 'Ya Rab, senin nereye gideceğini bilmiyoruz, yolu nasıl bilebiliriz?' dedi.* [6] *İsa, **'Yol, Gerçek ve Yaşam Ben'im'** dedi. **'Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemez.*** [7] *Beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız. Artık O'nu tanıyorsunuz, O'nu gördünüz.'* [8] *Filipus, 'Ya Rab, bize Baba'yı göster, bu bize yeter' dedi.* [9] *İsa, 'Filipus' dedi, 'Bunca zamandır sizin ile birlikteyim. Beni daha tanımadın mı? Beni görmüş olan Baba'yı görmüştür. Sen nasıl, 'Bize Baba'yı göster' diyorsun?* [10] *Benim Baba'da, Baba'nın da bende olduğuna inanmıyor musun? Size söylediğim sözleri kendiliğimden söylemiyorum, ama bende yaşayan Baba kendi işlerini*

yapıyor. [11] Bana iman edin; ben Baba'dayım. Baba da bendedir. Hiç değilse bu işlerden dolayı iman edin.

[15] 'Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz. [16-17] Ben de Baba'dan dileyeceğim. O, sonsuza dek sizin ile birlikte olsun diye size ***başka bir Yardımcı, Gerçeğin Ruhu'nu*** *verecek. Dünya O'nu kabul edemez. Çünkü O'nu ne görür ne de tanır. Siz O'nu tanıyorsunuz. Çünkü O, aranızda yaşıyor ve içinizde olacaktır. [18] Sizi öksüz bırakmayacağım, size geri döneceğim. [19] Az sonra dünya artık beni görmeyecek, ama siz beni göreceksiniz. Ben yaşadığı için siz de yaşayacaksınız. [20] O gün anlayacaksınız ki, ben Babam'dayım, siz bendesiniz, ben de sizdeyim. [21] Kim buyruklarımı bilir ve yerine getirirse, işte beni seven odur. Beni seveni Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim. [22] Yahuda – İskariot değil – O'na, 'Ya Rab, nasıl olur da kendini dünyaya göstermeyip bize göstereceksin?' diye sordu. [23] İsa ona şu karşılığı verdi: 'Beni seven sözüme uyar. Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onun ile birlikte yaşarız. [24] Beni sevmeyen, sözlerime uymaz. İşittiğiniz söz benim değil, beni gönderen Baba'nındır. [25] Ben daha aranızdayken bunları size söyledim. [26] Ama Baba'nın benim adım ile göndereceği* ***Yardımcı, Kutsal Ruh,*** *size her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak. [27] Size esenlik bırakıyorum, size kendi esenliğimi veriyorum. Ben size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve* ***korkmasın****.*

Rab İsa bu sözleri ile öğrencilerinin yüreklerini rahatlattı ve onları gerçekleşmek üzere olan olaylar için hazırladı. İsa'nın, öğrencilerine, **Yardımcı** ile ilgili olarak neler ilan ettiğini işittiniz mi? Bu konuyu tam olarak anlamanız hayati önem taşımaktadır, çünkü bu gün bazı kişiler İsa'nın sözlerini çarpıtıyorlar ve insanların İsa'nın başka bir peygamberin gelişini duyurduğuna inanmaları için gayret ediyorlar. Ancak İsa'nın Yardımcı hakkında söylediklerinin bir peygambere ya da herhangi bir insana işaret ediyor olması mümkün değildir, çünkü İsa bu Yardımcının İsa'nın gerçek öğrencilerinin içinde yaşamak üzere gelecek olan göz ile görünmeyen bir ruh olduğunu söyledi.

Bu Yardımcı kimdir? Rab İsa, Yardımcı'nın kim olduğunu bize açıkça anlatıyor. İsa'nın ne söylediğini tekrar dinleyelim:

"Ben de Baba'dan dileyeceğim. ***O, sonsuza dek sizin ile birlikte olsun*** *diye size başka bir Yardımcı,* ***Gerçeğin Ruhu'nu*** *verecek. O,* ***içinizde*** *olacaktır. Sizi öksüz bırakmayacağım; size geri döneceğ****im.*** *Baba'nın benim* ***adım ile*** *göndereceği Yardımcı,* ***Kutsal Ruh*** *size her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak."* (Yuhanna 14:16-18, 26)

Aynı soruyu tekrar soralım: İsa'nın öğrencilerine vaat etmiş olduğu bu Yardımcı kimdir? Bu Yarımcı Tanrı'dan gelen ve İsa'nın içinde bulunan **Kutsal Ruh'tur.** O, Tanrı'nın ve İsa'nın Ruhu'dur. O, Tanrı'nın, İsa Mesih'e Kurtarıcıları ve Rableri olarak iman eden herkesin yüreğine yerleştireceği Kutsal Ruh'tur. İsa, öğrencilerine, Kendisi öldükten, tekrar dirildikten ve gökyüzüne geri döndükten sonra onları yeniden yaratması, temizlemesi, güçlendirmesi ve "*tüm gerçeğe yöneltmesi"* (Yuhanna 16:13; aynı zamanda bakınız Titus 3:4-7) için yüreklerine Kutsal Ruh'u göndereceğini vaat etti. Bundan sonraki bir kaç derste Tanrı isterse, tüm bunların Yeruşalim'de tam olarak nasıl yerine geldiklerini göreceğiz. İsa gökyüzüne yükseldikten on gün sonra Kutsal Ruh aşağıya, yeryüzüne geldi ve aynen İsa'nın vaat etmiş olduğu şekilde İsa'nın tüm öğrencilerinin yüreklerinde yaşamaya başladı.

Daha sonraki bir programda, öz-merkezli bir günahkarı Tanrı'yı seven ve O'nu hoşnut etmeyi arzu eden bir kişiye dönüştürebilecek olan bu Yardımcı, Kutsal Ruh hakkında daha

fazla bilgi edineceğiz. Ama şimdi İsa, öğrencileri ile birlikte son akşam yemeğini yedikten sonraki o olağanüstü gecede neler olduğunu görmek amacı ile tekrar Müjde'ye geri dönelim.

Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Matta 26) *[30] İlahi söyledikten sonra **dışarı çıkıp** Zeytin Dağı'na doğru gittiler. [31] Bu arada İsa öğrencilerine, 'Bu gece hepiniz benden ötürü sendeleyip düşeceksiniz' dedi. 'çünkü şöyle yazılmıştır: 'Çobanı vuracağım, sürüdeki koyunlar darmadağın olacaklar.' [32] Ama ben dirildikten sonra Celile'ye gideceğim.' [33] Petrus O'na, 'Herkes senden ötürü sendeleyip düşse de, ben asla düşmem' dedi. [34] 'Sana doğrusunu söyleyeyim' dedi İsa, 'Bu gece horoz ötmeden önce beni üç kez inkar edeceksin.' [35] Petrus, 'Senin ile birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkar etmem' dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söylediler.*

*[36] Sonra İsa öğrencileri ile birlikte **Getsemani** denilen yere geldi. Öğrencilerine, 'Ben şuraya gidip dua edeceğim. Siz burada oturun' dedi. [37] Petrus ile Zebedi'nin iki oğlunu yanına aldı. Kederlenmeye, ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı.[38] Onlara, '**Ölesiye kederliyim'** dedi, 'Burada kalın, benim ile birlikte uyanık durun.' [39] Biraz ilerledi, yüz üstü yere kapanıp dua etmeye başaldı. **'Baba' dedi, 'Mümkün ise, bu kase benden uzaklaştırılsın. Yine de benim değil, senin isteğin olsun.'***

Burada kısa bir süre için ara verelim. İsa'nın içmekten çekindiği bu elem kasesi nedir? İsa, neden ölesiye kederli olacak kadar ağır bir üzüntü duydu? İsa, hayal bile edilemeyecek kadar büyük bir sıkıntı içindeydi, çünkü Adem oğullarının günahının cezasını yüklenmek için katlanması gereken zamanın geldiğini biliyordu! **Tanrı'nın tüm peygamberlerinin önceden bildirmiş oldukları o saat gelmişti!** İnsanlar Kurtarıcıya işkence edecekler ve O'nu bir çarmıha çivileyeceklerdi. Ama İsa için en dehşet verici olan, O'nu seven ve O'nun da Kendisini seven göklerdeki Babası Tanrı'nın tüm dünyanın günahlarının cezasını O'nun üzerine yükleyecek olduğunu bilmesiydi! İşte İsa'nın dua ederken söylediği sözlerin nedeni budur. *"Baba, mümkün ise bu kase (kavranılması mümkün olmayan acı) benden uzaklaştırılsın. Yine de benim değil, senin istediğin olsun."*

Daha sonra Kutsal Yazılar şu olayları bildirir:

(Matta 26) *[40] Öğrencilerin yanına döndüğü zaman, onları uyumuş buldu. Petrus'a, 'Demek ki, benim ile birlikte bir saat uyanık kalamadınız!' dedi. [41] Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür.' [42]İsa **ikinci kez** uzaklaşıp dua etti. 'Baba' dedi, 'Eğer ben içmeden bu kasenin uzaklaştırılması mümkün değil ise, senin istediğin olsun.' [43] Geri geldiğinde, öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. [44] Onları bırakıp tekrar uzaklaştı, yine aynı sözler ile **üçüncü kez** dua eti. [45] Sonra öğrencilerine, 'Hala uyuyor, dinleniyor musunuz?' dedi. 'İşte saat yaklaştı. İnsanoğlu günahkarların eline veriliyor. [46] Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!'*

*[47] İsa daha konuşurken, Onikiler'den biri olan **Yahuda (İskariot)** geldi. Yanında, baş kahinler ile halkın ileri gelenleri tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı büyük bir kalabalık vardı. [48] İsa'ya ihanet eden Yahuda, 'Kimi öpersem, İsa O'dur. O'nu tutuklayın' diye onlar ile sözleşmişti. [49] dosdoğru İsa'ya gidip, 'Selam Rabbi!' diyerek O'nu öptü. [50] İsa, 'arkadaş, ne yapacaksan yap!' dedi. Bunun üzerine adamlar yaklaştı. İsa'yı yakalayıp **tutukladılar.***

*[51] İsa ile birlikte olanlardan biri, ani bir hareket ile kılıcını çekti, baş kahinin kölesine vurup kulağını uçurdu. [52] O zaman İsa ona, 'Kılıcını yerine koy!' dedi. 'Kılıç çekenlerin hepsi kılıç ile ölecek. [53] **Yoksa Babam'dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? İstesem, hemen***

şu an bana on iki tümenden fazla melek gönderir. [54] Ama böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar o zaman nasıl yerine gelir?'

(Matta 26) *[55] Bundan sonra İsa kalabalığa dönüp şöyle seslendi: 'Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalar ile yakalamaya geldiniz? Her gün tapınakta oturup öğretiyordum, beni tutuklamadınız. [56] Ama* ***bütün bunlar peygamberlerin yazdıkları yerine gelsin diye oldu.****' O zaman öğrencilerin hepsi O'nu bırakıp kaçtı. [57] İsa'yı tutuklayanlar, O'nu baş kahin Kayafa'ya götürdüler. Din bilginleri ile ileri gelenler de orada toplanmışlardı.*

Böylece bu gün İsa'nın Kendisini nasıl O'nu öldürmek isteyen kişilerin eline teslim ettiğini gördük. Belki birinin aklına şöyle bir soru gelebilir: 'İsa neden Kendisinin düşmanlarının eline düşmesine izin verdi? Rüzgarı durduran, cinleri kovan, körlerin gözlerini açan ve ölüleri dirilten, **Kendisini düşmanlarının elinden neden kurtarmadı?** İsa'nın Kendisi, bu sorunun yanıtını bize verdi. Öğrencilerinden biri İsa'yı korumak için girişimde bulunduğu zaman, İsa ona şöyle dedi:

"Kılıcını yerine koy! Ben, Babam'dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? İstesem hemen şu an bana on iki tümenden fazla melek gönderir. ***Ama böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar o zaman nasıl yerine gelir?"*** (Matta 26:52-54)

İsa neden düşmanlarının O'nu tutuklamalarına izin verdi? Mesih'in acı çekmesi ve günahı kaldıran bir kurban olarak Kanını dökmesi gerektiğini önceden defalarca bildiren **Peygamberlerin Yazılarının yerine gelmesi için** izin verdi. Doğru Kurtarıcının, biz doğru olmayanları Tanrı'ya kavuşturması için ölmesi gerekiyordu. İsa Mesih peygamberlerin sözlerin yerine gelmesi için dünyaya geldi. Kurban edilen koyunların ne anlam ifade ettiklerini açıklamak için geldi. O, sizi ve beni günahlarımızdan kurtarmak için geldi. Düşmanlarının O'nu tutuklamalarına izin vermesinin nedeni işte budur. **İsa sizin için ve benim için yaşamını verdi.** Bize böyle bir Kurtarıcı gönderdiği için Tanrı'ya övgüler olsun!

Sevgili dostlar, bu günkü yayınımıza burada son vermemiz gerekiyor. Baş kahinlerin, Yeruşalim halkının ve halkın ileri gelenlerinin İsa'yı yargılamak ve mahkum etmek ve böylece peygamberlerin sözlerini yerine getirmek için nasıl bir araya geldiklerini görmek amacı ile hazırladığımız bir sonraki dersimizde bize tekrar katılmanızı umut ediyoruz.

Siz, İsa'nın öğrencilerine söylemiş olduğu şu sözleri hatırlarken Tanrı sizi bereketlesin.

"Canımı tekrar geri almak üzere veririm. Canımı kimse benden alamaz, ben onu kendiliğimden veririm." (Yuhanna 10:17, 18)

İsa Yargılanır

JESUS IS CONDEMNED

Matta 26, 27; Yuhanna 18, 19

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Kutsal Yazılarda yaptığımız yolculuğumuzda Tanrı'nın günahkarları sonsuz cezadan kurtarmak için tasarlamış olduğu **kurtuluş planının** Tanrı'nın peygamberleri tarafından nasıl ilan edildiğini duyduk. Sözünü ettiğimiz bu kurtuluş planı nedir? Kurtuluş planı, Mesih'in çarmıhtaki ölümüdür. Tanrı'nın peygamberleri, doğru olan Mesih'in, kusursuz bir kurbanlık koyun gibi ölmesi, doğru olmayanlar için Kanını dökmesi ve günahlarımızın cezasını bizim yerimize çekmesi gerektiğine tanıklık ettiler. Ancak böylelikle Tanrı, günahlarımızı bağışlayabilir ve Adaletinden ödün vermeden bizi doğru sayabilirdi. Kutsal Yazıları kronolojik bir çalışma yaparak inceliyoruz ve şimdi öykülerin en önemlisine, yani, Mesih'in ölümü ve dirilişi ile ilgili tarihi öyküye yaklaşmaktayız. Tanrı'nın isteği ile, bu günkü ve bundan sonraki derslerimizde, İsa Mesih'in, dünyanın günahlarını taşımak için Yaşamını nasıl sunduğunu göreceğiz.

Son dersimizde, baş kahinlerin, kendilerini İsa'nın ve öğrencilerinin bulundukları yere götürmesi için bir haini nasıl satın aldıklarını gördük. Onların, **İsa'yı** nasıl **tutukladıklarını,** ve bağlayıp götürdüklerini öğrendik. Bu olay **şaşırtıcıdır!** Tanrı'nın gücü ile dolu olan İsa, düşmanlarının Kendisini ele geçirmelerine neden izin verdi? İsa, düşmanlarının Kendisini tutuklamalarına izin verdi, çünkü O'na iman eden herkesin, günahlarının bağışlanmasına kavuşabilmesi için Mesih'in nasıl acı çekmesi ve ölmesi ve üçüncü gün ölümden dirilmesi gerektiğini önceden bildiren **Peygamberlerin Yazıları yerine gelmeliydi.** Peygamberlerin aynen önceden bildirmiş oldukları gibi, Mesih, *"kesime götürülen bir kuzu gibi"* olacaktı. (Yeşaya 53:7)

Şimdi, din önderleri İsa'yı tutukladıktan sonra, **o karanlık gecede** neler olduğunu görmek için Müjde'yi okumaya devam edelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Markos 14) [53] ***İsa'yı görevli baş kahine götürdüler. Bütün baş kahinler, ileri gelenler ve din bilginleri de orada toplandı.*** [54] *Petrus, İsa'yı baş kahinin avlusunun içine kadar uzaktan izledi. Avluda nöbetçiler ile birlikte ateşin başında oturup ısınmaya başladı.*

[55] Baş kahinler ve Yüksek Kurul'un öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı tanık arıyor, ama bulamıyorlardı. [56] Bir çok kişi ***O'na karşı*** *yalan yere tanıklık ettiyse de,* ***tanıklıkları birbirini tutmadı.*** *[57-58] Bazıları kalkıp O'na karşı yalan yere şöyle tanıklık ettiler: "Biz O'nun, 'El ile yapılmamış bu tapınağı yıkacağım ve üç günde el ile yapılmamış başka bir tapınak kuracağım' dediğini işittik." [59] ama bu noktada bile tanıklıkları birbirini tutmadı. [60] Sonra baş kahin topluluğun ortasında ayağa kalkarak İsa'ya, 'Hiç yanıt vermeyecek misin? Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?' diye sordu. [61] Ne var ki, İsa susmaya devam etti, hiç yanıt vermedi. Baş kahin O'na yeniden, 'Yüce Olan'ın Oğlu Mesih sen misin?' diye sordu. [62] İsa, 'Benim' dedi, 'Ve sizler İnsanoğlu'nun Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutları ile geldiğini göreceksiniz.' [63-64] Baş kahin giysilerini yırtarak, 'Artık tanıklara ne ihtiyacımız var?' dedi. 'Küfürü işittiniz. Buna ne diyorsunuz?'* ***Hepsi İsa'nın ölüm cezasını hak ettiğine karar verdiler.*** *[65] Bazıları O'nun üzerine tükürmeye, gözlerini bağlayarak O'nu yumruklamaya başladılar. 'Haydi peygamberliğini göster!' diyorlardı. Nöbetçiler de O'nu aralarına alıp tokatladılar*

[66-67] ***Petrus*** *aşağıda, avludayken, baş kahinin hizmetçi kızlarından biri geldi. Isınmakta olan Petrus'u görünce onu dikkatle süzüp: ' Sen de Nasıralı İsa ile birlikteydin' dedi. [68] Petrus ise bunu inkar ederek, 'Senin neden söz ettiğini bilmiyorum, anlamıyorum' dedi ve dışarıya, dış kapının önüne çıktı. Bu arada horoz öttü. [69] Hizmetçi kız Petrus'u görünce, çevrede duranlara yine, 'Bu adam onlardan biri' demeye başladı. [70] Petrus tekrar inkar etti. Çevrede duranlar az sonra Petrus'a yine, 'Gerçekten onlardansın; sende Celileli'sin' dediler. [71] Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, 'Sözünü ettiğiniz o adamı tanımıyorum' dedi. [72] Tam o anda horoz ikinci kez öttü. Petrus, İsa'nın, kendisine, 'horoz iki kez ötmeden beni üç kez inkar edeceksin' dediğini hatırladı ve hüngür hüngür ağlamaya başladı.*

(Matta 27) *[1] Sabah olunca bütün baş kahinler ile halkın ileri gelenleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak konusunda anlaştılar. [2] O'nu bağladılar ve götürüp Vali Pilatus'a teslim ettiler. [3] İsa'ya ihanet eden* ***Yahuda*** *O'nun mahkum edildiğini görünce yaptığına pişman oldu.Otuz gümüşü baş kahinlere ve ileri gelenlere geri götürdü. [4] 'Ben suçsuz birini ele vermekle günah işledim' dedi. Onlar ise, 'Bundan bize ne? Onu sen düşün' dediler.*

(Yuhanna 18) [28] Sabah erkenden **Yahudi yetkililer İsa'yı** Kayafa'nın (Baş kahin) yanından alarak **Romalı Valinin** konağına götürdüler. Dinsel kuralları bozmamak ve Fısıh yemeğini yiyebilmek için kendileri vali konağına girmediler. [29] Bunun üzerine **Pilatus** dışarı çıkıp yanlarına geldi. 'Bu adamı ne ile suçluyorsunuz?' diye sordu. [30] Ona şu karşılığı verdiler: 'Bu adam kötülük eden biri olmasaydı O'nu sana getirmezdik.' [31] Pilatus, 'O'nu siz alın, kendi yasanıza göre yargılayın' dedi. Yahudi yetkiler, 'Bizim hiç kimseyi ölüm cezasına çarptırma yetkimiz yok' dediler. [32] Bu, İsa'nın nasıl öleceğini belirtmek için söylediği sözler yerine gelsin diye oldu.

[33] Pilatus yine vali konağına girdi. İsa'yı çağırıp O'na,'Sen Yahudilerin Kralı mısın?' diye sordu. [34] İsa şöyle karşılık verdi: 'Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı sana söyledi?' [35] Pilatus, 'Ben Yahudi miyim?' dedi. 'Seni bana kendi ulusun ve baş kahinlerin teslim ettiler. Ne yaptın?' [36] İsa, 'Benim krallığım bu dünyadan değildir' diye karşılık verdi. 'Krallığım bu dünyadan olsaydı, yandaşlarım, Yahudi yetkililere teslim edilmemem için savaşırlardı. Oysa benim krallığım buradan değildir.' [37] Pilatus, 'Demek sen bir kralsın, öyle mi?' dedi. İsa, 'Kral olduğumu sen söylüyorsun' karşılığını verdi. 'Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğdum, bunun için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes benim sesimi işitir.' [38] Pilatus, O'na, 'Gerçek nedir?' diye sordu. Bunu söyledikten sonra Pilatus yine dışarıya, Yahudilerin yanına çıktı. Onlara, ***'Ben O'nda hiç bir suç görmüyorum'*** *dedi.* (Luka 23*) [5] Ama onlar üsteldiler: 'Yahudiye'nin her tarafında öğretişini yayarak halkı*

kışkırtıyor; Celile'den başlayıp ta buraya kadar geldi' dediler. [6] Pilatus bunu duyunca, 'Bu adam Celileli mi?' diye sordu. [7] İsa'nın Hirodes'in yönetimindeki bölgeden geldiğini öğrenince, kendisini o sırada Yeruşalim'de bulunan Hirodes'e gönderdi.

(Luka 23) *[8]* ***Hirodes*** *İsa'yı görünce çok sevindi. O'na ilişkin haberler duyduğu için çoktandır O2nu görmek istiyor, gerçekleştireceği bir belirtiye tanık olmayı umuyordu. [9] O'na bir çok soru sordu, ama O hiç karşılık vermedi. [10] Orada duran baş kahinler ile din bilginleri İsa'yı ağır bir dille suçladılar. [11] Hirodes de askerleri ile birlikte O'nu aşağılayıp alay etti. O'na gösterişli bir kaftan giydirip Pilatus'a geri gönderdi. [12] Bu olaydan önce birbirine düşman olan Hirodes ile Pilatus o gün dost oldular.*

[13-14] Pilatus, baş kahinleri, yöneticileri ve halkı toplayarak onlara, 'Siz bu adamı bana, halkı saptırıyor diye getirdiniz' dedi. 'Oysa ben bu adamı sizin önünüzde sorguya çektim ve ***kendisinde öne sürdüğünüz suçlardan hiç birini*** *bulmadım. [15] Hirodes de bulmamış olmalı ki, O'nu bize geri gönderdi. Görüyorsunuz, ölüm cezasını gerektiren hiç bir şey yapmadı. [16-17] Bu nedenle ben O'nu dövdürüp salıvereceğim.'* (Yuhanna 18) *[39] 'Ama sizin bir geleneğiniz var, her Fısıh Bayramı'nda sizin için birini salıveriyorum. Yahudilerin Kralını sizin için salıvermemi ister misiniz?' [40] Onlar yine, 'Bu adamı değil,* ***Barabba'yı isteriz!'*** *diye bağrıştılar.* (Luka 23) *[19] (Barabba, kentte çıkan bir ayaklanmaya katılmaktan ve adam öldürmekten hapse atılmıştı.) [20] İsa'yı salıvermek isteyen Pilatus, onlara yeniden seslendi. [21] Onlar ise, '****O'nu çarmıha ger! O'nu çarmıha ger!****' diye bağrışıp durdular. [22] Pilatus,üçüncü kez, 'Bu adam ne kötülük yaptı ki?' dedi. 'Ölüm cezasını gerektirecek hiç bir suç bulmadım O'nda. Bu nedenle O'nu dövdürüp salıvereceğim.'*

(Yuhanna 19) *[1] O zaman Pilatus İsa'yı tutup* ***kamçılattı.*** *[2] Askerler de* ***dikenlerden bir taç*** *örüp O'nun başına geçirdiler. Sonra O'na mor bir kaftan giydirdiler. [3] Önüne geliyor, 'Selam, ey Yahudilerin Kralı!' diyor,* ***yüzüne tokat atıyorlardı. ((Üzerine tükürdüler,*** *kamışı alıp başına defalarca vurdular. (Matta 27:30))* *[4] Pilatus yine dışarı çıktı. Yahudiler'e, 'İşte O'nu dışarıya, size getiriyorum. O'nda hiç bir suç bulmadığımı bilesiniz' dedi. [5] Böylece İsa, başındaki dikenli taç ve üzerindeki mor kaftan ile dışarı çıktı. Pilatus onlara, 'İşte, o adam!' dedi. [6] Baş kahinler ve görevliler İsa'yı görünce, '****Çarmıha ger! Çarmıha ger!****' diye bağrıştılar. Pilatus, 'O'nu siz alıp çarmıha gerin' dedi. 'Ben, O'nda bir suç bulamıyorum!' [7] Yahudiler şu karşılığı verdiler: 'Bizim bir yasamız var, bu yasaya göre* ***O'nun ölmesi gerekir. Çünkü kendisinin Tanrı Oğlu olduğunu ileri sürüyor.****'*

[8] Pilatus bu sözü işitince daha çok korktu. [9] Yine vali konağına girip, İsa'ya, 'Sen nereden geliyorsun?' diye sordu. İsa ona yanıt vermedi. [10] Pilatus, 'Benimle konuşmayacak mısın?' dedi. 'Seni salıvermeye de, çarmıha germeye de yetkim olduğunu bilmiyor musun?' [11] İsa, 'Sana gökten verilmeseydi, benim üzerimde hiç bir yetkin olmazdı' diye karşılık verdi. 'Bu nedenle, beni sana teslime edenin günahı daha büyüktür.' [12] Bunun üzerine Pilatus İsa'yı salıvermek istedi. Ama Yahudiler, 'Bu adamı salıverirsen, Sezar'ın dostu değilsin!' diye bağrıştılar. 'Kral olduğunu ileri süren herkes Sezar'a karşı gelmiş olur.'

(Matta 27) *[24] Pilatus elinden bir şey gelmediğini, tersine, bir kargaşalığın başladığını görünce, su aldı, kalabalığın önünde ellerini yıkayıp şöyle dedi: 'Bu adamın kanından ben sorumlu değilim. Bu işe siz bakın!' [25] Bütün halk şu karşılığı verdi: 'O'nun kanının sorumluluğu bizim ve çocuklarımızın üzerinde olsun!'* (Markos 15) *[15]* ***Halkı memnun etmek isteyen Pilatus, onlar için Barabba'yı salıverdi. İsa'yı ise kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.***

Böylece yaklaşık yedi yüz yıl önce Yeşaya peygamberin Mesih hakkında yazarken önceden bildirmiş olduğu her şey eksiksiz olarak yerine gelmiş oldu: ***"O, baskı görüp eziyet çektiyse de, ağzını açmadı. Kesime götürülen kuzu gibi, kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi açmadı ağzını."*** (Yeşaya 53:7) Yeşaya, aynı zamanda Mesih'in söylemiş olduğu şu sözleri de kaleme aldı: ***"Bana vuranlara sırtımı açtım, yanaklarımı uzattım sakalımı yolanlara. Aşağılamalardan, tükürükten yüzümü gizlemedim."*** (Yeşaya 50:6)

Bu gün, Yahudilerin din önderlerinin, kutsal ve doğru Mesih'e zulmedip işkence ettikleri ve O'nu ölüm cezasına mahkum ettikleri zaman, bu davranışları ile Peygamberlerin Yazılarını nasıl yerine getirmiş olduklarını gördük. Din önderleri Mesih'i neden ölüme mahkum ettiler? O'nu ölüme mahkum ettiler, çünkü **gerçeğin ışığına katlanamadılar.** İsa, onlara gerçeği söylemişti ve bu gerçek, onların iki yüzlülüklerini ve kötülüklerini ortaya çıkarıyordu. İsa'nın Kendisi, Gerçek'ti! Işık, dünyaya geldi, ama insanlar karanlığı tercih ettiler, çünkü yaptıkları işler kötüydü. Ve Adem oğulları Işık'a katlanamadıkları için tek çareleri onu söndürme girişiminde bulunmak oldu. Kutsal Yazılar bu konuyu şu sözler ile ilan ederler:

"Işık karanlıkta parlar. Karanlık onu alt edemedi (anlamadı). Bu çağın önderlerinden hiç biri onu anlamadı. Eğer anlasalardı yüce Rabbi çarmıha germezlerdi. O (Rab İsa Mesih) dünyadaydı. Dünya, O'nun aracılığı ile var oldu, ama dünya O'nu tanımadı. Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi. ***Ama kendisi kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi."*** (Yuhanna 1:5; 1. Korintliler 2:8; Yuhanna 1:10-12)

Sevgili dostlar, dinlediğiniz için teşekkür ederiz. Bir sonraki derste Adem oğullarının nasıl peygamber Davut'un Mezmurlarda Mesih ile ilgili yazmış olduğu sözleri göreceğiz; sizi bu dersimize katılmaya davet ediyoruz. *"Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar."* (Mezmur 22:16)

Siz, peygamber Yeşaya'nın, Mesih'in çekeceği acılar ile ilgili uzun zaman önceden bildirmiş olduğu şu sözler üzerinde düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin:

"O, baskı görüp eziyet çektiyse de, ağzını açmadı. Kesime götürülen kuzu gibi, kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi açmadı ağzını." (Yeşaya 53:7)

İsa Çarmıha Çivilenir

JESUS IS NAILED TO THE CROSS

Matta 27; Markos 15; Luka 23; Yuhanna 19

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde Yahudi din önderlerinin İsa'yı nasıl tutukladıklarını, baş kahinin evine gece yarısı nasıl götürdüklerini, sahte tanıklık ederek **O'nu yargıladıklarını, mahkum ettiklerini** ve çarmıha gerebilmek için O'nu ülke valisinin önüne nasıl çıkardıklarını gördük. Askerler İsa'yı acımasızca kırbaçladılar, sonra dikenlerden bir taç örüp O'nun başına geçirdiler. O'nun ile alay etiler, yüzüne tokat attılar, üzerine tükürdüler, bir sopa aldılar ve O'nun başına vurdular. **Böylece, Adem oğulları, Doğru Olan'ı, göklerden gelmiş olan Yücelikler Rabbi'ni kabul etmediler.** İsa'ya işkence eden insanlar peygamberlerin sözlerini bilmiyorlardı. Ama yine de Mesih'in günahkarların elinde bu şekilde acı çekmesi gerektiğini duyuran peygamberlerin sözlerini yerine getirmekteydiler.

Bu gün, **İsa Mesih'in** çarmıhta nasıl **acı çektiğini ve öldüğünü ve böylelikle Tanrı'nın** peygamberlerinin önceden bildirmiş oldukları **büyük kurtuluş planını yerine getirdiğini** görmek için Müjde (İncil) kitabından okumaya devam edeceğiz. Bu günkü çalışmamıza başlamadan önce, bilmeniz gereken bir nokta var: İsa'nın yeryüzünde yaşadığı dönemde Roma yönetimi, bazı suçluların ölüm cezalarını sopalara ya da ağaçlara ya da özel olarak yapılmış çarmıhlara çivileyerek uygulardı. Bu tür bir ölüm *çarmıha gerilme* olarak adlandırılır. İşkence derecesinde acı ve utanç veren bu ölüm en ağır suçları işlemiş olan suçlular için kullanılırdı.

Belki aranızdan bazıları Tanrı'nın, günahsız Mesih'in neden böyle dehşet verici bir infaz ile ölmesi gerektiği buyruğunu verdiğini merak edebilir. İsa'nın böylesine dehşet verici bir ölüm ile ölmesinin nedeni, günahın dehşet verici bir suç olmasından kaynaklanır. **Günah, dünyanın sorunudur.** Bizler hepimiz günahkarız ve günahlarımız kutsal ve doğru olan bir Tanrı için suçtur, O'nu gücendirir. Eğer Tanrı, adaletinden ödün vermeden sizin ve benim günahlarımı bağışlayacaksa, o zaman **Tanrı'nın günahlarımızı adil ve yetkin bir hüküm ile yargılamalıdır.** Tanrı, günahlarımızı herhangi bir şekilde bağışlayamaz. Tanrı, adil bir Yargıç'tır ve **her** günahı uygun şekilde cezalandırması gerekir. Günahın cezası ölüm ve cehennemin sonsuz ateşidir. Bu cezanın **tam olarak** ödenmesi gerekir. İyi Haber şudur: Tanrı

bize günahlarımızın cezasının tümünü ödemek üzere doğru bir Kurtarıcı gönderdi. Bu doğru ve kudretli Kurtarıcı, İsa'dır. O, bizi, günahlarımız nedeni ile üzerimize gelecek olan Tanrı gazabından kurtardı.

Sevgili dostlar, şimdi biz Müjde'den **İsa'nın ve çarmıhtaki Ölümü'nün kutsal öyküsünü okurken,** sizleri bu öyküyü zihniniz ve yüreğiniz ile dinlemeye davet ediyoruz. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

*(Yuhanna 19) [16] **Bunun üzerine Pilatus sonunda İsa'yı, çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti.** [17] Askerler İsa'yı alıp götürdüler. İsa çarmıhını kendisi taşıyıp Kafatası—İbranice'de Golgota—denilen yere çıktı.*

*(Luka 23) [26] Askerler İsa'yı götürürken, kırdan gelmekte olan Simun adında Kireneli bir adamı yakaladılar, çarmıhı sırtına yükleyip İsa'nın arkasından yürüttüler. [27] Büyük bir halk topluluğu da İsa'nın ardından gidiyordu. Aralarında İsa için dövünüp ağıt yakan kadınlar vardı. [32] İsa ile birlikte idam edilmek üzere ayrıca iki suçlu da götürülüyordu. [33] Kafatası denilen yere vardıkları zaman, İsa'yı biri sağında öbürü solunda olmak üzere, iki suçlu ile birlikte çarmıha gerdiler. [34] İsa, **'Baba, onları bağışla'** dedi, **'Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar.'** O'nun giysilerini aralarında paylaşmak üzere kura çektiler. [35] Halk orada durmuş, olanları seyrediyordu. Yöneticiler İsa ile alay ederek, 'Başkalarını kurtardı; Tanrı'nın seçtiği O ise, kendini de kurtarsın' diyorlardı. [36-37] Askerler de yaklaşıp İsa ile eğlendiler. O'na ekşi şarap sunarak, 'Sen Yahudilerin Kralı isen, kurtar kendini!' dediler.*

(Yuhanna 19*) [19] Pilatus bir de yafta yapıp çarmıhın üzerine astırdı. Yaftada şöyle yazılıydı: Nasıralı İsa, Yahudilerin Kralı. [20] İsa'nın çarmıha gerildiği yer kente yakındı. Böylece İbranice, Latince ve Grekçe yazılan bu yaftayı Yahudilerin bir çoğu okudu. [21] Bu yüzden Yahudi baş kahinler Pilatus'a, '"Yahudilerin Kralı" diye yazma' dediler. 'Kendisi, "Ben Yahudilerin Kralıyım" ' dedi diye yaz.' [22] Pilatus, 'Ne yazdımsa yazdım' karşılığını verdi. [23] Askerler İsa'yı çarmıha gerdikten sonra giysilerini alıp her birine birer pay düşecek biçimde dört parçaya böldüler. Mintanını da aldılar. Mintan boydan boya tek parça dikişsiz bir dokumaydı. [24] Birbirlerine, 'Bunu yırtmayalım' dediler. 'Kime düşecek diye kura çekelim.' Bu olay, şu Kutsal Yazı **yerine gelsin diye** oldu: "Giysilerimi aralarında paylaştılar. Elbisem üzerine kura çektiler." Bunları askerler yaptı.*

(Luka 23) *[39] Çarmıha asılan suçlulardan biri, 'Sen Mesih değil misin? Haydi, kendini de bizi de kurtar!' diye küfür etti. [40] Ne var ki, öbür suçlu onu azarladı. 'Sen de Tanrı korkusu da mı yok?' diye karşılık verdi. 'Sen de aynı cezayı çekiyorsun. [41] Ne var i, biz haklı olarak cezalandırılıyor, yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Oysa bu adam hiç bir kötülük yapmadı.' [42] Sonra, 'Ey İsa, kendi egemenliğine girdiğin zaman beni an' dedi. [43] İsa ona, '**Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bu gün benim ile birlikte cennette olacaksın'** dedi.*

(Markos 15) *[33] Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. [34] Saat üçte İsa yüksek ses ile, **"Elohi, Elohi, lema şevaktani'** yani, **'Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin**?' diye bağırdı. [35] Orada duranlardan bazıları bunu işitince, 'Bakın, İlyas'ı çağırıyor' dediler. [36] Aralarından biri koşup bir süngeri ekşi şaraba batırdı, bir kamışın ucuna takarak İsa'ya içirdi. 'Dur bakalım, İlyas gelip onu indirecek mi?' dedi.* (İnsanlar bu şekilde konuştular, çünkü İsa'nın ne demiş olduğunu anlamadılar, aynı zamanda neler olup bittiğinin de farkında değillerdi. Tüm ülkeyi, öğle ortasından öğleden sonranın ilk saatlerine kadar koyu bir karanlık kapladı. İşte bu karanlık saatler sırasında **Tanrı, tüm Adem oğullarının günahlarının cezasını kutsal Kurtarıcının üzerine yükledi,** öyle ki, O'na iman

eden hiç bir zaman mahvolmasın! İsa'nın bizim uğrumuza çektiği acıların yoğunluğunu hayal etmeye başlamamız bile mümkün değildir.)

(Yuhanna 19) *[28] Daha sonra İsa her şeyin artık tamamlandığını bilerek, Kutsal Yazı yerine gelsin diye **'Susadım'** dedi. [29] Orada ekşi şarap dolu bir kap vardı. Şaraba batırılmış bir süngeri mercanköşk dalına takarak O'nun ağzına uzattılar. [30] İsa, şarabı tadınca, **'Tamamlandı!'** dedi ve başını eğerek ruhunu teslim etti.* (Luka 23) *[46] İsa yüksek ses ile, **"Baba, ruhumu ellerine bırakıyorum!'** diye seslendi. Bunu söyledikten sonra son nefesini verdi.*

(Markos 15) *[38] **O anda tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü.** [39] İsa'nın karşısında duran yüzbaşı, O'nun bu şekilde son nefesini verdiğini gördüğü zaman, 'Bu adam gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydu!' dedi. [40] Olup bitenleri uzaktan izleyen bazı kadınlar da vardı. Aralarında Mecdelli Meryem, küçük Yakup ile Yose'nin annesi Meryem ve Salome de bulunuyordu. [41] İsa daha Celile'deyken bu kadınlar O'nun ardından gitmiş, O'na hizmet etmişlerdi. O'nun ile birlikte Yeruşalim'e gelmiş olan daha bir çok kadında olup bitenleri izliyorlardı.*

(Yuhanna 19) *[31] Yahudi yetkililer Pilatus'tan çarmıha gerilenlerin bacaklarının kırılmasını ve cesetlerin kaldırılmasını istediler. Hazırlık Günü olduğu için cesetlerin Şabat Günü çarmıhta kalmasını istemiyorlardı. Çünkü o Şabat Günü büyük bayramdı. [32] Bunun üzerine askerler gidip birinci adamın, sonra da İsa ile birlikte çarmıha gerilen öteki adamın bacaklarını kırdılar. [33] İsa'ya gelince, O'nun ölmüş olduğunu gördüler. Bu yüzden bacaklarını kırmadılar. [34] Ama **askerlerden biri O'nun böğrünü mızrak ile deldi. Böğründen hemen kan ve su aktı.** [35] Bunu gören adam tanıklık etmiştir ve tanıklığı doğrudur. Doğruyu söylediğini bilir. Siz de iman edesiniz diye tanıklık etmiştir. [36] Bunlar, 'O'nun bir tek kemiği bile kırılmayacak' diyen Kutsal Yazı'nın **yerine gelmesi için** oldu. [37] Yine başka bir Yazı'da, 'Bedenini deştiklerine bakacaklar' deniyor.*

*[38] Bundan sonra **Aramatyalı Yusuf (zengin bir adam) İsa'nın cesedini kaldırmak için Pilatus'a başvurdu.** Yusuf, İsa'nın öğrencisiydi, ama Yahudi yetkililerden korktuğu için bunu gizli tutuyordu. Pilatus izin verince, Yusuf gelip İsa'nın cesedini kaldırdı. [39] Daha önce geceleyin İsa'nın yanına gelen Nikodim de otuz litre kadar karışık mür ve sarısabır özü alarak geldi. [40] İkisi, İsa'nın cesedini alıp Yahudilerin gömme geleneğine uygun olarak onu baharat ile keten bezlere sardılar. [41] İsa'nın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe, bu bahçenin içinde de hiç kimsenin konulmadığı yeni bir mezar vardı. [42] O gün Yahudilerin Hazırlık Günü'ydü. Mezar da yakın olduğu için oraya koydular.*

Sevgili dostlar, Mesih'in mezarı ile ilgili öykü sona ermemiş olmasına rağmen, bu günkü okumamıza burada son vermemiz gerekiyor. Sizi bir sonraki **"İsa dirildi!"**adlı dersimizde bize katılmak üzere davet edebildiğimiz için öyle mutluyuz ki!

Bu gün dinlediklerimiz gerçekten çok şaşırtıcı! Adem oğullarının Yaşam Rabbi Mesih'i nasıl küçümsediklerini ve O'nu nasıl bir çarmıha çivileyerek öldürdüklerini gördük. Ama her şeye rağmen hatırlamamız gereken bir şey var, o da şudur: Mesih'in ölümü, Tanrı'nın daha dünya var olmadan önce tasarlamış olduğu kurtuluş planının yerine gelmesiydi.

Rab İsa'nın ölmeden önce çarmıhtayken neyi ilan ettiğini duydunuz mu? O, **"Tamamlandı!"** dedi. İsa, neden, *"Tamamlandı!"* dedi? İsa, *"Tamamlandı!"* dedi, çünkü O, kurtuluş işini tamamlamıştı. Dünya dinlerinin, "Tamamlandı!" **demedikleri** kesindir. Dünya dinleri şöyle der: "Hiç bir şey tamamlanmadı! Siz kendinizi iyi işleriniz ile kurtarmak

zorundasınız! Günahlarınızı silmek için iyi işler yarak çaba sarf etmeniz gerekir. Haydi, işe başlayın! Çaba göstermeye devam edin. Hiç bir şey tamamlanmadı! Eğer Cennete gitmek istiyorsanız, çalışmanız, kurbanlar sunmanız, dini görevlerinizi yerine getirmeniz. Dua etmeniz, oruç tutmanız, bedeninize eziyet etmeniz – ve daha bir çok şey yapmanız – gerekir. Dinin verdiği mesajlar bunlardır!

Ama Tanrı'nın insan verdiği İyi Haber şudur: ***"Ta-mam-landı!"*** Bu habere inanın ve kurtulun! Mesih, günah borcunuzu Kendi kanı ile ödemiştir! İsa'nın kanı, günahkarların en büyüğünü temizleyebilir ve değiştirebilir! İşte bu nedenle İsa, ölmekte olan tövbekar suçluya, *'Sana gerçeği söylüyorum, sen bu gün benim ile birlikte cennette olacaksın'* diyebildi. (Luka 23:43)

Sevgili dostlar, sizi günahın cezasından kurtarabilen iş tamamen sona ermiştir. Tanrı, İsa'nın kurban olmasından hoşnuttur. Artık Mesih'in zamanından önce yaşamış olan atalarımızın yapmış olduğu gibi koyun kurbanları sunmaya ihtiyacımız kalmadı. İsa Mesih, Tanrı'nın mükemmel ve nihai Kurbanı'dır! Tanrı'nın Mesih ve O'nun kurbanlığı ile ilgili tanıklık etmiş olduklarına inanmaktan başka yapmamız gereken hiç bir şey yoktur. ***"Tamamlandı!"*** İsa, doğru Kurtarıcının çekeceği acılar ve ölümü hakkında peygamberlerin önceden bildirmiş oldukları her şeyi yerine getirdi! İsa dünyaya gelmeden yedi yüz yıl önce peygamber Yeşaya şunları yazdı:

"Şiddete baş vurmadığı, ağzından hileli söz çıkmadığı halde, O2na kötülerin yanında bir mezar verildi, ama öldüğünde zenginin yanındaydı. ***Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden O'nun bedeni deşildi. Bizim suçlarımız yüzünden O eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza O'na verildi. Bizler O'nun yaraları ile şifa bulduk. Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık. Her birimiz kendi y oluna döndü. Yine de Rab hepimizin cezasını O'na yükledi."*** (Yeşaya 53:9, 5, 6)

Bu gün dinlemekte olan sizler, **peygamberlere gerçekten inanıyor musunuz?** İsa'nın, Tanrı'nın peygamberlerinin yazmış oldukları gibi Kurtuluş işini tamamlayan Kişi olduğuna inanıyor musunuz? Doğru Kurtarıcının çarmıhta ölmesinin nedenini şimdi anlıyor musunuz? Nedeni, **siz ve benim!** O'nun lekesiz, kurbanlık bir koyun gibi ölmesinin nedeni, **bizim günahlarımızdı.** Bizler, cehennemdeki sonsuz cezayı hak ediyoruz, ancak Tanrı, bizlere olan büyük sevgisi nedeni ile (biricik Oğlu olarak adlandırdığı) İsa'yı bizim hak ettiğimiz cezayı çekebilmesi ve günahlarımızın bedelini üstlenebilmesi için gönderdi. Kutsal Yazılar, bu konu hakkında şu sözler ile duyuruda bulunurlar:

"Bir kimse doğru insan için güç ölür, ama iyi insan için belki biri ölmeyi göze alabilir. ***Tanrı ise bizi sevdiğini şunun ile kanıtlıyor: Biz daha günahkar iken Mesih bizim için öldü!"*** (Romalılar 5:7,8) *Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu yaptı.* ***Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım."*** (2. Korintliler 5:21)

Merhametli ve Şefkatli olan Tanrı'ya yücelik olsun! ***"Tamamlandı!"*** Tanrı, İbrahim'in Kurbanı'nın sembolizmini *(İd-El Adha)* yerine getirdi! Çünkü İbrahim'in, oğlunun yerine masum bir koçu kurban ettiği aynı yerde günahsız Kurtarıcı İsa, Kendisinin bizim yerimize kurban edilmesine izin verdi! *"Öyle ki,* ***O'na iman eden*** *mahvolmasın, ama sonsuz yaşama kavuşsun!"* (Yuhanna 3:16)

Bizi dinlediğiniz için teşekkürler. Eğer Rab İsa'nın sizin için sunduğu bu mükemmel kurban ile ilgili sorularınız varsa, lütfen bize yazın…

Siz, İsa, çarmıhta ölmeden önce ilan ettiği bu derin ve güçlü sözler üzerinde düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin. İsa şöyle dedi:

"Tamamlandı!" (Yuhanna 19:30)

İsa Dirildi

JESUS IS RISEN!

Matta 28; Luka 24; Yuhanna 20

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde **İsa Mesih'in** nasıl çivilenmiş olduğu çarmıhta**,** dünyanın günahlarını ödemek ve **günahkarlar için sonsuz bir esenlik kapısı açmak** için **Kanını döktüğünü** gördük. Her şey aynen Tanrı'nın peygamberlerinin önceden bildirmiş oldukları gibi gerçekleşti: Mesih ile alay ettiler, O'nu kırbaçladılar ve bir çarmıha çivilediler. İbrahim'in oğlun yerine nasıl masum bir koç öldüyse, aynı şekilde (günahsız Kurtarıcı) İsa da bizim yerimize öldü. İsa ölmeden önce, ***"Tamamlandı!"*** diye bağırdı. Tanrı'ya övgüler olsun, çünkü Rab İsa Tanrı'nın kurtuluş planını tamamladı!

Mesih'in çarmıhtaki ölümü, Kutsal Yazıların tümünde bulunan haberlerin en önemlisidir, çünkü Tanrı, bu ölüm sayesinde adaletinden ödün vermeden tüm günahlarımızı bağışlayabilir. Ama Mesih'in ölümü **en önemli haber** olsa bile, bu gün çalışacak olduğumuz konu, **en harika haberdir,** çünkü **Tanrı'nın İsa'yı ölümden nasıl dirilttiğini** dinleyeceğiz.

Daha önce de okumuş olduğumuz gibi, İsa çarmıhta öldükten sonra askerlerden biri bir kargı aldı ve onu İsa'nın böğrüne sapladı, o anda İsa'nın böğründe O'nun öldüğünü kanıtlayan kan ve su aktı. Aynı zamanda zengin bir adamın İsa'nın bedenini aldığını ve onu bir kayaya keski ile şekil vererek kendisi için hazırlamış olduğu yeni bir mezara yerleştirdi. Mezarın girişinin önüne çok büyük yuvarlak bir taş kondu. Her şey, Tanrı'nın peygamberlerinin önceden bildirdikleri gibi gerçekleşti.

Şimdi Müjde'de neler yazdığını dinleyelim:

(Matta 27) *[62-63] Ertesi gün, yani Hazırlık Günü'nden sonraki gün, baş kahinler ile Ferisiler Pilatus'un önünde toplanarak, 'Efendimiz' dediler, 'O aldatıcının daha yaşarken, "**Ben öldükten üç gün sonra dirileceğim**" dediğini hatırlıyoruz. [64] Onun için buyruk ver de üçüncü güne dek mezarı güvenlik altına alsınlar. Yoksa öğrencileri gelir, cesedini çalar ve halka, "Ölümden dirildi" derler. Son aldatmaca ilkinden beter olur.' [65] Pilatus onlara,*

‘Yanınıza asker alın, gidip mezarı dilediğiniz gibi güvenlik altına alın’ dedi. [66] Onlar da askerler ile birlikte gittiler, taşı mühürleyip mezarı güvenlik altına aldılar.

(Matta 28) *[1] Şabat Günü’nü izleyen* ***haftanın ilk günü*** *tan yeri ağarırken Mecdelli Meryem ile öbür Meryem mezarı görmeye gittiler. [2] Ansızın büyük bir deprem oldu. Çünkü* ***Rabbin bir meleği gökten indi ve mezara gidip taşı bir yana yuvarlayarak üzerine oturdu.*** *[3] Görünüşü şimşek gibi, giysileri ise kar gibi bembeyazdı. [4] Nöbetçiler korkudan titremeye başladılar, sonra ölü gibi yere yıkıldılar.*

(Luka 24) *[1] Kadınlar haftanın ilk günü sabah çok erkenden hazırlamış oldukları baharatı alıp mezara gittiler. [2] Taşı mezarından girişinden yuvarlanmış buldular. [3] Ama içeri girince, Rab İsa’nın cesedini bulamadılar. [4] Onlar bu durum karşısında şaşırıp kalmışken, şimşek gibi parıldayan giysilere bürünmüş iki kişi yanlarında belirdi. [5] Korkuya kapılan kadınlar başlarını yere eğdiler. Adamlar ise onlara,* ***‘Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz?’*** *dediler. [6]* ***‘O burada yok, dirildi.*** *Daha Celile’deyken size söylediğini anımsayın. [7] İnsanoğlu’nun günahlı insanların eline verilmesi, çarmıha gerilmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini bildirmişti. [8] O zaman İsa’nın sözlerini anımsadılar. [9] Mezardan dönen kadınlar bütün bunları Onbirler’e ve ötekilerin hepsine bildirdiler. [10] Bunları elçilere anlatanlar, Mecdelli Meryem, Yohanna, Yakup’un annesi Meryem ve bunlar ile birlikte bulunan öbür kadınlardı. [11] Ne var ki, bu sözler elçilere saçma geldi ve kadınlara inanmadılar. [12] Yine de, Petrus kalkıp mezara koştu. Eğilip içeri baktığı zaman, keten bezlerden başka bir şey görmedi. Olay karşısında şaşkına dönmüş bir halde oradan uzaklaştı.*

[13] ***Aynı gün öğrencilerden ikisi,*** *Yeruşalim’den altmış ok atımı uzaklıkta bulunan ve* ***Emmaus denilen bir köye gitmekteydiler.*** *[14] Bütün bu olup bitenleri kendi aralarında konuşuyorlardı. [15] Onlar bunları konuşup tartışırlarken,* ***İsa yanlarına geldi ve onlar ile birlikte yürümeye başladı.*** *[16]* ***Ama onların gözleri O'nu tanıma gücünden yoksun bırakılmıştı.***

[17] İsa, ‘Yolda birbiriniz ile ne tartışıp duruyorsunuz?’ dedi. Üzgün bir halde, oldukları yerde durdular. [18] Bunlardan adı Kleopas olan O’na, ‘Yeruşalim’de bulunup da bu günlerde orada olup bitenleri bilmeyen tek yabancı sen misin?’ diye karşılık verdi. [19] İsa onlara, ‘Hangi olup bitenleri?’ dedi. O’na, ‘Nasıralı İsa ile ilgili olayları’ dediler. ‘O adam, Tanrı’nın ve bütün halkın önünde gerek söz gerek eylemde güçlü bir peygamberdi. [20-23] Baş kahinler ile yöneticilerimiz O’nu, ölüm cezasına çarptırmak için valiye teslim ederek çarmıha gerdirdiler; oysa biz O’nun İsrail’i kurtaracak kişi olduğunu ummuştuk. Dahası var, bu olaylar olalı üç gün oldu ve aramızdan bazı kadınlar bizi şaşkına çevirdiler. Bu sabah erkenden mezara gittikleri zaman, O’nun cesedini bulamamışlar. Sonra geldiler, bir görümde; İsa’nın yaşamakta olduğunu bildiren melekler gördüklerini söylediler. [24] Bizimle birlikte olanlardan bazıları mezara gitmiş ve durumu, tam kadınların anlatmış olduğu gibi bulmuşlar. Ama O’nu görmemişler.’ [25] İsa, onlara, ***‘sizi akılsızlar! Peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta ağır davranan kişiler! [26] Mesih’in bu acıları çekmesi ve yüceliğine kavuşması gerekli değil miydi?’*** *dedi. [27] Sonra Musa’nın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazılar’ın hepsinde* ***kendisi ile ilgili*** *olanları onlara açıkladı.*

[28-29] Gitmekte oldukları köye yaklaştıkları sırada İsa, yoluna devam edecekmiş gibi davrandı. Ama onlar, Bizim ile kal. Neredeyse akşam olacak, gün batmak üzere’ diyerek O’nu zorladılar. Böylece İsa onlar ile birlikte kalmak üzere içeri girdi. [30] Onlar ile sofrada otururken İsa ekmek aldı, şükretti ve ekmeği bölüp onlara verdi. [31] O zaman onların gözleri açıldı ve kendisini tanıdılar. İsa ise gözlerinin önünden kayboldu. [32] Onlar birbirlerine, ‘Yolda kendisi bizimle konuşurken ve Kutsal Yazıları bize açıklarken, yürekleriz nasıl da

*sevinç ile çarpıyordu, değil mi?' dediler. [33] Kalkıp hemen Yeruşalim'e döndüler. Onbirleri ve onlar ile birlikte olanları toplanmış buldular. [34] Bunlar, '**Rab gerçekten dirildi, Sİmun'a görünmüş!**' diyorlardı. [35] Kendileri de yolda olup bitenleri ve ekmeği böldü zaman İsa'yı nasıl tanıdıklarını anlattılar.*

*[36] Onlar bunları anlatırlarken, **İsa gelip aralarında durdu.** Onlara, 'Size esenlik olsun!' dedi. [37] Ürktüler, bir hayalet gördüklerini sanarak korkuya kapıldılar. [38] İsa, onlara, 'Neden telaşlanıyorsunuz? Neden kuşkular doğuyor içinizde?' dedi. [39] 'Ellerime, ayaklarıma bakın; işte benim! Dokunun da görün. Hayaletin eti kemiği olmaz, ama görüyorsunuz, benim var.' [40] Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi. [41] Sevinçten hala inanamayan, şaşkınlık içindeki öğrencilerine, 'Sizde yiyecek bir şey var mı?' diye sordu [42] Kendisine bir parça kızarmış balık verdiler. [43] İsa onu alıp gözlerinin önünde yedi.*

*[44] Sonra onlara şöyle dedi: 'Daha sizler ile birlikteyken, **"Musa'nın Yasası'nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar'da benim ile ilgili yazılmış olanların tümünün gerçekleşmesi gerektir" demiştim.'** [45] **Bundan sonra Kutsal Yazılar'ı anlayabilmeleri için zihinlerini açtı.** [46-47] **Onlara dedi ki, 'Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden drilecek; günahların bağışlanması için tövbe çağrısı da Yeruşalim'den başlayarak bütün uluslara O'nun adı ile duyurulacak.** [48] **Sizler bu olayların tanıklarısınız.***

(Yuhanna 20*) [24] Onikiler'den biri, "İkiz" diye anılan Tomas, İsa geldiği zaman, onlar ile birlikte değildi. [25] Öbür öğrenciler, ona, 'Biz Rabbi gördük!' dediler. Tomas ise, 'O'nun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, çivilerin izine parmağım ile dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam' dedi. [26] Sekiz gün sonra İsa'nın öğrencileri yine evdeydiler. Tomas da onlar ile birlikteydi. Kapılar kapalıyken İsa gelip ortalarında durdu. 'Size esenlik olsun!' dedi. [27] Sonra Tomas'a, 'Parmağını uzat' dedi, 'Ellerime bak, elini uzat, böğrüme koy. İmansız olma, imanlı ol!' [28] Tomas O'nu, '**Rabbim ve Tanrım'** diye yanıtladı. [29] İsa, 'Beni gördüğün için mi iman ettin?' dedi. 'Görmeden iman edenlere ne mutlu!' [30] İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka bir çok doğaüstü belirti gerçekleştirdi. [31] **Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adı ile yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır.***

Bu gün ne kadar heyecan verici bir öykü okuduk! **İsa ölümden dirildi!** O, insanların en büyük düşmanlarından biri olan ölümü yendi. Mezar O'nu tutamadı. İsa, üçüncü gün sarılı olduğu keten bezlerden, aynı bir kelebeğin kozasından ayrılıp çıkması gibi ayrılarak çıktı. İsa'nın bedeninin yattığı yerde şimdi yalnızca keten bezler duruyordu. Rab İsa Mesih, bir gün O'na iman eden herkesin alacağı gibi görkemli bir beden içinde dirildi! Kutsal Yazılar bu nedenle şunları bildirir:

*"Mesih, ölmüş olanların **ilk örneği** olarak ölümden dirilmiştir. Ölüm bir insan aracılığı ile geldiğine göre, ölümden diriliş de bir insan aracılığı ile gelir. **Herkes nasıl Adem'de ölüyorsa, herkes Mesih'te yaşama kavuşacak!**"* (1.Korintliler 15:20-22)

İsa'nın dirilişi O'nun ileri sürdüğü Kişi olduğunu kanıtlar. İsa'nın şu sözlerini hatırlıyor musunuz? : ***"Diriliş ve Yaşam Ben'im. Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır."*** (Yuhanna 11:25) İsa, kendisine iman eden herkese sonsuz yaşam vermeye söz verdi, ama eğer O ölümü yenmeseydi, diğerlerini ölümün, günahın ve cehennemin gücünden nasıl kurtarabilirdi?

Belki burada **bir örnek** vermemiz yararlı olacak. Bir çocuk sahilde kenara vuran dalgalar ile oynamaktadır. Aniden, güçlü bir akıntı çocuğu denizin içine çeker. Çaresizlik içinde

çırpınarak tekrar sahile geri dönmeye çalışır, ama başaramaz. Biri çocuğu kurtarmadığı takdirde çocuk ölecektir. Sahilden geçen ve çocuğu gören bir adam ona şöyle seslenir: "Korkma, seni kurtaracağım!" Böylece adam çocuğun bulunduğu yere doğru yüzer, ama çabaları boşunadır, çünkü akıntı adamın gücünden daha güçlüdür. Hem adam hem de çocuk boğulurlar. Bu adam çocuğu kurtarmaya niyetlendi, ama bu niyetini sonuçlandıracak güce sahip değildi. Okyanusun akıntısı adamdan daha güçlüydü. Benzer şekilde bazı kişilerin, insanlara, 'Beni izle ve bana güven, o zaman Cennete gideceksin' dediklerini duyuyoruz. Bu tür vaatlerde bulunan kişilerin niyetleri iyi olabilir, ama vaat ettikleri şeyi yerine getiremezler. Bu kişiler kendilerini dahi kurtaramazlar, çünkü günahın ve ölümün gücünü yenebilecek güçleri kesinlikle yoktur. Ölümün gücü onların gücünden üstündür; öldükleri zaman gömüleceklerdir ve bedenleri mezarda çürüyecektir. Canları ise Yargı Günü'nü bekleyecektir.

Ama Rab İsa için aynı şeyler söz konusu değildir. **O, olduğunu ileri sürdüğü Kişi'dir!** Her şey O'nun önceden bildirdiği şekilde gerçekleşti. İsa, günahı kaldırmak için bir kurban olarak öldü, gömüldü ve sonra üçüncü gün mezardan dışarı çıktı! Ölen ve gömülen peygamberlerin arasından hiç biri hiç bir zaman tekrar ölmemek üzere mezardan dışarı çıkmadı. Ama İsa Mesih bunu yaptı! O, ölümü ve mezarı yendi! Ve tüm bu olup bitenler arasında meydana gelen en harika şey şudur: İsa Mesih'in ölümü ve dirilişi hakkındaki bu iyi habere **iman eden herkes** sonsuza kadar O'nun yüceliğini paylaşacaktır! Rab İsa ölümden dirildikten sonra şunları söyledi: ***"Korkma! İlk ve Son Ben'im. Diri olan Ben'im. Ölmüştüm, ama işte sonsuzluklar boyunca diriyim. Ölümün ve ölüler diyarının anahtarları bendedir!"*** (Vahiy 1:17, 18)

Tanrı, İsa'yı Kendisinin atamış olduğu, dünyanın Kurtarıcısı ve Yargıcı olduğunu kesin olarak bilebilmeniz için yaşama geri döndürerek diriltti. Kutsal Yazılar bu konuda şunları yazar:

"Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. *Çükü bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiç bir ad yoktur. Tanrı, dünyayı atadığı Kişi aracılığı ile adaletle yargılayacağı günü saptamıştır.* ***Bu Kişi'yi ölümden diriltmek ile bunun güvencesini herkese vermiştir. İsa'nın Rab olduğunu ağzınla açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen kurtulacaksın. Rabbin adını çağıran herkes kurtulacaktır!"*** (Elçilerin İşleri 4:12; 17:31; Romalılar 10: 9, 13)

Sevgili dostlar, bizi dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı isterse, bir sonraki programımızda Müjde'yi okumaya devam edeceğiz ve Rab İsa'nın kırk gün sonra öğrencilerine göründükten ve onlara Diri olduğuna dair ikna edici pek çok kanıt gösterdikten sonra nasıl göğe alındığını göreceğiz…

Tanrı, bu gün işittiğiniz her şey hakkında size anlayış versin ve siz, O'nun kutsal Sözü'ndeki şu ayet üzerinde düşünürken sizi bereketlesin:

"İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi!" (Romalılar 4:25)

İsa Göğe Alınır

JESUS ASCENDS TO HEAVEN

Matta 28; Luka 24; Elçilerin İşleri 1

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen, O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Gücü Her Şeye Yeten Kurtarıcı İsa Mesih'in öyküsünü içeren kutsal Müjde (İncil) kitabın uzun bir süredir okuyor ve inceliyoruz. Daha önce görmüş olduğumuz gibi, **İsa,** *Tanrı kurtarır* anlamına gelmektedir. **Mesih,** *Tanrı'nın atadığı Kişi* anlamına gelen Grekçe bir sözcüktür. İsa Mesih, Tanrı'nın Adem oğullarını günahın egemenliğinden **kurtarmak için** atamış olduğu Kişi'dir.

Ama, her şeye rağmen görmüş olduğumuz gibi, **insanların çoğu İsa'nın gerçek kimliğinin farkına varmadılar.** Bazıları O'nun bir peygamber olduğunu düşündüler, ama O'nun göklerden gelen ve yeryüzünde bir insan olarak görünen Tanrı'nın Sözü *(Kelamullah)* olduğunu anlamadılar. Baş kahinler ve Yahudilerin din bilginleri gibi kişiler ise O'nu çok kıskandılar ve sonunda O'nu bir çarmıha gerdirterek öldürdüler. Ama Tanrı tüm bu olayların gerçekleşmesini önceden planladı ve gerçekleşeceklerini önceden biliyordu. Mesih'in çarmıhtaki ölümü Tanrı'nın, uzun zaman önce peygamberleri aracılığı ile duyurmuş olduğu plan ile mükemmel bir uyum içindeydi. Son programımızda, Tanrı'nın İsa'yı üçüncü günde yaşama dirilttiğini gördük. İsa'nın dirilişi, Tanrı'nın Adem oğullarını günahın, ölüm korkusunun ve cehennem cezasının gücünden kurtarmak için İsa'nın dökülen kanı aracılığı ile yerine getirdiği tam ödemeyi kabul ettiğini kanıtlar.

İsa tekrar yaşama döndükten sonra O'nun, askerlerin ellerinde ve ayaklarında açtıkları çivi deliklerinin izlerini öğrencilerine göstererek onlara göründüğünü öğrendik. Aynı zamanda İsa'nın, Kendisinin gerçekten yaşadığını kanıtlamak için öğrencileri ile birlikte yemek yediğini de okuduk. Müjde (İncil) itabı, İsa'nın, kırk gün sonra öğrencilerine nasıl göründüğünü ve onlara Tanrı'nın Egemenliği'nden söz ettiğini anlatır. İsa bir defasında beş yüzden fazla öğrencisine aynı anda göründü. (1. Korintliler 15:6) ama tüm bunlara rağmen bu gün İsa'nın yaşadığı hakkındaki en büyük kanıt, O'nun (Kutsal Ruh'u aracılığı ile) O'na iman eden ve O'nun yetkisine boyun eğen kişilerin yüreklerinde yaşıyor olduğu gerçeğidir.

Bu gün Tanrı'nın yardımı ile Tanrı'nın Rab İsa'ya vermiş olduğu büyük yetki hakkında bilgiler alacağız ve İsa'nın nasıl öğrencilerinin gözlerinin önünde onlardan ayrılarak göğe alındığını göreceğiz. Bu günkü dersimize Matta Müjdesi'nin son bölümünü okuyarak başlıyoruz. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Matta 28) *[16] On bir öğrenci Celile'ye, İsa'nın kendilerine bildirdiği dağa gittiler. [17] İsa'yı gördükleri zaman O'na tapındılar. Ama bazıları kuşku içindeydi. [18] İsa yanlarına gelip kendilerine şunu söyledi: 'Gökte ve yeryüzünde* ***tüm yetki*** *bana verildi. [19] Bu nedenle, gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adı ile vaftiz edin; [20] size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna kadar her an sizin ile birlikteyim.'*

İsa'nın öğrencilerine ne dediğini duydunuz mu? İsa, onlara şöyle dedi: "*Gökte ve yeryüzünde* ***bütün yetki bana*** *verildi. Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin."* İsa neden gökyüzündeki ve yeryüzündeki tüm yetkiye sahip olduğunu söyledi?

Musa'nın Tevratı'nda yaptığımız çalışmalar sırasında Tanrı'nın ilk insan Adem'i nasıl yarattığını gördük. Tanrı'nın Adem'e Tanrı'nın yaratmış olduğu her şey üzerinde egemenlik sürmesi için yetki verdiğini okuduk. Tanrı, Adem'in O'nun ile birlikte yaşamasını ve yine O'nun ile birlikte sonsuza kadar egemenlik sürmesini istedi. Ama Adem Tanrı'nın buyruğuna itaatsizlik ettiği ve iyilik ve kötülüğü bilme ağacının meyvesinden yediği o günde kendisine verilen bu yetki hakkını itaatsizliğine karşılık bir ceza olarak kaybetti. Adem bizim atamız olduğu ve "bulaşıcı bir hastalık hastalığı bulaştıran kişi ile sınırlı kalmadığı" (Wolof atasözü) için bizler de Tanrı ile birlikte yaşama ve egemenlik sürme ayrıcalığını (yetkisini) kaybettik. Bizler de Adem gibi hepimiz günahkarız, günahın egemenliğine doğduk, Tanrı'dan ve O'nun görkemli yüceliğinden uzağız.

Ama yine de Tanrı'ya övgüler sunuyoruz, çünkü Peygamberlerin Yazıları, Tanrı'nın, Adem oğullarına, Tanrı'ya geri dönebilecekleri ve O'nun yüceliğinde ve krallığında bir paya sahip olabilecekleri **bir kapı** açılması için bir plan tasarladı. Bu "Kapı", insanları günahlarından temizlemek ve onları Tanrı'ya geri götürmek için gökyüzünden bir kurban olarak gelip Kanını döken **kutsal Mesih'tir.** İsa Mesih, Adem'in denendiği gibi denendi, ama İsa günah işlemedi. İsa aynı Tanrı gibi kutsal ve mükemmeldi. Tanrı, işte bu yüzden O'na "**Oğlum**" demekten utanmadı. Böylece İsa, yaşamını, günahı kaldıran bir kurban olarak sunduktan sonra, Tanrı O'nu ölümden diriltti, O'nu her şeyin üzerinde Rab yaptı ve O'na *"gökteki ve yeryüzündeki tüm yetkiyi"* verdi.

Bazılarınızın aklına belki şöyle bir soru gelebilir: "Eğer İsa her şeyin üzerinde Rab ise, o zaman dünyamız neden hala sıkıntı ve günah ile dolu?" Kutsal Yazılar bu sorunun yanıtını şu sözler ile vermektedir:

"Herkes nasıl ***Adem'de*** *ölüyorsa, aynı şekilde herkes* ***Mesih'te*** *yaşama kavuşacak.* ***Her biri sırası gelince dirilecek:*** *İlk örnek olarak Mesih, sonra Mesih2in gelişinde Mesih'e ait olanlar. Bundan sonra Mesih her yönetimi, her hükümranlığı, her gücü ortadan kaldırıp egemenliği Baba Tanrı'ya teslim ettiği zaman, son gelmiş olacak."* (1. Korintliler 15:22-24) *"Onların gözlerinden bütün yaşları* ***silecek,*** *Artık ölüm* ***olmayacak.*** *Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalkacak."* (Vahiy 21:4)

Bu ayetlerden ve Tanrı'nın Sözü'ndeki pek çok başka ayetten öğrendiğimiz şudur: Tanrı, İsa'ya, her şeyi kontrol edebilmesi ve herkesi yargılayabilmesi için tüm yetkiyi vermiştir. Ancak tüm bunlara rağmen, henüz her şeyin üzerinde tam gerçek kontrolü ele almamıştır ve

dünyadaki insanları da henüz yargılamamıştır. İsa bir gün yeryüzüne geri dönecek. O geri döndüğü zaman, bu dünyanın kontrolünü tam anlamı ile eline alacak ve her şeyi tekrar yenileyecektir.

Bu nedenle, kim olursanız olun ve nerede bulunursanız bulunun, Tanrı size günahlarınızdan **tövbe etmenizi,** O'na dönmenizi ve Rab İsa Mesih'in ölümünü ve dirilişini temel alan kurtuluşun İyi Haberi'ne **inanmanızı** buyuruyor. Eğer gerçekten iman ederseniz, Tanrı, İsa'nın adında tüm günahlarınızı bağışlayacak, Kutsal Ruh'un gücü aracılığı ile gücünüzü yenileyecek ve size O'nun ile birlikte sonsuza kadar esenlik verecektir. Eğer Mesih'e iman ederseniz, O, Kutsal Ruhu aracılığı ile size gelecek ve **yüreğinizde Kendi krallığını** kuracaktır. İsa Mesih, dünyayı yargılamak için geri dönünceye kadar dünyayı değiştirmeyecektir. Ama O, sizi bu gün değiştirebilir! O'na, sizin yüreğinizde Krallığını kurması için izin verecek misiniz?

Sevgili dostlar, Tanrı size günahlarınızı ortadan kaldırabilen ve yeni ve temiz bir yürek verebilen bir Kurtarıcı gönderdi. Eğer dünyanın Kurtarıcısı İsa Mesih hakkındaki gerçeğe **iman ederseniz,** sonsuzluğu, Cennetin yüceliği içinde Tanrı ile birlikte geçirebileceğinizi **bilebilirsiniz.** Ama tüm bunlara rağmen, eğer Tanrı'nın göndermiş olduğu Kurtarıcıya **önem vermezseniz,** O, sonunda sizin Yargıcınız olacaktır! Kutsal Yazılar bu konu ile ilgili olarak şu açıklamayı yaparlar:

"*Rab İsa alev alev yanan ateş içinde güçlü melekleri ile gökten gelip görünecek.* ***Rabbimiz İsa, Tanrı'yı tanımayanları ve kendisi ile ilgili Müjde'ye uymayanları cezalandıracak.*** *Böyleleri Rabbin varlığından ve yüce gücünden uzak kalarak sonsuza dek mahvolma cezasına çarptırılacaklar. Bütün bunlar Rabbin kendi kutsalları arasında yüceltilmek ve bütün imanlılarda hayranlık uyandırmak üzere geldiği gün olacak. Sizler ise iman edenlerdensiniz. Çünkü size ettiğimiz tanıklığa inandınız."* (2. Selanikliler 1:7-10)

Sevgili dostlar, Tanrı'nın Sözü açık ve anlaşılırdır. Bize, İsa Mesih'in çarmıhtaki ölümü ve ölümden dirilişi hakkındaki İyi Haber'e **iman eden** herkesin **kurtulacağını** söyler. Ama bu İyi Haber'e **iman etmeyen herkes yargılanacaktır.** İsa, günah borcunuzu sonsuza kadar silebilecek olan bir kurban olarak Kanını döktü. Ama eğer siz buna yüreğinizde iman etmiyorsanız, İsa'nın sizin için döktüğü kanının size hiç bir yararı olmayacaktır. Çünkü Kutsal Yazılar şu sözleri duyururlar:

"Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. ***Öyle ki, O'na iman edenlerin hiç biri mahvolmasın,*** *hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.O'na iman eden yargılanmaz,* ***ama iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır.*** *Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir."* (Yuhanna 3:16, 18)

Evet, eğer İsa Mesih'in İyi Haberi'ne inanırsanız, **kurtulacaksınız**, ama eğer bu İyi Haber'e inanmazsanız, günahlarınızın içinde **mahvolacaksınız.** Tanrı'nın, Adem oğullarına göndermiş olduğu kurtuluş sözü budur. İsa, işte bu yüzden öğrencilerine şu sözler ile buyruk verdi: "*Gökte ve yeryüzünde tüm yetki bana verildi. Bu nedenle gidin ve tüm ulusları öğrencilerim yapın."* (Matta 28:18, 19)

Şimdi öyküyü okumaya devam edelim. İsa ölümden dirildikten kırk gün sonra öğrencilerine göründü. Kutsal Yazılar bu konuda öyle yazar:

(Elçilerin İşleri 1) *[4] Kendileri ile birlikteyken onlara şu buyruğu vermişti: 'Yeruşalim'den ayrılmayın. Baba'nın verdiği ve benden duyduğunuz sözün gerçekleşmesini bekleyin. [5] Şöyle ki, Yahya su ile vaftiz etti, ama sizler bir kaç güne kadar* ***Kutsal Ruh ile*** *vaftiz edileceksiniz.'*

İsa'nın ne söylediğini işittiniz mi? Daha önce (Yuhanna Müjdesi'nin 14-16. bölümleri) İsa'nın öğrencilerine şu vaatte bulunduğunu okuduk: Göklerdeki Baba, İsa'nın öğrencilerine, yüreklerinde yaşayacak olan, onları temizleyecek, yenileyecek, güçlendirecek ve tüm gerçeğe rehberlik edecek bir Avutucu, yani Kutsal Ruh'u gönderecekti. Şimdi O'nun, öğrencilerine, yakında gelecek olan Kutsal Ruh'u Yeruşalim'de kalarak beklemelerini buyurduğunu işitiyoruz. Tanrı isterse, bir sonraki dersimizde, İsa'nın öğrencilerinin yüreklerini doldurmak için Kutsal Ruh'un, aynen O'nun vaat etmiş olduğu gibi nasıl indiğini göreceğiz.

Şimdi İsa'nın nasıl öğrencilerinden ayrıldığını ve gökyüzüne alındığını okuyalım. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Elçilerin İşleri 1) *[6] İsa'nın elçileri bir araya geldikleri zaman, İsa'ya şunu sordular: 'Ya Rab, İsrail'e egemenliği şimdi mi geri vereceksin?' [7] İsa, onlara, 'Baba'nın kendi yetkisi ile belirlemiş olduğu zamanları ve tarihleri bilmenize gerek yok' karşılığını verdi. [8] Ama kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız.*

[9] İsa bunları söyledikten sonra, ***onların gözleri önünde yukarı alındı. Bir bulut O'nu alıp gözlerinin önünden uzaklaştırdı.*** *[10] İsa giderken onlar gözlerini göğe dikmiş bakıyorlardı. Tam o sırada beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında belirdi. [11] 'Ey Celileliler, neden göğe bakıp duruyorsunuz?' diye sordular. 'Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir.'*

Böylece İsa yaklaşık otuz üç yıl önce gelmiş olduğu yere, Babası'nın evine dönmek üzere göğe alındı. Küçük öğrenci grubunun gözleri önünde göğe alınırken öğrencilerinden ayrılışı ne kadar da görkemliydi! Hiç kuşku yoktu – son üç yıl boyunca izlemiş oldukları bu İsa gerçekten tüm peygamberlerin hakkında konuşmuş oldukları Mesih'ti. Nasıralı İsa, doğumu, yaşamı, ölümü, gömülüşü, dirilişi ve göğe alınışı ile peygamberlerin O'nun ile ilgili önceden bildirmiş oldukları **her şeyi yerine getirmişti;** peygamber Davut'un, Mezmurlar'da önceden bildirmiş olduğu gibi, göğe alınışını bile yerine getirmişti.

Sevgili dostlar, Rab İsa'nın bu gün nerede olduğunu biliyor musunuz? Kutsal Yazılar bu konu ile ilgili şu bilgiyi verirler: *"Göğe çıkmış olan Mesih, Tanrı'nın sağındadır. Bütün melekler, yetkiler ve güçler O'na bağlı kılınmıştır."* (1.Petrus 3:22) Evet, İsa göklerdedir, tüm yaratılmış varlıkların O'na boyun eğdikleri yerde, Tanrı'nın sağındadır. **Tanrı'nın tüm gerçek buyruğu altındakiler Rab İsa Mesih'e bağlı kılınmışlardır.** Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz? Tanrı tarafından dünyanın Kurtarıcısı ve Yargıcı olarak seçilmiş olan İsa Mesih'e boyun eğdiniz mi?

Biraz önce okumuş olduğumuz gibi, Rab İsa göğe alındıktan sonra iki melek, O'nun öğrencilerine göründü ve şöyle dediler: *"Neden burada göğe bakıp duruyorsunuz?****Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir.****"* Evet, İsa Mesih bir gün bulutlar içinde geri dönecektir. O'nun bu ikinci gelişi için hazır mısınız? **O gün geldiğinde, herkes O'nu görecek ve herkes O'nun Tanrı'nın dünyanın Kurtarıcısı ve Yargıcı olarak atadığı Kişi olduğunu bilecek!** Kutsal Yazılar bu konu hakkında şu duyuruyu yaparlar:

(Filipeliler 2) *[5] Mesih İsa'daki düşünce sizde de olsun. [6] Mesih Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı ile eşitliği sımsıkı sarılacak bir hak saymadı. [7-8] Ama kul özünü alıp insan benzeyişinde doğarak ululuğunu bir yana bıraktı. İnsan biçimine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini alçalttı. [9] Bunun için de Tanrı O'nu* ***pek çok yükseltti*** *ve O'na* ***her adın üstünde olan*** *adı bağışladı. [10-11] Öyle ki, İsa'nın adı anıldığı zaman gökteki, yerdeki, ve yer altındakilerin hepsi diz çöksün ve* ***her dil*** *Baba Tanrı'nın yüceltilmesi için İsa Mesih'in Rab olduğunu açıkça söylesin.*

Sevgili dostlar, bu günkü programımıza burada son vermemiz gerekiyor. Ama bir sonraki yayınımızda bize tekrar katılacağınızı umuyoruz. Bu programda size, İsa Mesih'i Rableri ve Kurtarıcıları olarak kabul eden herkesin yüreğinde yaşaması için, Tanrı'nın, Kutsal Ruh'u nasıl gönderdiğini keşfetmeniz için yardımcı olacağız.

Siz, iki meleğin öğrencilere söylediği şu sözleri hatırlarken, Tanrı sizi bereketlesin.

"Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir." (Elçilerin İşleri 1:11)

Ders 87

LESSON 87

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Kutsal Ruh Geldi!

THE HOLY SPIRIT HAS COME!

Elçilerin İşleri 1, 2

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz bir esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Müjde'de (İncil) işlediğimiz son birkaç derste, **Rab İsa'nın, Tanrı'nın tüm peygamberlerinin Mesih'in ölümü ve dirilişi ile ilgili uzun zaman önce yazmış olduklarını nasıl yerine getirdiklerini** dinledik. İsa'nın çivilenmiş olduğu çarmıhta Adem oğullarının günah borcunu ödemek için kutsal Kanını döktüğünü okuduk. Aynı zamanda O'nun çarmıhtan indirildiğini ve bir mezara yerleştirildiğini okuduk. Ama Tanrı yine de üçüncü gün O'nu ölümden diriltti! İsa dirildikten sonra, kırk gün süre ile öğrencilerine göründü, onlara gerçekten diri olduğunu kanıtladı. Sonra son dersimizde ise, İsa'nın, öğrencilerinin gözleri önünde göğe alındığını gördük.

İsa'nın göğe alınmadan önce öğrencilerine verdiği son buyruğu hatırlıyor musunuz? İsa'nın söylediklerini tekrar okuyalım:

(Elçilerin İşleri 1) *4 İsa, öğrencileri ile birlikteyken onlara şu buyruğu vermişti: 'Yeruşalim'den ayrılmayın, **Baba'nın vaat ettiği,** benden duyduğunuz **armağanı bekleyin.** 5 Şöyle ki, Yahya su ile vaftiz etti, ama sizler bir kaç güne kadar **Kutsal Ruh ile vaftiz edileceksiniz.** 8 **Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız.** 9 İsa bunları söyledikten sonra, onların gözleri önünde yukarı alındı. Bir bulut O'nu alıp onların gözlerinin önünden uzaklaştırdı. 10 İsa giderken onlar gözlerini göğe dikmiş bakıyorlardı. Tam o sırada, beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında belirdi. 11 'Ey Celileliler, neden göğe bakıp duruyorsunuz?' diye sordular. 'Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir.*

Böylece İsa, öğrencilerinden ayrıldı, gelmiş olduğu Cennete geri döndü ve yücelerdeki Baba'nın sağında oturdu. İsa, bu gün oradadır ve dünyayı adalet ile yargılamak için geri döneceği anı beklemektedir.

İsa, göğe alınmadan önce öğrencilerine verdiği buyruğun ne olduğunu işittiniz mi? Onlara, göklerden gelecek olan Kutsal Ruh'u alana kadar Yeruşalim'de kalmalarını buyurdu. Belki bazılarınız hala merak ediyorsunuzdur: **Bu Kutsal Ruh da kim?** Kutsal Ruh, Tanrı'nın Ruhu'dur ve İsa'nın Ruhu'dur. Kutsal Ruh, Baba Tanrı ve Oğul İsa ile birdir, ancak yine de onlardan ayrıdır. Tanrı, dünyayı yarattığı zaman Kutsal Ruh, Tanrı ile birlikte vardı. Kutsal Ruh, ilk zamanlarda peygamberlere yazmaları ve Tanrı Sözü'nü duyurmaları için esin veren Ruh'tur. Kutsal Ruh, Meryem adlı bir bakire kızın üzerine inen ve onun kutsal Çocuk İsa'ya gebe kalmasını ve O'nu dünyaya getirmesini mümkün kılan En Yüce Olan'ın Ruhu'dur. O, İsa Mesih'te bulunan Ruh'tur. Kutsal Ruh aynı zamanda İsa'nın, şu sözleri aracılığı ile öğrencilerine vaat etmiş olduğu Yardımcıdır: *"Ben de Baba'dan dileyeceğim.O, sonsuza dek sizin ile birlikte olsun diye size başka bir Yardımcı, Gerçeğin Ruhu'nu verecek. Dünya O'nu kabul edemez. Çünkü O'nu ne görür ne de tanır. Siz O'nu tanıyorsunuz, çünkü O aranızda yaşıyor ve içinizde olacaktır."* (Yuhanna 14:16, 17)

İsa'nın, bu Avutucu'nun *(ya da Yardımcı'nın)* gelişi ile ilgili öğrencilerine vaat ettiği şeyi anlamak bizim için çok önemlidir, çünkü bu gün bazı kişiler İsa'nın, insanları, gelecek olan bir başka peygamberi duyurduğuna inandırmak isterler. Ama Rab İsa'nın vaat ettiği Avutucu, insani bir varlık olamaz, çünkü İsa, Avutucunun, **Gerçeğin Ruh'u** olduğunu ve **O'nu hiç kimsenin göremeyeceğini,** ve **O'nun Mesih'in öğrencilerinin içinde sonsuza kadar yaşayacağını** açık ve net bir şekilde ifade etti. Peki, bu Kutsal Ruh kimdir? O, Tanrı'nın, Mesih'e iman eden herkesin yüreğine yerleştirmiş olduğu Ruh'tur. Kutsal Ruh, iman edenleri yeniden yaratır (yeniden doğmalarını sağlar), Sonları temizler, güçlendirir, kendisine ait olanlar olarak mühürler ve onlara O'nun kutsal varlığında sonsuza kadar bir pay verir.

Bu gün, Tanrı'nın, Kutsal Ruh'u, **Pentikost** gününde İsa'nın öğrencilerinin üzerine nasıl döktüğünü göreceğiz. Pentikost, Tanrı'nın Musa peygamber döneminde İsrailliler için düzenlemiş olduğu bir bayramdı. Bu bayram hakkında Tevrat'tan bilgi alabilirsiniz. İsrailliler, Pentikost gününde Tanrı'ya buğday ürünü hasatı konusunda kendilerine vermiş olduğu bereket için teşekkür ederlerdi. Ancak Pentikost bayramı, bundan daha önemli bir anlama sahipti. Pentikost, Tanrı'nın, Mesih' iman eden herkesin içinde yaşaması için Kutsal Ruh'u göndermek amacı ile önceden seçmiş olduğu gündü. Pentikost bayramının zamanı Fısıh bayramından elli gün sonraydı, Tanrı bu nedenle Kutsal Ruh'u, Mesih'in ölmesinden ve tekrar dirilmesinden elli gün sonra göndermeyi planladı.

Şimdi İsa öğrencilerinden ayrıldıktan ve gökyüzüne geri döndükten sonra neler olduğunu görmek için Tanrı'nın Sözü'nü okumaya devam edelim:

(Elçilerin İşleri 1) *12* ***Bundan sonra elçiler,*** *Yeruşalim'den yaklaşık bir kilometre uzaklıktaki* ***Zeytin Dağı'ndan Yeruşalim'e döndüler.*** *13 Kente girince kaldıkları evin üst katındaki odaya çıktılar. Petrus, Yuhanna, Yakup, Andreas, Filipus, Tomas, Bartalmay, Matta, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever Simun ve Yakup oğlu Yahuda oradaydı. 14 Bunlar İsa'nın annesi Meryem, öbür kadınlar ve İsa'nın kardeşleri ile tam bir birlik içinde sürekli dua ediyorlardı.*

(Elçilerin İşleri 2*)* *1* ***Pentikost Günü geldiğinde bütün imanlılar bir arada bulunuyorlardı.*** *2 Ansızın gökten, güçlü bir rüzgarın esişini andıran bir ses geldi ve bulundukları evi tümü ile doldurdu. 3 Ateşten dillere benzeyen bir şeylerin dağılıp her birinin üzerine indiğini gördüler. 4* ***İmanlıların hepsi Kutsal Ruh ile doldular.*** *Ruh'un onları konuşturduğu başka diller ile konuşmaya başladılar. 5 O sırada Yeruşalim'de dünyanın her ülkesinden gelmiş dindar Yahudiler bulunuyordu. 6 Sesin duyulması üzerine büyük bir kalabalık toplandı. Herkes kendi dilinin konuşulduğunu duyunca şaşakaldı. 7 Hayret ve*

şaşkınlık içinde, 'Bakın, bu konuşanların hepsi Celileli değil mi?' diye sordular. [8] 'Nasıl oluyor da her birimiz kendi ana dilini işitiyor?' [9-11] Aramızda Partlar, Medler, Elamlılar var. Mezopotamya'da, Yahudiye ve Kapadokya'da, Pontus ve Asya ilinde, Frikya ve Pamfilya'da, Mısır ve Libya'nın Kirene'ye yakın bölgelerinde yaşayanlar var. Hem Yahudi hem de Yahudiliğe dönen Romalı konuklar, Giritliler ve Araplar var aramızda. Ama her birimiz Tanrı'nın büyük işlerinin kendi dilimizde konuşulduğunu işitiyoruz. [12] Hepsi hayret ve şaşkınlık içinde birbirlerine, 'Bunun anlamı ne?' diye sordular. [13] Başkaları ise, 'Bunlar taze şarabı fazla kaçırmış' diye alay ettiler.

[14-15] Bunun üzerine, ***Onbirler ile birlikte öne çıkan Petrus yüksek ses ile kalabalığa şöyle seslendi:*** *'Ey Yahudiler ve Yeruşalim'de bulunan herkes, bu durumu size açıklayayım. Sözlerime kulak verin. Bu adamlar sandığınız gibi sarhoş değiller. Saat daha sabahın dokuzu! [16-17] Bu gördüğünüz, Peygamber Yoel aracılığı ile önceden bildirilen olaydır:*

'Son günlerde, diyor Tanrı, bütün insanların üzerine Ruhum'u dökeceğim. oğllarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar.gençleriniz görümler, yaşlılarınız düşler görecek. O günler kadın erkek kullarımın üzerine Ruhum'u dökeceğim, onlar da peygamberlik edecekler. Yukarıda, gökyüzünde harikalar yaratacağım. Aşağıda, yeryüzünde belirtiler, kan, ateş ve duman bulutları görülecek. [20] Rabbin büyük ve görkemli günü gelmeden önce güneş kararacak, ay, kan rengine dönecek. [21] O zaman Rabbe yakaran herkes kurtulacak.' [22] 'Ey İsrailliler, şu sözleri dinleyin: Bildiğiniz gibi Nasıralı İsa, Tanrı'nın, kendisi aracılığı ile aranızda yaptığı mucizeler, harikalar ve belirtiler ile kimliği kanıtlanmış bir kişidir. [23] ***Tanrı'nın belirlenmiş amacı ve ön görüsü uyarınca elimize teslim edilen bu adamı, yasa tanımaz kişilerin eli ile çarmıha çivileyip öldürdünüz. [24] Tanrı ise, ölüm acılarına son vererek O'nu diriltti.*** *Çünkü O'nun ölüme tutsak kalması olanaksızdı. [25] O'nun ile ilgili olarak Davut şöyle der:*

'Rabbi her zaman önümde gördüm, sağımda durduğu için sarsılmam. [26] Bu nedenle yüreğim mutlu, dilim sevinçlidir. Dahası, bedenim de umut içinde yaşayacak. [27] Çünkü sen canımı ölüler diyarına terk etmeyeceksin, kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin. [28] Yaşam yollarını bana bildirdin; varlığın ile beni sevinç ile dolduracaksın.'

[29] 'Kardeşler, size açıkça söyleyebilirim ki, büyük atamız Davut öldü, gömüldü, mezarı da bu güne dek yanı başımızda duruyor. [30] Davut bir peygamberdi ve soyundan birini tahtına oturtacağına dair Tanrı'nın kendisine ant içerek söz verdiğini biliyordu. [31] Geleceği görerek Mesih'in ölümden dirilişine ilişkin şunları söyledi: 'O, ölüler diyarına terk edilmedi, bedeni çürümedi.' [32] Tanrı, İsa'yı ölümden diriltti ve biz hepimiz bunun tanıklarısınız. [33] O, Tanrı'nın sağına yüceltilmiş, vaat edilen Kutsal Ruh'u Baba'dan almış ve şimdi gördüğümüz ve işittiğimiz gibi, bu Ruh'u üzerimize dökmüştür. [34-35] Davut, kendisi göklere çıkmadığı halde şöyle der:

'Rab Rabbime dedi ki, ben düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek, sağımda otur.'

[36] ***"Böylelikle bütün İsrail halkı şunu kesinlikle bilsin. Tanrı, sizin çarmıha gerdiğiniz İsa'yı hem Rab hem de Mesih yapmıştır."*** *[37] Bu sözleri duyanlar, yüreklerine hançer saplanmış gibi oldular. Petrus ve öbür elçilere, 'Kardeşler, ne yapmalıyız?' diye sordular. [38] Petrus onlara şu karşılığı verdi: 'Tövbe edin, her biriniz* ***İsa Mesih'in adı ile*** *vaftiz olsun. Böylece,* ***günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız.*** *[39] Bu vaat sizler, çocuklarınız, uzaktakilerin hepsi için, Tanrımız Rabbin çağıracağı herkes için geçerlidir.' [40] Petrus daha bir çok sözler ile onları uyardı. 'Kendinizi bu sapık kuşaktan kurtarın!' diye yalvardı.* Amin.

Sevgili dinleyicilerimiz, Petrus'un vaazini can kulağı ile dinlediniz mi? Bu vaazi özetleyecek olursak, Petrus, Yeruşalim'deki kalabalığa Tanrı'nın uzun zaman önce peygamberleri aracılığı ile vaat etmiş olduğu gibi İsa Mesih'i gönderdiğini anlattı. Petrus onlara şöyle dedi: 'Sizler, Tanrı'nın gökyüzünden gönderdiği Mesih'i küçümsediniz! O'nu bir çarmıha çivileyerek öldürdünüz, ama Tanrı O'nu ölümden diriltti. Bizler hepimiz bu olayın tanıklarıyız. Tanrı, İsa'yı sağına yükseltti ve vaat etmiş olduğu Kutsal Ruh'u gönderdi. Tövbe edin ve Tanrı'ya dönün! Tanrı'nın peygamberlerinin mesajına inanın! Tanrı'nın, dünyanın Kurtarıcısı ve Yargıcı olarak atadığı İsa'ya inanın! ***"Peygamberlerin hepsi O'nun ile ilgili tanıklıkta bulunuyorlar. Şöyle ki, O'na inanan herkesin günahları O'nun adı ile bağışlanır."*** (Elçilerin İşleri 10:43)

Petrus böylelikle İsa Mesih'e iman aracılığı ile **kurtuluşun İyi Haberi'ni** duyurdu. Kalabalık Petrus'un sözlerini işittiği zaman, yüreklerinde büyük bir acı duydular, çünkü o anda çarmıha çivilemiş oldukları Nasıralı İsa'nın gökyüzünden gelen Yücelikler Rabbi olduğunun farkına vardılar. Aşağıladıkları ve nefret ettikleri bu İsa, Tanrı'nın, peygamberleri aracılığı ile uzun zaman önce vaat etmiş olduğu Mesih'ti. Böylece o gün pek çok kişi günahlarından **tövbe etti** , Tanrı'ya döndü ve Rab İsa Mesih'in adına **iman etti.** Bu yeni öğrenciler, İsa Mesih'in ölümüne, gömülmesine ve dirilişine iman ederek günahlarından temizlenmiş oldukları gerçeğine herkesin önünde tanıklık vermek için su ile vaftiz oldular. Su vaftizi olmaları, onların günahlarının yıkanıp uzaklaştırıldığı anlamına gelmez- su vaftizi, yalnızca onların **içlerinde** daha önceden zaten gerçekleşmiş olan temizliğin **dışsal** bir belirtisiydi.

Ve şimdi kutsal Yazıların bu konu hakkında söylediklerine kulak verelim:

*"O'nun sözünü (Müjde mesajını)benimseyenler vaftiz oldu. O gün yaklaşık üç bin kişi topluluğa katıldı. Bunlar kendilerini **elçilerin öğretişine, paydaşlığa, ekmek bölmeye ve duaya** adadılar. Öğrenciler ise sevinç ve Kutsal Ruh ile doluydu."* (Elçilerin İşleri 2:41, 42; 13:52)

Böylece o Pentikost gününde **kilise**—İsa Mesih'e iman edenlerden oluşan topluluk—doğdu. İsa'nın kilisesi bir bina ya da bir din değildir. Grekçe'de kilise sözünün karşılığı olan *"Ekklesia"* "çağrılmış olanlar" anlamına gelir. Bu gün dünyamızda nasıl gerçek imanlılar ve sahte imanlılar varsa, aynı şekilde gerçek bir kilise ve sahte bir kilise de mevcuttur. İsa Mesih'in gerçek kilisesi o Pentikost gününden itibaren Mesih'in mükemmel ve tamamlanmış kurbanına duydukları içten inanç nedeni ile **Adem'in ailesinden, Mesih'in ailesine** transfer edildiler.

Bu gün Pentikost günü ile ilgili işittiğimiz olaylar, yaklaşık iki bin yıl önce gerçekleşti. Bu gerçek, belki bazı kilerin şu şekilde konuşmalarına neden olacaktır: "Bu beni ilgilendirmez! Mesih'i çarmıha gerenler arasında ben yoktum. O'nu Yahudiler ve Romalılar çarmıha gerdiler! Benim bu olay ile hiç bir ilgim yok! Ama Tanrı'nın Sözü bize Mesih'in *"**bizim** isyanlarımız yüzünden O'nun bedeninin deşildiğini, **bizim** suçlarımız yüzünden O'nun eziyet çektiğini"* söyler. (Yeşaya 53:5) **Bizim günahlarımız** O'nun ölümüne neden oldu. Tanrı'nın, insanlara Biricik Oğlu'nu bir çarmıha çivilemeleri için izin vermesinin nedeni **bizim suçlarımızdı. İnsanlar İsa'yı çarmıha gerdiler, ama Tanrı O'nu iman eden** herkesin **Kurtarıcısı** ve **iman etmeyenlerin Yargıcı** olması için **ölümden diriltti.** Kutsal Yazılar bu nedenle şu sözleri bildirirler:

"Tanrı, geçmiş dönemlerin bilgisizliğini görmezlikten geldi; ama şimdi her yerde herkesin tövbe etmesini buyuruyor. Çünkü dünyayı, atadığı Kişi aracılığı ile yargılayacağı günü

saptamıştır. Bu Kişi'yi ölümden diriltmek ile bunun güvencesini herkese vermiştir. " (Elçilerin İşleri: 7:30, 31)

Bu sözler üzerinde dikkatle düşünün, çünkü **sonsuz yazgınız bu sözlere nasıl bir karşılık vereceğinize bağlıdır.** Bizi dinlediğiniz için teşekkürler.

Siz, elçi Petrus'un duyurduğu şu sözler üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin.

"Peygamberlerin hepsi O'nun *(İsa Mesih)* ***ile ilgili tanıklıkta bulunuyorlar. Şöyle ki, O'na inanan herkesin günahları O'nun adı ile bağışlanır ve Kutsal Ruh armağanını alırsınız!"*** (Elçilerin İşleri 10:43; 2:38)

İsa Geri Geliyor

JESUS IS COMING BACK!

Vahiy 19-22

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenlik içinde yaşamasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Bu gün **Tanrı Sözü'nde yaptığımız kronolojik çalışmanın** 88.dersine gelmiş bulunuyoruz. Daha önce görmüş olduğumuz gibi, Tanrı'nın Ruh'u, bir kaç yüzyıl boyunca Kutsal Yazıların ilk bölümünü yani, Tevrat'ı, Mezmurları ve peygamberlerin kitaplarını yazmaları için otuzdan fazla peygambere esin verdi. Tanrı kitabının bu ilk kısmı, **Eski Antlaşma** olarak adlandırılır. Bu bölümde tüm peygamberler, bizler ile, Tanrı'nın kutsal ve doğru olduğunu ve bu nedenle her günahı yargılaması gerektiğini bildiren tek bir mesaj paylaştılar. Ancak Tanrı aynı zamanda merhamet ile doludur ve Adem oğullarının günahlarının içinde mahvolmalarını istemez. Böylelikle Tanrı'nın, nasıl peygamberleri aracılığı ile bir bakire kızdan doğacak, kutsal bir yaşam sürecek ve sonra Adem oğullarının günahlarının cezasını ödemek üzere bir çarmıh üstünde Kanını dökecek olan bir Kurtarıcıyı, kutsal Mesih'i göndermeye söz verdiğini gördük. Eski Antlaşma'nın tüm peygamberleri gelecek olan bu Mesih hakkında yazdılar.

Kutsal Yazıların ikinci kısmı olan **Yeni Antlaşma'da,** yani Müjde Kitabında Tanrı'nın planladığı zaman geldiğinde O'nun peygamberleri aracılığı ile vaat etmiş olduğu gibi, dünyanın Kurtarıcısı Mesih'i gönderdiğini gördük. Mesih, Nasıralı İsa'ydı – şimdiye kadar yaşamış olan tek mükemmel kutsal Kişi. İsa, Tanrı'nın gücü ile doluydu, çünkü O, insan bedenine bürünmüş olan Tanrı'nın Kendisiydi. Tanrı, O'nun hakkında şu beyanda bulundu: *"Sevgili Oğlum budu; O'ndan hoşnudum!'* (Matta 3:17) Ama bizim gibi insanlardan oluşan bazı kişiler Tanrı'nın Kutsalı'nı bir çarmıha çivileyerek öldürdüler. Ancak Tanrı O'nu üçüncü gün yaşama diriltti. İsa pek çok tanık tarafından görüldükten sonra, Tanrı O'nu göklerdeki en yüce yere yükseltti. Ama bu öykü burada sona ermiyor!

Tanrı'nın, doğruluk yolu hakkındaki harika öyküsünün bir başlangıcı ve bir sonu; bir başı ve bir kuyruğu vardır. **Bu kötü dünya henüz İsa Mesih'in öyküsünün sonunu görmemiştir!** Tanrı'nın Sözü bize Rab İsa'nın Şeytan'ı ve onun kötü meleklerini ateş gölüne atmak, Yargı Günü'nde Adem oğullarını yargılamak ve bu yaşlı dünyayı yeniden yaratmak için tekrar geleceğini söyler. Bu günkü dersimizin adı, ***"İsa geri geliyor!"***

Yeni Antlaşma'nın son bölümü olan ve **Vahiy** kitabı olarak adlandırılan kısmın sonundan okuyacağız. "Vahiy" çok derin ve güçlü anlama sahip bir kitaptır, çünkü şimdiki dünya sona erdiği zaman çağların sonunda neler olacağını bildirir. Vahiy kitabında yirmi iki bölüm bulunur, bu bölümler iman eden herkes için görkemli bir zaferi ilan ederler. Ama iman etmeyenler için bu bölümler, büyük bir dehşet uyandırırlar, çünkü Vahiy kitabı İsa Mesih'i **Kurtarıcınız** olarak kabul etmeyi reddettiğiniz takdirde, O'nun sonunda sizin Yargıcınız olacağını açıklar. Eğer **Tanrı'nın Kuzusu'nu** kabul etmezseniz, **Tanrı'nın Aslanı** ile karşılaşacaksınız, çünkü günahı kaldırmak için bir kuzu olarak kurban edilip öldürülen Rab İsa, yargılamak üzere güçlü bir aslan olarak geri dönecektir. Kutsal Yazılar bu konu hakkında şöyle yazarlar: *"Rab İsa alev alev yanan ateş içinde güçlü melekleri ile gökten gelerek görünecek. Rabbimiz İsa, Tanrı'yı tanımayanları ve kendisi ile ilgili Müjde'ye uymayanları cezalandıracak."* (2. Selanikliler 1:7, 8)

Şimdi Vahiy kitabından alınmış olan seçme bölümleri dikkatle dinleyelim. Rab İsa gökyüzüne geri döndükten sonra meleğini, elçi Yuhanna'ya, dünyanın sonunda meydana gelecek olan olayları ona açıklaması için gönderdi. Yuhanna'nın yazdığı Vahiy kitabının ilk bölümünden okuyoruz:

(Vahiy 1) *1* ***İsa Mesih'in vahyidir. Tanrı, yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermesi için ona bu vahyi verdi.*** *O da gönderdiği meleği aracılığı ile bunu kulu Yuhanna'ya iletti. 2 Yuhanna, Tanrı'nın Sözü'ne ve İsa Mesih'in tanıklığına—gördüğü her şeye—tanıklık etmektedir. 3 Bu peygamberlik sözlerini okuyana, burada yazılanları dinleyip yerine getirene ne mutlu! Çünkü beklenen zaman yakındır! 4-6 Ben Yuhanna'dan, Asya ilindeki yedi kiliseye selam! Var olan, var olmuş ve gelecek olandan, O'nun tahtının önünde bulunan yedi ruhtan ve ölüler arasından ilk doğan, dünya krallarına egemen olan güvenilir tanık İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun. Yücelik ve güç sonsuzlara dek,* ***bizi seven, kanı ile bizi günahlarımızdan özgür kılmış ve biz bir krallık haline getirip Babası Tanrı'nın hizmetinde kahinler yapmış olan Mesih'in olsun! Amin! 7 İşte bulutlar ile geliyor! Her göz O'nu görecek, O'nun bedenini deşmiş olanlar bile. O'nun için dövünecek yeryüzünün bütün halkları. Evet, böyle olacak! Amin.*** *8 Var olan, var olmuş ve gelecek olan Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, "Alfa ve Omega Ben'im" diyor.*

Yuhanna on dokuzuncu bölümde şunları yazdı:

(Vahiy 19) *1 Bundan sonra gökte büyük bir kalabalığın sesini andıran yüksek bir ses işittim. "Haleluya!" diyorlardı. "Kurtarış, yücelik ve güç Tanrımız'a özgüdür. 2 Çünkü O'nun yargıları adil ve doğrudur. Yeryüzünü fuhuşu ile yozlaştıran büyük fahişeyi yargılayıp kendi kullarının öcünü aldı." "Haleluya! Onun dumanı sonsuzlara dek tütecek" dediler. 6 Ardından büyük bir kalabalığın gürül gürül akan suların, güçlü gök gürlemelerinin sesine benzer sesler işittim. "Haleluya!" diyorlardı. "Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrımız hüküm sürüyor.* ***(Dünyanın egemenliği Rabbimiz'in ve Mesihi'nin oldu. O, sonsuzlara dek egemenlik sürecek!*** *(11:15)*

11 Bundan sonra göğün açılmış olduğunu, beyaz bir atın orada durduğunu gördüm. Binicisinin ***adı Sadık ve Gerçek'tir.*** *Adalet ile yargılar, savaşır. 12 Gözleri alev alev yanan ateş gibidir. Başında çok sayıda taç var. Üzerinde kendisinden başka kimsenin bilmediği bir ad yazılıdır. 13 Kana batırılmış bir kaftan giymişti.* ***Tanrı'nın Sözü adı ile anılır.*** *14 Beyaz, temiz, ince ketene bürünmüş olan gökteki ordular, beyaz atlara binmiş O'nu izliyorlardı. 15 ağzından ulusları vuracak olan keskin bir kılıç uzanıyor. Onları demir çomak ile güdecek. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın ateşli gazabının şarabını üreten masarayı kendisi çiğneyecek. 16 Kaftanın ve kalçasının üzerinde şu ad yazılıydı:* ***Kralların Kralı ve Rablerin Rabbi****.*

(Vahiy 20) [1] *Sonra bir meleğin gökten indiğini gördüm. Elinde dipsiz derinliklerin anahtarı ve büyük bir zincir vardı.* [2] *Melek Ejderha'yı—İblis ya da Şeytan denen o eski yılanı—yakalayıp bin yıl için bağladı.* [3] *Bin yıl tamamlanıncaya dek ulusları bir daha saptırmasın diye onu dipsiz derinliklere attı, oraya kapayıp girişi mühürledi. Bin yıl geçtikten sonra kısa bir süre için serbest bırakılması gerekiyor.* [4] *Bazı tahtlar ve bunlara oturanları gördüm. Onlara yarılama yetkisi verilmişti. İsa'ya tanıklık ve Tanrı'nın Sözü uğruna başı kesilenlerin canlarını da gördüm. Bunlar, canavara ve heykeline tapmamış, alınlarına ve ellerine onun işaretini almamış olanlardı. Hepsi dirilip Mesih ile birlikte bin yıl egemenlik sürdüler.*

[7] *Bin yıl tamamlanınca Şeytan atıldığı zindandan serbest bırakılacak.* [8] *Yeryüzünün dört bucağındaki ulusları—Gog ile Magog'u—saptırmak, savaş için bir araya toplamak üzere zindandan çıkacak. Toplananların sayısı denizin kumu kadar çoktur.* [9] *Yeryüzünün dört bir yanından gelerek kutsalların ordugahını ve sevilen kenti kuşattılar. Ama gökten ateş yağdı, onları yakıp yok etti.* [10] ***Onları saptıran İblis ise canavar ile sahte peygamberin de içinde bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı. Gece gündüz, sonsuzlara dek işkence çekeceklerdir.***

[11] *Sonra* ***büyük, beyaz bir taht*** *ve tahtta oturanı gördüm. Yer ile gök önünden kaçtılar, yok olup gittiler.* [12] *Tahtın önünde duran küçük büyük, ölüleri gördüm. Sonra kitaplar açıldı. Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüler kitaplarda yazılanlara bakılarak yaptıklarına göre yargılandı.* [13] *Deniz, kendisinde olan ölüleri, ölüm ve ölüler diyarı da kendilerinde olan ölüleri teslim ettiler. Her biri yaptıklarına göre yargılandı.* [14] *Ölüm ve ölüler diyarı ateş gölüne atıldı. İşte bu ateş gölü ikinci ölümdür.* [15] ***Adı yaşam kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldı.***

(Vahiy 21) [1] *Bundan sonra* ***yeni bir gök ile yeni bir yeryüzü*** *gördüm. Çünkü önceki gök ile yeryüzü ortadan kalkmıştı. Deniz de yoktu artık.* [2] *Kutsal kentin, yeni Yeruşalim'in gökten, Tanrı'nın yanından indiğini gördüm. Güveyi için hazırlanmış süslü bir gelin gibiydi.* [3] *Tahttan yükselen gür bir sesin şöyle dediğini işittim: 'İşte Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar, O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak.* [4] *Onların gözlerinden bütün yaşları silecek.* ***Artık ölüm olmayacak.*** *Artık ne yas, ne ağlayış ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı.'* [5] *Tahtta oturan, 'İşte her şeyi yeniliyorum' dedi. Sonra, ''Yaz!' diye ekledi. 'Çünkü bu sözler güvenilir ve gerçektir.'* [6] *Bana, 'Tamam!' dedi, 'Alfa ve Omega, başlangıç ve son Ben'im. Susayana yaşam suyunun pınarından karşılıksız su vereceğim.* [7] *Galip gelen bunları miras alacak. Ben* ***onun Tanrısı*** *olacağım, o da* ***bana oğul*** *olacak.* [8] *Ama korkak, imansız, iğrenç, adam öldüren, fuhuş yapan, büyücü, putperest ve bütün yalancılara gelince,* ***onların yeri*** *kükürt ile yanan ateş gölüdür. İkinci ölüm budur.*

(Vahiy 22) [1] *Melek bana,* ***Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtından*** *çıkan billur gibi berrak yaşam suyu ırmağını gösterdi.* [2] *Kentin ana yolunun ortasında akan ırmağın iki yanında on iki çeşit meyve üreten ve her ay meyvesini veren yaşam ağacı bulunuyordu. Ağacın yaprakları uluslara şifa vermek içindir.* [3] *Artık hiç bir lanet kalmayacak. Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtı kentin içinde olacak, kulları O'na tapınacak.* [4] *O'nun yüzünü görecek, alınlarında O'nun adını taşıyacaklar.* [5] *Artık gece olmayacak. Çıra ışığına da güneş ışığına da gereksinimleri olmayacak. Çünkü Rab Tanrı onlara ışık verecek ve sonsuzlara dek egemenlik sürecekler.* [6] *Melek bana, 'Bu sözler güvenilir ve gerçektir' dedi. 'peygamberlerin ruhlarının Tanrısı olan Rab, yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermek için meleğini gönderdi.'*

(Ben, İsa, size söylüyorum), [12] *"****İşte tez geliyorum!*** *Vereceğim ödüller yanımdadır. Herkese yaptığının karşılığını vereceğim.* [13] *Alfa ve Omega, birinci ve sonuncu, başlangıç ve*

son Ben'im. [14] *Kaftanlarını yıkayan, böylelikle yaşam ağacından yemeye hak kazanarak kapılardan geçip kente girenlere ne mutlu!* [15] *Köpekler, büyücüler, fuhuş yapanlar, adam öldürenler, putperestler, yalanı sevip hile yapanların hepsi dışarıda kalacaklar.* [16] *'Ben İsa, kiliseler ile ilgili bu tanıklığı sizlere iletsin diye meleğimi gönderdim. Davut'un kökü ve soyu Ben'im, parlak sabah yıldızı Ben'im.'* [17] *Ruh ve Gelin, 'Gel!' diyorlar. İşiten, 'Gel!' desin.* ***Susayan gelsin. Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın.***

[18] *Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum!* ***Her kim bu sözlere bir şey katarsa,*** *Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır.* [19] ***Her kim bu peygamberlik sözlerinden bir şey çıkarırsa,*** *Tanrı da bu kitapta yazılı yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır.* [20] *Bunlara tanıklık eden,* ***'Evet, tez geliyorum!'*** *diyor. Amin! Gel, ya Rab İsa!* [21] *Rab İsa'nın lütfu kutsallar ile birlikte olsun! Amin!*

Tanrı, harika kitabına bu şekilde son verir ve Adem oğullarının bir çarmıha çiviledikleri Rab İsa'nın bir gün yeryüzüne geri döneceğine dair söz verir. Geri dönecek ve O'na iman edenleri, O'nun ile birlikte olmaları için yanına alacaktır. O'na iman etmeyenleri ise yargılayacaktır. Sevgili dostlar, Rab İsa'nın gökyüzünden geri dönüşünde O'nun ile yüz yüze geldiğiniz zaman içiniz rahat olacak mı? O'nu Kurtarıcıları ve Rableri olarak kabul etmiş olan kişilerin arasında mısınız? Tanrı'nın, günahlarınızı hiç günah işlememiş olan Rab İsa Mesih'in üzerine koyduğuna ve böylece O'nun aracılığı ile sizi akladığına ve doğru saydığına yürekten inanıyor musunuz? **Adınız Yaşam Kitabında yazılı mı?** İsa Mesih ile olan ilişkiniz nedir? O, sizin **Kurtarıcınız** mıdır? Yoksa **Yargıcınız** mı olacaktır?

İsa Mesih'in geri dönüşü için hazır mısınız? Eğer bu gün Tanrı'nın sesini işitirseniz, yüreğinizi katılaştırmayın, çünkü Kutsal Yazılar şöyle der:

"Sevgili kardeşlerim, şunu unutmayın ki, Rabbin gözünde bir gün bin yıl, bin yıl bir gün gibidir. Bazılarının düşündüğü gibi Rab vaadini yerine getirmekte gecikmez; ama size karşı sabrediyor. Çünkü kimsenin ***mahvolmasını*** *istemiyor, herkesin* ***tövbe etmesini*** *istiyor."* (2. Petrus 3:8,9) *Tanrı'nın lütfu için uygun zaman işte* ***şimdidir,*** *kurtuluş günü işte* ***şimdidir.*** (2. Korintliler 6:2) ***Eğer işittiysek, ama bu denli büyük kurtuluşu görmezlikten gelirsek, nasıl kurtulabiliriz?*** (İbraniler 2:3)

Sevgili dostlar, bizi büyük bir dikkat ile dinlediğiniz için teşekkür ederiz. Tanrı'dan dileğimiz, *Doğruluk Yolu* adlı bu çalışmada duyduğunuz her sözün yaşamınızda filiz veren bir berekete dönüşmesidir. Bu çalışmada duyduğunuz her söz, sizi, Tanrı'nın, Sözü'ne inanan herkese karşılıksız olarak verdiği *"büyük kurtuluşa"* yönlendirsin. Bu gün okuduğumuz Müjde (İncil) kitabının tamamına sahip olmak isterseniz, lütfen bize yazın…

Bir sonraki derse kadar, siz İsa'nın Kutsal Yazılardaki son sözlerini hatırlarken Tanrı sizi bereketlesin. Rab İsa Mesih şöyle dedi:

"Evet, tez geliyorum!" (Vahiy 22:20)

İyi Haber!

THE GOOD NEWS!

(Not: #89.dersin ilk taslağı "Yoonu Njub" 'un radyo spikeri Malick tarafından kaleme alınmıştır.)

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile birlikte sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınız sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

İncil (*Müjde ya da İyi Haber'in Arapça'daki karşılığı*) kitabında yaptığımız çalışmamızda, Rab İsa Mesih'in, dirildikten sonra, öğrencilerine söylediği şu sözler ile buyruk verdiğini dinledik: ***Dünyanın her yanına gidin ve Müjde'yi bütün yaradılışa duyurun.*** **(**Markos 16:15) Ve İsa gökyüzüne alındıktan sonra, Pavlus (önceleri zulmeden gayretli bir yurtseverdi, sonra Mesih'in adanmış bir izleyicisi oldu) adındaki bir adam şunları yazdı:

"(Tanrı, beni elçisi olmaya çağırdı ve bana ***İyi Haberi'ni*** *duyurma görevini verdi. Tanrı, Oğlu Rabbimiz İsa Mesih ile ilgili Müjde'yi peygamberleri aracılığı ile önceden vaat etti. Duyurduğum* ***iyi haberden*** *utanmıyorum, çünkü Müjde iman eden herkesin kurtuluşu için Tanrı'nın gücüdür. Tanrı'nın insanı akladığı Müjde'de* ***(iyi haberde)*** *açıklanır. Bu doğruluk, imana dayanır ve imana ulaştırır."* (Romalılar 1:1, 2, 16, 17)

İyi haber, iyi haber, iyi haber! Tanrı Sözü'nün bizlere defalarca tekrarladığı bu iyi haber nedir? Bu gün, Tanrı'nın yardımı ile Kutsal Yazılarda duyurulan bu **İyi Haber** hakkında konuşmak istiyoruz. Ama **İyi Haber** hakkında konuşmadan önce **kötü haberi** hatırlamamız gerekiyor.

Kötü haber nedir? Başlangıçta Tanrı, göğü ve yeri yarattıktan sonra, Adem ve Havva'yı da yaratarak onları Cennetin yersel bahçesine yerleştirdiğini hatırlayacaksınız. Tanrı, Adem ve Havva'yı O'nu tanımaları, sevmeleri, O'na itaat etmeleri ve O'nu sonsuza kadar yüceltmeleri için ve bereketlemek amacı ile yarattı. Ancak Tanrı yine de onları denemek istedi ve onlara şöyle dedi: "Bahçenin ortasında bulunan ağacın dışında bahçedeki ağaçların hepsinden alıp yiyebilirsiniz. Ama bahçenin ortasındaki o ağaçtan yemeyin, çünkü ondan yediğiniz gün kesinlikle öleceksiniz!" Kötü haber, Adem ve Havva'nın yılanı, yani yasak ağacın meyvesinden yemeleri için onları ayartan şeytanı dinlemiş olmalarıdır. Adem ve Havva'nın günahı, dünyaya sıkıntı ve ölüm getirdi, bu günah onlara ve tüm soylarına bulaştı. Sık sık işittiğimiz şu sözü yine bu konu hakkında bir örnek olarak verelim: "Bulaşıcı bir

hastalık, bu hastalığı yayan kişi ile sınırlı değildir." Tanrı Sözü, bize kötü haberden şu ifadeler ile söz eder:

*"Bir kez ölmek, **sonra da yargılanmak** insanların kaderidir. İşte Rab herkesi yargılamak üzere on binlerce kutsalı (meleği) ile geliyor. Tanrı yoluna aykırı, tanrısızca yapılan bütün işlerden ve tanrısız günahkarların kendisine karşı söylediği bütün ağır sözlerden ötürü Rab, bütün insanlara suçluluklarını gösterecektir."* (İbraniler 9:27; Yahuda 15)

Bu nedenle, **kötü haber** şudur: **Hepimiz günahkarız ve Tanrı'nın adil yargısı ile yüz yüze gelmemiz gerekir!**

Ama tüm bunlara rağmen **İyi Haber,** Adem ve Havva daha henüz Cennet bahçesindeyken verildi; Merhamet ile dolu olan yüce Tanrı bir gün dünyaya, günah tarafından lekelenmemiş, bakire bir kızdan doğacak olan bir Kurtarıcı göndereceğini duyurdu. Bu kutsal Kişi, doğru **Kurtarıcı,** Adem'in ve tüm soyunun günahlarının bedelini ödemek için Kendisini bir kurban olarak öldürülmek üzere sunacaktı. Bizlerin hak ettiği günahın cezası, bu günahsız Kurtarıcının üzerine yüklenecekti. Tanrı'nın, Adem ve Havva'nın günah işlediği o günde duyurduğu **İyi Haber** işte budur.

Tanrı, aynı zamanda **Mesih** olarak adlandırılan bu Kurtarıcının geleceğini duyurmak için pek çok insanı da kullandı. Tanrı peygamberlerinin her biri Mesih hakkında bir çok bilgi verdiler, öyle ki, O geldiği zaman, O'nun Tanrı tarafından atanan Kişi olduğunu herkes fark edebilsin. Örneğin, Mesih2ten yaklaşık yedi yüz yıl önce yaşayan peygamber Yeşaya Mesih'in nasıl dünyaya geleceğini şu sözleri ile önceden bildirdi: *İşte kız gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını Immanuel koyacaklar. 'Immanuel', Tanrı bizimle anlamına gelir."* (Matta 1:23; Yeşaya 7:14) Bir başka peygamber, Mika, Mesih'in gökyüzünden geleceğini ve yeryüzünde **Beytlehem** adlı bir köyde doğacağını önceden bildirdi. Mesih, bu peygamberin bildirdiği köyde dünyaya geldi. Ama Mika, bu olayı, Mesih'in doğmadan yüzlerce yıl önceden bildirmişti.

Ancak peygamberler, yalnızca Mesih'in doğumunu önceden bildirmediler. Aynı zamanda, **Mesih'inacı çekeceğini** ve günahkarların yerine geçerek **öleceğini** de önceden bildirdiler. Örneğin, peygamber Davut, insanların Mesih'i küçümseyeceklerini, O'na işkence edeceklerini, O'nun ellerini ve ayaklarını deleceklerini ve O'nu öldüreceklerini önceden yazdı. Ve Davut, yalnızca Mesih'in ölümünü bildirmek ile kalmadı, aynı zamanda Tanrı'nın **Mesih'i** ölümden **dirilteceğini** ve böylece O'nun Tanrı'nın, Adem oğullarını günahın cezasından kurtarmak için göndereceği tek ve biricik Kurtarıcı olduğunu da önceden bildirdi.

Mesih'in doğumu hakkında yapılan tartışmaların sayısı azdır, ama O'nun ölümü ve dirilişi hakkındaki gerçekler konusunda pek çok kişi yanılgıya düşer ve sürçer. Tanrı'nın, insanlar, O'nun göndermiş olduğu Mesih'i aşağılarlarken, hiç bir şey yapmadan bu olaya nasıl olup da yalnızca seyirci kalabildiğini bir türlü anlayamazlar. Bir çok insanın akıllarının kavrayamadığı konu şudur: Bizi seven Tanrı, Mesih'in **bizim günahlarımız** uğruna acı çekmesi gerektiğini tasarlayan aynı tanrı'dır. Peygamberler bu nedenle şu sözleri kaleme aldılar: *"Ne var ki, Rab **bizim günahlarımızın bedelini** ödemesi için O'nun (Mesih'in) ezilmesini uygun gördü.!"* (Yeşaya 53:10)

Peygamberlere inanıyor muyuz? Onlara inandığımızı söylüyoruz. Eğer **peygamberlere** gerçekten **inanıyorsak,** o zaman **onların yazdıklarına da inanmamız** gerekir. Peygamberlerin kendi düşüncelerini konuşmadıklarını hatırlamamız gerekir. Tanrı, söylemeleri gereken şeyleri peygamberlerin ruhlarına koydu. Bu nedenle, eğer bu

peygamberlere inanmayı reddediyorsak, bu durumda reddettiğimiz kişi gerçekte kimdir? Reddettiğimiz kişi **Tanrı'nın** kendisidir—çünkü Mesih'in günahı ortadan kaldırmak için bir kurban olarak öleceğini önceden bildirmeleri için peygamberlere esin veren Kişi, Tanrı'dır!

Tanrı dünyayı sevdiği ve hiç kimsenin günah içinde mahvolmasını istemediği için Mesih'in ölümünü planladı. Günahlı kişileri Tanrı'nın yargısından kurtarmak için doğru bir Kişi'nin ölmesi gerekiyordu. Daha önceki zamanlarda sunulan koyun ve keçi kurbanları, ilk ve son kurban olacak olan Mesih'i sembolize ediyorlardı. Tanrı'nın gücü aracılığı ile bakire bir kızdan doğan **İsa Mesih** Tanrı'ın verdiği, **mükemmel ve nihai** kurbandı. Bu konuda bir Wolof atasözünü örnek olarak kullanabiliriz: "Eğer bir cüce önünüzde duruyorsa, (nasıl olduğunu tanımlamak için) o cücenin resmini çizmeniz gerekmez." Aynı şekilde, artık günahlar için mükemmel ve kalıcı bir kurbana sahip olduğumuz için kusurlu ve sembolik kurbanları sunmaya devam ederek kendimizi yormamıza gerek yoktur. Rab İsa'nın,çarmıhta ölmeden önce ne ilan ettiğini hatırlayabiliyor musunuz? Rab İsa, şöyle demişti: ***"Tamamlandı!"*** (Yuhana 19:30) O, günah borcumuzu ilk ve son kez olarak ödedi. Yapabileceğimiz tek şey, **bu iyi habere inanmaktır!** Daha önce de okumuş olduğumuz gibi, Kutsal Yazılar şöyle der: İsa Mesih'in ölümü ve dirilişi hakkındaki İyi Haber: ***iman eden herkesin*** *kurtuluşu için Tanrı'nın gücüdür!"* (Romalılar 1:16)

Ne üzücüdür ki, İsa Mesih'in ölümü ve dirilişi hakkında söylenenlerin uydurma bir öyküden ibaret olduğunu düşünen pek çok kişi O'na iman etmeyi reddederler. Ama yine de biz Müjde'yi çalıştığımız zaman, peygamberlerin Mesih hakkında önceden bildirdikleri her şeyin İsa Mesih tarafından **yerine getirildiğini** keşfederiz. **Her şeyi…** doğumu, yaşamı, ölümü, dirilişi ve göğe alınışı. Böylece Müjde şunu ilan eder: *"Kutsal Yazılar* **uyarınca** *Mesih günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi."* (1. Korintliler 15:3, 4) **Her şey tam olarak aynı peygamberlerin önceden bildirdikleri şekilde yerine geldi.** İsa'dan nefret edenler, O'nun ile alay ettiler, O'na işkence ettiler ve O'nu öldürdüler ve İsa'yı sevenler de O'nu gömdüler. İsa çarmıha gerildikten üç gün sonra bazı kadınların, şafak sökerken kalktıklarını ve İsa'nın gömülü oldukları mezara gittiklerini ve mezarın açılmış ve boş olduğunu fark ettiklerini gördük. İsa öldükten ve tekrar dirildikten sonra kırk günlük bir süre içinde Kendisini öğrencilerine gösterdi. Dirildikten sonra, beş yüzden fazla sayıda kişi İsa'yı gördü. Dirilişi gerçekti! Mesih, insanın en büyük düşmanlarından biri olan ölümü yenmişti. İsa'nın dirilişi, Tanrı'nın İsa'ya iman eden herkesin O'nun sonsuz yaşamını paylaşabilmesi için Adem oğullarının günahlarını tam olarak ödeyen bir kurban olarak kabul ettiğini kanıtladı.

İyi Haber işte budur. **Rab İsa Mesih, sizin günahlarınızı kaldırmak için öldü ve size sonsuz yaşam vermek için üçüncü gün mezardan dirildi.** Bu İyi Haber'in amacı, ona inanan herkesi kurtarmaktır. Bu yüzden, sizin yanıtlamanız gereken soru şudur: "**Bu İyi Haber'e inanıyor musunuz?** Tanrı Sözü bu konuda şöyle der: "Kurtuluş Günü bu gündür! Eğer İyi Haber'i duyarsanız, yüreklerinizi sertleştirmeyin! İman edin!" Kurtuluş, bizlerin yaptığı iyi işlerin sonucu elde edilmez, çünkü **hiç kimse Cenneti hak edecek yeterlilikte iyi işler yapamaz.** Tanrı, büyük kurtarışını size asla **satmayacaktır.** O, bu kurtuluşu size **vermek** ister. İyi işler yapmak, dua etmek ve oruç tutmak size kendinizi iyi hissettirebilir, ama tüm bunlar Tanrı'nın doğruluğunu tatmin edecek yeterlilikte değildirler. Tanrı'nın Cennetine girmeniz için yalnızca tek bir yol mevcuttur!

1.) Önce bir günahkar olduğunuzun ve Tanrı'yı hoşnut edecek güce sahip olmadığınızın farkına varmak.

2.) Sonra Tanrı'nın, İsa Mesih'i, günahlarınızı üstlenmek üzere çarmıhta ölmesi için gönderdiğine ve size sonsuz yaşam vermek için O'nu ölümden dirilttiğine **inanmalısınız.**

Eğer bu İyi Haber'e inanırsanız, **öldükten sonra Cennete alınacağınızdan emin olabilirsiniz.** Çünkü Tanrı'nın Kendisi Sözü'nde bize Rab İsa Mesih'in Adı'na **inandığımız takdirde,** sonsuz yaşama sahip olduğumuzu **bilebileceğimize** dair vaatte bulunmuştur. (1. Yuhanna 5:9-13)

(Bundan sonraki bölüm Malick'in kişisel tanıklığını içerir.) Konumuza burada biraz ara verelim, çünkü size İsa Mesih'e nasıl iman ettiğimi anlatmak istiyorum. Genç bir delikanlı iken, her gün sadakat ile günde beş kez namaz kılar ve her yıl oruç tutardım. Ama öldükten sonra nereye gideceğimi bilmiyordum. Çevremdeki herkese danışarak bu soruma yanıt aradım, ama hiç kimseden net bir yanıt alamadım. Ama Müjde'yi (İncil'i) araştırmaya başladığım zaman, **öldükten sonra nereye gideceğimi bilebileceğimin** farkına vardım. Çünkü İsa Mesih'in Kendisi Müjde'de, uzun zamandır yanıt aradığım bu soruma şu karşılığı veriyordu: *"Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin **sonsuz yaşamı vardır ve böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir.**" (*Yuhanna 5:24) İsa Mesih aynı zamanda şu sözleri de söylüyordu: *"Diriliş ve Yaşam Ben'im. Bana iman eden kişi, ölse de **yaşayacaktır.**"* (Yuhanna 11:25) böylece, kendimi kurtarmak için iyi işler yaparak çaba göstermekten tövbe ettim ve tüm peygamberlerin önceden bildirmiş oldukları Mesih'e iman ettim.Mesih şöyle diyordu: *"**O'na inanan herkesin günahları O'nun adı ile bağışlanır.**"* (Elçilerin İşleri 10:43) Kurtulma konusunda kendime yönelik tüm umutlarımdan vazgeçtim ve yalnızca Rab İsa Mesih'e Kurtarıcım olarak umut bağladım. Ve o zamandan bu güne kadar Tanrı ruhuma huzur sağladı. Vicdanım artık beni rahatsız etmiyor. Geleceğim, İsa Mesih'in çarmıhta tamamladığı iş sayesinde harika bir parlaklığa sahip. Mesih'in bir öğrencisi olarak yaşamımda bazen sıkıntı ve acılar ile karşılaşıyorum, çünkü inancım akrabalarımın ve dostlarımın inançlarından farklı, ama ben huzurluyum. Tanrı'nın esenliği yüreğimi ve zihnimi dolduruyor. Ve bu esenliği bana sağlayan İsa şöyle diyor: *"Dünya sizden nefret ederse, sizden önce benden nefret etmiş olduğunu bilin. Size esenlik bırakıyorum. Size kendi esenliğimi veriyorum. Ben size dünyanın vermiş olduğu gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın."* (Yuhanna 15:18; 14:27) Ve sevgili dostlar, Rabbi benim için ve beni içimde yaptıklarını sizlerin her biriniz için de yapabilir. Sizden istediği tek bir şey var: **O'na tüm yüreğinizi vermek.** Geri kalanını O halledecektir. Çünkü Rab İsa'nın Kendisi şöyle dedi: *"Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm. Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur."* (Matta 11:28, 29)

Günahlarınız nedeni ile yorgun musunuz, yükünüz ağır mı? Canınızın rahat etmesini istiyor musunuz? Eğer Mesih'in sizin için öldüğünü ve sizin için öldüğünü bildiren İyi Haber'e inanıyorsanız, Tanrı tüm günahlarınızı bağışlayacak, sizi doğru ilan edecek ve adınızı Yaşam Kitabına yazacaktır. Bu İyi Haber'e inandığınız takdirde, sizi Kendisine ait olanlardan biri olarak işaretleyecek ve İsa'nın Ruhu'nu yüreklerinize gönderecektir. İçinizde yaşayan Kutsal Ruh o zaman yüreğinizi, yaşamınızı ve yaşam biçiminizi değiştirecektir, çünkü Kutsal Yazılar şöyle der: *"Bir kimse Mesih'teyse yeni yaratıktır. Eski şeyler geçmiş her şey yeni olmuştur!"* (2. Korintliler 5:17)

Sevgili dostum, nerede olursan ol, koşulların ne olursa olsun, erkek, kadın, yaşlı ya da genç, Rab İsa Mesih sana yeni bir yaşam verebilir – **yeter ki sen O'na iman et.** Senin Tanrı ile sonsuza kadar birlikte yaşayabilmen için O senin yerine, senin için öldü. **Bu İyi Haber'e inanıyor musun?**

Bizi dinlediğiniz için teşekkür ederiz.

Tanrı sizi bereketlesin. Sizi, Tanrı'nın kurtuluşun İyi Haberi'ne iman eden herkese verdiği harika güvencelerden birini içeren bir ayet ile baş başa bırakıyoruz:

"Tanrı bizi yaptıklarımıza göre değil, kendi amacına ve lütfuna göre kurtarıp kutsal bir yaşama çağırdı. Bu lütuf bize zamanın başlangıcından önce Mesih İsa'da bağışlanmış, şimdi de O'nun gelişi ile açığa çıkarılmıştır. Kurtarıcımız Mesih İsa ölümü yetkisiz kılmış, yaşamı ve ölümsüzlüğü Müjde aracılığı ile açığa çıkarmıştır." (2. Timoteos 1:9, 10)

İnsanın Soruları ve Tanrı'nın Yanıtları [Bölüm 1]

MAN'S QUESTIONS AND GOD'S ANSWERS [PART 1]

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını isteyen esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sizlere sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Sevgili Dostlar, Kutsal Yazılarda öğretilenler ile ilgili bize yazdığınız sorular için hepinize teşekkür ederiz. Size postaladığımız mektupların, kitapların ve kasetlerin, yararlı olduklarını umuyoruz. Aynı zamanda bize yazmayan ama *Doğruluk yolu* adlı programı başından sonuna kadar bağlılık göstererek izleyen dinleyicilerimize de çok teşekkür ederiz. Tanrı her birinizi bereketlesin ve sağlamış olduğu Kurtuluşun doğru yolunu anlamanız için size yardımcı olsun.

Bu gün ve bir sonraki programımızda biraz farklı bir uygulama yapmayı planlıyoruz. Siz sevgili dinleyicilerimizden almış olduğumuz bazı **soruları** yine sizler ile paylaşmak istiyoruz. Her bir soruya yanıt verirken, **yalnızca Kutsal Yazılardaki ayetleri kullanacağız,** çünkü karanlıkta bize rehberlik edecek olan tek güvenli ışık, Tanrı'nın Sözü'dür. Mezmurlar'da bu konu ile ilgili olarak şunlar yazılıdır: *"Sözün adımlarım için çıra, yolum için ışıktır."* (Mezmur 119:105)

Şimdi sorularınıza bakalım. Bu gün bize yardımcı olmak için bir arkadaşımız bu soruları okumak üzere stüdyoda bize katıldı.

1.) Teşekkür ederiz. Mektuplardan biri ile bize ulaştırılan ilk soru şu: ***Doğruluk Yolu* adlı programı hazırlayan kişilerin dini nedir?**

Uzun zaman önce Tanrı, yüreklerimize gerçeği—**O'nun Gerçeği'ni** aramak için istek koydu. Tek gerçek Tanrı'nın Sözü'nün ne olduğunu kendimiz için bilmek istedik. Kutsal Kitap'ı {Torah (Tevrat), Mezmurlar (Zebur), Peygamberlerin Kitapları ve Müjde'yi (İncil)} dikkatle okuduk. İsa Mesih'in, tüm peygamberlerin kendisi hakkında yazmış olduğu Kurtarıcı olduğunun farkına vardık. İsa, O'na iman eden herkesin sonsuza kadar Tanrı'nın huzurunda yaşayabilmesi için Adem oğullarının günah borcunu silmek üzere Tanrı'nın verdiği mükemmel ve nihai kurbandır. Tanrı'dan gelen İsa Mesih, bizi Tanrı'ya götürebilecek olan tek Kişi'dir. Ve böylece umudumuzu yalnızca O'na bağladık.

O halde biz kimiz? Bizler, **İsa Mesih'in öğrencileriyiz.** Kur'an bizden, *Kitap Halkı* anlamına gelen, *Ehli Kitab* olarak söz eder. Diğerleri ise bizi, *Mesih'in halkı* anlamına gelen **Hıristiyanlar** olarak adlandırırlar. Size bizim Hıristiyan olduğumuzu söylerken, hatırlatmak istediğimiz bir nokta var, o da şu: kendilerini Hıristiyan olarak adlandıran pek çok kişi var, ama bu durum, onların gerçekten Mesih'in halkı oldukları anlamına gelmiyor. Nasıl bir ağaç kütüğü suyun içinde kalmakla timsah olamıyorsa (Wolof atasözünden alıntı), aynı şekilde bir kişi, yalnızca Hıristiyanların yaptıkları şeyleri yaparak bir Hıristiyan olmaz. Bir dine mensup olmanız size Tanrı ile bir ilişki kurmanızı sağlamaz. Yalnızca İsa Mesih bir kişiyi Tanrı'ya götürebilir. Mesih'e, Kurtarıcımız, Rabbimiz ve Dostumuz olarak sahip olduğumuz için ne mutlu bize! O, bizlere Tanrı ile harika bir ilişki ve ölüm ile yüz yüze geldiğimiz zaman tam bir güvence sağladı. O, her gün bize olan sevgisini ve sadakatini gösterir! Rab İsa Mesih'te Tanrı bize sonsuz yaşam ile ilgili her şeyi verdi. İsa Mesih'te yüreklerimizin ihtiyaç duyduğu her şeye sahibiz.

2.) Teşekkür ederiz. Bir sonraki soruya geldik. Bu soru önemlidir ve net bir yanıt verilmesini gerektirir. Bu soruyu gönderen dostumuz şöyle yazmıştır: **Beni gerçekten rahatsız eden bir şey var. Kur'an'da peygamberimiz Muhammed'in tüm Müslümanlara Kutsal Kitap'ta bulunan Tevrat ve Müjde gibi kitaplara inanmalarını buyurur. Kutsal Kitap'a saygı duyuyorum ve onu okumaya başladım. Ancak bazı arkadaşlarım Kutsal Kitap'a güvenemeyeceğimizi, çünkü bozulduğunu ve değiştirildiğini söylüyorlar. Okuduğum Kutsal Kitap'ın orijinal Kutsal Kitap'tan farklı olduğunu ileri sürüyorlar. Bu konu hakkında ne diyeceksiniz?**

Bu soruyu yanıtlamadan önce peygamberlerin eski kitaplarının "bozulduklarını ve değiştirildiklerini" ileri süren bu kişilere bizim bazı sorularımız olacak. Kutsal Kitap'ın tahrif edildiğini öne süren bu düşüncenin kaynağı nedir? Böylesine ciddi bir **suçlamanın** temeli nedir? Bize Kutsal Kitap'ın **ne zaman** değiştirildiğini söyleyin. Onu **kim** değiştirdi? Kutsal Kitap **nerede** değiştirildi? Kutsal Kitap'ta **hangi** değişiklikler yapıldı? Biri, Kutsal Kitap'ın değiştirildiğine ilişkin tek bir kanıt verebilir mi?

Kutsal Kitap hakkındaki **gerçekleri, eğer içtenlik ile araştırıyorsanız,** Tanrı'nın, peygamberlerine, yazmaları için esinlemiş olduğu kutsal Sözü'nü korumuş olduğunun frakına varacaksınız. Kutsal Kitap'ın tahrif edildiğini ileri süren kişilerin yaptıkları, yalnızca söylentilere inanmaktan ibarettir. Tüm bu iddialara rağmen, Kutsal Kitap'ın **değiştirilmediğini** kanıtlamak için pek çok delil mevcuttur.

Günümüzde, dünyadaki büyük müzeler ve üniversitelerde, bilim adamları tarafından korunmuş olan Müjde yazılarının ve tüm Yeni Antlaşma'nın binlerce eski tomarı (Wolof dilinde: *kitaplar*) bulunmaktadır. Eski Antlaşma'nın tomarları gibi, Yeni Antlaşma'nın bu tomarlarının çoğu Muhammed'in zamanından yüzlerce yıl önce mevcuttu. Eğer bu eski kitapları, bu gün elimizde bulunan kitaplar ile karşılaştırırsanız, Tanrı'nın, Sözü'nü bizler için ne kadar titizlik ile korumuş olduğunu keşfedeceksiniz. Bu gün elimizde olan ve okuduğumuz Kutsal Kitap, Muhammed'in zamanındaki Kutsal Kitap'ın aynısıdır.

Peygamberler, Tanrı'nın sözlerini, hayvan derilerinden ya da bitki liflerinden yapılmış olan tomarlar üzerine yazdılar. Yahudi yazıcılar Tanrı'nın Sözü'nü parşömen tomarlar üzerine kopya ettiler. Eğitim görmüş olan bu yazıcılar, **yazdıkları kopyanın orijinal metin ile aynı olmaları** konusunda özel bir dikkat sarf ettiler. Bir kitapta yer alan harflerin kaç tane oldukları sayıldı ve o kitabın ortasındaki harf, yazılan kopyanın, orijinalinin aynı olduğunu garantilemek için konuldu. Eğer bir hata olsaydı, tomarın tamamı yok edilirdi. Bu Yahudi

yazıcılar, Tanrı'nın Sözü ile oynamanın, Tanrı'nın Kendisi ile oynamak olduğuna inanan kişilerdi! Belki 1947 yılında bulunmuş olan ünlü **Ölü Deniz Tomarları** hakkında bilginiz vardır. Bu Eski Antlaşma tomarlarının İsa doğmadan yüz yıl önce kopya edildiklerini biliyor muydunuz? Buna rağmen bu eski tomarlar bin yıl sonra kopya edilen tomarlar ile uyumludurlar! Kutsal Kitap değiştirilmedi!

Kutsal Kitap'ı hiç kimse gerçekten değiştiremez. Eğer biri Kutsal Kitap'ı değiştirmek isteseydi, o zaman Kutsal Kitap'ın tüm kopyalarını değiştirmesi gerekecekti. Bunun yapılması imkansızdır! Mesih'in zamanını izleyen dönemde bilim adamları, Kutsal Kitap'ı İbranice, Aramice ve Grekçe gibi orijinal yazım dillerinden **farklı pek çok dile** çevirmeye başladılar. Bu durumda dünyada mevcut olan Kutsal Kitapların hepsini hiç kimse değiştiremezdi. Bu gün, Kutsal Kitap (kısmen ya da tamamı) iki binden fazla farklı dilde yazılıdır. (Not: İngilizce dilinde, bizler düzinelerce harika çeviriler ile bereketlenmiş durumdayız.) Tanrı kutsal Sözü'nü korudu ve O'na hizmet edenler Söz'ü dünya insanlarının dillerine çeviriyorlar, çünkü Tanrı, Sözü'nü herkesin kendi kulakları ile işitmesini, kendi zihinleri ile anlamasını ve kendi yüreklerine kabul etmesini ve böylelikle kurtulmasını istiyor.

Her Şeye Gücü Yeten Tanrı, Sözü'nü, Şeytan'dan ve Sözü'nü değiştirip tahrif etmek isteyenlerden koruyabilecek güçte midir? Evet, Tanrı Sözü'nü **koruyabilir** ve **korumuştur!** *Allahüekber!* Tanrı büyüktür! Dünyanın başlangıcından bu güne kadar Şeytan'ın Tanrı'nın Sözü'nü, insanların zihninde değiştirmek için çaba sarf ettiğinin elbette frakındayız. Örneğin, Kutsal Kitap'ın ilk kitabı olan Yaratılış'ta, Tanrı'nın Adem'e şöyle dediğini duyduk: *"Bu ağaçtan yediğin gün, kesinlikle **öleceksin!"*** Ama Şeytan, Adem ve Havva'ya, '*Kesinlikle **ölmeyeceksiniz!"*** diyerek Tanrı'nın söylediği sözü inkar etti. Şeytan, böylelikle Tanrı'nın Sözü'nü değiştirmeye çalıştı. Bildiğiniz gibi, Adem ve Havva Şeytan'ın söylediğine inanmayı seçtiler ve yasaklanmış olan meyveyi yediler. Bu davranışlarının bir sonucu olarak, aynen Tanrı'nın söylemiş olduğu gibi, canları öldü ve bedenleri yaşlanmaya ve ölmeye başladı. Sevgili dostlar, Tanrı'nın Sözü emindir. Şeytan yalancı ve aldatıcıdır. Şeytan insanları kandırmak ister ve onların Kutsal Kitap'ın değiştirildiğine inanmalarını arzu eder. Ama Rab İsa Mesih şöyle der: *"Kutsal Yazı geçerliliğini **yitirmez.**"* (Yuhanna 10:35) *"Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim **asla** ortadan kalkmayacaktır!"* (Matta 24:35)

3.) Bu net yanıt için teşekkürler. Şimdi sırada üçüncü soru var: **İsa'yı neden Tanrı'nın Oğlu olarak adlandırıyorsunuz? Tanrı doğurmaz ve doğurulmamıştır, bu nedenle İsa nasıl O'nun Oğlu olabilir?**

Bu nemli soruyu daha önce sık sık yanıtladık, ancak şimdi memnuniyet ile yeniden yanıtlayacağız. Böyle önemli bir konuda bilgisiz kalmak ölümcül olabilir! (Wolof) atasözünün söylediği gibi, "Siz onu bilmeden önce bilgisizlik sizi öldürecektir!" Soruyu soran kişi şöyle der: "İsa'yı neden Tanrı'nın Oğlu olarak adlandırıyor**sunuz?** " dinleyicilerimize öncelikle hatırlatmamız gereken şey, İsa'ya *"Tanrı Oğlu"* ünvanını bizim vermediğimizdir. İsa'yı **Oğlu** olarak adlandıran **Tanrı'dır!** İkinci olarak değineceğimiz nokta, "Tanrı'nın Oğlu" adı, Tanrı'nın bir eş aldığına ve ondan bir oğul sahibi olduğu **anlamına gelmez.** Daha önce görmüş olduğumuz gibi, İsa'ya Kutsal Kitap'ta, yüzlerce isim ve ünvan verilmiştir. Bu isimler ve ünvanlar, O'nun kim olduğunu daha iyi anlamamıza yardımcı olurlar. Örneğin, İsa, ***"Kapı"*** olarak adlandırılır, ama bu unvan, İsa'nın tahta ya da çelik gibi bir metalden yapılmış bir kapı olduğu anlamına gelmez. İsa aynı zamanda, ***"Yaşam veren Yiyecek"*** (Yaşam Ekmeği) olarak da anılır, ama bu da pek tabii ki O'nun yediğimiz balıklı pilav (Senegal'in ulusal yemeği) gibi bir yiyecek olduğu anlamına gelmez. Tanrı'nın peygamberleri Mesih'i ***"Tanrı Kuzusu"*** olarak adlandırdılar, ama bu ünvan İsa'nın bir koyun olduğunu göstermez. Benzer şekilde Tanrı, İsa'yı **Oğlu** olarak adlandırdığı zaman, Tanrı'nın bir eş alıp bu eş

aracılığı ile bir çocuğa sahip olmadığını bilmeniz gerekir. Aksini söylemek, küfürdür! Eğer ben Senegal'den ayrılırsam, beni "Senegal'in bir evladı" olarak çağırırlar, çünkü ben bir Senegalli'yim. Ama bu, Senegal ülkesinin bir eş alıp, ondan bir çocuk sahibi olduğu anlamına gelmez. Benzer şekilde, Tanrı, melekler ve peygamberler Mesih'i "Tanrı Oğlu" olarak çağırdılar, çünkü O, Tanrı'dan geldi. İsa, bakire bir kızdan doğdu. Yersel bir babaya sahip değildi. O, dünyaya gelip doğmadan önce de zaten göklerde yaşıyordu, çünkü İsa, *"Kelamullah"*tır, yani, başlangıçta Tanrı ile birlikte olan Söz'dür. Kutsal Yazılar bu konuda şu beyanda bulunurlar:

"Başlangıçta Söz vardı. Söz, Tanrı ile birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. Söz insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini, Baba'dan gelen lütuf ve gerçek ile dolu biricik Oğul'un yüceliğini gördük. Tanrı'yı hiç bir zaman hiç kimse **görmedi***. Baba'nın bağrında bulunan ve Tanrı olan biricik Oğul O'nu tanıttı.* (Yuhanna 1:1, 14, 18)

İsa, Tanrı'nın Sonsuz Oğlu'dur. Yeryüzünde insan bedeninde görünen Tanrı Sözü'dür.

Tanrı Sözü nedir? Siz belki Tanrı Sözü'nün Tanrı'nın, peygamberlerine yazmaları için esinlediği Kutsal Yazılar olduğunu söyleyeceksiniz. Haklısınız. Peygamberlerin Yazıları bizler için Tanrı tarafından bize gönderilen mektuplara benzeyen Tanrı'nın Sözü'dürler. Ama size bir başka kentte yaşayan bir arkadaşınız hakkında bir soru sormamıza izin verin. Hangisini tercih edersiniz? Arkadaşınızın size yalnızca **bazı mektuplar** yazmasını mı, yoksa yanınıza gelip **fiziksel varlığı** ile sizi ziyaret etmesini mi? Elbette bizzat gelip sizi ziyaret etmesini istersiniz, çünkü o zaman bu arkadaşınız ile yüz yüze konuşabilirsiniz. Benzer şekilde, Tanrı yüce olduğu ve O'nun için imkansız hiç bir şey bulunmadığı için ve O, Kendisini bize tanıtmak ve bizim için ne istediğini bize söylemek istediği için sizce bize yalnızca mektup göndermeyi mi ister yoksa bizi ziyaret etmek amacı ile bizzat Kendisi mi gelmek ister? Sevgili dostlar, peygamberlerin ilan ettiği iyi haber, **Tanrı'nın, günahlı insanlığı ziyaret etmek için bizzat geleceğidir.**

Müjde'de, Tanrı'nın, Sözü'nü insanları günahlarından kurtarabilmesi için onların arasında bir İnsan olarak yaşamak üzere dünyaya gönderdiğini keşfederiz. Göklerden gelen bu İnsan İsa Mesih'tir. İsa, Tanrı Oğlu olarak anılmaya layıktır, çünkü O, başlangıçta Tanrı ile birlikte olan Söz'dür. İsa, Tanrı'nın Sonsuz Oğlu'dur, Tanrı'nın mükemmel temsilcisidir – Tanrı'nın karakterini insana açıklayan Kişi'dir. Genç bir erkekten genellikle, 'aynı babasına benziyor' diye söz ederiz. Aynı şey İsa için de geçerlidir. İsa, Tanrı'nın benzeyişini taşır. İsa'yı tanımak, Tanrı'yı tanımak ve O'nun nasıl olduğunu bilmektir. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle yazar:

"Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığı ile *bir çok kez çeşitli yollardan* ***atalarımıza seslendi.*** *Ama* ***bu son çağda*** *her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığı ile evreni yarattığı* ***kendi Oğlu ile bize seslenmiştir.*** *Oğul, Tanrı yüceliğinin parıltısı, O'nun varlığının öz görünümüdür. Güçlü sözü ile her şeyi devam ettirir. Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın sağında oturdu."* (İbraniler 1:1-3)

Söylenecek son bir sözümüz var. Tanrı, İsa'yı **neden** Tanrı Oğlu olarak adlandırdığını tam olarak **anlamanız** gerektiğini söylemez. Sadece, **bu gerçeğe inanmanız** gerektiğini söyler. Tanrı'nın, peygamber Davut'a Mezmurlar'da şu sözleri yazması için esin verdiğini hatırlayın: *"**Oğul'u** öpün* (O'na saygı gösterin ve boyun eğin), *ki öfkelenmesin, yoksa izlediğiniz yolda mahvolursunuz, çünkü öfkesi bir anda alevleniverir. Ne mutlu O'na sığınanlara!"* (Mezmur 2:11, 12) Tanrı aynı zamanda elçi Yuhanna'ya da Müjde'de yazması için şu esini verdi:

"İsa, öğrencilerinin önünde bu kitapta yazılı olmayan başka bir çok doğaüstü belirti gerçekleştirdi. Ne var ki yazılanlar, ***İsa'nın Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adı ile yaşama kavuşasınız*** *diye yazılmıştır."* (Yuhanna 20:30, 31) *"****Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'un sözünü dinlemeyen yaşamı görmeyecektir. Çünkü Tanrı'nın gazabı böylesinin üzerinde kalır!"*** (Yuhanna 3:36)

Bizi dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı'nın isteği ile bir sonraki yayınımızda daha çok sorulara ve yanıtlara yer vererek devam edeceğiz.

Siz, Kutsal Kitap'taki şu sözler üzerinde düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin:

"İnsan soyu ota benzer, bütün yüceliği kır çiçeği gibidir. Ot kurur, çiçek solar, ama Rabbin Sözü sonsuza kadar kalır." (1. Petrus 1:24, 25)

İnsanın Soruları ve Tanrı'nın Yanıtları [Bölüm 2]

MAN'S QUESTIONS AND GOD'S ANSWERS [PART 2]

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza dek esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Bu gün son programımızda başlamış olduğumuz konuya devam edeceğiz. Siz dinleyicilerimizden almış olduğumuz **soruları** yanıtlayacağız. Bize mektup gönderen herkese tek tek teşekkür ederiz. Başlamadan önce açıklığa kavuşturmamız gereken bir nokta var. Sorularınızı yanıtlarken kendi bilgimize ya da başka insanların bilgisine güvenmeye cesaret etmiyoruz. Soruları yanıtlarken güvendiğimiz **tek şey Tanrı'nın Sözü'dür.** Sorularınızın yanıtlarına sahip olan biz değiliz. Yanıtların sahibi yalnızca **Tanrı'dır** ve bu yanıtları bize Kutsal Yazılarda vermiştir. Kutsal Kitap şöyle der: *"Tanrı'nın Sözü diri ve etkilidir; iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Can ile ruhu, ilik ile eklemleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler; yüreğin düşüncelerini, amaçlarını yargılar."* (İbraniler 4:12) O zaman şimdi gelin, sorularımıza geri dönelim. Bu gün tekrar burada soruları okuyarak bize yardımcı olan bir arkadaşımızın bulunmasından sevinç duyuyoruz.

1.) Teşekkür ederiz. Okuyacağım bu mektupta bir dinleyicimiz şöyle yazmış: "**Bir programda şöyle dediniz: 'Kötü olan bir şeyin Tanrı'dan gelmesi mümkün değildir.' Ben bu düşüncenize katılmıyorum, çünkü Tanrı iyi olandan önce kötü olanı yarattı."**

Bu soruyu Kutsal Kitap'ta bulunan bir soru ile yanıtlamamıza izin verin. *"Bir pınar aynı gözden tatlı ve acı su akıtır mı?"* (Yakup 3:11) Bir su kaynağı nasıl hem tatlı hem de tuzlu su veremezse, Tanrı da aynı şekilde hem iyinin hem de kötünün kaynağı değildir. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

*"Tanrı **ışıktır,** O'nda **hiç karanlık** yoktur!"* (1. Yuhanna 1:5) *"Ayartılan kişi, 'Tanrı beni ayartıyor' demesin. Çünkü **Tanrı kötülük ile ayartılmadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz.** Herkes kendi arzuları ile sürüklenip ayartılır. Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Sevgili kardeşlerim, aldanmayın! **Her nimet, her mükemmel armağan** yukardan, kendisinde değişkenlik ya da döneklik gölgesi olmayan Işıklar Babası'ndan gelir. O, yarattıklarının bir*

anlamda ilk meyveleri olmamız için bizleri kendi isteği uyarınca, gerçeğin bildirisi ile yaşama kavuşturdu." (Yakup 1:13-18)

Tanrı'nın peygamberlerinden biri olan Habakkuk şöyle yazdı: "Ya Rab, kutsal Tanrım, öncesizlikten beri var olan sen değil misin? Kötüye bakamayacak kadar saftır gözlerin; **haksızlığı hoş göremezsin."** (Habakkuk 1:12, 13) Bu nedenle, eğer Tanrı kötü olanı hoş göremiyorsa, O'nun kötü olanı **yaratabileceğine** inanmamamız gerekir. Tanrı, Lüsifer adında bir melek yarattı, ama Lüsifer Tanrı'ya karşı isyan etmeyi **seçerek** şeytan oldu. Tanrı Adem'i yarattı, ama Adem Tanrı'ya itaatsizlik etmeyi **seçerek** bir günahkar oldu. Tanrı Sözü bize şeytanın ve insanın kötü yüreğinin kötünün kaynağı ve Tanrı ve O'nun Sözü'nün iyinin kaynağı olduğunu öğretir.

2.) Şimdi bir sonraki soruya geçiyoruz: **Eğer Tanrı kutsal ve merhamet dolu ise, o zaman neden dünyadaki savaşlara, çatışmalara, cinayetlere ve kötülüklere müdahale etmiyor ve sadece izliyor? Sıkıntı içinde olan kişilere yardım etmek için bir şey yapamaz mı?**

Tanrı gerçekten de Merhamet Rabbidir ve sıkıntıda olan insanlara yardım etmek için yapması gerekeni **zaten yapmıştır!** Tanrı, doğru Kurtarıcı İsa Mesih'i dünyanın günahları için ölerek insanları Kendisi, kendileri ve birbirleri ile barıştırması için gönderdi. Ancak yine de insanların kendi aralarında birbirleri ile barışabilmeleri için, öncelikle Tanrı'nın gönderdiği Kurtarıcı olan İsa Mesih'e iman etmeleri ve O'na boyun eğmeleri gerekir. Tanrı ile ilişkimiz doğru olduğu zaman, insanlar ile olan ilişkilerimiz de doğru olabilir. Ancak böyle olduğu zaman gerçek esenlik sağlanacaktır. Her şey, Tanrı'ya nasıl **karşılık verdiğimize** bağlıdır. Tanrı'nın sağladığı çözümü kabul ederek almamız gerekir. Aynı zamanda Tanrı'nın bu dünyayı kötülüğü nedeni ile yargılayacağını da hatırlayın. Tanrı Sözü gerçeği kabul etmeyi ve ona itaat etmeyi reddeden herkesi yargılamak için Rab İsa'nın çağın sonunda geri döneceğini söyler. Rab İsa Tanrı'nın tüm düşmanlarını yere serdikten sonra tüm yaratılışı yenileyecektir. Ve sonra Kutsal Yazılarda yazılı olan şu sözler yerine gelecektir: *"**artık hiçbir lanet kalmayacak.** Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı."* (Vahiy 22:3; 21:4)

3.) Bu günkü üçüncü sorumuz şöyle: **Beni rahatsız eden bir şey var; ben her zaman eğer günah işlersem, bu günahın çocuklarımı değil yalnızca beni etkileyeceğine inandım. Çünkü günahı işleyen çocuklarım değildi. Ama siz atamız Adem'in Cennet bahçesinde işlediği günahın onun tüm soyuna yayıldığını ve Tanrı'nın Adem'in tüm soyunu cezalandırması gerektiğini söylüyorsunuz. Bu nasıl mümkün olabilir?**

Wolof atasözü şöyle der: "Bulaşıcı bir hastalık, hastalığı yayan kişi ile sınırlı kalmaz." Ve "Sıçrayan ceylan, tünel kazan bir soy üretmez." Bu gerçektir, öyle değil mi? Eğer bir çocuğunuz varsa ve onu kendi evinizde yetiştiriyorsanız, karakterinin iyi ve kötü özelliklerini siz anne ve babasından alacağını hepimiz kabul ederiz. Çocuğunuz, sizin konuşma, yaşam, düşünce biçiminizi ve davranış tarzlarınızı yansıtacaktır. Hepimiz Adem ve Havva ailesine aitiz. Tanrı'nın buyruğuna itaat etmeyenlerin soyundan geldik. Bizler, atalarımıza benzemiyor muyuz? Hepimiz suçluyuz! Tanrı'nın buyruklarına itaatsizlik eden bir doğa ile dünyaya geldik. Bu itaatsiz doğayı kimden miras aldık? **Adem'den.** Adem'in günahı korkunç bir bulaşıcı hastalık gibi her birimize bulaştı. Hoşumuza gitse de gitmese de gerçek budur. Tanrı'nın Sözü bu konuda tam olarak şunları söyler: *"**Günah bir insan** aracılığı ile, **ölüm de günah aracılığı ile dünyaya girdi.** Böylece **ölüm bütün insanlara yayıldı,** çünkü **hepsi günah işledi."*** (Romalılar 5:12) Ancak tüm bunlara rağmen, umut vardır, çünkü Tanrı Sözü aynı

zamanda şöyle de der: *"İşte **tek bir suçun** (Adem'in suçu), bütün insanların mahkumiyetine yol açtığı gibi, **bir doğruluk eylemi** (İsa Mesih'in doğruluğu) de bütün insanlara yaşam veren aklanmayı sağladı."* (Romalılar 5:18)

4.) Bir sonraki soruya geçiyoruz: **Kutsal Kitap neden Eski antlaşma ve Yeni Antlaşma olarak ikiye ayrılır?**

Kısaca peygamberlerin *Eski Ahit'te* yani **İlk Antlaşma'da** yazdıkları her şey, Mesih doğmadan **önce** yazıldı. *Yeni Ahit'teki* yani **Yeni Antlaşma'daki** her şey Mesih'in doğumundan **sonra** yazıldı. Böylece İlk Antlaşma'yı yazan Tanrı peygamberlerinin mesajı şu oldu: "Tanrı, Mesih'i **gönderecek!"** Ama Yeni Antlaşma'nın mesajı şuydu: "Tanrı, peygamberleri aracılığı ile vaat etmiş olduğu gibi Mesih'i **gönderdi!"** Kutsal Kitap'ta iki kısım – İlk Antlaşma **ve** Yeni Antlaşma - olduğu için Tanrı'ya teşekkür ederiz, çünkü bu iki kısmın varlığı sayesinde Tanrı'nın uzun zaman önce vaat etmiş olduğunu yerine getirdiğini görebiliriz. Tanrı, atalarımıza Tevrat'ta, Mezmurlarda ve peygamberlerin yazılarında vaat etmiş olduğu gibi bir kurtarıcı – İsa Mesih- gönderdi. Irmaklar nasıl denize akarlarsa, peygamberlerin yazıları da aynı şekilde Mesih'te gerçekleşir ve yerine gelirler.

5.) Şimdi bir başka soruyu ele alalım: **Pek çok kişi insanın cennete mi yoksa cehenneme mi gideceğini bilemeyeceğini söyler. Bunu yalnızca Tanrı bilir. Ama siz eğer bu gün ölürseniz, cennete gideceğinizi bildiğinizi söylüyorsunuz. Hangi temele dayanarak böylesine cesur bir iddiada bulunuyorsunuz?**

Bu soruya bir başka soru ile yanıt verelim. **Tanrı verdiği sözden geri dönebilir mi?** Tanrı verdiği sözü yerine getirecek kadar sadık mı? Tanrı sözü bu konuda şöyle der:

*"Peygamberlerin hepsi O'nun (Rab İsa Mesih) ile ilgili tanıklıkta bulunuyorlar. Şöyle ki, **O'na inanan herkesin günahları O'nun adı ile bağışlanır."*** (Elçilerin İşleri 10:43) *"Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, **sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz** diye bunları yazdım."* (1. Yuhanna 5:13)

Tanrı'nın Kendisi, Sözü'nde sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilebileceğinizi söyledi. Bu nedenle biz kim oluyoruz da hiç kimsenin sonsuzluğu geçirmek için nereye gideceğini bilemeyeceğini söyleyebiliyoruz? Evet, sevgili dostum, öldükten sonra nereye gideceğinizi **bilebilirsiniz.** Asıl mesele şudur: Rab İsa Mesih'e ve O'nun mükemmel kurbanına gerçekten inanıyor musunuz? Yoksa, kendi "iyi işlerinize" mi güveniyorsunuz? Yalnızca Mesih'e güvenen kişiler içtenlikle şöyle diyebilirler: "Sonsuz yaşama sahip olduğumu **biliyorum.**"

6.) Teşekkür ederiz. Bir dinleyicimiz şu soruyu sormuş: **İsa, Yardımcı'nın (Avutucu)—"Parakletos"—Kendisinden sonra geleceğini ilan etti. İsa kimden söz ediyordu?**

"Parakletos", *avutucu, yardımcı, ya da avukat* anlamına gelen Grekçe bir sözcüktür. Kutsal Yazılarda Parakletos, hem İsa (bakınız 1. Yuhanna 2:1) hem de Kutsal Ruh için kullanılır. Müjde'de okumuş olduğumuz gibi, Rab İsa gökyüzüne dönmeden önce öğrencilerine şu sözleri söyleyerek vaatte bulundu:

*"Ben de Baba'dan dileyeceğim. O, **sonsuza dek** sizinle birlikte olsun diye size **başka bir Yardımcı** verecek. Dünya O'nu kabul edemez. Çünkü O2nu ne görür ne de tanır. Siz O'nu tanıyorsunuz, çünkü O **aranızda** yaşıyor ve **içinizde** olacaktır. Baba2nın **benim adım ile** göndereceği **Yardımcı, Kutsal Ruh** size her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak. O, gelince, günah, doğruluk ve gelecek yargı konusunda dünyayı suçlu olduğuna*

*ikna edecektir. Günah konusunda, çünkü bana iman etmezler. Yeruşalim'den ayrılmayın, Baba'nın verdiği ve benden duyduğunuz sözün **(armağanın)** gerçekleşmesini bekleyin. Şöyle ki, Yahya su ile vaftiz etti, ama sizler bir kaç güne kadar **Kutsal Ruh** ile vaftiz edileceksiniz."* (Yuhanna 14:16, 17, 26; Elçilerin İşleri 1:4, 5)

Rab İsa Yardımcı'nın, **bir insan değil,** hiç kimsenin göremediği **bir Ruh**—Tanrı'nın Kutsal Ruh'u—olduğunu söyledi. İsa, öğrencilerine, Kendisi gökyüzüne geri döndükten sonra Tanrı'nın öğrencilerin yüreklerinde yaşaması için Kutsal Ruh'u aşağı göndereceğini söyledi. Bir kaç program önce, İsa gökyüzüne döndükten on gün sonra Pentikost Günü'nde bu konu ile ilgili olayların nasıl gerçekleştiklerini tam olarak gördük.

Özetleyecek olursak, sözü edilen Yardımcı, Müjde'yi kabul eden herkesin yüreğinde yaşamak için gelen Mesih'in Ruhu'dur. İçtenlikle iman ettiğiniz takdirde, Kutsal Ruh yüreğinizi temizleyecek ve yenileyecek, sizi Tanrı'nın çocuğu olarak mühürleyecek ve size Tanrı'nın kutsal huzurunda sonsuza kadar pay verecektir. Kutsal Yazılar bu konuyu şu sözler ile duyururlar:

*"Gerçeğin bildirisini, kurtuluşunuzun Müjdesini duyup O'na iman ettiğiniz zaman, siz de **vaat edilen Kutsal Ruh ile O'nda mühürlendiniz. Ruh,** Tanrı'nın yüceliğinin övülmesi için Tanrı'ya ait olanların kurtuluşuna dek **mirasımızın güvencesidir.**"* (Efesliler 1:13, 14)

Biz iman edenler için Kutsal Ruh yardımcımız, rehberimiz, gücümüz, öğretmenimiz ve her şeyimizdir. Bizim için o kadar çok şey yapar ki, burada hepsinden söz etmemiz mümkün değildir. Bize yardımcı olduğu konulardan biri duadır. *Bir duayı ezberden okumak* ile *Tanrı'ya gerçekten dua etmek* arasında büyük fark vardır! Kutsal Ruh bize, Tanrı'ya gerçek dualar sunmamız konusunda yardımcı olur. Bu konuda Kutsal Yazılarda ne yazıldığını okuyalım: *"Kutsal Ruh güçsüzlüğümüzde bize yardım eder. Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, ama Ruh'un kendisi, söz ile anlatılamaz iniltiler ile bizim için aracılık eder."* (Romalılar 8:26) İsa Mesih'in Müjdesi'ne gerçekten iman eden herkesin içinde bu göksel Konuk, Kutsal Ruh yaşamaktadır. Kutsal Yazılar şöyle der: *"**İçinde Mesih'in Ruh'u olmayan kişi Mesih'in değildir."*** (Romalılar 8:9)

7.) Son sorunun sahibi şöyle der: **Sizin öğretişinizden anladığıma göre İsa Mesih'i Kurtarıcım olarak kabul ettiğim takdirde, Cennete gideceğim. Bu şu anlama mı geliyor? İstediğim gibi yaşayabilirim ve kötü iler yapabilirim ve buna rağmen öldüğüm zaman yine de Cennete gidebilirim, doğru mu? Kutsal Kitap bu konuda ne öğretir?**

Kutsal yazılar bu soruya Romalılar kitabının altıncı bölümünde şu karşılığı verirler: "Öyleyse ne diyelim? Lütuf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı edelim? Kesinlikle hayır! Günah karşısında ölmüş olan bizler artık nasıl günah içinde yaşarız? (Romalılar 6:1,2) İsa Mesih'in çarmıhtaki ölümü ve mezardan dirilişi ile ilgili mesaj, Tanrı'nın günahkarları yalnızca günahın **cezasından** değil, aynı zamanda günahın **gücünden** de **kurtardığı** hakkındadır. Eğer İyi haber'i yüreğinizde içten bir iman ile kabul ederseniz, Tanrı Sözü, iman ettiğiniz anda Tanrı'nın sizin içinizde iki işi birden tamamlayacağını öğretir:

Birinci iş, Tanrı aynen vaat etmiş olduğu gibi **tüm günahlarınızı bağışlayacaktır.**

İkinci iş, Tanrı Kutsal Ruh'un gücü aracılığı ile **yüreğinizi yenileyecektir.** Böylece doğruluğu sevip kötülükten nefret etmeye başlayacaksınız, çünkü Tanrı içinize Kendi kutsal doğasını yerleştirmiş olacak. Kutsal Yazılar bu konuda şu vaatte bulunurlar:

"Bir kimse Mesih'teyse yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur." (2. Korintliler 5:17) *"Çünkü Mesih bizi **her suçtan** kurtarmak, **arıtıp** kendisine ait, **iyilik etmekte gayretli** bir halk yapmak üzere kendini bizim için feda etti."* (Titus 2:14)

Biri Rab İsa Mesih'e gerçekten iman ettiği zaman, artık kötülük yapmaya devam edemeyecektir. Çünkü Tanrı bu kişinin içine Kendi Kutsal Ruhu'nu koymuştur—ve *"Ruh'un ürünü ise (Mesih'in öğrencisinin yaşamında)sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir."* (Galatyalılar 5:22, 23)

Bu gün için bize ayrılan zaman sona erdi. Ama Tanrı isterse, bir sonraki programımızda, bir Mesih izleyicisinin nasıl yaşaması gerektiği ile ilgili olan bu soruya daha çok zaman ayıracağız. Tanrı sizi bereketlesin. Sizden ayrılırken sizi peygamber Davut'un Mezmurlarından alınan bir ayet ile baş başa bırakıyoruz:

"Tanrı'nın yolu kusursuzdur; Rabbin sözü arıdır. O, kendisine sığınan herkesin kalkanıdır." (Mezmur 18:30)

Mesih'in Öğrencilerinin Nasıl Yaşamaları Gerekir?

HOW SHOULD CHRIST'S DISCIPLES LIVE?

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile birlikte sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda sizlere söz vermiş olduğumuz gibi bu gün **İsa Mesih'i izleyen kişilerin Tanrı'yı hoşnut etmek için nasıl yaşamaları gerektiği** konusuna bakmayı planlıyoruz. Bir Mesih öğrencisinin (Wolof dilinde cinsiyeti belirlenmeyen) yüreğinde sahip olduğu imanın, düşüncelerinde, konuşmalarında ve yaşam tarzının tümündeki davranışlarında gösterilmesi gerekir.

Bir Mesih öğrencisinin sürdürmesi gereken yaşam tarzının üzerinde konuşmadan önce, bir kişiyi Mesih'in gerçek öğrencisi yapan şeyin ne olduğunu tekrar gözden geçirelim. Daha önce görmüş olduğumuz gibi Mesih'in öğrencisi öncelikle, Tanrı'nın önünde bir günahkar olduğunu ve kendi çabaları aracılığı ile Cennete gitme umuduna sahip olmadığını itiraf eder. İkincisi, Tanrı'nın tüm peygamberleri tarafından duyurulan plana—Tanrı'nın Adem oğullarının günahlarını bağışlayabilmek için tasarladığı plan—inanır. Bu plan, İsa Mesih'in çarmıh üzerindeki ölümü ile ilgili plandır. Tanrı, günahsız Kurtarıcıyı bizim günahlarımız için ölüme teslim etti ve bizi doğru sayarak aklayabilmek için O'nu yaşama diriltti.

Özetleyecek olursak, **İsa Mesih'in öğrencisi İsa Mesih'in İyi Haberi'ne tüm yüreği ile iman eden kişidir** ve Tanrı'nın, Sözü'nde vaat etmiş olduğu gibi tüm günahlarının bağışlanmış olduğundan kesinlikle emindir. Tanrı böyle bir imanlıyı çocuğu olarak kabul eder. Müjde bu konuya şu sözler ile değinir: İsa Mesih'i kabul eden ve O'nun adına iman eden herkese, *"**Tanrı'nın çocukları olma hakkı verildi**—et ve kandan, insanın isteği ile değil, Tanrı'dan doğan çocuklar."* (Yuhanna 1:12, 13) Sevgili dostum, Eğer Mesih'e ve O'nun kanına iman aracılığı ile Tanrı'nın çocuklarından biri olduğunuz takdirde, Tanrı sizin asla mahvolmayacağınızı bilmenizi istiyor ve O size Cennette O'nun huzurunda sonsuza kadar yaşama hakkını verecek!

Belki bazı kişiler bu konu hakkında şu sözler ile tartışabilirler: Ah, Cennete gitmek bir Mesih öğrencisi için bu kadar kolay ise, o zaman bu kişi hiç bir yargı korkusu duymadan istediği gibi yaşayabilir ve istediği gibi günah işleyebilir, çünkü Tanrı onun tüm günahlarını

zaten bağışlamıştır. Sevgili dostlar, böyle bir düşünce **saçmalıktır!** Bu şekilde düşünen kişiler günahın ne olduğunu ve kutsal Olan'ın, Tanrı'nın nasıl olduğunu henüz bilmemektedirler. Günah kötü bir şeydir. İsa Mesih **bizi** günahın egemenliğinden **kurtarmak için** geldi; O bizi günah işlemeye teşvik etmek amacı ile gelmedi. Mesih'e iman eden kişi, **artık bir günah kölesi değildir.** Yalnızca şeytana ait olan kişilerin günahtan tam olarak zevk aldıkları gerçektir. Tanrı'nın kurtardığı ve bağışladığı kişinin yüreği değişmiştir. Tanrı böyle bir kişinin yüreğini yıkar ve onu temizler. Tanrı'nın yüreğini temizlemiş olduğu kişi kirlilikten uzak durmak isteyecektir. Kutsal Yazılar bu konu ile ilgili şu sözler ile beyanda bulunurlar: *"Bu nedenle, eğer bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır. Eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur."* (2. Korintliler 5:17)

Size bir soru soralım: Eğer üzerinizde temiz, beyaz bir giysi var ise, kirli olan bir yerde oturur ya da oraya gider misiniz? Hayır, giysilerinizi lekeleyebilecek olan her şeyden uzak kalmak istersiniz. Aynı şey Tanrı'nın günahlarını temizlemiş olduğu kişi için de benzer şekilde geçerlidir. Yüreğiniz temizlendikten sonra artık Tanrı'yı hoşnut etmeyen şeylerin peşinden gitmek istemeyeceksiniz. Rabbi hoşnut etmek **isteyeceksiniz.** Eğer biri ona olan büyük miktardaki bir para borcunuzu bağışlarsa, bu kişiyi kasti olarak yaralayabilir misiniz? Hayır, mutlaka o kişiyi hoşnut etmek için elinizden geleni yapacaksınızdır. Aynı şekilde eğer Rab Tanrı sizin büyük günah borcunuzu bağışladıysa ve sizi sonsuz cezadan kurtardıysa, O'nu düşünce, söz ve eylemleriniz ile tüm yaşamınız boyunca onurlandırmanız ve O'na teşekkür etmeniz gerekmez mi?

Müjde'nin Rab İsa'ya ait olan kişiler ile ilgili olarak ne ilan ettiğine kulak verelim. Müjde şöyle der:

(Titus 3) *[3] Çünkü bir zamanlar biz de anlayışsız, söz dinlemez, kolay aldanan, türlü arzulara ve zevklere köle olan, kötülük ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret edilen ve birbirimizden nefret eden kişilerdik. [4-6] Ama Kurtarıcımız Tanrı iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi kurtardı. Bunu doğruluk ile yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhameti ile, yeniden doğuş yıkaması ile ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığı ile üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesi ile yaptı. [7] Öyle ki, O'nun lütfu ile aklanmış olarak umut içinde sonsuz yaşamın mirasçıları olalım.* (1. Petrus 1) *[14] Bu nedenle söz dinleyen çocuklar olarak, bilgisiz olduğunuz geçmiş zamandaki tutkularınıza uymayın. [15] Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda kutsal olun. [16] Nitekim şöyle yazılmıştır:* ***"Kutsal olacaksınız, çünkü ben kutsalım."***

Bir Mesih öğrencisinin yaşam tarzını nasıl özetleyebiliriz? Belki şu şekilde: Tanrı Çocuklarının, burada yeryüzündeki davranışlarında O'nun karakterini göstermelerini ister. Bunu basit bir ifade ile dile getirecek olursak, **Tanrı, çocuklarının O'nun gibi olmalarını ister.** Peki, o zaman Tanrı nasıl Biri'dir? Kutsal Yazılarda yaptığımız çalışmalarımızda, Tanrı'nın en önde gelen iki özelliğinin **kutsallık** ve **sevgi** olduğunu gördük. Tanrı, Kutsal Olan'dır. Aynı zamanda Sevgi Tanrısı'dır. O zaman O'na ait olan bizler için isteği nedir? **O, bizlerin O'nun gibi kutsal olmamızı ister ve O'nun bizi sevdiği gibi birbirimizi sevmemizi ister.**

Kutsal bir yaşam ve seven bir yürek Tanrı'ya ait olan kişileri, Tanrı'ya ait olmayan kişilerden ayıran özelliklerdir. Tanrı sözü bu konu ile ilgili olarak şunları yazar:

(1. Yuhanna 3) *[10] Doğru olanı yapmayan ve kardeşini sevmeyen kişi, Tanrı'dan değildir. İşte Tanrı'nın çocukları ile İblis'in çocukları böyle ayırt edilir.* (Titus 2) *[11] Çünkü Tanrı'nın bütün insanlara kurtuluş sağlayan lütfu ortaya çıkmıştır. [12]* ***Bu lütuf tanrısızlığı ve dünyasal***

arzuları reddedip *şimdiki çağda sağduyulu, doğru, Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürebilmemiz için* ***bizi eğitiyor.*** *13 Bu arada mübarek umudumuzun gerçekleşmesini, ulu Tanrı ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in yücelik içinde gelmesini bekliyoruz. 14 Mesih bizi* ***her suçtan kurtarmak, arıtıp kendinse ait, iyilik etmekte gayretli bir halk yapmak üzere*** *kendisini bizim için feda etti.*

(Efesliler 4) *25 Bunun için yalanı üzerinizden* ***sıyırıp atarak*** *her biriniz komşusuna gerçeği söylesin. Çünkü hepimiz aynı bedenin üyeleriyiz. 26 Öfkelenin, ama günah işlemeyin. Öfkenizin üzerine güneş batmasın. 27 İblis'e de fırsat vermeyin. 28 Hırsızlık eden* ***artık hırsızlık etmesin.*** *Tersine, kendi elleri ile iyi olanı yaparak emek versin; böylece* ***ihtiyacı olan ile paylaşacak*** *bir şeyi olsun. 29 Ağzınızdan hiç kötü söz çıkmasın. İşitenler yararlansın diye, ihtiyaca göre başkalarının gelişmesine yarayacak olanı söyleyin. 30* ***Tanrı'nın Kutsal Ruhu'nu kederlendirmeyin.*** *Kurtuluş günü için o Ruh ile mühürlendiniz. 31 Her kötü niyet ile birlikte* ***her türlü kin,*** *öfke, kızgınlık, bağrışma ve iftira* ***sizden uzak olsun.*** *32 Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun, Tanrı sizi Mesih'te bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.*

(Efesliler 5) *1 Bunun için sevgili çocukları olarak* ***Tanrı'yı örnek alın.*** *2 Mesih bizi nasıl sevdiyse ve bizim için kendisini güzel kokulu bir sunu ve kurban olarak nasıl Tanrı'ya sunduysa, siz de öylece sevgi yolunda yürüyün. 3 Aranızda fuhuş, pislik ya da açgözlülük* ***anılmasın bile.*** *Kutsallara yaraşmaz bu. 4 Aranızda açık saçıklık, budalaca konuşmalar, bayağı şakalar da olmasın. Bunlar size yakışmaz. Bunun yerine şükredin. 5 Şunu kesinlikle bilin ki, fuhuş yapanın, pisliğe düşkün olanın ya da putperest demek olan açgözlü kişinin, Mesih'in ve Tanrı'nın egemenliğinde mirası yoktur. 6 Hiç kimse siz boş sözler ile aldatmasın. Bu şeylerden ötürü Tanrı'nın gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine gelir. 7 Onun için böyleleri ile oturup kalkmayın. 8 Bir zamanlar karanlıktınız, ama şimdi Rab'de ışıksınız.* ***Işık çocukları olarak yaşayın.*** (1.Yuhanna 4) *7 (Bu nedenle) Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrı'dandır. Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı tanır. 8 Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımaz. Çünkü Tanrı sevgidir. 20 'Tanrı'yı seviyorum' deyip de kardeşinden nefret eden yalancıdır. Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrı'yı sevemez. 21 de* ***'Tanrı'yı seven kardeşini de sevsin'*** *diyen buyruğu Mesih'ten aldık.*

Kutsal Yazıların İsa Mesih'i izleyen kişilerin yaşam tarzları ile ilgili söyledikleri bunlar. Tüm bunlar Mesih'in öğrencisinin artık bir daha hiç günah işlemeyeceği ya da komşusunu her zaman kendisini sevdiği gibi seveceği anlamına mı geliyor? Hayır, Mesih'i izleyen kişiler hala günah işlerler, ama artık günahın içinde kalmaya devam edemezler. Bir imanlı günah işlediği zaman, Tanrı'nın Sözü'ndeki şu vaadi kullanabilir: (1. Yuhanna 1) *7 Oğlu İsa'nın kanı bizi her günahtan arındırır. 8 Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz. 9* ***Ama günahlarımızı itiraf edersek,*** *güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır.*

İsa Mesih'e ait olmak **bir din** değil, **bir ilişkidir.** Bir kişi Mesih'e ait olduğu zaman **kutsal sevgi Tanrısı ile paydaşlığa** getirilir. İşledikleri günah nedeni ile Adem ve Havva'nın kaybetmiş oldukları bu yakın ilişki, İsa'nın çarmıhta döktüğü kanı aracılığı ile yenilenir. Tanrı, artık suçlarımızı hatırlamayacaktır, çünkü İsa bizim için günah borcumuzu ödedi. Mesih ile olan ilişkimiz aracılığı ile Tanrı, bizim göksel Babamız'dır ve bizler O'nun çocuklarıyız. Kutsal Yazılar bu konu ile ilgili bize şu sözleri aktarırlar: *"O'nun (Mesih) aracılığı ile hepimiz tek Ruh'ta Baba'nın huzuruna çıkabiliriz. Böylece* ***artık yabancı*** *ve garip* ***değil****, kutsallar ile birlikte yurttaş ve* ***Tanrı'nın ev halkısınız."*** (Efesliler 2:18,19) Mesih'e ait olan kişiler yeryüzündeyken Tanrı ile yakın bir ilişkinin tadını çıkarabilirler. Ve göklerdeki sonsuz mirası özlem ile bekleyebilirler. Ama birinin aklına belki şöyle bir soru gelebilir: Mesih'in bir öğrencisi, Tanrı ile yeryüzündeyken sahip olduğu bu yakın ilişkinin tadını nasıl

çıkartabilir? Tanrı ile olan bu ilişkimizde nasıl büyüyebiliriz? Tanrı Sözü bu konu ile ilgili olarak **dört sorumluluktan** söz eder. Bu sorumluluklar bize Tanrı'nın isteğini bilmek ve O'nu her konuda hoşnut edebilmemiz ve O'nu tanımakta ilerleyebilmemiz için Tanrı'nın çocukları olarak sahip olduğumuz konum ile uyumlu bir yaşam sürdürmemize yardımcı olacaklardır.

1.) Mesih'in öğrencisinin ilk sorumluluğu, **Tanrı Sözü ile beslenmektir.** Her gün Tanrı Sözü üzerinde düşünmek ve bu sözü, söze itaat etme arzusu ile yüreğine almak tanrı sözü ile beslenmektir. Kutsal Yazılar Tanrı'nın isteğini açıklarlar. Tanrı bize Sözü aracılığı ile konuşur. Ruhumuzu besleyen ve güçlendiren Tanrı'nın Sözü'dür. Tanrı Sözü harika bir yiyecektir. Tanrı'yı gerçekten seven birinin, Tanrı'nın Sözü'nü dinlemek ya da okumak için zorlanmaya ihtiyacı yoktur, çünkü kişi yiyecek için nasıl acıkırsa, aynı şekilde Tanrı sözü için de acıkacaktır. Peygamber Eyüp şöyle dedi: *"Ağzından çıkan buyruklardan ayrılmadım, günlük ekmeğimden çok ağzından çıkan sözlere değer verdim."* (Eyüp 23:12)

2.) İkinci sorumluluk, göklerdeki Babamız olan **Tanrı'ya dua etmektir.** Tanrı ile olan ilişkisinde büyümek isteyen kişi, O'nun ile sık sık konuşmak isteyecektir. Mesih'in öğrencisi için duanın anlamı, en iyi dostu ile konuşurcasına Tanrı ile konuşmaktır. Dua etmemiz için özel bir zaman gerekli değildir. Gündüz ya da gece hangi saatte istersek göksel Babamız ile konuşabiliriz. Zihnimizde Tanrı'yı düşünmeden geçirdiğimiz tek bir an bile olmamalıdır. O, bizim sürekli olarak O'na, Kimliği ve bizim için yapmış olduğu her şey nedeni ile şükretmemizi ve O'nu övmemizi ister. Aynı zamanda bize tüm kaygılarımızı O'na anlatmamız için davette de bulunur. Mesih'in öğrencisi, duanın güçlü olduğunu bilir. Rab İsa'nın Kendisi öğrencilerine şu vaatte bulundu: "*Benim adım ile benden ne dilerseniz yapacağım."* (Yuhanna 14:14) ve: *"Hiç kaygılanmayın; her konudaki dileklerinizi, Tanrı'ya dua edip yalvararak şükran ile bildirin."* (Filipeliler 4:6)

3.) Üçüncü sorumluluk, Rab İsa Mesih'e iman eden ve O'nu seven diğer kişiler ile **paydaşlıkta bulunmaktır.** Nasıl bir kömür parçası diğer kömürler ile birlikte ateşte bırakıldığı zaman, daha uzun süre kızgın kalırsa, bizlerin de diğer imanlılar ile olan paydaşlığımız bize, Mesih uğruna yaşamak ve diğer imanlıları da aynı şeyi yapmaları konusunda teşvik etmek için yarar sağlar. Tanrı Sözü şöyle der:

"Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi düşünelim. Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim." (İbraniler 10:24, 25)

4.) Mesih'in öğrencilerinin dördüncü sorumluluğu, **O'nun tanıkları** olmalarıdır. Rab İsa'nın gökyüzüne alınmadan önce öğrencilerine ne söylediğine kulak verelim: *"Şöyle yazılmıştır (peygamberler şöyle yazmışlardır): 'Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek; günahların bağışlanması için tövbe çağrısı da Yeruşalim'den başlayarak bütün uluslara O'nun adı ile duyurulacak. Sizler bu olayların tanıklarısınız."* (Luka 24:46-48) Evet, Mesih'in öğrencileri, kurtarıcıları hakkında diğer insanlara O'na iman eden herkese Tanrı ile sonsuza kadar harika bir ilişki sağlamak için çarmıhta ölen İsa Mesih'in İyi Haberi'ni açıklayarak tanıklık etmelidirler. Tanıklığımız elbette yalnızca sözler ile sınırlı kalmamalıdır, aynı zamanda kutsal ve sevgi dolu bir yaşamında bu tanıklığa eşlik etmesi gerekir. Müjde mesajını güçlendirecek ve onaylayacak olan, Mesih'in yaşamlarımızda yapmış olduğu

değişikliktir. Çünkü Kutsal Yazılar şöyle der: *"Çünkü Tanrı'nın Egemenliği lafta değil, güçtedir."* (1. Korintliler 4:20)

Bu gün bu programı dinlemekte olan sizler, yaşamınızda kurtarıcınız İsa Mesih ile karşılaştığınız o gün geldi mi? O'nun günahlarınızı bağışladığı ve yüreğinizi yenilediği o gün? **Yaşamınız Tanrı'nın kutsallığı ve sevgisi ile dolu mu?** Siz, Rab İsa'nın gerçek bir öğrencisi misiniz?

Bizi dinlediğiniz için teşekkürler…

Siz, Kutsal Yazılardaki şu sözler üzerinde düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin.

"Tanrı ışıktır; O'nda hiç karanlık yoktur. O'nun ile paydaşlığımız var deyip de karanlıkta yürürsek, yalan söylemiş, gerçeğe uymamış oluruz." (1. Yuhanna 1:5, 6)

İkinci İnceleme (Bölüm 1): Adem, Günah Sorunu

REVIEW 1: ADAM, THE PROBLEM OF SIN

Yaratılış 1-4, v.b.

Sevgili dinleyicilerimiz, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Uzun bir zamandır Peygamberlerin Yazılarını incelemiş bulunmaktayız. Tanrı'nın kırktan fazla insana (bin beş yüz yıldan fazla bir zaman dönemi süresince) Sözü'nü – günahkarların Tanrı'nın önünde doğru sayılabilmelerini sağlayan doğruluk yolunu açıklayan Kitabı – yazmaları için esin verdi. Tanrı'nın tüm gerçek peygamberlerinin bu kurtuluş yolu ile ilgili tek bir düşünceyi ve tek bir mesajı paylaştıklarını keşfettik. Yazdıkları bildiriler kendi zihinlerinden çıkmadı, Tanrı'nın Kutsal Ruh'u onlara, ne yazacaklarını esin yolu ile bildirdi. **Bu gün ve bundan sonraki üç yayınımızda** Tanrı'nın yardımı ile Kutsal yazılarda daha önce incelemiş olduğumuz her şeyi, **yeniden incelemeyi ve özetlemeyi** planlıyoruz. Bu günkü dersimizin adı: **"Günah Sorunu."**

Şimdi **Tanrı'nın Kendisinin atmış olduğu temele** geri dönelim. Tanrı, peygamberi Musa'nın zihnine Tanrı Sözü'nün ilk kısmı olan **Tevrat'ı** koydu. Bu kitabın ilk ayetini hatırlayabiliyor musunuz? Ayet şöyle der: ***"Başlangıçta Tanrı yeri ve göğü yarattı."*** Bu ayette, başlangıçta evren, melekler ve insanlar yaratılmadan önce **yalnızca Tanrı'nın var olduğunu** gördük. Tanrı, sonsuzluk Rabbi, Sonsuz Ruh'tur. Tanrı'nın başlangıcı ve sonu yoktur. O, her şeyi gören ve her şeyi bilen, Her Şeye Gücü Yeten'dir.

İlk bölümde Tanrı'nın altı günde nasıl göğü, yeri, denizdekileri ve içindekileri yarattığını okuduk. Tanrı, yeryüzünü yaratmayı planladığı insan için hazırladı. Tanrı, bu nedenle altıncı günde şöyle dedi:

"İnsanı, kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım. Denizdeki balıklara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun." Böylece Tanrı insanı kendi suretinde yarattı." (Yaratılış 1:26, 27)

İnsan, Tanrı'nın yaratmış olduğu **tüm yaratıkların en önemlisidir.** Tanrı, insanı kendi benzeyişinde yarattı! Tanrı, insan ile derin ve harika bir paydaşlığa sahip olmayı planladı. Bu yüzden erkeğin ve kadının canına Tanrı'yı tanıyabilmeleri için **bir ruh** yerleştirdi, onlara Tanrı'yı sevebilmeleri için **bir yürek** verdi ve Tanrı'ya itaat etmek ya da itaat etmemek konusunda bir seçim yapabilmeleri için **özgür bir irade** emanet etti.

İkinci bölümde, Tanrı'nın ilk insan Adem'i bakılışı güzel ve yemesi lezzetli meyveleri olan ağaçlar ile dolu bereketli bir bahçeye yerleştirdiğini okuduk. Aynı zamanda Tanrı'nın Adem'in kaburga kemiklerinden birini alarak bu kemik ile kadını yarattığını ve sonra bu kadını Adem'e tanıştırdığını gördük. Adem, bu kadına Havva adını verdi. Tanrı, erkeği ve kadını bereketledi ve onlara ihtiyaçları olan her şeyi verdi. Ancak Tanrı'nın onlardan almak istediği bir şey vardı. Tanrı, kendi benzeyişinde yaratmış olduğu bu iki insandan ne istedi? Tanrı onlardan **Kendisini**, tüm akılları, tüm yürekleri ve tüm iradeleri ile **sevmelerini** ve böylece O'nun ile sonsuza kadar derin ve harika bir ilişkiye sahip olmalarını istedi. Ve bu yüzden Tanrı'nın, nasıl onların yüreklerinde olanı açığa çıkartmak amacı ile önlerine **bir deneme** koyduğunu gördük. Tanrı Adem'e şu buyruğu verdi: "*Bahçedeki istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin, ama iyi ile kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün* ***kesinlikle ölürsün!"*** (Yaratılış 2:16, 17) Tanrı bu şekilde, Adem'i denedi, ama önce Tanrı'nın yasasından ayrılmanın sonucunun ölüm, yani, **Tanrı'dan sonsuza kadar ayrılık** olacağını bildirerek Adem'i uyardı.

Kutsal Yazılar üçüncü bölümde Şeytan'ın Tanrı'ya karşı isyan eden meleğin Adem ve Havva'ya kurnaz ve sinsi bir yılan olarak geldiğini yazarlar. Yılan, kadına şöyle dedi:

"Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki ağaçların hiç birinin meyvesini yemeyin' dedi mi?Kadın, 'Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz' diye yanıtladı. Ama tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesinden yemeyin, ona dokunmayın, yoksa ölürsünüz' dedi. Yılan, kadına, 'Kesinlikle ölmezsiniz' dedi, 'Çünkü Tanrı biliyor ki o ağacın meyvesini yediğiniz zaman, gözleriniz açılacak, iyi ile kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız." (Yaratılış 3:1-5)

Tanrı, Adem ve Havva'ya O'nun yasaklamış olduğu ağaçtan yedikleri takdirde, kendilerine ne olacağını söyledi? Tanrı, onlara, '**Öleceksiniz**!' dedi. Şeytan, Adem ve Havva'ya ne dedi? "**Ölmeyeceksiniz!"** dedi. Adem ve Havva kimin sözüne inanmayı ve kimin sözünü izlemeyi seçtiler? Tanrı'nın söylediğine mi inanmayı seçtiler, yoksa Şeytan'ın söylediğine mi inandılar? **Tanrı'nın düşmanı olan Şeytan'ın sözüne inanmayı seçtiler!**

Bu olaydan sonra Tanrı ne yaptı? Geri çekilerek Adem ve Havva'yı izlemek ile mi yetindi? Hayır, Tanrı ne yapacağını söyleyerek onları uyarmıştı ve söylediği şeyi yaptı. Onları çağırdı, yargıladı, onları ve yeryüzünü lanetledi, sonra onlar için yaratmış olduğu o güzel bahçeden onları çıkardı. O üzücü günde Adem ve Havva'nın canları öldü. Yaşamın kaynağı olan **Tanrı'dan ayrıldılar.** Artık bekleyebilecekleri tek şey fiziksel ölüm ve sonsuz cezaydı, çünkü Tanrı'nın söylemiş olduğu gibi, günahın ücreti sonsuz ölümdü.

Günah gerçekten korkunç bir felakettir. Adem ve tüm soyu tek bir günah aracılığı ile Tanrı'dan ayrıldılar. Günah, bir şekilde AIDS olarak anılan hastalık gibidir. Bildiğiniz gibi, AIDS insanların birbirlerine bulaştırdıkları bir hastalıktır. Günah, tüm dünyayı kaplamış olan bir felakettir. AIDS virüsü bir insanın bedenine bir kez girdiği zaman, onu bir daha asla terk etmez. AIDS hastalığı olan kişiler, bu hastalığı çocuklarına geçirebilirler. AIDS, bulaştığı herkesi mahveden bir katildir. **Günah** de aynen böyledir. Günah her yerde ve herkestedir ve insanların sonsuza kadar mahvolmalarına neden olur. Ama Tanrı'ya şükürler olsun ki, günah hastalığı ve AIDS hastalığı arasında bir fark vardır. AIDS'i tedavi eden bir ilaç henüz

bulunmamıştır, ama günah tarafından lekelenmiş olan insanlar için **bir tedavi** vardır. Kullandığımız takdirde, bizi günahtan sonsuza kadar temizleyecek olan bir çözümü Tanrı'nın Kendisi sağlamıştır.

Adem ve Havva'nın günah işlediği gün Tanrı'nın vermiş olduğu **harika vaadi** hatırlayabiliyor musunuz? Evet, günahın dünyaya girmiş olduğu aynı gün Tanrı, Adem'in çocuklarını Şeytan'ın ve günahın yıkıcı gücünden kurtaracak kutsal bir Kurtarıcıyı yeryüzüne göndereceğini vaat etti. Aynı zamanda Tanrı'nın bu Kurtarıcının eşsiz bir şekilde bakire bir kızdan doğacağını ilan ettiğini de okuduk. Çünkü günahkarların Kurtarıcısı, günah tarafından lekelenmiş olan Adem'in soyundan gelemezdi. O'nun saf ve kutsal olan Tanrı'nın Ruhu'ndan gelmesi gerekiyordu.

Böylece Müjde'de (İncil), Tanrı'nın bu Kurtarıcıyı yeryüzüne göndereceğini vaat etmesinden binlerce yıl sonra Tanrı'nın atadığı zaman geldiğinde, dünyaya kusursuz doğrulukta bir İnsan doğduğunu gördük; O'nun yersel bir babası yoktu, bakire bir kızdan doğdu. Adı **İsa** idi; İsa, *Tanrı kurtarır* anlamına gelir. Evet, İsa Mesih Adem ve Havva'nın günah işlediği günde Tanrı'nın vaat etmiş olduğu kutsal Kurtarıcıdır. O, tek ve biricik Kurtarıcıdır.

Şimdi günahın dünyaya girdiği günde neler olduğunu yeniden incelediğimiz noktaya geri dönelim. Adem ve Havva'nın iyi ve kötüyü bilme ağacından yedikten sonra, ne yaptıklarını hatırlayabiliyor musunuz? Kendilerine, çıplaklıklarını örtmek için incir yapraklarından giysiler yaptılar, utançlarını gizlemek amacı ile bu yaprakları bellerine bağladılar. Çünkü günah işlemeden önce çıplaktılar, ama utançları olmadığı için bu durumdan rahatsız değillerdi. Tanrı, onların kendileri için yaptıkları giysileri kabul etti mi? Hayır. Tanrı onların giysilerini neden kabul etmedi? Çünkü, onlara, insanın Tanrı'nın önündeki günahını örtmek için hiçbir şey yapamayacağını öğretmek istedi. Ama Tanrı yine de Adem ve Havva için bir şey yaptı. Tanrı'nın nasıl bazı masum hayvanları seçtiğini, onları boğazladığını, sonra derilerini ayırdığını ve bu derilerden Adem ve Havva için giysiler yaptığını ve onlara giydirdiğini gördük. Tanrı bu şekilde Adem ve Havva'ya **günahın ücretinin ölüm** olduğunu öğretti. Tanrı yalnızca hayvan kurban etmekle kalmadı, ama aynı zamanda Adem ve soyuna da Kurtarıcıyı göndereceği zaman gelinceye dek, günahı örtmek için hayvanlar kurban etmelerini de buyurdu.

Tanrı böylece onlara **kurtuluş için yalnızca tek bir yolun var olduğunu** açıkça gösterdi: **kurtuluş yolu günahsız bir kurbandı!** Tanrı'nın emrettiği doğruluk yolu, insanın, günahı örten kurbanlar olarak lekesiz hayvanlar seçmelerini ve onları boğazlamalarını talep ediyordu. Bu kurbanlar, Adem'in soyunun günah borcunu ödemek için bir çarmıhta Kanını dökmek üzere gelecek olan **kutsal Kurtarıcıyı sembolize ettiler.** Böylece bu kurban edilen hayvanlar aracılığı ile Tanrı, günahı kaldırmak için mükemmel kurban olarak ölecek olan İsa Mesih'in bir gölgesini günahkarların gözlerinin önüne sermekteydi. Tanrı, bu yol aracılığı ile adil olduğunu sergiledi: *"Bunu adil kalmak ve İsa Mesih'e iman edeni aklamak için şimdiki zamanda kendi adaletini göstermek amacı ile yaptı. "* (Romalılar 3:26)

Adem'in günahını ve Tanrı'nın bir kurtarıcı gönderme konusundaki harika vaadini içeren öyküden sonraki bölümde Adem'in Kayin ve Habil adlarındaki ilk iki çocuğu hakkında bilgi edindik. Habil'in Tanrı'ya, aynı Tanrı'nın buyurmuş olduğu gibi günahı örten bir kurban olarak lekesiz bir kuzuyu keserek sunduğunu gördük. Kayin ise Tanrı'ya kendi çabaları aracılığı ile yaklaşmayı denedi ve Tanrı'ya lanetlenmiş toprakta yetiştirmiş olduğu ürünlerden getirdi. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: *"Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. Rab, Habil'i ve sunusunu kabul etti. Kayin ile*

sunusunu ise reddetti. Kayin çok öfkelendi ve suratını astı. (Yaratılış 4:4, 5) Tanrı, Kayin'in kurbanını neden kabul etmedi? Daha önce de görmüş olduğumuz gibi Tanrı'nın buyurduğu doğruluk yolu şunu ilan ediyordu: ***"Kan dökülmeksizin günah bağışlaması olmaz."*** (İbraniler 9:22) Ancak Kayin, Tanrı'nın belirlemiş olduğu kurban yoluna saygı göstermedi. Kayin Tanrı'ya inanıyormuş gibi yaptı, ama eylemleri ile bunu inkar etti, çünkü Tanrı'nın talep ettiği kurban kanını Tanrı'ya sunu olarak getirmedi. Tanrı, bu nedenle Kayin'i ve sunusunu reddetti. Ama Habil'in kurbanı Tanrı'nın hoşuna gitti ve onun tüm günahlarını bağışladı, çünkü Habil Tanrı'nın sözüne inandı ve O'na bir kuzunun kanını götürdü.

Habil, günahların bedelini ödemek için Kanını döken İsa Mesih'e imanları nedeni ile Tanrı'nın doğru saydığı kişileri sembolize eder. Kayin ise, Tanrı'nın gökyüzünden gönderdiği Kurtarıcının kurbanını kabul etmeyi reddeden ve Tanrı'nın önünde kendi çabaları ile doğru olmaya gayret eden kişilerin bir örneğini temsil eder. Bu güne kadar yalnızca bu **iki yol** var oldu: Habil'in yolu ve Kayin'in yolu. Siz hangi yolu izliyorsunuz? Siz, Habil'in, yani, Tanrı'nın gökyüzünden gönderdiği kutsal Mesih'in kurbanı üzerine bina edilmiş olan **doğruluk yolunu** kabul ettiniz mi? Yoksa hala Kayin'in, insanın iyi işleri ve dinin talep ettikleri üzerine bina edilen **kötülük yolunu** mu izlemektesiniz?

Sevgili dinleyicilerimiz, **Tanrı'nın adil** olduğunu ve günahı hoş göremeyeceğini artık lütfen bilin. Tanrı, Adem ve Havva'ya, Kayin ve Habil'e ve onların tüm soyuna: "Günah işlediğinizi biliyorum. Tamam, ama bu o kadar önemli değil, ben günah işlemiş olduğunuzu unutacağım!" diyemezdi. Tanrı, böyle günahları unutabilir mi? Hiç bir zaman! Eğer Tanrı böyle günahları unutmuş olsaydı, o zaman günahkarlar O'nun kutsallığının nasıl farkına varabilirlerdi? Tanrı, adil bir yargıçtır ve günahı cezalandırmak zorundadır. Günahın cezası ölümdür! İşte, kutsal Kurtarıcı bu yüzden günahlarımızın cezasını çekmek üzere ölmek zorunda kaldı. O, çarmıhta öldüğü zaman, benim ve sizlerin günahlarının cezasını çekti.

Tanrı'nın buyurduğu **doğruluk yolu** ile ilgili olarak Müjde'nin neler yazdığına kulak verelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

*"Günah **bir insan** aracılı ile, ölüm de günah aracılığı ile dünyaya girdi. Böylece ölüm **bütün insanlara** yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi*." (Romalılar 5:12) *"Hiç ayrım yoktur, çünkü **herkes günah işledi** ve **Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı.** İnsanlar, **İsa Mesih'te olan kurtuluş ile, tanrı'nın lütfu ile karşılıksız olarak aklanırlar.** Tanrı, Mesih'i kanı ile günahları bağışlatan, ve imanla benimsenen kurban olarak sundu. Böylece adaletini gösterdi. Çünkü sabredip daha önce işlenmiş günahları cezasız bıraktı. Bunu, adil kalmak ve İsa'ya iman edeni aklamak için şimdiki zamanda kendi adaletini göstermek amacı ile yaptı."* (Romalılar 3:22-26) *"Çünkü **günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı** ise Rabbimiz Mesih İsa'da **sonsuz yaşamdır."*** (Romalılar 6:23)

Bizi dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı'nın isteği ile bir sonraki dersimizde peygamberlerin mesajını yeniden incelemeye ve Tanrı'nın İbrahim'i nasıl dünyaya Kurtarıcı gönderme konusundaki harika planının bir parçası olmaya çağırdığını hatırlayacağız.

Siz, yaşamınızı değiştirebilecek güçte olan Tanrı sözü'nden alınmış şu ifade üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin:

"Günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır." (Romalılar 6:23)

İkinci İnceleme (Bölüm 2): İman İle Doğru Sayılan İbrahim

REVIEW 2: ABRAHAM, RIGHTEOUS BY FAITH

Yaratılış 6-22, v.b.

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenlik içinde yaşamasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Bu gün Tanrı'nın peygamberlerinin mesajını **yeniden incelemeye** devam ediyoruz. Peygamberlerin mesajı bir öyküdür. **Tanrı'nın öyküsü.** Tanrı'nın günah içinde kaybolmuş olan tanrı'nın çocuklarını aramak ve kurtarmak için neler yaptığını anlatan harika öyküsü. Özetleyecek olursak, **Tanrı'nın peygamberlerinin mesajı, günahlı insanların Tanrı'nın önünde nasıl doğru kılınıp aklandıklarını bildiren İyi Haber!** Bu günkü dersimizin adı: **"İman aracılığı ile aklanmak (doğru kılınmak)."**

Her öyküde olduğu gibi, Tanrı'nın kitabının öyküsünün de bir başı ve bir sonu vardır. Bir önceki dersimizde, bu öykünün başlangıcını yeniden inceledik ve ilk insan olan Adem'in, Tanrı'nın düşmanı olan Şeytan'ı izlemeyi nasıl seçtiğini gördük. Adem'in işlediği tek günah, tüm soyunun günah içinde doğmasına ve cehenneme giden yola girmesine neden oldu. Bazı kişiler bu gerçeği inkar etmeye çalışarak şöyle diyorlar: "Adem'in işlediği günah onun kendi sorunuydu! Onun günahı bizi etkilemez!" Ancak bu sözleri söyleyen kişiler, *"**Günah bir insan aracılığı ile**, ölüm de günah aracılığı ile dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi"* (Romalılar 5:12) gerçeğini ilan eden peygamberlerin yazılarını önemsememektedirler.

Woloflar şöyle derler: "Bulaşıcı bir hastalığın etkileri yalnızca bu hastalığa sahip olan kişi ile sınırlı kalmaz." Benzer şekilde, Adem'in günahının laneti, yalnızca Adem'i etkilemek ile kalmadı, ama bulaşıcı bir hastalık gibi hepimizi etkiledi. Tüm insanların günahlı bir doğa ile dünyaya gelmelerinin nedeni, Adem'in ilk günahıdır. "Bir sıçan yalnızca kendisi gibi toprağı kazan bir yavru doğurur." (Wolof atasözü). Benzer şekilde, hepimiz ilk atamız Adem'in doğasını miras aldık. İçimizde bulunan bu günahlı doğanın Tanrı bizim için bir çözüm sağlamadığı sürece bizi sonsuza kadar yargılayacağı mutlak bir kesinliktir. İyi Haber, Rab Tanrı'nın **bir çözüm** sağlamış olduğudur. Tevrat'ta okuduğumuz gibi, Adem ve Havva'nın günah işlediği aynı gün Tanrı, merhameti nedeni ile bir vaatte bulundu. Yeryüzüne, bakire bir

kızdan doğacak olan doğru bir Kurtarıcı göndereceğine dair söz verdi. Bu Kurtarıcı, Adem'in çocuklarının günahlarının borcunu ödeyecek bir Kurban olarak Kanını dökecekti.

Müjde (İncil) kitabındaki çalışmamızda, Tanrı'nın, belirlemiş olduğu zaman geldiğinde, vaat etmiş olduğu Kurtarıcı'yı yeryüzüne gönderdiğini gördük. O, günahsız İnsan, **İsa Mesih'ti.** Günah işleyen Adem ve günah işlemeyen Mesih arasındaki farkın, Tanrı Sözü tarafından nasıl açıklandığına kulak verelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

*"Çünkü **ölüm** bir tek adamın suçu yüzünden o tek adam aracılığı ile egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın bol lütfunu ve aklanma bağışını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde **yaşamda** egemenlik sürecekleri çok daha kesindir. İşte, tek bir suçun **bütün insanların mahkumiyetine** yol açtığı gibi, bir doğruluk eylemi de **bütün insanlara yaşam veren aklanmayı** sağladı. Çünkü bir adamın söz dinlemezliği yüzünden nasıl bir çoğu **günahkar** kılındıysa, bir adamın söz dinlemesi ile bir çoğu da **doğru** kılınacaktır."* (Romalılar 5:17-19)

Kutsal Yazıların **Adem'de** olanlar ve **İsa Mesih'te** olanlar ile ilgili olarak söyledikleri işte bunlardır.

Her birimiz Adem'in benzerliğinde **doğduk.** Ama Tanrı Adem'in çocuklarını yüreklerinde **yeniden doğmaya, Adem'in benzerliğini** üzerlerinden çıkarmaya ve **Mesih'in benzerliğini** giyinmeye davet ediyor! Böyle bir şey nasıl mümkün olabilir? Yalnızca **iman aracılığı ile!** Kutsal Yazılar, eğer siz Rab İsa Mesih'in günahınızın borcunu ödediğine yüreğinizde inanırsanız, Tanrı'nın, Kutsal Ruhu'nun gücü aracılığı ile yüreğinizi temizleyerek ve yenileyerek yeniden doğmanızı sağlayacağını bildiriyor. Mesih'te yeni bir yaratık olacaksınız; artık kendiniz için değil, sizin içi ölen ve dirilen Rab İsa Mesih için yaşayacaksınız.

Gelin şimdi tekrar Tevrat'a dönelim ve yaptığımız ikinci incelemeye Tanrı'nın, dünyaya Kurtarıcı göndermek hakkındaki **planında** nasıl hareket ettiğini hatırlayarak devam edelim. Kronolojik derslerimizde Adem'in Kayin ve Habil adlarındaki ilk iki oğlunu gördük. Habil, Tanrı'nın, bir kurban olarak Kanını dökmek için gelecek olan Kurtarıcı ile ilgili vaadine inandı, ama Kayin Tanrı'nın vaadine inanmadı. Tanrı Kayin'i, tövbe edebilmesi için hesap vermeye çağırdı, ama Kayin'in karşılığı yalnızca öfkelenmek ve küçük kardeşi Habil'i öldürmek oldu.

Bu olaydan sonra, Adem'in çocuklarının çoğunun Kayin'in attığı adımın ardından yürüdüklerini gördük; günah içinde eğendiler ve bu nedenle Nuh'un zamanı geldiğinde Kutsal Yazılar'da şunları okuyoruz: *"Rab baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, insanın **aklı fikri hep kötülükte.**"* (Yaratılış 6:5) Tanrı'nın, Adem çocuklarını bir tufan ile nasıl yok etmeyi amaçladığını gördük. Ahlak açısından çürümüş ve mahvolmuş insanların yaşadıkları bu dönemde, Nuh, Tanrı'nın gelecek olan Kurtarıcı ile ilgili vaadine inanan tek kişiydi. Tanrı bu nedenle Nuh'a ailesi ve bir çok hayvan için bir sığınak olacak büyük bir gemi inşa etmesini söyledi. Nuh gemiyi inşa ederken Tanrı tam yüz yıl günahkarlara sabır ile katlandı. Ama tüm bunlara rağmen Nuh ve ailesinin dışında hiç kimse tövbe etmedi ve Tanrı'nın Sözü'ne inanmadı. Böylece sonunda, sözüne sadık olan Tanrı her şeyi vaat ettiğine uygun olarak yaptı ve kendileri için sağlamış olduğu sığınak gemiye girmeyi reddeden herkesi dünyadan sildi.

Bu olaydan sonra Nuh'un soyunun yavaş yavaş Tanrı'nın Sözü'nü unuttuğunu gördük, çünkü onlar da Adem'in çocukları olduklarından, doğaları günahlıydı. Sonra Babil Kulesi ile ilgili öyküyü okuduk ve insanların nasıl dünya halkını tek bir yerde toplamaya ve Tanrı'ya karşı isyan ederek nasıl büyük bir kent ve yüksek bir kule inşa etmeye çalıştıklarını gördük.

Ama Tanrı, onların dillerini karıştırarak ve onları tüm yeryüzünün dört bir bucağına dağıtarak yargıladı.

Daha sonra, **İbrahim peygamberin** harika öyküsünü okuduk. İbrahim'in, Tanrı'nın, Adem'in çocuklarını günahın egemenliğinden kurtarmak için yapmış olduğu planda çok önemli bir yere sahip olduğu doğrudur. İbrahim'in babası putlara tapan biriydi ve İbrahim de tüm Adem soyu gibi bir günahkardı. Ancak, Tanrı'nın harika planı aracılığı ile İbrahim'e göründüğünü ve ona babasının evinden çıkmasını ve ülkesinden ayrılmasını buyurduğunu gördük. Tanrı, İbrahim'den yeni bir ulus yaratmayı planladı; kutsal Kurtarıcı, bu ulustan dünyaya gelecekti. Tevrat'ta, Yaratılış kitabının on ikinci bölümünde İbrahim'i çağıran Tanrı'nın ona şu sözleri söylediğini okuduk:

"Ülkeni, akrabalarını, baba evini bırak ve sana göstereceğim ülkeye git.Seni büyük bir ulus yapacağım, seni kutsayacak, sana ün kazandıracağım, bereket kaynağı olacaksın. Seni kutsayanları kutsayacak, seni lanetleyeni lanetleyeceğim. Yeryüzündeki bütün halklar ***senin aracılığın ile kutsanacak.****"* (Yaratılış 12:1-3)

Tanrı, İbrahim'e neden başka bir ülkeye gitmesini buyurdu? Tanrı, İbrahim'den **yeni bir ulus** yapmak istedi. **Tanrı İbrahim'den neden yeni bir ulus yapmak istedi?** Tanrı bu ulus aracılığı ile Kutsal Yazıları yazacak olan peygamberlerin ortaya çıkmasını planladı. Ve Tanrı bu aynı ulus aracılığı ile **Kurtarıcıyı** dünyaya göndermeyi amaçladı. Tanrı bu nedenle İbrahim'e, *"Bereket kaynağı olacaksın. Yeryüzündeki bütün halklar senin aracılığın ile bereketlenecek"* diyerek vaatte bulundu.

Tanrı, İbrahim'e verdiği vaadi yerine getirdi mi? Evet, yerine getirdi! İbrahim yüz yaşındayken ve karısı Sara doksan yaşındayken, Tanrı onlara aynen söz vermiş olduğu gibi, İshak adında bir oğul verdi. İshak'ın yeni **İsrail** ulusunu oluşturan on iki oğula sahip, Yakup adlı bir oğlu vardı. Aranızda Kutsal Yazıları bilenler, Kurtarıcının İsrail ulusu aracılığı ile geldiğini bilirler. Çünkü hem Meryem (İsa'nın annesi) ve hem de Yusuf (İsa'yı evlatlığa kabul eden babası /velisi) İbrahim'in soyundan geliyorlardı. Bu nedenle Müjde'deki ilk ayette şunlar yazılıdır: ***"İbrahim oğlu,*** *Davut oğlu İsa Mesih'in soy kaydı şöyledir."* (Matta 1:1) İsa Mesih yersel biçimi açısından, İbrahim, İshak ve Yakup aracılığı ile geldi. Ama kutsal Canı açısından, O, yeryüzünde doğmak üzere göklerden gelen, En Yüce Olan'ın Oğlu, Tanrı Sözü'ydü *(Kalimat Allah).*

Ama şimdi bunları bırakalım ve İbrahim'in öyküsüne geri dönelim, çünkü İbrahim hakkında hatırlanması gereken bir başka önemli nokta daha var. İbrahim'in de Adem çocuklarının tümü gibi günah içinde doğduğunu gördük. Ama Kutsal Yazılar bize İbrahim'in bu gün Kutsal Olan Tanrı'nın huzurunda sonsuza kadar kalacağı Cennette bulunduğunu söylerler. Şimdi şu soruyu soralım: **İbrahim, Tanrı'nın, onun günahlarını bağışlaması, onu doğru sayması ya da aklaması ve cennete alması için ne yaptı?** Kutsal Yazılar bu konuda ne der? Şöyle der: *"İbrahim Tanrı'ya* ***iman etti*** *ve bu, ona* ***doğruluk*** *sayıldı."* (Yaratılış 15:6)

İbrahim **Tanrı'ya**—Tanrı'nın Kendisine—iman etti. İbrahim **Tanrı'nın ona söylediği şeye** iman etti. Tanrı bu nedenle onu doğru saydı ve ona doğruluğu itimat etti. Bu gün bu programı dinlemekte olan sizler, **İbrahim'in iman ettiği gibi siz de Tanrı'nın Sözü'ne iman ediyor musunuz?** Tanrı'nın var olup olmadığına ya da Tek olup olmadığına iman edip etmediğinizi sormuyoruz. Şeytan bile Tanrı'nın var olduğunu biliyor. Tanrı'nın istediği O'nun buyurmuş olduğu kurtuluş yolu ile ilgili **söylediklerine**, İbrahim'in iman etmiş olduğu gibi iman etmenizi ister. İbrahim bize neye iman etmemiz gerektiğini söyledi. İbrahim'in, oğlunun yerine bir koç sunduğu gün o mütemayiz dağın üzerinde ne söylediğini hatırlayabiliyor

musunuz? İbrahim, *"yakmalık kuzu için sunuyu Tanrı'nın kendisi sağlayacak!"* dedi. (Yaratılış 22:8) Ve İbrahim koçu kestikten sonra, odağa, *'Rab sağlayacak'* anlamına gelen *Yehova Yireh* adını verdi. (Yaratılış 22:14) Tanrı, kurban edilecek koçu zaten sağlamışken İbrahim o dağa neden *"Tanrı sağlaya**cak**"* adını verdi? İbrahim o sırada bir peygamber olarak gerçekleşecek olayları duyuruyordu. İbrahim, *"Rab sağlaya**cak**"* dediği zaman, sunakta yatan oğlunun yerine geçen koçun bulunduğu o dağda gerçekleşecek olayları önceden bildiriyordu. İbrahim, Kurtarıcının **Kendisine iman eden herkesi** Tanrı'nın adil yargısından **kurtarmak için** aynı dağın üzerinde Kanını dökeceği güne önceden bakıyordu.

Müjde kitabında yaptığımız çalışmada İsa Mesih'in İbrahim'in peygamberliğini yerine getirmek için İbrahim'in zamanından yaklaşık iki bin yıl sonra dünyaya geldiğini gördük. Evet, Yeruşalim'in dışında İbrahim'in, oğlunun yerine kurban ettiği koçun bulunduğu dağda, Kurtarıcı İsa, Adem'in çocuklarını kurtarmak için Kanını döktü. İşte bu nedenle, İsa'yı çarmıha çiviledikten sonra İsa'nın ölmeden önce, yüksek ses ile, ***"Tamamlandı!"*** dediğini duyduk. *"Tamamlandı"* sözü, *"Bitti, yapılacak bir şey kalmadı"* anlamındadır. İsa, neden "Tamamlandı!" dedi? İsa, bu sözcüğü kullandı, çünkü **O'nun çarmıhtaki ölümü,** Tanrı'nın uzun zaman önce peygamberleri aracılığı ile bildirdiği **kurtuluş planı tamamlandı! İsa'nın ölümü, İbrahim'in kurbanının ve tüm hayvan kurbanların sembolizmini yerine getirerek gerçekleştirdi!**

Bu gün bizi dinlemekte olan sizler, İsa Mesih'in Kendisinin Tanrı'nın gökyüzünden göndermiş olduğu mükemmel ve nihai kurbanlık (*İd el-Adha*) "koyun" olduğuna iman ediyor musunuz? **İbrahim'in imanına sahip misiniz?** İbrahim'in imanı ile ilgili olarak Müjde'nin neler söylediğine kulak verelim:

(Romalılar 4) *[1] Şu halde soyumuzun atası İbrahim'in durumu için ne diyelim? [2] Eğer İbrahim yaptığı iyi işlerden dolayı aklandıysa, övünmeye hakkı vardır, ama Tanrı'nın önünde değil. [3] Kutsal Yazı ne diyor? **'İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı (ve ona doğruluk sayıldı).'** [22] Bunun için de alanmış sayıldı. [23-24] 'Aklanmış sayıldı' sözü, **yalnız onun için değil,** ama aklanmış sayılacak olan **bizler**—Rabbimiz İsa'yı ölümden dirilten Tanrı'ya iman eden bizler—**için de** yazıldı. [25] İsa **suçlarımız için** ölüme teslim edildi ve **aklanmamız için** diriltildi.* Amin.

Bizi dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki programımızda bize tekrar katılacağınızı ümit ediyoruz. Tanrı isterse, peygamberlerin mesajını yeniden incelemeye devam edeceğiz ve Tanrı'nın dünyanın Kurtarıcısının gelmesi amacı ile yolu hazırlaması için seçmiş olduğu bir başka büyük peygamberi göreceğiz. Bu peygamber Musa'dır.

Tanrı size Kutsal Yazıların ilan ettikleri hakkında net bir anlayış versin ve sizi bereketlesin:

"İbrahim Tanrı'ya iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı." (Romalılar 4:3)

İkinci İnceleme (Bölüm 3): Musa, Tanrı'nın Kutsal Yasası

REVIEW 3: MOSES, GOD'S HOLY LAW

Mısır'dan Çıkış 1-20 v.b.

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Bu gün, günahkarların Tanrı'nın önünde, nasıl doğru olabileceklerini gösteren İyi Haber'i yazan peygamberlerin mesajını **yeniden incelemeye** devam etmeyi planlıyoruz. Tanrı'nın peygamber Musa'nın zihnine yerleştirmiş olduğu kitabı, Tevrat'ı incelemeyi sürdürüyoruz. Daha önce de görmüş olduğumuz gibi Musa'nın Tevrat'ı gerçeği bilmeyi arzu eden herkesin gözünde büyük değere sahiptir. Tevrat, duyduğumuz her şeyin Tanrı'dan gelip gelmediğini bilmek amacı ile tetkik edebileceğimiz, Tanrı tarafından bina edilen bir temeldir.

Tevrat'ın başlangıcında atamız **Adem'in** nasıl günah işlediğini gördük. Onun günahı tüm soyuna, Rab Tanrı'nın daha önceden uyarmış olduğu gibi acı, ölüm ve sonsuz ceza getirerek bulaşıcı bir hastalık gibi **yayıldı.** Ama şimdi okuyacağımız şu Kutsal Yazı için Tanrı'ya teşekkür ediyoruz: *"Günahın çoğaldığı yerde, Tanrı'nın lütfu daha da çoğaldı."* (Romalılar 5:20) Evet, Adem ve Havva'nın günah işlediği o günde Tanrı, lütfederek, Adem'in çocuklarını günahın getirdiği lanetten kurtarmak için bir gün dünyaya bir **Kurtarıcı** göndereceğini ilan etti.

Yeniden incelediğimiz derslerin sonuncusunda, Tanrı'nın **İbrahim'i** çağırdığını, ve İbrahim'e ondan tüm peygamberlerin ve Kurtarıcının geleceği **yeni bir ulus** yaratacağını vaat ettiğini gördük. Böylece İbrahim'in İshak adlı bir oğlu oldu; İshak'ın da Yakup adında bir oğlu oldu ve Yakup'un on iki oğlundan ise **İsrail'in** on iki oymağı ortaya çıktı.

Şimdi Tanrı'nın, İbrahim'in soyu olan İsraillileri, Rab Tanrı'nın nasıl biri olduğunu ve günahkarların Tanrı'nın adil yargısından kaçmak için hangi yoldan gitmeleri gerektiğini insanlığa öğretmeleri için nasıl kullandığını görmek üzere yeniden yaptığımız incelememize devam edelim. Bu günkü dersimizin adı: **"Tanrı'nın Kutsal Yasası."**

Tevrat'taki çalışmamızda, Tanrı'nın, uzun zaman önce İbrahim'e bildirmiş olduğu gibi, İsrail oğullarının Mısır ülkesinde köle olmalarına izin verdiğini gördük. Tanrı, atamış olduğu zaman geldiğinde, **Musa'yı** İsraillilere gönderdi. Musa, kötü kalpli Mısır kralı Firavun'un evinde büyümüş olan bir İsrailliydi.

Tanrı, Musa'yı Firavun'a gönderdi ve ona şu sözleri söylemesini buyurdu: "Rab Tanrı diyor ki, 'Bana tapınabilmeleri için **halkımı serbest bırak, gitsinler!'** Ancak Firavun Tanrı'nın bu isteğini reddetti ve alay ederek şöyle dedi: "Rab kim oluyor? İsrail halkının gitmesine asla izin vermeyeceğim." Tanrı, bu nedenle, İsraillilerin dışındaki ülke halkının üzerine gönderdiği dokuz korkunç bela aracılığı ile Gücünü ve Görkemini Mısırlılara bildirdi. Ama yine de, Tanrı'nın Firavun'un gözlerinin önünde yaptığı belirtiler ve harikalar Firavun'un tövbe etmesine ve Musa'nın sözlerini dinlemesine neden olmadı. Tanrı, Musa'ya şöyle dedi: "Firavun'un ve Mısır'ın üzerine bir bela daha göndereceğim. Bu beladan sonra Firavun, Mısır'dan ayrılmanıza izin verecek." Bu son belanın ne olduğunu hatırlıyor musunuz? Evet, bu bela, her evdeki **ilk doğanın öldürülmesiydi.**

Böylece, Tanrı'nın, Firavun'un evinde ve Mısır'daki tüm evlerde ilk doğanı öldürdüğünü gördük. Ama Tanrı, İsrail oğullarının ilk doğanlarını kurtardı, çünkü onlar Tanrı'nın buyruğuna itaat ederek evlerinin kapılarının üzerine **kuzunun kanını** sürmüşlerdi. Tanrı onlara şu vaatte bulunmuştu: *"Bulunduğunuz evlerin üzerindeki kan sizin için belirti olacak.* ***Kanı görünce üzerinizden geçeceğim****. Mısır'ı cezalandırırken ölüm saçan, size hiç bir zarar vermeyecek."* (Mısır'dan Çıkış 12:13) Tanrı, böylece kuzunun kanı nedeni ile İsrail oğullarının ilk doğanlarını öldürmeyerek evlerinin üzerinden geçti. Tanrı, İsrail oğullarını Firavun'un elinden işte böyle kurtardı.

Fısıh öyküsünün daha önce de görmüş olduğumuz gibi, İsrail oğullarının Firavun'un egemenliğinden kurtarılmalarından **daha derin bir anlamı** bulunmaktadır. Çünkü Kutsal Yazılar şöyle der: *"Bu olaylar, başkalarına ders olsun diye onların başına geldi; çağların sonuna gelmiş olan bizleri uyarmak için yazıya geçirildi."* (1. Korintliler 10:11) Tanrı'nın, ilk doğanlarını ölümden esirgemesi ve onları Firavun'un elinden kurtarması için İsrail oğullarının evlerinin kapılarına sürdükleri kuzunun kanı ile ilgili öykü bir örnektir. Bu öykü günahkarları, Firavun'dan bile kötü olan köle başı Şeytan'dan kurtarmak için Tanrı'nın düzenlemiş olduğu **kurtuluş yolunun bir örneğini oluşturur.**

Tanrı'nın Sözü, bize Tanrı'nın tüm çocuklarının **kölelere** benzediğini gösterir. Belki aranızdan bazılarını şöyle düşünüyor olabilirler: "Evet, bizler Tanrı'nın köleleri olduğumuzu biliyoruz!" Ancak bu düşünce Rab İsa'nın Müjde'de (İncil) ilan ettiği şu ayet ile uyum içinde değildir: *"Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes* ***günahın kölesidir.****"* (Yuhanna 8:34) Ve Adem'in tüm çocukları günahın köleleri oldukları için aynı zamanda Şeytan'ın da köleleridirler. Çünkü Şeytan günahın efendisidir. Kesinliği mutlak olan gerçek şudur: Şeytan'ın kölesi olan kişinin kendisini özgür kılmak için hiç bir çaresi yoktur! Bir köle kendisini özgür kılabilir mi? Kendisini özgür bırakması için efendisine verebileceği bir şeyi var mıdır? Efendisi iyi biri ise bu belki mümkün olabilir, ama Şeytan gibi bir efendi ile böyle bir şey mümkün olamaz. Aynı Firavun gibi, Şeytan da kölelerinin çekip gitmelerine kendi rızası ile asla izin vermeyecektir. Asla! Ah, biz Adem çocuklarının laneti ne kadar da büyüktür! Bizi, köleleri haline getirmiş olan Şeytan'ın elinden kurtarabilecek biri var mıdır? Evet, Tanrı'ya övgüler olsun ki, **bir Kurtarıcı** vardır! Tanrı, bize, bizi özgür kılacak olan Biri'ni göndermiştir. Bu Kişi, Tanrı'nın tüm peygamberlerinin tanıklık ettiği gökyüzünden gelen, güçlü ve adil Kurtarıcı İsa Mesih'tir!

Tevrat'ta Tanrı'nın, bakire bir kızdan doğacak olan kutsal Kurtarıcı aracılığı ile Şeytan'ın başını nasıl ezeceğini vaat ettiğini gördük. **Mezmurlar'da,** Davut peygamberin, Tanrı'nın, "Oğlu" olarak adlandırdığı bu Kurtarıcının, korkunç bir şekilde – O'na işkence edilecek, elleri ve ayakları delinecekti - öldürüleceğini yazdığını okuduk. **Müjde** kitabında, bu harika Kurtarıcı ile ilgili daha çok açıklama okuduk. Kurtarıcı, mükemmel bir yaşam süren ve daha sonra çarmıhta günahlarımız için ölen ve tekrar mezardan dirilen Meryem oğlu İsa'dır. Evet, İsa, Tanrı'nın peygamberlerinin günahkarların Kurtarıcısı hakkında uzun zaman önce yazmış olduklarını yerine getiren bu Kişi, İsa'dır.

Tanrı Sözü İsa Mesih'i, **"Tanrı'nın Kuzusu"** olarak adlandırır. İsa, Fısıh gününde boğazlanan kuzular gibi, bizleri yargıdan kurtarmak için Kanını döktü. Tanrı'nın ilk Fısıh gününde bir kuzunun kanı aracılığı ile İsrail oğullarını kurtarmasından yaklaşık bin beş yüzyıl sonra Tanrı, Adem oğullarının Doğru Mesih İsa'yı bir çarmıha çivilemelerine izin verdi. Ve İsa, bir Fısıh Bayramı gününde çarmıha gerildi. Böylece, **İsa** İbrahim'in kurbanının (*İd el-Adha*) sembolizmini yerine getirdiği gibi, aynı zamanda **Fısıh kuzusunun sembolizmini de yerine getirdi.** O gün O'nu çarmıha geren insanlar, bunu bilgisizlikleri nedeni ile yaptılar, ama Tanrı, daha dünyayı yaratmadan önce Mesih'in kurban edilmesini planlamıştı. (Bakınız Vahiy 13:8; Elçilerin İşleri 3:17)

İsa, günah için sunulan mükemmel ve nihai Kurban'dır. **İsa Mesih'in kanı,** Tanrı'nın Adem çocuklarını günahın egemenliğinden kurtarmak için talep ettiği **yasal ücrettir.** Kutsal Yazılar bu gerçek ile ilgili olarak şu ifadeyi beyan ederler:

"Fısıh kuzumuz Mesih (bizim için) kurban edildi." (1. Korintliler 5:7) *"Evet, biz daha çaresizken Mesih belirlenen zamanda tanrısızlar için öldü. Bir kimse doğru insan için güç ölür, ama iyi insan için belki biri ölmeyi göze alabilir. Tanrı ise bizi sevdiğini şunun ile kanıtlıyor: Biz daha günahkarken Mesih bizim için öldü."* (Romalılar 5:6-8)

Şimdi Fısıh ile ilgili öyküyü bir kenara bırakalım ve Tanrı'nın İsrail oğullarına emanet etmiş olduğu kutsal yasa ile ilgili neler öğrendiğimiz hatırlayalım. Tevrat'ta yaptığımız araştırmada Tanrı'nın, çöldeki Musa'ya ve İsraillilere Sina Dağı'nın üzerine ateş, gök gürültüsü ve şimşek ile inerek Kutsallığını ve Görkemini nasıl açıkladığını gördük. Tanrı o gün İsraillilere On Buyruğunu ve *Musa'nın Yasası* olarak adlandırılan pek çok başka buyruğunu iletti. Tanrı, onlara şu buyruklarını verdi: **"Tanrın Rabbi tüm yüreğin, tüm canın ve tüm aklın ile seveceksin:** Benden başka tanrın olmayacak! Kendine herhangi bir put yapmayacaksın! Tanrın Rabbin adını boş yere ağzına almayacaksın! Şabat günü'nü kutsal sayarak anımsa! **Komşunu kendini sevdiğin gibi seveceksin!** Annene ve babana saygı göster! Adam öldürmeyeceksin! Zina etmeyeceksin! Çalmayacaksın! Komşuna karşı yalan yere yanıklık etmeyeceksin! Komşunun hiç bir şeyine göz dikmeyeceksin! " Ve Tanrı bu kutsal buyruklara şu sözleri ekledi: *"Çünkü Yasa'nın her dediğini yerine getirse de **tek konuda** ondan sapan kişi bütün Yasa'ya karşı suçlu olur."* (Yakup 2:10) *"Yasa kitabında yazılı olan **her şeyi** sürekli yerine getirmeyen herkes lanetlidir."* (Galatyalılar 3:10) İşte Tanrı'nın Musa'ya vermiş olduğu kutsal yasanın ilan ettikleri bunlardır!

Sevgili dinleyiciler, doğduğunuz günden öldüğünüz güne kadar sizden düşünce, söz ve eylemde mutlak mükemmelliği talep eden Tanrı'nın bu kutsal yasasını yerine getirdiniz mi? Her gün, her saat, gündüz ve gece Rab Tanrınızı tüm yüreğiniz, tüm canınız ve tüm aklınız ile sevmeniz gerekir. Aynı zamanda komşunuzu da kendinizi sevdiğiniz gibi sevmeniz talep edilir. Bu kutsal yasayı yerine getirdiniz mi? Kutsal Yazılar şöyle der: *"Doğru olan hiç kimse yok, bir kişi bile!"* (Romalılar 3:10) *"Günahımız yok dersek kendimizi aldatırız, içimizde*

gerçek olmaz!" (1. Yuhanna 1:8) Hiç birimiz hiç bir zaman Tanrı'nın talep ettiği her şeyi yerine getirmedik, çünkü hepimiz günahlı bir doğa ile dünyaya geldik.

Belki bazılarınız şöyle bir soru sorabilir: "Eğer Musa'nın Yasasını hiç birimiz yerine getiremiyorsak, o zaman Tanrı neden bu yasayı bize verdi? Tanrı, herkesin mahvolmasını isteyen Biri midir? Hayır, Tanrı Sevgi'dir ve hiç kimsenin mahvolmasını istemez. O zaman Tanrı, hiç kimsenin yerine getiremeyeceğini çok iyi bildiği halde, günahkarlara bu kutsal buyruklarını neden verdi? Bu buyrukların amacı nedir? Tanrı, bu soruyu şu sözleri ile yanıtlar:

*"Bu nedenle, Yasa'nın gereklerini yapmakla hiç kimse Tanrı katında aklanmayacaktır. Çünkü **Yasa sayesinde günahın bilincine varılır**."* (Romalılar 3:20) *"Oysa İsa Mesih'e olan imana dayanan vaat **iman edenlere** verilsin diye Kutsal Yazı bütün dünyayı günahın tutsağı ilan ediyor."* (Galatyalılar 3:22)

Böylece, Tanrı'nın bize O'nun önünde kusurlu olduğumuzu ve günahın getirdiği laneti bizim yerimize taşıyan İsa Mesih'e duyduğumuz ihtiyacı göstermek için Kendi kutsal buyruklarını günahkarlara emanet ettiğini keşfediyoruz. İnsanlar arasında, Tanrı'nın Musa'ya emanet ettiği **kutsal yasayı yerine getiren tek Kişi Rab İsa Mesih'tir.** Daha önce görmüş olduğumuz gibi, İsa, Adem'in soyundan tamamen farklıydı, çünkü O, Adem çocuklarının günahlı doğasını paylaşmıyordu. İsa, bir bakire kızdan doğmak üzere gökyüzünden yeryüzüne gelen Tanrı'nın Sonsuz Sözü'dür. İsa, bizimkine benzeyen bir beden aldı, ama O'nda günahlı doğamız yoktu. İsa, bu yüzden yeryüzündeyken şöyle diyebildi: *"Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, **tamamlamaya geldim.**"* (Matta 5:17) İsa'nın ne söylediğini işittiniz mi? O'nun bu sözleri, çok derin ve harika bir gerçeği dile getirir. İsa, Tanrı'nın Musa'ya emanet ettiği kutsal yasayı **yerine getirmek** için dünyaya geldiğini söyledi. Bu sözlerin ne anlam ifade ettiğini anlıyor musunuz? **İsa, biz Adem çocukları için bizim kendimizin asla yapamayacağı bir şey yaptı! Tanrı'nın kutsal yasasını yerine getirdi** ve bundan sonra **bizim yerimize yasanın lanetini taşımak** ve bizi Tanrı'nın adil yargısından kurtarmak için çarmıhta Kanını döktü.

İsa ölmeyi hak etmedi, çünkü O hiç bir zaman günah işlemedi. Ama buna rağmen, Tanrı'nın peygamberleri aracılığı ile vaat etmiş olduğu kurtuluş planını tamamlamak için yaşamını kendi isteği ile bizim uğrumuza verdi. Ve İsa günah borcumuzu ödemek için Kanını döktükten sonra, Tanrı O'nu üçüncü gün ölümden diriltti! Kutsal Yazıların bu konu ile ilgili neler söylediklerine kulak verin. Şöyle diyorlar:

*"(Tanrı'nın kutsal yasası) **İsa Mesih'te olanları mahkum edemez!** İnsan benliğinden ötürü güçsüz olan Kutsal Yasa'nın yapamadığını Tanrı yaptı. Öz Oğlu'nu günahlı insan benzerliğinde günah sunusu olarak gönderip günahı insan benliğinde yargıladı."* (Romalılar 8:1, 3)

Sevgili dinleyici dostlarımız, umudunuzu neye bağladınız? Günahlarınızın cezasını taşımış olan Doğru Kurtarıcı hakkındaki Tanrı'nın İyi Haberi'ne mi güveniyorsunuz, yoksa hala kendi "iyi" işlerinize mi güveniyorsunuz? Tanrı Sözü'nün ilan ettiği şu gerçeği unutmayın. Birlikte dinleyelim:

*"Yasa'nın gereklerini yapmış olmaya güvenenlerin hepsi lanet altındadır. Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Yasa Kitabında yazılı olan **her şeyi** sürekli yerine getirmeyen herkes lanetlidir.' Ama İsa Mesih bizim için lanetlenerek bizi Yasa'nın lanetinden **kurtardı.** Öyle ki, O'na **iman eden herkes** sonsuz yaşama kavuşsun ve mahvolmasın!"* (Galatyalılar 3:10, 13; Yuhanna 3:16)

Bizi dinlediğiniz için teşekkür ederiz.

Bundan sonraki dersimizde Tanrı isterse, Peygamberlerin Yazıları ile ilgili yapmakta olduğumuz yeniden incelemeyi tamamlayacağız ve İsa Mesih'in her şeyi peygamberlerin O'nun ile ilgili bildirdiklerine uygun olarak nasıl yerine getirdiğini ve böylece Adem çocukları için bir kurtuluş ve esenlik kapısı açtığını göreceğiz.

Tanrı size bu gün çalıştığımız konular hakkında anlayış versin ve Sözü'ndeki şu vaadi hatırlamanıza yardımcı olsun:

"Tanrı'nın kutsal yasası, İsa Mesih'te olanları mahkum edemez!" (Romalılar 8:1)

İkinci İnceleme (Bölüm 4): İsa Mesih, "Tamamlandi!"

REVIEW 4: JESUS CHRIST, "IT IS FINISHED!"

Yuhanna 19, İbraniler 10

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Üç program önce Tanrı'nın peygamberlerinin mesajını yeniden incelemeye başladık. Bu gün, Tanrı'nın yardımı ile, **bu ikinci incelememize son vermeyi** planlıyoruz. Bu günkü programımızın adı: **"Tamamlandı!"**

Daha önce görmüş olduğumuz gibi, Tanrı, Kitabını **iki önemli kısma** ayırdı: Eski Antlaşma ve Yeni Antlaşma. **Eski Antlaşma,** Tanrı'nın harika kitabının ilk kısmıdır. Tevrat'ı (Torah), Mezmurları (Zebur) ve peygamberlerin diğer yazılarını içerir. Tanrı'nın Kitabının ilk bölümünde, atamız Adem'in Tanrı'ya nasıl itaatsizlik ettiğini ve böylece tüm soyunu Şeytan'ın krallığına getirdiğini gördük. Ama buna rağmen aynı zamanda Tanrı'nın, iman edenleri kurtarmak ve onları tekrar Tanrı'nın krallığına geri getirmek için Adem oğullarına gökyüzünden güçlü bir Kurtarıcı göndermeyi vaat ettiğini de öğrendik. Bu harika vaat, Eski Antlaşma'daki en önemli bölümdü.

Tanrı, Kurtarıcıyı yeryüzüne göndermek için yaptığı **Planını uygulamaya koymak üzere,** yaşı hayli ilerlemiş olan İbrahim'i çağırdı ve ona şöyle dedi: *"Seni büyük bir ulus yapacağım ve yeryüzündeki bütün halklar senin aracılığın ile kutsanacaklar."* (Yaratılış 12:2, 3) Böylece Tanrı'nın, İbrahim'i nasıl İsrail ulusunun babası yaptığını gördük. Tanrı'nın Peygamberlerin Yazılarını emanet ettiği ulus, bu ulustur. Tanrı, bin beş yüz yıl boyunca, birbirinden farklı pek çok kişinin – peygamber Musa'dan peygamber Yahya'ya kadar – zihnine yerleştirdiği Sözü'nü İsraillilere gönderdi. Tanrı, bu peygamberler aracılığı ile Adem oğullarının yaptıkları kötülükleri azarladı ve onlara günah borçlarını ödemek için Kanını dökecek olan doğru Kurtarıcının geleceğini açıkladı.

Görmüş olduğumuz gibi, Tanrı'nın günahkarlar ile yaptığı Eski Antlaşma hayvanların kurban edilmesini talep ediyordu. Bu Antlaşma şunu ilan ediyordu: "Kan dökülmeksizin günah bağışlaması olmaz, çünkü **günahın ücreti ölümdür!"** ama insanların daha ilk kuşaktan

itibaren sundukları hayvan kurbanlar, günahın bedelini gerçekten ödeyemezlerdi, çünkü **bir hayvanın değeri** ile **bir insanın değeri** eşit değildir. Örneğin, eğer bir oyuncak arabam varsa, bu arabayı alıp bir oto galerisine götürerek, gerçek bir araba ile, örneğin bir Mercedes ile değiştirebilir miyim? Elbette değiştiremem. Bunu yapmam neden mümkün değildir? Çünkü benim oyuncak arabamın değeri gerçek bir arabanın değeri ile aynı değildir. Benzer şekilde, Tanrı'nın önceki kuşaklarda talep ettiği hayvan kurbanlar günahı kaldıramazlardı, çünkü bir hayvanın değeri ile bir insanın değeri eşit değildir. Daha önce görmüş olduğumuz gibi hayvan kurbanlar Tanrı'nın gerçek kurbanı yeryüzüne göndermesi için beklerken uygulanan örneklerden (sembollerden) ibarettiler: Yeni Antlaşma'yı getiren Doğru Kurtarıcı, gerçek Kurban'dı! Hayvan kurbanlar günahları yalnızca bir süre için örtebiliyorlardı; günahları kalıcı olarak uzaklaştıramıyorlardı.

Tanrı'nın Kitabının inci kısmı, **Yeni Antlaşma** ya da Müjde (İncil) olarak adlandırılır. Yeni Antlaşma bize, Tanrı'nın, gökyüzünden gelen Kurtarıcının aracılığı ile bina ettiği antlaşma hakkında bilgi verir. Müjde kitabı, bizler günahlarımızın bağışlanmasını alabilelim diye Kurtarıcı İsa'nın, çarmıhta Kanını döktüğü zaman **tüm hayvan kurbanların sembolizmini nasıl yerine getirdiğinin** öyküsüdür. Kurtarıcının neden gökyüzünden gelmesi gerekti? Nedeni basit, çünkü Adem'in her soyu günahın yükünü taşır. **Bir günahkar başka bir günahkarı kurtaramaz.** Bu konuda bir örnek daha verelim. Başının üzerinde bir su leğeni taşıyan bir kadın, aynı anda başında bir başka kadının su leğenini de taşıyabilir mi? Hayır, taşıyamaz. Benzer şekilde, bir günahkar da bir başka günahkarın günahını taşıyamaz. Ama buna rağmen, Tanrı'nın yeryüzüne gönderdiği Kurtarıcı İsa Mesih, herhangi bir günahın yükünü taşımıyordu, çünkü O Tanrı'nın saf Ruh olan Oğlu'ydu ve başlangıçta Tanrı ile birlikte olan Söz'dü. O, bakire bir kızdan doğdu. Böylece bizimkine benzeyen bir bedeni vardı, ama bizim günahlı doğamıza sahip değildi. O'nun üzerinde günahın yükü yoktu. İşte Tanrı bu nedenle hepimizin günah yükünü O'nun üzerine koyabildi. Kutsal Olan İsa bizim suçlarımız için ölüme teslim edildi. Ve üç gün sonra bize yeni yaşam vermek için ölümden dirildi. O, ölümü, mezarı, Şeytan'ı ve günahı yendi!

Her birimiz derin günah çukurunun içine doğduk. Ve yukardan gelen Mesih'in dışında yardımımıza gelebilecek olan hiç kimse yoktur. Eğer O'na güvenirseniz, O, sizi günah çukurundan çekip çıkartacaktır. Ve şimdi O, Adem'in çocuklarını günahtan kurtarmak için gökyüzünden geldi. Kutsal Yazılar bu konu ile ilgi olarak şunları yazar:

"Çünkü tek Tanrı ve Tanrı ile insanlar arasında tek aracı vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fidye olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır.uygun zamanda verilen tanıklık budur." (1. Timoteos 2:5, 6) *"Böyle bir başkahinimiz – kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkarlardan ayrılmış, göklerden daha yücelere çıkarılmış olan bir başkahinimiz olması uygundur. Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın sağında oturdu!"* (İbraniler 7:26; 1:3)

Müjde'de görmüş olduğumuz gibi, İsa Mesih yeryüzündeyken, bazı kişiler O'na iman ettiler. İsa'nın kim olduğunun farkına varan bu kişiler büyük bir sevinç ile coştular. Tanrı'nın peygamberlerinin binlerce yıldır, Mesih'in gelişini duyurduklarını biliyorlardı. Ama şimdi O'nu kendi gözleri ile görmekteydiler. İsa'nın öğrencilerinin aralarından bazıları akrabalarını ve dostlarını arayıp buldular ve onlara şöyle dediler: ***"Biz Mesih'i bulduk. Musa'nın Kutsal Yasa'da hakkında yazdığı ve peygamberlerin de sözünü ettiği kişiyi, Yusuf oğlu Nasıralı İsa'yı bulduk!"*** (Yuhanna 1:41, 45)

İsa'nın zamanında yaşayan pek çok kişinin **O'nun gerçekte Kim olduğunu bilmemeleri** çok üzücüdür. Kutsal Yazılar bu konuda şunu beyan ederler:

"Başlangıçta Söz Tanrı ile birlikteydi. Söz, insan olup aramızda yaşadı. Işık karanlıkta parlar. Karanlık onu alt edemedi (anlamadı). O, dünyadaydı, dünya O'nun aracılığı ile var oldu, ama dünya O'nu tanımadı. Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi." (Yuhanna 1:2, 14, 5, 10, 11)

Görmüş olduğumuz gibi, pek çok kişi Mesih'in yaptığı belirti ve mucizelere tanıklık etti. İsa, hastalıkları, fırtınaları, kötü ruhları, günahı ve ölümü yendi, ama yine de insanların çoğu İsa'nın Kim olduğunu fark edemediler, çünkü Şeytan onların zihinlerini kör etmişti. Kalabalıklar O'na dokundular ve O'nu sıkıştırdılar, ama O'nu gerçekten tanıyamadılar. O'nun diğer peygamberler gibi bir peygamber olduğunu düşündüler, ama Tanrı'nın tüm doluluğunun O'nda konut kurmuş olduğuna inanmadılar.

Yahudilerin din bilginlerine gelince, onların İsa'yı tamamen reddettiklerini gördük. O'nu çok kıskandılar ve sonunda O'nu bir çarmıha çivileterek öldürdüler! Ancak tüm bunlar Tanrı'nın, başlangıçtan beri tasarlamış olduğu plana dahil olan olaylardı. Mesih'in çarmıhtaki ölümü, peygamberleri aracılığı ile uzun zaman önceden bildirmiş olduğu **kutsal Planı** ile uyumluydu. İşte bu nedenle İsa, kahinlerin kendisini öldürmek amacı ile tutukladıkları gece, O'nu korumak isteyen Petrus'a şöyle dedi: *"Babam'dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? İstesem hemen şu anda bana on iki tümenden fazla melek gönderir. **Ama böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar o zaman nasıl yerine gelir?"*** (Matta 26:53, 54)

İsa neden dünyaya gelmesi gerektiğini biliyordu. Peygamberlerin uzun zaman önce bildirmiş oldukları gibi İsa, günahkarlar için yaşamını vermek ve Kanını dökmek üzere geldi. İsa, İbrahim'in kurbanlık koçu ve diğer tüm kurban edilen hayvanların sembolize ettikleri gerçek Kendisinde yerine gelsin diye yeryüzüne geldi. İsa'nın, Ruhu'nu Tanrı'ya teslim etmeden önce çarmıhta en son ne söylediğini hatırlayabiliyor musunuz? Evet, Kutsal Yazılar bize İsa'nın yüksek ses ile *"Tamamlandı!"*diye bağırdığını ve sonra öldüğünü söylerler. İsa öldüğü zaman, tapınağın kutsal yerinin perdesi yukardan aşağıya doğru ikiye yırtıldı. (Yuhanna 19:30; Markos 15:37, 38) İsa neden *"Tamamlandı!"* diye bağırdı? Ve tapınağın perdesi, yani, günahı örtmek için hayvan kurbanlarının kanını serptikleri yer olan En Kutsal Yer'in perdesi neden yırtılarak ikiye ayrıldı? Tanrı bu perdeyi ikiye yırttı ve İsa, 'Tamamlandı!' diye ilan etti, öyle ki, herkes **Tanrı'nın** Adem oğullarının günahlarını **İsa Mesih'in Kanı aracılığı ile bağışladığını** ve onlara Tanrı'nın kutsal huzurunda sonsuza kadar yaşama hakkı verdiğini bilebilsin!

Rab İsa Mesih ölümü aracılığı ile peygamberlerin sözlerini ve kurban edilen hayvanların sembolizmini yerine getirdi. Ve daha önce görmüş olduğumuz gibi, üçüncü gün gerçekleşen Dirilişi ile Tanrı'nın, O'nun Kurbanını günah borcunu sonsuza kadar ödemek üzere **tam ücret** olarak kabul ettiğinin kesin kanıtıydı. İsa Mesih, O'na iman eden herkesin sonsuz yaşama sahip olması ve hiç kimsenin mahvolmaması için Tanrı'nın, dünyadaki insanlara vermiş olduğu mükemmel kurbandır.

O zaman şimdi peygamberlerin mesajı ile ilgili yaptığımız ikinci incelemeyi sona erdirmek için, sizi Tanrı'nın Sözü'nden bazı derin ve harika ayetleri dinlemeye davet ediyoruz; bu ayetler İsa Mesih'in günah borcunu ödemek için çarmıhta Kanını döktüğü zaman, sunmuş olduğu mükemmel ve nihai kurban ile ilgilidir. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der:

(İbraniler 10) *[1] Kutsal Yasa'da **gelecek iyi şeylerin aslı yoktur, sadece gölgesi vardır.** Bu nedenle Yasa her yıl sürekli aynı kurbanları sunarak Tanrı'ya yaklaşanları asla yetkinliğe erdiremez. [2] Erdirebilseydi, kurban sunmaya son verilmez miydi? Çünkü tapınanlar bir kez*

günahlarından arındıktan sonra artık günahlılık duygusu kalmazdı. [3] Ancak o kurbanlar insanlara yıldan yıla günahlarını anımsatıyor. [4] Çünkü boğalar ile tekelerin kanı günahları ortadan kaldıramaz.

[5] Bunun için Mesih dünyaya gelirken şöyle diyor: "Kurban ve sunu istemedin, ama bana bir beden hazırladın. [6] Yakmalık sunudan ve günah sunusundan hoşnut olmadın. [7] O zaman şöyle dedim: 'Kutsal Yazı tomarında benim için yazıldığı gibi, senin isteğini yapmak üzere, ey Tanrı, işte geldim.'" [9] Mesih ikinciyi geçerli kılmak için birinciyi ortadan kaldırıyor. [10] Tanrı'nın bu isteği uyarınca, ***İsa Mesih'in bedeninin ilk ve son kez sunulması ile kutsal kılındık.*** *[11] Her kahin her gün ayakta durup görevini yapar ve günahları asla ortadan kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar. [12] oysa Mesih günahlar için sonsuza dek geçerli tek bir kurban sunduktan sonra Tanrı'nın sağında oturdu. [13] O zamandan beri düşmanlarının, kendi ayaklarının altına serilmesini bekliyor. [14]* ***Çünkü kutsal kılınanları tek bir sunu ile sonsuza dek yetkinliğe erdirmiştir.*** *[15] Kutsal Ruh da bu konuda bize tanıklık ediyor. Önce diyor ki, [16] "Rab, 'O günlerden sonra onlar ile yapacağım antlaşma şudur: Yasalarımı yüreklerine koyacağım, zihinlerine yazacağım' diyor." [17] Sonra şunu ekliyor: "Onların günahlarını ve suçlarını artık anmayacağım." [18] Bunların bağışlanması durumunda artık günah için sunuya gerek yoktur.*

[19-20] Bu nedenle, ey kardeşler, ***İsa'nın kanı sayesinde*** *perdede, yani kendi bedeninde bize açtığı yeni ve diri yoldan kutsal yere girmeye cesaretimiz vardır. [21] Tanrı'nın evinden sorumlu büyük bir kahinimiz vardır. [22] Öyleyse yüreklerimiz serpme ile kötü vicdandan arınmış, bedenlerimiz temiz su ile yıkanmış olarak* ***imanın verdiği tam güvence ile, yürekten bir içtenlik ile*** *Tanrı'ya yaklaşalım. [23] Açıkça benimsediğimiz umuda sımsıkı tutunalım. Çünkü vaat eden Tanrı güvenilirdir. [24] Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi düşünelim. [25] Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim. [26-27] Gerçeği öğrenip benimsedikten sonra, bile bile günah işlemeye devam edersek, günahlar için artık kurban kalmaz; geriye sadece yargının dehşetli beklenişi ve düşmanları yiyip bitirecek kızgın ateş kalır. [28] Musa'nın Yasası'nı hiçe sayan, iki ya da üç tanığın sözü ile acımasızca öldürülür. [29]* ***Eğer bir kimse Tanrı Oğlu'nu ayaklar altına alır, kendisini kutsal kılan antlaşma kanını bayağı sayar*** *ve lütufkar Ruh'a hakaret ederse, bundan daha ne kadar ağır bir cezaya layık görülecek sanırsınız? [30] Çünkü, 'Öç benimdir,karşılığını ben vereceğim' ve yine, 'Rab, halkını yargılayacak' diyeni tanıyoruz. [31] Diri Tanrı'nın eline düşmek korkunç bir şeydir.*

"Bu denli büyük kurtuluşu görmezlikten gelirsek, nasıl kurtulabiliriz?" (İbraniler 2:3)

Tanrı, bu sözler ile İsa Mesih'in Kanında bulunan kurtuluşun tek ve biricik yolunu ihmal etmemeniz için bu gün her birinizi uyarıyor. **Tanrı'nın Kendisinin sunmuş olduğu Kurbanı hor gören herkesin günahlar için başka bir kurban olmadığını bilmesi gerekir;** geriye kalacak olan tek şey, içinde merhametin yer almadığı Tanrı'nın adil yargısıdır! İsa Mesih, **O'na iman eden herkesin** sonsuz yaşama kavuşması ve hiç kimsenin mahvolmaması için Tanrı'nın Kendisinin vermiş olduğu Mükemmel Kurbandır! İsa çarmıhta, 'Tamamlandı!' dedi ve İsa Tanrı'nın Sözü olduğu için İsa, 'Tamamlandı!' dediği zaman, Tanrı'nın Kendisi, **"Tamamlandı!"** demekteydi. Ve Tanrı üç gün sonra günah için kurban olan İsa ile tamamen hoşnut olduğunu dünyaya kanıtlayarak İsa'yı üç gün sonra tekrar yaşama diriltti.

Sevgili dostlar, İsa'nın günahlarınızın bedelini ödemiş olduğunu fark ediyor musunuz? İsa Mesih'in Kurtuluş işini sizler için tamamladığına inanıyor musunuz? Yoksa hala kendinizi kendi çabalarınız aracılığı ile mi kurtarmaya gayret ediyorsunuz?

Bizi dinlediğiniz için teşekkürler.

Bir sonraki programda görüşünceye dek, siz, Mesih'in çarmıhtaki zaferli duyurusunun derin anlamı üzerinde düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin. İsa çarmıhta şöyle dedi:

"Tamamlandı!" (Yuhanna 19:30)

Cehennem!

HELL!

Luka 16

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğiz için mutluyuz.

Kutsal Yazılar şöyle der:

"Ama korkak, imansız, iğrenç, adam öldüren, fuhuş yapan, büyücü, putperest ve bütün yalancılara gelince, onların yeri, ***kükürt ile yanan ateş gölüdür.****" (Vahiy 21:8) "(Onlar) dışarıdaki karanlığa atılacak. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacak." (Matta 8:12; 25:41) "(Bunlar) sonsuz azaba, doğrular ise sonsuz yaşama gidecekler." (Matta 25:46)*

Cehennem! Cehennem hakkında konuşmaktan hiç kimse hoşlanmaz! Bu konuyu düşünmek dahi istemeyiz! Ancak tüm bunlara rağmen, bu gün cehennem konusunda çalışma yapmayı planladık. Çünkü tanrı'nın bu konu ile ilgili söyleyeceği çok şey var. Tanrı, Kutsal Yazılarda insanların cehenneme gitmemeleri için yüzlerce uyarıda bulunur. Bu günkü ve bundan sonraki dersimizde, Kutsal Yazıların cennet ve cehennem ile ilgili neler öğrettiğini ve cennete gideceğimizden ve cehenneme gönderilmeyeceğimizden nasıl emin olabileceğimizi öğrenmeyi planladık. Pek çok kişi, bu dünyadan sonraki yaşamda neler olacağını ve sonsuzluğu nerede geçireceklerini hiç kimsenin bilemeyeceğini düşünürler. Bu şekilde düşünmelerinin nedeni, Tanrı'nın ön gördüğü doğruluk yolunu ve Tanrı'nın huzurlu bir güvence sağlayan harika vaatlerini bilmedikleri içindir. Tanrı'nın Sözü bize cennete gideceğimizi nasıl kesin olarak bilebileceğimizi söylüyor mu? Evet, kesinlikle söylüyor! Tanrı Sözü şunları yazar: *"Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere,* ***sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz diye*** *bunları yazdım."* (1. Yuhanna 5:13)

Dinleyici dostlarımız, Tanrı Sözü'nün ilan ettiği sonsuz yaşama sahip olduğunuzu **"biliyor musunuz?"** öldüğünüz gün, canınızın nereye gideceğini **biliyor musunuz?** Cennete gideceğinizden ve cehenneme gönderilmeyeceğinizden **emin misiniz?** Eğer bu güvenceye sahip değilseniz, bu günkü dersimizin ilginizi çekeceği kesin.

Müjde'de gördüğümüz gibi, Kurtarıcı İsa yeryüzündeyken, insanlara sık sık **Cennet** ve **Cehennem** olarak adlandırılan yerler hakkında öğretiş verdi. Ancak yine de İsa Mesih,

cehennemden çok cennet ile ilgili öğretiş verdi. Çünkü O, cehennemdeki korkunç cezayı bilir ve hiç kimsenin oraya gitmesini istemez. O zaman şimdi Müjde'ye geri dönelim ve İsa'nın çevresindeki kalabalıklara cehennem ile ilgili neler öğrettiğini dinleyelim. Ölen iki kişi hakkında yazılmış olan **şu gerçek öyküye kulak verelim.** İsa, Luka Müjdesi'nin on altıncı bölümünde kalabalıklara şu sözler ile konuştu:

(Luka 16) *[19]* ***Zengin bir adam*** *vardı. Mor, ince keten giysiler giyer, bolluk içinde her gün eğlenirdi. [20-21] Her tarafı yara içinde olan* ***Lazar adında yoksul bir adam*** *bu zenginin kapısının önüne bırakılırdı; zenginin sofrasından düşen kırıntılar ile karnını doyurmaya can atardı. Bir yandan da köpekler gelip onun yaralarını yalarlardı.*

[22] Bir gün yoksul adam öldü, melekler onu alıp ***İbrahim'in yanına*** *götürdüler. Sonra zengin adam da öldü ve gömüldü. [23]* ***Ölüler diyarında (Cehennem)*** *ıstırap çeken zengin adam başını kaldırıp uzakta duran İbrahim'i ve onun yanındaki Lazar'ı gördü.*

Burada biraz ara verelim. Zengin adama ve Lazar adlı yoksul adama ne olduğunu anladınız mı? Yoksul adam öldüğü zaman nereye gitti? Öldüğü zaman canı hemen o anda Tanrı'nın peygamberi İbrahim'in uzun zamandan beri bulunduğu Tanrı'nın huzurunda, yani **Cennetteydi.** Ya zengin adam, o nereye gitti? Onun canı, ölür ölmez hemen ıstırap çektiği ölüler diyarına, yani **cehenneme** gitti.

Lazar adlı yoksul adam neden Cennete ve zengin adam neden Cehenneme gitti? Öncelikle bilmeniz gereken şey şudur: yoksul olmak kurtarılacağınız anlamına gelmez ve büyük zenginliğe sahip olmak da mahvolacağınız anlamına gelmez! Lazar adlı yoksul adam Cennete gitti, çünkü Tanrı'nın, Peygamberlerin Yazılarında duyurmuş olduğu **kurtuluş yolunu kabul etti.** Zengin adama gelince, **o Tanrı'nın Sözü'nü önemsemedi.** Öyküdeki bu zengin adam, günümüzde dışsal açıdan dindar olan pek çok kişiye benzer. Bu kişiler tek bir Tanrı olduğunu ve Peygamberlerin Yazılarının var olduğunu bilirler, ama cehenneme giden yoldadırlar, çünkü Tanrı'nın tüm peygamberlerinin Kutsal Yazılarda tanıklık ettikleri kurtuluş yoluna hiç bir zaman iman etmemişlerdir. Öykümüzdeki zengin adam gibi onlar için önemli olan, canlarını kurtarabilecek güçte olan Tanrı'nın Sözü'nü dinlemek değil, iyi vakit geçirmek ve zenginlik elde etmektir.

Şimdi öyküye devam edelim ve Tanrı'nın cehennemde bulunan zengin adama Cennette olan peygamber İbrahim ile nasıl kısa süren bir konuşma yapmasına izin verdiğini dinleyelim. Tanrı, cehennemde bulunan bu adam tarafından söylenen sözler aracılığı ile bizim anlayış elde etmemizi ister. Rab İsa öyküye şu sözler ile devam etti:

(Luka 16) *[23] Ölüler diyarında (cehennemde) ıstırap çeken zengin adam başını kaldırıp uzakta duran İbrahim'i ve onun yanındaki Lazar'ı gördü [24] 'Ey babamız İbrahim, acı bana!' diye seslendi. 'Lazar'ı gönder de parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin. Bu alevlerin içinde azap çekiyorum.'*

[25] İbrahim, 'Oğlum' dedi, 'Yaşamın boyunca senin iyilik payını, Lazar'ın da kötülük payını aldığını unutma. Şimdiyse o burada teselli ediliyor, sen de azap çekiyorsun. [26] Üstelik, aramıza öyle bir uçurum kondu ki, ne buradan size gelmek isteyenler gelebilir, ne de oradan kimse bize gelebilir.'

[27] Zengin adam şöyle dedi: 'Öyleyse baba, sana rica ederim, Lazar'ı babamın evine gönder. [28] Çünkü beş kardeşim var. Lazar onları uyarsın ki, onlar da bu ıstırap yerine düşmesinler.'

[29] ***İbrahim, ‘Onlarda Musa’nın ve peygamberlerin sözleri var, onları dinlesinler’ dedi.***

[30] Zengin adam, ‘Hayır, İbrahim baba, dinlemezler!’ dedi. ‘Ancak ölüler arasından biri onlara giderse tövbe ederler.’

*[31] İbrahim, ona, ‘**Eğer Musa ile peygamberleri dinlemezlerse, ölüler arasından biri dirilse bile ikna olmazlar’** dedi.*

Zengin adam ve Lazar’ın öyküsü burada sona erer. Cehennem olarak adlandırılan yer gerçekten de korkunç bir yerdir, orada merhamet bulunmaz. Cehennemdeki zengin adam ıstırap içindeydi ve acısını biraz olsun dindirmek için ona hiç kimse bir damla su dahi veremezdi. Bu durumdan daha da korkunç olan bir şey var, o da bu aynı zengin adamın bu gün hala cehennemde bulunuyor olmasıdır. Cehennemde, hem canının hem de bedeninin **ateş gölü** olarak adlandırılan yere atılacağı Yargı Günü’nü beklemektedir. Bu zengin adam cehennemde İsa Mesih’in İyi Haber’i ve aynı zamanda **peygamberlerin mesajı olan Müjde’ye itaat etmeyi reddeden herkes ile birlikte** sonsuza kadar kalacaktır! Kutsal Yazılar bu konu ile ilgili olarak şu sözleri bildirirler: *“Adı yaşam kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldı. Kendilerine ateş ve kükürt ile işkence edilecek. Çektikleri işkencenin dumanı sonsuzlara dek tütecek. Gece gündüz rahat yüzü görmeyecekler.”* (Vahiy 20:15; 14:10, 11) Bu sözler üzerinde durup düşünün! Tanrı’nın ön gördüğü kurtuluşun doğru yolunu kabul etmeyen herkes cehenneme girecek, var oluşu **hiç bir zaman** son bulmayacak, cehennemden **asla** çıkmayacak ve oradaki ateş **hiç bir zaman** sönmeyecek! **Hiç bir zaman! Hiç bir zaman! Sonsuza kadar!**

Bazı kişiler, günahkarların bir süre için cehennemde ıstırap çektikten sonra oradan çıkacaklarını ve Cennete gireceklerini düşünürler. Ancak bu düşünce, cehennemi *“**sonsuz ceza**”* (Matta 25:46) olarak tanımlayan Tanrı Sözü ile uyumlu değildir. Bu nedenle, Peygamberlerin Yazılarında ölülerin ardından edilen dualar bulunmamaktadır. Ölüler için dua etmek, yalnızca bir insan geleneğidir. Böyle bir uygulama, *“Bir kez ölmek sonra da yargılanmak insanların kaderidir”* (İbraniler 9:27) diyen Tanrı Sözü’nde yer almaz. Ölüler için dua etmek, cehennemde bulunanların ıstıraplarını dindiremez, ve Yargı Günü’nde de onları kurtaramaz. Cennette olanların ise bizlerin dualarına ihtiyaçları yoktur. Çünkü onlar Tanrı’nın huzurundadırlar ve mükemmel bir mutluluğun tadını çıkarmaktadırlar!

Sevgili dinleyicilerimiz, **hiç kimsenin sizi boş sözler ile aldatmasına izin vermeyin.** Bazı kişiler şöyle derler: “Ah, Tanrı iyidir! Kullarını yaratan Tanrı, onları yakmaz! O, hepimize merhamet edecek ve bizi Cennete kabul edecektir!” Bu şekilde konuşan kişilerin düşüncelerinin temeli Tanrı sözü değildir. Bu şekilde konuşmalarının tek nedeni, Tanrı’nın ön gördüğü doğruluk yolunu kendi istekleri ile reddettikleri için rahatsız olan vicdanlarını yatıştırmak istemeleridir. Eğer yanlış düşüncelerinden vazgeçmezlerse, Tanrı’ya dönmezlerse ve İsa Mesih aracılığı ile sağlanan doğruluk yoluna inanmazlarsa, bir gün bir cehennemin gerçekten var olduğunu bileceklerdir! Ama o zaman tövbe etmek için **çok geç** olacaktır!

Zengin adamın İbrahim’den ne istediğini duydunuz mu? İbrahim’den, Lazar’ı, babasının evine, henüz hayatta olan beş erkek kardeşini *“onların da bu ıstırap yerine düşmemeleri için”* uyarması amacı ile göndermesini istedi. İbrahim, zengin adamın bu isteğine nasıl karşılık verdi? İbrahim ona şöyle dedi: *“**Onlarda Musa’nın ve peygamberlerin sözleri var, onları dinlesinler!**”* Ama zengin adam, *“Hayır, İbrahim baba, dinlemezler! Ancak ölüler arasından biri onlara giderse, tövbe ederler!”* dedi. İbrahim bunun üzerine şu karşılığı verdi: *“**Eğer Musa ile peygamberleri dinlemezlerse, ölüler arasından biri dirilse bile ikna olmazlar!”***

Dinleyici dostlar, Tanrı'nın peygamberlerinin sizi cehennemden kurtarabilecek olan İyi Haberi'ni biliyor musunuz? Bu İyi Haber, *Doğruluk Yolu* adlı programınızda dinlemekte olduğunuz mesajdır. Özetleyecek olursak, peygamberlerin iyi haberinin günahlarınızın cezasını ödemek için bir çarmıhta ölmek üzere dünyaya gönderdiği ve üçüncü gün ölümden dirilttiği kutsal Kurtarıcı hakkındaki İyi Haber'dir! **Eğer O'nun sizin günahlarınız için öldüğüne yüreğinizde inanırsanız, cehenneme gitmeyeceksiniz!** Siz Tanrı'nın adil yargısından kurtarabilecek İyi Haber işte budur!

İlk derslerimizde keşfetmiş olduğumuz gibi, Tanrı cehennemi insan için değil, Şeytan ve onun kötü melekleri için yarattı. Ancak atamız Adem'in günahı, hepimizin Tanrı'dan uzak, Şeytan'ın krallığında ve cehenneme götüren geniş yolda dünyaya gelmemizin nedenidir. Günahın bedeli ölüm ve sonsuz cehennem olduğu için, eğer Tanrı bizler için bir **çözüm** sağlamamış olsaydı, içimizdeki günahlı doğanın **sonsuza kadar mahvolmamıza** neden olacağı kesindi. Cehennemden kendi gücümüz ile kaçmamız imkansızdır. Ama her şeye rağmen, Tanrı'ya, günahlarımızı bağışlayabileceği bir plan tasarlamış olduğu için teşekkür ederiz. Bu plan nedir? **Kutsal Mesih'in ölümüdür.** İsa, çarmıhta öldüğü zaman Tanrı, günahlarımızın cezasını O'nun üzerine koydu. Şöyle yazılmıştır: *"Tanrı, günahı bilmeyen İsa Mesih'i **bizim için günah** (sunusu) yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım!"* (2. Korintliler 5:21)

İnsanların İsa'ya nasıl işkence ettiklerini, O'nu nasıl kırbaçladıklarını, Başı'nın üzerine nasıl dikenlerden örülmüş bir taç koyduklarını, O'na nasıl hakaret ettiklerini, Yüzü'ne nasıl vurduklarını, O'nun üzerine nasıl tükürdüklerini ve O'nu nasıl bir çarmıha çivilediklerini gördük. Tanrı, bizim günahlarımızın nasıl bir ceza hak ettiklerini göstermek için insanların günahsız Mesih'e kötü davranmalarına izin verdi. İnsanların İsa'ya yaptıkları her şeyi, günahlarımız nedeni ile bizler hak ettik. Ama Tanrı, bize olan büyük sevgisi nedeni ile bizim günahımızın cezasını Biricik, Sonsuz Oğlu, kutsal Mesih'in üzerine yükledi. Ve İsa'nın çarmıhtaki acılarının insanların O'na yaptıkları kötülükler ile sınırlı kalmadığını hatırlayın. Peygamberlerin Yazıları, bize İsa çarmıhta acı çekerken, Tanrı'nın, O'nun üzerine insan zihninin kavrayamayacağı bir acı yüklediğini gösterirler. Tanrı, İsa'nın üzerine bizim günahımızın cezasını, yani **bizim cehennemimizi** koydu. Peygamber Eyüp, şu satırları yazarken Mesih'in yoğun acılara katlanacağını önceden bildiriyordu: *"Tanrı, haksızlara teslim ediyor beni, kötülerin kucağına atıyor! **Tanrı öfke ile saldırıp parçalıyor beni, dişlerini gıcırdatıyor ana, düşmanım gözlerini üzerime dikiyor!"*** (Eyüp 16:11, 9)

Günahın bedeli ölmek ve Tanrı'nın gazabı ile yüz yüze gelmek ve Tanrı'nın Müjde'ye iman etmeyi reddeden herkesi gönderdiği cehennemin karanlığına girmektir. Ama İsa her şeye rağmen, Tanrı'nın gazabına bizim yerimizi alarak katlandı, öyle ki biz Tanrı'nın lütfunu alabilelim. Daha önce okumuş olduğumuz gibi, İsa çarmıh üzerinde ölürken, tüm ülkeyi, saat on ikiden saat üçe kadar koyu bir karanlık – aynı cehennem gibi – kapladı. Bu saatler esnasında İsa, yüksek ses ile şöyle bağırdı: **"Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?"** Tanrı, sevgili ve biricik Oğlu Mesih'i çarmıhta neden terk etti? **Nedeni, sizler ve benim!** Nedeni, günahlarımız! İsa çarmıhtayken Tanrı O'nun üzerine günahımızın cezasını, **bizim cehennemimizi** yükledi. Bu, zihinlerimizin tam olarak kavrayamayacağı çok derin bir gerçektir. Ama her şeye rağmen mutlak kesinliğe sahip olan gerçek şudur: **Eğer Rab İsa'ya gerçekten iman ederseniz, kurtulacaksınız ve asla cehenneme gitmeyeceksiniz,** çünkü Tanrı, sizi, Kurtarıcının (kefaret eden) kurbanı temelinde doğru olarak sayacaktır. Aynı İbrahim'in oğlunu ölümden kurtaran kurbanlık koyun gibi, İsa Mesih sizi **cehennem** olarak adlandırılan yerde asla son bulmayacak olan ölümden kurtarmak için öldü.

Tanrı, sizin cehenneminizi İsa Mesih'in üzerine koydu. **Buna iman ediyor musunuz?** Doğru Kişi İsa Mesih'in sizin günah borcunuzu ödediğine inanıyor musunuz? Yoksa kendi günah borcunuzu ödemek için sonsuzluk boyunca sürecek olan cehenneme mi gideceksiniz? **Sonsuzluğu nerede geçireceğiniz sizin kararınıza bağlı.** Neyi seçiyorsunuz? **Cenneti mi?** Yoksa **Cehennemi mi?**

Bizi dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki programımızda sizi bu gün incelediğimiz konudan kesinlikle farklı bir konuyu incelemek üzere tekrar bize katılmaya davet ediyoruz. Tanrı isterse, bir sonraki dersimizde Cennet olarak adlandırılan harika yeri inceleyeceğiz.

Tanrı sizi bereketlesin. Bu gün, Rab İsa'nın şu ciddi sözleri ile sizlere veda ediyoruz:

"Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Bu kapıdan girenler çoktur. Oysa yaşama götüren kapı dar, yol da çetindir. Bu yolu bulanlar azdır." (Matta 7:13, 14)

Cennet

PARADISE

Vahiy 21, 22

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde cezanın hiç bir zaman sona ermediği yer olan **cehennem** üzerinde düşündük. Cehennem, Şeytan ve onun melekleri için yaratılmış olan korkunç bir yerdir. Tanrı'nın ön gördüğü kurtuluş yolunu kabul etmeyen herkesin Tanrı'dan sonsuzluk boyunca ayrı kalmak üzere gitmek zorunda olduğu yerdir! Kutsal Yazılar bu konu hakkında şu sözler ile açıklama yaparlar: *"Adı yaşam kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldı!"* (Vahiy 20:15)

Cehennemin, bir insanın düşünebileceği en korkunç konu olduğu kesindir. Ama biz bu gün insan ruhunun düşünebileceği en harika konulardan biri olan ***Cennet*** konusuna bakmayı planlıyoruz.

İnsanlar, Cennet ile ilgili ve bir insanın Cennete gitmek için ne yapması gerektiği hakkında çok çeşitli düşüncelere sahiptirler. Örneğin, doğu dinlerine mensup olan kişiler, çeşitli zevk aşamalarının bulunduğu ve her kişinin iyi işlerine bağlı olarak bu aşamaların birinde yer aldığı pek çok cennetin bulunduğuna inanırlar. Bazı kişiler ise, kişinin önce cehenneme gitmesi gerektiğini ve orada günahlarının borcunu ödedikten sonra Cennete transfer edileceğini düşünürler. Cennetin, Tanrı'nın dini uygulamalara sadık kalanlar için hazırlamış bir yer olduğunu ve bu yerde insanların yediklerini, içtiklerini ve çeşitli zevkler tattıklarını düşünürler. İnsanın, Cennet ve orya nasıl gidileceği hakkında pek çok düşünceye sahip oldukları kesindir. Ancak bizim bu gün ilgilendiğimiz konu, Cennet hakkında **insanların ne düşündükleri** değil. Biz bu gün **Tanrı'nın** Cennet hakkında Kendi kutsal Sözü'nde **ne söylediği** ile ilgileneceğiz.

Cennet mekanına Peygamberlerin Kutsal Yazılarında pek çok isim verilmiştir. *Cennet; Tanrı'nın tahtı; Tanrı'nın huzuru; Tanrı'nın evi; Kutsal Olan Tanrı'nın konutu; Kutsal Kent; Diri Tanrı'nın Kenti; göksel Yeruşalim; kutsal meleklerin ve Kuzu'nun evi; Rab İsa'nın ve O'nun büyük görkeminin huzuru; ve adları göklerde yazılmış olan Tanrı halkının evi.* Rab İsa,

Cenneti şöyle adlandırdı, *"Babamın evi."* Çünkü yeryüzünde doğmadan önce Rab İsa'nın bulunduğu yer orasıydı.

Özetleyecek olursak, Cennet, **Tanrı'nın konut kurduğu yerdir.** Daha önce görmüş olduğumuz gibi, Tanrı her yerdedir. Ama yine de Tanrı'nın, görkemi içinde konut kurmuş bulunduğu kutsal, parlak, güzel ve yıldızların çok çok ötesinde özel bir yer vardır. En Yüce Olan'ın Oğlu İsa bu yerde, Her Şeye Gücü Yeten'in sağında, O'nun tahtında, dünyayı yargılamak ve yenilemek için geri döneceği günü bekleyerek oturur. Aynı zamanda Cennet, Tanrı'nın, Rab İsa Mesih'in, Kuzu'nun Kanı aracılığı ile Kendisi için kurtarmış olduğu büyük bir kalabalık oluşturan kutsallar ile birlikte binlerce ve binlerce meleğin tahtı çevreledikleri yerdir.

Müjde kitabının sonunda, Vahiy kitabının son iki bölümünde Tanrı, elçisi Yuhanna'ya, Kutsal Cennet Kentini göstermek için bir görüm verdi; Rab bu Kutsal Kenti adları sonsuz yaşam kitabında yazılı olanlar için hazırladı. Kutsal Yazıların, Cennet Kenti hakkında neler söylediğine kulak verin.

(Vahiy 21) *[10-11] Melek beni Ruh'un yönetiminde büyük, yüksek bir dağa götürdü. Oradan bana gökten, Tanrı'nın yanından inen ve* ***O'nun görkemi ile*** *ışıldayan* ***kutsal kenti*** *Yeruşalim'i gösterdi. Kentin ışıltısı çok değerli bir taşın, billur gibi parıldayan yeşim taşının ışıltısına benziyordu. [12] Büyük ve yüksek surları ve on iki kapısı vardı. Kapıları on iki melek bekliyordu.*

[16] Kent kare biçimindeydi, uzunluğu enine eşitti. [19] Kent surlarının temelleri her tür değerli taş ile bezenmişti. [21]On iki kapı on iki inciydi; kapıların her biri birer inciden yapılmıştı. Kentin ana yolu cam saydamlığında saf altındandı. [22] Kentte tapınak görmedim. Çünkü ***Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı ve Kuzu*** *(İsa Mesih), kentin tapınağıdır. [23] Aydınlanmak için kentin güneş ya da aya gereksinimi yoktur. Çünkü* ***Tanrı'nın görkemi*** *onu aydınlatıyor.Kuzu da onun çırasıdır. [24] Uluslar kentin ışığında yürüyecekler. [25] Kentin kapıları gündüz hiç kapanmayacak, orada gece olmayacak. [27]* ***Oraya murdar hiç bir şey, iğrenç ve aldatıcı işler yapan hiç kimse asla girmeyecek; yalnız adları Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı olanlar girecek.***

(Vahiy 22*) [1] Melek bana* ***Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtından*** *çıkan billur gibi berrak yaşam suyu ırmağını gösterdi. [2] Kentin ana yolunun ortasında akan ırmağın iki yanında on iki çeşit meyve üreten ve her ay meyvesini veren yaşam ağacı bulunuyordu. [3] Artık hiç bir lanet (ölüm, yas, ağlayış, ıstırap olmayacak) – Vahiy 21:4 - kalmayacak. Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtı kentin içinde olacak. Ve kulları O'na tapınacak. [4]* ***O'nun yüzünü*** *görecek, alınlarında* ***O'nun adını*** *taşıyacaklar. [5] Artık gece olmayacak. Çıra ışığına da, güneş ışığına da gereksinmeleri olmayacak. Çünkü* ***Rab Tanrı*** *onlara ışık verecek ve sonsuzlara dek egemenlik sürecekler.*

Tanrı böylece O'nun Kurtuluş yolunu seçenler için hazırladığı Kutsal Kenti Yuhanna'ya gösterdi. Bu gün için bize ayrılan zamanın geri kalan kısmında Tanrı'nın **Cennete götüren yol** ile ilgili Sözü'nde ne bildirdiği hakkında düşünelim. Cennete gideceğimizden ve cehenneme gitmeyeceğimizden nasıl emin olabiliriz?

İsa Mesih'in, öğrencilerine Tanrı'nın evi ve Tanrı'nın evine götüren yol ile ilgili neler söylediğini hatırlayabiliyor musunuz? İsa onlara şöyle dedi:

(Yuhanna 14) *[1] Yüreğiniz sıkılmasın. Tanrı'ya iman edin, bana da iman edin. [2] Babam'ın evinde* ***kalacak çok yer*** *var. Öyle olmasa size söylerdim.* ***Çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum.*** *[3] Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olasınız diye yine gelip sizi yanıma alacağım. 4 Benim gideceğim yerin yolunu biliyorsunuz. [6]* ***Yol, Gerçek*** *ve* ***Yaşam*** *Ben'im.* ***Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemez.***

İsa Mesih, işte bu sözleri söyledi. O'nun kendisi **Yol**'dur. En Yüce Olan'ın Oğlu kutsal Kurtarıcı aracılığı ile gelmeyen, Tanrı'nın kutsal huzuruna asla girmeyecektir. **Asla!** Kutsal Yazılar bu konuda şu sözleri duyururlar:

*"**Başka hiç kimsede** kurtuluş yoktur. Bu göğün altında, insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiç bir ad yoktur. "* (Elçilerin İşleri 4:12) *"Çünkü tek Tanrı ve Tanrı ile insanlar arasında **tek aracı** vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fidye olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır."* (1.Timoteos 2:5, 6)

Tanrı'dan gelen Aracı İsa Mesih Cennete götüren **Kurtuluş Yolu'dur!** Mesih, günahkarları Tanrı'ya götürmek için dünyaya gelerek doğdu, yeryüzünde kutsal bir yaşam sürdü, günah için Mükemmel Kurban olarak Kanını döktü. Ve sonra üçüncü gün ölümden dirildi. O'nun aracılığı olmadan Tanrı'ya hiç kimse gelemez. Buna iman ediyor musunuz? İsa Mesih'in, günahkarları Tanrı'nın huzuruna götüren **tek Yol** olduğunu anlıyor musunuz? Belki bu konuyu açıklamak için bir örnek olarak **küçük bir öykü** anlatabiliriz.

Küçük bir köyde, uzaklardaki bir çalılıkta bir adam yaşardı. Bu adam elbise giymeyen bir kabilenin üyesiydi. Yalnızca bellerine, kuşağa benzeyen ufak bir kumaş parçası sararlardı. Adamın çiftçilik yaptığı bir toprak parçası vardı. Ama ondan daha güçlü biri geldi ve toprağını zorla elinden aldı, böylece adam artık çiftçilik yapamaz hale geldi. Toprağını geri alması için ona hiç kimse yardım edemezdi, çünkü onlara ödeyecek parası yoktu.

Bir gün adamın aklına bir fikir geldi. Ülkenin yöneticisi olan Başkanı görmek için baş kente gidecek ve ondan yardım isteyecekti, çünkü bu Yöneticinin adil ve merhametli bir insan olduğunu duymuştu. Böylece kalktı ve yola çıktı; yürüdü, yürüdü ve yürüdü, sonunda büyük kente ve başkanlık sarayına ulaştı. Başkanlık sarayı ne kadar da büyük ve güzel bir evdi! Evin kapısına vardığı zaman, kirli vücudu ve çıplaklığına rağmen, **içeri girmeye teşebbüs etti,** Ama bir nöbetçi onu durdurarak şöyle dedi: "Hey sen! Ne yapmaya çalışıyorsun?!" Adam, 'Başkanı görmek istiyorum' dedi. Nöbetçi ona, 'Sen buraya her önüne gelenin istediği gibi girebileceğini mi sanıyorsun? Şu haline bir bak! Buraya çıplak ve kirli bir durumda giremeyeceğini bilmiyor musun? Çabuk çek git buradan, yoksa seni hapse atarım!"

Zavallı adam hiç bir şey diyemedi, arkasına dönüp kapının yanından uzaklaştı, ama cesaretini ve umudunu kaybetmedi. Gitti ve sabahtan akşama kadar dilencilik yaptı. Sonra kendine ucuz elbiseler aldı, yıkanıp temizlendi, giyindi ve tekrar Başkan'ın sarayına gitti. Kapıya vardığı zaman, onu gören nöbetçi şöyle dedi: "Üzerinde elbiseler var, ama bu elbiseler ülkenin Başkanının huzuruna çıkabilecek kadar iyi değiller. Ama elbiselerin yeterince iyi olsaydı bile yine de içeri giremezdin, çünkü Başkan'ın evine girmek için **özel bir izne sahip olman gerekir.** İçeri girmek için yetkin yok! Şimdi hemen git buradan!"

Adam bu sözleri duyduğunda çok üzüldü, cesareti kırıldı ve şöyle dedi: "Ne yararı var? Çektiğim bunca sıkıntıdan sonra yine de ülkenin Başkanının yanına hala yaklaşamıyorum!" Umudunu yitirdi, büyük bir hayal kırıklığı içinde yolun kenarına oturdu. Ama tüm bu olaylar olup biterken, ülkenin Başkanı onu gördü. Başkan'ın en büyük oğlu da oradaydı. Başkan, oğluna, 'Git, şu adamın ne istediğini bir öğren' dedi. Başkanın oğlu adama doğru yaklaştı ve

onun yanına çömelerek, 'Bayım, size yardım edebileceğim bir şey var mı? Hangi nedenle buraya geldiniz ve neden bu kadar üzüntülüsünüz?' Adam, ona, 'Ülkenin Başkanını görmek istiyorum, ama onu görmem imkansız. **Harcadığım tüm çabalar boşa gitti.**'

Genç adam ona şöyle dedi: "Ben ülkenin Başkanının oluyum ve babam beni buraya size yardım etmem için gönderdi. Beni izleyin!" Böylece adama başkanlık sarayının kapısına kadar eşlik etti. Daha önce zavallı adamın içeri girmesine engel olan nöbetçinin yanına geldikleri zaman, nöbetçi onları büyük bir saygı ile selamladı, kapıdan geçerek sarayın avlusuna girdiler. Adam böylelikle başkanlık sarayından içeri girebildi ve ülkenin Başkanı ile görüşebildi. **Tüm bunlar Başkanın oğlunun yardımı ve yetkisi ile mümkün oldu.**

Sevgili dostlar, aynı durum kralların Kralı'nın sarayı olan Cennete girebilmek için de geçerlidir. Evrenin Yöneticisi olan Tanrı yüce ve kutsaldır. O'nun görkemli huzuruna herhangi bir şekilde giremeyiz. O'nun huzuruna kabul edilebilmemiz için kendi çabalarımız hiç bir zaman yeterli olamaz. Her birimiz, Başkanın huzuruna kendi yetersiz çabaları ile çıkmaya uğraşan bu zavallı adama benzeriz. Kutsal Yazılar şöyle der: *"hepimiz murdar olanlara benzedik. Bütün doğru işlerimiz kirli adet bezi gibi."* (Yeşaya 64:6) Cennet kutsal bir yerdir ve *"oraya murdar hiç bir şey, iğrenç ve aldatıcı işler yapan hiç kimse asla girmeyecektir."* (Vahiy 21:27) **O kutsal yere bizi, oradan gelen o kutsal Olan'ın dışında hiç kimse sokamaz!** O kutsal Kişi **İsa Mesih'tir**, Cennetten gelen, günahı kaldırmak için bir kurban olarak ölen, ölümden dirilen ve Cennete geri dönen, En Yüce Olan'ın Sonsuz Oğlu, Tanrı Kuzusu'dur!

O zaman, Cennete kim girebilir? Yalnızca **iman aracılığı ile** Kurtarıcı İsa'da ve O'nun dökmüş olduğu Kan'da temizlenenler! Kutsal Yazılar bu konu ile ilgili olarak bizlere şu sözleri duyururlar:

"Tanrı insanları İsa Mesih'e olan imanları ile aklar. Bunu, iman eden herkes için yapar. Hiç ayrım yoktur. Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. İnsanlar İsa Mesih'te olan kurtuluş ile tanrı'nın lütfuyla karşılıksız olarak aklanırlar. Tanrı, Mesih'i kanı ile günahları bağışlatan ve iman ile benimsenen kurban olarak sundu." (Romalılar 3:22-25)

"İnsanların tanıklığını kabul ediyoruz, oysa Tanrı'nın tanıklığı daha üstündür. Çünkü bu Tanrı'nın tanıklığıdır, kendi Oğlu ile ilgili olarak yaptığı tanıklıktır. Tanrı'nın Oğlu'na inanan, yüreğinde Tanrı'nın tanılığına sahiptir. Tanrı'ya inanmayan ise O'nu yalancı durumuna düşürmüş olur. Çünkü Tanrı'nın Oğlu ile ilgili tanıklığına inanmamıştır. ***Tanıklık da şudur: Tanrı bize sonsuz yaşam verdi, bu yaşam O'nun Oğlu'ndadır. Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur.*** *Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere sonsuz yaşama sahip olduğunuzu* ***bilesiniz*** *diye bunları yazdım."* (1. Yuhanna 5:9-13)

Bu gün bizi dinlemekte olan sizler, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu **biliyor musunuz?** Cennete gireceğinizden ve Tanrı'nın huzurunda sonsuza kadar sevinç içinde yaşayacağınızdan emin misiniz? Tanrı'nın Oğlu'nun adına iman ettiniz mi? Adınız Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı mı?

Bu gün okuduklarımız hakkında dikkatle düşünün, çünkü Tanrı sizlerin tüm bu gerçekleri anlamanızı istiyor.

Siz, kutsal Söz'deki şu heyecan verici ayet üzerinde düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin:

"Tanrı'nın kendisini sevenler için hazırladıklarını, hiçbir göz görmedi, hiç bir kulak duymadı, hiç bir insan yüreği kavramadı!" (1. Korintliler 2:9)

İsa Hakkında Ne Düşünüyorsunuz? (Bölüm 1)

WHAT DO YOU THINK ABOUT JESUS?

[NOT: 99. ve 100. dersler Charles R. Marsh'ın "İmanınızı Bir Müslüman İle Paylaşın" adlı harika kitabında sunulan bir vaazden derlenmişlerdir. Moody Pres, 1975]

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz bir esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Günahkarların Tanrı'nın önünde doğru olabilmeleri için Tanrı tarafından ön görülen doğruluk yolunu anlamak için uzun zamandır Peygamberlerin Yazılarını incelemeyi sürdürüyoruz. İsa Mesih'in, Tanrı'nın peygamberlerinin sözlerini nasıl yerine getirdiğini gördük. **Bu gün ve bundan sonraki dersimizde,** tüm peygamberlerin Kendisinden söz ettiği Kişi'yi sizler ile birlikte tekrar incelemeyi amaçlıyoruz. Bu nedenle, Peygamberlerin Yazıları ile ilgili kronolojik dersimizin son iki dersimizin adlarını **"İsa hakkında ne düşünüyorsunuz?"** koyduk.

Müjde'deki (İncil) çalışmamızda, İsa'nın, insanlara şu soruyu sorduğunu işittik: "***Mesih ile ilgili olarak ne düşünüyorsunuz? O, kimin Oğlu'dur?"*** (Matta 22:42) Bu soru, yaşamda her birimizin yanıtlamak zorunda olduğu en önemli sorudur. Bu dünyadan sonraki yaşamda hangi yazgıya sahip olacağımız, bu soruya verdiğimiz karşılığa bağlıdır. İsa Mesih yakında geri dönecektir ve geri döndüğü zaman, Kendi döneminde yaşayan insanları sorgulamış olduğu gibi sizi de sorgulayacaktır: "Benim kim olduğum konusunda siz ne düşünüyorsunuz?"

Amacımız, size, İsa'nın gerçekten kim olduğunu bildirmek. Bu konu ile ilgili olarak hiç kimse tarafından yanlış yönlendirilmenizi istemeyiz. İsa Mesih'in yalnızca bir peygamber ya da insanlar arasında yaşamış olan iyi bir adam olduğunu zannetmeniz yanlış olur. Hayır, **O eşsizdir!** O'nun bu dünyada ya da gelecek olan dünyada bir eşi daha yoktur. O'nun hakkında ne düşünüyorsunuz? Sizce O kimdir? Size İsa Mesih ile ilgili sormak istediğimiz beş soru var. İlk beş soruyu bu programda diğer beş soruyu ise bir sonraki, yani, son programımızda soracağız.

1.) **İlk sorumuz şu: O'nun şaşırtıcı doğumu ile ilgili ne düşünüyorsunuz?**

Şimdiye kadar hiç kimse O'nun doğduğu gibi doğmadı. O, *Meryem Oğlu* İsa'dır. Yahya'nın, *Zekeriya oğlu,* Süleyman'ın *Davut oğlu,* İsmail'in *İbrahim oğlu* olarak adlandırıldıklarını bilirsiniz. Herkes ya babasının soyadını alır ya da babasının adını kendi adına ekler. Ama İsa'nın durumunda, neden annesinin adı O'nun adına eklendi? Bunun nedeni İsa'nın yersel bir babası olmayışıdır. O, bakire olan genç bir hanımdan dünyaya geldi. İsa Mesih Tanrı'nın gücü aracılığı ile doğdu. Mesih doğmadan yaklaşık yedi yüz yıl önce peygamber Yeşaya, O'nun nasıl dünyaya geleceğini önceden bildirdi. Yeşaya şöyle yazdı: "***Bakire kız*** *gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını Immanuel ('Tanrı bizimledir' anlamına gelir)koyacak.!"* (Yeşaya 7:14; Matta 1:23)

Tanrı, ilk atamız Adem'i yerin toprağından yarattı. Bizler hepimiz, aynı peygamberler gibi, Adem'in soyundanız. Topraktan yaratıldık. Ama Rab İsa gökyüzünden geldi. Her birimiz günahımız nedeni ile kirli toprak gibiyiz, ama İsa, göklerden gelen yağmur gibiydi. O, aynı Tanrı gibi saf ve kutsaldı. Müjde kitabının kayıtlarında şunlar yazılıdır: *"İsa, günahkarları kurtarmak için* ***dünyaya geldi.****"* (1. Timoteos 1:15) İsa, dünyaya gelmeden önce, Tanrı'nın huzurundaydı. Çünkü O Tanrı'nın Sözü'dür ve Tanrı'nın Canı'dır. O, bizi günahlarımızdan kurtarmak için Kendi isteği ile yeryüzüne gelmeyi, bir insan bedenine bürünmeyi seçti. O, yukardan geldi.

Derin bir kuyuya düşen iki adam hakkında şu öykü anlatılır: Biri, diğerine, 'Hey sen, beni bu sefil yerden kurtar!' dedi. 'Beni bu yapışkan pis çamurdan dışarı çıkart!" ama diğeri bu adamı şöyle yanıtladı: 'Ey akılsız, ikimiz de bu kuyunun içindeyken benim seni dışarı çıkartmamı nasıl istersin?' Her ikisi de kuyunun dibindeydiler ve ne biri öbürünü, ne de öbürü diğerini kuyudan dışarı çıkartabilirdi! Daha sonra yukardan bir sesin kendilerine kuyuya indirilen ipe tutunmalarını söylediğini duydular. **Onlara yalnızca kuyuya düşmemiş olan biri yardımcı olabilirdi!**

Peygamberlerin en iyisi bile bizi günahın derin çukurundan kurtaramazdı, çünkü onlar da günahkarlardı. Ama İsa, insanda bulunan günahlı doğayı miras almadı. O, **yukardan geldi!** İsa, bakire bir kızdan doğdu. Tanrı'nın, dünyanın Kurtarıcısı kutsal Mesih'in doğumunu ilan etmek için Meleklerini gönderdiğini ve gökyüzüne bir yıldız yerleştirdiğini de gördük. Tüm bunlar mucizevi belirtilerdi. Şimdiye kadar hiç kimse bu İnsan gibi dünyaya gelmedi. O'nun doğumu eşsizdi. Aynı zamanda İsa'nın karakteri de eşsizdi. O, hiç kimse ile kıyaslanamaz! Ancak yine de İsa'nın büyüklüğü O'nun doğumu ile sınırlı değildir. İsa, aynı zamanda karakteri açısından da eşsizdir. Böylece ikinci sorumuza geliyoruz:

2.) **O'nun kutsal karakteri hakkında ne düşünüyorsunuz?**

İsa mükemmeldi. Hiç bir zaman tek bir günah bile işlemedi. Hiç bir zaman hiç kimseden özür dilemek zorunda kalmadı. Çünkü hiç bir zaman hiç kimseye kötülük yapmadı. Tanrı'dan korkan herkes günahından tövbe etmeli ve bağışlanma dilemelidir. Peygamberlerin hepsi böyle yaptılar. Bu söylediklerimize rağmen sizler yine de, Tanrı'nın Sözü'nü başından sonuna (Wolof dilindeki birebir anlamı ile: *başladığınız yere geri dönünceye kadar)* kadar araştırabilirsiniz, ama yine de Rab İsa'nın bağışlanma dilediğini söylediği tek bir ayet bile bulamayacaksınız. O'nun bağışlanmaya ihtiyacı yoktu, çünkü **O hiç bir zaman tek bir günah bile işlemedi.** O'nun hem arkadaşları hem de düşmanları, O'nda tek bir hata bile bulamadıklarına tanıklık ettiler. Sevgili dostlar, günahsız olan tek bir kişi bile yoktur. Rab İsa bir peygamberden çok daha fazlasıdır. O, yeryüzünde bir İnsan olarak görünen, Tanrı Sözü'nün ta Kendisidir! Evet, İsa'nın karakteri eşsizdir. O hiç kimse ile karşılaştırılamaz! Ancak, anlaşılması gereken önemli bir başka nokta daha vardır. Aynı zamanda İsa'nın söylediği sözler de eşsizdir.

3.) **İsa'nın söylediği sözler ile ilgili ne düşünüyorsunuz?**

Bir gün İsa'nın düşmanları, İsa'yı tutuklamaları için askerler gönderdiler. Askerler İsa'nın yanına geldikleri ve O'nun öğretişlerini dinledikleri zaman, O'nu tutuklamadan geri döndüler. Şaşkına dönmüşlerdi ve hepsi de şöyle diyorlardı: *"Hiç kimse hiç bir zaman bu adamın konuştuğu gibi konuşmamıştır!"* (Yuhanna 7:46)

İsa'nın, Kendisi hakkında söyledikleri üzerinde düşünün: *"**Dünyanın ışığı Ben'im.** Benim ardımdan gelen asla karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur."* (Yuhanna 8:12) Peygamberler, karanlıkta zayıf bir ışık yayan aya ve yıldızlara benzerler. Ama İsa, güneş gibidir. Artık bir kez güneş doğduktan sonra, aya ve yıldızlara kim ihtiyaç duyar? Peygamberler, Mesih'i "Doğruluk Güneşi" (Malaki 4:2) olarak adlandırdılar. Ayın on beşinden sonra küçülen yarım ay (hilal) peygamberlere benzer. Ama İsa Mesih, güneştir. Şimdiye kadar hiç güneşin küçüldüğünü gördünüz mü? Hayır, güneş hiç bir zaman küçülmez. Güneş, tüm kıtaları aydınlatır. İsa Mesih, güneş gibidir. O, hiç bir zaman ortadan kaybolmayacaktır. İsa Mesih, dünyadaki her ulus için yeryüzüne geldi.

İsa, aynı zamanda şöyle dedi: ***"Yol, Gerçek** ve **Yaşam** Ben'im."* (Yuhanna 14:6) İsa Mesih, söyledikleri şu sözler ile buyruklar veren din önderlerinden farklıdır: "Şunu yap, bu öğretişi izle. Yo, budur. Şu buyrukları yerine getir…" Rab İsa: "yol **Ben'im**. Bana iman edin, bana gelin ve sonsuza kadar Tanrı'nın huzurunda yaşama yetkisine sahip olacaksınız" dedi. **İsa'nın Kendisi Yol'_dur._** Bu sözün ne anlama geldiğini bir örnek ile açıklamaya çalışalım.

Büyük bir kentte küçük bir erkek çocuğu kayboldu. Çocuk, bir polis memuruna, oturduğu mahalleye geri dönebilmesi için hangi yoldan gitmesi gerektiğini sordu. Polis memuru ona şöyle dedi: "Dümdüz git, ikinci köşeden sola dön, üçüncü köşeden sağa sap, köprüyü geç, trafiği takip et ve sonra ikinci ana yolu izle…" Çocuk göz yaşlarını tutamadı ve ağlamaya başladı. Bu polis memuru çocuğa geri döneceği yolu açıklamıştı, ama çocuğun aklı çok karışmıştı ve kendisine tarif edilen yolu izlemeye korkuyordu. Tam o sırada çocuk ile aynı mahallede oturan bir adam yanlarına geldi. Çocuğun elini tuttu ve onunla mahalleye doğru yürümeye başladı. Çocuk yürümekten yorulduğu zaman, adam çocuğun evine kadar onu kucağında taşıdı. Polis memuru **yolu açıkladı.** Ama diğer adam, çocuğa **yol oldu.** İsa şöyle dedi: **"Yol Ben'im.** Tanrı'nın evine, Cennete götüren Yol Ben'im." *" Yol, Gerçek ve Yaşam Ben'im. Benim aracılığım olmadan hiç kimse Baba'ya (Tanrı'ya) gelemez."* (Yuhanna 14:6) Şimdiye kadar hiç kimse Rab İsa'nın konuştuğu gibi konuşmadı. O, eşsizdir! O, hiç kimse ile kıyaslanamaz! Ama yine de İsa'nın görkemi, O'nun doğumu, karakteri ve sözleri ile sınırlı değildir. O'nun görkemini aynı zamanda O'nun işlerinde de görebiliriz.

4.) **İsa'nın yaptığı kudretli işler hakkında ne düşünüyorsunuz?**

O, her şeyi yapabilir. Tüm güç ve yetki O'na verilmiştir. Nereden geldiğini ve kim olduğunu insanlara göstermek için Tanrı'nın yaptığı tüm işleri Rab İsa yeryüzünde yaptı. Fırtınayı **Tanrı'dan** başka kim durdurabilir? **İsa,** ölüleri diriltti. Körlerin gözlerini **Tanrı'dan** başka kim açabilir? **İsa,** körlerin gözlerini de açtı. O, her türlü hastalığı iyileştirdi. O'nun söylediği tek bir söz ile kötü ruhlar kaçıp gittiler. İsa, pek çok kişinin yaşamını değiştirdi ve onları günahtan kurtardı. Tanrı, bazı peygamberlere belirli mucizeler yapma gücünü verdi. Ama Rab İsa mucizeleri Kendi gücü ve yetkisi ile yaptı. Önüne felçli bir adam getirdikleri zaman, adamın gözlerinin içine bakarak şöyle diyebildi: *"**Sana söylüyorum,** kalk, yatağını toplayıp evine git!"* (Luka 5:22) Adam ayağa kalktı ve Tanrı'yı överek evine gitti. İsa, ilaç kullanarak ya da büyü yaparak iyileştirmedi. Hastaları yalnızca Sözü'nün gücü ve yetkisi aracılığı ile iyileştirdi.

Lazar adlı bir adam hastalandı, öldü ve gömüldü. İsa, bulunduğu yerden geri döndüğü zaman, Lazar, dört günden beri mezarda bulunmaktaydı. İsa, mezara gitti ve şöyle dedi: *"Lazar, dışarı çık!"* (Yuhanna 11:43) Ölü beden canlanarak mezardan dışarı çıktı. İsa, ölüleri diriltme yetisine sahip olduğu için şu sözleri söyleyebildi: ***Diriliş** ve **yaşam** Ben'im!"* (Yuhanna 11:25) Mezarda bulunan herkesin O'nun sesini işiteceği ve O'nun önünde durmak için dirileceği gün geliyor. Sevgili dinleyicimiz, Öldüğünüz zaman siz de mezardan dışarı çıkacaksınız. Rab İsa, eğer siz O'na Kurtarıcınız ve Rabbiniz olarak iman ederseniz, size şimdi bile yeni bir yaşam ve Cennette sonsuza kadar yaşama hakkını verebilir. İsa, dünyanın her yerindeki pek çok insanın yaşamını değiştirmeye devam ediyor. **O, sizin yaşamınızı da değiştirebilir!** İsa ile ilgili olarak ne düşünüyorsunuz? O'nun yaptığı işler hakkında ne düşünüyorsunuz? O, eşsizdir. O, Her Şeye Gücü Yeten'dir. O'nun gibisi yoktur! Bu gün sizlerden ayrılmadan önce, size İsa hakkında son bir soru daha soralım:

5.) **İsa'nın adları ve ünvanları ile ilgili ne düşünüyorsunuz?**

Peygamberlerin Yazılarında gördüğümüz gibi, İsa yüzlerce ada ve ünvana sahipti. Bu adlar, bize, O'nun Kim olduğunu anlamamız konusunda daha iyi yardımcı olurlar. Örneğin, O'na verilen adlar şunlardı:

*İmmanuel (Tanrı bizimle), Söz, İnsanoğlu, Tanrı Kuzusu, Kefaret Eden, Kurtarıcı, Yaşam Ekmeği, Gerçek Asma, İyi Çoban, Dünyanın Işığı, Yücelik Rabbi, Diriliş, Alfa ve Omega, İlk ve Son, Başlangıç ve Son, Kapı, Yol, Gerçek ve Yaşam,...ve **Tanrı Oğlu!***

Tanrı'nın peygamberi Musa'nın, *Tanrı adamı* olarak adlandırıldığını gördük. Peygamber İbrahim ise *Tanrı'nın dostu* olarak adlandırıldı. Ancak, ***Tanrı'nın Oğlu*** olarak adlandırılan yalnızca bir Kişi'ydi. Bize söyleyin: Bir insanın en yakın ilişkisi dostu ile midir, yoksa oğlu ile mi? Yüreğinizdeki gerçeği söyleyin. Evet, İsa, Tanrı'nın Oğlu olarak adlandırıldı. Tanrı, İsa'nın tüm diğerlerinden farklı olduğunu anlatmak için O'nu Oğlu olarak adlandırdı. Müjde kitabında Tanrı'nın, İsa ile ilgili şu duyuruda bulunduğunu okuduk: *"Sevgili Oğlum budur; O'ndan hoşnudum! O'nu dinleyin!"* (Matta 17:5) Tanrı ne demek istedi? Bir oğulun babanın gölgesi olduğunu söylüyoruz. Oğul, babanın benzeyişini yansıtır. İsa, bize Tanrı'nın nasıl olduğunu gösterir. Kutsal Yazılar bu konuda şu sözler ile açıklama yaparlar: *"Tanrı'yı hiç bir zaman hiç kimse görmedi. Baba'nın bağrında bulunan ve Tanrı olan biricik Oğul O'nu tanıttı."* (Yuhanna 1:18) Tanrı'yı tanımak ve O'nun ile sonsuza kadar harika bir ilişkiye sahip olmak istiyor musunuz? O zaman, Tanrı'nın, Oğlu olarak adlandırdığı Rab İsa'ya gelin! Bir oğul babasının adına konuşabilir. İsa böyle yaptı, insanlar arasında yaşarken Babası'nın adına konuştu. Bu nedenle adlarından biri, ***Tanrı bizimle*** anlamına gelen, "İmmanuel"dir.

Bazı kişiler Tanrı'nın yeryüzünde bir insan bedeni alarak görünemeyeceğini düşünürler. Ancak, bu şekilde düşünen biri, Tanrı'nın günahkarları kurtarmak için yapmış olduğu planı henüz anlamamıştır. Tanrı'nın planı, Tanrı'nın Sonsuz Oğlu'nun Kendisini Adem çocuklarına bildirmek ve onları kötü olanın elinden kurtarmak için bir insan bedeni alarak yeryüzünde görünmesini gerektiriyordu. Sevgili dostlar, **Tanrı büyüktür** ve O her şeyi yapabilir. Tanrı, herkesin O'nu tanımasını ister. O, bu yüzden bir insan oldu ve yeryüzünde yaşadı.

İsa Mesih'in adları ve ünvanları ile ilgili olarak ne düşünüyorsunuz? O hiç kimse ile kıyaslanamaz, eşsizdir! O'nun doğumu, karakteri, sözleri ve işleri hakkında ne düşünüyorsunuz? Sizce, O kim? *"Mesih ile ilgili olarak ne düşünüyorsunuz? O, kimin oğludur?"* (Matta 22:42)

Bu gün bize ayrılan süre sona erdi. Tanrı isterse, bir sonraki dersimizde, İsa hakkında beş soru daha soracağız ve bu soruları yanıtlayacağız ve böylece Kutsal Yazılarda yaptığımız yolculuk sona erecek…

Siz, Kutsal Yazılardaki şu ayet üzerinde düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin:

"Tanrılığın bütün doluluğu bedence Mesih'te bulunuyor. Siz de her yönetim ve hükümranlığın başı olan Mesih'te doluluğa kavuştunuz!" (Koloseliler 2:9, 10)

İsa Hakkında Ne Düşünüyorsunuz? [Bölüm 2]

WHAT DO YOU THINK ABOUT JESUS? [PART 2]

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Bu gün, son programımızda başladığımız **"İsa hakkında ne düşünüyorsunuz?"** adlı sohbetimize devam edeceğiz. Bu sorunun önemi çok büyüktür, çünkü sonsuzluğu nerede geçireceğimiz İsa Mesih hakkında ne düşündüğümüze bağlıdır. Son programımızda size, **O'nun mucizevi doğumu, kutsal karakteri, harika sözleri ve kudretli gücü ile çok yüce ünvanları** hakkında ne düşündüğünüzü sorduk. Bu gün, size İsa ile ilgili sormak istediğimiz beş ciddi sorumuz daha var. İlk sorumuz şu:

6.) **İsa'nın ölümü hakkında ne düşünüyorsunuz?**

Nerede öleceğinizi biliyor musunuz? Ya da **nasıl** öleceğinizi biliyor musunuz? **Ne zaman** öleceğinizi biliyor musunuz? Sizler ve ben, bu konular hakkında hiç bir bilgimiz olmadığını itiraf etmeliyiz. Ama İsa bu konularda da bize benzemiyordu. O, **nerede** öleceğini biliyordu ve bunu herkese söyledi. Yeruşalim'de ölecekti. O, aynı zamanda **nasıl** öleceğini de önceden bildirdi. Öğrencilerine şöyle dedi:

"Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz. Peygamberlerin İnsanoğlu ile yazdıklarının tümü yerine gelecektir. O, öteki uluslara teslim edilecek. O'nun ile alay edecek, O'na hakaret edecekler; üzerine tükürecek ve O'nu kamçılayıp öldürecekler. Ne var ki, O üçüncü gün dirilecek!" (Luka 18:31-33)

İsa, aynı zamanda öğrencilerine, **ne zaman** öleceğini de söyledi; öleceği gün, Yahudilerin Fısıh Bayramını kutlamak için bir kuzu kurban edecekleri gün olacaktı. İsa, o gün dünyanın günahını kaldırmak için bir kurban olarak, Tanrı'nın Kuzusu olarak ölmeliydi.

İsa'nın ölümü, diğer tüm ölümlerden farklıydı, çünkü İsa Kendisi, **ölmeyi seçmişti.** İsa'nın şöyle dediğini dinledik: *"Canımı kimse benden alamaz; ben onu kendiliğimden veririm. Onu vermeye de geri almaya da yetkim var."* (Yuhanna 10:8) İsa asla günah işlemedi; bu nedenle ölümü bertaraf edebilecekti. O, ölümün arasından geçmeden geldiği yer

olan Cennete kolayca yükselebilirdi. Ama O, Babası'nın isteğine olan itaati ve günahkarlara duyduğu sevgi nedeni ile ölmeyi seçti. İnsanların O'nu bir çarmıha çivilemelerine izin vererek bizim uğrumuza Kendi yaşamını verdi. Bize, günahlarımızın bağışlanmasını sağlamak ve Cennete bir yer garantilemek için öldü. Mesih dünyaya gelmeden yaklaşık yedi yüz yıl önce Tanrı'nın peygamberi Yeşaya Kefaret Eden'in neden ölmesi gerektiğini şu sözler ile ilan etti:

*"Oysa **bizim isyanlarımız yüzünden** onun bedeni deşildi, **bizim suçlarımız yüzünden** o eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza ona verildi. Bizler onun yaraları ile şifa bulduk. Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, her birimiz kendi yoluna döndü, yine de **Rab hepimizin cezasını ona yükledi."*** (Yeşaya 53:5, 6)

İsa Mesih'in ölmesinin nedeni sizler ve benim. O, koyunları için Canını Kendi isteği ile vermiş olan İyi Çoban'dır. Şimdiye kadar hiç kimse O'nun gibi ölmedi. O, hiç kimse ile kıyaslanamaz. İnsanlar arasında eşsizdir, O'nun gibisi yoktur!

Herkesin karşılık vermesi gereken bir diğer önemli soru da şudur:

7.) **O'nun ölüm üzerindeki zaferi, yani dirilişi ile ilgili ne düşünüyorsunuz?**

İsa öldü ve gömüldü. Düşmanları, O'nun mezarını korumak için ellerinden gelen her şeyi yaptılar. Mezarın girişini kapatmak için büyük bir taş yuvarladılar, ve sonra mezarı sıkıca mühürlediler. Mezarı korumaları için yanına askerler yerleştirdiler. Ancak, tüm çabalarına rağmen İsa'nın ölümden dirilmesine engel olamadılar. Rab İsa üçüncü gün gerçekten de dirildi ve öğrencilerine göründü. Bu olaydan sonra aynı anda beş yüzden fazla sayıda tanığa da göründü. Bu insanlar O'nu gördüler, O'na dokundular ve O dirildikten sonra O'nun ile birlikte yemek yediler. Rab İsa onlara ellerindeki, ayaklarındaki ve böğründeki yaraların izlerini gösterdi. Evet, O, aynen daha önceden bildirmiş olduğu gibi ölümden dirildi! Tanrı, İsa'nın çarmıhta günahların cezasını ödeyen Mükemmel ve Nihai kurban olarak tamamladığı işten hoşnut olduğunu tüm dünyaya kanıtlamak için O'nu ölümden diriltti.

Ölüm, büyük bir düşmandır. Tüm atalarımız öldüler. Aynı zamanda peygamberler de öldüler ve bedenleri mezarlarında kaldı. Bizler de bir gün öleceğiz! Ama Tanrı'ya övgüler olsun ki, **İsa Mesih ölümü yendi!** O, yaşayan, diri bir Kurtarıcıdır ve Kendisi aracılığı ile Tanrı'ya gelen herkesi kurtarabilir, çünkü o yaşıyor ve O'na iman etmiş olan herkes için aracılık ediyor. Bu gün, öldükten sonra tekrar yaşayan herhangi bir peygamber var mıdır? Hayır, bir tane bile yoktur. İsa Mesih mezarı yenmiş olan tek Kişi'dir! O, bu gün yaşamaktadır. O'na iman eden bizler bu neden ile ölmekten korkmayız. Ölmek, yalnızca göklerdeki Rabbimiz ile birlikte olmak için O'nun yanına gitmektir. Evet, İsa eşsizdir ve hiç kimse ile kıyaslanamaz. O'nun yeryüzünde ya da gökyüzünde bir eşi daha yoktur. O'nun ölüm üzerinde kazandığı zafer ile ilgili olarak ne düşünüyorsunuz? Bir sonraki soruya geçelim:

8.) **O'nun göğe alınışı ile ilgili olarak ne düşünüyorsunuz?**

Rab İsa ölümden dirildikten sonra, Kırk gün süre ile öğrencilerine göründü. Daha sonra İsa'nın öğrencileri ile vedalaştığını, göğe alındığını ve en üstün onur derecesindeki yere Tanrı'nın sağına oturduğunu gördük. Rab İsa böylece, meleklerden,peygamberlerden ve tüm insanlıktan daha büyük olduğunu göstermiş oldu! Kutsal Yazılar bu konu ile ilgili şu beyanda bulunurlar:

*"Bunun için de Tanrı O'nu **pek çok yükseltti** ve O'na **her adın üstünde olan adı** bağışladı. Öyle ki, İsa'nın adı anıldığı zaman, gökteki, yerdeki ve yer altındakilerin hepsi diz çöksün ve her dil, Baba Tanrı'nın yüceltilmesi için İsa Mesih'in **Rab** olduğunu açıkça söylesin."* (Filipeliler 2:9-11)

Evet, İsa eşsizdir. O, hiç kimse ile kıyaslanamaz! Bu k onu ile bağlantılı olarak yanıtlamanız gereken bir diğer soru da şudur:

9.) **İsa'nın yeryüzüne geri dönüşü ile ilgili olarak ne düşünüyorsunuz?**

İsa Mesih geri gelecektir. Geri geleceğini bildirdi. Peygamberler O'nun tekrar geleceğini duyurdular. Aynı şeyi melekler de söylediler. Mesih'in tüm gerçek öğrencileri O'nun geri dönmesini beklerler. O, geri dönecek ve halkını, göğe, yanına alacaktır. Dünyayı adalet ile yargılayacak ve yeryüzünde egemenlik sürecektir. O, dünyanın Kralı olacaktır. Tüm düşmanları O'nun ayakları altında eğilinceye kadar bin yıl süre ile egemenlik sürmesi gerekir. Evet, O, çok yakında geri gelecek! O'nun kralların Kralı ve rablerin Rabbi olduğunu herkes itiraf edecek. O geliyor ve siz Büyük Yargıç olan O'nun önünde duracaksınız. O'nun ile yüz yüze geldiğiniz günde size şu soruyu soracak: **"Benim hakkımda ne düşündünüz?"** O'na ne yanıt vereceksiniz? Eğer, "Senin peygamberlerden biri olduğunu düşündüm" yanıtını verirseniz, o zaman size O'na neden içtenlikle iman etmediğinizi soracaktır—ve siz yargılanacaksınız, çünkü O'nun Kendisi hakkında söylediklerine ve peygamberlerin O'nun ile ilgili yazdıklarına—O'nun **göklerden gelen tek ve biricik Kurtarıcı Tanrı Oğlu** olduğuna iman etmediniz. Egemenlik sürmek üzere geri gelecek olan kimdir? İbrahim, Musa, Davut ya da başka bir peygamber mi? Hayır, egemenlik sürmek üzere geri gelecek olan Rab İsa Mesih'tir. **Yargıç,** O olacaktır. Tanrı, bu sözün gerçek olduğunu O'nu ölümden dirilterek kanıtladı. Oi geri dönecek. Her göz O'nu görecek. Her diz O'nun önünde yere çökecek. Her dil, *İsa Mesih'in Rab olduğunu* ilan edecek!

Şimdi son soruya geldik:

10.) **O'nun sizden istedikleri konusunda ne düşünüyorsunuz?** (Birebir anlamı ile, O sizden ne yapmanızı istiyor?)

Rab İsa şöyle der: **"**Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! **Bana gelin,** ben size rahat veririm. Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur." (Matta 11:28, 29) O, sizi bu gün çağırıyor. O'nu izlemeleri için ilk öğrencilerini çağırdığı zaman, onlar her şeyi arkalarında bıraktılar: evlerini, ailelerini ve işlerini. O sizin de aynı şekilde hareket etmenizi istiyor. Bu sözler, İsa Mesih'i izlemek için evinizi ve işinizi terk etmeniz gerektiği anlamına gelmiyor. Ama tüm yaşamınızı O'na teslim etmeli ve yüreğinizdeki ilk yeri O'na vermelisiniz. O'na güvenmenizi, iman etmenizi ve O'nu Kurtarıcınız ve Efendiniz olarak kabul etmenizi istiyor. **Sizden, sizin tamamınızı istiyor**—zihninizi, yüreğinizi, bedeninizi ve canınızı. Eğer O, iddia ettiği Kişi ise, o zaman sizden istediği her şey makuldür.

Daha önce görmüş olduğumuz gibi, İsa Mesih eşsizdir ve hiç kimse ile kıyaslanamaz! **O'nun doğumu, karakteri, öğretişleri, işleri, adları ve ünvanları, çektiği acılar ve ölümü, dirilişi, göğe alınışı, geri dönüşü** ve **Adem çocuklarının yüreklerini değiştirme konusundaki gücü** eşsizdir. O, bu gün yaşamaktadır! O, Kendisine iman edenler ile birliktedir. Yakında geri dönecektir. Gökyüzünde ve yeryüzünde O'nun gibisi yoktur! İşte bu nedenle O'nun sizin yaşamınızın Kralı ve Rabbi olmak için yetkisi vardır. Rab İsa Mesih sizin Rabbiniz ve Kurtarıcınız olmak istiyor. O, bu yüzden çarmıhta öldü ve yaşama geri döndü! O,

günahlarınızı kaldıracak ve size Tanrı ile sonsuza kadar derin ve harika bir ilişki verecek güce sahiptir. O, size yeni bir yaşam verebilir, yüreğinizi temizleyebilir ve sizi Kutsal Ruh'un gücünde yenileyebilir, ama O'na ve Kurbanına **güvenmeniz (birebir anlamı ile umudunuzu O'na bağlamanız)**gerekir.

Pek çok kişinin İsa'nın yalnızca büyük bir peygamber olduğunu düşünmeleri çok üzücüdür. Ama bu kişiler O'nu hiç bir zaman Rableri ve Kurtarıcıları olarak kabul etmemişlerdir. İsa'nın büyük bir peygamber olduğuna inanmak yeterli değildir. **İsa'nın *her* şeyin Rabbi olduğu ve çarmıhta öldüğü zaman, *sizin* yerinize geçerek öldüğü gerçekleri hakkında Tanrı ile aynı fikirde olmanız gerekir.** Adem çocukları olarak hepimizin ciddi bir sorunu vardır: bu sorun, **günahtır.** Tanrı, büyük merhameti sayesinde bu sorunumuz ile ilgili bir **çözüm** sağlamıştır, ama bizlerin bu **çözümü almamız gerekir.** Eğer hastalanırsam ve doktora gidersem, o bana ilaç vererek bir reçete yazar. Ben de giderim, yazdığı ilacı alırım, eve gider ve ilacı masanın üzerine koyarım, ben ilaca bakarım, ilaç da bana bakar. Bu şekilde iyileşmem mümkün müdür? Hayır! İyileşmem için, ilacı **almam** ve onu **reçetede yazılı olduğu şekilde** yutmam gerekir. Tanrı'nın ilacı, Rab İsa Mesih ve O'nun çarmıhta benim için döktüğü Kanıdır.

Belki birinin aklına şöyle bir soru gelebilir: "Tanrı'nın günahım için sağladığı çözümü nasıl alabilirim?" Çok basit, **Tanrı'ya** bir günahkar olduğunuzu, "iyi işlerinizin" O'nun önünde kirli adet bezlerine benzediğini ve kendinizi O'nun adil yargısından kurtarabilme konusunda çaresiz olduğunuzu **itiraf etmeniz** gerekir. Sonra yüreğinizde Rab İsa'nın günahlarınızın cezasını çektiğine **inanmanız** gerekir. İsa Mesih, Tanrı'nın, yargı konusundaki her talebini eksiksiz olarak tatmin etti. Eğer Mesih'in sizi kurtarmak için öldüğüne ve tekrar dirildiğine iman ederseniz, o zaman Tanrı günahlarınızı bağışlayacak, size Mesih'in doğruluğunu giydirecek, Kutsal Ruhu'nu yüreğinize gönderecek ve size O'nun huzurunda sonsuza kadar yaşama hakkını verecektir! Tanrı'ya yücelik olsun, bu gün doğru kılınabilirsiniz—eğer iman ederseniz!

Dinleyici dostlar, sizi günah hastalığından iyileştirecek ve cehennemin sonsuz alevlerinden kurtaracak olan "Tanrı'nın ilacını" aldınız mı? Tanrı'nın ilacını, yani **İsa Mesih'in çarmıhta dökülen kanını** küçümseyen herkes, kendisini günahtan iyileştirecek **başka hiç bir ilaç bulunmadığını** bilmek zorundadır. Başka hiç bir çözüm yoktur! Tanrı'nın günahkarları temizlemesi ve Kendi huzurunda doğru kılabilmesi için başka hiç bir yol yoktur! Cennete giden **başka bir yol yoktur!**

Tanrı'nın, günahkarların O'nun önünde doğru kılınabilmeleri için sağlamış olduğu **tek doğruluk yolu** ile ilgili olarak Kutsal Yazıların ne söylediğine dikkatle kulak verin. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Romalılar 3) *[20] Bu nedenle Yasa'nın gereklerini yapmakla **hiç kimse** Tanrı katında **aklanmayacaktır.** [21] Ama şimdi Yasa'dan bağımsız olarak **Tanrı'nın insanı nasıl aklayacağı** açıklandı. [22] **Tanrı insanları İsa Mesih'e olan imanları ile aklar.** Bunu, iman eden herkes için yapar. Hiç ayrım yoktur. [23] Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. [24] **İnsanlar İsa Mesih'te olan kurtuluş ile** Tanrı'nın lütfu ile karşılıksız olarak aklanırlar. [27] Öyleyse ne ile övünebiliriz? Hiç bir şey ile! Hangi ilkeye dayanarak? Yasa'yı yerine getirme ilkesine mi? Hayır! **İman** ilkesine!*

*"**İman** yolu ile, lütuf ile kurtuldunuz – **bu, sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır.** Kimsenin övünmemesi için **iyi işlerin** ödülü değildir."* (Efesliler 2:9) *"İsa'nın Rab olduğunu*

ağzın ile açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen, ***kurtulacaksın.*** *Çünkü, '****Rabbe yakaran*** *herkes* ***kurtulacak!****"* (Romalılar 10:9, 13)

Sevgili dostumuz, Rab İsa'nın adını çağırdınız mı? O'na yakardınız mı? Tanrı'nın kurtuluş armağanını aldınız mı? Yoksa kendinizi hala iyi işleriniz ile mi kurtarmaya çalışıyorsunuz? Tanrı'nın Kurtuluşa götüren doğru yolunu reddetmemeniz için size yalvarıyoruz. Tanrı, yüreğinizi biliyor. O'na bir günahkar olduğunuzu, O'nun kutsal yasalarını ihlal ettiğinizi itiraf edin. O'nun adil yargısını hak ettiğinizi O'na söyleyin. Sonra O'na sizin yerinize gönüllü olarak sonsuz cezanızı üstlenerek ve sonra zaferle mezardan dirilerek acı çeken günahsız bir Kurtarıcı gönderdiği için teşekkür edin.

Sevgili dostumuz, Tanrı'ya **O'nun ön gördüğü doğruluk yolu aracılığı ile** gelmeniz gerekir, aksi takdirde Tanrı'ya hiç bir şekilde gelemezsiniz. Merhametli ve Şefkatli Tanrı sizi O'na gelmeniz için davet ediyor. O'na bu gün gelin ve kurtulun. *"Rab İsa'ya iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz!"* (Elçilerin İşleri 16:31)

Eğer tüm peygamberlerin tanıklık ettikleri Kişi'ye güvenmeye karar verdiyseniz, bize yazın ve anlatın.

Bu gün Kutsal Yazılarda yaptığımız yolculuktaki dersin sonuncusunu, yani yüzüncü dersi gördük. Bize katıldığınız için teşekkür ederiz. Tanrı Sözü'nde bulunan şu harika dua ile sizlere veda ediyoruz:

"Kurtarıcımız tek Tanrı, sizi düşmekten alıkoyacak, büyük sevinç içinde lekesiz olarak yüce huzuruna çıkaracak güçtedir. Yücelik, ululuk, güç ve yetki Rabbimiz İsa Mesih aracılığı ile bütün çağlardan önce, şimdi ve bütün çağlar boyunca Tanrı'nın olsun! Amin." (Yahuda 24, 25)